

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

- + *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.
- + *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.
- + *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.
- + *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter <http://books.google.com> durchsuchen.

= S. 9 sub. 98

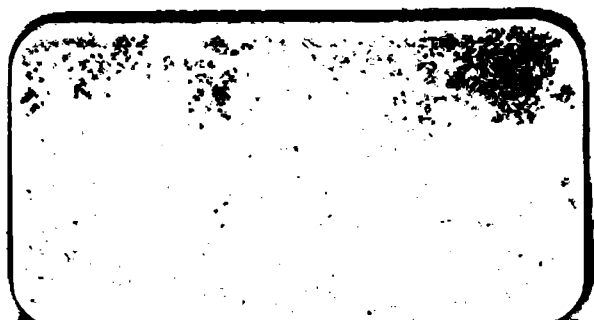
2927 e. $\frac{196}{3}$

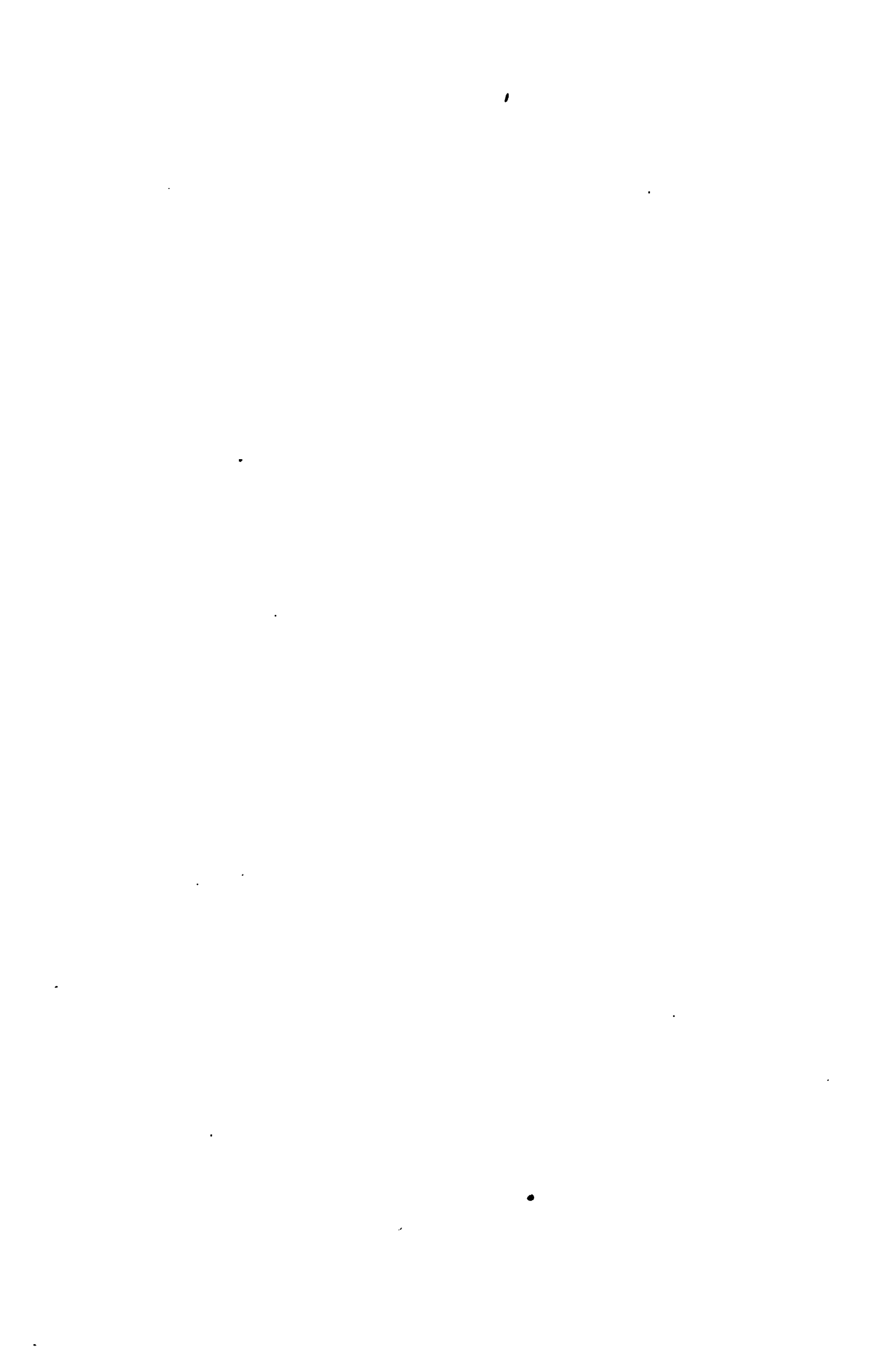
= L. L.

Roman

625

E89

= S. 9 sub. 98

2927 e. $\frac{196}{3}$

= L. L.

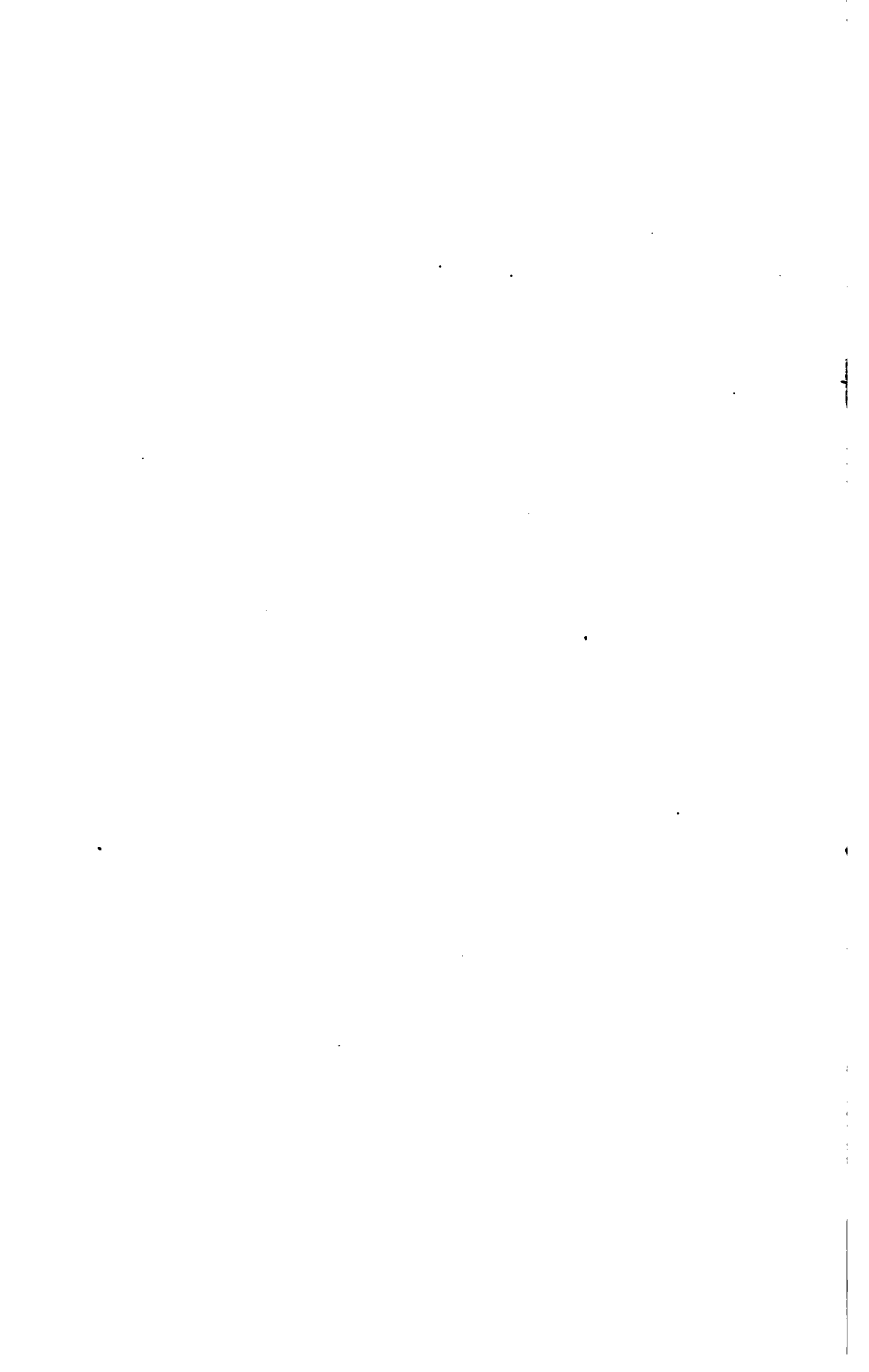
Roman

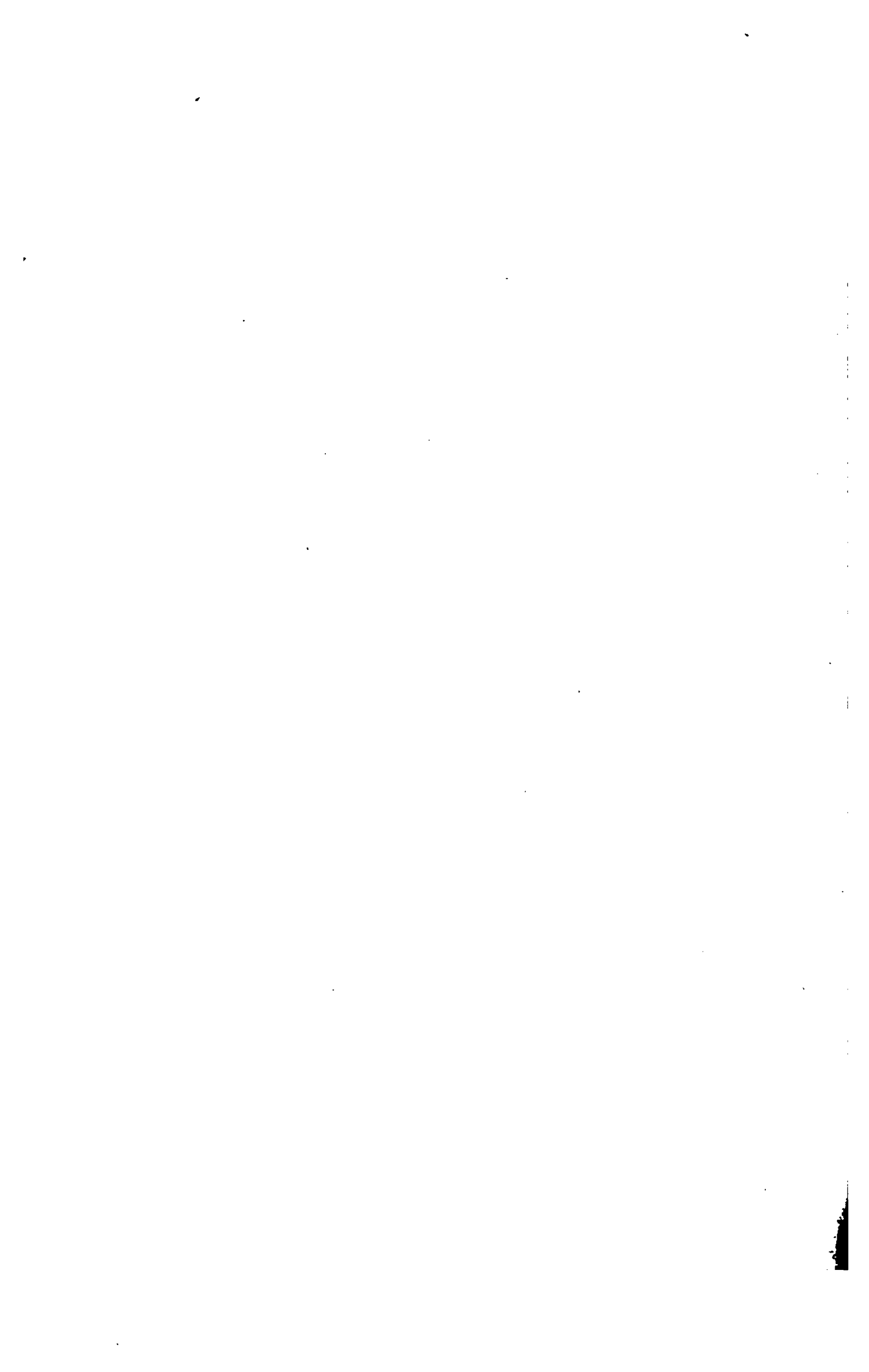
625

E89

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

EVRIPIDIS

TRAGŌEDIAE

EX RECENSIONE

AVGVSTI NAVCKII

VOLVMEN III

LIPSIAE

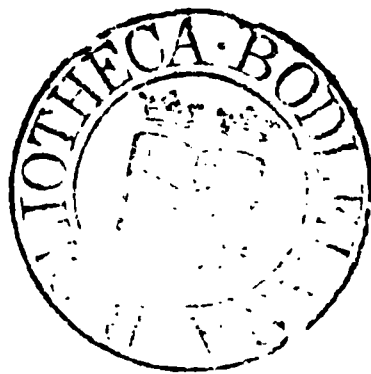
SVMP TIBVS ET TYPIS B. G. TEVBNERI

MDCCLXIX

EVRIPIIDIS
PERDITARVM
TRAGOEDIARVM
FRAGMENTA

ITERVM RECENSUIT

AVGVSTVS NAVCK

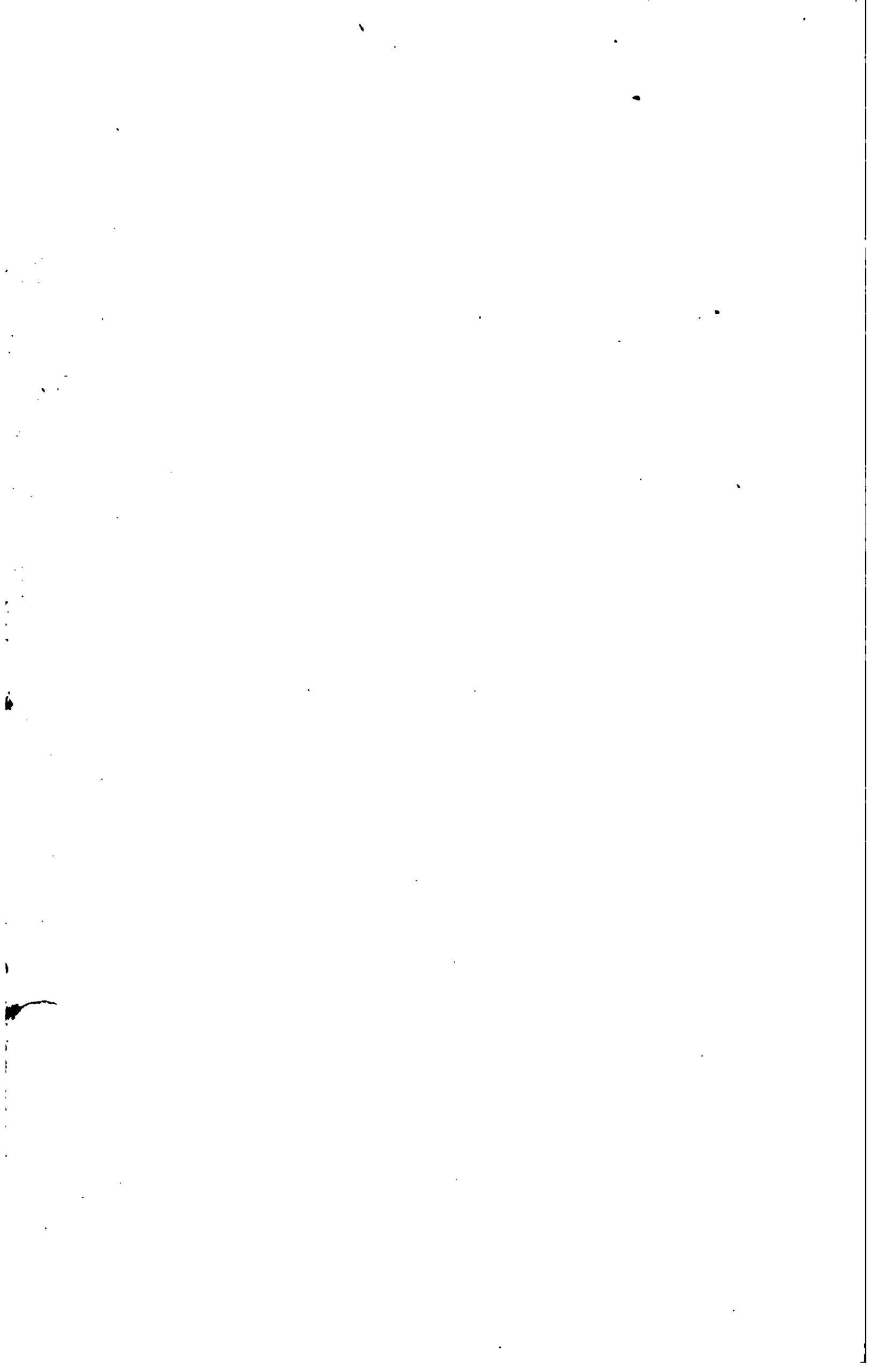

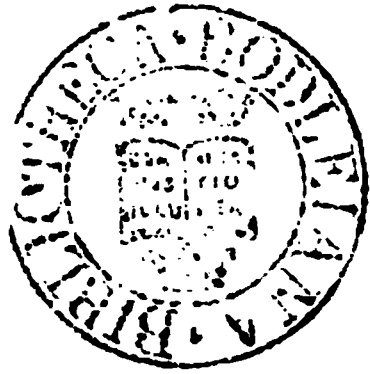
LIPSIAE

SVMP TIBVS ET TYPIS B. G. TEVBNERI

MDCCLXIX

9^x.

PRAEFATIO.

Ad Euripidem recensendum cum accessissem, superstitionibus poetae fabulis perditarum reliquias addere in animum induxi, tum quia frustula illa plurimorum scriptorum testimoniis celebrata, sive ambitum spectes sive pretium, non debent negligi aut contemni, tum quia collectiones Euripideorum fragmentorum ab A. Matthiae et Fr. Guil. Wagnero paratae aequis iudicibus parum videbantur probari. itaque anno 1854 in titulo primae editionis Euripidis perditarum tragoediarum reliquias promisi. mox vero eo delatus sum ut omnium tragicorum poetarum fragmenta edenda putarem: cuius consilii quas habuerim causas, exponi vix attinet. nimirum ne dicam ceterorum quoque tragicorum reliquiis prodesse me voluisse, inprimis ut altiora molirer ea re permotus sum quod in Euripideis fragmentis haud pauca circumferri animadverteram quae nec tribuere huic poetae auderem nec detracta non desideratum iri arbitrarer. velut ad Polyidum Euripidis relatos vidimus ex Valckenarii coniectura hosce duos iambos:

*μικρόν γ' ἔλεξας βασιλικοῦ σηκὸν τάφου·
διπλάσιος ἔστω τοῦ κύβου δὲ μὴ σφαλῆς.*

nec dubitarunt de Euripide aut de scriptura versuum reliquiarum Euripidearum editores aliique homines docti, velut Heynius Observ. ad Apollod. p. 222, Bernhardt Eratosth. p. 175 sq., L. Dindorfius in Thes. Gr. L. vol. 7 p. 172 B. docuit nos per quem unum hos versus accepimus Eutocius locum et augendum fuisse et aliter scribendum:

*μικρόν γ' ἔλεξας βασιλικοῦ σηκὸν τάφου·
διπλάσιος ἔστω τοῦ καλοῦ δὲ μὴ σφαλεῖς
δίπλαξ' ἕκαστον κῶλον ἐν τάχει τάφου.*

Euripideos esse versus nec relatum usquam legimus nec possumus credere affirmantibus. ut enim Polyidi fabulam praeter Euripidem tractavit in *Μάντεσι* Sophocles ac fortasse Aeschylus in *Κρήσσαις*, ita rerum mathematicarum ignorantia, quam Eutocio teste Eratosthenes in allatis versibus suo iure reprehendit, antiquiorem potius tragicum poetam quam Euripidem sapit, nec dicendi genus Euripidem videtur arguere. sed quisquis versuum auctor fuit, satis utique caussae erat cur nolle-
mus Valckenarii coniecturam adoptare. nec tamen par erat hominum doctorum expectationem falli excluso loco eo, quem et emendatiorem et auctiorem liceret proponere. itaque versus illos inter adespota tragica fragmenta referenda existimabamus una cum aliis plurimis locis, quos cum tragicos esse vel sciremus vel suspicaremur, certo cuidam poetae vindicare non liceret. adespota autem tragica fragmenta non poterant admitti nisi in omnium tragicorum poetarum reliquiis. quas cum anno 1856 emissemus, haec Euripidis editio tertio volumine, quod perditarum tragoediarum fragmentis destinaveramus, huc usque destituta mansit. nunc tandem visum est promissum solvere et ex ampliore illo opere Euripideas reliquias separatim repetere. quam rem ita institui ut non integram adderem scripturae varietatem olim collectam, sed prout bibliothecae Teubnerianae modus exigeret, poetae verba darem quantum liceret emendata ac fontes unde singuli loci derivati essent paucis indicarem. simul vero operam dedi ut si quid olim a me non recte administratum esset, hac editione corrigerem, ac spero iis qui maiore editione adhuc usi sunt huius libelli tenuitatem non fore inutilem. a numeris fragmentorum olim positus, quos Dindorfius in quinta Poetarum scenicorum editione secutus est, raro discessi. ita versum *κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλός* (olim inc. fab. fr. 949) ad Andromedam rettulimus (v. fr. 134^b huius edit.) secundum scholion Euripideum a Dindorfio editum. fr. 1086 prioris edit. fuerat forma *λῆς* in Etym. M. ex Euripide allata: ipsum poetae locum e Plisthene depromptum servavit codex Florentinus, cuius notitiam debemus E. Millero (v. fr. 627^b huius edit.). corruptum illud *syrseen opersu* (fr. 1104 pr. edit.), quod Lutatius in Stat. Theb. 5, 163 p. 171 ed. Lindenbr. habet, iam exclusi-

mus, cum Lutatius superstitis fabulae locum spectet Or. 676: [ποταμίστην] ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ, id quod ante nos perspexit Porson. nova accesserunt huic editioni fragmenta 368^a (Euripidis enim esse versum, non Aristophanis, dudum agnoverat Dindorfius) 430^b 625^b 727^b 852^b 949 1086 1104. item nova est nec tamen satis certa Euripidis fabula *Μυσοί*¹⁾. nec verum me vidisse contenderim, cum Auger (p. 63), Stheneboeam (p. 177), Telephum (p. 188) aliquot verbis ditari vellem non certis nixus testimoniis, sed meris ductus suspicionibus.

Testimonia singulorum locorum olim excitata integra repetii, nova haud pauca addidi. ad emendanda quidem poetae verba perexiguus inde fructus redundavit (v. fr. 402 600 968, 4), sed multis in quaestionibus utile est scire a quibus scriptoribus quidam poetarum loci usurpentur. indicem fontium diligenter elaboratum ne huic quidem editioni deesse volumus.

In emendandis Euripidis fragmentis multi homines docti inde ab a. 1856 strenue ac non nulli prosperrimo cum successu versati sunt. inter quos primo loco nominandus mihi est Theodorus Gomperz, qui ut in commentatione Novi Musei Rhenani vol. XI inserta de tragicorum poetarum reliquiis egregie meritus est, ita privatim plurimas et optimas earum emendationes mecum communicavit. item nobis utilia et exoptata fuerunt quae C. Conington, Fr. Heimsoeth, O. Hense, Henr. van Herwerden, A. Meineke, L. a Sybel, alii commentati sunt. ex infinita autem copia coniecturarum et suspicionum, quae quidem nobis innotuerunt, paucas duximus delibandas. missa fecimus non solum vitiosa commenta, sed etiam quaecunque nimis viderentur incerta atque improbabilia. qua in re

1) Vide Philodemi locum p. 146 allatum. quam Ed. Hiller in Libro miscellaneo ed. a societate philol. Bonnensi (a. 1864) p. 41 tanquam semel nominatam commemorat Euripidis *Νιόβην*, non admisi, quoniam ne unus quidem istius fabulae testis mihi innotuit. ceterum priori Hippolyto Euripidis ibidem p. 43 et p. 47 locus Philemonis Lex. p. 36 sive Eust. II. p. 633, 21 adscribitur, quia in altera fabula *πένκη* vocabulum non reperiatur. mihi non dubium videtur quin Philemonis sive Eustathii mentio referenda sit ad superstitis Hippolyti versum 1254: καὶ τὴν ἐν Ἰδῆ γραμμάτων πλήσειέ τις πένκην.

si cui fastidiosius egisse videar, is meminerit in laceris perditarum reliquiis certi quidquam indagare esse difficillimum atque insanabilibus vulneribus frustra medelam admoveri. eandem ob causam vanos existimamus eorum conatus, qui perditarum fabularum oeconomiam e reliquiis fortuito servatis instaurare temptaverunt ac singulae sententiae sive certis e fabulis sive sine fabulae nomine traditae quo in nexu primitus fuerint, sciri posse putarunt. quo in genere confidentia et levitate omnes superavit I. A. Hartungius, cuius decreta quantum a scriptorum testimoniis discedant ex iis quae in Philol. vol. 8 p. 562—565 diximus facile patebit.

Sed in his perditarum tragoediarum reliquiis quam incerta sint omnia et quantis obvoluta tenebris, ut luculentius appareat, superstites tres Euripidis tragoedias, Electram, Heraclidas, Herculem, fingemus esse nobis ereptas, et reliquias earum ex sequiorum scriptorum libris collectas apponemus.

ΗΛΕΚΤΡΑ

I

*Ἀγαμέμνωνος ὦ κόρα,
ἦλυθον, Ἠλέκτρα, ποτὶ σὰν ἀγρότειραν αὐλάν.*

Plut. V. Lysandri c. 15. [El. 167 sq.]

II

ΗΛ. ποῦ γῆς ὁ τλήμων τλήμονας φυγὰς ἔχει;
ΟΡ. οὐχ ἓνα νομίζων φθείρεται πόλεως τόπον.
ΗΛ. ἦ που σπανίζει τοῦ καθ' ἡμέραν βίου;
ΟΡ. ἔχει μὲν, ἀσθενῆς δὲ ἄτε φεύγων ἀνήρ.

Dio Chrys. 13, 5. ubi poetae nomen omittitur, sed Euripideae Electrae esse locum facile poterat conici. [El. 233—236].

III

*οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐάνδριαν·
ἔχουσι γὰρ ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν·
ἦδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γενναίου πατρὸς
τὸ μηδὲν ὄντα, χρηστὰ δ' ἐκ κακῶν τέκνα.*

Orion Flor. 8, 7 p. 262, 17. vs. 3 et 4 habet Stob. Flor. 87, 10. [El. 367—370.]

IV

πενία διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακόν.
Stob. Flor. 96, 2. [El. 376.]

V

*οὐ μὴ φρονήσηθ' οἷ κενῶν δοξασμάτων
πλήρεις πλανᾶσθε, τῇ δ' ὀμίλλᾳ βροτοῦς
κρινεῖτε καὶ τοῖς ἡθεσιν τοὺς εὐγενεῖς.
οἱ γὰρ τοιοῖδε τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ
καὶ δῶμαθ'· αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ βροτῶν
ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσιν. οὐδὲ γὰρ δόρυ
μᾶλλον βραχίλων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει·
ἐν τῇ φύσει δὲ τοῦτο κἂν εὐψυχία.*
Stob. Flor. 86, 4. [El. 383—390.]

VI

*ἐν τοῖς τοιούτοις ἡνίκ' ἂν γνώμης πέσω,
σκοπῶ τὰ χρήμαθ' ὡς ἔχει μέγα σθένος,
φίλοις τε δοῦναι σῶμά τ' εἰς νόσον πεσὸν
δαπάναισι σῶσαι· τῆς δ' ἐφημέρου βορᾶς
εἰς μικρὸν ἦμαι· πᾶς γὰρ ἐμπλησθεὶς ἀνήρ·
ὁ πλούσιός τε καὶ πένης ἴσον φέρει.*
Stob. Flor. 91, 6. vs. 3 et 4 φίλοις — σῶσαι apponit
Plut. Mor. p. 33 C. [El. 426—431.]

VII

*Ἰν' ὁ φίλανλος ἔπαλλε δελ-
φίς πρόραις κυανεμβόλοις*
Aristoph. Ran. 1317 sq. cum Schol. v. 1315. [El.
435 sq.]

VIII

*ἀλλ' εὐγενεῖς μὲν, ἐν δὲ κιβδήλῳ τόδε·
πολλοὶ γὰρ οντες εὐγενεῖς εἰσὶν κακοί.*
Stob. Flor. 87, 9. [El. 550 sq.]

IX

πένητας οὐδεις βούλεται κτᾶσθαι φίλους.

Stob. Flor. 97, 4. [El. 1131.]

X

ἡ γὰρ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται
δεινοῖς ἔρωσιν, ἧς φυλακτέον πέρι.

Stob. Flor. 49, 4. [Eur. fr. 846.]

XI

ἡ φύσις ἐκάστῳ τοῦ γένους ἐστὶν πατρὶς.

Stob. Flor. 87, 8. ubi lemma est *Εὐριπίδου*, sed *ηλεκ*
addit codex Vind. [Eur. fr. 1050.]

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

Schol. Ar. Eq. 1151: τὴν *Μακαρίαν* θυγατέρα φασὶ τοῦ
Ἡρακλέους. ἢ γε κατὰ τὴν ἐπὶ τὰς *Ἀθήνας* *Εὐρουσθέως*
στρατείαν, τῶν *Ἀθηναίων* μὴ ἐκδιδόντων αὐτῷ τοὺς *Ἡρα-*
κλείδας πρὸς τὸν τοῦ *Ἐλέου* βωμὸν καταφυγόντας, χρησμοῦ
δοθέντος τοὺς *Ἀθηναίους* νικήσειν, εἴ τις τῶν *Ἡρακλειδῶν*
πρὸς θάνατον ἐκούσιον ἐκδῶ ἑαυτόν, κατέσφαξεν ἑαυτήν,
ὡς ἐν *Ἡρακλείδαις* *Εὐριπίδης*. Plut. Mor. p. 1057 E: ὁ
Εὐριπίδου *Ἰόλαος* ἐξ ἀδρανουῦς καὶ παρήλικος εὐχῆ τινη
νέος καὶ ἰσχυρὸς ἐπὶ τὴν μάχην ἄφνω γέγονεν.

I

πάλαι ποτ' ἐστὶ τοῦτό μοι δεδογμένον·
ὁ μὲν δίκαιος τοῖς πέλας πέφυκ' ἀνὴρ,
ὁ δ' εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον
φίλοις τ' ἄχρηστος καὶ συναλλάξαι βαρύς.

Stob. Flor. 10, 1. vs. 3 et 4 respicit Theod. Metoch. p.
558. [Heracl. 1—4.]

II

ἀμαλόν

Hesych.: ἀμαλόν· ἀπαλόν, ἀσθενῆ. *Εὐριπίδης* *Ἡρα-*
κλείδαις. [Heracl. 75.]

III

καλὸν δ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα,
εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος.

Stob. Flor. 58, 4. [Heracl. 109 sq.]

IV

τίς ἂν δίκην κρίνειεν ἢ δολίη λόγον,
πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῶς;

Stob. Flor. 46, 2. [Heracl. 179 sq.]

V

τὴν δ' εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην
νῦν δὴ μάλιστ' ἐσεῖδον· οἶδε γὰρ πατρὸς
ἔσθλοῦ γεγῶτες δυστυχοῦς' ἀναξίως.

Stob. Flor. 107, 6. [Heracl. 233—235.]

VI

οὐκ ἔστι τοῦδε παισὶ κάλλιον γέρας
ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ κάγαθοῦ πεφυκέναι
γαμεῖν τ' ἀπ' ἐσθλῶν· ὅς δὲ νικηθεὶς πόθῳ
κακοῖς ἐκοινώνησεν, οὐκ ἐπαινέσω
τέκνοις ὄνειδος εἶνεχ' ἠδονῆς λιπεῖν.
τὸ δυστυχὲς γὰρ ἠύγενει' ἀμύνεται
τῆς δυσγενείας μᾶλλον· ἡμεῖς γὰρ κακῶν
εἰς τοῦσχατον πεσόντες εὔρομεν φίλους.

Stob. Flor. 88, 7. vs. 1 et 2 repetunt Stob. Flor. 79, 3
et Orion Flor. Eurip. 9, ubi accedunt verba καὶ τοῖς τεκοῦσιν
ἀξίαν τιμὴν νέμειν (fr. 943). [Heracl. 297—304.]

VII

ὁ Ζεὺς κολαστῆς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.

Stob. Flor. 22, 18. [Heracl. 388.]

VIII

καὶ τὸν γέροντα τὴν τ' ἔσω γραιῖαν δόμων

Ammon. de diff. vocab. p. 50 et Etym. Gud. p. 186, 49.
[Heracl. 584.]

IX

εἴ τι δὴ κάτω χθονός·
εἶη γε μέντοι μηδέν· εἰ γὰρ ἔξομεν
κάπῃ μερίμνας οἱ θανούμενοι βροτῶν,
οὐκ οἶδα πῆ τις τρέψεται· τὸ γὰρ θανεῖν
κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται.

Stob. Flor. 120, 6. [Heracl. 592—596.]

X

οὔτινά φημι θεῶν ἄτερ ὄλβιον, οὐ βαρύποτμον
ἄνδρα γενέσθαι.
μόρσιμα δ' οὔτι φυγεῖν θέμις,
οὐ σοφία τις ἀπώσεται·
ἀλλὰ μάταν ὁ πρόθυμος ἀεὶ πόνον ἔξει.

Stob. Ecl. 1, 5, 6 p. 168. [Heracl. 608 sq. 615—617.]

XI

ἅ δ' ἀρετὰ βάλνει διὰ μόχθων.

Stob. Flor. 29, 5. [Heracl. 625.]

XII

συμπολίτης

Pollux 3, 51: ὁ γὰρ συμπολίτης οὐ δόκιμον, εἰ καὶ Εὐ-
ριπίδης αὐτῷ κέχρηται ἐν Ἡρακλείδαις τε καὶ Θησεῖ.
[Heracl. 826.]

XIII

τρεις εἰσὶν ἀρεταί, τὰς χρεῶν σ' ἀσκεῖν, τέκνον,
θεούς τε τιμᾶν τούς τε θρέψαντας γονῆς
νόμους τε κοινούς Ἑλλάδος· καὶ ταῦτα δρῶν
κάλλιστον ἔξεις στέφανον εὐκλείας ἀεί.

Stob. Flor. 1, 8. [Eur. fr. 219.]

XIV

Ar. Eq. 214: τάραττε καὶ χόρδεν' ὁμοῦ τὰ πράγματα.
ubi Schol.: παρώδησε γὰρ τὸν ἴαμβον ἐξ Ἡρακλειδῶν Εὐ-
ριπίδου. [Eur. fr. 847.]

XV

ὅστις δὲ τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει,
ὅδ' ἐστὶ καὶ ζῶν καὶ θανῶν θεοῖς φίλος.

Stob. Flor. 79, 2 et qui tribus versibus auctiorem locum
praebet Orion Flor. Eurip. 7. [Eur. fr. 848.]

ΗΡΑΚΛΗΣ

I

οὐ παύσομαι τὰς Χάριτας
ταῖς Μούσαις συγκαταμιγνύς,
ἀδίσταν συζυγίαν·
μὴ ζῶην μετ' ἀμουσίας.

Stob. For. 81, 5. vs. 1—3 habet Dio Chrys. 32, 100.
cf. Plut. Mor. p. 243 A. vs. 1 et 2 Schol. Hesiod. Theog. 64.
cf. Agathias 3, 1. [Herc. F. 673—676.]

II

ἔσχάρα

Schol. II. K, 418: δηλοῖ δὲ ἡ λέξις (sc. ἔσχάρα) — καὶ
τὸν βωμόν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἡρακλεῖ. cf. Eust. II. p.
815, 11 Etym. M. p. 384, 13. [Herc. F. 922.]

III

μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν,
ἐς χέριβ' ὡς βάψειεν, Ἀλκμήνης γόνος

Schol. Ar. Pac. 959. vs. 2 affert Ath. IX p. 409 B Eust.
Od. p. 1401, 11. [Herc. F. 928 sq.]

IV

χρονίσαι

Antiatt. p. 116, 13: χρονίσαι· τὸ βραδῦναι. Εὐριπίδῃς
Ἡρακλεῖ. [Herc. F. 930.]

V

ἐκ τοῦδε βάλνων ἄρματ' οὐκ ἔχων ἔχειν
ἔφασκε, δίφρου δ' εἰσέβαινεν ἄντυγας
κᾶθεινε, κέντρον δῆθεν ὡς ἔχων χειρὶ.

Dio Chrys. 32, 94. cf. Philostr. Imag. 2, 23. [Herc. F 947—949.]

VI

γέμω κακῶν δὴ, κούκέτ' ἔσθ' ὅποι τεθῆ.

Longinus de subl. c. 40, 3 Plut. Mor. p. 1048 F p. 1063 D. [Herc. F. 1245.]

VII

*τὰς συμφορὰς γὰρ ὅστις οὐκ ἐπίσταται
θνητὸς πεφυκῶς ὃν τρόπον χρεῖν φέρειν,
οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποστῆναι βέλος.*

Stob. Flor. 108, 12. [Herc. F. 1349 sq.: ταῖς συμφοραῖς γὰρ ὅστις οὐχ ὑφίσταται, οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποστῆναι βέλος.]

VIII

*τὸ μὲν σφαγῆναι δεινόν, εὐκλειαν δ' ἔχει·
τὸ μὴ θανεῖν δὲ δειλόν, ἡδονὴ δ' ἐνι.*

Stob. Flor. 7, 9 et Plut. Mor. p. 447 E. [Eur. fr. 849.]

IX

φαῦλον ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν

Anecd. Bachm. vol. 1 p. 412, 7. [Eur. fr. 476, 1.]

Hanc fere faciem ostenderent Electrae, Heraclidarum, Herculis reliquiae, si non melior his quam plerisque aliis Euripidis tragoediis sors obtigisset. exclusimus enim, ut par erat, eos harum tragoediarum versus, qui vel sine fabulae nomine vel ex alia ac fieri debebat fabula afferuntur. singulos locos, quatenus licuit, eo ordine disposuimus quem superstites nobis fabulae monstrabant. nihilo minus dubitamus num quis eam sibi divinandi artem arrogaturus sit ut haec quae apposuimus frustula ad argumenta trium fabularum instauranda sufficere contendat, praesertim cum in unius cuiusque fabulae commemorationibus errores quidam admissi sint satis illi quidem vulgares eo in genere ac minime rari: quales errores ut in superstitibus fabulis sine ulla difficultate deprehenduntur, ita ubi de perditarum fabularum reliquiis quaeritur plerumque nos fallunt, quo fit ut de ereptorum nobis poematum frustulis

admodum lubricae sint quaestiones, in quibus facillimum sit multa ingeniose comminisci, certa et extra dubitationis aleam posita indagare videatur esse difficillimum.

Ceterum cum paucitate versuum, quos ex Electra Heraclidis Hercule a sequioribus scriptoribus afferri vidimus, si perditarum quarundam Euripidis fabularum reliquias contulerimus multo largiores, non poterimus non mirari fortunae ludibrium, quae haud paucas servarit fabulas Byzantinis hominibus paene ignotas, alias diutius lectitatas vel certe saepius laudatas nobis inviderit. nimirum verissimum est Agathonis illud,

τάχ' ἄν τις εἰκὸς αὐτὸ τοῦτ' εἶναι λέγοι,
βροτοῖσι πολλὰ τυγχάνειν οὐκ εἰκότα,

nec sperare ausim redditum nobis iri ullam earum tragoe-diarum, quas amissas esse nunc dolemus: sed si forte desiderata adhuc Euripidis fabula lucem viderit, omnibus patebit quanto nos ab eo quod quaerimus distemus intervallo.

Superest ut commemorem in Eur. fr. 15, 3 librorum scripturam *πλείστη γὰρ ἀρετὴ ἐπίστις γὰρ ἀρετῆς* ortam videri, id quod perspexit Th. Gomperz. nec certum arbitror quod Valckenarius fr. 188, 2 scripsit *πολεμίων*, ubi *πολεμικῶν* requirit C. Lugebil. typhotetae errore in fr. 301 *ἀσθενῆ* pro *ἀσθενῆ* et in adnot. ad fr. 385 *τοῦνομαι* pro *τοῦνομα* legitur.

Subiungere visum est, quod ab huius libelli consilio non alienum esse arbitramur, ad TRAGICORVM GRAECORVM FRAGMENTA anno 1856 Lipsiae edita supplementum. sed brevitatis studiosi potiora paucis indicasse satis habebimus.

AESCHYLVS.

Ἀθάμαντι hic accedit versus corruptus:

χαλκίοισιν ἐξαστῆρες χειρούμενοι.

vide Aesch. fr. 417 et Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 116. *ἐξαστῆρσιν ἐξαιρούμενοι* coniecit Dindorfus.

Βασάρα (ita enim p. 7 scribendum, non *Βασσαρίδες*) ditantur verbis obscurissimis:

ὁ ταῦρος δ' ἔοικεν κυρίξειν τιν' ἀρχάν·
φθάσαντος δ' ἐπ' ἔργοις προπηδήσεται νιν.

prodidit bacchios istos Hephaest. p. 82 ed. alt. Gaisf., ubi Scholion cod. Saib.: *Βασσαρῶν Αἰσχύλου ἢ φῆσις*. cf. Hesych. v. *κυρίξειν*.

Γλαύκου ποντίου fr. 25. ἀνθρωποειδής adiectivum Aeschyleum esse verissime negat Dindorfius, qui de h. l. dixit in Philol. vol. XII p. 189 sq. et vol. XVII p. 719 sqq.

Δαναῖδων fr. 43. versu 3 ἀπ' εὐνατῆρος scribendum suspicor. vs. 6 δένδρων ὀπώρα Hartungius correxit. tum ἐκ νοτίζοντος γάνους optime restituit Th. Gomperz (quam coniecturam God. Hermanno tribuit Meinek. in Ath. 4 p. 285).

Ἴδωνοῖς addendus est hic locus:

ὅστις χιτῶνας βασάρας τε Λυδίας
ἔχει ποδήρεις

quem debemus Etym. M. cod. Flor. ap. Miller. *Mélanges de litt. Gr.* p. 62. cf. Hesych. v. *βασάραι*.

Ἡλιάσι reddendi sunt hi versus, quos Aeschyleos esse testatur Clemens Alex. Strom. V p. 718 (sive Euseb. Pr. E. XIII p. 681 B), ego olim non recte Euphorioni tribui (Trag. Graec. fragm. p. 588 sq.),

Ζεὺς ἐστὶν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός,
Ζεὺς τοι τὰ πάντα χῶτι τῶνδ' ὑπέριτερον.

cf. Philod. de piet. p. 22 ed. Gomp.: [*Αἰσχύλος*] δ' ἐν *Ἡλιά[σιν τὸν] Δία καὶ αἰθέ[ρα λέγει κ]αὶ γῆν καὶ [οὐρανὸ]ν καὶ τὰ πάν[τα καὶ ὑπ]ὲρ τὰ πάν[τα]*. quo de loco disputavi in *Mélanges Gréco-Rom.* II p. 607 sqq.

Προμηθεὺς ὁ λυόμενος respicitur a Philod. de piet. p. 41 ed. Gomp.: καὶ τὸν [*Προμη*]θεῖα λύεσθαι [*φησιν*] *Αἰσχύλος*, ὅ[τι τὸ λ]όγιον ἐμή[νυσε]ν τὸ περὶ Θε[τιδο]ς, ὡς χρε[ῶ]ν εἰ[η] τὸν ἐξ αὐτῆς γεν[ν]ηθέντα κρείτ[τ]ω κατασ[τῆν]αι [τ]οῦ πατρός· [ὄθεν (?) κ]αὶ θνητ[ῶ] συν-οικ[ι]ζουσιν α[ὐτῆ]ν ἀ[νδρ]ί. cf. ibid. p. 39.

fr. 195 εὐθύνοι legendum videtur: nam ἰθύνω forma a trimetro aliena.

Σαλαμινίων fr. 214. ἀνήρης nihil esse nisi absurdum grammatici commentum recte iudicat Dindorfius.

Ψύχαγωγῶν fr. 269, 1. 2 scripserim: ἔρωδιὸς γὰρ σ' ὑπόθεν ποτώμενος ὄνθῳ παλάξει νηδύος κενώμασιν.

Incertarum fab. fragm. haec addantur:

1. Etym. M. cod. Flor. ap. Miller. *Mél. de litt. Gr.* p. 151: ἡ ὄνησας σὺν τῷ I ἀντὶ τοῦ ἔλουσας ἢ κατήντησας (κατάντησας cod.)· εἴρηται δὲ ἐν τῷ ἐξηρονήθην. Ὄρος ὁ Μιλήσιος· ἢ δὲ χρῆσις παρὰ Αἰσχύλῳ.

2. Etym. M. cod. Flor. ap. Miller. *Mél. de litt. Gr.* p. 157: θετὸς υἱός· προσποιητὸς παρ' Αἰσχύλῳ. cf. Pind. Ol. 9, 62 et Eur. fr. 361.

3. Suid.: ἀμύντης καὶ ἀλκῆστης. τραγικὰ καὶ Αἰσχυληρὰ τὰ ὀνόματα. cf. Bernhardt vol. II, 2 p. 1790.

SOPHOCLES.

Αἴγισθον Sophocleae fabulae titulum in Hesych. v. ἀρύθμων (fr. 659) restitui voluit Musurus. cuius coniecturae favere videtur Philodemus de piet. p. 22 ed. Gomp.: [Εὐριπί]δης δ' ἐν Μυ[σοῖς καὶ] τὸν Δία καὶ [οὐρανὸ]ν ἡλιωπόν, [Σοφοκλῆς δ'] Αἰγίσθῳ [οὐρανὸν μ]όνον, ἐν Οἰ[νεῖ δὲ καὶ τ]ὸν Δία. at huius quoque loci incertissima est lectio.

Ἰνάχου fragmentis adde quod Philodemus tradit de piet. p. 23 ed. Gomp.: καὶ Σοφοκλῆς ἐ[ν Ἰνά]χῳ τὴν Γῆν μ[ητέ]ρα τῶν θεῶν φη[σιν], ἐν Τριπτολέμ[ῳ δὲ] καὶ Ἐστίαν εἰ[ναί].

Καμίκιοι. novum est quod praebet Etym. M. cod. Flor. ap. Miller. *Mélanges de litt. Gr.* p. 143: ὁ Σοφοκλῆς Κωμικοῖς (recte editor Καμικίους)·

τὴν οὕτις ἦδειν ἐκ θεοῦ κεκρυμμένην.

ex eadem fabula deprompta suspicor verba πισσοκώνητον μόρον, quae sine poetae et fabulae nomine habet Hesych. v. κωνῆσαι. vide quae dixi in *Mélanges Gréco-Rom.* II p. 718 sqq.

Μελέαγρος. huc revocandum esse fr. 968 docet paroemiographus Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 369: ὀπισαμβώ — μέμνηται τοῦ ὀνόματος Σοφοκλῆς ἐν Μελεάγρῳ.

Οἶνεύς. tueri videtur hunc titulum Philod. de piet. p. 22 ed. Gomp., quem locum supra de Aegistho Sophoclis disputantes attulimus. fortasse igitur ad *Οἶνέα* referenda sunt fr. 298 et fr. 300.

Πηλέως fr. 454 delendum esse recte iudicat Contus *Λογ. Ἑρμ.* 1 p. 142.

Πολυξένης fr. 477, 1 αὐτε pro αὐθι scribendum suspicor, cf. *Eurip. Stud.* II p. 9.

Τηρέως fr. 523, 2 τὰ θνητὰ θνητούς ὄντας proposui in *Jahrb. f. Philol.* 1862 p. 186.

fr. 533, 1 ζῶη τις restituendum.

Τριπτόλεμος: cf. Philod. de piet. p. 23 ed. Gomp., quem locum ad *Ἴναχον* attulimus.

Φρυγῶν fr. 652, 3 ἐκτός εἰσι πημάτων Sophoclem scripsisse arbitror.

Inc. fab. fr. 668 sic scripserim: πᾶς δὲ προσκυνεῖ τὸν ἐκτρέφοντα πάντας ἡλίου κύκλον.

fr. 671 verba αἰίζων ἔλκος vide an ad Aesch. Suppl. 988 referenda sint, ubi scribitur: χώρα δ' ἄχθος αἰίζων πέλοι.

fr. 716 abiciendum, vide quae dixi in *Lex. Vind. Φ*, 2 p. 186.

fr. 722 *Μολοσσικαῖσι χερσὶν ἐντείνων πέδας* malim, cf. *Append. Lex. Vind.* p. 260.

fr. 822 λύσω non debuisse in suspicionem vocari docuit Th. Gomperzius allato *Zenob. VI*, 11 et Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 355 sq.

fr. 824, 2 τὸ πημαῖνον φύσιν proposui in *Mélanges Gréco-Rom.* II p. 712.

fr. 854 γνῶμαι πλέον σθένουσιν ἢ κράτος χερῶν puetam scripsisse suspicor.

fr. 920 ad *Oed. C.* 966 probabiliter rettulit Meinekius.

fr. 963 delendum esse perspexit Naber in *Phot. Lex.* 1 p. 423.

fr. 986 errori debetur, id quod vidit M. Schmidt *Zeitschr. f. d. Alt.-Wiss.* 1856 p. 534.

fr. 1018 quo spectet ostendit Lex. Vind. *A*, 164 p. 128. nova incertarum fabularum fragmenta haec afferre licet:

1. βαρὺς βαρὺς σύνοικος, ᾧ ξένοι, βαρὺς. versum olim inter Trag. adesp. 22 a nobis receptum Sophocleum esse docuit anonymus in Herc. vol. coll. alt. IV fol. 120, unde ᾧ ξένοι pro ᾧ φίλοι restitutum est.

2. πύλης ἄναξ θυρωρέ.

v. Etym. M. cod. Flor. ap. Miller. *Mél. de litt. Gr.* p. 32.

TRAGICI MINORES.

Ionis fr. 27 p. 571 scribendum ἔσπειςας· ἀλλὰ πῖθι Πακτωλοῦ ῥοάς. supplementum versus debetur Etym. M. cod. Flor. ap. Miller. *Mél. de litt. Gr.* p. 244, ubi ἔσπειςας scribitur, quod cum Th. Gomperzio in ἔσπειςας mutavi.

fr. 45 p. 574 ῥοθεῖ δέ τοι restitui in Philol. vol. 12 p. 195.

Achaei Ἴρις commemoratur a Philod. de piet. p. 36 ed. Gomp.: τὸν [δ' Ἡ]ρα[κλ]έα καὶ μά[λ'] ἀκατά[σ]χετον, [ὡς] Σοφοκλῆς [καὶ Ἐ]ὐριπίδης, κ[αὶ τὸν] Διόνυσον, ὡ[ς] Ἀχ]αϊὸς ἐν Ε[ἰ]ριδει σαι[ύρ]οις καὶ [Φερ]εκ[ύδης ὁ] Ἀθη[ναῖ]ος.

Agath. fr. 5, 2 p. 593 non dubito quin ἄκραντα ποιεῖν scribendum sit.

memorable est quod paroemiographus Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 364 tradit: ἐκ τοῦ γὰρ ἔσορᾶν γίνετ' ἀνθρώποις ἐρᾶν. τοῦτον τὸν στίχον οἱ μὲν Σθενέλου, οἱ δὲ Ἀγάθωνος. si ex tragoedia petitus est versiculus a compluribus scriptoribus memoratus, corrigendum erit γίνεταί βροτοῖς ἐρᾶν.

Chaeremonis fr. 26 p. 612 temptarim: πρὶν μέγα φρονεῖν γὰρ εὖ φρονεῖν ἐπίστασο.

Dionysii Ἐκτορος λύτρα p. 616. fabula scenae commissa est olymp. 103, 1 archonte Nausigene, v. Clinton *Fast. Hell.* vol. 2 p. 125 ed. Kr.

fr. 8 αὐτὸς πενόμενος scribendum erat ex *Anecd. Boiss.* vol. 1 p. 153, cf. *Men. mon.* 43.

Carcini Αἴας (p. 619) innotuit per paroemiographum Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 355: Αἰάντειος γέλως· μέ-

μνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Περιινθία τῇ πρώτῃ. λέγουσι δὲ ὅτι Πλεισθένης ὁ ὑποκριτῆς τὸν Καρκίνου Αἴαντα ὑποκρινόμενος εὐκαίρως ἐγέλασε· τοῦ γὰρ Ὀδυσσέως εἰπόντος ὅτι τὰ δίκαια χρὴ ποιεῖν, μετὰ εἰρωνείας ὁ Αἴας τῷ γέλωτι ἐχρήσατο.

Diogenes ἐν [τῷ Θυέστῃ] κ[αί] τῷ Οἰδίποδι (Frag. Gr. fr. p. 627 sq.) commemorari videtur a Philodemo de philos. in Hercul. vol. VIII col. 14, quo loco τὸ περὶ τῆς ἀνθρωποφαγίας δόγμα in disceptationem vocatur.

Moschionis fr. 2, 2 p. 632 λιταῖς ἄτρωτε absurdum, restituendum λιταῖς ἄτεγκτε.

fr. 7, 16 σύνθρονος glossema genuini σύνθακος esse suspicor (cf. Phot. Lex. p. 554, 27).

fr. 8, 1 et 2 verba αἰκλίζειν et ὑβρίζειν sedem videntur mutasse.

fr. 11, 5 fortasse οἰκεῖον αὐτὸ Moschion scripsit.

Sosiphanis fr. 3, 2 p. 638 ταῖσιν οὐσίαις aptius fuerit.

Sositheï fr. 2, 8 p. 639 κάδον pro καλῶν expectabam.

Apollonidis fr. 1, 2 οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννίς, οὐ χρυσοῦ χλιδή multis abhinc annis scribendum proposui, neque nunc improbo.

Thespidis fr. 4, 3 et 4 ἴδε σοὶ μέλιτι χθύπτῃν τυρὸν | μίξας ἐρυθρῶ κατὰ τῶν σῶν, Πᾶν requiro.

ADESPOTA.

fr. 75, 3 ἢ τοὺς ταπεινοὺς ἤρεν εἰς ὕψος μέγα supple-
dum erat.

fr. 102, 3 πάντων κρατιστεύων τύραννε restituerim.

fr. 113 num tragici sit poetae dubito propter Plut. Mor. p. 239 A.

fr. 129 delendum.

fr. 152 vitiose scriptum affert Galenus vol. XIV p. 583 ed. K.: καθάπερ ἔχει τὸ 'γένοιτο καταλαβεῖν τόνδ' ἐμέ'. deprompsit ista Galenus, ut ait, ex Aristotelis περὶ σοφιστικῶν ἐλέγχων libro, ubi hodie frustra quaeruntur.

fr. 220 δυσὶ κακοῖς χειμάζομαι poetam scripsisse conicio.

fr. 224 delendum.

fr. 230 κόσμον μὲν ἂν διδοῖεν malim.

fr. 274 ex Aesch. Prom. 263—265 manasse conicit F.

G. Schmidtus Anal. Soph. et Eurip. p. 21.

fr. 316, 2 κακοῦ παρόντος nunc malim.

fr. 342, 3 πρὶν παθεῖν δὲ μαίνομαι] aptius fuerit μὴ παθοῦσι δ' ἔμμανής.

fr. 363 δεῦρ' ἔλθ' · ἐς οὓς σοι recte Herwerdenus Exerc. crit. p. 89, qui Eurip. Ionis versum afferri suspicatur.

fr. 377 προσφέρων in προσφεροῦς mutandum arbitror.

fr. 382, 10 vide an φλύοντες ὕβρει praeferendum sit.

fr. 394 expectes ὁ γὰρ νόμος μέγιστος ἀνθρώποις θεός.

fr. 402, 2 ὅτι πάντα βροτοῖς conieci Philol. vol. 6 p. 397.

fr. 442, 1 ὅταν τις νοῦν ἐπὶ γλώσση φορῶν scripserim, cf. *Mélanges Gréco-Rom.* III p. 48.

addenda adespotis tragicis haec subicimus.

1. Achilles Tat. 5, 17, 3 p. 144, 5 ed. Herch.: καὶ ἑλέησόν με' ἔφη δέσποινα, γυνὴ γυναῖκα, ἐλευθέραν μὲν, ὡς ἔφυν, δούλην δὲ νῦν, ὡς δοκεῖ τῇ Τύχῃ'.

2. Alexis (Com. 3 p. 419) ap. Ath. XII p. 552 E:

Ἐρμῆ θεῶν προπομπὴ καὶ Φιλιππίδου
κληροῦχε, νυκτός τ' ὄμμα τῆς μελαμπέπλου.

his verbis tragica parodia videtur inesse. vs. 1 νεκρῶν προπομπὴ suasit Casaubonus. an legendum θεῶν κληδοῦχε καὶ Φιλιππίδου προπομπέ?

3. Alexis (Com. 3 p. 512) ap. Ath. II p. 39 B:

ἄνθρωπος οὐδείς φιλοπότης ἐστὶν κακός·
ὁ γὰρ διμάτωρ Βρόμιος οὐ χαίρει συνῶν
ἀνδράσι πονηροῖς οὐδ' ἀπαιδευτῶ βίῳ.

'vs. 2 διμάτωρ Βρόμιος aperte ex lyrico vel tragico sump- tum est.' Meinekius. vs. 1 οὐδείς φιλοπότης ἄνθρωπός ἐστι κακός libri.

4. Ambrosius Epist. 1, 53, 8: alter despiciens animo βασιλέων τὰς πολυχρύσους τύχας imperialesque gazas suo erat contentus palmite. indicavit hunc locum M. Hauptius in Herm. vol. 3 p. 343. pro τύχας expectes χλιδάς.

ceterum cf. Nicol. (Com. 4 p. 580) ap. Stob. Flor. 14, 7: καὶ νῦν μ' ὁ Λυδῶν τῶν πολυχρύσων ἄναξ σύνδειπνον αὐτῷ κέκρικεν εἶναι καὶ φίλον. ubi verba Λυδῶν — ἄναξ ex tragico poeta petita videntur Meinekio.

5. Anecd. Oxon. vol. 2 p. 414, 6 et Etym. M. cod. Flor. ap. Miller. *Mél. de litt. Gr.* p. 289:

μισῶ παρ' ἐχθρῶν θῶπας εὐειδεῖς λόγους.

μισῶ γὰρ ἐχθρῶν coniecit Miller. λόγους cod. Flor., λόγῳ Anecd. Oxon.

6. Aristid. vol. 1 p. 65: σωτήρ τῶν ὅλων καὶ φύλαξ τῶν ἀθανάτων, εἰ δὲ θέλεις τραγικώτερον εἰπεῖν, ἔφορος οἰάκων, σφῶν τά τε ὄντα αἰεὶ καὶ τὰ γιγνόμενα.

7. Arrian. Epict. dissert. I, 24, 16: οἱ δὲ βασιλεῖς ἄρχονται μὲν ἀπ' ἀγαθῶν· στέψατε δώματα· εἶτα περὶ τρίτον ἢ τέταρτον μέρος· ἰώ, Κιθαιρῶν, τί μ' ἐδέχου; ut extrema verba Sophoclea sunt, ita priora ex tragico poeta repetita suspicor.

8. Cic. Epist. ad Att. XV, 11, 3: ἡ δεῦρ' ὁδός σοι τί δύναται νῦν, θεοπρόπε; verbis ἡ δεῦρ' — δύναται iterum utitur XVI, 6, 2. Sophoclis esse versum coniecit Valck. Diatr. p. 192. νῦν delet Cobetus.

9. Clemens Alex. Paed. II p. 211: τοιαύτη δὲ καὶ τῶν στεφάνων ἡ χρῆσις κωμαστικῆ καὶ πάροινος. ἄπερρε· μή μοι στέφανον ἀμφιθῆς κάρφα. tragicum senarium dicit Cobetus N. L. p. 342.

10. Diogenianus VI, 59 et Suidas: μή πρός λέοντα δορκὰς ἄψωμαι μάχης· ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων.

11. Diphilus (Com. 4 p. 388) ap. Ath. VI p. 223 A:

ὦ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη
Βραυρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον.

ex tragico poeta haec expressa esse coniecit Dindorfius in Thes. Gr. L. vol. 2 p. 397 A.

12. Etym. M. cod. Flor. ap. Miller. *Mél. de litt. Gr.* p. 143: ἦδη (ἦδει cod.) ταῦτ' ἐγὼ φράσαι καλῶς.

13. Etym. M. cod. Flor. ap. Miller. *Mél. de litt. Gr.* p. 194: τὸ Χρυσήϊς — ἀπὸ τοῦ Χρυσεύς, οἶον Χρυσεὺς δ' ὁ μάντις.

14. Eubulus (Com. 3 p. 240) ap. Ath. VI p. 239 A: ὅστις δ' ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον καλέσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο, φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἴκοθεν λαβών. postremum versum ex Euripide derivatum suspicatur Meinek. ius.

15. Eustathius Macremb. XI, 15 p. 282, 10 ed. Herch.: ἐπεὶ δ' ὁ λαμπρὸς ἐξέλαμψεν ἥλιος, καθορῶμεν τὴν γῆν. cf. Aesch. Ag. 658: ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος.

16. Eust. Il. p. 218, 8: τοῦ ἀχρεῖος τὸ ἀπλοῦν εὔρηται παρὰ τῶ εἰπόντι τὸ ἀνὴρ εἰς (εἰς ed.) οὐδὲν χρεῖος.

17. Eust. Od. p. 1517, 12: ἐκ δὲ τοῦ τρύω καὶ ἄτρυτος ἐν πόνοις λέγεται ὃν πόνοι οὐ τελρουνσιν. cf. L. Dindorfius in Thes. Gr. L., qui huc refert Hesych.: ἀτρύπωνος· πολύπωνος.

18. Excerpta Vindob. 11 p. 291, 2 ed. Meinek.: τῶν εὐτυχοῦντων ἀνταγωνιστῆς φθόνος. alibi haec Aristoteli tribuuntur, cf. Val. Rose Aristot. pseudepigr. p. 610.

19. Flor. Monac. 114 p. 276, 3 ed. Meinek.: σιγᾶν γε μέντοι πολλὰ πολλαχοῦ καλόν.

20. Herodianus de impropria dict. p. 317, 18 edit. meae: ὁ γοῦν λέγων νοσσιὰν τέκνων ἀκυρολογεῖ. cf. Ammon. Valck. p. 145 et Etym. Gud. p. 560, 31.

21. Hesych.: γλωσσαν οὐκ ἐμπήξεται· οὐκ ἂν φάγοι, οὐκ ἂν γεύσαιτο. vide quae dixit Meinek. ius Philol. vol. 13 p. 532.

22. Hesych.: κληδοῦχος γυνή, ἀπὸ τοῦ τὰς κλεῖς τῆς οἰκίας ἔχειν.

23. Hesych.: λεπάργου βοός· τοῦ λαπάρας λευκὰς ἔχοντος ἢ ὅλον τὸ δέρμα.

24. Hesych.: χθονίους Ἰναχίδας· αὐτόχθονας καὶ οὐκ ἐπήλυδας.

25. Lucianus Nigr. c. 31 vol. 1 p. 73: καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἐν ταῖς τραγωδίαις τε καὶ κωμωδίαις λεγόμενον, ἤδη καὶ παρὰ θύραν εἰσβιαζόμενοι.

26. Macarius 3, 85: ἐν τοῖς ἑμαυτοῦ δικτύοις

ἀλώσομαι· ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἰδίῳν πανουργιῶν ἀλισκομένων.

27. Macrobius Sat. II, 7, 13: *cum canticum quoddam saltaret Hylas, cuius clausula erat τὸν μέγαν Ἀγαμέμνονα, sublimem ingentemque Hylas velut metiebatur. non tulit Pylades et exclamavit e cavea σὺ μακρὸν οὐ μέγαν ποιεῖς.* ex tragoedia haec verba petita esse suspicatur Meinekus Philol. vol. 14 p. 14.

28. Philodemus de piet. p. 48 ed. Gomp.: μη[δ' ἂν τὸ σε]μνὸν πῦρ [νιν εἶργα]θεῖν Διὸς [τὸ μὴ οὐ κε]ραυνοῦν πυ[ρι]βόλους μὲν [τὰς] πλάκας. prior versus legitur in Eur. Phoen. 1175, alterius auctor ignotus.

29. Philostr. iun. Imag. 13 p. 17, 12: ἡ πού τις καὶ ἀναφθέγγεται μικρὸν ὕστερον ἐπὶ σοὶ Μουσῶν εὐκόλων ἀνθρώπιον λέγων. Sophocleis verbis Philostratum usum esse coniecit Porsonus in Toup. Opusc. IV p. 437.

30. Phot. Lex. p. 358, 19 et Suidas: οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ πενθῆσαι νέκυν (νεκρόν Phot.). cf. II. T, 225: γαστέρι δ' οὐ πως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοῦς.

31. Phrynichus Bekk. p. 35, 8: δυσμάραντον κακὸν· τὸ ἄπαστον κακὸν καὶ ἀειθαλές.

32. Plut. Mor. p. 513 E: οὐ γὰρ μόνον ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε (κεῖθι ed.) καὶ τὴν χειρ' ἔχει, ἀλλὰ καὶ τὸ ἠδόμενον ἔχει τὴν φωνὴν ἐν ἑαυτῷ καὶ περιάγει τὴν γλῶτταν. Stob. Flor. 99, 25: ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε καὶ τὸν νοῦν ἔχει.

33. Plut. Mor. p. 707 E: οὐκ ἔστιν ὅτε μᾶλλον ἀνθρώποις ἐφήσιν εἰπεῖν, ὧ γλῶσσα, μέτριον εἴ τι κομπάσαι θέλεις, ἔξειπε, καὶ παρησιία πλείστη μετὰ παιδιᾷς ἀναμέμικται τοῖς λεγομένοις ἐν οἴνῳ καὶ πραττομένοις.

34. Plut. Mor. p. 747 F: τοῖς ἄγαν πεξοῖς καὶ κακομέτροις, ὡς τὰ τοιαῦτα· ἐγένοντο τοῦ μὲν Ἡρακλῆς, τοῦ δ' Ἴφιτος.

35. Pollux 9, 13: ἀπὸ δὲ χώρας — χωρίτης λεώς.

36. Pollux 9, 152: ὡς τάχιστα, ὡς εἶχε τάχους, ἐν τάχει, ἀπτέρῳ τάχει. cf. Hesych.: ἀπτέρωτα ταχέα αἰφνίδια, ubi ἀπτέρῳ τάχει restituit H. L. Ahrens in Philol. supplem.

vol. 1 p. 483. usi sunt hac locutione recentiores quidam scriptores (ut Leo Diaconus p. 50, 4 p. 97, 3 p. 114, 8 ed. Bonn. Georgius Pachym. de Mich. Palaeol. vol. 1 p. 29, 15 p. 106, 21 Constantinus Man. Comp. chron. 6400).

37. Proculus Comm. in Plat. Tim. II p. 103 B: ὡς ἅπαντα τὰ πράγματα, ἣν καλὰς ἀρχὰς λάβη, καλῶς τελευτᾶν καὶ μεσοῦν φιλεῖ βροτοῖς. prioris versus initium ὡς πάντα (vel ἅπαντα) πράγματ', ἣν fuisse suspicor.

38. Prov. Coisl. 177 ap. Leutsch. in Paroem. Gott. vol. 1 p. 235: ὅμοιον τὸ δῶρα καὶ σοφούς (supra scr. γρ. θεούς) παρήπαφεν. cf. Hesiod. fr. 180: δῶρα θεούς πείθει, δῶρ' αἰδοίους βασιλῆας. Eur. Med. 964: πείθειν δῶρα καὶ θεούς λόγος.

39. Schol. Aesch. Ag. 1135: παρὰ τὸ λεγόμενον ἐν τῇ συνηθείᾳ, πρὸς μάντιν οὐδεὶς εὐτυχῆς ἀπέρχεται. trimetrum restituit G. Wolffius in Philol. vol. 27 p. 745.

40. Schol. Aesch. Choeph. 926: ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην] παροιμίαν εἶναι τοῦτο φασι, πρὸς τύμβον (τύμβου M) τε (τε om. RV) κλαίειν καὶ πρὸς ἄνδρα νήπιον. latere in his videtur versus tragicus. ταῦτο πρὸς τύμβον τε κλαίειν temptabat Paley.

41. Schol. Soph. Oed. R. 296 (cf. Suid. v. ᾧ μὴ ἔστι et τάρβη): ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικῶς (ὁ μὴ δεδοικῶς τοῦ ἔργου Schneidewinus) οὐδὲ τὸν λόγον.

42. Stob. Flor. 73, 40: οὐκ ἐν γυναιξὶ φύεται πιστὴ χάρις. hunc versum, qui in libris cum Menandri loco (Com. 4 p. 241) coniungitur, Euripideum esse coniecit Dobraeus. ceterum codices πλείστη praebent, πιστὴ scripsit Bentleius. cf. Men. mon. 161: ἐν γὰρ γυναιξὶ πίστιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν.

43. Stob. Flor. 124, 6: Μενάνδρου.

ἐπὶ τοῦτ' (τῶδ' ?) ἐγένοντο πάντες, ἐνθάδ' ἤξομεν.

ἀνθρωπίνως δεῖ τὰς τύχας φέρειν, ξένε.

τὰ κοινὰ κοινῶς χρὴ φέρειν συμπτώματα.

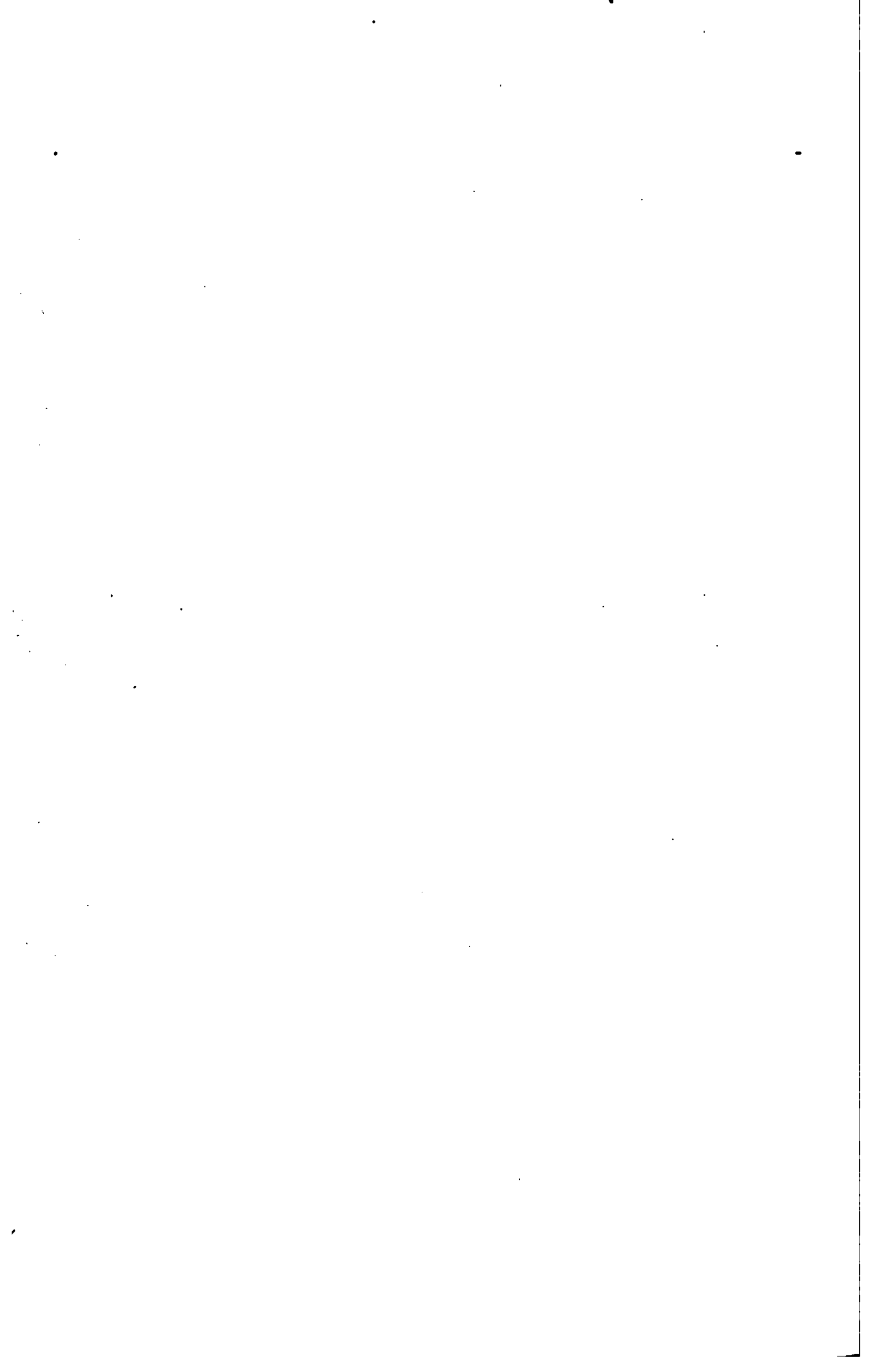
vs. 2 et 3, quos a primo recte seiunxit Meinekius Com. 4 p. 293, tragoediae videntur deberi. cf. Plut. Mor. p. 118 C: τὰ κοινὰ τοῦ βίου συμπτώματα κοινῶς φέρειν καὶ τὰ ἀνθρώπινα ἀνθρωπίνως.

44. Strattis (Com. 2 p. 778) ap. Schol. Ar. Vesp. 1346: ἢ μή ποτ', ὧ παῖ Ζηνός, ἐς ταύτ' ὀν μόλῃς, ἀλλὰ παραδοὺς τοῖς Λεσβίοις χάρειν ἔα. prior versus ex tragoedia repetitus est.

45. Suidas: γλώσσαργον ἦθος· ἀντὶ τοῦ ταχὺ καὶ σταμύλον. similiter Zon. Lex. p. 442. cf. Etym. M. p. 235, 43 et Hesych. v. γλώσσαργον. tragico poetae tribuere videtur Elmsleius in Eur. Med. p. 163.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ .

ΑΙΓΕΤΣ

Schol. Eur. Med. 167: τοῦ Εὐριπίδου μήτε ἐνταῦθα μήτε ἐν τῷ Αἰγεῖ δηλώσαντος τὸν Ἄψυρτον ὀνομασί. Aristoteles Poet. 25 p. 1461 b 20: ὀρθὴ δ' ἐπιτίμησις καὶ ἀλογία καὶ μοχθηρία, ὅταν μὴ ἀνάγκης οὔσης μηδὲν χρήσηται τῷ ἀλόγῳ, ὡσπερ Εὐριπίδης τῷ Αἰγεῖ, ἢ τῇ πονηρίᾳ, ὡσπερ ἐν Ὀρέστῃ τοῦ Μενελάου. de argumento cf. Schol. Il. A, 741 Plut. Thes. c. 12 Apollod. 1, 9, 28. ex hac fabula in libris quibusdam afferuntur fr. 273 et 393.

1

ποίαν σε φῶμεν γαῖαν ἐκλελοιπότα
πόλει ξενουῖσθαι τῆδε; τίς πάτρας ὄρος;
τίς ἔσθ' ὁ φύσας; τοῦ κекήρουξαι πατρός;
Clemens Alex. Strom. VI p. 742..

2

τί σε μάτηρ ἐν δεκάτᾳ τόκου ὠνόμαξεν;
Schol. Ar. Av. 494 (Suid. v. δεκατεύειν): τὴν δεκάτην εἰστίων ἐπὶ τοῖς τικτομένοις καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο τοῖς παισὶ, καθάπερ Εὐριπίδης ἐν Αἰγεῖ 'τί σε — ὠνόμαξεν'.

3

δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν θρασύστομοι.
Stob. Flor. 73, 16.

4

πέφυκε γὰρ πῶς παισὶ πολέμιος γυνή
τοῖς πρόσθεν ἢ ζυγείσα δευτέρα πατρί.
Stob. Flor. 73, 14.

5

μη̄ καθέξεις γλω̄σσαν, ἔσται σοι κακά.

Flor. 34, 3.

6

γὰρ πατρώας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός;

Flor. 39, 6.

7

ἔσσον δὲ πλούτου καὶ βαθυσπόρου χθονὸς
ἰρῶν δικαίων κἀγαθῶν ὁμίλια.

Flor. 6, 1 p. 257, 10: ἐκ τοῦ *Αἰγέως* *Εὐριπίδου*.

— ὁμίλια'. Stob. Flor. 9, 8: *Εὐριπίδου* *Θησεῖ*.

— παρουσία'. vs. 1 βαθυσπόρου χθονός Or.,
ον χλιδῆς Stob. vs. 2 ὁμίλια Or., παρουσία Stob.

8

ἰρὸς ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν.

Flor. 47, 6. ἀνδρὸς δ' ὑπ' ἐσθλοῦ editur libris in-
asse ἀνδρῶν ὑπ' ἐσθλῶν leg.

9

ιον κρείσσον τῆς εὐγενίας

καλῶς πράσσειν.

Flor. 86, 11. vs. 1 ἢ πολὺ Elmsleius.

10

κατθανεῖν δ' ὀφείλεται

τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμέρω πόνων.

Flor. 118, 8.

11

ι καὶ πταίσαντ' ἀρετὰν

οδειξασθαι θανάτῳ.

Flor. 7, 2. vs. 2 ἐναποδειξασθαι Cobetus.

12

νακτος

Harpocr. p. 144, 23: Πάνακτος — πόλις ἐστὶ μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας, ὡς (fort. ἦς) καὶ Εὐριπίδης ἐν αἰγί (ἐν αἰγίδι al., ἐν Αἰγεῖ Maussacus) μνημονεύει.

13

ἀντραῖος

Steph. Byz. p. 101, 12: ἄντρον· τὸ σπήλαιον. τὸ τοπικὸν ἔδει ἀντρίτης — εὔρηται δὲ ἀντραῖος, ὡς Εὐριπίδης ἐν Αἰξί (Αἰγεῖ Meursius).

ΑΙΟΛΟΣ

Schol. Od. κ, 6: Αἴολος Τηλεπάτραν τὴν Λαιστρυγόνου (Τηλεπόραν τὴν Λαιστρυγόνος Leutschius) γήμας ἐγέννησε θυγατέρας ἕξ καὶ ταύταις ἴσους υἱούς — ὁ δὲ Εὐριπίδης ἑτέρως ἱστορεῖ. Ar. Nub. 1371: ὁ δ' εὐθύς ἦς' Εὐριπίδου ῥῆσίν τιν' ὡς ἐβίνει ἀδελφός, ὦλεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν. ubi Schol.: γέγραπται Εὐριπίδου Αἴολος δράμα οὕτως καλούμενον, ἐν ᾧ παρήγαγε Μακαρέα τὸν παῖδα τοῦ Αἰόλου φθείραντα Κανάκην τὴν ἀδελφήν. Dionys. Hal. Rhet. c. 9, 11 vol. 5 p. 354 sq.: ἀλλὰ καὶ Εὐριπίδης δι' ὄλων λόγων διοικήσεως σχῆμα περαίνει — ἐν τῷ Αἰόλῳ ὁ Μακαρεύς ἐστὶν ὁμιλήσας τῇ ἀδελφῇ καὶ λανθάνων καὶ συμβουλευὼν τῷ πατρὶ τὰς ἀδελφὰς τοῖς ἀδελφοῖς συνοικίσει, ἵνα τὸ οἰκεῖον διοικήσῃται· καὶ οὕτως ἐσχημάτισται ὁ λόγος κοινῇ γνώμῃ καὶ συμβουλῇ. argumentum fabulae Welcker agnovit in narratione Sostrati Stob. Flor. 64, 35 (cf. Plut. Mor. p. 312 C). Euripideam fabulam respicit Ovidius Trist. 2, 384: *nobilis est Canace fratris amore sui*. Canacem parturientem cantavit Nero (Suet. Neron. c. 21 Dio Cass. 63, 10 et 22). Aeoli tragicam personam ab Aristophane in Aeoloscione risam esse tradit Platonius περὶ διαφορᾶς κωμωδιῶν p. XIII b 38 ed. Dübner. Antiphanes (Com. 3 p. 7) teste Ath. X p. 444 C haec in Aeolo dixit:

Μακαρεὺς ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς
πληγείς, τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς
κατεῖχέ θ' αὐτόν· εἶτα παραλαβὼν ποτε
οἶνον στρατηγόν, ὃς μόνος θνητοῖς ἄγει

τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας,
νύκτωρ ἀναστὰς ἔτυχεν ὧν ἐβούλετο.

quae tragicam parodiam manifesto produnt et videntur ex Euripide maximam partem expressa esse, id quod de vs. 1 et 2 iam Valckenarius suspicatus est.

14

Ἕλλην γάρ, ὡς λέγουσι, γίγνεται Διός,
τοῦ δ' Αἰόλος παῖς, Αἰόλου δὲ Σίσυφος
Ἀθάμας τε Κρηθεύς θ' ὅς τ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς
θεοῦ μανεῖς ἔρριψε Σαλμωνεὺς φλόγα.

Dicaearchus de statu Graec. 22 (Mülleri Geogr. min. vol. 1 p. 109): ἔστιν οὖν ἡ Ἑλλὰς ὑφ' Ἑλληνοσ οἰκισθεῖσα πόλις τε καὶ χώρα· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Εὐριπίδης Ἕλλην — φλόγα'. cf. Strab. VIII p. 356: ἡ δὲ Σαλμώνη πλησίον ἐστὶ τῆς ὁμωνύμου κρήνης, ἐξ ἧς ρεῖ ὁ Ἐνιπεύς· ἐμβάλλει δ' εἰς τὸν Ἀλφειόν. τούτου δ' ἐρασθῆναι τὴν Τυρῶ φασίν — ἐνταῦθα γὰρ βασιλεῦσαι τὸν πατέρα αὐτῆς τὸν Σαλμωνέα, καθάπερ καὶ Εὐριπίδης ἐν Αἰόλῳ φησί.

15

ἰδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγον' ἄρσεν' ἀρσένων·
πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος·
πλείστη γὰρ ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ,
τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν τὸ σῶμ' ἔχειν.

Stob. Flor. 65, 1. vs. 2 afferunt Ath. XIII p. 566 B Porphy. Introd. in Aristot. Categ. p. 1 b 34 Etym. M. p. 295, 43 Etym. Gud. p. 163, 28 Georgius Cedrenus vol. 2 p. 181, 22 Theophanes cont. 4, 44 p. 208, 18 Symeon mag. p. 683, 12 Eust. II. p. 172 sq., respiciunt Anna Comn. vol. 1 p. 9, 9 ed. Bonn. Gregorius Naz. vol. 1 p. 117 D Georgius Acropol. p. 146, 8 Eust. II. p. 399, 11. de sede versus fallitur Philoponus in Porph. Introd. p. 11 b 44 (sive David Proleg. in Porph. Introd. p. 21 a 1): λέγεται γὰρ εἶδος καὶ ἡ μορφή, ὥσπερ καὶ ἐν Φοινίσσαις Εὐριπίδης φησί ἑπρῶτον — τυραννίδος'. hinc Schol. Aristot. in Anecd. Paris. vol. 1

p. 403, 11: *περὶ εἶδους φησὶν ὁ Εὐριπίδης περὶ Φοῖνικός τινος 'πρῶτον — τυραννίδος'. vs. 2 ἀξιούσ Stob. et fortasse Greg. Naz., ἄξιον ceteri. vs. 3 πλείστης γὰρ ἀρετῆς Herwerdenus.*

16

*λαμπροὶ δ' ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος ἐν τε συλλόγοις,
μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο,
ἀλλ' ὧν πόλει δεῖ, μεγάλα βουλευοῖντ' αἰεῖ.*

Stob. Flor. 45, 13. vs. 2 et 3 partim affert Aristot. Polit. 3, 4 p. 1277 a 19: καὶ Εὐριπίδης φησὶ 'μή μοι τὰ κόμψ', ἀλλ' ὧν πόλει δεῖ'.

17

*ἄρ' ἔτυμον φάτιν ἔγνων,
Αἰόλε, σ' εὐνάξειν τέκνα φίλτατα;*

Ar. Pac. 114: ὦ πάτερ ὦ πάτερ, ἢ ῥ' ἔτυμός γε δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἦκει —; ubi Schol. RV: παρὰ τὰ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου 'ἄρ' — φίλτατα'.

18

*δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον οὐκ ἔχω
εἰπεῖν.*

Ar. Pac. 119: δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον ἄχθομαι ὑμῖν ἠνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον. ubi Schol.: καὶ τοῦτο παρὰ τὸ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου ἔπος 'δοξάσαι. — εἰπεῖν'.

19

τί δ' αἰσχρόν, ἦν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῆ;

Ar. Ran. 1475: τί δ' αἰσχρόν, ἦν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῆ; ubi Scholia: παρὰ τὰ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου 'τί δ' — δοκῆ;' Serenus in Stob. Flor. 5, 82: Εὐριπίδης εὐδοκίμησεν ἐν θεάτρῳ εἰπὼν 'τί δ' αἰσχρόν ἂν μὴ τοῖς γε χρωμένοις δοκῆ;' καὶ ὁ Πλάτων ἐντυχὼν αὐτῷ 'ὦ Εὐριπίδη' ἔφη, 'αἰσχρόν τό γ' αἰσχρόν, κἂν δοκῆ κἂν μὴ δοκῆ'. Plut. Mor. p. 33 C de Antisthene: τοὺς Ἀθηναίους ἰδὼν θορυβήσαντας ἐν τῷ θεάτρῳ 'τί δ' — δοκῆ;' παραβάλλον εὐθύς 'αἰσχρόν τό γ' αἰσχρόν, κἂν δοκῆ κἂν μὴ δοκῆ'. eodem

versu Lais usa dicitur ad irridendum Euripidem, cf. Machon Ath. XIII p. 582 D. etiam versum quem Aristophanes praemittit, *αἴσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ εἰργασμένος Euripideum* esse coniecit Fritzschius.

20

*μὴ πλοῦτον εἶπης· οὐχὶ θαυμάζω θεόν,
ὄν χῶ κάκιστος ῥαδίως ἐκτήσατο.*

Stob. Flor. 93, 9. eosdem versus habent Ath. IV p. 159 C
Plut. Mor. p. 34 D Sextus Empir. p. 660, 27 p. 663, 20
Stob. Flor. 5, 4 Gregor. Naz. vol. 2 p. 210 C.

21

*δοκεῖτ' ἂν οἰκεῖν γαῖαν, εἰ πένης ἄπας
λαὸς πολιτεύοιτο πλουσίων ἄτερ;
οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά,
ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις, ὥστ' ἔχειν καλῶς.
ἂ μὴ γὰρ ἔστι τῷ πένητι πλούσιος 5
δίδωσ'· ἂ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτῆμεθα,
τοῖσιν πένησι χρώμενοι πειθώμεθα.*

Stob. Flor. 43, 20. vs. 3 et 4 affert Plut. Mor. p. 369 B et p. 474 A, item tertium et quarti dimidium (οὐκ — σύγκρασις) p. 25 C, verba οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ Theophrast. Metaphys. 18 p. 316. vs. 7 *τιμώμεθα* ed., *πειθώμεθα* A, *πειθόμεθα* B, *θηρώμεθα* Bergler, fortasse *πεπώμεθα* leg.

22

*τὴν δ' εὐγένειαν πρὸς θεῶν μὴ μοι λέγε·
ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστὶ, μὴ γαυροῦ, πάτερ.
κύκλω γὰρ ἔρπει· τῷ μὲν ἐσθ', ὃ δ' οὐκ ἔχει·
κοινοῖσι δ' αὐτοῖς χρώμεθ'· ὃ δ' ἂν ἐν δόμοις
χρόνον συνοικῆ πλειίστον, οὗτος εὐγενής. 5*

Stob. Flor. 91, 21.

23

ἀλλ' ἢ τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἔῃ,

ἢ τ' Ἀφροδίτῃ τοῖς γέρονσιν ἄχθεται.

Stob. Flor. 116, 38. utrumque versum affert Plut. Mor. p. 285 B, vs. 2 idem p. 786 A et p. 1094 F.

24

κακὸν γυναῖκα πρὸς νέαν ζευῆσαι νέον·
μακρὰ γὰρ ἰσχὺς μᾶλλον ἀρσένων μένει,
θήλεια δ' ἥβη θᾶσσον ἐκλείπει δέμας.

Stob. Flor. 71, 3. versum 1 cum aliis duobus coniunctum Clemens Alex. habet (fr. 906).

25

φεῦ φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει·
γέροντες οὐδὲν ἐσμεν ἄλλο πλὴν ὄχλος
καὶ σχῆμ', ὄνειρων δ' ἔρπομεν μιμήματα·
νοῦς δ' οὐκ ἔνεστιν, οἴόμεσθα δ' εὖ φρονεῖν.

Stob. Flor. 116, 4. vs. 1 iisdem verbis legitur fr. 344, 1. vs. 2 οὐδὲν ἐσμέν] ἐσμέν οὐδὲν A Voss. ὄχλος] λόγος Valckenarius, ψόφος Hirzelius.

26

τῇ δ' Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα·
τέρπει τε γὰρ μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτούς.
τύχοιμι δ' αὐτῆς ἡνίκ' ἐστὶν εὐμενής.

Stob. Flor. 63, 1.

27

ἢ βραχὺ τοι σθένος ἀνέρος· ἀλλὰ
ποικιλία πραπίδων
δεινὰ μὲν φῦλα πόντου
χθονίων τ' ἀερίων τε
δάμναται παιδεύματα.

5

Plut. Mor. p. 959 D: ἐπαινούσης τὸ Εὐριπίδειον ἢ βραχὺ — παιδεύματα'. eundem locum habet Plut. Mor. p. 98 E. fabulam indicat Stob. Flor. 54, 6: Εὐριπίδου

Αἰόλω. 'βραχὺ — κραπίδων' (vs. 1 et 2). vs. 3 δεινὰ μὲν πόντου Plut. p. 98, δαμᾶ φῦλα πόντου p. 959. vs. 4 98, ἰανά p. 959. vs. 5 δάμναται om. p. 959. 5 graviter laborant.

28

ἴσας, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅστις ἐν βραχεῖ
λοῦς λόγους οἷός τε συντέμνειν καλῶς.

lor. 35, 3. locum repetit Ar. Thesm. 177 haec Ihuens: Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅστις ἐν
λοῦς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.

29

ἄν φρονοῦντα κρεῖσσον εἰς ὀμιλίαν
ἴντα· τούτῳ δ' ἀνδρὶ μῆτ' εἴην φίλος
ἢ ξυνεῖην, ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν
φιθε, δούλους τοὺς φίλους ἡγούμενος.

lor. 22, 14. vs. 4 τοὺς πέλας ποιούμενος malim.

30

ὅμως οἰκτρὸς τις αἰῶν πατρίδος ἐκλιπεῖν
ὄρους.

lor. 39, 5.

31

ἢ γὰρ ὅστις εὐθέως χαρίζεται,
ὅς τελευτᾷ· πλεῖστα γὰρ σφάλλει βροτούς.

lor. 20, 7.

32

ἥς ἀπ' ἀρχῆς γίνυται τέλος κακόν.

lor. 4, 11.

33

ε, τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται κακοῖς;
ἔν κλύων τῶνδ' οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ;

Stob. Flor. 114, 8. vs. 2 verba οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ
recurrunt Hecub. 298.

34

γλυκεῖα γάρ μοι φροντὶς οὐδαμῆ βίου.

Stob. Flor. 98, 32.

35

ἄει τὸ μὲν ζῆ, τὸ δὲ μεθίσταται κακόν,
τὸ δ' αὖ πέφηνεν αὐθις ἐξ ἀρχῆς νέον.

Stob. Flor. 104, 10.

36

γυναῖκα δ' ὅστις παύσεται λέγων κακῶς,
δύστηνος ἄρα κού σοφὸς κεκλήσεται.

Stob. Flor. 73, 13.

37

μοχθεῖν ἀνάγκη· τὰς δὲ δαιμόνων τύχας
ὅστις φέρει κάλλιστ', ἀνὴρ οὗτος σοφός.

Stob. Flor. 108, 19. verba μοχθεῖν ἀνάγκη iterum ha-
bes in fr. 719.

38

ὁ χρόνος ἅπαντα τοῖσιν ὕστερον φράσει·
λάλος ἐστὶν οὗτος, οὐκ ἐρωτῶσιν λέγει.

Stob. Ecl. 1, 8, 20 p. 232. vs. 2 λάλος τις οὗτος κούκ
ἐρωτῶσιν λέγει Conington.

39

τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα.

Stob. Flor. 50, 6.

40

Phot. Lex. p. 169, 7 et Suidas: κληρὸς Ἑρμοῦ· συνή-
θεια ἀρχαία. ἔβαλλον οἱ κληροῦντες εἰς ὑδρίαν ἐλαίας φύλ-
λον ὃ προσηγόρευον Ἑρμῆν, καὶ πρῶτον ἐξήρουν τοῦτο, τι-
μὴν τῷ θεῷ ταύτην ἀπονέμοντες· ἐλάγχανεν δὲ ὁ μετὰ τὸν
θεόν. Εὐριπίδης ἐν τῷ Αἰόλῳ μνημονεύει τοῦ ἔθους
τούτου.

ἀκρατές

Hesych.: ἀκρατές· ἀσθενές. Εὐριπίδης *Αλόλφ*.

τηρτυκέναι

tt. p. 105, 25: κατηρτυκέναι ἔλεγοντο οἱ μηκέτι ντες ἵπποι. Εὐριπίδης *Αλόλφ*.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ius V. H. 2, 8: κατὰ τὴν πρώτην καὶ ἐνενηκοστήν
 ἰα, καθ' ἣν ἐνίκη Ἐξαίνετος ὁ Ἀκραγαντίνος στα-
 τηγωνίσαντο ἀλλήλοις Ξενοκλῆς καὶ Εὐριπίδης.
 τός γε ἦν Ξενοκλῆς ὅστις ποτὲ οὗτός ἐστιν, Οἰδί-
 Λυκάωνι καὶ Βάκχαις καὶ Ἀδάμαντι σατυρικῶ·
 εύτερος Εὐριπίδης ἦν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Παλαμήδει
 ἰσι καὶ Σισύφῳ σατυρικῶ. γελοῖον δέ (οὐ γάρ;) Ξε-
 ἐν νικᾶν, Εὐριπίδην δὲ ἠττάσθαι καὶ ταῦτα τοιού-
 μασι. de mytho, quem in eiusdem tituli fabula So-
 raclavit, cf. Hyginus fab. 91. παραχορήγημα in hac
 isse docemur Schol. Eur. Hipp. 58: ἕτεροι δέ εἰσι
 i comites) τοῦ χοροῦ, καθάπερ ἐν τῷ Ἀλεξάνδρῳ
 Ennium in Alexandro Euripidis vestigia legisse
 est ex Varronis loco, vide fr. 65. ceterum Ἀλεξάν-
 Schol. Eur. habet Hesychius (fr. 64), quod falsum
 llexit Osannus in Wolfii Anal. vol. 2 p. 529 sqq.
 ulae videtur esse adesp. fr. 109: ὡς Πριαμίδαισιν
 ὁ βουκόλος.

καὶ χρόνου προύβαινε πούς

an. 100: ὅστις φθέγγεται τοιοντοῦ τι παρακεκιν-
 ον, αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα. ubi
 v. (cf. Suid. v. παρακεκινδυνευμένον): χρόνου πόδα
 νδρου 'καὶ — πούς'. Ag. Ran. 311: τί ν' αἰτιά-
 εῶν μ' ἀπολλύναι; αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρό-
 α; cf. δαρὸν χρόνου πόδα Eur. Bacch. 889 et

qui χρόνου πόδα ex Euripidē commemorat Eust. Opusc.
p. 46, 32.

44

παλαιὰ καινοῖς δακρύοις οὐ χρὴ στένειν.

Stob. Flor. 124, 20.

45

A. οἶδ'· ἀλλὰ κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεῶν.

B. χρῆν· τοῦτο δ' εἰπεῖν ῥᾶον ἢ φέρειν κακά.

Stob. Flor. 114, 7. prior versus Priami videtur esse,
alter Hecubae: libri personarum notas om.

46

ὥστ' οὔτις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ.

Stob. Flor. 105, 33.

47

πάντων τὸ θανεῖν· τὸ δὲ κοινὸν ἄχος
μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ.

Stob. Flor. 108, 17.

48

ὄθεν δὲ νικᾶν χρῆν σε, δυστυχεῖς, ἄναξ·
ὄθεν δέ σ' οὐ χρῆν, εὐτυχεῖς. δούλοισι γὰρ
τοῖς σοῖσι νικᾶς, τοῖς δ' ἐλευθέροισιν οὔ.

Stob. Flor. 4, 32.

49

σοφὸς μὲν οὖν εἶ, Πρίαμ', ὅμως δέ σοι λέγω·
δούλου φρονουῖντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεῶν
οὐκ ἔστιν ἄχθος μείζον οὐδὲ δώμασι
κτῆσις κακίων οὐδ' ἀνωφελεστέρα.

Stob. Flor. 62, 14.

50

ἤλεγχον· οὕτω γὰρ κακὸν δούλων γένος·

γαστήρ ἅπαντα, τοῦπίσω δ' οὐδὲν σκοπεῖ.
Stob. Flor. 62, 15.

51

δούλων ὅσοι φιλοῦσι δεσποτῶν γένος,
πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἴρονται μέγαν.
b. Flor. 62, 16. vs. 1 δεσπόται Bothius.

52

δούλους γὰρ οὐ
καλὸν πεκαῖσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν.
b. Flor. 62, 19.

53

περισσόμυθος ὁ λόγος, εὐγένειαν εἰ
βρότειον εὐλογήσομεν.
τὸ γὰρ πάλαι καὶ πρῶτον ὅτ' ἐγενόμεθα,
ἴμοιαν χθῶν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν·
διὰ δ' ἔκρινεν ἅ δόκησις βροτούς. 5
ἴδιον οὐδὲν ἔχομεν· μία δὲ γονὰ
τό τ' εὐγενές καὶ τὸ δυσγενές·
νόμφ δὲ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος.
τὸ φρόνιμον εὐγένεια, καὶ τὸ συνετὸν
ἰ θεὸς δίδωσιν, οὐχ ὁ πλοῦτος. 10

b. Flor. 86, 2. scriptura et metrum incertum. vs. 4
verso ordine in libris leguntur, correxit Meinekius.
ψιν] fortasse φύσιν leg. vs. 5 τεκοῦσα libri, δόκησις
ius. v. 9 et 10 dubito num Euripidis sint.

54

οὐκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια,
καρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν.
b. Flor. 86, 7.

55

κακὸν τι παίδευμ' ἦν ἄρ' εἰς εὐανδρίαν
ὁ πλοῦτος ἀνθρώποισιν αἶ τ' ἄγαν τρυφαί·
πενία δὲ δύστηνον μὲν, ἀλλ' ὅμως τρέφει
μοχθοῦντ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια.

Stob. Flor. 97, 3. cf. Clemens Alex. Strom. IV p. 574:
'κακὸν οὖν ἦν τι παίδευμ' εἰς εὐανδρίαν — τρυφαί' (vs.
1 et 2) ἐν τῷ Ἀλεξάνδρῳ ὁ Εὐριπίδης πεποίηκεν. vs. 1 τι
om. Stobaei codex A. βούλευμ' Stob., παίδευμ' Clem. vs. 4
μοχθεῖν τ' ἀμείνω Conington.

56

ἄδικον ὁ πλοῦτος, πολλὰ δ' οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ.

Stob. Flor. 93, 14.

57 -

ἄναξ, διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακόν·
ἀγλωσσία δὲ πολλάκις ληφθεὶς ἀνήρ
δίκαια λέξας ἤσσον εὐγλώσσου φέρει.

Stob. Flor. 42, 3. vs. 2 et 3 assert Clemens Alex. Strom.
I p. 340. vs. 2 ἀγλωσσία Clem., εὐγλωσσία Stob.

58

ὦ παγκάκιστοι καὶ τὸ δουῖλον οὐ λόγῳ
ἔχοντες, ἀλλὰ τῇ τύχῃ κεκτημένοι

Stob. Flor. 62, 18. vs. 2 τῇ φύσει Iacobsius.

59

οἴμοι, θανοῦμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν,
ἢ τοῖσιν ἄλλοις γίνεται σωτηρία.

Stob. Flor. 38, 20. vs. 2 ἃ libri, ἢ Barnesius ex Eui
Troas. 743 et Med. 14.

60

ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' ἀεὶ.

Stob. Flor. 69, 20.

61

χρόνος δὲ δείξει σ' ὧ̄ τεκμηρίῳ μαθῶν
ἢ χρηστὸν ὄντα γνῶσομαι σ' ἢ κακόν.

Clemens Alex. Strom. VI p. 742. vs. 2 γνῶσομαι σε ἢ
libri, γνῶσομαι σέ γ' ἢ Grotius, γνωσόμεσθά σ' ἢ Schneide-
winus, ego γνῶσομαι σ' ἦτοι malim.

62

μισῶ σοφὸν
ὄντ' ἐν λόγοισιν, ἐς δ' ὄνησιν οὐ σοφόν.

Orion Flor. 1, 3 p. 247, 10: ἐξ ἀ^{ἐν}/. 'μισῶ — οὐ
σοφόν'. ἐξ Ἀλεξάνδρου coniecit Schneidewin. Pacuvius
Gellii 13, 8, 4: ego odi homines ignava opera et philosopha
sententia.

63

Ἐκάβη, τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται
θνητοῖσιν, ἔλκει δ' οὔποτ' ἐκ ταύτου τύχας.

Stob. Flor. 111, 8. vs. 2 τύχας suspectum.

64

ἄρρητος κόρη

Hesych.: ἄρρητος κόρη· ἢ Περσεφόνη. Εὐριπίδης
Ἀλεξάνδρου. cf. Eur. Hel. 1307 et Carcin. fr. 5, 1.

65

Varro L. L. 7, 82: apud Ennium — 'quapropter Parim
pastores nunc Alexandrum vocant'. imitari dum voluit
Euripidem et ponere ἔτυμον, est lapsus. nam Euripides
quod Graeca posuit, ἔτυμα sunt aperta.

ΑΛΚΜΕΩΝ Α ΕΤ Β

Ἀλκμέων Euripidem scripsisse, non Ἀλκμαίων, docet
grammaticus Anecd. Oxon. vol. 2 p. 337, 4: Ἀλκμέωνας· τὸ
ΜΕ ψιλόν, ὡς παρὰ Εὐριπίδῃ ἔχει ἢ χοῆσις. συστείλας
τὸ Ε φυλάττει τὸ Ω ὡς κύριον ἐν τῇ γενικῇ. duas fuisse
huius tituli fabulas nescivit Iohannes Malalas p. 72, 11: καὶ

μετὰ Αἰσχύλον ἐβασίλευσεν αὐτῶν Ἀκμαίων ἔτη δύο· περὶ οὗ Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος δράμα ἐξέθετο.

Prior fabula, Ἀλκμέων ὁ διὰ Ψωφίδος, scenae commissa est olymp. 85, 2. Argum. Alcest.: ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίνου ἄρχοντος τὸ λ (πέ' ὀλ. Dindorfius). πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς, δεύτερος Εὐριπίδης Κρήσσαις, Ἀλκμαίῳ τῷ διὰ Ψωφίδος, Τηλέφῳ, Ἀλκήστιδι. de mytho cf. Hygin fab. 73 et Apollod. 3, 7, 5. Tatianus Orat. ad Graec. c. 24 p. 100: τί μοι συμβάλλεται πρὸς ὠφέλειαν ὁ κατὰ τὸν Εὐριπίδην μαινόμενος καὶ τὴν Ἀλκμαίωνος μητροκτονίαν ἀπαγγέλλων; ὃ μὴδὲ τὸ οἰκειῖον πρόσεστι σχῆμα, κέχηνε δὲ μέγα καὶ ξίφος περιφέρει καὶ κενραγῶς πίμπραται καὶ φορεῖ στολὴν ἀπάνθρωπον.

Ἀλκμέωνα τὸν διὰ Κορίνθου spectat Scholion Ar. Ran. 67: αἱ διδασκαλῖαι φέρουσι, τελευτήσαντος Εὐριπίδου τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδιδαχέναι ὁμώνυμον ἐν ἄστει Ἰφιγένειαν τὴν ἐν Αὐλίδι, Ἀλκμαίωνα, Βάκχας. de argumento cf. Apollod. 3, 7, 7: Εὐριπίδης δὲ φησὶν Ἀλκμαίῳ κατὰ τὸν τῆς μανίας χρόνον ἐκ Μαντοῦς*) Τειρεσίῳ παῖδας δύο γεννησάσαι, Ἀμφίλοχον καὶ θυγατέρα Τισιφόνην, κομίσαντα δὲ εἰς Κόρινθον τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν Κορινθίων βασιλεῖ Κρέοντι, καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην διενεγκοῦσαν εὐμορφία ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναικὸς ἀπεμποληθῆναι, δεδοικίας μὴ Κρέων αὐτὴν γαμετὴν ποιήσεται. τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα, ἀγοράσαντα ταύτην ἔχειν οὐκ εἰδότα τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα θεράπαιναν, παραγενόμενον δὲ εἰς Κόρινθον ἐπὶ τὴν τῶν τέκνων ἀπαίτησιν καὶ τὸν υἱὸν κομίσασθαι. καὶ Ἀμφίλοχος κατὰ χρησμούς Ἀπόλλωνος Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ὤκησεν.

Haud pauca fragmenta utriusque sint fabulae nescimus; plerique enim auctores simpliciter Ἀλκμαίωνα afferunt, et fortasse illa ὁ διὰ Ψωφίδος et ὁ διὰ Κορίνθου grammaticis debentur, non poetae.

66

ἦκω δ' ἀτενῆς ἀπ' οἴκων

*) Cf. Clemens Alex. Strom. I p. 399: Τειρεσίας τε αὐτὴν καὶ Μαντῶ ἐν Θήβαις, ὡς φησὶν Εὐριπίδης.

Hesych.: ἀτενής. ἤκω — οἰκων', Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ Ψωφίδος συντείνασα.

67

οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὧ παρθένοι, τὰν τῆ πόλει;

iq. 1302: 'οὐδὲ — πόλει'. ubi Schol.: ὁ στίχος ἐξ Ἀλκμαίωνος Εὐριπίδου. Alcmaeonem τὸν διὰ dici chronologia docet. Euripidea verba fortasse nes mutavit.

68

φόβος, ὅταν τις σώματος μέλλη πέρι
γειν καταστάς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον,
τε στόμ' εἰς ἐκπληξιν ἀνθρώπων ἄγει
νοῦν τ' ἀπείργει μὴ λέγειν ἃ βούλεται.
ἰ μὲν γὰρ ἐνὶ κίνδυνος, ὃ δ' ἀθῶος μένει. 5
ως δ' ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν
ρχὴν γὰρ ἀθλα τιθεμένην ἐμὴν ὄρω.

Flor. 8, 12: Εὐριπίδου ἀκμή (sic Vind., Εὐρ. ἐν
ed. Schowii, Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνος Gaisfordus).
— ὄρω'. vs. 3 ἀνθρώπων] ἀφασίαν τ' Enger. post
iedam excidisse coniecit Bergk. vs. 5 ἐνὶ] ἔπι
vs. 6 ὅμως] οὕτως legendum videtur. vs. 7 τιθε-
ειμένην Lobeckius.

69

μητέρα κατέκταν τὴν ἐμὴν, βραχὺς λόγος.
ὧν ἐκούσαν ἢ οὐ θέλουσαν οὐχ ἑκόν;

ot. Eth. Nic. 5, 11 p. 1136 a 13: ὡςπερ Εὐριπίδης
ἔγων ἀτόπως 'μητέρα — οὐχ ἑκόν'. ubi Michael
l. 74 b: παρατίθεται τὰ τοῦ Εὐριπίδου λαμβεῖα ἐκ
εροφῶντος εἰς πίστωσιν τοῦ ἔστιν ἑκόντα ἀδικεῖ-
lcmaeonis esse locum vidit Welcker.

70

ἴλιστα μὲν μ' ἐπῆρ' ἐπισκῆψας πατήρ,

ὄθ' ἄρματ' εἰσέβαινεν εἰς Θήβας ἰών.

Aristot. Eth. Nic. 3, 1 p. 1110a 28: ἔνια δ' ἴσως οὐκ ἔστιν ἀναγκασθῆναι, ἀλλὰ μᾶλλον ἀποθανετέον παθόντι τὰ δεινότερα. καὶ γὰρ τὸν Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνα γελοῖα φαίνεται τὰ ἀναγκάσαντα μητροκτονῆσαι. ubi Scholia fol. 39b: λέγει γὰρ παρ' αὐτῷ ὁ Ἀλκμαίων 'μάλιστα — ἰών'. διὰ γὰρ τούτων ἐντολὰς τοῦ πατρὸς διηγεῖται ὡς ἐντειλαμένου αὐτῷ ἀποκτεῖναι τὴν μητέρα καὶ καταρασαμένου αὐτοῦ, εἰ μὴ ἀποκτείνῃ, ἀκαρπλίαν τε γῆς καὶ ἀτεκνίαν.

71

ὄς Οἰδίπουν ἀπώλεσ', Οἰδίπους δ' ἐμέ,
χρυσοῦν ἐνεγκῶν ὄρμον εἰς Ἄργους πόλιν

Schol. Pind. Nem. 4, 32: Ἀμφιτρώωνος ἀντὶ πατρωνυμικοῦ τοῦ Ἀμφιτρωνιάδου — ὡς δὲ Ὅμηρος λέγει Ἵπερίονος Ἡελίοιο ἀντὶ τοῦ Ἵπεριονίδου, καὶ Εὐριπίδης 'ὄς — πόλιν'. οὐ γὰρ ὁ Οἰδίπους ἤνεγκε χρυσοῦν ὄρμον εἰς Ἄργος, ἀλλ' ὁ Πολυνείκης καὶ ἔδωκεν Ἐριφύλῃ. ἔστιν οὖν Οἰδιποδίδης δέ με. Alcmaeoni hos versus adscripsit Barne-sius. vs. 1 extat ap. anon. de barb. et soloec. p. 291, 11 edit. meae (Anecd. Boiss. vol. 3 p. 239): περὶ τὰ εἶδη (σολοικίζουσιν), ὄς — ἐμέ.

72

αἷμα γὰρ σὸν μήτηρ ἀπενίψατο

Anonymus in Anecd. Oxon. vol. 3 p. 194, 3 de v. αἷμα disserens: τοιοῦτον δέ τι δοκεῖ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν τῷ διὰ Ψωφίδος Ἀλκμαίωνι· αἷμα γὰρ, φησί, σὸν μήτηρ ἀπενίψατο· τουτέστι καθάρσει τινὶ τὸν τῆς μητροκτονίας ἀπενίψατο μολυσμόν. poetae verba non integra.

73

χαῖρ', ὦ γεραιέ, τὴν τε παῖδ' ἦν δῶς ἐμοί,
γαμβρὸς νομίζει καὶ πατήρ σωτήρ τ' ἐμός.

Photius Lex. p. 410, 7 et Suid.: πενθερὰ τῷ νυμφίῳ ἢ τῆς κόρης μήτηρ καὶ πενθερὸς ὁ πατήρ· Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῷ

Φηγεῖ φησί 'καί — ἐμός'. vs. 1 παῖδα μὴ δῶς Phot., παῖδα μὴ δούς Suid., παῖδ' ἦν δῶς Grotius, ego παῖδ' ἐκδούς malim. vs. 2 νομίζου scribendum suspicor.

74

ἀργαίνειν

Hesych.: ἀργαίνειν· λευκαίνειν. Εὐριπίδης Ἀλκμαίῳνι διὰ Ψωφῖδος. Eust. Od. p. 1430, 62: ἀργαίνειν τὸ λευκαίνειν παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀλκμαίῳνι.

75

φίλαι φίλαι,
πρόβατε, μόλε τις ὧδε· ποδαπὸς ὁ ξένος
Κορίνθιος ἔμολεν ἀγχίαλος;

Anecd. Paris. vol. 1 p. 20: πάροδος δέ ἐστιν ὧδῃ χοροῦ γινομένη ἅμα τῇ εἰσόδῳ, ὥσπερ — ἐν Ἀλκμαίῳνι τῷ διὰ Κορίνθου 'φίλαι — ἀγχίαλος'. vs. 3 Κορινθίοις Hermannus. ἀγχιμος Meinekius.

76

ὦ παῖ Κρέοντος, ὡς ἀληθὲς ἦν ἄρα,
ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα,
κακῶν δ' ὅμοια τῇ φύσει τῇ τοῦ πατρός.

Stob. Flor. 90, 2: τοῦ αὐτοῦ (Εὐρ.) Ἀλκμέωνι. 'ὦ παῖ — πατρός'. cum vs. 3 cf. Eurpolis Com. 2 p. 463: οὐ δεινὸν οὖν κριούς ἔμ' ἐκγενναῖν τέκνα, ὄρνεις δ' ὁμοίους τοὺς νεοττοὺς τῷ πατρί. utrius Alcmaeonis sit locus docet versus primus.

77

ὄρατε τὸν τύραννον, ὡς ἄπαις γέρων
φεύγει· φρονεῖν δὲ θνητὸν ὄντ' οὐ χρὴ μέγα.

Stob. Flor. 22, 13. ad Alcmaeonem posteriorem hos versus rettulit Welcker.

78

ἀπαιώνιστον

Hesych.: ἀπαιώνιστον· δύσφημον. Εὐριπίδης Ἀλκμαί-
ωνι διὰ Κορίνθου.

79

γυναῖκα καὶ ὠφελίαν
καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν
μεγίσταν ἐδίδαξα τῶμῳ λόγῳ.

Stob. Flor. 69, 7: Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος. ἑγυναῖκα —
λόγῳ'. vs. 1 Zon. Lex. p. 1897: ὠφέλεια· παρὰ δὲ τῷ Εὐ-
ριπίδῃ εὔρηται καὶ ὠφελία. vs. 3 μεγίστων libri, μεγίσταν
Grotius. ἐδίδαξα] ἔδειξα malim.

80

βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους·
θεῶν δὲ θνητοῦς κόσμον οὐ πρέπει φέρειν.

Stob. Flor. 22, 8: τοῦ αὐτοῦ (Εὐρ.) ἀλ* (sic codex Vind.).
ἑβροτοῖς — φέρειν'.

81

φεῦ φεῦ, τὰ μεγάλα μεγάλα καὶ πάσχει κακά.

Stob. Flor. 49, 6: Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος. ἑφεῦ φεῦ —
κακά'.

82

ταπεινὰ γὰρ χρὴ τοὺς κακῶς πεπραγότας
λέγειν, ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης.

Stob. Flor. 22, 24: Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνι (ἀλ* Vind.).
ἑταπεινὰ — τύχης'.

83

τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς
μιάσματα

Stob. Flor. 79, 15: Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος. ἑτὰ — μιά-
σματα'.

84

εἰ τοῦ τεκόντος οὐδὲν ἐντρέπει πατρός

us Inst. XVIII, 211: *Attici ἐντρέπομαι τοῦτο καὶ Euripides in Alcmaone 'εἰ — πατρός'.*

86

πλέον εἶναι παῖδας ἀνθρώποις, πάτερ,
ἢ ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν;
or. 79, 23: *Εὐριπίδου Ἀλκμέωνι. 'ἢ — ὠφελή-*

87

τι τοῖς δούλοισι δεσποτῶν νόσον.
or. 62, 20: *Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος. 'μέτεστι —*

87

: δὲ δούλῳ φωτὶ πιστεύει βροτῶν,
ἦν παρ' ἡμῖν μωρίαν ὀφλισκάνει.
or. 62, 22: *Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος. 'ὅστις —*

88

ἔκεις, ὀρμήθητε μὴδ' ἀδυμίαν
ἢ τις ὑμῶν· ταῦτα γὰρ σκεθρῶς ὄραν
: ἀνάγκη τοὺς νομίζοντας τέχνην
is Gloss. Hippocr. p. 119, 14: *σκεθροτέρης —*
ἔ τοῦ ἀληθοῦς, ὅτι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκριβοῦς λογισ-
θρόν, ὡς καὶ Εὐριπίδης, ἐν Ἀλκμαίωνί φησι
— τέχνην'. vs. 3 τέχνην] an τύχην leg.?

ΛΑΚΜΗΝΗ

hanc fabulam marmor Albanum (C. I. 6047), argu-
oramus. Plautus Rudent. 1, 1, 4: *proh di immor-*
restatem quouismodi Neptunus nobis nocte hac
ima! — non ventus fuit, verum Alcumena Eu-

89

ς δ' ἀνείρπε κισσός, εὐφυῆς κλάδος,
ἴνων μουσεῖον

Ag. Ran. 93: ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἔστι καὶ στωμύλματα, χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης. ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου 'πολὺς — μουσεῖον'. cf. Suidas v. χελιδόνων μουσεῖα.

90

οὐ γάρ ποτ' εἶων Σθένελλον εἰς τὸν εὐτυχή
χωροῦντα τοῖχον τῆς δίκης ἀποστερεῖν.

Ag. Ran. 536: μετακυλίνδειν αὐτὸν ἀεὶ πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον. ubi Schol. (cf. Suid. v. ταῦτα πρὸς ἀνδρός ἔστι): ὅμοιον τῷ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου 'οὐ γάρ — ἀποστερεῖν'. vs. 2 δίκης σ' Grotius.

91

πόθεν δὲ πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβεῖν;

Pollux 10, 117: πανός μέντοι καὶ φανός ἢ λαμπάς, ὡς ὅταν φῆ ἐν τῇ Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδης 'πόθεν — λαβεῖν'.

92

ἀτρέκεια δ' ἄριστον ἀνδρός ἐν πόλει δικαίου
πέλει.

Stob. Flor. 43, 22. ἀτρέκεια δὲ ἄριστον ἀνδρός ὄπλον ἐνδίκου πέλει Herwerdenus.

93

ἴστω τ' ἄφρων ὢν ὅστις ἄνθρωπος γεγῶς
δῆμον κολούει χρήμασιν γαυρούμενος.

Stob. Flor. 45, 9. vs. 1 ἴστω τ' A, ἴστω δ' al.

94

ἀεὶ δ' ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι· ταῦτα γὰρ
δούλοις ἄριστα· κάφ' ὅτῳ τεταγμένος
εἶη τις, ἀνδάνοντα δεσπόταις ποιεῖν.

Stob. Flor. 62, 24.

95

τῶν γὰρ δυναστῶν πλεῖστος ἐν πόλει λόγος.

Stob. Flor. 45, 7: Ἀλκμήνῃ (sic Vind., AM locum om.).

‘τῶν γὰρ — λόγος’. eundem versum habet Flor. Monac. 126
p. 276, 25.

96

ἀλλ’ οὐδὲν ἠϋγένεια πρὸς τὰ χρήματα·
τὸν γὰρ κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει.
Stob. Flor. 92, 1.

97

σκαῖόν τι χρῆμα πλοῦτος ἢ τ’ ἀπειρία.
Stob. Flor. 93, 15.

98

ἀλλ’ οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα, γενναίως δ’ ἴσως
ἔπραξας· αἰνεῖσθαι δὲ δυστυχῶν ἐγὼ
μισῶ· λόγος γὰρ τοῦργον οὐ νικᾷ ποτε.
Stob. Flor. 99, 16.

99

ἀλλ’ εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ.
Stob. Flor. 108, 18. ἀλλ’ εὖ] στερωῶς Men. mon. 480.

100

τὸν εὐτυχοῦντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι.
Stob. Flor. 45, 12. χρὴ] χρῆν Meinek. ius.

101

θάρσει, τάχ’ ἂν γένοιτο· πολλά τοι θεὸς
κάκ τῶν ἀέλιπτων εὖπορ’ ἀνθρώποις τελεῖ.
Stob. Flor. 111, 7.

102

ἀλλ’ ἡμέρα τοι πολλὰ καὶ μέλαινα νῦξ
τίκτει βροτοῖσιν.
Stob. Flor. 98, 22.

103

σοφώτεροι γὰρ συμφορὰς τὰς τῶν πέλας
πάντες διαθρεῖν ἢ τύχας τὰς οἰκοθεν.
Stob. Flor. 114, 3.

104

δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν
θεὸς ἀνθρώποις.

Stob. Flor. 83, 6.

105

ἀμολγὸν νύκτα

Hesych.: ἀμολγὸν νύκτα· Εὐριπίδης Ἀλκμήνη, ζοφεράν
καὶ σκοτεινήν.

ΑΛΟΠΗ

Cercyonem et Alopen eandem fabulam dici intellexit Hea-
thius. argumentum tradit Hyginus fab. 187. Harpocr. p. 13, 7:
Ἀλόπη — Κερκύονος θυγάτηρ, ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος Ἴπ-
ποθόων ὁ τῆς Ἴπποθοωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος, ὡς Ἑλλά-
νικός τε ἐν β' Ἀτθίδος καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δρά-
ματι. fortasse huius fabulae est fr. 509.

106

ὄρῳ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα στόλον
στείχοντα θεωρὸν ἐκ τρόχων πεπαυμένον.

Ammon. de diff. voc. p. 137: τρόχους δὲ βαρυτόνως λέ-
γουσι τοὺς δρόμους· ἀναγινώσκωμεν γάρ, ὡς φησὶν, ἐν μὲν
Ἀλόπη Εὐριπίδου ὄρῳ — πεπαυμένον, ἐν δὲ Μηδείᾳ
ἄλλ' οἷδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι' (Med. 46). vs. 2
στείχονθ' ἑῶν Dindorfius, equidem suspicabar ἀνδρῶν —
στόλον στείχονθ' ὄρῳμεν (cum v. scr. στείχονθ' ἑώρων) ἐκ
τρόχων πεπαυμένον.

107

. . γέμουσαν κύματος θεοσπόρου

Eust. II. p. 656, 58: κῦμα τὸ γέννημα — ὡς δηλοῖ παρ'
Εὐριπίδῃ ἐν Κερκύνι τὸ γέμουσαν — θεοσπόρου ἤγουν
ἐγκυμονοῦσαν ἐκ Ποσειδῶνος. ibid. p. 1234, 42: ὅτι δὲ
κῦμα δριμέως καὶ τὸ κατὰ γαστροῦς ἔμβρουον λέγεται — δη-
λοῖ Εὐριπίδης ἐν τῷ γέμουσαν — θεοσπόρου'. Eust. Od.
p. 1640, 60: κῦμα καὶ τὸ κῆμα, ὡς δηλοῖ καὶ Εὐριπίδης
ἐν Κερκύνι, οὗ τὴν θυγατέρα γέμειν ἔφη κύματος θεοσπό-

Ποσειδῶνος δηλαδή. *ibid.* p. 1681, 42: *παρὰ ἣ ἔστιν εὐρεῖν ἐν τῷ κατ' αὐτόν — Κερκυόνη, ἣν ἐκείνου θυγατέρα γέμουσαν — θεοσπόρου*.

108

ας δὲ νηδὺν οὐδ' ὄναρ κατ' εὐφρόνην
ς ἔδειξεν αὐτόν.

. p. 1902, 1: *Εὐριπίδης ἀνάκαλιν ἔφη ἐν Κερκυόλου ἀμελοῦς, Ποσειδῶν δὲ ἦν ἐκείνος, τὸ αὐτόν*. cf. *East. Od.* p. 1607, 3: *κατὰ τὸ 'πλή-ῦν', ὅπερ Εὐριπίδης ἐν Κερκυόνη φησὶν ἀντι-α ποιήσας.*

109

γυναικὶ σύμμαχος πέφυκὲ πῶς.
or. 73, 12.

110

ἦν σὺ γ' ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ἠδέσσω.

. p. 420, 18: *ἠδέσθην σὺν τῷ I, παρὰ τὸ αἰδῶ-ον. Εὐριπίδης Ἀλόπη 'οὐ — ἠδέσω*.

111

Ἰ', ὃ μὲν μέγιστον, ἄρξομαι λέγειν
ὑδα πρῶτον· πατρὶ πείθεσθαι χρεῶν
ες νομίζειν τ' αὐτὸ τοῦτ' εἶναι δίκην.

or. 79, 29. *eosdem versus habet Orion Flor. Eu-35, 18.*

112

τα μοχθεῖν δεῖ γυναικεῖον γένος
κῦντας; αἱ γὰρ εὖ τεθραμμέναι πλέον
λοῦσιν οἴκους τῶν παρημελημένων.

or. 74, 17.

113

α

i. p. 315, 13: *ὁδησαι· τὸ ἀνήσασθαι. Εὐριπί-αιὶ Κύκλωπι.*

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ

Eratosth. Catast. 15: Κηφεύς — ἦν δέ, ὡς Εὐριπίδης φησίν, Αἰθιοπῶν βασιλεύς, Ἀνδρομέδας δὲ πατήρ· τὴν δ' αὐτοῦ θυγατέρα δοκεῖ παραθεῖναι τῷ κήτει βορᾶν, ἣν Περσεύς ὁ Διὸς διέσωσε, δι' ἣν καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη Ἀθηνᾶς γνώμη. *ibid.* 17: Ἀνδρομέδα. αὕτη κεῖται ἐν τοῖς ἄστροις διὰ τὴν Ἀθηνᾶν τῶν Περσέως ἄθλων ὑπόμνημα, διατεταμένη τὰς χεῖρας, ὡς καὶ προετέθη τῷ κήτει· ἀνθ' ὧν σωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Περσέως οὐχ εἴλετο τῷ πατρὶ συμμενεῖν οὐδὲ τῇ μητρὶ, ἀλλ' ἀνθαίρετος εἰς τὸ Ἄργος ἀπῆλθε μετ' ἐκείνου εὐγενές τι φρονήσασα. λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης σαφῶς ἐν τῷ περὶ αὐτῆς γεγραμμένῳ δράματι. cf. Hygini Poet. Astron. 2, 9—11 p. 443 sq. Schol. Germ. Caes. Arat. p. 77 78 137 138 139 140. pluribus mythum persequuntur Apollod. 2, 4, 3 Ov. Met. 4, 662 sqq. Hyginus fab. 64 al. fabula quando scenae commissa fuerit docet Schol. Ar. Ran. 53: τῶν καλλίστων Εὐριπίδου δραμάτων ἡ Ἀνδρομέδα. διὰ τί δὲ μὴ ἄλλο τι τῶν πρὸ ὀλίγου διδαχθέντων καὶ καλῶν, Ὑψιπύλης Φοινισσῶν Ἀντιόπης; ἡ δὲ Ἀνδρομέδα ὀγδόῳ ἔτει (olymp. 91, 4) προεισηλθεν. cf. Schol. Ar. Av. 348: καὶ δοῦναι φύγει φορβάν] παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας ἐκθεῖναι κήτει φορβάν, ὡς Ἀσκληπιάδης τὰ μηδέπω διδαχθείσης τῆς τραγωδίας παρατιθέμενος. Ar. Thesm. 1060: Ἦχὸ λόγων ἀντωδὸς ἐπικοκκάστρια, ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταύτῳ χωρίῳ Εὐριπίδῃ καὐτῇ ξυνηγωνιζόμενῃ. ubi Schol.: ἐπεὶ πέρυσιν (anno ante olymp. 92, 1) ἐδιδάχθη ἡ Ἀνδρομέδα. Schol. Ar. Thesm. 1012: Ἀνδρομέδαν] πιθανῶς· συνδεδίδακται γὰρ τῇ Ἑλένη. praestantiam tragoediae vel illud arguit quod ab Aristophane cum in aliis comoediis tum in Thesmophoriazasis dedita opera ridetur. eandem Alexander Macedo admiratus est, si vera sunt quae tradit Nicobule Ath. XII p. 537 D: ὅτι ἐν τῷ τελευταίῳ δείπνῳ αὐτὸς ὁ Ἀλέξανδρος ἐπεισόδιόν τι μνημονεύσας ἐκ τῆς Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας ἠγωνίσαστο. nec posteriore tempore illustrissimae fabulae gloriam extinctam esse colligimus ex iis quae de Abderitis narrat Lucianus de conscr. hist. c. 1 vol. 2 p. 2: ἅπαντες γὰρ ἐς τραγωδίαν παρεκινουῦντο καὶ ἰαμβεῖα ἐφθέγγοντο καὶ μέγα ἐβόων, μάλιστα δὲ τὴν Εὐριπίδου Ἀνδρομέδαν

ἔμονώδουν καὶ τὴν τοῦ Περσέως φῆσιν ἐν μέρει διεξήεσαν, καὶ μεστὴ ἦν ἡ πόλις ὠχρῶν ἀπάντων καὶ λεπτῶν τῶν ἐβδομαίων ἐκείνων τραγωδῶν, 'σὺ δ' ὦ θεῶν τύραννε κἀνθρώπων' Ἔρως' καὶ τὰ ἄλλα μεγάλη τῇ φωνῇ ἀναβοῶντων. cf. Eunapius p. 80 ed. Bonn. quo de loco dixit Meinekius Herm. vol. 2 p. 403 sq. cf. Bernays ibid. vol. 3 p. 316. Euripideae fabulae personam spectat corrupta glossa Hesychii: περισχιδόν· τὸν ὑποκρινόμενον τὸν Περσέα ὡς πτωχὸν καὶ φθισίμορφον (cf. Meinekius Com. 4 p. 702). Ennii Andromedae quae supersunt collegit Ribbeckius p. 23 sq.

114

ΑΝΔΡ. ὦ νύξ ἱερά,
ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις
ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ'
αἰθέρος ἱερᾶς
τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου.

5

Ar. Thesm. 1065: 'ὦ νύξ — δι' Ὀλύμπου'. ubi Scholia: ὁ Μνησίλοχος (huic enim Aristophanes verba tribuit) ὡς Ἀνδρομέδα. τοῦ προλόγου τῆς Ἀνδρομέδας εἰσβολή. vs. 1—3 ex Euripide afferuntur in Schol. Theocr. 2, 166: ὅτι δὲ ἐπὶ ἄρματος ὀχεῖται ἡ νύξ, Εὐριπίδης 'ὦ νύξ — νῶτα διφρεύουσα'. vs. 1 et 2 Schol. Oribas. vol. 3 p. 684: καὶ παρὰ τῷ τραγικῷ 'νύξ ἱερά'. ἐπιφέρει γοῦν 'ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις'. Caelius Aurelianus de morbis chronicis I, 4, 60 p. 291: *velut tragicus poeta sacram noctem hoc est magnam appellavit*. Scholion V II. Ω, 12: ἐμφαίνει ἄδηλον εἶναι τὸν (?) ἐπὶ τῷ μήκει τῆς νυκτός, ὡς καὶ ἡ Ἀνδρομέδα 'ὦ νύξ ἱερά'. vs. 3 ἀστεροειδέα vitiosum. vs. 4 αἰθέρος ἄγνᾶς Herwerdenus. Euripidem expressit Ennius Andromed. fr. 1: (nox) *quae cava caeli signitenentibus conficis bigis*.

115

τί ποτ' Ἀνδρομέδα περὶ ἀλλὰ κακῶν
μέρος ἐξέλαχον, θανάτου τλήμων
μέλλουσα τυχεῖν;

Ar. Thesm. 1070: ΜΝΗΣ. 'τί ποτ' — ἐξέλαχον'.

ΕΤΡ. μέρος ἐξέλαχον. ΜΝΗΣ. 'θανάτου τλήμων'. ΕΤΡ. θανάτου τλήμων. ubi Scholia vs. 1070: καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ προλόγου (Andromedae Euripideae). et 1072: λείπει 'μέλλουσα τυχεῖν'.

116

ποῖαι λιβάδες, ποῖα σειρήν

Ar. Lys. 963: ποῖα ψυχὴ, ποῖοι δ' ὄρχεις, ποῖα δ' ὄσφύς. ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας 'ποῖαι — σειρήν'.

117

φίλαι παρθένοι, φίλαι μοι

Ar. Thesm. 1015: φίλαι παρθένοι φίλαι, πῶς ἂν ἐπέλθοιμι καὶ τὸν Σκύθην λάθοιμι; ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου 'φίλαι παρθένοι, φίλαι μοι'. τὰ δὲ ἐπιφερόμενα πρὸς τὸ αὐτὸ χρήσιμον. itaque etiam verbis πῶς ἂν ἐπέλθοιμι Euripidea subesse videntur; quid mutarit Aristophanes nescimus.

118

*προσαυδῶ σὲ τὰν ἐν ἄντροις,
ἀπόπαυσον ἕασον Ἀ-
χοῖ με σὺν φίλαισιν
γούου πόθον λαβεῖν.*

Ar. Thesm. 1018: κλύεις ᾧ πρὸς Αἰδοῦς σε τὰν ἐν ἄντροις, κατάνευσον, ἕασον ὡς τὴν γυναῖκά μ' ἐλθεῖν. ubi Schol.: πρὸς τὴν ἠχώ Ἀνδρομέδα λέγει 'προσαιδουσαι — λαβεῖν'. cf. Schol. Ar. Thesm. 1059: εἰσήγαγε κακοστένακτον τὴν ἠχώ ὃ Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἀνδρομέδα. vs. 2 προσαιδουσαι τὰς cod., πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν Seidler, προσαυδῶ σὲ τὰν Hermannus. vs. 4 γούου κόρον Herwerdenus.

119

*συνάλησον, ὡς ὁ κάμνων
δακρύων μεταδούς ἔχει
κουφότητα μόχθων.*

Stob. Flor. 113, 2.

120

ἄνοικτος ὃς τεκῶν σὲ τὴν
πολυπονωτάτην βροτῶν
μεθῆκεν Ἄϊδα πάτρας ὑπερθανεῖν.

Ag. Thesm. 1022: ἄνοικτος ὃς μ' ἔδησε τὸν πολυπονώ-
τατον βροτῶν. ubi Schol.: παρὰ τὸ τοῦ χοροῦ ἐν Ἀνδρο-
μέδᾳ 'ἄνοικτος — ὑπερθανεῖν'.

121

ἐκθεῖναι κήτει φορβάν

Ag. Av. 348: ὡς δεῖ τῶδ' οἰμῶζειν ἄμφω καὶ δοῦναι
φύγχει φορβάν. ubi Schol.: παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρο-
μέδας 'ἐκθεῖναι — φορβάν', ὡς Ἀσκληπιάδης τὰ μηδέπω
διδασχθείσης τῆς τραγωδίας παρατιθέμενος, ὡς καὶ τὸ 'σὰ
γὰρ ταῦτα πάντα καὶ τὸ τῆδε καὶ τὸ κεῖσε' (Ag. Av. 423)
παρὰ τὰ ἐκ τῶν μηδέπω διδασχθεισῶν Φοινισσῶν φησὶν,
'κάκεισε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ἦ' (Eur. Phoen. 266).

122

Ag. Thesm. 1029—1041:

ὄρᾶς; οὐ χοροῖσιν
οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων 1030

... ἔστηκ' ἔχουσ',
ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη
κήτει βορὰ . . . πρόκειμαι.

γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν
παιῶνι, δεσμῶ δέ, 1035

γοᾶσθέ μ', ὦ γυναῖκες, ὡς
μέλεα μὲν πέπονθα μέλεος,
ὦ τάλας ἐγὼ τάλας,
ἀπὸ δὲ συγγόνων τάλαν' ἄνομα πάθεα
φῶτα λιτομέναν, 1040

πολυδάκρυτον Ἄϊδα γόον φλέγουσαν

et mox vs. 1047—1055:

ὦ μοίρας ἄτεγκτε δαίμων·
ὦ κατάρατος ἐγώ· τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
... ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;

τω — ὡς δηλοῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀνδρομέδῃ
 ν — χειρός' (vs. 2—4). Euripidem imitatur Ovi-
 d., 675: *marmorcum ratus esset opus*. quae Ari-
 habet, παρθένον θειαῖς ὁμοίαν, ναῦν ὅπως ὄρμισ-
 : Andromeda derivata esse non crediderim: ναῦς
 ισμένος dixit Eur. Herc. F. 1094.

125

παρθέν', οἴκτειρω σε κρεμαμένην ὄρων.
 ὃ δ' εἴ τίς ὄστις τοῦμὸν ᾤκτειρας πάθος;
 Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν

iesm. 1110: 'ὦ — ὄρων'. ibid. 1058: σὺ δ' εἴ
 τὸν ᾤκτειρας πάθος; ibid. 1101: Περσεὺς πρὸς
 ναυστολῶν τὸ Γοργόνοσ πάρα κομίζων. ex Eur. An-
 os versus derivatos esse dudam intellexerunt, vs. 1
 Barnesius coniunxit, versu 3 quem his adiungere non
 exclusi verba τὸ Γοργόνοσ πάρα κομίζων huic loco
 ta.

126

παρθέν' εἰ σῶσαιμί σ', εἰσεῖ μοι χάριν;

L. 4, 29 de Arcesilao: καὶ αὐτοῦ Κράντωρ ἐρωτι-
 θεις ἐπέθετο τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου προε-
 ς 'ὦ — χάριν;' καὶ ὅσ τὰ ἐχόμενα (fr. 133)
 ὦ ξένε, εἴτε ὁμῶ' ἐθέλεις εἶτ' ἄλοχον'. Schol.
 235: εἰδέω χάριν] Ἀττικῶσ ἀντὶ τοῦ ὀφλήσω,
 ἰδης 'ὦ — χάριν'. Suidas v. εἶση: Εὐριπίδης
 εἰ σ', ἐξ Ἀνδρομέδας, ὦ παρθένε, εἶση μοι χάριν;
 ne versum expressit Eubulus Com. 3 p. 218.

127

ῥε' σιωπῆ δ' ἄπορος ἐρμηνεὺς λόγων.

Flor. 34, 12.

128

συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶσ πεπραγότων
 ὥποθ' ὕβρισ', αὐτὸσ ὀρρωδῶν καθέειν.

Flor. 112, 4 et sine fabulae nomine 5, 17. Persei

esse verba testatur Ammonius Valck. p. 25 (Eranius Phil. p. 158): ὀρρωδεῖν εἴρηται ἐπὶ τοῦ εὐλαβεῖσθαι, καθὰ Εὐριπίδης τὸν Περσέα εἰσάγει λέγοντα ‘τὰς — παθεῖν’.

129

ὦ ξένε, κατοίκτειρόν με τὴν παναθλίαν,
λῦσόν με δεσμῶν.

Ar. Thesm. 1107: ‘ὦ — δεσμῶν’. ad Andromedam haec verba rettulit Matthiae.

130

μὴ μοι προτείνων ἐλπίδ’ ἐξάγου δάκρυ.
γένοιτο τᾶν πόλλ’ ὧν δόκησις οὐκ ἔνι.

Stob. Flor. 111, 2. prior versus Andromedae, alter Persei videtur esse.

131

ἀλλ’ ἠδύ τοι σωθέντα μεμνήσθαι πόνων.

Stob. Flor. 29, 57. eundem versum afferunt Plut. Mor. p. 630 E Macrob. Sat. 7, 2, 9 Anecd. Boiss. vol. 1 p. 159, item Aristot. Rhet. 1, 11 p. 1370 b 4, ubi Scholia fol. 22 b 39: Εὐριπίδου τὸ ῥητόν. respiciunt Themistius p. 55 D et Epictetus fr. 121 vol. 3 p. 104. Latine reddidit Cicero de Fin. 2, 32, 105: *suavis laborum est praeteritorum memoria.* ἀλλ’ Aristot. Stob., ὡς Plut. Macrob. Anecd. Boiss. τοι Stob. Aristot. Macrob., τῷ Anecd. Boiss., τι τὸν Plut. σωθέντα] σωθέντι Themist. Epictet. Anecd. Boiss.

132

σὺ δ’ ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων Ἔρως,
ἢ μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλά,
ἢ τοῖς ἐρῶσιν εὐτυχῶς συνεκπύνει
μοχθοῦσι μόχθους ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ.
καὶ ταῦτα μὲν δρῶν τίμιος θεοῖς ἔσει, 5
μὴ δρῶν δ’ ὑπ’ αὐτοῦ τοῦ διδάσκεισθαι φιλεῖν
ἀφαιρεθήσει χάριτας αἷς τιμῶσί σε.

Ath. XIII p. 561 B: ἕτερος δέ τις προσέθηκε τῶν Εὐρι-

πίδου τάδε 'σὺ δ' — τιμῶσί σε'. vs. 1—3 habet Stobaeus Flor. 64 6. Andromedae esse locum docet qui vs. 1 affert vide supra p. 25 sq). vs. 3 εὐτυχῶς συνεκπύνει] ῥίστασο Stob. vs. 5 θεοῖς] θεῶν Dobraeus.

133

δέ μ', ὦ ξέν', εἴτε πρόσπολον θέλεις
ἄλοχον εἴτε δμωίδ'

pus π. σχημάτων p. 58, 10 (Rhet. vol. 8 p. 602):
'Ἑριπίδῃ εἰσάγεται ἡ Ἀνδρομέδα λέγουσα τῷ Περ-
— δμωίδα'. cf. Diog. L. 4, 29 allatum fr. 126.
οχος· γαμετή. Ἑριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας 'ἄγου
εἴτε δμωίδ' ἐθέλεις εἴτ' ἄλοχον'.

134^a

δὲ πρὸς τῆς παρθένου θυνάματα

s περὶ σχημάτων Rhet. vol. 8 p. 576: τοὺς δὲ
λοιούσιν — ὁποῖόν ἐστι καὶ τὸ παρὰ τῷ Ἑρι-
'Ἀνδρομέδα 'ὄρῳ — θυνάματα', ἀντὶ τοῦ εἶδον.
cum hoc versu coniungit fr. 134^b.

134^b

ς θοάξον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἀλός

lor. p. 22 E: τῷ θοάξειν ἢ τὸ κινεῖσθαι σημαί-
Ἑριπίδης 'κῆτος — ἀλός', ἢ τὸ καθέζεσθαι.
Or. 335: 'κῆτος θοάξον' Ἀνδρομέδα.

135

πᾶς δὲ ποιμένων ἔρρει λεῶς,
ἢν γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος
ων ἀναψυκτῆρ', ὃ δ' ἀμπέλων γάνος.

p. 477 A (Eust. Od. p. 1632, 9) et Macrobian. Sat.
vs. 2 σκύφον Macrobian.

136

ατ' οἶκον ἀμφὶ δαῖτα καὶ τράπεζαν

Bekk. p. 339, 6: ἄγορος καὶ ἄγοροι. Ἑριπίδης

Ἀνδρομέδα 'οἱ — τράπεζαν'. *Αἰθίοπες* σημαίνει. locus mutilus et corruptus. Fritzschius temptavit: οἱ κατ' οἶκον ἀμφὶ δαῖτα καὶ τράπεζαν [ἐν ἀγόροις] *Αἰθίοπες*. σημαίνει [δὲ τὴν ἀγοράν]. alii σημαίνει ex ἡμενοι ortum putant.

137

τέλειος

Schol. Plat. p. 916 a 28: ἐκιρνῶντο γὰρ ἐν αὐταῖς (sc. ταῖς συνουσίαις) κρατῆρες τρεῖς. καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δεύτερον ἠρώων, τὸν δὲ τρίτον σωτήρος — ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ τέλειον, ὡς *Εὐριπίδης Ἀνδρομέδα* καὶ *Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς*.

138

νεότης μ' ἐπήρε καὶ θράσος τοῦ νοῦ πλέον.

Stob. Flor. 52, 2 et Lucianus *Necyom.* 2 vol. 1 p. 456. *θράσος*] σθένος Stob.

139

ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν· ἐκ δὲ τῶν λόγων
ἐλοῦ τὰ βέλτισθ', ὡς ἄπιστόν ἐστ' ἔρωτος
κἂν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν ἄρχειν φιλεῖ.

Stob. Flor. 64, 7. vs. 3 οἰκεῖν ed., ἀκεῖν M, ναρκεῖν A, ἄρχειν Meinekius, qui proposuit: [δεσπότην] ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν, et deinde ὡς ἄπειστόν ἐστ' ἔρωτος κἂν τῷ κρατίστῳ τῶν φρενῶν ἄρχειν φιλεῖ.

140

ὅσοι γὰρ εἰς ἔρωτα πίπτουσιν βροτῶν,
ἔσθλων ὅταν τύχῳσι τῶν ἐρωμένων,
οὐκ ἔσθ' ὁποίας λείπεται τόδ' ἡδονῆς.

Stob. Flor. 63, 22.

141

χρήμασιν γὰρ εὐτυχῶ
ταῖς συμφοραῖσι δ', ὡς ὄρας, οὐκ εὐτυχῶ.

Stob. Flor. 98, 31.

142

ἐγὼ δὲ παῖδας οὐκ ἐῷ νόθους λαβεῖν·
τῶν γνησίων γὰρ οὐδὲν ὄντες ἐνδεεῖς
νόμῳ νοσοῦσιν· ὃ σε φυλάξασθαι χρεῶν.

Stob. Flor. 77, 12. vs. 1 λαβεῖν] λέγειν Th. Gomperzius.

143

χρυσὸν μάλιστα βούλομαι δόμοις ἔχειν·
καὶ δοῦλος ὢν γὰρ τίμιος πλουτῶν ἀνὴρ,
ἐλεύθερος δὲ χρεῖος ὢν οὐδὲν σθένει.
χρυσοῦ νόμιζε σαυτὸν εἴνεκ' εὐτυχεῖν.

Stob. Flor. 91, 20. versum 4 a superioribus seiungendum
suspiciatus est Musgravius.

144

αἰαί, τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις.

Ar. Thesm. 1128: 'αἰαῖ — φύσις'. Euripideae Andromedae esse hos versus e loci nexu collegit Matthiae, cf. Fritzschi in Ar. Thesm. p. 491.

145

μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω.

Ar. Ran. 105: μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἴκλιαν. ubi Schol. (cf. Suid. v. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει): καὶ τοῦτο παρὰ τὸ ἐν Ἀνδρομάχῃ (Ἀνδρομέδᾳ Matth.) 'μὴ — ἀρκέσω'.

146

ἢ που τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν·
ὡς τοῦ γε πάσχειν τοῦπιὸν μείζον κακόν.

Stob. Flor. 99, 11.

147

εὐκλειαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων.

Stob. Flor. 29, 20.

148

ὦ τλήμον, ὡς σοὶ τὰς τύχας μὲν ἀσθενεῖς
ἔδωχ' ὁ δαίμων, μέγα φρουοῦσι δ' οἱ λόγοι.

Stob. Flor. 81, 6.

149

οὐκ ἔστιν ὅστις εὐτυχῆς ἔφυ βροτῶν,
ὄν μὴ τὸ θεῖον ὡς τὰ πολλὰ συνθέλει.

Stob. Flor. 105, 32. vs. 2 τὰ πόλλ' ἐπωφελεῖ Heimsoe-
thius.

150

τὴν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διὸς
ἐγγύς τε ναίειν τῆς βροτῶν ἁμαρτίας.

Stob. Ecl. I, 3, 23 p. 118: *Εὐριπίδου* (in codice A ad
latus vers. seq. ἀνδρομάχ arponitur). 'τὴν τοι — βροτῶν
τιμωρίας'. fab. nomen om. Orion Flor. Eurip. 16 p. 266, 5.
vs. 1 Διὸς Stob., χρόνου Orion, cf. fr. 223. vs. 2 ἁμαρτίας
Orion, τιμωρίας Stob.

151

. . . τὸ δαιμόνιον οὐχ ὄρας
ὄπη μοῖρα διεξέρχεται;
στρέφει δ' ἄλλους ἄλλως εἰς ἁμέραν.

Stob. Ecl. 1, 5, 2 p. 166. vs. 2 μοῖρα VA, μοίρας Gro-
tius. ὄπη μοῖρά σου Fritzschius. vs. 3 ἄλλους ἄλλοσ' Her-
mannus, ἄλλοτ' ἄλλως Meinekius, ἄλλοτ' ἄλλοσ' Herwerdenus.

152

ὁ μὲν ὄλβιος ἦν, τὸ δ' ἀπέκρουψεν
θεὸς ἐκ κέλων τῶν ποτε λαμπρῶν
νεύει βίωτος, νεύει δὲ τύχα
κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων.

Stob. Flor. 105, 17. vs. 1 τὸ] τὸν Valck.

153

τῶν γὰρ πλούτων ὄδ' ἄριστος
γενναῖον λέχος εὐρεῖν.

Stob. Flor. 67, 10.

154

τὸ ξῆν ἀφέντες τὸ κατὰ γῆν τιμῶσί σου.
κενόν γ' ὅταν γὰρ ξῆ τις, εὐτυχεῖ, Κρέον.

Stob. Flor. 123, 4. vs. 1 ἀφέντες corruptum. vs. 2 εὐ-
τυχεῖν χρεών Musgravius. certe aut Κρέον vitiosum aut in
fabulae nomine erratum est.

155

ἀγρεύματα

Hesych.: ἀγρεύματα· σκῦλα. Εὐριπίδης Ἀνδρομέδα.

156

ἀμείβεται

Hesych.: ἀμείβεται· παραιτεῖται. Εὐριπίδης Ἀνδρο-
μέδα. similiter omissa Euripidis mentione Etym. M. p. 81, 35.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Aristophanes grammaticus in Argum. Soph. Antig.: κεί-
ται ἢ μυθοποιία καὶ παρὰ Εὐριπίδην ἐν Ἀντιγόνη· πλὴν
ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἰμονος δίδοται πρὸς γάμου κοινω-
νίαν καὶ τέκνον τέκεται τὸν Μαίονα. Schol. Soph. Ant. 1350:
ὅτι διαφέρει τῆς Εὐριπίδου Ἀντιγόνης αὕτη, ὅτι φωρα-
θεῖσα ἐκείνη διὰ τὸν Αἰμονος ξρωτα ἐξεδόθη πρὸς γάμον,
ἐταῦθα δὲ τὸναντίον. cf. fr. 213 et 215.

157

Ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ

Ar. Ran. 1182: 'ἦν — ἀνὴρ'. ubi Scholia: ἐξ Ἀντι-
γόνης Εὐριπίδου ἔστι δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ δράματος. εὐδαίμων]
ἐπισημασμένη διὰ Chrys. 64, 6 et Schol. Aesch. Sept. 775, quo
vao nomen omittitur.

158

εἶτ' ἐγένετ' αὐθις ἀθλιώτατος βροτῶν.

Ag. Ran. 1187: 'εἶτ' — βροτῶν'. ex Euripideae Antigoniae prologo versum esse petitum Aristophanei loci nexus docet. respicit hunc versum Clearchus Ath. XII p. 524 C: εἶτα πάλιν ἐγένοντο πάντων ἀθλιώτατοι βροτῶν.

159

ἐπὶ χρυσεόνωτον
ἀσπίδα τὰν Καπανέως

Schol. Eur. Phoen. 1130: ἀνωτέρω εἶπε 'λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατόν', ἐν δὲ τῇ Ἀντιγόνη λέγει 'ἐπὶ — Καπανέως'.

160

νέοι νέοισι συννοσοῦσι τὰφανῆ.

Iohannes Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 706, 19.

161

ἦρων· τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς.

Stob. Flor. 64, 4 et Plutarchus Stob. Flor. 64, 31.

162

ἀνδρὸς δ' ὀρῶντος εἰς Κύπριν νεανίου
ἀφύλακτος ἢ τήρησις, ὡς κἂν φαῦλος ἢ
τᾶλλ', εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος·
ἦν δ' ἂν προσῆται Κύπρις, ἦδιστον λαβεῖν.

Stob. Flor. 63, 4. vs. 2 ἄπρακτος ἢ φύλαξις scripserim.
vs. 4 ἂν προσῆται Κύπρις nondum emendata.

163

ἀνδρὸς φίλου δὲ χρυσὸς ἀμαθίας μέτα
ἄχρηστος, εἰ μὴ κάρετην ἔχων τύχοι.

Stob. Flor. 93, 13.

164

ἄριστον ἀνδρὶ κτῆμα συμπαθῆς γυνή.

Stob. Flor. 67, 13: Εὐριπίδου Ἀντιγόνη. 'ζευχθεῖς

γάμοισιν οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος. ἀλλ' ἔν γ' ἔχει τι χρηστόν·
 ἐν κήδει γὰρ ὦν ἐσθλῶ δέδοικε μηδὲν ἔξαμαρτάνειν'. Flor.
 67, 14: Ἰπποθόωντος. 'ἄριστον — γυνή'. lemma trans-
 indicat Stob. Flor. 68, 24: Ἰπποθόου. 'ζευχ-
 οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος'.

165

ν' οὐ γὰρ οἱ κακῶς πεπραγότες
 ἰς τύχαισι τοὺς λόγους ἀπώλεσαν.

Jam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 717, 20: ἐξ Ἀν-
 κυσον — ἀπώλεσαν'. Euripidis dici Antigonom
 abile est, ac fortasse Εὐρ. Ἀντιγόνης corrigen-
 at poeta Sophoclem Anllg. 563: οὐδ' ὅς ἄν
 νοὺς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.

166

ον αὐτῷ τοῦ πατρὸς νόσημ' ἐνι
 ἰὰρ οὕτως ἐκ κακῶν εἶναι κακούς.

. 90, 1. vs. 1 αὐτῷ] αὐτῇ (Antigonaē) Sue-

167

δόκησις πατράσι παῖδας εἰκέναι
 λὰ ταύτῃ γίγνεται τέκνα πέρι.

. 87, 1. temptabam

ρ δοκεῖ σοι πατράσι παῖδας εἰκέναι;
 ολλὰ ταύτῃ γίγνεται δὲ κάμπαλιν.

im priorem Creonti, Haemoni alterum tribuerim.

. δὲ κάμπαλιν ante me suavit H. Weilius.

168

ε μεμπτὸν τὸ νόθον, ἢ φύσις δ' ἴση.

77, 10 et Clemens Alex. Strom. VI p. 741.

169

ἄκραν ἤκομεν γραμμὴν κακῶν.

104, 9.

170

οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος,
καὶ βωμὸς αὐτῆς ἔστ' ἐν ἀνθρώπου φύσει.

Orion Flor. 1, 1 p. 249, 3 et Tzetz. in Hesiod. Op. 135.
vs. 1 habent Ar. Ran. 1391 (ubi Schol. vs. 1386: τὸ δὲ 'οὐκ
ἔστι Πειθοῦς' ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου) Heraclitus Alleg.
Hom. c. 59 p. 121 Schol. B II. Ω, 486.

171

δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἀνδάνειν.

Stob. Flor. 48, 4.

172

οὔτ' εἰκὸς ἄρχειν οὔτ' ἐχρῆν ἄνευ νόμου
τύραννον εἶναι· μωρία δὲ καὶ θέλειν
ὅς τῶν ὁμοίων βούλεται κρατεῖν μόνος.

Stob. Flor. 49, 5. vs. 1 εἶναι νόμον libri, ἄνευ νόμων
Bothius, ἄνευ νόμου Badham. vs. 2 καὶ πέλειν L. Dindorfius,
καὶ φιλεῖν O. Hense.

173

οἰκεῖος ἀνθρώποισι γίνεσθαι φιλεῖ
πόλεμος ἐν ἀστοῖς, ἣν διχοστατῆ πόλις.

Stob. Flor. 43, 21.

174

[μὴ οὖν θέλε λυπεῖν σαυτὸν εἰδὼς ὅτι
πολλάκις τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει
καὶ τὸ κακὸν ἀγαθοῦ γίνεται παράτιον.]

Stob. Flor. 108, 3: Εὐριπίδου Ἀντιγόνη. 'μὴ — παρ-
αίτιον'. vs. 1 θέλε] ἔθελε Grotius. εἰδὼς] ἐξειδὼς Her-
mannus. vs. 2 πολλάκις] ἔσθ' ὅτε Heimsoethius. φιλεῖ τὸ
λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγειν O. Hense. vs. 3 γίνεται M. num
Euripidis hi sint versus, dubito cum Dobraeo, qui in Stobaei
Flor. 108, 3—6 lemmatum hunc ordinem requirit: 3 τοῦ
αὐτοῦ (Menandri) 'μὴ οὖν —'. 4 Εὐριπίδου Ἀντιγόνη
'οὐδεὶς ἐπὶ μικροῖσι λυπεῖται σοφός'. 5 Χαιρήμονος

2. 6 Μενάνδρου 'άν-

λόφως φέρει
'άνόλβιος.

ικέων τέλος
'εύμαρές.
οὐτάζων δορί
ἴζων νέκυσ,
αθημάτων; 5
'Αντιγόνης. 'θάνατος
ἰν ἴστιν εύμαρές praec-
ubi vs. 1 et 2 exstare
ἕζον ἐν βροτοῖς altero

ως θεός.
εἰς ὑπερθεός.
τῆ Σακκῆ — εἰς δὲ
ἄσπερον Ευμοκίδης ἐν
s. 2 ὑπερθεός ἑδρι,

ως ἡ θύνατος ἔσπερε
1 ἀνι. III ἀσπερον. ἔς

1. ἀσπερικῆτος ἐν Ζε-
ως Ιανὸς ἐν ἀσπίδος
44 ἐν ἑσπερος ἑ-
κασπῆδος ὑπερθεός

ἐξέθετο δράμα ὡς ὅτι ὁ Ζεὺς εἰς σάτυρον μεταβληθεὶς ἔφθειρε τὴν Ἀντιόπην καὶ κείθεν ἐγεννήθη ὁ Ζῆθος καὶ ὁ Ἀμφίων οἱ μουσικοί. Hyginus fab. 8: *eadem* (Antiopa) Euripidis, quam scribit Ennius. Nyctei regis in Boeotia fuit filia Antiopa. eius formae bonitate Iuppiter adductus gravidam fecit. quam pater cum punire vellet propter stuprum, minitans periculum Antiopa effugit. casu in eodem loco quo illa pervenerat, Epaphus (immo Epopeus) Sicyonius stabat. is mulierem advectam domo matrimonio suo iunxit. id Nycteus aegre ferens, cum moreretur Lyco fratri suo per obtestationem mandat, cui tum regnum relinquebat, ne inpune Antiopa ferret. huius post mortem Lycus Sicyonem venit. interfecto Epapho Antiopam vinctam abduxit in Cithaerone: parit geminos et reliquit. quos pastor educavit, Zethum et Amphionem nominavit. Antiopa Dircae uxori Lyci data erat in cruciatum. ea occasione nacta fugae se mandavit. devenit ad filios suos, ex quibus Zethus existimans fugitivam non recepit. in eundem locum Dirce per bacchationem Liberi illuc (s. tunc) delata est. ibi Antiopam repertam ad mortem extrahebat. sed ab educatore pastore adolescentes certiores facti eam esse matrem suam, celeriter consecuti matrem eripuerunt, Dircen ad taurum crinibus religatam necant. Lycum cum occidere vellent, vetuit eos Mercurius et simul iussit Lycum concedere regnum Amphioni. Apollod. 3, 5, 5: Ἀντιόπη θυγάτηρ ἦν Νυκτέως· ταύτη Ζεὺς συνῆλθεν. ἡ δὲ ὡς ἔγκυος ἐγένετο, τοῦ πατρὸς ἀπειλοῦντος εἰς Σικυῶνα ἀποδιδράσκει πρὸς Ἐπωπέα καὶ τούτῳ γαμεῖται. Νυκτεὺς δὲ ἀθυμήσας ἑαυτὸν φονεύει, δούς ἐντολὴν Λύκῳ παρὰ Ἐπωπέως καὶ παρὰ Ἀντιόπης λαβεῖν δίκας. ὁ δὲ στρατεύσάμενος Σικυῶνα χειροῦται, καὶ τὸν μὲν Ἐπωπέα κτείνει, τὴν δὲ Ἀντιόπην ἤγαγεν αἰχμάλωτον. ἡ δὲ ἀγομένη δύο γεννᾶ παῖδας ἐν Ἐλευθεραῖς (ἐλευθέρω libri) τῆς Βοιωτίας, οὓς ἐκκειμένους εὐρῶν βουκόλος*) ἀνατρέφει, καὶ τὸν μὲν

*) Ὀρθῶν dicitur a Cephalione Ioh. Mal. p. 47 et 48 (Cedren. p. 44). nomen loci ubi Zethus et Amphion expositi sint, in Malala corruptum: ἐν τῇ κώμῃ τῇ λεγομένῃ ῥασθέα p. 47, 2. ἐκ τοῦ δέρας θεᾶς χωρίου p. 47, 20. ἐν Ἐρασθαίῳ χωρίῳ Θηβῶν Tzetz. Exeg. II. p. 133, 8.

καλεῖ Ζῆθον, τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζῆθος μὲν οὖν ἐπεμελεῖτο βουφορβίων, Ἀμφίων δὲ κιθαρωδίαν ἤσκει δόντος αὐτῷ λύραν Ἑρμοῦ. Ἀντιόπην δὲ ἠκίζετο Λύκος καθείρξας καὶ ἡ τούτου γυνὴ Δίρκη· λαθοῦσα δὲ ποτε τῶν δεσμῶν αὐτομάτως λυθέντων ἤκεν ἐπὶ τὴν τῶν παίδων ἔπαυλιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτῶν θέλουσα. οἱ δὲ ἀναγνωρισάμενοι τὴν μητέρα τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι, τὴν δὲ Δίρκην δῆσαντες ἐκ ταύρου θανοῦσαν ὀπίστουσι εἰς κρήνην τὴν ἀπ' ἐκείνης καλουμένην Δίρκην. cf. Schol. Ap. Rhod. 4, 1090 et Cephalion (Fragm. Hist. 3 p. 628 sqq.) ap. Ioh. Malal. p. 45—49. Euripideam fabulam paulo ante olymp. 93, 3 scenae commissam esse discimus ex Schol. Ar. Ran. 53: *διὰ τί δὲ μὴ ἄλλο τι τῶν πρὸ ὀλίγου διδαχθέντων καὶ καλῶν, Ἰψιπύλης Φοινισσῶν Ἀντιόπης; parachoregemate poetam usum esse testatur Schol. Eur. Hipp. 58: καὶ ἐν τῇ Ἀντιόπῃ δύο χοροὺς εἰσάγει, τὸν τε Θηβαίων γερόντων διόλου καὶ τὸν μετὰ Θήβης ἢ Δίρκης. Euripidis vestigia legisse Pacuvium coniciunt e Cic. de fin. 1, 2, 4: *quis enim tam inimicus paene nomini Romano est, qui Ennii Medeam aut Antioxam Pacuvii spernat aut reiciat, quod se iisdem Euripidis fabulis delectari dicat?* cf. Cic. de inv. 1, 50, 94: *ut Amphion apud Euripidem, item apud Pacuvium, qui vituperata musica sapientiam laudat.**

179

Οἰνόη

σύγχορτα ναίω πεδία ταῖς τ' Ἐλευθεραῖς

Schol. A Il. A, 774: *χόρτοι δὲ οἱ τριγχοί, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιόπῃ 'σύγχορτα — Ἐλευθεραῖς' (vs. 2). eadem vitiose scripta extant in Etym. Gud. p. 568, 42. cf. Apoll. Lex. Hom. v. αὐλῆς et Hesych. v. χόρτος. Strabo VIII p. 375: ὠνομάζετο δ' Οἰνώνη πάλαι ὁμωνύμως δυοῖσι δήμοις τῆς Ἀττικῆς, τῷ τε πρὸς Ἐλευθεραῖς 'Οἰνώνη — Ἐλευθεραῖς', καὶ μιᾷ τῶν ἐκ τῆς τετραπόλεως τῆς περὶ Μαραθῶνα, καθ' ἧς ἡ παροιμία 'Οἰνώνη τὴν χαράδραν'. vs. 1 Οἰνώνη Strab., Οἰνόη Casaub. Matthiae huc rettulit locum Dionis Chrysost. 15, 9.*

180

Ἰσθαί

Harroer. p. 180, 7: Ἰσθαί, τῆς Βοιωτίας πόλις, ἧς μνημονεύει καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ. Steph. Byz. p. 651, 17: Ἰσθα — Ἡσιόδος δ' ἐν Ἰσθα τὴν Ἀντιόπην φησὶ γενέσθαι, Εὐριπίδης δ' ἐν Ἰσθαῖς.

181

τὸν μὲν κικλήσκει Ζῆθον· ἐζήτησε γὰρ
τόκοισιν εὐμάρειαν ἢ τεκοῦσά νιν.

Etym. M. p. 411, 12: Ζῆθος — ὅτι ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐζήτηι εὐμαρῶς τεκεῖν αὐτόν, ὡς φησὶν Εὐριπίδης 'τὸν μὲν — νιν'. Etym. Gud. p. 230, 57 sive Etym. cod. Sorb.: Ζῆθος· Εὐριπίδης σαφῶς ἐτυμολογεῖ ἐν Ἀντιόπῃ 'ζητῆσαι γὰρ τόκοισιν εὐμάρειαν ἢ τεκοῦσα γυνή'.

182

Etym. M. p. 92, 24: λέγει δὲ Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς ἐτυμολογῶν τὸ Ἀμφίων, ὅτι Ἀμφίων ἐκλήθη παρὰ τὸ παρὰ τὴν ἄμφοδον (παρὰ τὸ ἀμφ' ὁδὸν recte Sylburgius) ἦγουν παρὰ τὴν ὁδὸν γεννηθῆναι. cf. Hyginus fab. 7: *dolor eam (Antiopam) in ipso bivio coegit partum edere. quos pastores pro suis educarunt et appellarunt Zethon* ἀπὸ τοῦ ζητεῖν τόπον, *alterum autem Amphionem* ὅτι ἐν διόδῳ ἢ ὅτι ἀμφὶ ὁδὸν αὐτὸν ἔτεκεν. etymologiam ridet Aristophanes Com. 2 p. 1083: Ἀμφοδον ἐχρῆν αὐτῷ τίθεσθαι τοῦνομα.

183

λαμπρός θ' ἕκαστος κἀπὶ τοῦτ' ἐπείγεται
νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τούτῳ μέρος,
ἵν' αὐτὸς αὐτοῦ τυγχάνει βέλτιστος ὢν.

Plat. Gorg. p. 484 E: συμβαίνει γὰρ τὸ τοῦ Εὐριπίδου· λαμπρός τ' ἐστὶν ἕκαστος ἐν τούτῳ 'κἀπὶ τοῦτ' — ὢν'. ubi Schol. p. 911 a 40: τὰ λαμβεῖα ταῦτ' ἐστὶν ἐξ Ἀντιόπης τοῦ δράματος Εὐριπίδου ἐκ τῆς Ζῆθου ρήσεως πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἀμφίωνα. Valckenarius ἐν τούτῳ γε τοι | λαμπρός θ' ἕκαστος poetam dixisse coniecit. respiciunt hos versus Plat. Alcib. II p. 146 A Aristot. Rhet. 1, 11 p. 1371 b 31 Plut. Mor. p. 43 B p. 514 A p. 630 B. vs. 3 βέλτιστος Plato Gorg. et Aristot., κράτιστος Plat. Alcib. et Plutarchus.

184

μουσάν τιν' ἄτοπον εἰσάγεις, ἀσύμφορον,
ἀργόν, φίλοινον, χρημάτων ἀτημελῆ.

Dio Chrys. 73, 10: πολὺ γὰρ ἂν εἶην τοῦ Ζήθου φαν-
λότερος τοιαῦτα ἐπιτιμῶν, ὡς ἐκεῖνος ἐνουθέτει τὸν ἀδελ-
φόν, οὐκ ἀξιῶν φιλοσοφεῖν αὐτὸν οὐδὲ περὶ μουσικὴν δια-
τρίβειν ἐάσαντα τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν· ἔφη δὲ αὐτὸν
ἄτοπόν τινα καὶ ἀσύμφορον μουσάν εἰσάγειν· ὥσπερ ἂν
τυχόν εἴποι τις καὶ σὲ τοιαύτην προηρῆσθαι πράξιν, οὐκ
ἀργόν οὐδὲ φίλοινον οὐδαμῶς, χρημάτων μέντοι τῶν αὐτοῦ
ἀτημελῆ ἴσως· καὶ νῆ Δία λέγοι ἂν καὶ τόδε τὸ ἔπος 'ἐξ
ῶν κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις' (fr. 188, 6). Sextus Em-
pir. p. 754, 3: λέγοντες τοῦναντίον αὐτὴν ἀσύμφορον εἶναι
καὶ 'ἀργήν, φίλοινον, χρημάτων ἀτημελῆ'. vs. 1 restituit
Porsonus. vs. 2 ἀργόν Dio Chr., ἀργήν Sextus.

185

. . . ἀμελεῖς ὦν [σε φροντίζειν ἐχρήν·]
ψυχῆς [ἔχων γὰρ] ὧδε γενναίαν φύσιν
γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι
. κοῦτ' ἂν ἀσπίδος κύτει
[ὀρθῶς] ὀμιλήσειας οὔτ' ἄλλων ὕπερ 5
νεανικὸν βούλευμα βουλεύσαιό [τι].

Plato Gorg. p. 485 E: κινδυνεύω εὖν πεπονθέναι νῦν
ὅπερ ὁ Ζήθος πρὸς τὸν Ἀμφίονα ὁ Εὐριπίδου, οὔπερ ἐμνήσ-
θην· καὶ γὰρ ἐμοὶ τοιαῦτ' ἄττα ἐπέρχεται πρὸς σὲ λέγειν
οἷάπερ ἐκεῖνος πρὸς τὸν ἀδελφόν, ὅτι ἀμελεῖς, ὦ Σώκρατες,
ὦν δεῖ σε ἐπιμελεῖσθαι, καὶ φύσιν ψυχῆς ὧδε γενναίαν μει-
ρακιώδει τινὶ διαπρέπεις μορφώματι, καὶ οὔτ' ἂν δίκης
βουλαῖσι προσθεῖ' ἂν ὀρθῶς λόγον οὔτ' εἰκὸς ἂν καὶ πιθα-
νὸν ἂν λάβοις (λάκοις Bonitzius) οὔθ' ὑπὲρ ἄλλου νεανικὸν
βούλευμα βουλεύσαιο. ubi v. Schol. p. 911 b 1. cf. Olympiodorus
in *Archief. Philol. u. Paedag.* vol. 14 p. 285 Philostr. V. Apol-
lon. 4, 21 p. 73, 26 (Phot. Bibl. p. 333 b 2) Clemens Alex.
Paed. III p. 286. ex his locis temptavi Euripidea verba resti-
tuere. vs. 5 ἀστῶν ὕπερ malim.

186

πῶς γὰρ σοφὸν τοῦτ' ἔστιν, εἴ τις εὐφυῆ
λαβοῦσα τέχνη φῶτ' ἔθηκε χείρονα;

Plato Gorg. p. 486 B: καίτοι πῶς σοφὸν τοῦτ' ἔστιν, ὡς Σώκρατες, εἴ τις εὐφυῆ λαβοῦσα τέχνη φῶτα ἔθηκε χείρονα, μήτε αὐτὸν αὐτῷ δυνάμενον βοηθεῖν μηδ' ἐκσῶσαι ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων μήτε ἑαυτὸν μήτε ἄλλον μηδένα, ὑπὸ δὲ τῶν ἐχθρῶν περισυλαῖσθαι πᾶσαν τὴν οὐσίαν, ἀτεχνῶς δὲ ἄτιμον ζῆν ἐν τῇ πόλει; versus Euripideos agnovit Grotius. vs. 1 ἦτις εὐφυᾶ Dobraeus. deinceps Euripidem scripsisse

μήτ' αὐτὸν αὐτῷ δυνάμενόν γ' ἐπαρκέσαι
coniecit Valck., δυνάμενον προσαρκέσαι Matthiae.

187

ἄνθρωπος γὰρ ὅστις εὐ βίον κεκτημένος
τὰ μὲν κατ' οἴκους ἀμελία παρεῖς ἔᾶ,
μολπαῖσι δ' ἠσθεῖς τοῦτ' ἀεὶ θηρεύεται,
ἀργὸς μὲν οἴκοις καὶ πόλει γενήσεται,
φίλοισι δ' οὐδεὶς· ἢ φύσις γὰρ οἴχεται, 5
ὅταν γλυκείας ἠδονῆς ἦσσαν τις ἦ.

Stob. Flor. 30, 1. vs. 1 expressit Diphilus (Com. 4 p. 411) ap. Ath. VI p. 247 C. vs. 3—6 affert Sextus Empir. p. 755, 15. vs. 4 ἀργὸς μὲν ἀστοῖς Elmsleius.

188

ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ·
παῦσαι μελωδῶν, πολεμίων δ' εὐμουσίαν
ἄσκει· τοιαῦτ' ἄειδε καὶ δόξεις φρονεῖν,
σκάπτων, ἀρῶν γῆν, ποιμνίοις ἐπιστατῶν,
ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφείς σοφίσματα, 5
ἐξ ὧν κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις.

Plato Gorg. p. 486 C: ἀλλ' ὦγαθέ, ἐμοὶ πείθου· παῦσαι δ' ἐλέγχων, πραγμάτων δ' εὐμουσίαν ἄσκει, καὶ ἄσκει

ρονεῖν, ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφείς εἴτε
 ἄναι εἶναι εἴτε φλυαρίας, 'ἐξ ὧν — δόμοις'
 ὅκ ἐλέγχοντας ἄνδρας τὰ μικρὰ ταῦτα, ἀλλ'
 ; καὶ δοῖα καὶ ἄλλα πολλὰ ἀγαθὰ. quo de
 as in *Archiv f. Phil. u. Paed.* vol. 14 p. 285:
 δὲ εἶπε τῷ Ἀμφίονι (ἀμφίω ὅτι cod.) πολέ-
 εν ἄσκει, οὗτος δὲ φησὶ πραγμάτων. Stob.
 Εὐριπίδου Ἀντιόπης. 'τοιαῦτ' — σοφί-
 5). Dio Chrys. 73, 10: καὶ νῆ Δία λέγοι
 ἔπος 'ἐξ ὧν — δόμοις' (vs. 6). Euripidea
 is eruit Valckenarius *Diatr.* p. 86. vs. 2 tra-
 ἐλέγχων in παῦσαι μελωδῶν mutavi, cf. Ar.
 a. anon. 4 p. 659. deinceps πολέμων Olymp.,

189

ς ἄν τις πράγματος δισσων λόγων
 εἰτ' ἄν, εἰ λέγειν εἴη σοφός.

2, 2 et Ath. XV p. 677 B (Eust. II. p. 1192,
 utur Amphionis, sicut fr. 190—201. Zethi
 controversiam praeter Ciceronem (vide p. 42)
 vol. 2 p. 133 sq.

190

ῶν . . ῥύσι' ἐξερρύσατο

e lyricis poetis in *Anecd. Boiss.* vol. 4 p. 459
 x. *Vindob.* p. 322 sq.): λύρα τολύνην προση-
 λύτρον ὑπὸ Ἑρμοῦ δεδόσθαι τῆς κλοπῆς
 Απόλλωνος, καθάπερ φησὶν Εὐριπίδης ἐν
 βοῶν ῥύσα ἐξερρύσατο'. λύρα et ῥύσια
 λύρα βοῶν νιν ῥύσι' ἐξερρύσατο Vnger Theb.

191

ισον ὄλβον κτῆμα

orph. 2, 27 p. 270, 11: μελέτης δὲ ὁ Ἰππό-
 ἀγρῶ διαιτώμενος ἡμέλει οὔτε ὁδοιπορῶν
 κ, ἀλλὰ καὶ 'κρεῖττον ὄλβον κτῆμα' ἐκάλει
 Ἑριπίδου τε ὑμνῶν καὶ Ἀμφίονος.

192

χρόνος θεῶν τε πνεῦμ' ἔρως θ' ὑμνωδίας

Iulianus Suidae v. Ἀμφίων: τρία δὲ ἅμα ταῦτα ξυνελθόντα ἤρκεσεν ἀποφῆναι τὸν Ἀμφίωνα τῆς παλαιᾶς μουσικῆς εὐρετήν· χρόνος, θεοῦ πνεῦμα, ἔρως ὑμνωδίας. Euripideum versum agnovit Küster. θεῶν pro θεοῦ praebet Philostr. V. Apoll. 7, 34 p. 146, 27: τίς ὁ ἀπολογησόμενος ἔσται; 'χρόνος' ἔφη 'καὶ θεῶν πνεῦμα καὶ σοφίας ἔρως, ἢ ξύνειμι'.

193

ὅστις δὲ πράσσει πολλὰ μὴ πράσσειν χρεῶν,
μῶρος, παρὸν ζῆν ἠδέως ἀπράγμονα.

Stob. Flor. 58, 1. vs. 1 πόλλ' ἂ O. Hense. χρεῶν] παρὸν libri.

194

ὁ δ' ἠσυχος φίλοισι τ' ἀσφαλῆς φίλος
πόλει τ' ἄριστος. μὴ τὰ κινδυνεύματα
αἰνεῖτ'· ἐγὼ γὰρ οὔτε ναυτίλον φιλῶ
τολμῶντα λίαν οὔτε προστάτην χθονός.

Stob. Flor. 48, 3. vs. 2 πόλει τ' ἀρεστός scripserim.
vs. 4 χθονός] πόλεως malim.

195

ἅπαντα τίκτει χθὼν πάλιν τε λαμβάνει.

Orion. Flor. 2, 1 p. 252, 20. cf. Men. monost. 89
539 668.

196

τοιόσδε θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος·
οὔτ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν οὔτε δυστυχεῖ,
εὐδαιμονεῖ δὲ καὶ οὐδὲ οὐκ εὐδαιμονεῖ.
τί δῆτ' ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότας
οὐ ζῶμεν ὡς ἠδιστα μὴ λυπούμενοι;

5

Stob. Flor. 105, 11. vs. 4 et 5 affert Clemens Alex.
Strom. VI p. 744. vs. 4 μὴ ἀσφαλεῖ F. G. Schmidtus.

197

βροτοῖσιν εὐκρας οὐ γένοιτ' ἂν ἡδονή.

Phot. Lex. p. 34, 15: εὐκρας· εὐκρατος. *Εὐριπίδης* 'βροτοῖσιν — ἡδέως' ἐν *Ἀντιόπη*. Schol. Plat. p. 957 b 43: εὐκράς εὐκρατος [ἢ εὐκέφαλος], ὡς *Εὐριπίδης* *Ἀντιόπη*. Anecd. Oxon. vol. 4 p. 335, 1: τὸ μέντοι εὐκρας παρ' *Εὐριπίδη* ἀνεγνώσθη. ἡδονή Lobeckius, ἡδέως Phot.

198

εἰ δ' εὐτυχῶν τις καὶ βίον κεκτημένος
μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται,
ἐγὼ μὲν οὐποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ,
φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων εὐδαίμονα.

Stob. Flor. 16, 4. vs. 2 μηδὲν δόμοισι] μηδὲν δ' ὅμως
τι Floril. Vatic. MS. in Maii Script. vet. nov. coll. vol. 2
p. XXVII. vs. 4 εὐδαίμονα] an δυσδαίμονα leg.?

199

τὸ δ' ἀσθενές μου καὶ τὸ θῆλυ σώματος
κακῶς ἐμέμφθης· εἰ γὰρ εὖ φρονεῖν ἔχω,
κρεῖσσον τόδ' ἐστὶ καρτεροῦ βραχίονος.

Stob. Flor. 3, 12 et Flor. Lips. 2, 25 p. 16 ed. Westerm.
vs. 2 φρονεῖν] φρενῶν Valck.

200

καὶ μὴν ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς εὐεξίαν
ἀσκοῦσι βίον, ἣν σφαλῶσι χρημάτων,
κακοὶ πολῖται· δεῖ γὰρ ἄνδρ' εἰδισμένον
ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς ἐν ταύτῳ μένειν.

Stob. Flor. 6, 22. vs. 4 γαστρὸς suspectum.

201

ἐγὼ μὲν οὖν ἄδοιμι καὶ λέγοιμί τι
σοφόν, ταράσσω μηδὲν ὧν πόλις νοσεῖ.

Stob. Flor. 3, 27. vs. 2 νοεῖ Badham.

202

ἔνδον δὲ θαλάμοις βουκόλον
κομῶντα κισσῶ στυλον εὐίου θεοῦ.

Clemens Alex. Strom. I p. 418: λέγεται δὲ καὶ ἐν χρησμῶ
τινι 'στυλος Θηβαίοισι Διώνυσος πολυγηθῆς', ἐκ τῆς παρ'
Ἑβραίοις ἱστορίας. ἀλλὰ καὶ Ευριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ φησὶν
'ἔνδον — θεοῦ'. vs. 1 εἶδον δὲ Bothius. vs. 2 κοσμοῦντα
Τουρίου.

203

πόλλ' ἔστιν ἀνθρώποισιν, ὧς ξένοι, κακά.

Stob. Flor. 98, 36. cf. Philem. Com. 4 p. 56: πόλλ'
ἔστιν ἐν πολλαῖσιν οἰκίαις κακά.

204

φρονῶ δ' ἂν πάσχω, καὶ τόδ' οὐ σμικρὸν κακόν·
τὸ μὴ εἰδέναί γὰρ ἡδονὴν ἔχει τινὰ
νοσοῦντα, κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἀγνωσία.

Stob. Flor. 99, 12. vs. 1 habet Erotianus Gloss. Hippocr.
p. 84, 4. ἂν Stob., ὃ Erot.

205

ὧ παῖ, γένοιντ' ἂν εὖ λελεγμένοι λόγοι
ψευδεῖς, ἐπῶν δὲ κάλλεσιν νικῶεν ἂν
τᾶληθές· ἀλλ' οὐ τοῦτο τᾶκριβέστατον,
ἀλλ' ἡ φύσις καὶ τοῦρθόν· ὅς δ' εὐγλωσσία
νικᾷ, σοφὸς μὲν, ἀλλ' ἐγὼ τὰ πράγματα 5
κρείσσω νομίζω τῶν λόγων ἀεὶ ποτε.

Clemens Alex. Strom. I p. 340 sq.: ἐγὼ γοῦν καὶ πάνυ
ἀποδέχομαι τὴν τραγωδίαν λέγουσαν 'ὧ παῖ — ἀεὶ ποτε'.
Iohannes Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 697, 5: Ευριπίδου
Ἀντιόπῃ. 'ὅς δ' εὐγλωσσία — ἀεὶ ποτε' (vs. 4—6).

206

κύουσα τίκτω ἡνίκ' ἡγόμην πάλιν

Ammonius Valck. p. 86: κύειν μὲν τὸ ἔγκυον εἶναι, τίκτειν δὲ τὸ ἀπαλλάττεσθαι τοῦ κύειν. Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ 'κύουσα τίκτω' εἶπεν 'ἦνίκ' ἠγόμην πάλιν'. ubi τίκτω θ' et πάλαι coniecit Valck. Eustathius Od. p. 1799, 54: καὶ φέρεται εἰς τοῦτο χρῆσις ἐξ Ἀντιόπης τὸ 'κύουσα τίκτον'.

207

εἰ δ' ἠμελήθην ἐκ θεῶν καὶ παῖδ' ἐμῷ,
ἔχει λόγον καὶ τοῦτο· τῶν πολλῶν βροτῶν
δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς.

Stob. Flor. 98, 38: Εὐριπίδου Ἀντιόπης. 'ἔχει λόγον — εὐτυχεῖς' (vs. 2 et 3). initium sine poetae nomine servavit Marcus Antoninus 7, 41 et 11, 6: 'εἰ δ' — καὶ τοῦτο'. vs. 3 extat in Men. mon. 125. eundem respicit Hierocles Gaisf. p. 69.

208

οὐ σωφρονίζειν ἔμαθον· αἰδεῖσθαι δὲ χρῆ,
γύναι, τὸ λίαν καὶ φυλάσσεσθαι φθόνον.

Stob. Flor. 74, 18.

209

οὐδὲ γὰρ λάθρα δοκῶ
φωτὸς κακούργου σχήματ' ἐκμιμούμενον
σοὶ Ζῆν' ἐς εὐνήν ὥσπερ ἄνθρωπον μολεῖν.

Clemens Alex. Strom. V p. 715 sq. (Euseb. Pr. E. p. 679 D): οὐκ οὐκ ἐτι κατὰ τὴν πολλῶν δόξαν περὶ τοῦ θεοῦ (θείου Euseb.) ὑποληπτέον. 'οὐδὲ γὰρ — μολεῖν', Ἀμφίων λέγει τῇ Ἀντιόπῃ.

210

φεῦ φεῦ, βροτείων πημάτων ὅσαι τύχαι
ὅσαι τε μορφαί· τέρμα δ' οὐκ εἶποι τις ἄν.

Stob. Flor. 98, 34 et Clemens Alex. Strom. III p. 521.

211

· εἰ νοῦς ἐνεστιν· εἰ δὲ μὴ, τί δεῖ καλῆς
 γυναικός, εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι;
 Stob. Flor. 72, 8.

212

κόρος δὲ πάντων· καὶ γὰρ ἐκ καλλιόνων
 λέκτροις ἐπ' αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένους,
 δαιτὸς δὲ πληρωθεῖς τις ἄσμενος πάλιν
 φάυλη διαίτη προσβαλὼν ἤσθη στόμα.
 Stob. Flor. 63, 2. vs. 4 habet Athenaeus X p. 421 F.

213

κῆδος καθ' αὐτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεών.
 Stob. Flor. 70, 3: *Εὐριπίδου Ἀντιόπη*. 'κῆδος --
 χρεών'. in lemmate fortasse *Ἀντιγόνη* scribendum.

214

πᾶσι δ' ἀγγέλλω βροτοῖς
 ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν εὐγενῆ σπείρειν τέκνα.
 Stob. Flor. 70, 10. ubi quae continuo accedunt, οὐ γὰρ
 ποτ' ἄν πράξειαν ἐς τέλος κακῶς (cf. Eur. Andr. 1283),
 cum hoc loco non cohaerent. vs. 2 ἀνδρῶν vitiosum, ἀρχῶν
 suasit Meinekius, ἀλόκων Herwerdenus, mihi ἐσθλοῖν ἀπ' ἀμ-
 φοῖν scribendum videtur, cf. *Eurip. Stud.* II p. 79 sq.

215

οὐ χρεὶ ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρας
 γνώμας διώκειν οὐδ' ἐς ἀργίαν βλέπειν.
 Stob. Flor. 62, 4: *Εὐριπίδου Ἀντιόπη* (sic M Vind., *Εὐρ.*
Ἀντιγόνη A). 'οὐ χρεὶ — βλέπειν'.

216

. . τὸ δοῦλον οὐχ ὄρας ὅσον κακόν;
 Stob. Flor. 62, 12.

217

φεῦ φεῦ, τὸ δοῦλον ὡς ἀπανταχῇ γένος
πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ᾧρισεν θεός.

Stob. Flor. 62, 41.

218

κόσμος δὲ σιγῆς στέφανος ἀνδρὸς οὐ κακοῦ·
τὸ δ' ἐκλαλοῦν τοῦθ' ἡδονῆς μὲν ᾧπτεται,
κακὸν δ' ὀμίλημ', ἀσθενὲς δὲ καὶ πόλει.

Stob. Flor. 36, 10. vs. 1 σιγὴ στεγανὸς Herwerdenus.

219

τρεις εἰσὶν ἀρεταί, τὰς χρεῶν σ' ἀσκεῖν, τέκνον,
θεοὺς τε τιμᾶν τοὺς τε θρέψαντας γονῆς
νόμους τε κοινοὺς Ἑλλάδος· καὶ ταῦτα δρῶν
κάλλιστον ἔξεις στέφανον εὐκλείας ἀεί.

Stob. Flor. 1, 8: *Εὐριπίδου Ἀντιόπη* (sic ed. Trinc., *Εὐριπίδης Ἡρακλείδαις* AM). 'τρεις — ἀεί'. vs. 2 γονῆς scripsi, γονεῖς libri.

220

γνώμαις γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις,
εὖ δ' οἶκος, εἰς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα·
σοφὸν γὰρ ἐν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας
νικᾷ, σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία πλείστον κακόν.

Stob. Flor. 54, 5. vs. 1—4 afferunt Plutarchus V. Hom. c. 156 vol. 5 p. 1196 et Orion Flor. Eurip. 17 p. 266, 7. initium loci respiciunt Diogenes cynicus ap. Diog. L. 6, 104 Epictetus (fr. 82) in Stob. Flor. 46, 82 Clemens Alex Strom. II p. 483 sq. vs. 3 et 4 afferunt Galenus vol. 1 p. 35 (vol. 1 p. 5 ed. Bas., vol. 2 p. 14 Chart.) Sextus Empir. p. 663, 8 Schol. II. B, 372. verba σοφὸν — νικᾷ apponunt Polybius 1, 35, 4 Eust. II. p. 240, 42 Nicephorus Bryennius 4, 28 p. 156, 1 Plutarchus Mor. p. 790 A Themistius p. 207 D Doxopater Rhet. vol. 2 p. 303, 25. cf. Philodemus

in Vol. Hercul. VIII col. 14 p. 27 Themist. Orat. XV p. 191 A Orat. XXXIV p. 56 Liban. Decl. vol. 3 p. 309, 10 Nicolaus Rhet. vol. 1 p. 278 Constant. Manass. fragm. 9, 75 p. 403 ed. Boiss. Ioh. Cinnam. 2, 6 p. 45, 11 Iul. Valer. de rebus gestis Alex. 3, 2 in Maii Class. auct. VII p. 171. vs. 1 γνώμῃς] γνώμη Stob., βουλαῖς Clem. ἀνδρός Stob. Plut., ἀνδρῶν Or. Diog. Epict. Clem. vs. 2 εἰς δ' Plut., εἰς τ' Stob. Or. vs. 4 ὄχλω] ὄπλοις Galen. σὺν ὄχλου δ' ἀμαθία Heimsoethius. πλεῖστον] πλέον Stob., χειρόν ἢ Galen.

221

πολλοὶ δὲ θνητῶν τοῦτο πάσχουσιν κακόν·
γνώμη φρονοῦντες οὐ θέλουσ' ὑπηρετεῖν
ψυχῇ, τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι.

Stob. Flor. 30, 9. vs. 2 αὐτοὶ φρονοῦντες suasit O. Hense.

222

εἰ δέ που τύχοι
πέριξ ἐλίξας . . εἶλχ' ὁμοῦ λαβῶν
γυναιῖκα πέτραν δρυὸν μεταλλάσσω ἀεὶ.

Longinus de subl. c. 40, 4: ἐπὶ δὲ τῆς συρομένης ὑπὸ τοῦ ταύρου Δίρκης (sc. φησὶν Εὐριπίδης) 'εἰ δέ — ἀεὶ'. vs. 2 ἐλίξας ταῦρος εἶλχ' ὁμοῦ λαβῶν Valck., ἐλίξας εἶλκε συλλαβῶν ὁμοῦ O. Hense.

223

τὴν τοι Δίρκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνου,
δείκνυσι δ' ἡμῶν ὅστις ἐστὶ μὴ κακός.

Stob. Ecl. 1, 3, 33 p. 122. cum vs. 1 cf. Eur. fr. 150, 1. vs. 2 ἐστὶ] ἔστ' ἢ Porsonus.

224

δίκα τοι δίκα χρόνιος· ἀλλ' ὅμως ὑποπεσοῦσ'
ἔλαθεν, ὅταν ἔχη τιν' ἀσεβῆ βροτῶν.

Stob. Ecl. 1, 3, 25 p. 118: Εὐριπίδου (Αἰσχύλου A)

Ἀντιόπη. 'δίκαια τοι — βροτῶν'. vs. 2 ἔχη] ἔλη Fixius, ἴδη Meinekius.

225

Ζῆθον μὲν ἐλθόνθ' ἄγνον ἐς Θήβης πέδον
οἰκεῖν κελεύω, τὸν δὲ μουσικώτατον
κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα.

Eubulus (Com. 3 p. 208) ap. Ath. II p. 47 B: Ζῆθον μὲν ἐλθεῖν ἄγνον ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν κελεύει· καὶ γὰρ ἀξιωτέρους πωλοῦσιν, ὡς ἔοικε, τοὺς ἄρτους ἐκεῖ· σὺ δ' ὀξύπεινος· τὸν δὲ μουσικώτατον κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα, οὗ ῥᾶστ' αἰεὶ πεινώσι Κεκροπιδῶν κόροι κάπτοντες αὔρας, ἐλπίδας σιτούμενοι. dubitari non potest quin verba supra exhibita tragici sint poetae, nec video unde petita esse possint nisi ex Euripidis Antiopa.

226

Probus in Vergil. Ecl. 6, 31 p. 21, 6: *sunt qui binis principiis mundum discriminant. nam Xenophanes Colophonius terram et aquam prodidit: — consentit in numero Euripides, sed speciem discriminat. terram enim et aerem inducit principia rerum esse in Antiopa* verba Euripidea exciderunt, significari versus notissimos ὄρας τὸν ὑποῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα κτέ. (fr. 935), quos ipse Probus p. 11, 8 affert, coniecit Schneidewinus.

227

νόσον ἔχειν

Anecd. Bekk. p. 109, 17: νόσον ἔχειν· ἀντὶ τοῦ φαῦλον ἦθος ἔχειν. Εὐριπίδης Ἀντιόπη. cf. Phot. Lex. p. 303, 4 et Suid. v. νόσον ἔχειν.

228

εὐθύδημον

Hesych.: εὐθύδημονα· ἀπλοῦν δημότην. Εὐριπίδης Ἀντιόπη. rectius Phot. Lex. p. 32, 5: εὐθύδημον· ἀπλοῦν δημότην.

ΑΡΧΕΛΑΟΣ

Agatharchides in Phot. Bibl. p. 444 b 29: οὐδ' Εὐριπίδου κατηγορῶ τῷ μὲν Ἀρχελάῳ περιτεθεικότες τὰς Τημένου πράξεις, τὸν δὲ Τειρεσίαν βεβιωκότα παρεισάγοντος πέντε γενεῶν πλέον. de argumento cf. Hyginus fab. 219. in Archelai Macedonum regis honorem fabulam compositam fuisse tradit auctor vitae Euripideae ab Elmsleio editae (Westerm. Βιογρ. p. 134, 21): ἐκεῖθεν δ' εἰς Μακεδονίαν περὶ Ἀρχέλαου γεγωνῶς διέτριψε*) καὶ χαριζόμενος αὐτῷ δράμα ὁμωνύμως ἔγραψε. contra Diomedes p. 488, 20: *tristitia namque tragoediae proprium, ideoque Euripides petente Archelao rege ut de se tragoediam scriberet abnuuit ac deprecatus est, ne accideret Archelao aliquid, tragoediam ostendens nihil aliud esse quam miseriarum comprehensio-* nem. obiter huius fabulae meminit Libanius Declam. vol. 4 p. 313, respicere videtur Dio Chrysost. 4, 71: ἢ οὐκ αἰπόλος ἦν ὁ Ἀρχέλαος, οὐδὲ ἦλθεν εἰς Μακεδονίαν αἴλας ἐλαύνων; duplicem fuisse recensionem e fr. 229 collegit Valckenaerius Diatr. p. 162, cf. Fritzschius in Ar. Ran. p. 366 sq.

229

Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,
 ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
 Ἄργος κατασχών

Aristoph. Ran. 1206 Euripideos prologos ridens: Ἀἴγυπτος — κατασχών. ubi Scholia: Ἀρχελάου αὕτη ἐστὶν ἡ ἀρχή, ὡς τινές, ψευδῶς· οὐ γὰρ φέρεται νῦν Εὐριπίδου λόγος οὐδεὶς τοιοῦτος. οὐ γὰρ ἔστι, φησὶν Ἀρίσταρχος, τοῦ Ἀρχελάου, εἰ μὴ αὐτὸς μετέθηκεν ὕστερον, ὁ δὲ Ἀριστοφάνης τὸ ἐξ ἀρχῆς κείμενον εἶπε. qui locus docet versus supra scriptos neque in Archelao neque in alia fabula ab Aristarcho inventos fuisse; aut igitur diversi extiterunt eiusdem

*) Euripidem spectare videntur quae Philodemus habet de vitiiis libro X p. 20 ed. Saupp.: διὸ καὶ φασὶν ἀχθόμενον αὐτὸν ἐπὶ τῷ σχεδὸν πάντας ἐπιχαίρειν πρὸς Ἀρχέλαον ἀπελθεῖν.

tragoediae prologi aut errarunt qui Archelai initium proferrī ab Aristophane dicerent.

230

Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ
 Νείλου λιπὼν κάλλιστον ἐκ γαίας ὕδαρ,
 ὃς ἐκ μελαμβρότιο πληροῦται ῥοᾶς
 Αἰθιοπίδος γῆς, ἥνικ' ἂν τακῆ χιῶν
 τέθριππ' ἔχοντος ἡλίου κατὰ χθόνα, 5
 ἐλθὼν ἐς Ἄργος ὦκισ' Ἰνάχου πόλιν·
 Πελασγιάτας δ' ὠνομασμένους τὸ πρὶν
 Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔθνηκ' ἂν' Ἑλλάδα.

Tiberius περὶ σχημάτων Rhet. vol. 8 p. 577: καὶ Εὐριπίδης 'Δαναὸς — πόλιν' (vs. 1—6). Strab. V p. 221: καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν Ἀρχελάῳ φησὶν ὅτι 'Δαναὸς — πατὴρ ἐλθὼν ἐς Ἄργος — ἂν' Ἑλλάδα' (vs. 1 et 6—8). versum 1 afferunt auctor vit. X oratorum (Plut. Mor.) p. 837 E (cf. Vita Isocr. in Westerm. Βιογρ. p. 258, 48) et Plut. Mor. p. 497 B. vs. 2—5 anonymus de Nilo in Athenaei edit. Dind. p. 164 sq. vs. 2—4 Diod. Sic. 1, 38. vs. 4 Steph. Byz. v. Αἰθίοψ p. 47, 14. vs. 7 et 8 Strab. VIII p. 371. vs. 2—5 respicit Seneca Natur. Quaest. IV, 2, 16. cf. Ioh. Lydus de mens. 4, 68 p. 96, 19 et Theophyl. Simoc. Hist. 7, 17 p. 304. vs. 2 nondum emendatus. vs. 3 ῥοᾶς] θέρει anon. de Nilo. vs. 5 κατὰ χθόνα anon., κατ' αἰθέρα Tiber. vs. 6 ἐς Strab., κατ' Tiber.

231

βασιλεῦ χώρας τῆς πολυβώλου
 Κισσεῦ, πεδλίον πυρὶ μαρμαίρει

Dionys. de C. V. 25 vol. 5 p. 203 (p. 394 Schaeef.): 'περὶ τοῦ τὴν Χερρόνησον ἔχειν —' ὅμοιον τῷ παρ' Εὐριπίδη 'βασιλεῦ — μαρμαίρει'. locum huc rettulit Musgravius.

232

οὐ γὰρ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν

δυνάμεσθ'· ἔτι γὰρ θάλλει πενία
κακὸν ἐχθιστον, φεύγει δ' ὄλβος.

Stob. Flor. 96, 3.

233

ἡμῶν τί δῆτα τυγχάνεις χρεῖαν ἔχων;
πατέρων γὰρ ἐσθλῶν ἐλπίδας δίδως γεγώς.

Stob. Flor. 88, 3.

234

ἐν τοῖς τέκνοις γὰρ ἀρετὴ τῶν εὐγενῶν
ἐλαμψε, κρεῖσσόν τ' ἐστὶ πλουσίου γάμου
γένος· πένης γὰρ οὐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν
τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον.

Stob. Flor. 88, 5: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐφ.) Ἀρχελάω. 'ἐν
τοῖς -- γάμου' (vs. 1 et 2). vs. 3 γένος addidi. quae se-
quuntur olim cum fr. 233 copulata, πένης — γενναῖον, h.
l. habent BM, om. AVind.

235

σοὶ δ' εἶπον, ὦ παῖ, τὰς τύχας ἐκ τῶν πόνων
θηρᾶν· ὄρας γὰρ πατέρα σὸν τιμώμενον.

Stob. Flor. 29, 13.

236

πατρὸς δ' ἀνάγκη παισὶ πείθεσθαι λόγῳ.

Stob. Flor. 79, 19.

237

πλουτεῖς· ὁ πλοῦτος δ' ἀμαθία δειλὸν θ' ἄμα.

Stob. Flor. 93, 12.

238

σὺν μυρίοισι τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις.

Stob. Flor. 29, 44. σὺν] ἐν Men. mon. 176.

239

νεανίαν γὰρ ἄνδρα χρὴ τολμᾶν αἰεὶ·
οὐδεις γὰρ ὦν φάθυμος εὐκλεῆς ἀνὴρ,
ἀλλ' οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν.

Stob. Flor. 51, 4 et Orion Flor. Eurip. 22 p. 266, 26.
vs. 2 et 3 repetit Stob. Flor. 29, 32. vs. 3 εὐανδρίαν] εὐ-
δοξίαν (cum v. l. εὐανδρίαν) Stob. Flor. 51. eadem fere verba
leguntur in fr. 1039, 7.

240

οὐκ ἔστιν ὅστις ἠδέος ζήλω βίου
εὐκλειαν εἰσεκτήσατ', ἀλλὰ χρὴ πονεῖν.

Stob. Flor. 29, 14. vs. 1 ἠδέος ζήλω βίου scripsi, ἠδέως
ζητῶν βιοῦν libri. vs. 2 εἰσεκτήσατο vitiosum, emendatio
incerta.

241

ὁ δ' ἠδύς αἰῶν ἢ κακὴ τ' ἀνανδρία
οὔτ' οἶκον οὔτε πόλιν ἀνορθώσειεν ἄν.

Stob. Flor. 8, 13. cf. Eur. fr. 366.

242

ἔμὲ δ' ἄρ' οὐ
μοχθεῖν δίκαιον; τίς δ' ἄμοχθος εὐκλεῆς;
τίς τῶν μεγίστων δειλὸς ὦν ὠρέξατο;

Stob. Flor. 51, 7. versum 3 a praegressis dirimit Badham.

243

ἐγὼ δὲ τὸν σὸν κρατ' ἀναστῆψαι θέλω.

Schol. Eur. Phoen. 1159: ἀμφίβολον πότερον τὸν κρατὰ
εἶπεν ἢ τὸ κρατὰ, ἐπεὶ καὶ ἐν Ἀρχελάῳ 'ἐγὼ — θέλω'.
ἀναστρέψαι ante Barnesium.

244

φέρει δὲ καὶ τοῦτ' οὐχὶ μικρὸν, εὐγενῆς
ἀνὴρ στρατηγῶν εὐκλεᾶ τ' ἔχων φάτιν.

Stob. Flor. 54, 11: ἐν ταύτῳ (sc. Eur. Archel.). ἔχει δὲ — φάτιν'. Stob. Flor. 88, 4: ἐν τῷ αὐτῷ. ἔχει δὲ — φάτιν'. vs. 1 φέρει] ἔχει Stob. loco priore, σθένει malim.

245

ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ

κρείσσον στρατηγοῦ μυρίου στρατεύματος.

Stob. Flor. 54, 10. vs. 2 στρατηγοῦ] στρατηγῷ Grotius, σάφ' ἡγοῦ Conington.

246

ὀλίγοι γὰρ ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν.

Stob. Flor. 51, 9 et Orion. Flor. 7, 3 p. 259, 22.

247

Ἐν δέ σοι μόνον προφωνῶ, μὴ ἐπὶ δουλείαν
ποτὲ

ξῶν ἐκῶν ἔλθῃς παρὸν σοὶ κατθανεῖν ἐλευθέρῳ.

Stob. Flor. 7, 5.

248

νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα
ταῦτ' εἰς ἐν ἐλθόντ' ἄξι' ἐνθυμήσεως.

Stob. Flor. 52, 4.

249

τί δ' οὐκ ἂν εἶη χρηστὸς ὄλβιος γεγώς;

Stob. Flor. 91, 16.

250

οὐκ ἔστι πενίας ἱερὸν αἰσχίστης θεοῦ.
μισῶ γὰρ ὄντως οἷτινες φρονοῦσι μὲν,
φρονοῦσι δ' οὐδενός γε χρημάτων ὑπερ.

Stob. Flor. 96, 4. vs. 1 ἐχθίστης Bergk. vs. 3 οὐδὲν χρημάτων ὑπέριον Pflugk. vs. 2 et 3 a primo dirimendos esse coniecit Musgravius.

251

μὴ πλούσιον θῆς· ἐνδεέστερος γὰρ ὢν
ταπεινὸς ἔσται· κείνο δ' ἰσχύει μέγα,
πλοῦτος λαβὼν τε τοῦτον εὐγενῆς ἀνήρ.

Stob. Flor. 91, 18.

252

τυραννίδ' ἢ θεῶν δευτέρα νομίζεται·
τὸ μὴ θανεῖν γὰρ οὐκ ἔχει, τὰ δ' ἄλλ' ἔχει.

Stob. Flor. 47, 5.

253

κρείσσω γὰρ οὔτε δοῦλον οὔτ' ἐλεύθερον
τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλὲς τοῖς σώφροσιν.

Stob. Flor. 62, 11.

254

εἰ τῶν δικαίων γὰρ νόμοι τ' ἀνξήματα
μεγάλα φέρουσι, πάντα δ' ἀνθρώποις . .
τάδ' ἔστι χρήματ', ἣν τις εὐσεβῆ θεόν.

Orion Flor. 3, 1 p. 253, 4. vs. 1 et 2 nondum emen-
dati. vs. 3 θεόν] f. θεούς leg.

255

ἄπλοῦς ὁ μῦθος, μὴ λέγ' εὖ· τὸ γὰρ λέγειν
εὖ, δεινὸν ἔστιν, εἰ φέροι τινὰ βλάβην.

Stob. Flor. 34, 2.

256

A. πόλλ', ὧ τέκνον, σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοί.
B. τὸ ῥᾶστον εἶπας, αἰτιάσασθαι θεούς.

Plut. Mor. p. 20 D: δεῖ τῶ βελτίονι συνηγορεῖν, ὥσπερ
ἐν τούτοις 'πόλλ' — θεούς'. vs. 1 ex Euripidis Archelao
affert Iustinus M. de monarchia c. 5. vs. 2 habet Plut. Mor.
p. 1049 F. versus prior Cissei videtur, Archelai alter.

257

δοκεῖς τὰ τῶν θεῶν ξυνετὰ νικήσειν ποτὲ
καὶ τὴν δίκην που μάκρ' ἀπωκίσθαι βροτῶν·
ἢ δ' ἐγγύς ἐστιν, οὐχ ὀρωμένη δ' ὄρᾳ
ὄν χρὴ κολάζειν τ' οἶδεν· ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
ὅποταν ἄφνω μολοῦσαι διολέσῃ κακούς. 5

Stob. Ecl. 1, 3, 47 p. 130 sine lemm.: 'δοκεῖς — κα-
κούς'. Orion Flor. 5, 1 p. 255, 7: ἐκ τοῦ Ἀρχελαίου Εὐ-
ριπίδου. 'δοκεῖς — ὄρᾳ' (vs. 1—3).

258

μακάριος ὅστις νοῦν ἔχων τιμᾶ θεὸν
καὶ κέρδος αὐτῷ τοῦτο ποιεῖται μέγα.

Orion Flor. 3, 2 p. 253, 8. vs. 1 fort. θεοῦς leg.

259

πολλοὺς δ' ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν βροτῶν
ἢ τ' ἀξυνεσία, δύο κακὰ τοῖς χρωμένοις.

Stob. Flor. 20, 11.

260

τῷ γὰρ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν
εἰς ταῦτόν ἐλθὸν τοῦ λίαν παρείλετο.

Stob. Flor. 20, 25.

261

ὄργῃ δὲ φάυλῃ πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα.

Stob. Flor. 20, 12: Εὐριπίδου Ἀρχελαίῳ. 'ὄργῃ —
ἀσχήμονα. ἔξω γὰρ ὄργῃς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος. πόλλ'
ἐστὶν ὄργῃς ἐξ ἀπαιδεύτου κακὰ'. tria haec esse fragmenta
vidit Grotius; vs. 2 ex Eur. Hypsip. desumptus est (fr. 760),
vs. 3 nescio cuius poetae. Archelai versus recurrit in Men.
mon. 687.

262

ἔπασθ' ὀδουρούς λυμεῶνας

Schol. Pind. Pyth. 2, 54: πειρατὰς τοὺς κατὰ πέλαγος ληστὰς λέγομεν, κυρίως δὲ τοὺς ἐν ὁδῷ κακουροῦντας· παρ' ὃ δὴ καὶ ὁδοῦρους αὐτοὺς λέγουσιν Εὐριπίδης ἐν Ἀρχελάῳ 'ἔπανσ' ὁδ. λ.' καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεί —.

263

ἔσωσα δούλην οὖσαν· οἱ γὰρ ἤσσουνες
τοῖς κρείσσοσιν φιλοῦσι δουλεύειν βροτῶν.

Stob. Flor. 62, 13. vs. 1 ἔσωσε vel ἐγῶδα Meinekius.

264

πάλαι σκοποῦμαι τὰς τύχας τῶν βροτῶν
ὡς εὖ μεταλλάσσουν· ὅς γὰρ ἂν σφαλῆ
εἰς ὀρθὸν ἔστη χῶ πρὶν εὐτυχῶν πίτνει.

Stob. Flor. 105, 31 et Orion Flor. 8, 2 p. 261, 21. vs. 1 σκοποῦμαι] σκοπῶμεν Or. τὰς ἐφημέρων τύχας O. Hense. vs. 2 ὡς εὖ] ὅσον Herwerdenus, ὡς θεοὶ O. Hense.

265

ἔστι τι καὶ παρὰ δάκρυσι
κείμενον ἠδὲ βροτοῖς, ὅταν
ἄνδρα φίλον στενάχῃ τις ἐν οἴκῳ.

Stob. Flor. 122, 7. vs. 1 τι addidit Meinekius.

266

τὰ γὰρ οὐκ ὀρθῶς πρασσομέν' ὀρθῶς
τοῖς πράσσουν κακὸν ἤλθεν.

Stob. Ecl. 1, 3, 35 p. 124.

ΑΤΓΗ

Aristoph. Ran. 1080: οὐ προαγωγούς κατέδειξ' οὗτος (Euripides) καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς; ubi Scholion codicis Paris. 2821: τικτούσας μὲν ἐν τοῖς ἱεροῖς, ὡς ἡ Αὔγη ἡ θυγάτηρ Ἀλέου ἱέρεια οὖσα Ἀθηνᾶς ἐν τῷ ἱερῷ γενναῖ τὸν Τήλεφον. Strab. XIII p. 615: Εὐριπίδης δ' ὑπὸ Ἀλέου πατρὸς τοῦ τῆς Αὔγης πατρὸς εἰς λάρνακα τὴν Αὔγην κατα-

τεθειῖσαν ἅμα τῷ παιδί Τηλέφῳ καταποντωθῆναι, Ἀθηνᾶς δὲ προνοία τὴν λάρνακα περαιωθειῖσαν ἐκπεσεῖν εἰς τὸ στόμα τοῦ Καῖκου, τὸν δὲ Τεύθραντα ἀναλαβόντα τὰ σώματα τῆ μὲν ὡς γαμετῆ χρήσασθαι, τῷ δ' ὡς ἑαυτοῦ παιδί. Aelianus N. A. 3, 47: δότε μοι τοὺς τραγωδοὺς — ἐρέσθαι τί βουλόμενοι τσαύτην ἄγνοιαν τοῦ παιδὸς τοῦ Λαῖου καταχέουσι τοῦ συνελθόντος τῆ μητρὶ τὴν δυστυχή σύνοδον, καὶ τοῦ Τηλέφου τοῦ μὴ πειραθέντος μὲν τῆς ὀμιλίας, συγκατακλινέντος δὲ τῆ γειναμένη καὶ πράξαντος ἂν τὰ αὐτὰ, εἰ μὴ θεία πομπῆ διεῖρξεν ὁ δράκων. *plura et partim diversa tradunt Apollod. 2, 7, 4 et 3, 9, 1 Hyginus fab. 99 et 100. cf. Paus. VIII, 4, 9 et 48, 7. memoriae errore Diogenes L. 2, 33 verba κράτιστον εἰκῆ ταῦτ' ἔαν ἀφειμένα (Eur. El. 379) ex hac fabula affert. comici poetae Ἀὔγην spectare videtur Schol. Eur. Rhes. 419, ubi de v. ἄμυστις agitur: ὡς ἐν Ἀὔγῃ 'σὺν τῷ βαθείας καὶ πυκνάς | ἔλκουσι τὰς ἄμυστίδας'. versus sunt dimetri iambici; Σκυθῶν pro σὺν τῷ coniecit Fritzschius. Euripideae fabulae fragmentum latere suspicor apud Teletem in Stob. Flor. 108, 83: καὶ ταύτην (fort. Ἀὔγην leg.) μὲν ἐπαινοῦσιν ἐντελλομένην 'σὺ δ', ὦ τεκοῦσα, μὴ τὴν σὴν λιβάσι κατάσπενδε παρηίδα'. neque improbable ducō dixisse Euripidem in Auga*

ὦ πότνι' Εἰλείθυια,

cf. Meinek. Vind. Aristoph. p. 129 et quae diximus in *Mélanges Gréco-Rom.* II p. 730 sq.

267

νῦν δ' οἶνος ἐξέστησέ μ' ὁμολογῶ δέ σε
ἀδικεῖν, τὸ δ' ἀδίκημ' ἐγένετ' οὐχ ἐκούσιον.

Stob. Flor. 18, 20.

268

σκῦλα μὲν βροτοφθόρα
χαίρεις ὀφῶσα καὶ νεκρῶν ἐρείπια,
κού μιανὰ σοι ταῦτ' ἔστιν· εἰ δ' ἐγὼ ἔτεκον,
δεινὸν τόδ' ἦγεί;

Clemens Alex. Strom. VII p. 841 sq.: εὖ δὲ καὶ ἡ Ἀὔγη

(ἡ αὐτὴ libri) δικαιολογουμένη πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν ἐπὶ τῷ χαλεπαίνειν αὐτῇ τετοκνία ἐν τῷ ἱερῷ λέγει 'σκῦλα — ἡγῆ', καίτοι καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ἐν τοῖς ἱεροῖς τίκτοντα οὐδὲν ἀδικεῖ. Euripidi versus tribuit Grotius.

269

δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακά.

Stob. Flor. 43, 12. δεινὴ νοσοῦσα πόλις malit O. Hense.

270

καὶ βουθυτεῖν γὰρ ἡξίους ἐμὴν χάριν.

Apollon. de coni. p. 514, 11 de accusativo χάριν: ὀνοματικῆς συντάξεως ἔτυχεν. ἐν μὲν γὰρ Κρήσσαις 'ἐγὼ — κατακτενῶ' καὶ ἐν Αὐγῇ 'καὶ βουθυτεῖν — χάριν'.

271

Ἔρωτα δ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν
καὶ τῶν ἀπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον,
ἢ σκαιός ἐστιν ἢ καλῶν ἄπειρος ὦν
οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν.

Stob. Flor. 63, 11. vs. 1 3 4 affert Ath. XIII p. 600 D. Latine locum expressit Caecilius Statius (Com. Lat. Ribbeck. p. 65) ap. Cic. Tusc. 4, 32, 68: . . [Amorem] deum qui non summum putet, aut stultum aut rerum esse imperitum existimo. vs. 1 θεὸν κρίνει μέγαν] μόνον κρίνει θεόν Ath. vs. 4 οὐκ οἶδεν ὄνθ' ἡδιστον Meinekianus.

272

οὐ τῶν κακούργων οἶκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης.

Stob. Flor. 46, 9. οἶκος Bothius.

273

πηναῖς διώκεις, ὧ τέκνον τὰς ἐλπίδας
οὐχ ἡ τύχη γὰρ τῆς τύχης δ' οὐχ εἷς τρόπος.

Stob. Flor. 111, 1: Εὐριπίδου Αὐγῆς (sic Vind., Αἰγέως A, fab. nomen om. M). 'πηναῖς — τρόπος'. vs. 2 ἔχει

τύχη σε Hermannus, alii alia: ante vs. 2 non nihil intercidisse statuit Meinekius.

274

τίς δ' οὐχὶ χαίρει νηπίοις ἀθύρμασιν;
Stob. Flor. 78, 4.

275

πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν, οὐχ ἡμῖν μόνον,
ἢ καὶ παραυτίκ' ἢ χρόνῳ δαίμων βίον
ἔσφηλε, κούδεις διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ.
Stob. Flor. 105, 15. vs. 1 μόνοις B.

276

. . τὸ δ' ἐπεικὲς ὠφελεῖ τὰς ξυμφοράς.
Stob. Flor. 37, 20. τὸ δ'] τὸ γὰρ Grotius.

277

κακῶς δ' ὄλοιτο πάντες οἱ τυραννίδι
χαίρουσιν ὀλίγη τ' ἐν πόλει μοναρχία·
τοῦλεύθερον γὰρ ὄνομα παντὸς ἄξιον,
κἂν σμίκερ' ἔχη τις, μεγάλ' ἔχειν νομιζέτω.
Stob. Flor. 49, 3. vs. 2 ὀλίγων Grotius. vs. 3 et 4
affert Philo Iud. vol. 2 p. 467.

278

γυναῖκές ἐσμεν· τὰ μὲν ὄκνω νικώμεθα,
τὰ δ' οὐκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλοιτό τις.
Stob. Flor. 73, 41.

279

ποῖ; πῶς δὲ λήσει; τίς δὲ νῶν πιστὸς φίλος;
ζητῶμεν· ἢ δόκησις ἀνθρώποις κακόν,
καὶ τοῦπιχειρεῖν γ' ἔξαμαρτάνειν φιλεῖ.
Stob. Flor. 22, 7.

280

κέρας ὄρθιον

Hesych.: κέρας ὄρθιον· ἡ νευρά. Εὐριπίδης δὲ Αὔγη (αὐγὴν cod.). locus mutilus videtur.

281

ἀπενήσω

Hesych.: ἀπενήσω· ἀπέβαλες. Εὐριπίδης Αὔγη.

282

διέφθειρε

Hesych.: διέφθειρε· διῆγεν. Εὐριπίδης Αὔγη. διέφερε Küster.

283

φιλοτραφής

Antiatt. p. 116, 2: φιλοτραφής, ὃν ἡ συνήθεια φιλότροφον λέγει. Εὐριπίδης Αὔγη.

ΑΤΤΟΔΥΚΟΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

Tzetzes postquam de Autolyçi furtis narravit, haec addit Chil. 8, 459: ἐν Αὐτολύκῳ δράματι σατυρικῷ τὰ πάντα ὁ Εὐριπίδης ἀκριβῶς τὰ περὶ τούτου γράφει. de argumento v. Hygin. fab. 201: *Mercurius Autolyco, ex Chione quem procreaverat, muneri dedit ut furacissimus esset nec deprehenderetur in furto, ut quidquid subripuisset in quamcunque effigiem vellet transmutaretur, ex albo in nigrum vel ex nigro in album, in cornutum ex mutilo, in mutilum ex cornuto. is cum Sisyphi pecus adsidue involaret nec ab eo posset deprehendi, sensit eum furtum sibi facere, quod illius numerus augebatur et suus minuebatur. qui ut eum deprehenderet, in pecorum unguis notam imposuit. qui cum solito more involasset et Sisyphus ad eum venisset, pecora sua ex unguis deprehendit.* cf. Polyæn. 6, 52. Diomedes p. 490, 20: *Latina Atellana a Graeca satyrica differt, quod in satyrica fere satyrorum personae inducuntur aut si quae sunt ridiculae similes satyris, Autolycus, Busiris.* duas fuisse fabulae editiones docere videtur Ath.

X p 413 C, ubi Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Ἀύτολύκῳ legitur, sed fortasse πρώτῳ corruptum ex σατυρικῷ.

284

κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα
οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους.
οἱ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ
οὔτ' ἄν δύναιτο· πῶς γὰρ ὅστις ἐστ' ἀνήρ
γνάθου τε δούλος νηδύος θ' ἠσσημένος 5
κτῆσαιτ' ἄν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός;
οὐδ' αὖ πένεσθαι καὶ ξυνηρετεῖν τύχαις
οἴοί τ'· ἔθῃ γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ
σκληρῶς μεταλλάσσουσιν εἰς τὰμήχανα.
λαμπροὶ δ' ἐν ἡβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα 10
φοιτῶσ'· ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρὸν,
τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας.
ἐμεμψάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον,
οἱ τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι
τιμῶσ' ἀχρεῖλους ἠδονὰς δαιτὸς χάριν. 15
τίς γὰρ παλαίσας εὖ, τίς ὠκύπους ἀνήρ
ἢ δίσκον ἄρας ἢ γνάθου παίσας καλῶς
πόλει πατρῶα στέφανον ἤρκεσεν λαβῶν;
πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χεροῖν
δίσκους ἔχοντες ἢ δι' ἀσπίδων ποσὶ 20
θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας;
οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας
στάς. ἄνδρας οὖν χρῆν τοὺς σοφοὺς τε καὶ
γαθοὺς
φύλλοις στέφεσθαι, χῶστις ἠγεῖται πόλει
κάλλιστα σῶφρων καὶ δίκαιος ὢν ἀνήρ, 25
ὅστις τε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ
μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις· τοιαῦτα γὰρ
πόλει τε ταύτῃ πᾶσί θ' Ἑλλησιν καλά.

Ath. X p. 413 C: πάντες γὰρ οἱ ἀθλοῦντες μετὰ τῶν γυμνασμάτων καὶ ἐσθίειν πολλὰ διδάσκονται· διὸ καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ λέγει 'κακῶν — καλά'. ταῦτ' εἴληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου ἐλεγειῶν Ξενοφάνους (Bergk. Lyr. p. 357). vs. 1—9 et 16—22 affert Galenus vol. 1 p. 23 sqq. (vol. 1 p. 4 ed. Basil., vol. 2 p. 10 Chart.), vs. 1 et 2 Eust. II. p. 1299, 20, vs. 12 Diog. L. 1, 56, vs. 19 sq. (πότερα — ἔχοντες) iterum Galenus vol. 1 p. 33 (vol. 1 p. 5 ed. Basil., vol. 2 p. 13 sq. Chart.), vs. 22 Plut. Mor. p. 581 F p. 803 B Galenus vol. 1 p. 33. vs. 1 γὰρ ὄντων] γε ὄντων Ath., unde γεγῶτων scripserim. vs. 5 ἠσώμενος Herwerdenus. vs. 6 ὑπεκτροφήν Gal. vs. 7 κᾶξυπηρετεῖν Gal. vs. 14 συλλόγους malim. vs. 20 δὲ λ' ἀσπίδων Lobeckius. ποσὶ Gal., χερσὶ vel χεροῖν Ath.

285

τοὺς ὄνους τοὺς λαρκαγωγούς ἐξ ὄρους οἴσειν
ξύλα

Pollux 10, 111 de nomine λάρκος disputans: Εὐριπίδης μὲν εἴρηκεν ἐν Αὐτολύκῳ σατυρικῷ 'τοὺς — ξύλα'.

286

σχοινίνας γὰρ ἵπποισι φλοῖνας ἠνίας πλέκει.

Pollux 10, 178: φλοῖνην δὲ ἐσθῆτα Ἡροδότου εἰπόντος σοὶ τοῦτο ὑπάρχει λέγειν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλεγμάτων — μάλιστα καὶ Εὐριπίδου ἐν Αὐτολύκῳ σατυρικῷ εἰπόντος 'σχοινίνας — πλέκει'. videtur tetrameter trochaeus restituendus esse.

ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ

De argumento cf. Pind. Isthm. 7, 44: ὃ τοι πτερόεις ἔρριψε Πάγασος δεσπότην ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμούς ἐλθεῖν μεθ' ὀμάγυριν Βελλεροφόνταν Ζανός. Asclepiades in Schol. II. Z, 155: λέγεται δὲ αὐτὸν (Belierophontem) ἐπαρθέντα ἐφ' οἷς ἔπραξε θελῆσαι μετὰ τοῦ Πηγάσου τὸν οὐρα-

νὸν κατοπιεῦσαι*) — τὸν δὲ Δία μηνίσαντα οἶστρον ἐμβαλεῖν τῷ Πηγάσῳ ὥστε ἐκπεσεῖν μὲν τὸν Βελλεροφόντην καὶ κατενεχθῆναι εἰς τὸ τῆς Λυκίας πεδῖον τὸ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον Ἀλήιον πεδῖον, ἀλᾶσθαι δὲ κατὰ τοῦτο πηρωθέντα. heroem claudum et sordida veste indutum saepius ridet Aristophanes, cf. Pac. 135: ἐχρῆν σε Πηγάσου ζευῖξαι πτερόν, ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος. et 146: ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλῆς καταρρυῆς ἐντεῦθεν, εἶτα χωλὸς ὢν Εὐριπίδῃ λόγον παράσχῃς καὶ τραγωδία γένη. ubi Schol. vs. 136: ἀνίττεται δὲ εἰς τὸν Πηγάσον καὶ τὸν Βελλεροφόντην Εὐριπίδου. Schol. Ven. vs. 147: λέγει δὲ περὶ Φιλοκτήτου καὶ Βελλεροφόντου. Ar. Ach. 426: ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα ἂ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὔτοσί; ubi Scholia: εἰσήγαγε γὰρ καὶ τοῦτον καταβληθέντα ἐκ τοῦ Πηγάσου καὶ ἐρρυπωμένα ἱμάτια ἔχοντα. verba δυσπινῆ πεπλώματα tragoediam sapiunt; utrum ex hac fabula an aliunde repetita sint nescimus. Acharnensium locus fabulam ante olymp. 88, 3 scenae commissam esse docet. aliquot locos ex hac fabula laudatos ad Stheneboeam rettulimus (fr. 663 665 670). Danaen et Bellerophontem Seneca confudit (fr. 326), Alcmaeonem et Bellerophontem Michael Ephesius (fr. 69).

287

ἐγὼ τὸ μὲν δὴ πανταχοῦ θρυλούμενον
κράτιστον εἶναι φημι μὴ φῦναι βροτῶ·
τρισεῶν δὲ μοιρῶν ἐγκρινῶ νικᾶν μίαν,
πλούτου τε χῶτῳ σπέρμα γενναῖον προσῆ
πενίας τ' ἀριθμὸν γὰρ τοσόνδε προυθέμην. 5
ὁ μὲν ζάπλουτος, εἰς γένος δ' οὐκ εὐτυχῆς,
ἀλγεῖ μὲν ἀλγεῖ, παγκάλως δ' ἀλγύνεται
ὄλβου διοίγων θάλαμον ἠδιστον χερσί.
ἔξω δὲ βαίνων τοῦδε τὸν πάρος χρόνον

*) Pollux 4, 128: ἡ μηχανὴ δὲ θεοῦς καὶ ἥρωας τοὺς ἐν ἀέρι, Βελλεροφόντας ἢ Περσέας. similiter Schol. Clem. Alex. p. 98.

πλουτῶν ὑπ' ἄτης ζεύγλαν ἀσχάλλει πεσῶν. 10
 ὅστις δὲ γαῦρον σπέρμα γενναίον τ' ἔχων
 βίου σπανίζει, τῷ γένει μὲν εὐτυχεῖ,
 πενία δ' ἐλάσσων ἐστίν, ἐν δ' ἀλγύνεται
 φρονῶν, ὑπ' αἰδοῦς δ' ἔργ' ἀπωθεῖται χερῶν.
 ὁ δ' οὐδὲν οὐδεὶς, διὰ τέλους δὲ δυστυχῶν 15
 τοσῶδε νικᾷ· τοῦ γὰρ εὖ τητῶμενος
 οὐκ οἶδεν, ἀεὶ δυστυχῶν κακῶς τ' ἔχων.
 οὕτως ἄμεινον μὴ πεπειραῖσθαι καλῶν.
 ἐκεῖνο γὰρ μεμνήμεθ' οἶος ἦν ποτε
 κἀγὼ μετ' ἀνδρῶν ἠνίκ' εὐτύχουν βίῳ. 20

Stob. Flor. 97, 16: *Εὐριπίδου*. 'ἐγὼ — εὐτύχουν ποτέ' (vs. 1—20). Stob. Flor. 98, 39: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντου*. 'ἐγὼ — βροτῶ' (vs. 1 et 2). Stob. 96, 1: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντη* (βελλεροφῶντι M). 'ὅστις δὲ — χερῶν' (vs. 11—14). vs. 6 fortasse spectat Hesych.: ζάπλουτος· πλούσιος πάνυ. Phot. Lex. p. 51, 19: ζάπλουτος· μεγαλοπλούσιος. vs. 7 ἀλγεῖ μὲν, ἄλγος δ' εὐκόλως ἀμύνεται Hermannus, ἀλγεῖ μὲν, αλγει παγκαίως δ' ἀμύνεται Badham. ἀβρύνεται pro ἀμύνεται scribendum esse ci Madwig. vs. 8 ὄλβου] πλούτου Plut. Mor. p. 1069 A. vs. 9 τοῦδε] τουδ' ὁ Badham. vs. 10 ζεύγματ' ἀσχάλλει Badham. vs. 13 πενίας Badham. vs. 14 φρονῶν δ' ὑπ' αἰδοῦς Stob. Flor. 96, φρενῶν ὑπ' αἰδοῦς δ' 97. vs. 19 et 20 om. AMVind., qui cum h. l. iungunt adesp. fr. 461. vs. 19 fort. μεμνήμεθ' οἶον ἦν ποτε leg. vs. 20 εὐτύχουν ποτέ vulgo, εὐτύχουν βίῳ Ioh. Damasc. in Stob. Ecl. Gaisf. p. 762, 25, ubi vs. 20 sine lemmate extat. in codice M vs. 15—20 leguntur item supra inter Flor. 97, 9 et 10 cum lemm. *Εὐρ. Βελλεροφόντι*.

φησὶν τις εἶναι δῆτ' ἐν οὐρανῷ θεοῦς;
 οὐκ εἰσὶν, οὐκ εἰς', εἴ τις ἀνθρώπων θέλει
 μὴ τῷ παλαιῷ μῶρος ὦν χρῆσθαι λόγῳ.
 σκέψασθε δ' αὐτοί, μὴ ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις

γνώμην ἔχοντες . φήμ' ἐγὼ τυραννίδα 5
 κτείνειν τε πλείστους χρημάτων τ' ἀποστερεῖν
 ὄρκους τε παραβαίνοντας ἐκπορθεῖν πόλεις·
 καὶ ταῦτα δρῶντες μᾶλλον εἰς' εὐδαίμονες
 τῶν εὐσεβούντων ἡσυχῇ καθ' ἡμέραν.
 πόλεις τε μικρὰς οἶδα τιμώσας θεούς, 10
 αἱ μειζόνων κλύουσι δυσσεβεστέρων
 λόγχης ἀριθμῶ πλείονος κρατούμεναι.
 οἶμαι δ' ἂν ὑμᾶς, εἴ τις ἀργὸς ὦν θεοῖς
 εὔχοιτο καὶ μὴ χειρὶ συλλέγοι βίον,
 τὰ θεῖα πυργοῦσιν αἱ κακαί τε συμφοραί. 15

Iustinus Mart. de monarchia c. 5: καὶ ἐν Βελλεροφόντῃ
 'εἰ θεοί — εἰσὶν θεοί' (fr. 294, 7). καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ
 'φησὶν — συμφοραί'. vs. 15 non expedito.

289

τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεῶν·
 μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδέν· ἀλλ' οὐντυγχάνων
 τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἦν τιθῆ, πράσσει καλῶς.

Stob. Flor. 108, 20. cum Eur. fr. 1040 hi versus coa-
 luerunt in Stob. Flor. 54, 14. eosdem habent Plut. Mor. p.
 467 A et Plut. q. d. de vita Hom. c. 153 vol. 5 p. 1194,
 vs. 1 et dimidium 2 (τοῖς πρ. — οὐδέν) Marcus Anton. 7,
 38 et vs 1 omisso χρεῶν idem 11, 6. cum vs. 1 cf. versus
 interpolatus Eur. Bacch. 673: τοῖς γὰρ δικαίοις οὐχὶ θυ-
 μοῦσθαι χρεῶν.

290

δόλοι δὲ καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα
 χρείας ἀνάνδρου φάρμαχ' εὔρηται βροτοῖς.
 Stob. Flor. 8, 1. vs. 2 χρείας suspectum.

291

νείκη γὰρ ἀνδρῶν φόνια καὶ μάχας χρεῶν

δόλοισι κλέπτειν· τῆς δ' ἀληθείας ὁδὸς
φάυλη τίς ἐστι· ψεύδεσιν δ' Ἄρης φίλος.
Stob. Flor. 54, 19.

292

ἀεὶ γὰρ ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν φύσει
ἦσσαν δέδοικα τὰσθενούς τε καὶ σοφοῦ.
Stob. Flor. 54, 7.

293

ὦ παῖ, νέων τοι δρᾶν μὲν ἔντονοι χέρεις,
γνώμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων·
ὁ γὰρ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτατον.

Stob. Flor. 115, 2. vs. 1 εὔτονοι malim. Cornutus de
N. D. 31 p. 189: οἰκείως δὲ παρέδωσαν αὐτὸν (Herculem)
Κῶοι τῇ Ἥβῃ συνοικοῦντα, ὡς ὀλοσχερέστερον αὐτὸν τὴν
διάνοιαν ὄντα· ὡς γὰρ νέων τι (τοι Par. 4) δρᾶν μὲν εὔτονώ-
τεραι χέρεις, ψυχὰὶ δ' ἀμείνους τῶν γεραιτέρων πολὺ. vs. 2
extat in Men. mon. 101.

294

πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεῶν
ιδόντ' ἀκείσθαι, μὴ ἐπιτάξ τὰ φάρμακα
διδόντ', ἐὰν μὴ ταῦτα τῇ νόσῳ πρέπη.
νόσοι δὲ θνητῶν αἰ μὲν εἰς' αὐθαίρετοι,
αἰ δ' ἐκ θεῶν πάρεισιν, ἀλλὰ τῷ νόμῳ 5
ἰώμεθ' αὐτάς. ἀλλὰ σοι λέξαι θέλω,
εἰ θεοὶ τι δρῶσιν αἰσχροῦν, οὐκ εἰσὶν θεοί.

Stob. Flor. 100, 3: Εὐριπίδου. 'πρὸς — πρέπη' (vs.
1 — 3). et 100, 4: 'νόσοι δὲ — θεοί' (vs. 4 — 7). quos
locos duce codice Vind. iunxi. AM lemma praebent θελλέροφος
et Flor. 100, 3 et 4 post 100, 4 repetunt. vs. 2 ἐπιτάξ] cf.
Etym. M. p. 365, 29: ἐπιτάξ — εἰς δὲ ῥητορικὸν λεξικὸν
εὐρον τὴν λέξιν σημαίνειν τὸ συντόμως — οὐχ ὡς οἱ τρα-
γικοί, μακρῶς. vs. 7 afferunt Plut. Mor. p. 21 A p. 1049 F
et Iustinus M. de monarchia c. 5. δρῶσιν αἰσχροῦν] δρῶσι
φαῦλον Plut. priore loco et Iustinus.

295

- A. τιμή σ' ἐπαίρει τῶν πέλας μείζον φρονεῖν.
 B. θνήσκοιμ' ἄν· οὐ γὰρ ἄξιον λαύσσειν φάος
 κακούς ὁρῶντας ἐκδίκως τιμωμένους.

Stob. Flor. 106, 1. inter duas personas versus distribuit Matth., sed fortasse, id quod Melnekus conicit, ab vs. 2 aliud fragmentum orditur. vs. 1 μείζον Cobetus, μάλλ¹²² vs. 3 ὁρῶντα μὴ ἐκδίκως Dobraeus.

■ ■ ■

φθονοῦσιν αὐτοὶ χείρονες πεφυκότες·
 εἰς τὰπίσημα δ' ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ.

Stob. Flor. 38, 13.

297

ἤδη γὰρ εἶδον καὶ δίκης παραστάτας
 ἐσθλοὺς πονηρῶ τῷ φθόνῳ νικωμένους

Stob. Flor. 38, 19. vs. 2 πονηρῶν Bothius.

■ ■ ■

ἄνηρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε
 κακὸς κακῷ δὲ συντέτηκεν ἡδονῇ·
 φιλεῖ δὲ θούμόφυλον ἀνθρώπους ἄγειν.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 706, 7. vs. in Men. mon. 28. vs. 2 respicit Aristot. Eth. M. 1209 b 36: οἱ φαῦλοι, ὡς φησὶν Εὐριπίδης, αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἡδεῖς εἰσὶν· κακὸς κακῷ γὰρ συντέτηκεν. Eth. Eud. 7, 2 p. 1238 a 34: ὅθην λέγεται 'ἤλιξ ἡλικά τέρπει' καὶ 'κακὸς κακῷ συντέτηκεν ἡδονῇ'. Eth. Eud. 7, 5 p. 1239 b 22: ἐνδέχεται καὶ τοὺς φαύλους ἀλλήλους φιλεῖν· 'κακὸς κακῷ δὲ συντέτηκεν ἡδονῇ'. κακὸς κακῷ δὲ] κακῷ κακός τε Ioh. Dam. ἡδονῇ] ἡδοναῖς Ioh. Dam.

299

ὡς ἔμφυτος μὲν πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη·

ὅστις δὲ πλείστον μισθὸν εἰς χεῖρας λαβὼν
κακὸς γένηται, τῷδε συγγνώμη μὲν οὐ,
πλείω δὲ μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων
τὸν τῶν ψεγόντων ῥᾶου ἂν φέροι λόγον. 5

Stob. Flor. 10, 17.

300

οὐκ ἂν γένοιτο τραυμ', εἴαν τις ἐγξύσῃ
θάμνοις ἐλείοις, οὐδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς
ἔσθλοὶ γένοιτο παῖδες εἰς ἀλκὴν δορός.

Stob. Flor. 90, 10. vs. 1 εἴαν scripsi, εἴ libri.

301

πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τᾶλλ' ἔστ' ἀσθενῆ.

Stob. Ecl. 1, 4, 2 b p. 154. τᾶλλ' ἔστ' ἀσθενῆ] τᾶλλα
δεύτερα O. Hense.

302

οἴμοι· τί δ' οἴμοι; θνητὰ τοι πεπόνθαμεν.

Diog. L. 4, 26 (cf. Hesych. Miles. 39 in Mülleri Fragm.
Hist. 4 p. 167): ἐθαύμαζε δὲ ὁ Κράντωρ πάντων δὴ μᾶλλον
Ὀμηρον καὶ Εὐριπίδην — καὶ προεφέρετο τὸν στίχον τὸν
ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου 'οἴμοι — πεπόνθαμεν'. Suid. v.
οἴμοι: καὶ Εὐριπίδης ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου 'οἴμοι — πε-
πόνθαμεν'. eundem versum habent Plut. Mor. p. 475 C et
Synesius Epist. 126 p. 261 C.

303

ὄρας δ' ἀέλπτων μυρίων ἀναστροφάς·
πολλοὶ μὲν οἶδμα διέφυγον θαλάσσιον,
πολλοὶ δὲ λόγχαις πολεμίων ἀμείνονες
ἦσσοις γεγῶτες κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην.

Stob. Flor. 111, 9. vs. 3 ἀμεινόνων Grotius.

304

θάρος δὲ πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει.

Stob. Flor. 7, 1.

305

οὐδέποτ' εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρὸς ὑπέρφρονά τ'
ὄλβον

βέβαιον εἰκάσαι χρεῶν,
οὐδ' ἀδίκων γενεάν· ὁ γὰρ οὐδενὸς ἐκφύς
χρόνος δικαίους ἐπάγων κανόνας
δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητος ἐμοί. 5

Stob. Flor. 2, 15 et Theophilus ad Autol. 2, 37 p. 180.

306

ποῦ δὴ τὸ σαφὲς θνατοῖσι βιοτᾶς;
θραῖσι μὲν ναυσὶ πόρον πνοαὶ κατὰ βένθους
ἄλλαι

ἰθύνουσι· τύχας δὲ θνητῶν
τὸ μὲν μέγ' εἰς οὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος
μεθίστησι, τὸ δὲ μείον αὔξων 5

Stob. Flor. 105, 12. vs. 2 μὲν] μὲν καὶ M. metrum
loci laborat.

307

καὶ ξεστὸν ὄχθον Δαναίδων ἐδρασμάτων
στάς ἐν μέσοισιν εἶπε κηρύκων . .

Schol. Eur. Or. 872: δεικνύουσιν ἔτι καὶ νῦν ὑπεράνω
τοῦ καλουμένου πρῶτος χώμα πικτελῶς, οὗ συμβαίνει τοὺς
Ἀργεῖους δικάζειν. τάχα δ' ἂν τούτου καὶ ἐν Βελλεροφόντῃ
μνημονεύοι εἰπῶν 'καὶ ξεστὸν — κηρύκων'. vs. 2 κηρύ-
κων ὑπο Cobetus.

308

ἄγ', ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερόν . .

Ag. Pac. 76: ὦ Πηγάσιον μοι φησί, γενναῖον πτερόν.
ubi Scholia: παρὰ τὰ ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου. ἐκεῖνος
γὰρ δια Πηγάσου τοῦ πτερωτοῦ ἐπεθύμει εἰς τὸν οὐρανὸν
ἀνελθεῖν. 'ἄγ' — πτερόν'. cf. Suid. v. ἐώρημα: καὶ φησὶν
Εὐριπίδης 'ἄγ' — Πηγάσου ταχὺ πτερόν'. ubi ταχὺ ver-

sus supplendi causa additum suspicor. Ar. Pac. 135: ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερόν.

309

ἴθι χρυσοχάλιν' αἴρων πτέρυγας

Ar. Pac. 154: ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χῶρει χαίρων, χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων διακινήσας φαιδροῖς ὡσίν. ubi Scholia Ven.: καὶ τάδε ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου 'ἴθι χρυσεοχάλινε αἴρων πτέρυγας'.

310

πάρες, ὧ σκιερὰ φυλλάς, ὑπερβῶ
κρηναῖα νάπη· τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς
αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω, τίν' ἔχει
στάσιν Εἰνοδία.

Ar. Vesp. 757: σπεῦδ', ὧ ψυχῆ. ποῦ μοι ψυχῆ. πάρες, ὧ σκιερά. μὰ τὸν Ἡρακλέα κτέ. ubi Scholia Ven.: παρὰ τὰ ἐκ Βελλεροφόντου παίζει ταῦτα 'πάρες — εὐοδίας'. vs. 4 εὐοδίας ante Valck.

311

ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον ἢ μᾶλλον θέλοι

Plut. Mor. p. 529 E: οὐδὲ δεῖ τοῖς ἐπαίνοις κηλούμενον ἠδεσθαι — μηδ' ὥσπερ ὁ Εὐριπίδου Πήγασος 'ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον ἢ θέλοι' τῷ Βελλεροφόντῃ, τοῖς δεομένοις ἑαυτὸν ἐκδιδόναι. p. 807 E: Ἀγησίλαος δὲ περὶ τὰς τῶν φίλων σπουδὰς αὐτὸς αὐτοῦ γιγνόμενος ἀσθενέστατος καὶ ταπεινότατος ὥσπερ ὁ Εὐριπίδου Πήγασος 'ἔπτηξ' ὑπείκων μᾶλλον ἢ μᾶλλον θέλοι', καὶ ταῖς ἀτυχίαις προθυμότερον βοηθῶν τοῦ δέοντος ἐδόκει συνεξομοιοῦσθαι ταῖς ἀδικίαις. poetae verba mihi obscura.

312

κομίζετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.

Ar. Eq. 1249: κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα. ubi Scholia: ταῦτα δὲ ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου. τὸ δὲ κυλίνδετ' ἀντὶ τοῦ κομίζετε.

313

ἦσθ' εἰς θεοὺς μὲν εὐσεβής, ὅτ' ἦσθ', ἀεὶ
ξένοις τ' ἐπήρκεις οὐδ' ἔκαμνες εἰς φίλους.

Aelian N. A. 5, 34: τοιοῦτόν τινα καὶ τὸν Βελλεροφόν-
την ἠρωικῶς καὶ μεγαλοψύχως εἰς θάνατον παρεσκευασ-
μένον ὁ Εὐριπίδης ὑμνεῖ· πεποίηκε γοῦν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ
ψυχὴν λέγοντα αὐτόν 'ἦσθ' — φίλους' καὶ τὰ ἐπὶ τού-
τοις.

314

ὑφ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.

Ar. Pac. 722: EPM. οὐκ ἐνθάδ', ὦ τᾶν, ἔστι (sc. ὁ κἀν-
θαρος). ΤΡΥΓ. ποῖ γὰρ οἴχεται; EPM. ὑφ' ἄρματ' ἐλθὼν
Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ. ubi Schol. Ven.: ὁ στίχος ἐκ Βελλερο-
φόντου Εὐριπίδου.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

De argumento cf. Apollod. 2, 5, 11: ἐννέα — ἔτη ἀφο-
ρία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε, Φράσιος δὲ ἐλθὼν ἐκ Κύπρου
μάντις τὴν ἐπιστήμην ἔφη τὴν ἀφορίαν παύσεσθαι, εἰ
ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάξωσι κατ' ἔτος. Βούσιρις δὲ ἐκεῖ-
νον πρῶτον σφάξας τὸν μάντιν τοὺς κατιόντας ξένους
ἔσφαξε. συλληφθεῖς οὖν καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέ-
ρετο, τὰ δὲ δεσμὰ διαρρήξας τὸν τε Βούσιριν καὶ τὸν ἐκεί-
νου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε. Dio Chrys. 8, 32: τὸν
δὲ Βούσιριν εὐρῶν πάνυ ἐπιμελῶς ἀθλοῦντα καὶ δι' ὅλης
ἡμέρας ἐσθλόντα καὶ φρονούντα μέγιστον ἐπὶ πάλῃ, διέρ-
ρηξεν ἐπὶ τὴν γῆν καταβαλὼν. Schol. Ar. Rh. 4, 1396:
Βούσιριν τὸν Ποσειδῶνος κτείνει καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἴφι-
δάμαντα καὶ τὸν κῆρυκα Χάλβην καὶ τοὺς ὀπάοντας πρὸς
τῷ βωμῷ τοῦ Διός, ἐνθα ἐξενοκτόνουν. satyricam fuisse
fabulam docet Diomedis locus supra p. 66 allatus.

315

δούλω γὰρ οὐχ οἶόν τε τάληθῆ λέγειν,
εἰ δεσπότησι μὴ πρέποντα τυγχάνοι.

Stob. Flor. 62, 21.

316

ἀγνίσαι

Hesych.: ἀγνίσαι· ἀποθῦσαι. Βουσίριδι.

317

ἀτρεκήσασα

Hesych.: ἀτρεκήσασα· ἀκριβωσαμένη. Εὐριπίδης Βουσίριδι.

ΓΛΑΥΚΟΣ v. ΠΟΔΥΙΔΟΣ

ΔΑΝΑΗ

Argumentum fabulae indicat Iohannes Mal. p. 34, 19: *περὶ ἧς ἐμυθολόγησεν Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ἐν τῇ συντάξει τοῦ αὐτοῦ δράματος ἐν κιβωτίῳ τινὶ βληθεῖσαν καὶ διφρεῖσαν τὴν Δανάην, ὡς φθαρεῖσαν ὑπὸ Διὸς μεταβληθέντος εἰς χρυσόν.* quicum conferas hypothesin huius fabulae in Ps.-Eur. fr. 1117 allatam. chorum mulieres efficiebant, id quod docet Pollux 4, 111: *τῶν δὲ χορικῶν ἀσμάτων τῶν κωμικῶν ἐν τι καὶ ἡ παράβασις, ὅταν ἂ ὁ ποιητὴς πρὸς τὸ θέατρον βούλεται λέγειν, ὁ χορὸς παρελθὼν λέγη. ἐπιεικῶς δ' αὐτὸ ποιοῦσιν οἱ κωμωδοποιηταί, τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν· ἀλλ' Εὐριπίδης αὐτὸ πεποίηκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν. ἐν μὲν γε τῇ Δανάῃ τὸν χορὸν τὰς γυναῖκας ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιήσας παράδειν, ἐκλαθόμενος ὡς ἄνδρας λέγειν ἐποίησε τῷ σχήματι τῆς λέξεως τὰς γυναῖκας.* mulieres de se dicentes uti interdum genere masculino notissimum est (cf. Eur. fr. 417, 4); parabasi tragicorum poetarum quemquam usum esse non credibile videtur. ex hac fabula petitos suspicor versus septendecim quos Sophocli tribuit Stobaeus Flor. 63, 6: vide Soph. fr. 856.

318

*γύναι, φίλον μὲν φέγγος ἡλίου τόδε,
καλὸν δὲ πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον,
γῆ τ' ἠρινὸν θάλλουσα πλούσιόν θ' ὕδωρ,
πολλῶν τ' ἔπαινον ἔστι μοι λέξαι καλῶν·
ἀλλ' οὐδὲν οὕτω λαμπρὸν οὐδ' ἰδεῖν καλὸν* 5

ὡς τοῖς ἄπαισι καὶ πόθῳ δεδηγμένοις
παίδων νεογνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν φάος.

Stob. Flor. 75, 4. vs. 3 ποτάμιόν θ' ὕδωρ coniecit Meinekus, πλούσιον θάλος Schneidewinus; suspicabar huc spectare Hesychium: πλούσιον· θαλασσιοειδές. οἱ δὲ τὸ ὕδωρ. vs. 4 ἄλλων τ' Meinekus. vs. 7 νεογνὸν — ἰδεῖν θάλος F. G. Schmidtus.

319

καὶ νῦν παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις
μὴ πρὸς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιουμένοις
σχολῇ τεκνουῖσθαι παῖδας· οὐ γὰρ ἡδονή,
γυναικί τ' ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνήρ·
ἀλλ' ὡς τάχιστα. καὶ γὰρ ἐκτροφαι καλαὶ 5
καὶ συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρί.

Stob. Flor. 71, 7. vs. 2 ἀναβολὰς scripsi, τοὺς γάμους libri. vs. 4 delendus videtur, certe νέα γυναικί dicendum erat, sicut fr. 804.

320

γυνή γὰρ ἐξελθοῦσα πατρῶων δόμων
οὐ τῶν τεκόντων ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ λέχους·
τὸ δ' ἄρσεν ἐστὴν ἐν δόμοις ἀεὶ γένος
θεῶν πατρῶων καὶ τάφων τιμάορον.

Stob. Flor. 77, 1. vs. 1 et 2 habet Stob. Flor. 73, 11.

321

συμμαρτυρῶ σοι· πανταχοῦ λελείμμεθα
πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίχα.

Stob. Flor. 73, 22.

322

οὐκ ἐστὶν οὔτε τεῖχος οὔτε χρήματα
οὔτ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή.

Stob. Flor. 74, 13. idem locus cum lemmate Ἀλέξιδος (Com. 3 p. 521) legitur 73, 42.

323

ἦν γὰρ τις αἶνος, ὡς γυναιξὶ μὲν τέχνη
μέλουσι, λόγῃ δ' ἄνδρες εὐστοχώτεροι.
εἰ γὰρ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον,
ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἶχομεν τυραννίδα.

Stob. Flor. 73, 21. vs. 1 ἦν ἄρα τις αἶνος Meinekius.

324

ἔρως γὰρ ἀργὸν κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς ἔφν·
φιλεῖ κάτοπτρα καὶ κόμης ξανθίσματα,
φεύγει δὲ μόχθους. ἔν δέ μοι τεκμήριον·
οὐδεὶς προσαιτῶν βλοτον ἠράσθη βροτῶν,
ἐν τοῖς δ' ἔχουσιν ἠβητῆς πέφυχ' ὄδε. 5

Stob. Flor. 64, 5. vs. 1 τοῖς ἀργοῖς Piersonus, τοῖς ἔργοις Stob., τοιούτοις Plutarchus Mor. p. 757 A. cf. Plut. Mor. p. 760 D: σκόπει τοίνυν αὐτίς, ἔφη, τοῖς Ἀρηίοις ἔργοις ὅσον Ἔρως περιέστιν, οὐκ ἀργὸς ὢν, ὡς Εὐριπίδης ἔλεγεν, οὐδὲ ἀστράτευτος. vs. 5 ἠβητῆς corruptum.

325

τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι καὶ στέρνοις ἔμοις
πηδῶν ἀθύροι καὶ φιλημάτων ὄχλω
ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο· ταῦτα γὰρ βροτοῖς
φίλτρον μέγιστον, αἰ ξυνουσίαι, πάτερ.

Stob. Flor. 78, 8. vs. 2 πηδῶν] πεσῶν vel πίπτων scripserim. vs. 3 βροτοῖς om. AB. si hunc locum respexit Aristophanes Thesm. 21: οἷόν γε τοῦστιν αἰ σοφαὶ ξυνουσίαι, suspicari possis: ταῦτα γὰρ, πάτερ, φίλτρον μέγιστον, αἰ σοφαὶ ξυνουσίαι.

326

ὦ χρυσέ, δεξιῶμα κάλλιστον βροτοῖς,
ὡς οὔτε μήτηρ ἠδονὰς τοιάσδ' ἔχει,
οὐ παῖδες ἀνθρώποισιν, οὐ φίλος πατήρ
[οἷας σὺ χοί σὲ δώμασιν κεκτημένοι].

εἰ δ' ἡ Κύπρις τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὄρα, 5
οὐ θαῦμ' ἔρωτας μυρίους αὐτὴν ἔχειν.

Stob. Flor. 91, 4. eundem locum attulit Ath. IV p. 159 B, item vs. 1 — 4 Sextus Empir. p. 663, 23, vs. 1 2 et tertii initium Athenag. Legat. c. 29 p. 154, vs. 1 et alterius initium Diodorus exc. Vat. p. 135, denique vs. 1 Lucianus Timon. 41 vol. 1 p. 153 Somn. 14 vol. 2 p. 725 Sextus Empir. p. 570, 14. respicit vs. 1 Tzetzes Epist. 43 p. 38. vs. 3 ἀνθρώποισιν] ἐν δόμοισιν Ath. vs. 4 om. Stobaeus et Seneca. v. 6 τρέφειν Stob., ἔχειν Ath. e Bellerophonte locum petitum narrat Seneca Epist. 115: *nec apud Graecos tragicos desunt qui lucro innocentiam salutem opinionem mutent —*

*pecunia ingens generis humani bonum,
cui non voluptas matris aut blandae potest
par esse prolis, non sacer meritis parens.
tam dulce si quid Veneris in vultu micat,
merito illa amores coelitem atque hominum movet.*

cum hi novissimi versus in tragoedia Euripidis pronuntiati essent, totus populus ad eiciendum et actorem et carmen consurrexit uno impetu, donec Euripides in medium ipse prosiluit petens ut expectarent viderentque quem admirator auri exitum faceret. dabat in illa fabula poenas Bellerophontes'. si ipsorum versuum sententiam consideres, errasse Senecam fateare necesse est). item erravit Gregorius Nys-*

*) De Ixione similia tradit Plutarchus Mor. p. 19 E: *Εὐριπίδης εἰπεῖν λέγεται πρὸς τοὺς τὸν Ἰξίονα λοιδοροῦντας ὡς ἄσεβῆ καὶ μιαιφόν, 'οὐ μέντοι πρότερον αὐτὸν ἐκ τῆς σκηνῆς ἐξήγαγον ἢ τῷ τροχῷ προσηλωσαί'. quae paulo maiorem habent veritatis speciem, vera esse non affirmarim. Palamedes Euripidis fabula scenae commissa est duodecim annis ante Socratis mortem ineunte olympiade 91; nihilo minus Diog. L. 2, 44 narrat ad damnatum Socratem hac tragoedia poetam alluisse (vide Eur. fr. 591), quam fabellam exornavit auctor argumenti Isocr. Busir.: *λέγεται τι τοιοῦτον, ὡς ὅτι Εὐριπίδου βουλομένου εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ (de Socrate) καὶ δεδιότος, ἀναπλάσασθαι τὸν Παλαμήδην, ἵνα διὰ τούτου σχοίη καιρὸν τοῦ ἀντίξασθαι εἰς τὸν Σωκράτη καὶ εἰς τοὺς Ἀθηναίους 'ἐκάνετε ἐκάνετε τῶν Ἑλλήνων τὸν ἀριστὸν', ὃ ἐστὶν ἐφρονεῦσατε· καὶ νοῆσαν τὸ θέατρον ἅπαν ἐδάκρυσε, διότι περὶ Σωκράτους ἠνίττετο.**

senus Epist. 11 in Gallandi Bibl. Patr. vol. 6 p. 614 C: ἄλλ' ὃ παντὸς πλούτου τοῖς γε νοῦν ἔχουσιν ὑψηλότερόν ἐστι, τὸ κάλλιστον ὄντως δεξιῶμα κατὰ Πίνδαρον, τὰ σά φημι γράμματα.

327

κρείσσων γὰρ οὔτις χρημάτων πέφυκ' ἀνὴρ,
πλήν εἴ τις· ὅστις δ' οὗτός ἐστιν οὐχ ὄρω.

Stob. Flor. 10, 18. vs. 2 εἷς τις Porson. οὐκ ἐρω
Badham.

328

ἄρ' οἶσθ' ὀθούνεχ' οἱ μὲν εὐγενεῖς βροτῶν
πένητες ὄντες οὐδὲν ἀλφάνουσ' ἔτι,
οἷ δ' οὐδὲν ἦσαν πρόσθεν, ὄλβιοι δὲ νῦν,
δόξαν φέρονται τοῦ νομίσματος χάριν
καὶ συμπλέκοντες σπέρμα καὶ γάμους τέκνων; ὁ
δοῦναι δὲ πᾶς τις μᾶλλον ὄλβιῳ κακῷ
πρόθυμός ἐστιν ἢ πένητι κάγαθῷ·
κακὸς δ' ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες ὄλβιοι.

Stob. Flor. 91, 23 et 92, 6. vs. 8 ὄλβιοι] εὐγενεῖς
O. Hense.

329

φιλοῦσι γὰρ τοι τῶν μὲν ὄλβιων βροτοὶ
σοφοὺς ἠγείσθαι τοὺς λόγους, ὅταν δέ τις
λεπτῶν ἀπ' οἰκῶν εὐ λέγη πένης ἀνὴρ,
γελᾶν· ἐγὼ δὲ πολλάκις σοφωτέρους
πένητας ἄνδρας εἰσορῶ τῶν πλουσίων 5
καὶ θεοῖσι μικρὰ χειρὶ θύοντας τέλη
τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους.

Stob. Flor. 97, 14. vs. 2 ἠγείσθαι] τίθεσθαι Valck.,
ἄγεσθαι Conington. vs. 6 et 7 assert Ath. II p. 40 D, vs. 6
Eust. II. p. 892, 39.

330

ὅστις δόμους μὲν ἦδεται πληρουμένους,

γαστρὸς δ' ἀφαιρῶν σῶμα δύστηνος κακοῖ,
 τοῦτον νομίζω κἄν θεῶν συλᾶν βρέτη
 τοῖς φιλτάτοις τε πολέμιον πεφυκέναι.

Stob. Flor. 16, 6.

331

φεῦ, τοῖσι γεναίοισιν ὡς ἀπανταχοῦ
 πρόπει χαρακτῆρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν.

Stob. Flor. 7, 6. cum vs. 1 cf. Eur. fr. 953. vs. 2 ῥέπει
 malim.

332

ἔς ταῦτόν ἦκειν φημι ταῖς βροτῶν τύχαις
 τόνδ' ὄν καλοῦσιν αἰθέρ', ᾧ τάδ' ἔστι δῆ.
 οὔτος θέρους τε λαμπρὸν ἐκλάμπει σέλας,
 χειμῶνά τ' αὔξει συντιθεῖς πυκνὸν νέφος,
 θάλλειν τε καὶ μῆ, ζῆν τε καὶ φθίνειν ποιεῖ· 5
 οὔτω δὲ θνητῶν σπέρμα τῶν μὲν εὐτυχεῖ
 λαμπρᾷ γαλήνῃ, τῶν δὲ συννέφει πάλιν,
 ζῶσίν τε σὺν κακοῖσιν, οἳ δ' ὄλβου μέτα
 φθίνουσ' ἑτείοις προσφερεῖς μεταλλαγαῖς.

Stob. Ecl. 1, 7, 8 p. 216. vs. 2 ᾧ τάδ'] ὅστις Porson.
 vs. 3 fortasse λαμπρὸν ἐκπέμπει legendum.

ΔΙΚΤΥΣ

Argum. Eur. Med.: ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος
 Ὀλυμπιάδος πζ' ἔτει πρώτῳ· πρώτος Εὐφορίων, δεύτερος
 Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης Μηδεία, Φιλοκτήτη, Δίκτυϊ,
 Θερισταῖς σατύροις. de mytho cf. Apollod. 2, 4, 1: προσ-
 ενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος (qua Danae exposita erat) Σε-
 ρίφῳ Δίκτυς ἄρας ἀνέτρεφε τοῦτον (Perseum). βασιλεύων
 δὲ τῆς Σερίφου Πολυδέκτης ἀδελφὸς Δίκτυος, Δανάης
 ἐρασθεῖς καὶ ἠνδρωμένου Περσέως μὴ δυνάμενος αὐτῇ συν-
 ελθεῖν — (Perseo) ἐπέταξε τῆς Γοργόνης κομίζειν τὴν κε-
 φαλήν. ibid. § 3: παραγενόμενος δὲ εἰς Σέριφον (sc. ὁ
 Περσεύς) καὶ καταλαβὼν προσπεφυγυῖαν τοῖς βῶμοις μετὰ

τοῦ Δίκτυος τὴν μητέρα διὰ τὴν Πολυδέκτου βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλέα — ἀπεστραμμένος τὴν κεφαλὴν Γοργόνος ἔδειξε, τῶν δὲ ἰδόντων ὁποῖον ἕκαστος ἔτυχε σχῆμα ἔχων ἀπελιθώθη.

333

ἐγὼ νομίζω πατρὶ φίλτατον τέκνα
παισὶν τε τοὺς τεκόντας, οὐδὲ συμμάχους
ἄλλους γενέσθαι φήμ' ἂν ἐνδικωτέρους.

Stob. Flor. 83, 18.

334

εἷς γάρ τις ἔστι κοινὸς ἀνθρώποις νόμος
καὶ θεοῖσι τοῦτο δόξαν, ὡς σαφῶς λέγω,
θηρσὶν τε πᾶσι, τέκνα τίκτουσιν φιλεῖν.
τὰ δ' ἄλλα χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις.

Stob. Flor. 83, 17. vs. 2 τοῦτο] ταῦτὸ Heathius.

335

νέος, πόνοισι δ' οὐκ ἀγύμναστος φρένας.

Stob. Flor. 52, 5.

336

δοκεῖς τὸν Ἄιδην σῶν τι φροντίζειν γόων
καὶ παιδ' ἀνήσειν τὸν σόν, εἰ θέλοις στένειν;
παῦσαι· βλέπουσα δ' εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ
ῥᾶων γένοι' ἂν, εἰ λογίξεσθαι θέλοις
ὅσοι τε δεσμοῖς ἐκμεμόχθηται βροτῶν 5
ὅσοι τε γηράσκουσιν ὄρφανοὶ τέκνων,
τοὺς δ' ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος
τὸ μηδὲν ὄντας· ταῦτά σε σκοπεῖν χρεῶν.

Plut. Mor. p. 106 A: ὁ δὲ παραμυθούμενος τὴν Δανάην
δυσπενθοῦσαν Δίκτυς φησὶ 'δοκεῖς — χρεῶν'. vs. 5 ἐμμε-
μόχλευνται Bentleius. vs. 7 μέγιστον Elmsleius. Euripidis
Dictyi hos versus vindicavit Musgravius.

337

. . τί μ' ἄρτι πημάτων λελησμένην
ὀρθοῖς;

Soph. Ai. 787: τί μ' αὖ τάλαιναν ἀρτίως πεπαυμένην
κακῶν ἀτρύτων ἐξ ἔδρας ἀνίστατε; ubi Scholia: παρὰ τὸ
Εὐριπίδου ἐν Δίκτυϊ ' τί μ' — ὀρθοῖς'. vs. 1 τί μ' ἄρτι] τί
μ' ὡ ἄρτι codex Laur. teste G. Wolfio, qui τί μ', ὡ ξέν', ἄρτι
conicit.

338

θάρσει· τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα.

Stob. Flor. 13, 13.

339

ὄντων δὲ παίδων καὶ πεφυκότος γένους
καινοῦς φυτεῦσαι παῖδας ἐν δόμοις θέλεις,
ἐχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις.

Stob. Flor. 83, 21. vs. 3 συμβαλῶν Bergkiius.

340

πατέρα τε παισὶν ἠδέως συνεκφέρειν
φίλους ἔρωτας ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν,
παιδάς τε πατρί· καὶ γὰρ οὐκ αὐθαίρετοι
βροτοῖς ἔρωτες οὐδ' ἐκουσία νόσος.
σκαιόν τι δὴ τὸ χρῆμα γίγνεσθαι φιλεῖ, 5
θεῶν ἀνάγκας ὅστις ἰᾶσθαι θέλει.

Stob. Flor. 83, 16. vs. 2 φίλους] φίλος AB, ὡ φίλος
Iacobsius, δεῖ τοὺς Meinekiius.

341

Κύπρις γὰρ οὐδὲν νουθετουμένη χαλαῖ,
ἦν τ' αὖ βιάξῃ, μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ,
ἡπείτα τίκτει πόλεμον· εἰς δ' ἀνάστασιν
δόμων περαίνει πολλάκις τὰ τοιάδε.

Stob. Flor. 64, 8. vs. 1 et 2 habet Galenus vol. 5 p. 411

της ἀμφισβητοῦντα, τυχεῖν δὲ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους βασιλεύοντα Ἐρεχθεῖα, γυναῖκα ἔχοντα Πραξιθέαν τὴν Κηφισοῦ θυγατέρα. μεγάλου δὲ στρατοπέδου μέλλοντος αὐτοῖς εἰσβάλλειν εἰς τὴν χώραν, εἰς Δελφοὺς ἰὼν ἠρώτα τὸν θεὸν τί ποιῶν ἂν νίκην λάβοι παρὰ τῶν πολεμίων. χρήσαντος δ' αὐτῷ τοῦ θεοῦ, τὴν θυγατέρα εἰ θύσειε πρὸ τοῦ συμβαλεῖν τῷ στρατοπέδῳ, κρατήσειν τῶν πολεμίων, ὃ δὲ τῷ θεῷ πειθόμενος τοῦτ' ἔπραξε καὶ τοὺς ἐπιστρατευομένους ἐκ τῆς χώρας ἐξέβαλε. διὸ καὶ δικαίως ἂν τις Εὐριπίδην ἐπαινέσειεν, ὅτι — τοῦτον τὸν μῦθον προείλετο ποιῆσαι. Plut. Mor. p. 310 D: Ἐρεχθεὺς πρὸς Εὐμόλπον πολεμῶν ἔμαθε νικῆσαι ἔαν τὴν θυγατέρα προθύσῃ, καὶ συγκοινωνήσας τῇ γυναικὶ Πραξιθέα προέθυσε τὴν παῖδα. μέμνηται Εὐριπίδης ἐν Ἐρεχθεῖ. cf. Demaratus Tragodum. in Mülleri Fragm. Hist. vol. 4 p. 379 sq. Apollod. 3, 15, 1 et 4. fabulam paulo post olymp. 89, 4 actam esse e Plut. V. Niciae c. 9 (vide fr. 370) conclusit Meinekius. Porsonus probabiliter huc refert adesp. fr. 339: φιλῶ τέκν', ἀλλὰ πατρίδ' ἐμὴν μᾶλλον φιλῶ.

351

Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσωσ' ἐπὶ χθόνα.

Steph. Byz. v. *Αἰθίοψ* p. 47, 13: λέγεται καὶ *Αἰθιοπία* γῆ. Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ 'Αἰθιοπίαν — χθόνα'. Apollod. 3, 15, 4: Χιόνη δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται· ἥ δὲ κρύφα τοῦ πατρὸς Εὐμόλπον τεκοῦσα, ἵνα μὴ γένηται καταφανής, εἰς τὸν βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον· Ποσειδῶν δὲ ἀνελόμενος εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει καὶ δίδωσι Βενθεσικύμη τρέφειν.

352

*καί μοι, πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπεις δόμων,
φράσον σελήνας τάσδε πυρίνου χλόης*

Suid. v. ἀνάστατοι et σεληῖναι: ἐν Ἐρεχθεῖ τὰς σελήνας πελάνους εἴρηκεν Εὐριπίδης 'καί μοι — χλόης'. cf. Suid. v. βοῦς ἑβδομος: ὁμοίως δὲ καὶ αἱ σεληῖναι πέμματα πλατέα κυκλοτερῆ, ἃ καὶ οὕτως ἐκάλουν· ἔστι δὲ παρὰ Εὐριπίδην ἐν Ἐρεχθεῖ καὶ παρ' Ἀχαιοῦ ἐν Ἰφιτι. Hesych.: σελήνας· πόπανα τῷ ἄστρῳ ὅμοια, πέμματα. Steph. Byz. v. Σελήνης

πόλις p. 560, 18: ἔστι καὶ σελήνη πόπανόν τι τῷ ἄστρῳ παραπλήσιον.

353

ὀλολύζετ', ὧ γυναῖκες, ὡς ἔλθη θεὰ
χρυσῆν ἔχουσα Γοργόν' ἐπίκουρος πόλει.

Schol. Ven. Ar. Pac. 97: ὀλολύζειν — εὐχεσθαι. καὶ
Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ (ἔρχεσθαι cod.) 'ὀλολύζετ' — πόλει'.

354

ὡς σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρου
στρατηλάτας χρή, τῶν θεῶν δὲ μὴ βία.

Stob. Flor. 54, 12.

355

οὐδεὶς στρατεύσας ἄδικα σῶς ἦλθεν πάλιν.

Stob. Flor. 54, 13.

356

τὰς οὐσίας γὰρ μᾶλλον ἢ τὰς ἀρπαγὰς
τιμᾶν δίκαιον· οὔτε γὰρ πλουτὸς ποτε
βέβαιος ἄδικος

Stob. Flor. 94, 10. vs. 1 οὐσίας suspectum. vs. 2 οὔτε
γὰρ Bothius.

357

ναῦς ἢ μεγίστη κρεῖσσον ἢ μικρὸν σκάφος.

Stob. Flor. 59, 13. πολλάκις ναὸς μεγίστης κρεῖσσον
ἢν μικρὸν σκάφος Herwerdenus.

358

ὀλίγους ἐπαινῶ μᾶλλον ἢ πολλοὺς κακοὺς.

Stob. Flor. 51, 12.

359

ζεῦγος τριπάρθενον

Hesych.: ζεῦγος τριπάρθενον· Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ. cf.
Schol. Arat. 172: Εὐριπίδης μὲν οὖν ἐν Ἐρεχθεῖ τὰς
Ἐρεχθέως θυγατέρας Ἰάδας φησὶ γενέσθαι τρεῖς οὔσας.

ὦ πατρίς, εἶθε πάντες οἱ ναίουσί σε
 οὕτω φιλοῖεν ὡς ἐγώ· καὶ ῥαδίως
 οἰκοῖμεν ἄν σε, κούδεν ἄν πάσχοις κακόν. 55

Lycurg. c. Leocr. § 100: ἄξιον δέ, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ τῶν λαμβείων ἀκούσαι ἃ πεποίηκε (sc. Euripides Erechthei mythum tractans) λέγουσαν τὴν μητέρα τῆς παιδός· ὄψεσθε γὰρ ἐν αὐτοῖς μεγαλοψυχίαν καὶ γενναιότητα ἀξίαν καὶ τῆς πόλεως καὶ τοῦ γενέσθαι Κηφισοῦ θυγατέρα. ἑτάς χάριτας — πάσχοις κακόν. Plut. Mor. p. 604 D: τίς γὰρ εἶρηκε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος ἐγκώμιον τοιοῦτον οἶον Εὐριπίδης; ἢ πρῶτα — εἰσὶν ἐξαγώγιμοι (vs. 7—10), ubi qui accedunt versus quinque, εἰ δὲ πάρεργον κτέ. videntur alius loci esse (cf. fr. 971). vs. 3 [δρῶσι] δυσγενέστερον Heinrichus, δυσγενέστερον [λέγω] Meinekius. vs. 4 παῖδα τὴν ἐμὴν scripsi, τὴν ἐμὴν παῖδα libri. vs. 6 οὐκ ἄν — λαβεῖν] οὐκ ἄν — λάβοιν Dind., οὐκ ἦν — λαβεῖν Both. vs. 9 διαφορηθεῖσαι βολαῖς Plut. vs. 10 ἐξαγώγιμοι Plut. vs. 11 οἰκῆση Meinekius, οἰκίζει libri. vs. 19 εἰ γὰρ ἀριθμοὺς δίοιδα Herwerdenus. vs. 20 πλέον] πλειῖον libri. vs. 31 εἴλοντο παῖδας καὶ Dobraeus, ζῆν παῖδας εἴλοντ' ἢ Matthiae. vs. 38 ἐμὴν οὖν Nagel. vs. 44 ἄτερ] ἄνερ Valck., ἀνήρ Bothius. vs. 48 Θρηξ L. Dindorfius. vs. 52 ὑμῖν τήνδ' ἐγὼ οὐ] οὐ τήνδ' ἐγὼ Ald., ὑμῖν ἐγὼ οὐ Sauppis.

363

ἐγὼ δὲ τοὺς καλῶς τεθνηκότας
 ζῆν φημί μᾶλλον τοῦ βλέπειν τοὺς μὴ καλῶς.
 Stob. Flor. 121, 15. vs. 2 fort. ζῆν φημί, φημί δ' οὐ
 βλέπειν leg.

364

ὀρθῶς μ' ἐπήρου· βούλομαι δὲ σοί, τέκνον,
 φρονεῖς γὰρ ἤδη κάποσώσαι' ἄν πατρὸς
 γνώμας φράσαντος, ἦν θάνω, παραινέσαι
 κειμήλι' ἐσθλά καὶ νέοισι χρήσιμα.
 βραχεῖ δὲ μόθῳ πολλὰ συλλαβῶν ἐρῶ. 5

πρῶτον φρένας μὲν ἠπίους ἔχειν χρεῶν·
 τῷ πλουσίῳ τε τῷ τε μὴ διδοὺς μέρος
 ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσιν δίδου.
 δυοῖν παρόντων πραγμάτων πρὸς θάτερον
 γνώμην προσάπτων τὴν ἐναντίαν μέθες. 10
 ἀδίκως δὲ μὴ κτῶ χρήματ', ἣν βούλη πολὺν
 χρόνον μελάθροισ ἐμμένειν· τὰ γὰρ κακῶς
 οἴκους ἐσελθόντ' οὐκ ἔχει σωτηρίαν.
 ἔχειν δὲ πειρῶ· τοῦτο γὰρ τό τ' εὐγενὲς
 καὶ τοὺς γάμους δίδωσι τοὺς πρώτους ἔχειν. 15
 ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἢ τ' ἀδοξία,
 κἂν ἢ σοφός τις, ἢ τ' ἀτιμία βίου.
 φίλους δὲ τοὺς μὲν μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις
 κέκτησο· τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ
 τῇ σῆ πονηροὺς κληῖθρον εἰργέτω στέγης. 20
 ὁμιλίας τε τὰς γεραιτέρας φίλει,
 ἀκόλαστα δ' ἦδη λαμπρὰ συγγελᾶν μόνον
 μίσει· βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς.
 ἐξουσία δὲ μήποτ' ἐντυχῶν, τέκνον,
 αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκαθεῖν. 25
 ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται,
 χρηστῶν πενήτων ἣν τις αἰσχύνῃ τέκνα.
 καὶ τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὔξαν' ἐν πόλει·
 κακοὶ γὰρ ἐμπλησθέντες ἢ νομίσματος
 ἢ πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχὴν τινα 30
 σκιρτῶσιν, ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων.
 ἀλλ' ὦ τέκνον μοι δὸς χερ', ὡς θίγῃ πατῆρ,
 καὶ χαῖρ'· ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάξομαι·
 γυναικόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.

Stob. Flor. 3, 18. vs. 11—13 affert Stob. Flor. 94, 4.
 vs. 14—17 Stob. Flor. 91, 22 et 92, 2. vs. 18—20 Stob.
 Flor. 14, 3; eosdem τῇ τραγικῇ Μερόπη memoriae errore

tribuit Plut. Mor. p. 63 A. vs. 21—23 habet Stob. Flor. 115, 3. vs. 21 legitur in Men. mon. 421. vs. 24—27 Stob. Flor. 17, 7. vs. 28—31 Stob. Flor. 44, 4. vs. 29—31 Plut. Mor. p. 337 F. vs. 5 cf. Aesch. Prom. 505: βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα (πολλὰ malim) συλλήβδην μάθε. Lucret. 6, 1083: *sed breviter paucis praestat comprehendere multa.* vs. 8 εὐσεβῆ scribendum suspicor. vs. 22 et 23 ἀκόλαστα — κακῆς] βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς τίκτει λύπην Stob. Flor. 3 turpi interpolatione. vs. 30 ἀρχὴν τινα] τιμὰς τινὰς Plut.

365

εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' αἶε περαίνεται.

Anecd. Bachm. vol. 1 p. 191, 29: δεῦρ' αἶε — τινὲς ἀντὶ τοῦ ὠδί. τοῦτο μὲν δεῦρο ὦδε. τὸ δὲ δεῦρ' αἶε πον καὶ Εὐριπίδης 'εἷς — περαίνεται'. eundem versum habet Ar. Lys. 1135. huc igitur cum Meinekio revocandum est quod ad Ar. Lys. 1131: 'Ὀλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ, πόσους' Scholia annotant: ὅλος ὁ ἴαμβος λέλεκται ἐξ Ἐρεχθέως.

366

ἐκ τῶν πόνων τοι τὰγάθ' αὔξεται βροτοῖς·
ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἢ κακὴ τ' ἀνανδρία
οὔτ' οἶκον οὔτε βίον οὔδ' ὠφελει.

Stob. Flor. 29, 22. vs. 1—3 habet Orion Flor. 7, 2 p. 259, 18. vs. 1 recurrit in Stob. Flor. 29, 11 Schol. Aristot. Eth. Nic. in Anecd. Paris. vol. 1 p. 192, 27 Men. mon. 149. τοι] γὰρ Orion et Men. mon. vs. 2 ἀτολμία Orion. vs. 3 γαῖαν ὀρθώσειεν ἄν Orion (cf. Eur. fr. 241), βίον οὔδ' ὠφελει Stobaeus, ubi οὔδ' ὠφελειν Vind., fortasse igitur οἶδ' ὠφελειν leg.

367

αἰδοῦς δὲ καὐτὸς δυσκρίτως ἔχω πέρι·
καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς κᾶστιν αὐτὸ κακὸν μέγα.

Clemens Alex. Strom. VI p. 741: Εὐριπίδης ἐν Ἐρεχθεὶ γράφει 'αἰδοῦς — μέγα'.

368^a

τοῦνθένδ' ἀπὶ λχθυς βαρβάρους οἰκεῖν δοκῶ

Eust. Od. p. 1720, 26: ἐν μέντοι τῷ περὶ ὀνομασίας ἡλικιῶν τοῦ γραμματικοῦ Ἀριστοφάνους φέρεται ὅτι ἀπ-
λχθυες κατὰ τινὰς οἱ μὴ ἐσθίοντες λχθῦς, καὶ φέρει ἐκεῖνος
καὶ Ἀριστοφάνους χρῆσιν ἐξ Ἐρεχθέως ταύτην 'τοῦνθέν-
δεν — δοκῶ'. Euripidis esse iambum, non Aristophanis,
verissime iudicavit Dindorfius. Eustathius ut Ἀριστοφάνους
χρῆσιν pro Εὐριπίδου χρῆσιν scriberet effecerunt verba τοῦ
γραμματικοῦ Ἀριστοφάνους. ceterum τοῦνθένδεν Eust.

368^b

ἐν ἀστρώτῳ πέδῳ

εὔδουσι, πηγαῖς δ' οὐχ ὑγραίνουσι πόδας.

Clemens Alex. Strom. VI p. 739. vs. 2 cf. Eust. II. p.
1058, 4 de Sellis: ὁ καὶ ἐν τῷ τοῦ Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ δη-
λοῦται εἰπόντος ὅτι πηγαῖς οὐχ ὑγραίνουσι πόδας.

369

μίασμα δρυός

Proverb. append. 3, 97: μίασμα δρυός· παρ' Εὐριπίδῃ
ἐν Ἐρεχθεῖ αἰνιττόμενον τὸ Θηβαίων παρανόμημα εἰς τὸ
ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον· — ἠσέβησαν γὰρ εἰς τὴν Ἱέρειαν ἐμ-
βαλόντες αὐτὴν εἰς τὸν ἐν Δωδώνῃ λέβητα ζέοντα, ἐρωτι-
κῶς διατεθεῖσαν εἰς ἓνα τῶν θεωρῶν.

370

κείσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις,
μετὰ δ' ἠσυχίας πολιῶ γῆρα συνοικοίην·
ἀείδοιμι δὲ στεφάνοις κάρα πολὺν στεφανώσας
Θρηίκιον πέλταν πρὸς Ἀθάνας
περικίλοισιν ἀγκρεμάσας θαλάμοις 5
δέλτων τ' ἀναπτύσσοιμι γῆρυν
ἂν σοφοὶ κλέονται.

Stob. Flor. 55, 4. vs. 1 affert Plut. vit. Niciae c. 9, re-

spicit Eust. Od. p. 1793, 40. ἀράχναις] ἀράχνα Stoh. vs. 2
 συνοικείην cod A, fortasse ξυνοικεῖν leg. vs. 3 ἄδοιμι
 Valckenarius.

371

Etym. M. p. 153, 32: Ἀσιάδος κρούματα, τῆς κιθάρας.
 οὕτως Ἀριστοφάνης εἶπε παρωδῶν τὸ ἐξ Ἐρεχθέως Εὐρι-
 πίδου. Aristophanis locus exstat Thesm. 120: Δατώ τε
 κρούματά τ' Ἀσιάδος ποδὶ παράρυσμ' εὐρύθμα (παρ' εὐ-
 ρυθμα Dindorfius) Φρυγίων δινεύματα Χαρίτων.

ΕΤΡΥΣΘΕΤΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

Herculis in hac fabula partes fuisse docet fr. 372; de
 Lernaea hydra intellegenda videntur fr. 374 et 375.

372

πέμψεις δ' ἐς Ἄιδου ζῶντα κού τεθνηκότα
 καί μοι τὸ τέρθρον δῆλον οἷ πορεύομαι.

Erotian. Gl. Hippocr. p. 126, 14: τέρθρον γὰρ ἔλεγον
 οἱ παλαιοὶ τὸ ἔσχατον καὶ ἐπὶ τέλει, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν
 Εὐρυσθεῖ ποιεῖ τὸν Ἡρακλέα λέγοντα οὕτως 'πέμψεις —
 εἰσπορεύομαι'. vs. 2 οἷ πορεύομαι Erfurdtius, εἰσπορεύομαι
 libri. οἷμοι· τὸ τέρθρον δῆλον ὡς πορεύομαι Weilius.

373

οὐκ ἔστιν, ὦ γεραϊέ, μὴ δείσης τάδε·
 τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθα δοκεῖ
 βλέπειν τ' ἀγάλμαθ'· ὧδ' ἀνὴρ κείνος σοφός.

Schol. Eur. Hec. 838: περὶ τῶν Δαιδάλου ἔργων ὅτι
 ἐκινεῖτο καὶ προῖει φωνὴν αὐτός τε Εὐριπίδης ἐν Εὐρυσθεῖ
 λέγει 'οὐκ ἔστιν — σοφός' καὶ Κρατῖνος ἐν Ἰθράτταις.
 hinc vs. 2 et 3 affert et Platoni comico male tribuit Tzetz.
 Chil. 1, 518. vs. 2 δόκει Valck.

374

πᾶς δ' ἐξεθέρισεν ὥστε πύρινον στάχυν
 — ἴθνη κολούων φασγάνου μελανδέτου.

Pollux 10, 145: ὅτι δὲ καὶ τὴν σπάθην ἐπὶ τοῦ ξίφους εἰρήκασιν, εὔροις ἂν ἐν Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ σατυρικῶ ἑπᾶς — μελανδέτου'. vs. 1 πᾶς corruptum videtur, τὰς coniecit Weilius; an πάσας δ' ἐθέρισεν?

375

ἡ κύαθον ἢ χαλκήλατον
ἠθμὸν προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις

Pollux 10, 108: σκεῦος δὲ μαγειρικὸν καὶ ἠθμός, Εὐριπίδου ἐν Εὐρυσθεῖ σατυρικῶ εἰπόντος ἡ κύαθον — ὑπωπίοις'.

376

πιστὸν μὲν οὖν εἶναι χρῆ τὸν διάκονον
τοιούτον εἶναι καὶ στέγειν τὰ δεσποτῶν.

Stob. Flor. 62, 23. vs. 1 εἶναι χρῆ τὸν] εἶναί σε χρῆ temptabam. vs. 2 εἶναι] οἶον Henr. Weilius.

377

οὐκ οἶδ' ὅτῳ χρῆ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας
ὀρθῶς ἀθρήσαντ' εἰδέναί τὸ δραστέον.

Stob. Flor. 98, 40.

378

μάτην δὲ θνητοὶ τοὺς νόθους φεύγουσ' ἄρα
παῖδας φυτεύειν· ὅς γὰρ ἂν χρηστὸς φύη,
οὐ τοῦνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ.

Stob. Flor. 77, 11. vs. 2 φύη Cobetus, φηῖ libri.

379

νῦν δ' ἦν τις οἴκων πλουσίαν ἔχη φάτην,
πρῶτος γέγραπται τῶν τ' ἀρειόνων κρατεῖ·
τὰ δ' ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν.

Stob. Flor. 92, 7. vs. 1 οἴκων — ἔχη] οἰκῆ — ἔχων F. G. Schmidtius. vs. 2 τῶν τ' ἀρειόνων κρατεῖ Henr. Weilius (ἀρειόνων iam Erfurdtius), τῶν κακίωνων κράτει libri. huic loco fr. 1035, 4—6 praemitti iubet Th. Gomperzius.

380

σκύφος τε μακρός

Ath. XI p. 498 D: *Εὐριπίδης δ' ἐν Εὐρυσθεῖ ἀρσενικῶς ἔφη 'σκύφος τε μακρός'.* cf. Eust. Od. p. 1775, 19: *Εὐριπίδης 'σκύφος τε μακρός'.* μακρός] μικρός scripserim.

381

Ταρτάρειος

Stephanus Byz. p. 606, 12: *Τάρταρος — ὁ οἰκῆτορ Ταρτάριος, καὶ διὰ τῆς Εἰ διφθόγγου παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Εὐρυσθεῖ σατυρικῶ.*

ΘΕΡΙΣΤΑΙ

Argum. Eur. Med., vide p. 83.

ΘΗΣΕΥΣ

De argumento parum constat. Theseum et Minoem graviter rixantes ostendit fr. 386, *οἱ ταπτόμενοι παῖδες εἰς βορᾶν τῶ Μινωταύρῳ* memorantur in Schol. Aristoph. (fr. 389), itaque probabiliter huc relata est Minotauri mentio quam habemus fr. 383 et 384. Tzetzes Chil. 11, 555: *εἰς ὄν (labyrinthum dicit) ἦν ὁ Μινώταυρος, βοάνθρωπον θηρίον· πολλοὶ δὲ ἐγκλειόμενοι ἐκεῖσε ἀνηροῦντο ὑπὸ τοῦ Μινωταύρου μὲν, ὥσπερ τισὶν ἀρέσκει καὶ Εὐριπίδῃ δὲ αὐτῶ ἐν*
κατὰ τινὰς ἑτέροισι δὲ καμπαῖς δυσεξελεύ-
Creta fuisse consentaneum est. aliquot Dic-
342) huic fabulae tribuit Stobaeus Flor. 5,
ocum (fr. 7) Flor. 9, 8.

382

ἄρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας

yz. p. 287, 11: *Εὐρώπη — λέγεται καὶ διὰ τοῦ I Εὐρωπία — Εὐριπίδης ἐν Θησεῖ ωπίας'.* Aristid. vol. 2 p. 444: *καίτοι κράσ-
υ φωνῇ μάλιστα ἄν τις αὐτὴν (Alexandriam)
ἴποι.*

383

σύμμικτον εἶδος κάποφώλιον τρέφος

Plut. V. Thesei c. 15: τοὺς δὲ παῖδας εἰς Κρήτην κομιζομένους ὁ μὲν τραγικώτατος μῦθος ἀποφαίνει τὸν Μινώταυρον ἐν τῷ λαβυρίνθῳ διαφθείρειν ἢ πλανωμένους αὐτοὺς καὶ τυχεῖν ἐξόδου μὴ δυναμένους ἐκεῖ καταθνήσκειν, τὸν δὲ Μινώταυρον, ὡσπερ Εὐριπίδης φησί, 'σύμμικτον — βρέφος' γεγονέναι καὶ 'ταύρου — φύσει' (fr. 384). Plut. Mor. p. 520 C: καὶ ζητοῦντες εἴ τι γεγένηται 'σύμμικτον εἶδος κάποφώλιον τέρας'.

384

ταύρου μεμίχθαι καὶ βροτοῦ διπλῆ φύσει

Plut. V. Thesei c. 15, vide fr. 383.

385

ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις,
μορφὰς δὲ λέξω καὶ σαφῆ τεκμήρια.
κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος,
οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές·
τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο, 5
ταύτας διείργει δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία·
τρίτον δὲ βόστρυχός τις ὡς εἰλιγμένος·
τὸ δ' αὖ τέταρτον ἢ μὲν εἰς ὄρθον μία,
λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι
εἰσὶν· τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι· 10
γραμμαὶ γάρ εἰσιν ἐκ διεστώτων δύο,
αὐταὶ δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν·
τὸ λοιπὸν δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές.

Ath. X p. 454 B: Εὐριπίδης δὲ τὴν ἐν τῷ Θησεῖ τὴν ἐγγράμματον ἔοικε ποιῆσαι ῥῆσιν. βοτῆρ δ' ἐστὶν ἀγράμματος αὐτόθι δηλῶν τοῦνομαι τοῦ Θησεῶς ἐπιγεγραμμένου οὕτως 'ἐγὼ — προσεμφερές'. vs. 3 εὐ μετρούμενος Meinekus. vs. 6 δ' ἐν μέσαις] διαμέσους Meinekus. vs. 11 εἰσι τῶν διεστωσῶν Herwerdenus.

386

ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σύ

Ar. Ran. 465: ΔΙΑΚΟΣ. 'ὦ βδελυρὲ — σύ', καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρῶτατε, ὅς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον. ubi Scholia Ven. vs. 467: παραπλήσιά ἐστι τούτοις τὰ ἐν τῷ Θησεῖ πεποιημένα παρ' Εὐριπίδῃ· ἐκεῖ γὰρ τοιοῦτος ἦν σπουδάζων καὶ τοιαῦτα λέγει πρὸς τὸν Μίνωα. versus supra scriptus recurrit Ar. Pac. 182: ΕΡΜΗΣ. ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σύ [καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρῶτατε], πῶς δεῦρ' ἀνήλθες, ὦ μιαρῶν μιαρῶτατε; cf. Pac. 362: ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ, τί ποιεῖν διανοεῖ; Nub. 1327: ὦ μιαρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρῦχε. Ar. Com. 2 p. 958: ὦ μιαρὲ καὶ Φρονῶνδα καὶ πονηρὲ σύ. Com. anon. 4 p. 657: ὦ προδότι καὶ παραγωγὲ καὶ μύραινα σύ.

387

Ar. Ran. 470:

τοῖα Στυγὸς σε μελανοκάρδιος πέτρα 470
 Ἄχερόντιός τε σκοπελὸς αἵματοσταγῆς
 φρουροῦσι Κωκυτοῦ τε περιδρομοὶ κύνες
 Ἐχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου
 διασπαράξει, πλευμόνων τ' ἀνθάψεται
 [Ταρτησία μύραινα]· τὸ νεφρῶ δέ σου 475
 ἀντοῖσιν ἐντέροισιν ἡματομένω
 διασπᾶσονται Γοργόνες [Τιθράσiai].

In his haud pauca inesse ex Euripidis Theseo petita Scholia indicant. ad vs. 470 codex Θ adscriptum habet ἐκ Θησεως Εὐριπίδου. cod. Ven.: καὶ τὰ μὲν ἐαυτῷ πλάττων λέγει, τὰ δὲ ἐξ Εὐριπίδου. Schol. vs. 475: τὸ γὰρ Στυγὸς ἐκπληκτικὸν εἶπε τούτοις. ἔστι δὲ ταῦτα ἐν Θησεῖ πεποιημένα Εὐριπίδῃ· ἐκεῖ γὰρ τοιοῦτός ἐστι σπουδάζων ὁ Εὐριπίδης οἷος ἐνταῦθα παίζων. ipsa verba Euripidea restituere non licet. pro Ταρτησία (vs. 475) fortasse Eur. dixit Τιταρησία. Τιθράσiai (vs. 477) substitutum esse pro Euripideo Λιβυστικαί coniecit Hermannus.

388

κάρα τε γάρ σου συγγέω κόμαις ὁμοῦ,

ῥανῶ πέδοι δ' ἐγκέφαλον ὀμμάτων δ' ἄπο
αἵμοσταγείς πρηστῆρες ρεύσονται κάτω.

Schol. Ar. Ran. 473: Ἐχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος] ὁ τό-
πος οὗτος παρὰ τὰ ἐν Θησεῖ Εὐριπίδου 'κάρα — κάτω'.
vs. 3 ὕσονται Bentleius, οἷσονται Herwerdenus.

389

τί με δῆτ', ὦ μελέα μᾶτερ, ἔτικτες;

Ar. Vesp. 312:

ΠΑΙΣ. τί με δῆτ', ὦ μελέα μῆτερ, ἔτικτες;

ΧΟΡ. ἴν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχης.

ἀνόνητον ἄρ' ὦ θυλάκιόν σ' εἶχον ἄγαλμα.

ubi Scholia Ven. vs. 313: πράγματα βόσκειν] ὁ λόγος ἐκ
Θησεῶς Εὐριπίδου. ἐκεῖ γὰρ ταῦτα λέγουσιν οἱ ταπτόμενοι
παῖδες εἰς βορὰν τῷ Μινωταύρῳ. καὶ τοῦτο (sc. vs. 314)
παρὰ τὰ ἐκ Θησεῶς· ἔστι δὲ Ἰππόλυτος ὁ λέγων ταῦτα
'ἀνόνητον — τεκῶν' (fr. 390). Aristophanes Euripidea
verba pro suo arbitrio mutavit: vitiosum autem βόσκειν, quod
e πόσθων ortum suspicor.

390

ἀνόνητον ἄγαλμ', ὦ πάτερ, οἴκοισι τεκῶν

Schol. Ar. Vesp. 313, vide fr. 389.

391

καίτοι φθόνου μὲν μῦθον ἄξιον φράσω

Schol. Eur. Hec. 288: τὸν φθόνον νῦν ἐπὶ τοῦ μώμου
τίθησιν, ὡς ἐν Θησεῖ 'καίτοι — φράσω'.

392

ἐγὼ δὲ τοῦτο παρὰ σοφοῦ τινος μαθὼν
εἰς φροντίδας νοῦν συμφορὰς τ' ἐβαλλόμην,
φυγὰς τ' ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς
θανάτους τ' ἀώρους καὶ κακῶν ἄλλας ὁδοὺς,
ἴν' εἴ τι πάσχοιμ' ὧν ἐδόξαζον φρενί,
μή μοι νεῶρες προσπεσὸν μᾶλλον δάκοι.

ΘΥΕΣΤΗΣ

Hanc fabulam respicere videtur Ar. Ach. 433: ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα· κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν, μεταξὺ τῶν Ἴνους. ubi Schol.: ἦτοι τὰ τῶν Κρησῶν ἢ αὐτοῦ τοῦ Θυέστου. fortasse igitur, quae Valckenarii fuit suspicio, Thyestes et Cressae eandem fabulam significant. inter Romanos Thyestem scripserunt cum alii tum Ennius et Varius.

395

οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεῶν·
σπουδάζομεν δὲ πόλλ' ὑπ' ἐλπίδων, μάτην
πόνους ἔχοντες, οὐδὲν εἰδότες σαφές.

Orion Flor. 5, 7 p. 255, 27: ἐκ τοῦ αὐτοῦ (Θυέστου).
οὐκ ἔστιν — σαφές. vs. 1 Theophil. ad Autol. 2, 8 p. 72: ὁμοίως καὶ Εὐριπίδης 'οὐκ ἔστιν — θεοῦ'. vs. 2 et 3 affert Theoph. ad Autol. 2, 8 p. 74: ὅθεν Εὐριπίδης ὁμολογεῖ λέγων 'σπουδάζομεν — εἰδότες', καὶ μὴ θέλοντες ὁμολογοῦσι τὸ ἀληθές μὴ ἐπίστασθαι. vs. 3 σαφές om. Theoph., quod probans Cobetus vs. 2 ὑπ' ἐλπίδων κενῶν suasit.

396

εἰ δ' ἄτερ πόνων
δοκεῖς ἔσεσθαι, μῶρος εἶ, θνητὸς γεγώς.
Stob. Flor. 98, 21.

397

γνώμης γὰρ οὐδὲν ἀρετὴ μονουμένη.
Orion Flor. 7, 4 p. 259, 24 et Flor. Eurip. 19 p. 266, 17.

398

οὐπώποτ' ἔργου μᾶλλον εἰλόμην λόγους.
Ioh. Damasc. post Stob. Ecl. p. 697, 22.

399

πλούτου δ' ἀπορρυέντος ἀσθενεῖς γάμοι·

τὴν μὲν γὰρ εὐγένειαν αἰνοῦσιν βροτοί,
μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν.

Stob. Flor. 92, 3. vs. 2 et 3 affert Aristoteles q. d. *περὶ εὐγενείας* in Stob. Flor. 86, 25. vs. 3 *τοῖς εὐδαίμοσιν*] *τοῖσι πλουσίοις* Stob. Flor. 86, 25. *τοῖσιν ὀλβίοις* O. Hense.

400

ἀλλ' εἴπερ ἔστιν ἐν βροτοῖς ψευδηγορεῖν
πιθανά, νομίζειν χρῆ σε καὶ τούναντίον,
ἄπιστ' ἀληθῆ πολλὰ συμβάλειν βροτοῖς.

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1397 a 17 om. p. nom.: 'ἀλλ' — βροτοῖς'. ubi Scholia fol. 43 b 27: *Εὐριπίδου ταῦτά φησι πρὸς τὸν Θυέστην, ὃς ταῦτά φησι πρὸς τὸν Ἀτρεά τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.*

401

θεοῦ θέλοντος κἄν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.

Orion Flor. 5, 6 p. 255, 25: ἐκ τοῦ Θυέστου. 'θεοῦ — πλέοις'. Euripidis Thyestem dici probabile est; sequitur enim cum lemmate ἐκ τοῦ αὐτοῦ fr. 395. Theophilus ad Autol. 2, 8 p. 72: καὶ Θέστιος 'θεοῦ θέλοντος κἄν ἐπὶ ῥιπὸς πλέης σφῆζη'. Plut. Mor. p. 405 B: εἴ γε Πίνδαρος ἦν ὁ ποιήσας 'θεοῦ — πλέοις'. eundem versum afferunt Schol. Ar. Pac. 699 Schol. Eur. Phoen. 395 Schol. Lucian. p. 117 Stob. Ecl. 1, 2, 19 p. 38 Men. mon. 671 Macar. 4, 69. respicit Lucianus Hermet. 28 vol. 1 p. 768: ἐπὶ ῥιπὸς, ὡς ἡ παροιμία φησί, τὸν Αἰγαῖον ἢ τὸν Ἰόνιον διαπλεῦσαι θέλοντες. denique Ar. Pac. 699: ΤΡΥΓ. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίννεται Σιμωνίδης. EPM. Σιμωνίδης; πῶς; ΤΡΥΓ. ὅτι γέρον ὦν καὶ σαπρὸς κέρδους ἕκατι κἄν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. quo loco nixi alii Simonidi, alii Sophocli versum vindicandum existimarunt.

INΩ

Hyginus fab. 4: *Ino Euripidis. Athamas in Thessalia rex cum Inonem uxorem, ex qua duos filios, perisse putaret, duxit Nymphae (Hypsei Muncker) filiam The-*

mistonem uxorem. ex ea geminos filios procreavit. postea rescit Inonem in Parnaso esse, quae (quam Muncker) bacchationis causa eo pervenisse. misit qui eam adducerent. quam adductam celavit. rescit Themisto eam inventam esse, sed quae esset nesciebat. coepit velle filios eius necare. rei consciam, quam captivam esse credebat, ipsam Inonem sumpsit et ei dixit ut filios suos candidis vestimentis operiret, Inonis filios nigris. Ino suos candidis, Themistonis pullis opposuit (operuit Tollius). tunc Themisto decepta suos filios occidit. id ubi rescit, ipsa se necavit. Athamas autem in venatione per insaniam Learchum maiorem filium suum interfecit, Ino autem cum minore filio Melicerte in mare se deiecit et dea est facta. Euripideam tragoediam spectat Ar. Ach. 435 (cf. p. 103). item Vesp. 1413: γυναικὶ — θαψίνῃ Ἴνοῖ κρεμαμένη πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου. ubi Schol.: εἰσήγαγε δὲ Εὐριπίδης τὴν Ἴνὴν ὡχρὰν ὑπὸ τῆς κακοπαθείας.

402

*εὔδουσα δ' Ἴνουῦς συμφορὰ πολὺν χρόνον
νῦν ὄμμ' ἐγείρει*

Schol. Pind. Isthm. 4, 39: ἀλλ' ἀνεγειρομένα χρῶτα λάμπει] τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ Εὐριπίδης κέχρηται 'ἰδοῦσ' — ἐγείρει'. vs. 1 ἰδοῦσ' ἀδινουῦς συμφορὰν libri, εὔδουσα δ' Ἴνουῦς συμφορὰ Musgravius. fortasse praestat εὔδουσα δεινὴ συμφορὰ scribi duce Plut. Anton. c. 36: εὔδουσα δ' ἡ δεινὴ συμφορὰ χρόνον πολὺν, ὃ Κλεοπάτρας ἔρωσ, δοκῶν κατευνάσθαι καὶ κατακεκληῆσθαι τοῖς βελτίοσι λογισμοῖς, αὐθις ἀνέλαμπε καὶ ἀνεθάρρει. quae si vera est coniectura, ad incertarum fabularum reliquias locus erit ablegandus.

403

*φίλαι γυναῖκες πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμους
Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι τῶν πεπραγμένων
δράσασα μηδέν;*

Plut. Mor. p. 556 A: ὡσπερ τῆς Ἴνουῦς ἐν τοῖς θεάτροις

λεγούσης ἀκούομεν, ἐφ' οἷς ἔδρασε μεταμελομένης, ' φίλαι
— μηδέν'. Euripidi locum vindicavit Valckenarius.

404

ὦ θνητὰ πράγματ', ὦ γυναικεῖαι φρένες·
ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα.

Stob. Flor. 73, 25: τοῦ αὐτοῦ (praecedit fr. 405). ' ὦ
θνητὰ — κεκτήμεθα'.

405

φεῦ,
ὅσῳ τὸ θῆλυ δυστυχεστέρον γένος
πέφυκεν ἀνδρῶν· ἐν τε τοῖσι γὰρ καλοῖς
πολλῶ λέλειπται κατὰ τοῖς αἰσχροῖς πλέον.

Stob. Flor. 73, 24: Εὐριπίδου Ἴνους (Οἶνεϊ Arsenius
p. 710, 21). ' φεῦ — πλέον'.

406

νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κεῖνται πέρι.
χρῆν γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ' ὅπως πλείστας ἔχειν
γυναῖκας, εἴπερ τροφή δόμοις παρῆν·
ὡς τὴν κακὴν μὲν ἐξέβαλλε δωμαίων,
τὴν δ' οὐσαν ἐσθλὴν ἠδέως ἐσώζετο. δ
νῦν δ' εἰς μίαν βλέπουσι, κίνδυνον μέγαν
δίπτοντες· οὐ γὰρ τῶν τρόπων πειρώμενοι
νύμφας ἐς οἴκους ἐρματίζονται βροτοί.

Stob. Flor. 68, 12. vs. 3 εἴπερ ἐν δόμοις τροφή Pflug-
kuis, an εἴπερ δώμασιν τροφή leg.?

407

τίς ἄρα μήτηρ ἢ πατήρ κακὸν μέγα
βροτοῖς ἐφυσε τὸν δυσώνυμον φθόνον;
ποῦ καὶ ποτ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος;
ἐν χερσὶν ἢ σπλάγχνοισιν ἢ παρ' ὄμματα

ἔσθ' ἡμῖν; ὡς ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας 5
τομαῖς ἀφαιρεῖν ἢ ποτοῖσι φαρμάκοις
πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων.

Stob. Flor. 38, 8. vs. 2 respicit Aelianus N. A. 3, 17.
vs. 3 ποῦ καί] τί δὴ Valck. vs. 4 sq. παρ' ὄμματα; οὐκ
ἔστιν· ὡς ἦν Meinek. vs. 7 cf. Eur. Med. 471.

408

τό τ' εὐγενὲς
πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδ' ὡς ἄρξουσι γῆς.

Stob. Flor. 88, 9: τοῦ αὐτοῦ Ἴνοι (sic A Vind., Οἶνεῖ
M). 'τό — γῆς'.

409

τὴν εὐγένειαν, κἄν ἄμορφος ἢ γάμος,
τιμῶσι πολλοὶ πρὸς τέκνων χάριν λαβεῖν,
τό τ' ἀξίωμα μᾶλλον ἢ τὰ χρήματα.

Stob. Flor. 88, 10: ἐν τῷ αὐτῷ (praecedit fr. 408). 'τὴν
— χρήματα'. vs. 1 γυνή scripserim. vs. 2 corruptus.

410

μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν
πρὸς τοὺς κακῶς πράσσοντας, ἄνθρωπος γεγώς.

Stob. Flor. 112, 3.

411

ἄμουσία τοι μὴδ' ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ
στάζειν· κακὸν δέ, χρημάτων ὄντων ἄλις,
φειδοῖ πονηρᾶ μὴδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν.

Stob. Flor. 16, 5: Εὐριπίδου Ἴνοι. 'ἄμουσία — βρο-
τῶν'. ibid. 113, 3: Εὐριπίδου Ἴνοι (sic A, οἶνεῖ M).
'ἄμουσία — στάζειν' (vs. 1 sq.).

412

ἐν ἐλπίσιν χρὴ τοὺς σοφοὺς ἔχειν βίον.

Stob. Flor. 110, 3.

413

μήτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα
κακῶς τε πράσσουσ' ἐλπίδος κεδνῆς ἔχου.

Stob. Flor. 110, 5.

414

τοιάνδε χρῆ γυναικὶ πρόσπολον ἔαν,
ἧτις τὸ μὲν δίκαιον οὐ σιγήσεται,
τὰ δ' αἰσχροῖα μισεῖ καὶ κατ' ὀφθαλμοῦς ἔχει.

Stob. Flor. 85, 2. vs. 1 ἔαν] περᾶν Valck., νέμειν Dob-
braeus. vs. 2 σιγῆ στέγει F. G. Schmidtius. vs. 3 ψέγει
idem.

415

ἴστω δὲ μηδεὶς ταῦθ' ἅ σιγαῖσθαι χρεῶν·
μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτήρος Ἰδαίου λέπας
πρήσειεν ἄν τις, καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα
πύθοιντ' ἄν ἄστοι πάντες ἅ κρύπτειν χρεῶν.

Stob. Flor. 41, 1. vs. 2—4 habet Plut. Mor. p. 507 B,
vs. 2 sq. μικροῦ — ἄν τις Schol. Pind. Pyth. 3, 66. vs. 3
καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα Plut., καὶ πρὸς ἕνα εἴποις ποτέ
Stob., καὶ πρὸς ἄνδρ' εἴπησ ἕνα Herwerdenus. vs. 4 οὐς
κρύπτειν Dobraeus, ἅ στέγειν Enger. Herwerdeno verba ἅ
κρύπτειν χρεῶν, quae Plutarchus omittit, spuria videntur.

416

ἔμοι γὰρ εἶη πτωχός, εἰ δὲ βούλεται,
πτωχοῦ κακίων, ὅστις ὦν εὐνοῦς ἔμοι
φόβον παρελθὼν τὰ πὸ καρδίας ἔρει.

Stob. Flor. 13, 7 et Plut. Mor. p. 63 A. vs. 1 γὰρ εἶη
Plut., γένοιτο Stob.

417

ἐπίσταμαι δὲ πάνθ' ὅσ' εὐγενῆ χρεῶν,
σιγαῖν θ' ὅπου χρῆ καὶ λέγειν ἵν' ἀσφαλές,
ὄραν θ' ἅ δεῖ με κούχ ὄραν ἅ μὴ χρεῶν,

γαστρος κρατειν δε· και γαρ εν κακοισιν ων
 ελευθεροισιν εμπειαιδευμαι τροποις. 5

Stob. Flor. 89, 9: *Εὐριπίδου Ἴνοϊ* (sic A Vind., οἰνεῖ M).
 ‘ἐπίσταμαι — τροποις’. Orion Flor. 1, 5 p. 249, 16: ἐκ
 τῆς Ἴνουῤ. ‘ἐπίσταμαι — ἃ μὴ πρέπει’ (vs. 1—3). vs. 2
 Plut. Mor. p. 506 C: ἡ δ’ *Εὐριπίδειος Ἴνώ* παρρησίαν
 ἄγουσα περὶ αὐτῆς εἰδέναι φησὶ ‘σιγᾶν — ἀσφαλές’. Gel-
 lius N. A. 13, 19, 4: *id quoque animadvertimus apud Ae-*
schylum ἐν τῷ πυρφόρῳ Προμηθεῖ et apud Euripidem in
tragoedia quae inscripta est Ἴνώ eundem esse versum abs-
quae paucis syllabis. Aeschylus sic ‘σιγῶν θ’ ὅπου δεῖ
καὶ λέγων τὰ καίρια’, Euripides ita ‘σιγᾶν — ἀσφαλές’.
eundem versum habent Plut. Mor. p. 606 A et anon. Rhet.
vol. 3 p. 643, 29. respicit Iulianus p. 328 D. cf. Anth. Pal.
14, 10. χρῆ] δεῖ Plut. Gell. Anth. Pal. vs. 3 χρεῶν Stob.,
πρέπει Or., με δεῖ coniecit Lud. a Sybel.

418

φειδώμεθ’ ἀνδρῶν εὐγενῶν, φειδώμεθα,
 κακούς δ’ ἀποπτύωμεν, ὥσπερ ἄξιον.

Stob. Flor. 86, 8. vs. 2 ἀπολλύωμεν malim.

419

ἄνασσα, πολλοῖς ἐστιν ἀνθρώπων κακά,
 τοῖς δ’ ἄρτι λήγει, τοῖς δὲ κίνδυνος μολεῖν.
 κύκλος γὰρ αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς
 θνητῶν τε γενεᾷ· τοῖς μὲν αὖξεται βίος,
 τῶν δὲ φθίνει τε καὶ θερίζεται πάλιν. 5

Stob. Flor. 105, 19: *Εὐριπίδου Ἴνοϊ* (sic A Vind., οἰνεῖ
 M). ‘ἄνασσα — πάλιν’. vs. 2 τοῖσδ’ ἄρτι malim. vs. 3—5
 attulit Plut. Mor. p. 104 B. vs. 3 κύκλος γὰρ αὐτὸς Plut.,
 κύκλω γὰρ ἔρπει (quae verba sunt Eur. fr. 22, 3) Stob. vs. 4
 τοῖς Plut., τῶν Stob. vs. 5 καὶ θ. Stob., κἀκθερίζεται Plut.

420

πολλοί γε θνητῶν τῷ θράσει τὰς συμφορὰς

ζητούσ' ἀμανροῦν κάποκρούπτεσθαι κακά.

Stob. Flor. 4, 9.

421

κέκτησο δ' ὀρθῶς· ἂν δ' ἔχῃς ἄνευ ψόγου,
 πᾶν σμικρὰ σῶζου, τοῦνδικον σέβουσ' αἰεί,
 μὴ δ' ὡς κακὸς ναύκληρος εὐ' πράξας ποτὲ
 ἄλλοις ἐπὶ τῶν εἰτα πάντ' ἀπώλεσεν.

vs. 1 et 2 extant ibid. 9, 5. vs. 1
 ἂν ἔχῃς vel ἀνέχῃς libri. vs. 2 τῆ
 , τοῦνεχ' ὄν σέβειν πρέπει Flor. 94,
 ipsi.

422

ιώπεια μὴδ' ὑπερμέτρως
 ἐφ' οὐ σὺ πρόσκεισαι μόνη.

423

ὦ κακοὶ τιμὰς βροτοί,
 ὕτον πάντοθεν θηρώμενοι,
 καια καὶ δίκαι' ἴμοῦ·
 ὦνδε δύστηνον θέρος.

et 93, 4. vs. 1 καὶ νῦν ἐφέλκετ'
 τοῦδε vel τόνδε Flor. 10 libri.

424

διὰ μακρῶν ηὔξημένους,
 ἄλλοντα, καὶ μί' ἡμέρα
 ὑψόθεν, τὰ δ' ἤρ' ἄνω.
 πλοῦτος· οἷς γὰρ ἦν ποτε,
 τοντας ὑπτίους ὄρω. 5

cf. Philostr. V. Apoll. 7, 4 p. 131,
 ριτοῦ παρελθόντος ἐς τὴν Ἐφεσον
 καὶ ἀκρωμένου τοῦ τῆς Ἀσίας ἄρ-

χοντος — ὁ μὲν ὑποκριτῆς ἐπέβαινε ἤδη τὰ λαμβεῖα ἐν οἷς ὁ Εὐριπίδης διὰ μακρῶν ἀνυψήσας τοὺς τυράννους ἀλίσκεσθαι φησὶν ὑπὸ μικρῶν, ἀναπηδήσας δὲ ὁ Ἀπολλώνιος ‘ἀλλ’ ὁ δειλὸς’ ἔφη ‘οὗτος οὔτε Εὐριπίδου ξυνίησιν οὔτε ἐμοῦ’. vs. 2 et 3 habet Plut. Mor. p. 104 A. verba μί’ ἡμέρα — ἢρ’ ἄνω (vs. 2 et 3) respicit Philo Iud. vol. 1 p. 644 (cf. Ioh. Lydus de mens. 4, 7 p. 55, 18) et vol. 2 p. 85. vs. 2 ὡς μικρὰ Stob., μικρότατα Plut. vs. 3 τὰ μὲν Plut., τὸν μὲν ceteri.

425

κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος, ὥστε θῆρ, μόνος

Pollux 7, 178 de v. λύχνος et derivatis: Εὐριπίδης δ’ ἐν Ἴνοϊ ‘κοίλοις — μόνος’.

426

πολλοὶ παρῆσαν, ἀλλ’ ἄπιστα Θεσσαλῶν

Schol. Ar. Plut. 521 (cf. Suid. v. ἀνδραποδίζω): διαβάλλονται δὲ οἱ Θετταλοὶ ὡς ἀνδραποδισταὶ καὶ αἰσχροκερδεῖς καὶ ἄπιστοι. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἴνοϊ ‘πολλοὶ παρῆσαν, ἀλλ’ ἄπιστοι Θετταλοί’. Schol. Eur. Phoen. 1408: λοιδορεῖ δὲ τοὺς Θεσσαλοὺς ὁ Εὐριπίδης ‘πολλοὶ γάρ εἰσιν, ἀλλ’ ἄπιστα Θεσσαλοῖς’. Θεσσαλῶν Hemsterhusius. ἐν Οἰνεῖ pro ἐν Ἴνοϊ scribendum esse coniecit Hartungius.

427

.. δ’ ἄρα

Hesych.: δ’ ἄρα· ὡς δῆ. Εὐριπίδης Ἴνοϊ. mira annotatio, quam sanam esse non crediderim.

ΙΞΙΩΝ

De mytho cf. Schol. Apoll. Rhod. 3, 62 Schol. Il. A 268 al. Plutarchus Mor. p. 19 E: ὥσπερ ὁ Εὐριπίδης εἰπεῖν λέγεται πρὸς τοὺς τὸν Ἰξίωνα λοιδοροῦντας ὡς ἀσεβῆ καὶ μιαιρόν, ‘οὐ μέντοι πρότερον αὐτὸν ἐκ τῆς σκηνῆς ἐξήγαγον ἢ τῷ τροχῷ προσηλωσάι’. hinc et ingenium Ixionis et fabulae exitum cognoscimus. obiter huius tragoediae meminit

Suidas v. Δημήτριος, quo auctore Demetrii Adramytteni cognomen ex Euripidea hac fabula nonnulli derivandum putant: Δημήτριος ὁ ἐπίκλην Ἰξίων, γραμματικὸς Ἀδραμυττηνός — ἐπεκλήθη δὲ τοῦτο — ὅτι ἀπεσύλησεν Εὐριπίδειον φιλότιμον τὸ δράμα ἔχων τὸν Ἰξίωνα. quae refert Diog. L. 9, 55: φησὶ δὲ Φιλόχορος πλείοντος αὐτοῦ (Protagoram dicit) ἐς Σικελίαν τὴν ναῦν καταποντισθῆναι, καὶ τοῦτο αἰνέσθαι Εὐριπίδην ἐν Ἰξίονι, nihil nos morabuntur, cf. Clintoni Fast. Hell. vol. 2 p. 365.

428

Φλεγύαντος υἱέ, δέσποτ' Ἰξίων . .

Schol. Apoll. Rhod. 3, 62: Φλεγύου δὲ υἱὸς Ἰξίων, ὡς καὶ Εὐριπίδης 'Φλεγύαντος — Ἰξίων'. Choerob. in Theodos. p. 119, 26 (Anecd. Bekk. p. 1185): σημειοῦται δὲ ὁ τεχνικός τινὰ περιττοσυλλάβως κλιθέντα — Ἀφίας Ἀφίαντος παρ' Εὐφορίωνι, Φλεγύας Φλεγύαντος παρ' Εὐριπίδῃ.

429

ὅστις γὰρ ἀστῶν πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνήρ,
οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον οὐδὲ βούλεται
φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει.

Stob. Flor. 10, 7. vs. 1 et 3 habet Stob. Flor. 22, 2. vs. 3 cf. Theodorus Metoch. p. 558.

430^a

τά τοι μέγιστα πάντ' ἀκείρασται βροτοῖς
τόλμ' ὥστε νικᾶν· οὔτε γὰρ τυραννίδες
πῶοις πόνου γένοιντ' ἄν οὔτ' οἶκος μέγας.

51, 11.

430^b

Or. 73: οἱ δὲ τοῖς ἐναγέσι προσφθεγγόμενοι
μιαίνεσθαι, ὡς καὶ ἐν Ἡρακλεῖ καὶ Ἰξίονι

ΙΠΠΟΛΑΤΤΟΣ

Argumentum fabulae idem fuit quod Hippolyti superstitis, tractandi ratio aliquantum diversa. Vita Eurip. in Westermanni Βιογρ. p. 137, 89: λέγουσι δ' αὐτὸν γήμαντα τὴν Μνησιλόχου θυγατέρα Χοιρίνην καὶ νοήσαντα τὴν ἀκολασίαν αὐτῆς γράψαι δρᾶμα τὸν πρότερον Ἰππόλυτον, ἐν ᾧ τὴν ἀναισχυντίαν θριαμβεύει τῶν γυναικῶν*). Argum. Eur. Hipp.: ἔστι δὲ οὗτος Ἰππόλυτος δεύτερος ὁ καὶ στεφανίας προσαγορευόμενος. ἐμφαίνεται δὲ ὕστερον γεγραμμένος· τὸ γὰρ ἀπρεπὲς καὶ κατηγορίας ἄξιον ἐν τούτῳ διώρθωται τῷ δράματι. Schol. Theocr. 2, 10: ταῖς ἔρωτι κατεχομέναις τὴν σελήνην μετακαλεῖσθαι σύνηδες, ὡς καὶ Εὐριπίδης ποιεῖ Φαίδραν πράττουσαν ἐν τῷ καλυπτομένῳ Ἰππολύτῳ. Plut. Mor. p. 28 A: καὶ ὁ σύσκηνος αὐτοῦ (Sophoclis) πάλιν ὁρᾷς ὅτι τὴν τε Φαίδραν καὶ προσεγκαλοῦσαν τῷ Θησεῖ πεποίηκεν ὡς διὰ τὰς ἐκείνου παρανομίας ἐρασθεῖσαν τοῦ Ἰππολύτου. titulum Ἰππόλυτος καλυπτόμενος praebent Pol- lux 9, 50 et Schol. Theocr. 2, 10.

431

οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν
νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις.

Stob. Flor. 63, 3 et Plut. Mor. p. 778 B. vs. 2 τοῖς
διώκουσιν ἄγαν Stob.

432

ἀντὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ
μεῖζον ἐβλάστομεν γυναί-
κες πολὺ δυσμαχώτερον.

Stob. Flor. 73, 23 et Clemens Alex. Strom. VI p. 742.
respicit Nicetas Eugen. 2, 347 sq.

433

ἔχω δὲ τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον

*) Hinc Ar. Ran. 1048 Aeschylum haec dicentem facit:
ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας.

ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον,
Ἔρωτα, πάντων δυσμαχώτατον θεόν.

Stob. Flor. 63, 23.

434

Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται
οὐδ' αὖ γυναῖκας, ἀλλὰ καὶ θεῶν ἄνω
ψυχὰς χαράσσει καὶ πὶ πόντον ἔρχεται·
καὶ τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατῆς σθένει
Ζεὺς, ἀλλ' ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται. δ

Stob. Flor. 63, 25: Σοφοκλέους Φαίδρα (sic A, τοῦ αὐτοῦ Φαίδρα Vind., Euripidi tribuit Voss.). 'ἔρως γὰρ — ἐγκλίνεται'. vs. 1—3 affert et Euripidi tribuit Clemens Alex. Strom. VI p. 745: 'Ανακρέοντος γὰρ ποιήσαντος Ἔρωτα γὰρ τὸν ἄβρον μέλπομαι —' Εὐριπίδης γράφει Ἔρως — ἔρχεται'. vs. 3 ταράσσει Clemens.

435

αὐτός τι νῦν δρῶν εἶτα δαίμονας κάλει·
τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς ξυλλαμβάνει.

Schol. BL II. Δ, 249: συνεισφέρειν τὸν οἰκειὸν πόνον κελεύει — ὡς φησὶ καὶ ὁ τραγικὸς ἐνθεν λαβῶν 'αὐτός — συλλαμβάνει'. vs. 1 habet Suidas v. αὐτός τι. δαίμονας Schol. II., τοὺς θεοὺς Suid. vs. 2 cum lemmate Εὐριπίδου Ἰππολύτου affert Stobaeus Flor. 29, 34. contra Clemens Alex. Strom. VI p. 741: Εὐριπίδου μὲν ἐν Τημένῳ 'τῷ γὰρ — συλλαμβάνει'. eundem versum om. fab. nom. Euripidi tribuunt Anecd. Oxon. vol. 4 p. 255, 11 et Theodoretus vol. 4 p. 716, sine poetae et fab. nom. habet Clemens Alex. Strom. V p. 654. cf. Zenob. 5, 93. Euripides imitatus videtur Aeschyli Pers. 742: ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χῶ θεὸς ξυνάπτεται, Euripidem Menander Com. 4 p. 249: γινώσκων ὅτι τόλμη δικαία καὶ θεὸς συλλαμβάνει.

436

ἔγωγε φημὶ καὶ νόμον γε μὴ σέβειν

ἐν τοῖσι δεινοῖς τῶν ἀναγκαίων πλέον.

Stob. Flor. 12, 10. vs. 1 μὴ σθένειν Th. Gomperzius.

437

*οὐ γὰρ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι,
τολμήμασιν δὲ καὶ χερῶν ὑπερβολαῖς
ἀλίσκεται τε πάντα καὶ θηρεύεται.*

Stob. Flor. 51, 10.

438

τί δ', ἦν λυθεῖς με διαβάλης, παθεῖν σε δεῖ;

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 62, 12: διεβλήθησαν· παρε-
ελογίσθησαν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἴππολύτῳ φησὶν 'τί
— δεῖ'. λυθῆς] λυθεῖς Stephanus, ψύθη Conington.

439

*ὦ πότνι' αἰδώς, εἶθε τοῖς πᾶσιν βροτοῖς
συνουῖσα τ'ἀναίσχυντον ἐξήρου φρενῶν.*

Stob. Flor. 31, 3. vs. 1 verba ὦ πότνι' αἰδώς recurrunt
Iphig. A. 821.

440

*ὄρω δὲ τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις ἐγὼ
τίκτουςαν ὕβριν τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν.*

Stob. Flor. 105, 43.

441

ὕβριν τε τίκτει πλοῦτος, οὐ φειδῶ βίου.

Stob. Flor. 93, 3. οὐ scripsi, ἦ libri.

442

*φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν
φωνήν, ἔν' ἦσαν μηδὲν οἱ δεινοὶ λέγειν.
νῦν δ' εὐτρόχοισι στόμασι τ'ἀληθέστατα
κλέπτουσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἅ' ἡρὴ δοκεῖν.*

Stob. Flor. 82, 1. vs. 1 et 2 habet Plut. Mor. p. 802 A. vs. 3 et 4 Clemens Alex. Strom. I p. 340. vs. 2 ὡσι et λόγοι Stob. vs. 3 εὐτρόχοισι στόμασι Porsonus, εὐρόοισι στόμασι Clem., εὐρύθμοις πιστώμασι Stob.

443

Θησεῦ, παραινῶ σοι τὸ λῶστον, εἰ φρονεῖς,
γυναικὶ πείθου μηδὲ τάληθῆ κλύων.

Stob. Flor. 73, 55.

444

χρόνος διέρπων πάντ' ἀληθεύειν φιλεῖ.

Stob. Ecl. 1, 8, 25 p. 234.

445

. . πρὸς ἵππων εὐθὺς ὀρμήσας στάσιν

Pollux 9, 50: στάσις ἵππων, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἴππολύτῳ καλυπτομένῳ 'πρὸς — στάσιν'.

446

ὦ λαμπρὸς αἰθῆρ ἡμέρας θ' ἀγνὸν φάος,
ὡς ἡδὺ λεύσσειν τοῖς τε πράσσουσιν καλῶς
καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν, ὧν πέφυκ' ἐγώ.

Stob. Flor. 119, 8.

447

ὦ δαῖμον, ὡς οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ βροτοῖς
τῶν ἐμφύτων τε καὶ θεηλάτων κακῶν.

Stob. Flor. 98, 44: 'ὦ δαῖμον — κακῶν'. de lemmate haec annotat Gaisf.: 'Euripidi tribuere videtur Tr., Brunckius Sophocli e cod. Vindob.; ex A nihil enotavi'. postea docuit ἵππολ lemma extare in codice Vindob. Ἴπποθόωντος coniecit Meinekius.

448

ὦ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα κρίνουσιν θεοί.

Iustinus M. de monarchia c. 5: ὁ αὐτὸς (Εὐρ.) καὶ ἐν Ἰππολύτῳ 'ἄλλ' — θεοί'.

449

ὦ μάκαρ, οἷας ἔλαχες τιμᾶς,
 Ἰππόλυθ' ἦρωσ, διὰ σωφροσύνην·
 οὐποτε θνητοῖς
 ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων·
 ἦλθε γὰρ ἢ πρόσθ' ἢ μετόπισθεν 5
 τῆς εὐσεβίας χάρις ἐσθλή.

Stob. Flor. 5, 16.

450

δίωπος

Erotian. Gloss. Hippocr. p. 61, 14: διόπω· τῷ τῆς νηὸς ἐπιμελητῆ, παρὰ τὸ διέπειν. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις κειμένη — παρὰ Αἰσχύλῳ ἐν Σισύφῳ καὶ Εὐριπίδῃ ἐν Ἰππολύτῳ.

ΚΑΔΜΟΣ

Fabulae notitiam uni debemus Probo; sed veri simile est, quod Valckenarius coniecit, huc referendum esse fr. 922, ac fortasse eodem spectat Horatius Epist. 2, 3, 187: *multaque tolles ex oculis — ne pueros coram populo Medea trucidet, aut humana palam coquat exta nefarius Atreus, aut in avem Procne vertatur, Cadmus in anguem.*

451

οὐρανὸς ὑπὲρ ἡμᾶς καινῶσ φροτῶν ἔδος δαιμό-
 νιον
 τόδ' ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ χθονός,
 οἳ μὲν ὀνομάξουσιν χάος

Probus in Verg. Ecl. 6, 31 p. 11, 25: *accipere debemus aera, quem Euripides in Cadmo χάος appellavit sic 'οὐρανὸς — χάος'*. Graeca verba nituntur editionis principis fide admodum lubrica. Valckenarius haec lusit: οὐρανός θ' ἡμᾶς ὑπερ· καὶ γῆ βροτῶν κοινόν τε δαιμόνων θ' ἔδος· τὸ δ'

413

μήτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα
κακῶς τε πράσσουσ' ἐλπίδος κεδνῆς ἔχου.

Stob. Flor. 110, 5.

414

τοιάνδε χρῆ γυναικὶ πρόσπολον ἔαν,
ἧτις τὸ μὲν δίκαιον οὐ σιγήσεται,
τὰ δ' αἰσχρὰ μισεῖ καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἔχει.

Stob. Flor. 85, 2. vs. 1 ἔαν] περᾶν Valck., νέμειν Dobraeus. vs. 2 σιγῆ στέγει F. G. Schmidtius. vs. 3 ψέγει idem.

415

ἴστω δὲ μηδεὶς ταῦθ' ἂ σιγαῖσθαι χρεῶν·
μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτήρος Ἴδαλον λέπας
πρήσειεν ἄν τις, καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα
πύθοιντ' ἄν ἄστοι πάντες ἂ κρύπτειν χρεῶν.

Stob. Flor. 41, 1. vs. 2—4 habet Plut. Mor. p. 507 B, vs. 2 sq. μικροῦ — ἄν τις Schol. Pind. Pyth. 3, 66. vs. 3 καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα Plut., καὶ πρὸς ἕνα εἴποις ποτέ Stob., χᾶν πρὸς ἄνδρ' εἴπησ ἕνα Herwerdenus. vs. 4 οὐς κρύπτειν Dobraeus, ἂ στέγειν Enger. Herwerdeno verba ἂ κρύπτειν χρεῶν, quae Plutarchus omittit, spuria videntur.

416

ἔμοι γὰρ εἶη πτωχός, εἰ δὲ βούλεται,
πτωχοῦ κακίων, ὅστις ὦν εὖνους ἔμοι
φόβον παρελθὼν τὰπὸ καρδίας ἔρει.

Stob. Flor. 13, 7 et Plut. Mor. p. 63 A. vs. 1 γὰρ εἶη Plut., γένοιτο Stob.

417

ἐπίσταμαι δὲ πάνθ' ὅσ' εὐγενῆ χρεῶν,
σιγαῖν θ' ὅπου χρῆ καὶ λέγειν ἴν' ἀσφαλές,
ὄραν θ' ἂ δεῖ με κούχ ὄραν ἂ μὴ χρεῶν,

γαστρος κρατειν δε· και γαρ εν κακοισιν ων
 ελευθεροισιν εμπειαιδευμαι τροποις. 5

Stob. Flor. 89, 9: *Εὐριπίδου Ἴνοϊ* (sic A Vind., οἴνεϊ M).
 ‘ἐπίσταμαι — τροποις’. Orion Flor. 1, 5 p. 249, 16: ἐκ
 τῆς Ἴνους. ‘ἐπίσταμαι — ἃ μὴ πρέπει’ (vs. 1—3). vs. 2
 Plut. Mor. p. 506 C: ἡ δ’ *Εὐριπίδειος Ἴνώ* παρρησίαν
 ἄγουσα περὶ αὐτῆς εἰδέναι φησὶ ‘σιγᾶν — ἀσφαλές’. Gel-
 lius N. A. 13, 19, 4: *id quoque animadvertimus apud Ae-*
schylum ἐν τῷ πυρφόρῳ Προμηθεΐ et apud Euripidem in
tragoedia quae inscripta est Ἴνώ eundem esse versum abs-
quae paucis syllabis. Aeschylus sic ‘σιγῶν θ’ ὅπου δεῖ
καὶ λέγων τὰ καίρια’, Euripides ita ‘σιγᾶν — ἀσφαλές’.
eundem versum habent Plut. Mor. p. 606 A et anon. Rhet.
vol. 3 p. 643, 29. respicit Iulianus p. 328 D. cf. Anth. Pal.
14, 10. χρῆ] δεῖ Plut. Gell. Anth. Pal. vs. 3 χρεῶν Stob.,
πρέπει Or., με δεῖ coniecit Lud. a Sybel.

418

φειδώμεθ’ ἀνδρῶν εὐγενῶν, φειδώμεθα,
 κακούς δ’ ἀποπτύωμεν, ὥσπερ ἄξιον.

Stob. Flor. 86, 8. vs. 2 ἀπολλύωμεν malim.

419

ἄνασσα, πολλοῖς ἐστιν ἀνθρώπων κακά,
 τοῖς δ’ ἄρτι λήγει, τοῖς δὲ κίνδυνος μολεῖν.
 κύκλος γὰρ αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς
 θνητῶν τε γενεᾷ· τοῖς μὲν αὖξεται βίος,
 τῶν δὲ φθίνει τε καὶ θερρίζεται πάλιν. 5

Stob. Flor. 105, 19: *Εὐριπίδου Ἴνοϊ* (sic A Vind., οἴνεϊ
 M). ‘ἄνασσα — πάλιν’. vs. 2 τοῖσδ’ ἄρτι malim. vs. 3—5
 attulit Plut. Mor. p. 104 B. vs. 3 κύκλος γὰρ αὐτὸς Plut.,
 κύκλω γὰρ ἔρπει (quae verba sunt Eur. fr. 22, 3) Stob. vs. 4
 τοῖς Plut., τῶν Stob. vs. 5 καὶ θ. Stob., κάκθερρίζεται Plut.

420

πολλοί γε θνητῶν τῷ θράσει τὰς συμφορὰς

ζητοῦσ' ἀμαυροῦν ἀποκρύπτεσθαι κακῶ.

Stob. Flor. 4, 9.

421

κέκτησο δ' ὀρθῶς· ἂν δ' ἔχῃς ἄνευ ψόγου,
κἂν σμικρὰ σῶζου, τοῦνδικον σέβουσ' ἀεί,
μὴ δ' ὡς κακὸς ναύκληρος εὖ πράξας ποτὲ
ζητῶν τὰ πλείον' εἶτα πάντ' ἀπώλεσεν.

Stob. Flor. 94, 6. vs. 1 et 2 extant ibid. 9, 5. vs. 1
ἂν δ' ἔχῃς Dindorfius, ἂν ἔχῃς vel ἀνέχῃς libri. vs. 2 τῆ
δίκη ξυνοῦσ' ἀεί Flor. 9, τοῦνεχ' ὄν σέβειν πρέπει Flor. 94,
τοῦνδικον σέβουσ' ἀεί scripsi.

422

γίγνωσκε τὰνθρώπεια μὴδ' ὑπερμέτρως
ἄλγει· κακοῖς γὰρ οὐ σὺ πρόσκεισαι μόνη.

Stob. Flor. 124, 7.

423

βία νυν ἔλκετ' ὧ κακοὶ τιμὰς βροτοί,
καὶ κτᾶσθε πλοῦτον πάντοθεν θηρώμενοι,
σύμμικτα μὴ δίκαια καὶ δίκαι' ἴμοῦ·
ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος.

Stob. Flor. 10, 23 et 93, 4. vs. 1 καὶ νῦν ἐφέλκετ'
Flor. 93. vs. 4 τῶνδε] τοῦδε vel τόνδε Flor. 10 libri.

424

ὄρας τυράννους διὰ μακρῶν ηὔξημένους,
ὡς μικρὰ τὰ σφάλλοντα, καὶ μί' ἡμέρα
τὰ μὲν καθείλεν ὑπόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω.
ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος· οἷς γὰρ ἦν ποτε,
ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπίους ὄρω. 5

Stob. Flor. 105, 1. cf. Philostr. V. Apoll. 7, 4 p. 131,
31: τραγωδίας δὲ ὑποκριτοῦ παρελθόντος ἐς τὴν Ἔφεσον
ἐπὶ τῇ Ἴνοι τῷ δράματι καὶ ἀκροωμένου τοῦ τῆς Ἀσίας ἄρ-

χοντος — ὁ μὲν ὑποκριτῆς ἐπέβαινε ἤδη τὰ λαμβεῖα ἐν οἷς ὁ Εὐριπίδης διὰ μακρῶν ἀύξηθέντας τοὺς τυράννους ἀλίσκεσθαι φησὶν ὑπὸ μικρῶν, ἀναπηδήσας δὲ ὁ Ἀπολλώνιος ‘ἀλλ’ ὁ δειλὸς’ ἔφη ‘οὗτος οὔτε Εὐριπίδου ξυνίησιν οὔτε ἐμοῦ’. vs. 2 et 3 habet Plut. Mor. p. 104 A. verba μὴ ἡμέρα — ἢρ’ ἄνω (vs. 2 et 3) respicit Philo Iud. vol. 1 p. 644 (cf. Ioh. Lydus de mens. 4, 7 p. 55, 18) et vol. 2 p. 85. vs. 2 ὡς μικρὰ Stob., μικρότατα Plut. vs. 3 τὰ μὲν Plut., τὸν μὲν ceteri.

425

κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος, ὥστε θῆρ, μόνος

Pollux 7, 178 de v. λύχνος et derivatis: Εὐριπίδης δ’ ἐν Ἴνοϊ ‘κοίλοις — μόνος’.

426

πολλοὶ παρῆσαν, ἀλλ’ ἄπιστα Θεσσαλῶν

Schol. Ar. Plut. 521 (cf. Suid. v. ἀνδραποδίζω): διαβάλλονται δὲ οἱ Θετταλοὶ ὡς ἀνδραποδισταὶ καὶ αἰσχροκερδεῖς καὶ ἄπιστοι. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἴνοϊ ‘πολλοὶ παρῆσαν, ἀλλ’ ἄπιστοι Θετταλοί’. Schol. Eur. Phoen. 1408: λοιδορεῖ δὲ τοὺς Θεσσαλοὺς ὁ Εὐριπίδης ‘πολλοὶ γάρ εἰσιν, ἀλλ’ ἄπιστα Θεσσαλοῖς’. Θεσσαλῶν Hemsterhusius. ἐν Οἰνεῖ pro ἐν Ἴνοϊ scribendum esse coniecit Hartungius.

427

. . δ’ ἄρα

Hesych.: δ’ ἄρα· ὡς δῆ. Εὐριπίδης Ἴνοϊ. mira annotatio, quam sanam esse non crediderim.

ΙΞΙΩΝ

De mytho cf. Schol. Apoll. Rhod. 3, 62 Schol. Il. A 268 al. Plutarchus Mor. p. 19 E: ὥσπερ ὁ Εὐριπίδης εἰπεῖν λέγεται πρὸς τοὺς τὸν Ἰξίωνα λοιδοροῦντας ὡς ἀσεβῆ καὶ μιαιφόν, ‘οὐ μέντοι πρότερον αὐτὸν ἐκ τῆς σκηνῆς ἐξήγαγον ἢ τῷ τροχῷ προσηλῶσαι’. hinc et ingenium Ixionis et fabulae exitum cognoscimus. obiter huius tragoediae meminit

Suidas v. *Δημήτριος*, quo auctore Demetrii Adramytteni cognomen ex Euripidea hac fabula nonnulli derivandum putarunt: *Δημήτριος ὁ ἐπίκλην Ἰξίων, γραμματικὸς Ἀδραμυττηνός* — ἐπεκλήθη δὲ τοῦτο — ὅτι ἀπεσύλησεν *Εὐριπίδειον φιλότιμον τὸ δράμα ἔχων τὸν Ἰξίονα*. quae refert Diog. L. 9, 55: φησὶ δὲ *Φιλόχορος πλείοντος αὐτοῦ* (Protagoram dicit) *ἔς Σικελίαν τὴν ναῦν καταποντισθῆναι, καὶ τοῦτο ἀνέλτεσθαι Εὐριπίδην ἐν Ἰξίονι*, nihil nos morabuntur, cf. Clintoni Fast. Hell. vol. 2 p. 365.

428

Φλεγύαντος υἱέ, δέσποτ' Ἰξίων . .

Schol. Apoll. Rhod. 3, 62: *Φλεγύου δὲ υἱὸς Ἰξίων, ὡς καὶ Εὐριπίδης 'Φλεγύαντος — Ἰξίων'*. Choerob. in Theodos. p. 119, 26 (Anecd. Bekk. p. 1185): *σημειοῦται δὲ ὁ τεχνικὸς τινὰ περιττοσυλλάβως κλιθέντα — Ἀφίας Ἀφίαντος παρ' Εὐφορίωνι, Φλεγύας Φλεγύαντος παρ' Εὐριπίδῃ.*

429

*ὅστις γὰρ ἀστῶν πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνὴρ,
οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον οὐδὲ βούλεται
φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει.*

Stob. Flor. 10, 7. vs. 1 et 3 habet Stob. Flor. 22, 2. vs. 3 cf. Theodorus Metoch. p. 558.

430^a

*τά τοι μέγιστα πάντ' ἀπείργασται βροτοῖς
τόλμ' ὥστε νικᾶν· οὔτε γὰρ τυραννίδες
χωρὶς πόνου γένοιντ' ἄν οὔτ' οἶκος μέγας.*

Stob. Flor. 51, 11.

430^b

Schol. Eur. Or. 73: *οἱ δὲ τοῖς ἐναγέσι προσφθεγγόμενοι αὐτοὶ δοκοῦσι μιάλνεσθαι, ὡς καὶ ἐν Ἡρακλεῖ καὶ Ἰξίονι δέδεικται.*

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

Argumentum fabulae idem fuit quod Hippolyti superstitis, tractandi ratio aliquantum diversa. Vita Eurip. in Westermanni Βιογραφ. p. 137, 89: λέγουσι δ' αὐτὸν γήμαντα τὴν Μνησιλόχου θυγατέρα Χοιρίνην καὶ νοήσαντα τὴν ἀκολασίαν αὐτῆς γράψαι δράμα τὸν πρότερον Ἰππόλυτον, ἐν ᾧ τὴν ἀναισχυντίαν θριαμβεύει τῶν γυναικῶν*). Argum. Eur. Hipp.: ἔστι δὲ οὗτος Ἰππόλυτος δεύτερος ὁ καὶ στεφανίας προσαγορευόμενος. ἐμφάνεται δὲ ὕστερον γεγραμμένος· τὸ γὰρ ἀπρεπὲς καὶ κατηγορίας ἄξιον ἐν τούτῳ διώρθωται τῷ δράματι. Schol. Theocr. 2, 10: ταῖς ἔρωτι κατεχομέναις τὴν σελήνην μετακαλεῖσθαι σύνηδες, ὡς καὶ Εὐριπίδης ποιεῖ Φαίδραν πράττουσαν ἐν τῷ καλυπτομένῳ Ἰππολύτῳ. Plut. Mor. p. 28 A: καὶ ὁ σύσκηνος αὐτοῦ (Sophoclis) πάλιν ὁρᾷς ὅτι τὴν τε Φαίδραν καὶ προσεγκαλοῦσαν τῷ Θησεῖ πεποίηκεν ὡς διὰ τὰς ἐκείνου παρανομίας ἐρασθεῖσαν τοῦ Ἰππολύτου. titulum Ἰππόλυτος καλυπτόμενος praebent Pol-lux 9, 50 et Schol. Theocr. 2, 10.

431

οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν
νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις.

Stob. Flor. 63, 3 et Plut. Mor. p. 778 B. vs. 2 τοῖς
διώκουσιν ἄγαν Stob.

432

ἀντὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ
μεῖζον ἐβλάστομεν γυναῖ-
κες πολὺ δυσμαχώτερον.

Stob. Flor. 73, 23 et Clemens Alex. Strom. VI p. 742.
respicit Nicetas Eugen. 2, 347 sq.

433

ἔχω δὲ τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον

*) Hinc Ar. Ran. 1048 Aeschylum haec dicentem facit:
ἀλλ' οὐ μὰ Δι' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας.

ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον,
Ἔρωτα, πάντων δυσμαχώτατον θεόν.

Stob. Flor. 63, 23.

434

Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται
οὐδ' αὖ γυναῖκας, ἀλλὰ καὶ θεῶν ἄνω
ψυχὰς χαράσσει καὶ πόντον ἔρχεται·
καὶ τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατῆς σθένει
Ζεὺς, ἀλλ' ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται. 5

Stob. Flor. 63, 25: Σοφοκλέους Φαίδρα (sic A, τοῦ αὐτοῦ Φαίδρα Vind., Euripidi tribuit Voss.). 'ἔρως γὰρ — ἐγκλίνεται'. vs. 1—3 affert et Euripidi tribuit Clemens Alex. Strom. VI p. 745: 'Ανακρέοντος γὰρ ποιήσαντος "Ἔρωτα γὰρ τὸν ἄβρὸν μέλπομαι —' Εὐριπίδης γράφει "Ἔρως — ἔρχεται'. vs. 3 ταράσσει Clemens.

435

αὐτός τι νῦν δρῶν εἶτα δαίμονας κάλει·
τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει.

Schol. BL II. 4, 249: συνεισφέρειν τὸν οἰκεῖον πόνον κελεύει — ὡς φησὶ καὶ ὁ τραγικὸς ἐνθεν λαβῶν 'αὐτός — συλλαμβάνει'. vs. 1 habet Suidas v. αὐτός τι. δαίμονας Schol. II., τοὺς θεοὺς Suid. vs. 2 cum lemmate Εὐριπίδου Ἰππολύτου affert Stobaeus Flor. 29, 34. contra Clemens Alex. Strom. VI p. 741: Εὐριπίδου μὲν ἐν Τημένῳ 'τῷ γὰρ — συλλαμβάνει'. eundem versum om. fab. nom. Euripidi tribuunt Anecd. Oxon. vol. 4 p. 255, 11 et Theodoretus vol. 4 p. 716, sine poetae et fab. nom. habet Clemens Alex. Strom. V p. 654. cf. Zenob. 5, 93. Euripides imitatus videtur Aeschyli Pers. 742: ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χῶ θεὸς ξυνάπτεται, Euripidem Menander Com. 4 p. 249: γινώσκων ὅτι τόλμη δικαία καὶ θεὸς συλλαμβάνει.

436

ἔγωγε φημι καὶ νόμον γε μὴ σέβειν

ἐν τοῖσι δεινοῖς τῶν ἀναγκαίων πλέον.

Stob. Flor. 12, 10. vs. 1 μὴ σθένειν Th. Gomperzius.

437

*οὐ γὰρ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι,
τολμήμασιν δὲ καὶ χερῶν ὑπερβολαῖς
ἀλίσκεται τε πάντα καὶ θηρεύεται.*

Stob. Flor. 51, 10.

438

τί δ', ἦν λυθείς με διαβάλης, παθεῖν σε δεῖ;

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 62, 12: διεβλήθησαν· παρε-
ελογίσθησαν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἴππολύτῳ φησὶν 'τί
— δεῖ'. λυθῆς] λυθείς Stephanus, ψύθη Conington.

439

*ὦ πότνι' αἰδώς, εἶθε τοῖς πᾶσιν βροτοῖς
συννοῦσα τ' ἀναίσχυντον ἐξήρου φρενῶν.*

Stob. Flor. 31, 3. vs. 1 verba ὦ πότνι' αἰδώς recurrunt
Iphig. A. 821.

440

*ὄρῳ δὲ τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις ἐγὼ
τίκτουσαν ὕβριν τὴν πάροισ' εὐπραξίαν.*

Stob. Flor. 105, 43.

441

ὕβριν τε τίκτει πλοῦτος, οὐ φειδῶ βίου.

Stob. Flor. 93, 3. οὐ scripsi, ἢ libri.

442

*φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν
φωνήν, ἴν' ἦσαν μηδὲν οἱ δεινοὶ λέγειν.
νῦν δ' εὐτρόχοισι στόμασι τ' ἀληθέστατα
κλέπτουσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἄ χρὴ δοκεῖν.*

Stob. Flor. 82, 1. vs. 1 et 2 habet Plut. Mor. p. 802 A. vs. 3 et 4 Clemens Alex. Strom. I p. 340. vs. 2 ὡς ἰ et λόγοι Stob. vs. 3 εὐτρόχοισι στόμασι Porsonus, εὐρόοισι στόμασι Clem., εὐρύθμοις πιστώμασι Stob.

443

Θησεῦ, παραινῶ σοι τὸ λῶστον, εἰ φρονεῖς,
γυναικὶ πείθου μηδὲ τάληθῆ κλύων.

Stob. Flor. 73, 55.

444

χρόνος διέρπων πάντ' ἀληθεύειν φιλεῖ.

Stob. Ecl. 1, 8, 25 p. 234.

445

. . πρὸς ἵππων εὐθύς ὀρμήσας στάσιν

Pollux 9, 50: στάσις ἵππων, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἴππολύτῳ καλυπτομένῳ 'πρὸς — στάσιν'.

446

ὦ λαμπρὸς αἰθῆρ ἡμέρας θ' ἀγνὸν φάος,
ὡς ἡδὺ λεύσσειν τοῖς τε πράσσουσιν καλῶς
καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν, ὧν πέφυκ' ἐγώ.

Stob. Flor. 119, 8.

447

ὦ δαῖμον, ὡς οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ βροτοῖς
τῶν ἐμφύτων τε καὶ θεηλάτων κακῶν.

Stob. Flor. 98, 44: 'ὦ δαῖμον — κακῶν'. de lemmate haec annotat Gaisf.: 'Euripidi tribuere videtur Tr., Brunckius Sophocli e cod. Vindob.; ex A nihil enotavi'. postea docuit Ἴππολ lemma extare in codice Vindob. Ἴπποθόωντος coniecit Meinekios.

448

ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα κρίνουσιν θεοί.

Iustinus M. de monarchia c. 5: ὁ αὐτὸς (Εὐρ.) καὶ ἐν Ἰππολύτῳ 'ἀλλ' — θεοί'.

449

ὦ μάκαρ, οἷας ἔλαχες τιμάς,
 Ἰππόλυθ' ἤρωσ, διὰ σωφροσύνην·
 οὔποτε θνητοῖς
 ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων·
 ἦλθε γὰρ ἢ πρόσθ' ἢ μετόπισθεν 5
 τῆς εὐσεβίας χάρις ἐσθλή.

Stob. Flor. 5, 16.

450

δίωπος

Erotian. Gloss. Hippocr. p. 61, 14: διόπῳ· τῷ τῆς νηὸς ἐπιμελητῇ, παρὰ τὸ διέπειν. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις κειμένη — παρὰ Αἰσχύλῳ ἐν Σισύφῳ καὶ Εὐριπίδῃ ἐν Ἰππολύτῳ.

ΚΑΔΜΟΣ

Fabulae notitiam uni debemus Probo; sed veri simile est, quod Valckenarius coniecit, huc referendum esse fr. 922, ac fortasse eodem spectat Horatius Epist. 2, 3, 187: *multaque tolles ex oculis — ne pueros coram populo Medea trucidet, aut humana palam coquat exca nefarius Atreus, aut in avem Procne vertatur, Cadmus in anguem.*

451

οὐρανὸς ὑπὲρ ἡμᾶς καινῶς φωτῶν ἔδος δαιμό-
 νιον
 τόδ' ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ χθονός,
 οἳ μὲν ὀνομάξουσιν χάος

Probus in Verg. Ecl. 6, 31 p. 11, 25: *accipere debemus aera, quem Euripides in Cadmo χάος appellavit sic 'οὐρανὸς — χάος'*. Graeca verba nituntur editionis principis fide admodum lubrica. Valckenarius haec lusit: οὐρανός θ' ἡμᾶς ὑπερ· καὶ γῆ βροτῶν κοινόν τε δαιμόνων θ' ἔδος· τὸ δ'

ἐν μέσῳ τοῦ τ' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς χάος μὲν ὀνομάζουσιν.

ΚΕΡΚΤΩΝ v. ΑΔΟΠΗ

ΚΡΕΣΦΟΝΤΗΣ

De argumento fabulae cf. Hyginus fab. 137 et 184. Me-ropes filium, quem Telephontem appellat Hyginus, Aepyrum Apollodorus 2, 8, 5 (cf. Pausan. 4, 3, 8), Euripides Cresphontem dixit, id quod et titulus tragoediae docet et Schol. Aristot. Eth. Nic. fol. 40 b (cf. Anecd. Paris. vol. 1 p. 191, 3), ubi ad Aristotelis verba 'οἰηθεῖη δ' ἄν τις καὶ τὸν υἱὸν πολέμιον εἶναι ὥσπερ ἡ Μερόπη' (Eth. Nicom. 3, 2 p. 1111 a 11) haec annotantur: ἔστι παρ' Εὐριπίδῃ ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἐπιβουλεύουσα Κρεσφόντῃ τῷ υἱῷ δι' ἄγνοιαν. Epigr. Cyzic. in Anthol. Pal. 3, 5: Κρεσφόντου γενέτην πέφνες τὸ πάρος, Πολυφόντα, κουριδῆς ἀλόχου λέκτρα θέλων μιανεῖν. probabiliter huc rettulerunt fr. 1068. de Ennii Cresphonte v. Ribbeckii Trag. Lat. p. 25 sq.

452

ἐχρῆν γὰρ ἡμᾶς σύλλογον ποιουμένους
τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά,
τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον
χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων.

Sextus Empir. p. 175, 17: ὁ γοῦν Εὐριπίδης φησὶν 'ἐχρῆν — δόμων'. eosdem versus afferunt Clemens Alex. Strom. III p. 517 (Theodoret. vol. 4 p. 820) Stob. Flor. 120, 22 Schol. Hermog. in Rhet. vol. 7 p. 765. vs. 1 et 2 profert Aristid. vol. 2 p. 264. vs. 2—4 Strabo XI p. 520 Plut. Mor. p. 36 F Menander Rhet. vol. 9 p. 282, vs. 2 et 3 Dio Chrys. 23, 2, vs. 2 Plato Axioch. p. 368 A (Stob. Flor. 98, 75) Procopius Gaz. in Cuiacii Epist. Graec. p. 444, vs. 4 Plut. Mor. p. 615 E et Seneca de morte Claud. 4. eundem vs. 4 respicit Heliod. 7, 11 p. 275. fabulae nomen unus prodidit Cicero Tusc. 1, 48, 115: *qua est sententia in Cresphonte usus Euripides:*

*nam nos decebat coetus celebrantes domum
lugere, ubi esset aliquis in lucem editus,
humanae vitae varia reputantes mala;
at qui labores morte finisset graves,
hunc omni amicos laude et laetitia exsequi.*

vs. 1 ἐχοῖν] ἔδει Aristid. Clem. Schol. Hermog. γὰρ] μὲν
Stob. σύλλογον] συλλόγους vel συλλογισμούς v. l. in Schol.
Hermog., συλλόγους ut videtur Cicero. vs. 2 τὸν ζῶντα
Stob. vs. 3 καὶ κακῶν Sextus.

453

καὶ δις ἔπτ' αὐτῆς τέκνα
Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν

Schol. Eur. Phoen. 159: περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιο-
βιδῶν αὐτός φησιν Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ 'καὶ δις —
τοξεύμασιν'. Gellius N. A. 20, 7, 2: *Homerus pueros
puellasque eius (Niobes) bis senos dicit fuisse, Euripides
bis septenos.*

454

εἰ μὲν γὰρ οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονὸς
ἐν τοῖσιν οὐκέτ' οὔσιν, οὐδὲν ἂν σθένει.

Plut. Mor. p. 110 B: ὁ Κρεσφόντης δὲ που ὁ παρὰ τῷ
Εὐριπίδῃ περὶ τοῦ Ἡρακλέους λέγων 'εἰ μὲν γὰρ οἰκεῖ'
φησὶ 'νερτέρας — σθένει'.

455

αἰ τύχαι δέ με
μισθὸν λαβοῦσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα
σοφὴν ἔθηκαν.

Plut. Mor. p. 90 A: ἕτεροι πράγμασιν ἀβουλήτοις περι-
πεσόντες διδάσκονται τὸ χρήσιμον, ὥσπερ ἡ Μερόπη φη-
σὶν 'αἰ τύχαι — ἔθηκαν'. Euripidi fr. hoc et 456 tribuit
Barnesius.

456

τεθναῖσι παῖδες οὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν

supra p. 103). Aristophanis locum Ran. 849: ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονωδίας, γάμους δ' ἀνοσίους εἰσφέρων, ut Scholia tradunt, alii aliter interpretati sunt, Ἀπολλώνιος δὲ ὅτι δύναται καὶ εἰς τὴν Ἀερόπην τὴν ἐν ταῖς Κρήσσαις εἰρησθαι, ἣν εἰσήγαγε (Euripides) πορνεύουσαν. Sophocles Ai. 1297 Teucrum haec facit Menelao maledicentem: αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης (Aeropen dicit), ἐφ' ἣ λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φυτύσας πατὴρ ἐφῆκεν (Aeropen) ἔλλοις ἰχθύσιν διαφθοράν. ubi Schol.: ἡ ἱστορία ἐν ταῖς Κρήσσαις Εὐριπίδου, ὅτι διαφθαρεῖσαν αὐτὴν λάθρα ὑπὸ θεράποντος ὁ πατὴρ (Catreus) Ναυπλίῳ παρέδωκεν ἐντειλάμενος καταποντῶσαι· ὃ δὲ οὐκ ἐποίησεν, ἀλλ' ἐνεγγύησε Πλεισθένει. Apollod. 3, 2, 2: Ἀερόπην δὲ καὶ Κλυμένην Κατρεὺς Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀλλοδαπὰς ἠπείρους ἀπεμπολῆσαι· τούτων Ἀερόπην μὲν ἔγημε Πλεισθένης καὶ παῖδας Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον ἔτεκε, Κλυμένην δὲ γαμεῖ Ναύπλιος. Apollod. 2, 1, 5: (Nauplius) ἔγημεν, ὡς — οἱ τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τὴν Κατρέως. fortasse huc referendum fr. 848.

463

λύπη μὲν ἄτη περιπεσεῖν αἰσχροῦ τινι·
εἰ δ' οὖν γένοιτο, χρὴ περιστεῖλαι καλῶς
κρύπτοντα καὶ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε·
γέλως γὰρ ἐχθροῖς γίγνεται τὰ τοιάδε.

Stob. Flor. 109, 7.

464

οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμῶν εὐδαιμονεῖν,
αἰσχρόν τε μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν.

Stob. Flor. 29, 23.

465

ἐπίσταμαι δὲ καὶ πεπείραμαι λίαν,
ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι.

Stob. Flor. 91, 7. vs. 2 recurrit Stob. Flor. 92, 5 et Men. mon. 558.

466

οὐ γὰρ ποτ' ἄνδρα τὸν σοφὸν γυναικὶ χρῆ
δοῦναι χαλινούς οὐδ' ἀφέντ' ἔαν κρατεῖν·
πιστὸν γὰρ οὐδέν ἐστιν· εἰ δέ τις κυρεῖ
γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ κακὸν λαβών.

Stob. Flor. 74, 2.

467

γαμεῖτε νῦν, γαμεῖτε, κατὰ θνήσκετε
ἢ φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς ἢ δόλοις.

Stob. Flor. 72, 4.

468

"Αἰδης κρινεῖ ταῦτ'

Aristoph. Vesp. 763: τοῦτο δὲ "Αἰδης διακρινεῖ πρότερον ἢ ἐγὼ πείσομαι. ubi Schol.: ἐν Κρήσσαις Εὐριπίδου ὁ Ἄτρεὺς πρὸς τὴν Ἀερόπην 'κρινεῖ ταῦτα'. "Αἰδης addendum esse liquet.

469

ἐγὼ χάριν σὴν παῖδά σου κατακτενω̄;

Apollon. de coni. p. 514, 9 de v. χάριν: φησὶν ὁ Τρύφων ὡς παρὰ Εὐριπίδῃ καὶ ἔτι ἄλλοις ποιηταῖς ὀνοματικῆς συντάξεως ἔτυχεν· ἐν μὲν γὰρ Κρήσσαις 'ἐγὼ — κατακτενω̄' καὶ ἐν Ἀὔγῃ—. παῖδας οὐ edidit Bekker, παῖδά σου Bastius in Greg. Cor. p. 32.

470

τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται;
πλήρης μὲν ὄψων ποντίων, πάρεισι δὲ
μόσχων τέρειναι σάρκες ἀρνεία τε δαῖς
καὶ πεπτὰ καὶ κροτητὰ τῆς ξουθοπτέρου
πελάνω μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα. δ

Ath. XIV p. 640 B: ἔφη τις τῶν παρόντων· αἱ δεύτεραι πως φροντίδες σοφώτεραι (Eur. Hipp. 436). 'τί γὰρ — δεδευμένα', φησὶν ὁ Εὐριπίδης ἐν Κρήσσαις. vs. 2 sq. cf.

Eust. Od. p. 1532, 16. vs. 4 et 5 habet Plut. Mor. p. 1097 D. vs. 4 πεπτά] cf. Schol. Ar. Eq. 1181 et Suid. v. ἐλατήρ.

471

τὰ δ' ἄλλα χαιρε κύλικος ἐρπούσης κύκλω.

Ath. XI p. 504 B, ubi τὸ κύκλω πίνειν illustratur: καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν Κρήσσαις 'τὰ δ' — κύκλω'. Naber Proleg. in Phot. p. 52 huc refert fr. 1113.

472

. . νόμος δὲ λείψαν' ἐκβάλλειν κυσίν.

Ath. III p. 97 A: τὰ ὄστα, ἃν οὐδεὶς φθόνος αὐτοῖς (cynicis) ἀπολαύειν ὡς κυσί· τοῦτο γὰρ εἰσὶ καὶ εὔχονται καλεῖσθαι· 'νόμος — κυσίν' ἐν Κρήσσαις ὁ Εὐριπίδης ἔφη.

473

πρὶν ἂν . . ἐκφλήῃναί με καὶ μαθεῖν λόγον

Etym. M. p. 796, 12: φλήναφος — παρὰ τὸ φλέω —. Εὐριπίδης παράγωγον ῥήμα ἀπὸ τούτου ποιήσας φησὶν ἐν Κρήσσαις 'πρὶν ἂν ἐκφλήῃναί — λόγον'.

ΚΡΗΤΕΣ

Ar. Ran. 849: ὃ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονωδίας γάμους τ' ἀνοσίλους εἰσφέρων. ubi Schol.: οἷ μὲν εἰς τὴν τοῦ Ἰκάρου μονωδίαν ἐν τοῖς Κρησί — Τιμαχίδας δὲ διὰ τὴν ἐν τοῖς Κρησί (verba ἐν τοῖς Κρ. om. R.) μῖξιν Πασιφάης πρὸς τὸν ταῦρον. Ioh. Malalas p. 86, 10: περὶ δὲ τῆς Πασιφάης ἐξέθετο δράμα Εὐριπίδης ὁ ποιητής. idem p. 31, 6: ἐξ ἧς (int. Europam) ἔσχεν υἱὸν τὸν Μίνω, καθὼς καὶ Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ποιητικῶς συνεγράψατο, ὃς φησὶ Ζεὺς μεταβληθεὶς εἰς ταῦρον Εὐρώπην ἤρπασεν. Libanius Decl. vol. 3 p. 375: ἵνα μὴ τραγωδὸς εἰσελθὼν Πασιφάην μιμήσῃται τὴν ἐξοκέλασαν εἰς ἀλλόκοτον ἔρωτα. ibid. p. 64: οὐχ ὁρᾶτε τὸν Μίνω δεινὰ πάσχοντα ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διὰ τοῦ τῆς Πασιφάης ἔρωτος ἐν αἰσχύ-

νη γεγεννημένην; chori partes Curetes agunt, Διὸς Ἰδαίου μύσται. Valck. huc refert fr. 904.

474

ἀλλ' ὦ Κρηῆτες Ἰδης τέκνα

Ar. Ran. 1356: ἀλλ' ὦ Κρηῆτες, Ἰδης τέκνα. ubi Schol.: τοὺς Κρηῆτας λέγει. ἔστι δὲ ἐκ Κρητῶν Εὐριπίδου. quae subicit Aristophanes, τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε, Euripidea esse non credo.

475

Φοινικογενοῦς [παῖ τῆς Τυρίας] τέκνον Εὐ-
ρώπης

καὶ τοῦ μεγάλου Ζηνός, ἀνάσσω
Κρήτης ἑκατομπολιέθρου·
ἦκα ξαθέους ναοὺς προλιπών,
οὓς ἀνδιγενῆς τμηθεῖσα δοκὸς 5
στεγανοὺς παρέχει Χαλύβω πελέκει
καὶ ταυροδέτῳ κόλλη κραθεῖσ'
ἀτρεκεῖς ἄρμους κυπαρίσσου.
ἀγνὸν δὲ βίον τείνομεν ἐξ οὗ
Διὸς Ἰδαίου μύστης γενόμεν, 10
καὶ νυκτιπόλου Ζαγρέως βροντὰς
τάς τ' ὠμοφάγους δαῖτας τελέσας
μητρὶ τ' ὀρεῖῳ δᾶδας ἀνασχῶν
καὶ Κουρήτων
βάκχος ἐκλήθην ὀσιωθεῖς. 15
πάλλευκα δ' ἔχων εἴματα φεύγω
γένεσίν τε βροτῶν καὶ νεκροθήκης
οὐ χριμπτόμενος τήν τ' ἐμψύχων
βρῶσιν ἐδεστῶν πεφύλαγμαί.

Porphyrus de abst. 4, 19: μικροῦ με παρῆλθε καὶ τὸ Εὐριπίδειον παραθέσθαι, ὅς τοὺς ἐν Κρήτῃ τοῦ Διὸς προφήτας ἀπέχεσθαι φησὶ διὰ τούτων· λέγουσι δ' οἱ κατὰ τὸν

χορὸν πρὸς τὸν Μίνωα 'Φοινικογενοῦς — πεφύλαγμαi'. vs. 1 verba παῖ τῆς Τυρίας delet Bothius. Εὐρώπης Dindorfius, Εὐρώπας libri. vs. 2 Ζηνὸς Dindorfius, Ζανὸς libri. vs. 3 respicit Ioh. Malalas p. 359, 17: ἡ Κρήτη νῆσος ἣτις εἶχεν ἐν μέσῳ θαλάσσης ὑπαρχούσας πόλεις ἑκατόν, καθὼς περὶ τῆς αὐτῆς νήσου ἐξέθετο ὁ σοφώτατος Εὐριπίδης. vs. 4—8 affert Erotianus Gloss. Hippocr. v. ἀτρεκέως p. 39, 1: καὶ Εὐριπίδης ἐν Κρησὶ φησὶν 'ἦκω — ἀρμούς'. vs. 7 ταυροδέτῳ Porph., ταυρολέτῳ Erot., στεροδέτῳ Herwerdenus. vs. 9 τελῶν malim. vs. 11 σπονδὰς Lobeckius. vs. 12 δαίτας Porphyrii libri. respicit Hesychius: ὠμοφάγους δαίτας· τοὺς τὰ ὠμὰ κρέα μερίζοντας καὶ ἐσθίουσας. idem: δαίτας· μεριστάς. e Porphyrio hausit Hieronymus tom. 3 fol. 36 A ed. Basil.: *Euripides in Creta Iovis prophetas non solum carnibus sed et coctis cibis abstinuisse refert.*

ΛΑΜΙΑ

De fide tituli haud iniuria dubitarunt Elmsleius in Eur. Med. p. 71 et alii. Photius Amphiloeh. 150 p. 237 sive Anonym. praef. ad Orac. Sibyll. p. 6 ed. Alex. sive Schol. Plat. p. 963 b 1: Σίβυλλαι μὲν γεγόνασι δέκα, ὧν πρώτη ὄνομα Σαμβήθη — δευτέρα δὲ Λίβυσσα, ἣς μνήμην ἐποιήσατο ἐν τῷ τῆς Λαμίας προλόγῳ Εὐριπίδης· ὄνομα δὲ αὐτῆς οὐ πάνυ σαφηνίζουσι. Lactantius Instit. 1, 6, 8: *Sibyllas decem numero fuisse — secundam Libycam, cuius meminit Euripides in Lamiae prologo.* sunt qui huc referant fr. 914. cf. C. Alexandre in Orac. Sibyll. II, 2 p. 75 sqq.

ΔΙΚΥΜΝΙΟΣ

Respicit hanc fabulam Ar. Av. 1242: λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς καταιθαλώσῃ σου Δικυμνίαις βολαῖς, ubi Δικυμνίαις de suo Aristophanes addidit, cetera fortasse Euripidis sunt verba e Licymnio petita. non sufficiunt quae in Scholiis leguntur: ὁ μὲν Καλλίμαχος γράφων οὕτως 'Δικυμνίαις βολαῖς' φησὶ 'ταύτης τῆς διδασκαλίας οὐ μέμνηται'. ἐν δὲ ἐνλοῖς τῶν σχολικῶν ὑπομνήμασι ταυτὶ γέγραπται, 'ἴσως ὁ Δικύμνιος ἐνεπύρισε τινῶν οἰκίας'. ἐν δὲ τοῖς ἐπιγεγραμμένοις Ἀπολλωνίου ταῦτα γέγραπται ὅτι

ἡμίφλεκτόν τινα εἰσάγει εἰς τοιοῦτό τι κεκεραυνωμένον ἀπὸ τῆς περιστάσεως ἐκείνης. εἶη δ' ἂν τοῦ Εὐριπίδου μεμνημένος ἀγγέλου τοῦ ἐν τῷ Δικυμνίῳ. λέγει γὰρ ἐπὶ τελευτῆς ἐκεῖνος. ἐν Δικυμνίῳ δράματι Εὐριπίδου εἰσῆχθη τις κεραυνοβολουόμενος. quae partim corrupta sunt, partim ab interpretibus scripta qui de Licymnio Euripidis nihil scirent. Hesychius: Δικυμνίοις βολαῖς· τῶν ἐν τῷ Εὐριπίδου Δικυμνίῳ μνημονεύει ἂν ἴσως. κεραυνοῦται γὰρ ἢ ναῦς κατὰ τὸν ἐκεῖ λόγον, οὐχ ὡς αὐτοῦ τοῦ Δικυμνίου κατεσκευασμένου.

476

φαῦλον ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν,
πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον
σοφίαν, λῆσχης ἀτρίβωνα

Diog. L. 3, 63: ὁ γοῦν φαῦλος λέγεται παρ' αὐτῷ (int. Platonem) καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλοῦ, ὡς καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Δικυμνίῳ φέρεται ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους οὕτως ἰ 'φαῦλον — ἀτρίβωνα'. vs. 1 asserunt Didymus qui dicitur in Milleri libro *Mélanges de litt. Gr.* p. 402 Phot. Lex. p. 642, 20 Etym. M. p. 789, 34 Suidas v. εἰδέα et φαῦλον Schol. Plat. p. 920 a 36 Eust. II. p. 1356, 62, denique partim Lex. Vindob. p. 187, 6. cf. Plutarchus V. Marcelli c. 21: τὸν δῆμον — δραθυμίας ἄπειρον καὶ κατὰ τὸν Εὐριπίδειον Ἡρακλέα 'φαῦλον — ἀγαθόν'. similiter idem V. Cimon. c. 4. Anecd. Bachm. vol. 1 p. 412, 7: φαῦλον — ἐπὶ δὲ ἀγαθοῦ Εὐριπίδης ἐν Ἡρακλεῖ 'φαῦλον — ἀγαθόν'. respicit Phryg. Bekk. p. 6, 19 et p. 368, 31: ἄκομψον καὶ φαῦλον· οἶον κομψείας καὶ πανουργίας ἀπηλλαγμένον. item fortasse Iulianus p. 54 A: φαύλω καὶ ἀκόμψῳ θεατῇ.

477

πόνος γάρ, ὡς λέγουσιν, εὐκλείας πατήρ.

Stob. Flor. 29, 7. Sophocli hunc versum tribuit Maximus Planudes Rhet. vol. 5 p. 441.

478

τὸ τῆς ἀνάγκης οὐ λέγειν ὅσον ζυγόν.

Stob. Ecl. 1, 4, 6 p. 156: *Εὐριπίδης Λικυμνίῳ* (διδύμῳ libri). 'τὸ τῆς — ζυγόν'. fortasse hunc versum spectat Doxopater Rhet. vol. 2 p. 291: μέλλει· τὸ θεῖον δ' ἐστὶ τοιοῦτον φύσει (Eur. Or. 420). 'τὸ τῆς ἀνάγκης ἰσχυρὸν ζυγόν', Euripidem scripsisse τὸ τῆς ἀνάγκης δυσπαραίτητον (vel οὐ παραιτητὸν) ζυγόν suspicor, cf. Iulian. Orat. VIII p. 246 B: ἀπαραίτητον γάρ ἐστι τὸ λεγόμενον ζυγὸν τῆς ἀνάγκης.

479

Τευθράντιον δὲ σχῆμα Μυσίας χθονός

Stephanus Byz. p. 618, 15: *Τευθρανία, Μυσίας πόλις* — τὸ ἔθνικόν *Τευθράνιος* — καὶ *Τευθράντιος*. *Εὐριπίδης Λικυμνίῳ* 'Τευθράντιον — χθονός'.

480

*δέσποτα φιλόδαφνε Βάκχε, Παιὰν Ἄπολλον εὐ-
λυρε*

Macrob. Sat. 1, 18, 6: *Euripides in Licymnio Apollinem Liberumque unum eundemque deum esse significans scribit* 'δέσποτα — εὐλυρε'. fortasse δέσποτα | φιλόδαφνε Παιὰν Βάκχ' Ἄπολλον εὐλυρε leg.

481

θριάζειν

Hesych.: *θριάζειν· φυλλολογεῖν, ἐνθουσιᾶν, ἐνθουσιάζειν*. *Εὐριπίδης Λικυμνίῳ καὶ Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ*.

482

Demetrius π. ποιημάτων in Volum. Hercul. ed. Oxon. 1 p. 115 (cf. Hercul. vol. coll. alt. V p. 4): *ιν κ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Νιυσανίῳ φειμ τοῦ καὶ πόλεις α Legendum esse παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Λικυμνίῳ vidit Dobraeus.*

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ

Μελάνιππος vitiose scribitur in marmore Albano (Corp. Inscr. 6047) et in libris plerisque Eusebii Pr. E. p. 466 D.

duae fuerunt huius tituli fabulae, quarum altera ἡ σοφή, altera ἡ δεσμῶτις appellatur; plerique tamen testes simpliciter *Μελανίππην* laudant, neque ausim decernere singuli loci utrius sint dramatis.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ Η ΣΟΦΗ

Gregorius Cor. Rhet. vol. 7 p. 1313: ἡ δὲ τῆς σοφῆς *Μελανίππης* αὕτη ἱστορία. "Ἕλληνοσ τοῦ Διὸς Αἰόλοσ τεκνωθεὶσ ἐκ μὲν τῆς Εὐρυδίκης ἐγέννησε Κρηθεά καὶ Σαλμωνέα καὶ Σίσυφον*), ἐκ δὲ τῆς Χείρωνοσ θυγατρὸσ Ἰππῆσ κάλλει διαφέρουσαν *Μελανίππην*. αὐτὸσ μὲν οὖν φόνον ποιήσασ ἐπ' ἐνιαυτὸν ἀπῆλθε φυγὰσ, τὴν δὲ *Μελανίππην* Ποσειδῶν διδύμων παίδων ἔγκυον ἐποίησεν· ἡ δὲ διὰ τὴν τοῦ πατρός προσδοκίαν τοὺσ γεννηθέντασ εἰσ τὴν βούστασιν ἔδωκε τῇ τροφῶ θεῖναι κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ κατασπείραντοσ. ὑπὸ δὲ τὴν κάθοδον τοῦ δυνάστου τὰ βρέφη τινὲσ τῶν βουκόλων φυλαττόμενα μὲν ὑπὸ τοῦ ταύρου, θηλαζόμενα δὲ ὑπὸ μιᾶσ τῶν βοῶν ἰδόντεσ, ὡσ βουγενῆ τέρατα τῶ βασιλεῖ προσήνεγκαν· ὁ δὲ τῇ τοῦ πατρός Ἕλληνοσ γνώμη πεισθεὶσ ὀλοκαυτοῦν τὰ βρέφη κρίνασ *Μελανίππη* τῇ θυγατρὶ προσέταξεν ἐνταφίοισ αὐτὰ κοσμηῆσαι· ἡ δὲ καὶ τὸν κόσμον αὐτοῖσ ἐπέθηκε καὶ τὸν λόγον εἰσ παραίτησιν ἐξέθηκε φιλότιμον. Dionysius Hal. Rhet. 9, 11 vol. 5 p. 355: ἡ *Μελανίππη* σοφή, τὸ δράμα Εὐριπίδου, ἐπιγέγραπται μὲν σοφή, ὅτι φιλοσοφεῖ καὶ διὰ τοῦτο τοιαύτησ μητρόσ ἐστιν, ἵνα μὴ ἀπίθανοσ ἢ ἡ φιλοσοφία· ἔχει δὲ διπλοῦν σχῆμα, τὸ μὲν τοῦ ποιητοῦ, τὸ δὲ τοῦ προσώπου τοῦ ἐν τῶ δράματι, τῆσ *Μελανίππης*. et mox p. 356: ἡ δὲ *Μελανίππη* ἐπαιδεύθη (ἐπλήσθη Valck.) μὲν ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνοσ, γέγονε δὲ ταύτη παιδία, ἐξέθηκε δ' αὐτὰ εἰσ τὰ τοῦ πατρός βουφόρβια· ὁ δὲ πατήρ ἠγεῖται ἐκ βοὸσ εἶναι καὶ ὡσ τέρασ βούλεται κατακαῦσαι· βοηθοῦσα αὕτη (αὕτη Welck.) ἡ *Μελανίππη* ἀποφαίνεσθαι πειρᾶται ὅτι τέρασ οὐδέν ἐστιν. οὕτω τὸ δράμα ὅλον ἐσχημάτισται. καὶ ἅμα διδάσκει ἡμᾶσ Εὐριπίδοσ ὅτι τὸν σχηματίζοντα ἐγγυτάτω δεῖ εἶναι τοῦ λῦσαι τὸ σχῆμα μετὰ τῆσ ἀσφαλείασ τοῦ σχή-

*) Ex his verbis conicere possis huius fabulae esse fr. 14.

ματος. περιερχομένη γὰρ πάσας αἰτίας τοῦ σῶσαι τὰ παιδία λέγει 'εἰ δὲ παρθένος φθαρεῖσα ἐξέθηκε τὰ παιδία καὶ φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ φόνον δράσεις;' *similiter idem Rhet. 8, 10 vol. 5 p. 300 sq.*: *Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ἐν ὄλω δράματι λόγον ἐσχηματισμένον περαίνει, ἐν τῇ Μελανίππῃ τῇ σοφῇ. ἀκεῖ δὲ τὸ σχῆμα διπλοῦν, τὸ μὲν αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ, τὸ δὲ τοῦ ὑποκειμένου προσώπου, τῆς Μελανίππης κτέ.* *exitus fabulae continetur iis quae tradit Hyginus fab. 186: Menalippen excaecavit (pater) et in munimento conclusit.* *hanc fabulam respicit Tatianus Or. ad Gr. c. 33 p. 132: Μελανίππη τις ἦν σοφῇ· διὰ τοῦτο ταύτην ὁ Λυσίστρατος ἐδημιούργησεν.* *item ut videtur Ar. Thesm. 547: ἐπίτηδες εὐρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε.* *Nonnus Dionys. 8, 236: καὶ σὲ σοφῆς προβέβουλεν ἀειδομένης Μελανίππης.*

483

Ζεὺς ὅστις ὁ Ζεὺς, οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ

Lucian. Ion. trag. 41 vol. 2 p. 689: ἐπεὶ καθ' ἑαυτὸν ὁπότεν ὁ Εὐριπίδης μηδὲν ἐπειγούσης τῆς χρείας τῶν δραμάτων τὰ δοκοῦντά οἱ λέγει, ἄκουσον αὐτοῦ τότε παρρησιαζομένου 'ὄρας τὸν ὑψοῦ — θεόν' (fr. 935) καὶ πάλιν 'Ζεὺς ὅστις — λόγῳ' καὶ τὰ τοιαῦτα. *Iustinus M. de monarchia c. 5: ἐν Φρίξῳ ὁ τραγικός — ἐν Φιλοκτήτῃ — ἐν Ἐκάβῃ 'Ζεὺς ὅστις — λόγῳ'.* *Plut. Mor. p. 756 C: ἀκούεις δὲ δήπου τὸν Εὐριπίδην ὡς ἐθορυβήθη ποιησάμενος ἀρχὴν τῆς Μελανίππης 'Ζεὺς γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ'. μεταλαβὼν δὲ χορὸν ἄλλον — ἥλλαξε τὸν στίχον ὡς νῦν γέγραπται 'Ζεὺς ὡς — ὕπο' (fr. 484).* *respicit Athenagoras Legat. pro Christ. c. 5 p. 24 Ζῆνα γὰρ ὅστις ἐστὶ Ζεὺς, οὐκ οἶδα πλὴν λόγῳ.* *cf. Eur. Herc. F. 1263: Ζεὺς δ' ὅστις ὁ Ζεὺς πολέμιόν μ' ἐγείνατο.*

484

Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο,
Ἕλλην' ἔτικτεν

Greg. Cor. Rhet. vol. 7 p. 1312: καὶ Εὐριπίδης 'Ζεὺς —

ὑπο' (vs. 1). οὗτος ὁ στίχος ἐν δυσὶν εὔρηται δράμασιν Εὐριπίδου, ἐν τε τῷ λεγομένῳ Πειρίθῳ (fr. 594, 4) καὶ ἐν τῇ σοφῇ Μελανίππῃ. — ἐν δὲ τῇ Μελανίππῃ παρεισάγει ταύτην προοιμιαζομένην 'Ζεὺς — ἔτικτεν'. vs. 1 habet Ar. Ran. 1244, ubi Schol.: Μελανίππης τῆς σοφῆς ἡ ἀρχή. item Plut. Mor. p. 756 C (vide fr. 483) et Hermogenes Rhet. vol. 3 p. 434.

485

ἢ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα προμαντεύσατο
 χρησμοῖσι σαφέσιν ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς

Clemens Alex. Strom. I p. 361: μαρτυρεῖ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Ἰπποῦς ὡδέ πως 'ἢ πρῶτα — ἀντολαῖς'. similiter Cyrillus c. Iulian. IV p. 134 B. locum huc rettulit Valck. in Eur. Phoen. 506.

486

τὸν δ' ἀμφὶ βοῦς διφέντα Βοιωτὸν καλεῖν

Stephanus Byz. v. Βοιωτία p. 173, 17 de Boeoto: καὶ Εὐριπίδης 'τὸν — καλεῖν'. Eust. in Dionys. P. 426 p. 178, 13: ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἔσχεν ὡς διφεῖς ἀμφὶ τοὺς βόας. διφθέντα Valck.

487

Aristophanes Lysistr. 1124:

ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι·
 αὐτὴ δ' ἐμαντῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω·
 τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
 πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς.

Schol. de vs. 1125 annotant: ὁ στίχος (οἱ στίχοι Put.) ἐκ σοφῆς Μελανίππης Εὐριπίδου. videntur quattuor versus allati aut desumpti esse ex Euripide aut ad exemplum huius poetae compositi. vs. 1 μουσα δ' ἔστι μοι Suidas v. μουσῶ-θῆναι.

488

κοῦκ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα,
 ὡς οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία·

ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα,
τίκτουσι πάντα κἀνέδωκαν εἰς φάος,
δένδρα, πετεινά, θήρας οὓς θ' ἄλμη τρέφει
γένος τε θνητῶν.

Dionys. Hal. Rhet. 9, 11 vol. 5 p. 356: ὁμολογεῖ οὖν (Eur.) τὴν διδασκαλίαν τὴν ἀρχαίαν διὰ τῆς Μελανίππης 'καὶ οὐκ ἐμός — μία' (vs. 1 et 2). vs. 2 — 6 habet Diod. Sic. 1, 7 (quem locum repetit Eusebius Praep. Euang. p. 20 D). vs. 1 affert Dionys. Hal. Rhet. 8, 10 vol. 5 p. 301. respicit Plato Sympos. p. 177 A. item Callim. Lav. Pall. 56: μῦθος δ' οὐκ ἐμός, ἀλλ' ἐτέρων. Aristid. vol. 2 p. 41: καὶ μὴν οὐκ ἐμός ὁ μῦθος, ἔφη ὁ Πλάτων τὸ τοῦ Εὐριπίδου προσπαίζων (quibus verbis Eurip. Hipp. 352 respici falso statuit Schol. p. 398). Plut. Mor. p. 661 A: οὐκ ἐμός, εἶπεν, ὁ μῦθος, ἀλλ' οὐτοσί Φίλων κτέ. Iulianus p. 299 C: οὐκ ἐμός ὁ λόγος οὗτός ἐστιν, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ. Aristid. vol. 1 p. 116 sq.: καίτοι τοῦτό γε οὐκ ἐμός ὁ λόγος, ἀλλ' ἡ πόλις αὐτὴ συνομολογεῖ. Hor. Sat. 2, 2, 2: *nec meus hic sermo est, sed quae praecepit Ofellus rusticus abnormis sapiens crassaque Minerva*. cf. Eur. Hel. 513: λόγος γὰρ ἐστὶν οὐκ ἐμός, σοφῶν δ' ἔπος. vs. 2—4 apponit Tzetzes Exeg. II. p. 41, 18. hunc locum spectare videtur Aristot. Poet. c. 15 p. 1454 a 31: παράδειγμα — τοῦ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἀρμόττοντος — ἢ τῆς Μελανίππης ῥῆσις.

489

Dionys. Hal. Rhet. 8, 10 vol. 5 p. 301: ὁ μὲν Εὐριπίδου σχηματισμὸς οὗτος· ὁ δὲ τῆς Μελανίππης 'τίς τὰ παιδία ἐξέθηκεν εἰς τὰ τοῦ πατρὸς βουφόρβια'. *ibid.* 9, 11 vol. 5 p. 355 sq.: περιερχομένη γὰρ πάσας αἰτίας τοῦ σῶσαι τὰ παιδία λέγει (Melanippe) 'εἰ δὲ παρθένος φθαρεῖσα ἐξέθηκε τὰ παιδία καὶ φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ φόνον δράσεις;' *poetae verba a Dionysio parum accurate reddita vix licet restituere, cf. Valck. Diatr. p. 183.*

490

δικαιοσύνας τὸ χρύσειον πρόσωποι

Aristot. Eth. Nicom. 5, 2 p. 1129 b 28: κρατίστη τῶν ἀρετῶν εἶναι δοκεῖ ἢ δικαιοσύνη καὶ οὐθ' ἔσπερος οὐθ' ἔῤῥος οὕτω θαυμαστός. ubi Scholion codicis Paris. 1854 ab Osanno in Wolfii Anal. vol. 2 p. 538 editum: τοῦτο ἐκ τῆς Εὐριπίδου σοφῆς Μελανίππης· λέγει γὰρ ἐν αὐτῇ 'δικαιοσύνης τὸ χρύσειον πρόσωπον'. pro τὸ χρύσειον alter codex Parisinus 2023 τηλαυγὲς χρυσοῦν praebet, ubi τηλαυγὲς e Pindari Ol. 6, 4 immixtum esse suspicatus est Meinekius Exerc. philol. in Ath. II p. 25. idem Aristotelis ope Euripideum locum sic iussit restitui:

δικαιοσύνας τὸ χρύσειον πρόσωπον·
οὐθ' ἔσπερος οὐθ' ἔῤῥος οὕτω
θαυμαστός.

Aristotelis vestigia legit Plotinus vol. 1 p. 5: καλὸν τὸ τῆς δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης πρόσωπον καὶ οὔτε ἔσπερος οὔτε ἔῤῥος οὕτω καλά. extremis verbis utitur auctor Timarionis dialogi in *Notices et Extraits* vol. IX, 2 p. 179: καὶ οὐθ' ἔσπερος οὐθ' ἔῤῥος οὕτω θαυμαστός ὡς ἡμῖν ἐκεῖνος τῷ τότε παρανατέταλκε. forma δικαιοσύνας debetur Athenaeo XII p. 546 B: καὶ πού τις καὶ ποιητῆς ἐφθέγγατο 'δικαιοσύνας τὸ χρύσειον πρόσωπον' καὶ πάλιν (Soph. fr. 11) 'τὸ χρύσειον ὄμμα τὸ τῆς Δίκης'.

491

ὄμνημι δ' ἱερὸν αἰθέρ', οἴκησιν Διός

Ar. Ran. 100 et 311, quos locos attulimus fr. 43. Schol. Ar. Ran. 100: αἰθέρα Διός] Εὐριπίδου ἐκ Μελανίππης 'ὄμνημι δ' — Διός'. ubi ἐκ Μελανίππης Σοφοκλέους (omisso Εὐριπίδου) ed. Ald., εἰς τὴν Μελανίππην Σοφοκλῆς codex Mediol., ἐκ Μελανίππης σοφῆς Bergler. Suidas v. παρακεκινδυνευμένον: Εὐριπίδης 'ὄμνημι δ' — Διός'. utitur hoc versu leviter mutato Ar. Thesm. 272: ὄμνημι τολυυν αἰθέρ' οἴκησιν Διός. ubi Scholia: ἐκ τῆς Μελανίππης Εὐριπίδου.

492

Hyginus Poet. Astr. 2, 18 p. 463: Euripides autem in *Menalippa Hippen Chironis Centauri filiam Thetin antea*

*appellatam dicit, quae cum aleretur in monte Pelio et studium in venando maximum haberet, quodam tempore ab Aeolo Hellenis filio Iovis nepote persuasam concepis-
 se, cumque iam partus appropinquaret, profugisse in silvam. — itaque cum parens eam persequeretur, dicitur illa petisse a deorum potestate ne pariens a parente conspiceretur. quae deorum voluntate postquam peperit, in equam conversa inter astra est constituta. cf. Eratosth. Catast. c. 18 et Schol. Germ. Caes. Arat. p. 79, 3 et 141, 6. huc spectat Pollux 4, 141: τὰ δὲ ἔκσκευα πρόσωπα — Ἴππη ἢ Χείρωνος ὑπαλλαττομένη εἰς Ἴππον παρ' Εὐριπίδῃ.*

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ Η ΔΕΣΜΩΤΙΣ

Argumentum tragoediae tradit Hyginus fab. 186. Epigr. Cyzic. Anthol. Pal. 3, 16: *Αἴολε καὶ Βοιωτέ, σοφὸν φιλομήτορα μόχθον πρήξατε, μητέρ' ἔην δυόμενοι θανάτου· τοῦνεκα γὰρ καὶ πεφήνατε ἄλκιμοι ἄνδρες, ὃς μὲν ἀπ' Αἰολίης, ὃς δ' ἀπὸ Βοιωτίης.* quo epigrammate celebrantur *Αἴολος καὶ Βοιωτὸς Ποσειδῶνος παῖδες δυόμενοι ἐκ δεσμῶν τὴν μητέρα Μελανίππην.* Strabo VI p. 265 de Metapontio disserens: *ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν Μετάποντον μυθεύουσι καὶ τὴν Μελανίππην τὴν δεσμῶτιν καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς Βοιωτόν.*

493

*σὺν τῷ θεῷ χρὴ τοὺς σοφοὺς ἀναστρέφειν
 βουλευμάτ' αἰεὶ πρὸς τὸ χρησιμώτερον.*

Orion Flor. 5, 3 p. 255, 16: *ἐκ Μελανίππης δεσμώτιδος Εὐριπίδου. 'σὺν — χρησιμώτερον'.*

494

*ἴστω δ' ἄφρων ὦν ὅστις ἄτεκνος ὦν τὸ πρὶν
 παιδας θυραίους εἰς δόμους ἐκθήσατο,
 τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεῶν παραστρέφων·
 ᾧ γὰρ θεοὶ διδῶσι μὴ φῦναι τέκνα,
 οὐ χρὴ μάχεσθαι πρὸς τὸ θεῖον, ἀλλ' ἔαν. 5*

Stob. Flor. 76, 10: *Εὐριπίδου Μελανίππη. 'ἴστω δ'*

— *ἔαν*’. vs. 4 *φῦσαι* Matthiae. vs. 5 *μάχεσθαι* Conington, *γλείσθαι* vel *τλείσθαι* libri.

495

*ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος εἵνεκα
ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους· ἐγὼ δὲ πως
μισῶ γελοίους, οἵτινες τήτει σοφῶν
ἀχάλιν’ ἔχουσι στόματα, κείς ἀνδρῶν μὲν οὐ
τελοῦσιν ἀριθμόν, ἐν γέλωτι δ’ εὐπρεπεῖς 5
οἰκοῦσιν οἴκους καὶ τὰ ναυστολούμενα
ἔσω δόμων σῴζουσι*

Ath. XIV p. 613 D: καὶ Εὐριπίδης δ’ ἐν τῇ δεσμώτιδι *Μελανίππη* ἔφη ‘*ἀνδρῶν — σῴζουσι*’. cf. Eust. Od. p. 1837, 1: ὁ καλὸς Εὐριπίδης ἐν τῷ ‘*οἱ γέλωτος εἵνεκα ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους εὐπρεπεῖς ὄντες ἐν γέλωτι*’. vs. 1 *εἵνεκα* Eust., *οὔνεκα* Ath. vs. 3 *τήτει* L. Dindorfius, *τί εἴ τι* AB. vs. 4 *ἀστῶν* Meinekius. vs. 5 *εὐτρεπεῖς malit* Meinekius.

496

*ἄλγιστόν ἐστι θῆλυ μισηθὲν γένος·
αἱ γὰρ σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις
αἰσχὸς γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον
ταῖς οὐ κακαῖσιν αἱ κακαί· τὰ δ’ εἰς γάμους
οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιᾶς ἀνδράσιν φρονεῖν. 5*

Stob. Flor. 69, 19: Εὐριπίδου *Μελανίππη*. ‘*ἄλγιστόν — φρονεῖν*’. locum huc referendum esse docet fr. 497.

497

*τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίγνεται
γυναικός, ἐσθλῆς δ’ οὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν
πέφυκ’ ἄμεινον· διαφέρουσι δ’ αἱ φύσεις.*

Stob. Flor. 69, 11: Εὐριπίδου *Μελανίππη*. ‘*τῆς μὲν — φύσεις*’. Porphyrius in Euseb. Pr. E. p. 466 D: Εὐριπίδης δὲ ἐν *Μελανίππη* τῇ δεσμώτιδι ‘*τῆς μὲν — φύσεις*’. vs. 1 οὐδὲν ἔστ’ ἰδεῖν scripserim.

498

Ath. XII p. 523 D: ὀνομάσθη δ' ἡ Σίρις, ὡς μὲν Τι-
μαιος φησὶ καὶ Εὐριπίδης ἐν δεσμώτιδι Μελανίππη, ἀπὸ
γυναικὸς τινος Σίριδος.

499

τίσασθε τήνδε· καὶ γὰρ ἐντεῦθεν νοσεῖ
τὰ τῶν γυναικῶν· οἱ μὲν ἢ παίδων πέρι
ἢ συγγενείας εἵνεκ' οὐκ ἀπώλεσαν
κακὴν λαβόντες· εἶτα τοῦτο τᾶδίκον
πολλαῖς ὑπερρύηκε καὶ χωρεῖ πρόσω, 5
ὥστ' ἐξίτηλος ἀρετὴ καθίσταται.

Stob. Flor. 74, 6: Εὐριπίδου Μελανίππη. 'τίσασθε —
καθίσταται'.

500

πλὴν τῆς τεκούσης θῆλυ πᾶν μισῶ γένος.

Stob. Flor. 73, 10: Εὐριπίδου Μελανίππης. 'πλὴν —
γένος'.

501

μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος
ψάλλει κενὸν τόξευμα καὶ κακῶς λέγει·
αἶ δ' εἶσ' ἀμείνους ἀρσένων, ἐγὼ λέγω.

Vita Eur. in Westerm. Βιογρ. p. 136, 73: ἐν γοῦν τῇ
Μελανίππη περὶ αὐτῶν τάδε φησὶ 'μάτην — λέγω' καὶ τὰ
ἐξῆς. vs. 2 verba καὶ κακῶς λέγει interpolatori tribuit Her-
werdenus. vs. 3 ἐμῷ λόγῳ Fritzschius, malim ἢ ἐγὼ λέγω.

502

ὅστις δ' ἄμικτον πατέρ' ἔχει νεανίας
στυγνόν τ' ἐν οἴκοις, μεγάλα κέκτηται κακά.

Stob. Flor. 83, 3: Εὐριπίδου Μελανίππη. 'ὅστις —
κακά'.

503

γάμους δ' ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους,
μάτην πονοῦσιν· ἢ δὲ τῷ χρεῶν πόσει
μένουσα κάσπούδαστος ἦλθεν εἰς δόμους.

Stob. Flor. 70, 1: *Εὐριπίδου Μελανίππης*. 'γάμους —
δόμους'. vs. 1 ὅσαι Bergkiius.

504

ὅσοι γαμοῦσι δ' ἢ γένει κρείσσους γάμους
ἢ πολλὰ χρήματ', οὐκ ἐπίστανται γαμεῖν·
τὰ τῆς γυναικὸς γὰρ κρατοῦντ' ἐν δώμασι
δουλοῖ τὸν ἄνδρα, κούκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος.
πλοῦτος δ' ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων δ
ἀνόνητος· αἱ γὰρ διαλύσεις οὐ ράδιαι.

Stob. Flor. 70, 4: τοῦ αὐτοῦ *Μελανίππη*. 'ὅσοι —
ράδιαι'.

505

μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων
μετὰ σωφροσύνης
κῦρσαι θνητοῖσιν ἄριστον.

Stob. Flor. 72, 13: τοῦ αὐτοῦ *Μελανίππης*. 'μετρίων
— ἄριστον'. vs. 1 δὲ] γε M, τε scripserim.

506

ὦ τέκνον, ἀνθρώποισιν ἔστιν οἷς βίος
ὁ μικρὸς εὐκρας ἐγένεθ', οἷς δ' ὄγκος κακόν.

Stob. Flor. 94, 1: *Εὐριπίδου Μελανίππη*. 'ὦ — κα-
κόν'.

507

τὰ τυγχάνοντα δ' ὅστις εὖ φέρει βροτῶν,
σοφὸν νομίζω σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖ.

Stob. Flor. 108, 24: *Εὐριπίδου Μελανίππης*. 'τὰ —
δοκεῖ'. eosdem versus affert Plut. Mor. p. 116 F. vs. 1

τυγχάνοντα] προσπεσόντα Plut. vs. 2 σοφὸν νομίζω] ἄριστος εἶναι Plut.

508

δοκεῖτε πηδᾶν τὰδικήματ' εἰς θεοὺς
 πτεροῖσι, κᾶπειτ' ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς
 γράφειν τιν' αὐτά, Ζῆνα δ' εἰσορῶντά νιν
 θνητοῖς δικάζειν; οὐδ' ὁ πᾶς ἂν οὐρανὸς
 Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας 5
 ἐξαρκέσειεν οὐδ' ἐκεῖνος ἂν σκοπῶν
 πέμπειν ἐκάστῳ ζημίαν· ἀλλ' ἡ Δίκη
 ἐνταῦθά ποῦστιν ἐγγύς, εἰ βούλεσθ' ὄραν.

Stob. Ecl. 1, 3, 14 p. 108: *Εὐριπίδης Μελανίππη*. 'δοκεῖτε — ὄραν'. vs. 5 spurium iudicat Herwerdenus. vs. 7 πέμπων θ' Herwerdenus. quae subicit Stobaeus, λύπας μὲν ἀνθρώποισιν κτέ., cum h. l. non cohaerere vidit Grotius.

509

οὐκ ἔστι πράσσοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν·
 ὅξυ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὅς τὰ πάνθ' ὄρα.

Stob. Ecl. 1, 8, 19 p. 232: *Εὐριπίδου Μελανίππη* (πη-νελόπ ante Musgr., Ἀλόπη coniecit Conington). 'οὐκ — ὄρα'.

510

τί τοὺς θανόντας οὐκ ἔᾶς τεθνηκέναι
 καὶ τὰκχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα;

Stob. Flor. 124, 16: *Εὐριπίδου Μελανίππης*. 'τί — ἀλγήματα'.

511

παλαιὸς αἶνος· ἔργα μὲν νεωτέρων,
 βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος.

Stob. Flor. 115, 5: *Εὐριπίδου Μελανίππης*. 'παλαιὸς — κράτος'.

512

τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιὰ γέρον ἀνὴρ.

Stob. Flor. 116, 7: *Εὐριπίδου Μελανίππης*. 'τί — ἀνὴρ'.

513

παπαῖ, νέος καὶ σκαιὸς οἶός ἐστ' ἀνὴρ.

Stob. Flor. 52, 3: *Εὐριπίδου Μελανίππη*. 'παπαῖ, νέος — ἀνὴρ'.

514

ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ οἶδ' ὅπως σκοπεῖν χρεῶν
τὴν εὐγένειαν· τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν
καὶ τοὺς δικαίους τῶν κενῶν δοξασμάτων,
κἂν ὡσι δούλων, εὐγενεστέρους λέγω.

Stob. Flor. 86, 9: *Εὐριπίδου Μελανίππης*. 'ἐγὼ μὲν — λέγω'. vs. 1 οὖν οὐκ οἶδ' ὅπως Matth., οὐκ οἶδ' ὅπως δὴ libri. vs. 2 sq. τὰς γὰρ ἀνδρείας φύσεις καὶ τὰς δικαίας καὶ κενὰς Heimsoethius. vs. 4 εὐγενεστέρους Heimsoethius.

515

δοῦλον γὰρ ἐσθλὸν τοῦνομ' οὐ διαφθερεῖ,
πολλοὶ δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων.

Stob. Flor. 62, 38: *Εὐριπίδου Μελανίππης*. 'δοῦλον — ἐλευθέρων'. vs. 1 legitur in Flor. Monac. 130 p. 277, 4.

516

ἀργὸς πολίτης κείνος, ὡς κακός γ' ἀνὴρ.

Stob. Flor. 30, 11: *Εὐριπίδου Μελανίππη*. 'ἀργὸς — ἀνὴρ'.

517

ἴσως ἀλάστορ' οὐκ ἐτόλμησε κτανεῖν.

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 46, 5: ἀλάστορες· Βακχεῖος μὲν ἐν πρώτῳ φονεῖς φησὶν, ἐκ τῆς *Εὐριπίδου Μελανίππης* λέγοντος 'ἴσως — κτανεῖν'. ἴσως suspectum, δείσας coniecit Pflugk. ἔσως ἀλάστορ' οὐδ' Conington.

τυγχάνοντα] προσπεσόντα Plut. vs. 2 σοφὸν νομίζω] ἄριστος εἶναι Plut.

508

δοκεῖτε πηδᾶν τὰδικήματ' εἰς θεοὺς
 πτεροῖσι, κᾶπειτ' ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς
 γράφειν τιν' αὐτά, Ζῆνα δ' εἰσορῶντά νιν
 θνητοῖς δικάζειν; οὐδ' ὁ πᾶς ἂν οὐρανὸς
 Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας 5
 ἐξαρκέσειεν οὐδ' ἐκεῖνος ἂν σκοπῶν
 πέμπειν ἐκάστῳ ζημίαν· ἀλλ' ἡ Δίκη
 ἐνταῦθά ποῦστιν ἐγγύς, εἰ βούλεσθ' ὄρᾶν.

Stob. Ecl. 1, 3, 14 p. 108: *Εὐριπίδης Μελανίππη*.
 'δοκεῖτε — ὄρᾶν'. vs. 5 spurium iudicat Herwerdenus.
 vs. 7 πέμπων θ' Herwerdenus. quae subicit Stobaeus, λύπας
 μὲν ἀνθρώποισιν κτέ., cum h. l. non cohaerere vidit Grotius.

509

οὐκ ἔστι πράσσοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν·
 ὅξυ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὅς τὰ πάνθ' ὄρᾶ.

Stob. Ecl. 1, 8, 19 p. 232: *Εὐριπίδου Μελανίππη* (πη-
 νελόπ ante Musgr., Ἀλόπη coniecit Conington). 'οὐκ —
 ὄρᾶ'.

510

τί τοὺς θανόντας οὐκ ἔᾶς τεθνηκέναι
 καὶ τὰκχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα;

Stob. Flor. 124, 16: *Εὐριπίδου Μελανίππης*. 'τί —
 ἀλγήματα'.

511

παλαιὸς αἶνος· ἔργα μὲν νεωτέρων,
 βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος.

Stob. Flor. 115, 5: *Εὐριπίδου Μελανίππης*. 'παλαιὸς
 — κράτος'.

θύων ἀπαρχάς

Ar. Ran. 1238: ΕΤΡ. — Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς ΑἰσΧ. ληκύνθιον ἀπώλεσεν. ΕΤΡ. ἕασον εἰπεῖν πρῶθ' ὄλον με τὸν στίχον. 'Οἰνεύς — ἀπαρχάς' ΑἰσΧ. ληκύνθιον ἀπώλεσεν. Scholia v. 1238: Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς. ἔστι μὲν ἐκ Μελεάγρου μετὰ ἱκανὰ τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ δράματος 'Καλυδῶν — χθονός' (fr. 519). vs. 2 cf. Schol. II. I, 535 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 240, 12 (Eust. II. p. 770, 21): Οἰνεύς ἀπαρχάς θύων κατὰ Εὐριπίδην. Apollod. 1, 8, 2: τὰς ἀπαρχάς Οἰνεύς θεοῖς πᾶσι θύων.

521

Μελέαγρε, μελέαν γάρ ποτ' ἀγρεύεις ἄγραν

Etym. M. p. 576, 30: Μελέαγρος· ἐτυμολογεῖ Εὐριπίδης 'Μελέαγρε — ἄγραν'. cf. Proculus in Plat. Cratyl. c. 83 p. 43 (Anecd. Bekk. p. 1163): ἵνα μὴ τὸν Μελέαγρον ὥσπερ Εὐριπίδης κακῶς ἐτυμολογήσῃ διὰ τὴν μελέαν ἄγραν. ἀγρεύσεις Valckenarius.

522

καὶ κτῆμα δ', ὦ τεκοῦσα, κάλλιστον τόδε,
 πλούτου δὲ κρείσσον· τοῦ μὲν ὠκεία πτέρυξ,
 παῖδες δὲ χρηστοί, κἄν θάνωσι, δώμασι
 καλόν τι θησαύρισμα τοῖς τεκοῦσί τε
 ἀνάθημα βιότου κοῦποτ' ἐκλείπει δόμους. 5

Stob. Flor. 75, 2. Meleagri sunt verba sicut fr. 523 et 524.

523

δειλοὶ γὰρ ἄνδρες οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ
 ἀριθμόν, ἀλλ' ἄπεισι κἄν παρῶσ' ὄμως.

Stob. Flor. 8, 3.

524

ἠγησάμην οὖν, εἰ παραξεύξειέ τις
 χρηστῶ πονηρὸν λέκτρον, οὐκ ἂν εὐτεκνεῖν,

ἔσθλοιν δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἔσθλὸν ἂν φῦναι γόνον.
Stob. Flor. 72, 12.

525

ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκα εἶναι χρεῶν
ἔσθλήν, θύρασι δ' ἀξίαν τοῦ μηδενός.

Stob. Flor. 74, 12. vs. 1 εἶναι δόκει Herwerdenus, εἰ-
πεῖν χρεῶν Heimsoethius.

526

εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος,
γυναιξὶ δ' ὄπλων ἐμπέσοιεν ἡδοναί·
ἐκ τῆς ἐπιστήμης γὰρ ἐκπεπτωκότες
κείνοί τ' ἂν οὐδὲν εἶεν οὐδ' ἡμεῖς ἔτι.

Stob. Flor. 73, 29. Welcker ante vs. 1 haec verba collo-
cat πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις desumpta ex
Ar. Av. 829: similis sententia praecessisse videtur, sed Ari-
stophanem suspicor Sophoclis fr. 618, 1 aut Eur. Suppl. 447
expressisse.

527

κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας

Ar. Ran. 1316: ἰστότονα πηνίσματα, κερκίδος ἀοιδοῦ
μελέτας. ubi Schol. v. 1315: τὸ δὲ κερκίδος ἐκ Μελεάγρου
Εὐριπίδου. Schol. cod. Ven. v. 1316: καὶ ταῦτα Εὐριπί-
δου. Fritzschius haec Euripidi tribuit: αἶθ' ὑπαρόφιοι κατ'
οἴ-|κους εἰλίσσετε δακτύλοις | ἰστότονα πηνίσματα, | κερκί-
δος ἀοιδοῦ μελέτας.

528

ἢ γὰρ Κύπρις πέφυκε τῷ σκότῳ φίλη,
τὸ φῶς δ' ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν.

Stob. Flor. 64, 10.

529

εἰ δ' εἰς γάμους ἔλθοιμ', ὃ μὴ τύχοι, ποτέ,
· ἐν δόμοισιν ἡμερευουσῶν ἀεὶ

βελτίον' ἂν τέκοιμι δώμασιν τέκνα·
 ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκπονεῖ
 σκληρὰς διαίτας οἱ γόνοι βελτίονες. 5

Stob. Flor. 70, 6. vs. 4 et 5 habent Ioh. Damasc. post
 Stob. Ecl. Gaisf. p. 727, 22 et Clemens Alex. Strom. VI p. 741.
 vs. 4 ὅστις ἐκπονεῖ] ἐκπονουμένων Clemens. Atalantae haec
 verba videntur sicut fr. 530 et 531.

530

τό τοι κράτιστον, κἄν γονῆ κακός τις ἦ,
 τοῦτ' ἔστιν ἀρετή· τὸ δ' ὄνομα οὐ διαφέρει.

Orion Flor. 7, 1 p. 259, 15. vs. 1 γονῆ Conington, γυνή
 cod. κακός τις ἦ Th. Gomperzius, κράτι . . ἦ cod. vs. 2 οὐ
 διαφθερεῖ Conington.

531

μόνον δ' ἂν ἀντὶ χρημάτων οὐκ ἂν λάβοις
 γενναιότητα κἀρετήν· καλὸς δέ τις
 κἄν ἐκ πενήτων σωμάτων γένοιτο παῖς.

Stob. Flor. 87, 5. vs. 3 πενήτων F. G. Schmidtus, πονη-
 ρῶν libri.

532

μισῶ γυναῖκα πᾶσαν, ἐκ πασῶν δὲ σέ,
 ἦτις πονηρὰ τᾶργ' ἔχουσ' εἴτ' εὖ λέγεις.

Stob. Flor. 73, 31.

533

ὥς ἠδὺ δούλοις δεσπότης χρηστοῦς λαβεῖν
 καὶ δεσπότησι δοῦλον εὐμενῆ δόμοις.

Stob. Flor. 62, 3. vs. 1 in Men. mon. 556 sic scribitur:
 ὥς ἠδὺ δούλω δεσπότηου χρηστοῦ τυχεῖν.

534

Τελαμῶν δὲ χρουσοῦν ἀετὸν πέλτης ἐπι
 πρόβλημα θηρός, βότρυσι δ' ἔστεψεν κἄρα,

Σαλαμίνα κοσμῶν πατρίδα τὴν εὐάμπελον.
 Κύπριδος δὲ μίσημ', Ἀρκὰς Ἀταλάντη, κύνας
 καὶ τόξ' ἔχουσα, πελέκεως δὲ δίστομον 5
 γένυν ἐπαλλ' Ἀγκαῖος· οἱ δὲ Θεστίου
 παῖδες τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδός,
 τὸ δ' ἐν πεδίλοις, ὡς ἐλαφρίζον γόνυ
 ἔχοιεν, ὅς δὴ πᾶσιν Αἰτωλοῖς νόμος.

Macrobius Sat. 5, 18, 17: *morem vero Aetolis fuisse uno tantummodo pede calceato in bellum ire ostendit clarissimus scriptor Euripides tragicus, in cuius tragoedia quae Meleager inscribitur, nuntius inducitur describens quo quisque habitu fuerit ex ducibus qui ad aprum capiendum convenerant. in eo hi versus sunt: 'Τελαμῶν — νόμος'. §18: animadvertitis diligentissime verba Euripidis a Marone servata; ait enim ille 'τὸ λαιὸν — ποδός' (vs. 7). mox § 20: ipsa Aristotelis verba ponam ex libro quem de poetis secundum scripsit, in quo de Euripide loquens sic ait: τοὺς δὲ Θεστίου κόρους τὸν μὲν ἀριστερόν πόδα φησὶν Εὐριπίδης ἐλθεῖν ἔχοντας ἀνυπόδετον· λέγει γοῦν ὅτι τὸ λαιὸν ἴχνος ἦσαν ἀνάρβυλοι ποδός, τὸ δ' ἐν πεδίλοις, ὡς ἐλαφρίζον γόνυ ἔχοιεν. vs. 7 παῖδες] κόροι in Aristotelis loco. vs. 9 πᾶσιν] τοῖσιν scribendum suspicor.*

535

σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾶ ξύλον

Ar. Ran. 1402: ΕΤΡ. 'σιδηροβριθές — ξύλον'. ubi Schol. cod. Rav.: ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου.

536

τοὺς ζῶντας εὖ δρᾶν· κατθανῶν δὲ πᾶς ἀνὴρ
 γῆ καὶ σκιά· τὸ μηδὲν εἰς οὐδὲν ῥέπει.

Stob. Flor. 98, 4 et 121, 25. vs. 2 ῥέπει] βλέπει Flor. 98.

537

τερπνὸν τὸ φῶς τόδ'· ὁ δ' ὑπὸ γῆν Ἄιδου
σκότος
 οὐδ' εἰς ὄνειρον ἠδὺς ἀνθρώποις μολεῖν.

ἐγὼ μὲν οὖν γεγῶσα τηλικήδ' ὅμως
ἀπέπτυσ' αὐτὸ κοῦποτ' εὐχομαι θανεῖν.

Stob. Flor. 119, 9. vs. 1 ὑπὸ γῆς Osannus. vs. 4 αὐτὸν
expectes.

538

τὸ μὲν γὰρ ἐν φω̄, τὸ δὲ κατὰ σκότος κακόν.

Etym. M. p. 803, 45: φω̄· ἀντὶ τοῦ φωτί, σὺν τῷ I
Εὐριπίδης ἐν Μελεάγρῳ 'τὸ μὲν — κακόν'. verba τὸ δὲ —
κακόν nondum sunt emendata.

539

ὄρᾱς σὺ νῦν δὴ μ' ὡς ἐπράυνας, τύχη;

Phot. Lex. v. νῦν δὴ p. 305, 15 et Suid. v. νῦν δὴ: καὶ
Εὐριπίδης — ἐν Μελεάγρῳ 'ὄρᾱς — τύχη'.

540

φεῦ, τὰ τῶν εὐδαιμονούντων ὡς ταχὺ στρέφει
θεός.

Stob. Flor. 105, 46. ταχὺ Meinekius, τάχιστα libri.

541

εἰς ἀνδροβρω̄τας ἡδονὰς ἀφίξεται
κάρηνα πυρσαῖς γένυσι Μελανίππου σπάσας.

Schol. Pind. Nem. 10, 12: (Tydeus) ἀπεγεύσατο τῶν
Μελανιππέων κρεῶν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Μελεάγρῳ
φησὶν 'εἰς — σπάσας'.

542

ἀντήλιοι θεοί

Hesych.: ἀντήλιοι θεοί· οἱ πρὸ τῶν πυλῶν ἰδρυμένοι.
Εὐριπίδης Μελεάγρῳ.

543

καθωσίωσε

Hesych.: καθωσίωσε· κατέθυσεν. Εὐριπίδης Με-
λεάγρῳ.

ΜΤΣΟΙ (?)

Philodemus de piet. p. 22 ed. Gomp.: [Εὐριπί]δης δ' ἐν Μυ[σοῖς καὶ] τὸν Δία καὶ [οὐρανὸ]ν ἡλιοπὸν (λέγει). ita lacunosum locum restitui voluit Th. Gomperzius. Philodemum in nomine fabulae errasse Dindorfius suspicatur.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ

Iohannes Mal. p. 53, 12: ὁ γὰρ σοφώτατος Εὐριπίδης ποιητικῶς ἐξέθετο δράμα περὶ τοῦ Οἰδίποδος καὶ τῆς Ἰοκάστης καὶ τῆς Σφιγγός. summam argumenti omnes norunt, quid novarit Euripides et quam dispositionem instituerit parum constat. Vnger huic fabulae vindicandum suspicatur Soph. fr. 663, Meinekius adesp. fr. 107 et 309, alii adesp. fr. 6.

544

οὐρανὸν ὑπίλασ' ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν
καθέζετο

Aelianus N. A. 12, 7: τοῦτό τοι καὶ Εὐριπίδης ὑπανίττεται λέγων 'οὐρανὸν — καθέζετο'. Erotianus Gloss. Hippocr. p. 130, 7: ὑπείλλει· ὑποστρέφει, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Οἰδίποδι φησὶν 'οὐρανὸν — βάσιν'. Ath. XV p. 701 B: καὶ ταῦτ' εἰπὼν 'οὐρανὸν — ὑπὸ βάσιν' ὑπεξῆλθε τοῦ συμποσίου. vs. 1 οὐρανὸν δ' Ael.

545

ἡμεῖς δὲ Πολύβου παιδ' ἐφείσαντες πέδῳ
ἐξομματοῦμεν καὶ διόλλυμεν κόρας.

Schol. Eur. Phoen. 61: ἐν δὲ τῷ Οἰδίποδι οἱ Λαῖτου θεράποντες ἐτύφλωσαν αὐτόν (Oedipum)· 'ἡμεῖς — κόρας'.

546

οὔτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον
καὶ χρυσός ἐστιν, ἀλλὰ χάρετὴ βροτοῖς
νόμισμα κεῖται πᾶσιν, ἢ χρῆσθαι χρεῶν.

Stob. Flor. 1, 3: Εὐριπίδου Οἰδίποδος. 'οὔτοι — χρεῶν'. eosdem versus habet Orion Flor. Eurip. 20 p. 266,

18. vs. 1 et 2 Philodemus de rhetor. p. 237 Gr. (Herc. vol. V, 1 col. 27): ἄξιον Εὐριπίδῃ λέγοντι πιστεύειν ὅτι — μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀρετὴ βροτοῖς. item Clemens Alex. Strom. IV p. 575: οὐκ οὐκ μόνον τοῦτο νόμισμα λευκὸς ἄργυρος ἢ χρυσὸς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρετὴ βροτοῖς, ὡς φησὶν ὁ Σοφοκλῆς. vs. 3 ἦν κτᾶσθαι malim, sed fortasse ipse versus ab Euripide alienus est.

547

μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνή·
 ἴσην γὰρ ἀνδρὶ συμφορὰν εἶναι λέγω
 τέκνων θ' ἀμαρτεῖν καὶ πατρὸς καὶ χρημάτων
 ἀλόχου τε κεδνῆς, ὡς μόνον τῶν χρημάτων
 ἡ κρεῖσσόν ἐστιν ἀνδρὶ, σῶφρον' ἦν λάβῃ. 5

Stob. Flor. 67, 1. vs. 1 legitur in Men. mon. 363, ubi τελοῦσα pro τέκνα scriptum est. τυραννίς] τύχη τις Meinek. vs. 2 ἀνδρὶ] οὐχί O. Hense. vs. 4 χρημάτων] κτημάτων G. Hermannus. post versum 4 complura intercidisse coniecit Meinek. vs. 5 κρεῖσσον τόδ' ἐστίν (deleto ἦ) Fixius, κραισσιτόν ἐστιν Musgravius, γυνή ἐστι κρεῖσσον Dobraeus.

548

ἄλλων δὲ πάντων δυσμαχώτατον γυνή.

Stob. Flor. 73, 5. ἄλλως ed., ἄλλων M, κακῶν expectabam.

549

πᾶσα γὰρ δούλη πέφυκεν ἀνδρὸς ἢ σῶφρων
 γυνή·

ἡ δὲ μὴ σῶφρων ἀνοία τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ.

Stob. Flor. 69, 18: Εὐριπίδου Οἰδίποδι. ὅτι πᾶσα — ὑπερφρονεῖ. Clemens Alex. Strom. IV p. 592: πᾶσα οὐ μάλιστα Εὐριπίδης γράφει; ποτὲ μὲν ὅτι πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς — εὐδοκιμοῦσαν (fr. 550), ποτὲ δὲ ὅτι πᾶσα γὰρ δούλη — ὑπερφρονεῖ. vs. 1 Stob. Flor. 67, 2. vs. 2 ὑπερφρονεῖ Clemens. C. Fr. Hermannus huc refert Eur. fr. 901.

550

πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος,
 κἂν ὁ κάκιστος
 γήμη τὴν εὐδοκιμοῦσαν.

Clemens Alex. Strom. IV p. 592 (v. fr. 549). Stob. Flor. 73, 28: *Εὐριπίδου Οιδίπους*. 'κακίων ἄλοχος — εὐδοκιμοῦσαν'. vs. 1 κακίων vitiosum, χείρων nescio quis apud Markland. in Eur. Suppl. p. 189 ed. Lips., ego μείων malim. vs. 2 κράτιστος Clem.

551

ἐνὸς δ' ἔρωτος ὄντος οὐ μί' ἡδονή·
 οἷ μὲν κακῶν ἐρωῶσιν, οἷ δὲ τῶν καλῶν.

Stob. Ecl. 1, 9, 2 p. 270. dirimenda sunt ab hoc loco quae accedunt, ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον κτέ. (v. fr. 671).

552

νοῦν χρὴ θεᾶσθαι, νοῦν· τί τῆς εὐμορφίας
 ὄφελος, ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχη;

Stob. Flor. 66, 1.

553

ἄλλ' ἤμαρ ἔν τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

Stob. Flor. 105, 45: ἐν τῷ αὐτῷ (sc. Eur. Oedip.). 'ἄλλ' — ἔχει'. cf. Chaerem. fr. 20: τὸ τῆς τύχης τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

554

ἐκ τῶν ἀέλπτων ἢ χάρις μείζων βροτοῖς
 φανείσα μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον.

Stob. Flor. 111, 5. vs. 2 aut spurius aut corruptus.

555

φθόνος δ' ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων βροτῶν
 ἀπώλεσ' αὐτὸν κἀμὲ συνδιώλεσεν.

Stob. Flor. 38, 9.

556

πότερα γενέσθαι δῆτα χρησιμώτερον
 συνετὸν ἄτολμον ἢ θρασύν τε κάμαθῆ;
 τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν σκαιόν, ἀλλ' ἀμύνεται,
 τὸ δ' ἡσυχαιὸν ἀργόν· ἐν δ' ἀμφοῖν νόσος.

Stob. Flor. 7, 10. vs. 2 κάμαθῆ Grotius, κέμμανῆ libri.

557

ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὐτοῦ τύχας
 εἰς πάντα ἀμαθές, τὸ δ' ἐπικρύπτεσθαι σοφόν.

Stob. Flor. 109, 6.

558

πολλὰς γ' ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταστάσεις
 ἔδωκεν ἡμῖν μεταβολὰς τε τῆς τύχης.

Stob. Flor. 105, 44. vs. 1 καταστάσεις Lud. a Sybel.

559

ὄρῳ γὰρ χρόνῳ
 δίκαν πάντ' ἄγουσαν εἰς φῶς βροτοῖς.

Stob. Ecl. 1, 3, 3 p. 104. vs. 2 δίκαν A, δίκην al.

560

ἀηδόνα

Hesych.: ἀηδόνα· γλωσσίδα, μεταφορικῶς. Εὐριπίδης
 Οἰδίποδι. cf. fr. 923.

561

ἄναρθρος

Hesych.: ἄναρθρος· ἄτονος, ἀσθενής. Εὐριπίδης Οἰ-
 δίποδι.

ΟΙΝΕΤΣ

Fabulam ante olymp. 88, 3 actam esse docet Ar. Ach.
 418: ΕΤΡ. τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὄδι ὁ δύσπο-
 τμος γεραῖος ἠγωνίζετο; ubi Schol.: γέγραπται τῷ Εὐριπίδῃ
 δράμα Οἰνεὺς. μετὰ δὲ τὸν θάνατον Τυδέως καὶ ἐπιστρα-

τεταται Διομήδους κατὰ Θηβαίων ἀφῆρέθη τὴν βασιλείαν Οἰνεὺς διὰ τὸ γῆρας ἐπὶ τῶν Ἀργίου παιδῶν καὶ περιήει ταπεινός, ἔχρως οὐ ἐπιτελευτῶν ὁ Διομήδης Ἀργιον μὲν ἀναίλε, τὴν βασιλείαν δὲ Οἰνεὶ ἀπέδωκε. cf. Hyginus fab. 175 et Apollodorus 1. 8. 6. libri inter Οἰνεὶ et Ἴνοϊ passim fluctuant fr. 405 408 411 417 419, cf. fr. 426).

562

ΔΙΟΜ. Ὡ γῆς πατρῴας χαιρε φίλτατον κέδον
Καλυδῶνος, ἐνθεν αἶμα συγγενὲς φυγῶν
Τυδεύς, τόκος μὲν Οἰνέως, πατὴρ δ' ἐμός,
ἔκησεν Ἀργος, παῖδα δ' Ἀδράστου λαβῶν
συνῆψε γένναν

5

Aristot. Rhet. 3, 16 p. 1417 a 15: ἔτι πεπραγμένα δεῖ λέγειν ὅσα μὴ πραττόμενα ἢ οἴκτον ἢ δεινῶσιν φέρει. παράδειγμα δὲ ὁ Ἀλκίνοῦ ἀπόλογος καὶ ὁ ἐν τῷ Οἰνεὶ πρόλογος. ubi Scholia fol. 77 (vel potius 78) b 19: ὁ δὲ ἐν τῷ Οἰνεὶ πρόλογος παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐστὶ τοιοῦτος 'ὦ γῆς — γένναν'. verba sunt Diomedis, item fr. 563. cum vs. 2 cf. Eur. Suppl. 148. vs. 5 συνῆψε κῆδος Valck.

563

ἐγὼ δὲ πατρὸς αἶμ' ἐτιμωρησάμην
σὺν τοῖς ἐφηβήσασι καὶ τῶν ὀλωλότων

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 125, 9: τιμωρέουσα· βοηθοῦσα, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Οἰνεὶ φησὶν 'ἐγὼ δὲ — ὀλωλότων'. vs. 2 ἐφηβήσασι] ἐφ' ἡβης παισὶ Madwig. καὶ deleri iussit Grotius. παισὶν post ὀλωλότων lectum fuisse coniecit Hermannus.

564

ἀλλ' ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἦδεται τρόποις.

Clemens Alex. Strom. VI p. 739: Εὐριπίδης ἐν τῷ Οἰνεὶ φησὶν 'ἀλλ' — τρόποις'.

565

. . . . σὺ δὲ τρέφοντά νιν τρέφεις;

Philostr. Heroic. p. 285, 12: νυνὶ δέ μοι ἐκεῖνο εἰπέ· οἰκεία γεωργεῖς ταῦτα, ἢ δεσπότης μὲν αὐτῶν ἕτερος, σὺ δὲ τρέφοντα τοῦτον τρέφεις, ὥσπερ τὸν τοῦ Εὐριπίδου Οἰνέα.

566

πυκνοῖς δ' ἔβαλλον Βακχίου τοξεύμασι
κάρα γέροντος· τὸν βαλόντα δὲ στέφειν
ἐγὼ τετάγμην, ἄθλα κοσμάβων διδούς.

Ath. XV p. 666 C: κότταβος δ' ἐκαλεῖτο καὶ τὸ τιθέμενον ἄθλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ, ὡς Εὐριπίδης παρίστησιν ἐν Οἰνεῖ λέγων οὕτως 'πυκνοῖς — διδούς'.

567

σχολὴ μὲν οὐχί, τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως
τερπνὸν τὸ λέξαι κάποκλαύσασθαι πάλιν.

Stob. Flor. 113, 1. cf. Galenus vol. 5 p. 423 (vol. 1 p. 284 ed. Basil., vol. 5 p. 153 Chart.): λέγεται δὲ καὶ τοιαῦτα — εἰς τὸ κατὰ τὴν λύπην ἀγωγὸν 'τοῖς δὲ δυστυχοῦσιν πως τερπνὸν τὸ κλαῦσαι κάποδύρασθαι τύχας'. Galenum aberrasse ad Aesch. Prom. 637: ὡς τὰποκλαῦσαι κάποδύρασθαι τύχας, vidit Huschkus. vs. 2 πάλιν suspectum.

568

ὅταν κακοὶ πράξωσιν, ὧ ξένοι, καλῶς,
ἄγαν κρατοῦντες κοῦ νομίζοντες δίκην
δώσειν ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἠδουῆ.

Stob. Flor. 106, 3. verba sunt Oenei.

569

ΔΙΟΜ. σὺ δ' ὦδ' ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι;

ΟΙΝ. οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί.

Ag. Ran. 72: δέομαι ποιητοῦ δεξιού· 'οἱ μὲν — κακοί' (vs. 2). ubi Schol.: Εὐριπίδου ἐξ Οἰνέως 'σὺ δ' ὦδ' — κακοί'. Diomedis priorem esse versum, alterum Oenei, vidit Grotius. vs. 2 habet Greg. Cypr. 3, 22 a, imitatus videtur

Rhinthon ap. Cic. ad. Att. 1, 20, 3: *nam ut ait Rhinthon, ut opinor, οὐ μὲν παρ' οὐδέν εἰσι, τοῖς δ' οὐδέν μέλει.*

570

ὡς οὐδέν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο πλὴν τέκνων·
κέρδους δ' ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ.

Stob. Flor. 75, 3. priorem versum Diomedii, alterum Oeneo tribuit Herwerdenus.

571

τὰς βροτῶν
γνώμας σκοπῶν ὥστε Μαγνητὶς λίθος
τὴν δόξαν ἔλκει καὶ μεθίστησιν πάλιν.

Phot. Lex. p. 73, 12 et Suid. v. Ἡρακλείαν λίθον: ἡ δὲ Μαγνητὶς ἀργύρω ὁμοία ἐστίν, ὡς Εὐριπίδης Οἰνεῖ (ὡς εὐροὶ νῦν Phot.) 'τὰς — πάλιν'. vs. 2 σκοπῶν] fort. δοκεύων legendum. respicit Plat. Ion. p. 533 D: ὥσπερ ἐν τῇ λίθῳ, ἣν Εὐριπίδης μὲν Μαγνητὶν ὠνόμασεν, οἱ δὲ πολλοὶ Ἡρακλείαν.

572

Ar. Ach. 472: καὶ γὰρ εἰμ' ἄγαν ὀχληρός, οὐ δοκῶν με (γε cod. Rav.) κοιράνους στυγεῖν. ubi Schol.: ὀχληρός, οὐ δοκῶν μὲν κοιράνους] τοῦτο πεπαρώδηται ἀσήμως ἐξ Οἰνέως Εὐριπίδου. ὁ δὲ Σύμμαχος καὶ ἐκ Τηλέφου φησὶν αὐτό.

573

ἀθράνευτον

Hesych.: ἀθράνευτον· ἄστρατον. Εὐριπίδης Οἰνεῖ.

574

ἀκρίζων

Hesych.: ἀκρίζων· ἄκροις ποσὶν ἐπιπορευόμενος. Εὐριπίδης Οἰνεῖ.

ΟΙΝΟΜΑΟΣ

Argum. Eur. Phoen.: ἐπὶ Ναυσικράτους ἄρχοντος δευτέρου Εὐριπίδης καθῆκε διδασκαλίαν περὶ τούτου καὶ γὰρ

ταῦτα ὁ Οἰνόμαος καὶ Χρύσιππος καὶ σώζεται. quibus ver-
bis quamvis truncatis hoc certe docemur, Oenomaum una cum
Chrysippo et Phoenissis actam esse; Nausicrates archon igno-
tus. de mytho vide Hygin. fab. 84 Schol. II. B, 104 al.

575

ἀμηχανῶ δ' ἔγωγε κούκ ἔχω μαθεῖν,
εἴτ' οὖν ἄμεινόν ἐστι γίνεσθαι τέκνα
θνητοῖσιν, εἴτ' ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον.
ὄρω γὰρ οἷς μὲν οὐκ ἔφυσαν, ἀθλίους
ὄσοισι δ' εἰσίν, οὐδὲν εὐτυχεστέρους. 5
καὶ γὰρ κακοὶ γεγῶτες ἐχθίστη νόσος,
κἂν αὖ γένωνται σώφρονες, κακὸν μέγα,
λυποῦσι τὸν φύσαντα μὴ πάθωσί τι.

Stob. Flor. 76, 2. vs. 6 ἐσχάτη malim.

576

ἔν ἐστι πάντων πρώτον εἰδέναί τουτί,
φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως
χοῦτός γ' ἀνὴρ ἄριστος αἶ τε συμφοραὶ
ἦσσαν δάκνουσιν. ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν
ἐπιστάμεσθα, δρᾶν δ' ἀμηχάνως ἔχει. 5

Stob. Flor. 99, 8. vs. 1 τουτί] τόδε B, suspicabar βροτῶ.

577

ἀλλ' ἐστι γὰρ δὴ κἂν κακοῖσιν ἡδονὴ
θνητοῖς ὄδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπιρροαί·
ἀλγηδόνας δὲ ταῦτα κουφίζει φρενῶν
καὶ καρδίας ἔλυσε τοὺς ἄγαν πόνους.

Stob. Flor. 122, 8. cum vs. 1 cf. Men. mon. 182: ἔστιν
τι κἂν κακοῖσιν ἡδονῆς μέρος. vs. 2 θρήνων τ' ὄδυρμοὶ
Burges.

578

τεκμαιρόμεσθα τοῖς παροῦσι τὰφανῆ.

Clemens Alex. Strom. VI p. 746: *Εὐριπίδου δὲ ἐν μὲν τῷ Οἰνομάῳ γράφοντος 'τεκμαιρόμεσθα — τὰφανῆ', ἐν δὲ τῷ Φοίνικι κτέ. repetiit Theodoretus vol. 4 p. 881. Euripidis versum fortasse respicit Nicephorus Chumnus Epist. 84 in Boiss. Anecd. nov. p. 106: τὰ μέλλοντα τεκμαιρόμεθα τοῖς παροῦσιν.*

579

*ὅστις δὲ θνητῶν βούλεται δυσώνυμον
εἰς γῆρας ἐλθεῖν, οὐ λογίζεται καλῶς·
μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίους τίκτει πόρους.*

Stob. Flor. 116, 5. cum vs. 3 cf. adesp. fr. 465: *μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.*

580

ὁ πλεῖστα πράσων πλεῖσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν.

Stob. Flor. 58, 5. cf. adesp. fr. 259: *τὸ πολλὰ τολμᾶν πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ.*

581

*ἐγὼ μὲν εὖτ' ἂν τοὺς κακοὺς ὄρῳ βροτῶν
πίπτοντας, εἶναι φημι δαιμόνων γένος.*

Orion Flor. 5, 5 p. 255, 22: *ἐκ τοῦ Οἰνομάου. 'ἐγὼ — γένος'. Euripidi locum tribuit Schneidewinus.*

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ

Fabulam scenae commissam esse olymp. 91, 1 docet Aelianus V. H. 2, 8, quem locum p. 10 attulimus. argumentum tradere videtur Hyginus fab. 105. Polyæn. I prohoem. § 11: *οἶον δὲ κάκεινο στρατήγημα Ὀδυσσεύς οἱ τραγωδοὶ ἄδουσι. Παλαμήδην ἐνίκησεν Ὀδυσσεὺς ἐν δικαστηρίῳ τῶν Ἀχαιῶν ὑποβαλὼν αὐτοῦ τῇ σκηνη βαρβαρικὸν χρυσίον, καὶ ὁ σοφώτατος τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖνος ἦλω προδοσίας. Xenoph. Mem. 4, 2, 33: τὰ δὲ Παλαμήδους οὐκ ἀκήκοας πάθῃ; τοῦτον γὰρ δὴ πάντες ὑμνοῦσιν ὡς διὰ σοφίαν φθονηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεύς ἀπώλετο. Euripideam fabulam respicit Aristophanes, qui Mnesilochum haec dicentem*

facit Thesm. 770: τίν' οὖν ἂν ἄγγελον πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὡς ἐκεῖνος τὰς πλάτας ῥίψω γράφων. et mox 778: ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι, δέξασθε σμίλης ὀλκούς, κήρυκας ἐμῶν μόχθων. ubi extrema verba fortasse ex ipso Euripide repetita sunt. rem illustrant Scholia vs. 771 (cf. Suid. v. Παλαμήδης): ὁ γὰρ Εὐριπίδης ἐν τῷ Παλαμήδει ἐποίησε τὸν Οἶακα τὸν ἀδελφὸν Παλαμήδους ἐπιγράψαι εἰς τὰς ναῦς τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἵνα φερόμεναι αὐταὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν Ναύπλιον τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἀπαγγείλωσι τὸν θάνατον αὐτοῦ. ὡσπερ Οἶαξ τῷ Ναυπλίῳ γράφει ἐν τῷ Παλαμήδει Εὐριπίδου. ὁ γὰρ Οἶαξ ἐγχαράττει πολλαῖς πλάταις τὰ περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ ἀφήσιν εἰς θάλασσαν, ὥστε μιᾷ γέ τινι τὸν Ναύπλιον προσπυσεῖν. adde iudicium Aristophanis Thesm. 848: (Euripides) τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται. versus a Stob. Flor. 9, 21 traditos

τοῦ γὰρ δικαίου κἂν βροτοῖσι καὶ θεοῖς
ἀθάνατος αἰεὶ δόξα διατελεῖ μόνου

ex hac fabula petitos esse coniecit Meinekius. idem de histrione qui Palamedem λῶπει indutus inscite egerit intellegit gl. Hesychii: λωπιστὸς ὁ Παλαμήδης· ἐκ τῆς τῶν ἱματίων ἐπιρίψεως.

582

τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ' ὀρθώσας μόνος,
ἄφωνα καὶ φωνοῦντα συλλαβάς τε θεῖς
ἔξεῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναί,
ὥστ' οὐ παρόντα ποντίας ὑπὲρ πλακὸς
τὰ κεῖ κατ' οἴκους πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς, 5
παισὶν τ' ἀποθνήσκοντα χρημάτων μέτρον
γράψαντας εἰπεῖν, τὸν λαβόντα δ' εἰδέναί.
ἃ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις κακὰ
δέλτος διαιρεῖ, κούκ ἐᾷ ψευδῆ λέγειν.

Stob. Flor. 81, 7. vs. 3 respiciunt Schol. Dionys. Thr. p. 786, 12: Στησίχορος δὲ Παλαμήδην εὐρετὴν αὐτῶν (sc. τῶν γραμμάτων) ποιεῖται, ᾧ συμφωνεῖ καὶ Εὐριπίδης. cf.

Anecd. Oxon. vol. 4 p. 318, 20. vs. 6 ἀποθνήσκοντα suspectum. vs. 7 γράψαντα λείπειν Scaliger, γράψαντ' ἐν-σπεῖν Th. Gomperzius. vs. 8 κακὴν Heathius. cum hoc loco Hermannus coniungit adesp. fr. 393:

ἔπειτα πάσης Ἑλλάδος καὶ ξυμμάχων
βίον διώκησ' ὄντα πρὶν πεφυρμένον
θηρσὶν θ' ὅμοιον. πρῶτα μὲν τὸν πάνσοφον
ἀριθμὸν εὔρηκ' ἔξοχον σοφισμάτων,

quos versus tradidit Stobaeus Ecl. 1, 1, 1 p. 4.

583

. . . πάλαι δὴ σ' ἐξερωτῆσαι θέλων,
σχολή μ' ἀπειργε

Schol. BL II. B, 353: ἀστράπτων] ὅτι ἀκαταλλήλως εἴ-ρηται· ἔδει γὰρ ἀστράπτοντα καὶ φαίνοντα. ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Παλαμήδει 'Λάϊε πάλαι — ἀπειργε'. fab. nom. om. anonymus περὶ σχημάτων in Rhet. vol. 8 p. 660 et Eust. II. p. 236, 29. vs. 1 Λάϊε πάλαι Schol. II., πάλαι ceteri, Λάρτιε πάλαι Bergkiius, πάλαι πάλαι temptabam, cf. Rhes. 396 Ar. Av. 921 Eur. Med. 1116.

584

Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσι χρήματα
μορφὴν ἔχουσι, συντρέχει δ' εἰς ἓν τόδε·
τούτων δὲ πάντες, οἳ τε μουσικῆς φίλοι
ὅσοι τε χωρὶς ζῶσι, χρημάτων ὑπερ-
μοχθοῦσιν, ὅς δ' ἂν πλεῖστ' ἔχη σοφώτατος. 5

Stob. Flor. 91, 24. vs. 1 πᾶσι χρήματα AM, πᾶσιν αἰ τύχαι ceteri. vs. 2 μορφὴν Grotius. εἰς ἓν τόδε AM, εἰς χρήματα ceteri. vs. 3 τούτου Vind. οἳ τε] οὔτε AM. codex M repetit hunc locum post Flor. 91, 29 ibique vs. 1 πᾶσιν αἰ τύχαι, vs. 2 εἰς χρήματα, vs. 3 τούτου praebet. Heimsoethius vs. 1—3 hunc in modum refingi iussit: τὴν Ἴσην, Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσιν αἰ τύχαι μορφὴν ἔχουσι, συντρέχει δ' εἰς ἓν τόδε πάντων ἐπιμέλει· οἳ τε μουσικῆς φίλοι κτέ. Vlixis esse verba coniecit Valck.

585

στρατηλάται τᾶν μυριοι γενόμεθα,
σοφὸς δ' ἂν εἷς τις ἢ δὺ' ἐν μικρῷ χρόνῳ.
Stob. Flor. 54, 8. vs. 1 γενοίετο Meinekios.

586

Aristophanes Ran. 1446—48:

εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν,
τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοισι χρησαίμεσθ', ἴσως σωθεῖμεν ἂν.

ita Euripidem dicentem facit Aristophanes; respondet Dionysus vs. 1451: εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις. hinc apparere videtur versus supra scriptos ex Euripidis Palamede esse depromptos*). quae his interposita sunt verba, εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς τᾶναντία πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἂν; spuria esse iam alii intellexerunt. Euripidis acumen ridere videtur Ar. Ran. 1443: ὅταν τὰ νῦν ἀπιστα πίσθ' ἠγάμεθα, τὰ δ' ὄντα πίστ' ἀπιστα.

587

ὅστις λέγει μὲν εὖ, τὰ δ' ἔργ' ἐφ' οἷς λέγει
αἰσχρὸν ἐστὶν αὐτοῦ, τὸ σοφὸν οὐκ αἰνῶ τόδε.

Orion Flor. 1, 6 p. 249, 20 et Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 697, 16. vs. 2 τοῦτον οὐκ αἰνῶ ποτε Ioh. Dam.

588

εἷς τοι δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων
κρατεῖ τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβών.

Stob. Flor. 9, 13. vs. 2 τὸ θεῖον] τό θ' ὄσιον coniecit Meinekios.

589

Θύσαν Διονύσου

*) Id quod iam veteres coniecerunt interpretes. Schol. Ar. Ran. 1451: εὖ γ', ὦ Παλάμηδες] πρὸς τὸν Εὐριπίδην, ὅτι εἰκὸς ἐκ Παλαμήδους πεπλάσθαι ταῦτα.

κόραν, ὃς ἄν' Ἴδαν
τέρπεται σὺν ματρὶ φίλα
τυμπάνων ἰάκχοις

Strab. X p. 470: τὴν κοινωνίαν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἀποδειχθέντων νομίμων παρὰ τοῖς Ἑλλησι καὶ τῶν παρὰ τοῖς Φρυξὶ περὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν συνοικειῶν ἀλλήλοις. Εὐριπίδης τε ἐν ταῖς Βάγκαις τὰ παραπλήσια ποιεῖ — καὶ ἐν Παλαμήδει φησὶν ὁ χορός 'οὐ — ἰάκχοις'. vs. 3 τυμπάνων ἐπ' ἰάκχοις Did. Volkmannus. ἰάκχοις ex ἰαχαῖς ortum suspicor.

590

. . . κώπην χρυσόκολλον

Pollux 10, 145: Εὐριπίδης μὲν ἐν Παλαμήδει λέγει κώπην χρυσόκολλον, Μένανδρος δὲ κτέ.

591

ἐκάνετ' ἐκάνετε τὰν
πάνσοφον, ᾧ Δαναοί,
τὰν οὐδέν' ἀλγύνουσαν ἀηδόνα Μουσαῖν.

Philostr. Heroic. p. 313, 13: ὡς σοφώτερόν τε καὶ ἀνδρειότερον ἑαυτοῦ τὸν Παλαμήδην ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπέκτεινεν, ἱκανῶς ἐκ τούτου διδάσκει ὁ Πρωτεσίλεως, ὅθεν καὶ τὸν θρῆνον τὸν παρ' Εὐριπίδῃ ἐπαινεῖ, ὅποτε Εὐριπίδης ἐν Παλαμήδους μέλεσιν 'ἐκάνετε' φησὶν 'ἐκάνετε — Μουσαῖν'. eosdem versus habent Diog. L. 2, 44 Tzetz. Exeg. II. p. 44, 14 et in Lycophr. 384. respicit auctor argumenti Isocr. Busir., cuius locum attulimus supra p. 81.

592

Harrocr. p. 61, 5: διεκωδώνισε Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας (§ 167) ἀντὶ τοῦ διεπείρασε καὶ ἐξήτασεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἦτοι ἀπὸ περιπολούντων σὺν κώδωσι τῆς νυκτός, Εὐριπίδης Παλαμήδει, ἢ ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τοὺς μαχίμους ὄρνυγας τῷ ἦχῳ τοῦ κώδωνος, ὡς Ἀρίσταρχος. Schol. Ar. Av. 842: κωδωνοφορῶν] οἱ περίπολοι οἱ τὰς φυ-

λακὰς περισκοποῦντες ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύλακας κώδωνας εἶχον. — μήποτε δὲ παρακωμῶδει τὸν Εὐριπίδου Παλαμήδην οὐ πρὸ πολλοῦ δεδιδαγμένον.

593

ἔμβολα

Hesych.: ἔμβολα· Εὐριπίδης Παλαμήδει καὶ Σκίρωνι, ἔμβολα· τὸ δὲ πολὺ ἀρρενικῶς λέγουσι τοὺς ἐμβόλους. interpretatio excidit.

ΠΕΙΡΙΘΟΥΣ

De argumento tragoediae praeter Hygini fab. 79 cf. Schol. Tzetz. Chil. in Anecd. Oxon. vol. 3 p. 359, 22: καὶ ἡ Κόρη, ἣν ὁ Πειρίθοός τε καὶ Θησεὺς ἀρπάξουσιν μέλλοντες συνεσχέθησαν· καὶ Πειρίθοος μὲν κατεβρώθη, ὁ δὲ Θησεὺς ἐσώθη παρ' Ἡρακλέους· κατ' Εὐριπίδην σώζονται καὶ οἱ δύο. adde Greg. Cor. in Rhet. vol. 7 p. 1312 sq. minus probabilia videntur quae refert Tzetzes in Ar. Ran. 142 (v. Herwerd. in Soph. Oed. R. edit. mai. p. 214): Θησεὺς καὶ Πειρίθους συνέθεντο ἀρπάσαι τὴν Περσεφόνην, ἔρωτα σχόντος αὐτῆς τοῦ Πειρίθου. κατελθόντες οὖν ἐν τῷ ἄδη κατεσχέθησαν· καὶ ὁ μὲν Πειρίθους ὡς ἄρπαξ τῷ Κερβέρῳ κατάβρωμα γίνεται, Θησεὺς δὲ ὡς συνεργὸς ἄλλ' οὐχ ἄρπαξ κατασχεθεὶς ἐδέθη· ὕστερον δὲ Ἡρακλεῖ κατελθόντι διὰ τὸν Κερβερον πάντα Θησεὺς τὰ ἐκεῖ ἀκριβέστερον ὑποτίθησιν, ὡς Εὐριπίδης διδάσκει τοῖς δράμασιν αὐτοῦ. dubitatum fuisse utrum Euripidis esset fabula an Critiae docet Athenaeus (fr. 595), cf. Vita Eurip. p. 135, 33: τούτων (Εὐριπίδου δραμάτων) νοθεύεται τρία, Τέννης Ῥαδάμανθυς Πειρίθους. Welcker huc refert fr. 857 et 930.

594

ἔμοι πατρὶς μὲν Ἄργος, ὄνομα δ' Ἡρακλῆς,
θεῶν δὲ πάντων πατρὸς ἐξέφυν Διός·
ἐμῇ γὰρ ἦλθε μητρὶ κεδνὸν εἰς λέχος
Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο.
ἦκω δὲ δεῦρο πρὸς βίαν Εὐρυσθέως

Greg. Cor. in Rhet. vol. 7 p. 1312: καὶ Εὐριπίδης ἑ Ζεὺς — ὑπο' (vs. 4). οὗτος ὁ στίχος ἐν δυσὶν εὗρηται δράμασιν Εὐριπίδου, ἐν τε τῷ λεγομένῳ Πειρίθῳ καὶ ἐν τῇ σοφῇ Μελανίππῃ. ἐν μὲν γὰρ τῷ Πειρίθῳ παρεισάγεται Ἡρακλῆς ἐν (ἐς malim) "Αἰδοῦ κατελθὼν κατὰ κέλευσιν Εὐρυσθέως καὶ ὑπὸ τοῦ Αἰακοῦ ἐρωτώμενος ὅστις ἔστι καὶ ἀποκρινόμενος ἑμοὶ — Εὐρυσθέως". Euripidea verba prologum sapiunt. de vs. 4 cf. fr. 484.

595

ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον
χάσμ' εὐφήμως προχέωμεν

Ath. XI p. 496 B: πλημοχόη, σκεῦος κεραμεῶν βεμβικῶδες — χρωῶνται δὲ αὐτῷ ἐν Ἐλευσίνι τῇ τελευταίᾳ τῶν μυστηρίων ἡμέρᾳ, ἣν καὶ ἀπ' αὐτοῦ προσαγορεύουσι πλημοχόας· ἐν ἣ ἄλλοι πλημοχόας πληρώσαντες τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς τὴν δὲ πρὸς δύσιν ἀνιστάμενοι ἀνατρέπουσιν ἐπιλέγοντες ῥῆσιν μυστικὴν. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ ὁ τὸν Πειρίθου γράψας, εἴτε Κριτίας ἐστὶν ὁ τύραννος ἢ Εὐριπίδης, λέγων οὕτως ἑ ἵνα — προχέωμεν'.

596

σὲ τὸν αὐτοφυῆ τὸν ἐν αἰθέριῳ
ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξανθ',
ὄν περὶ μὲν φῶς, περὶ δ' ὀρφναία
νύξ αἰολόχως, ἄκριτός τ' ἄστρον
ὄχλος ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει

5

Clemens Alex. Strom. V p. 717 (Eusebius Pr. E. p. 681 B): ἐν δὲ τῷ Πειρίθῳ δράματι ὁ αὐτὸς (Eur.) καὶ τάδε τραγωδεῖ ἑ σὲ τὸν — ἀμφιχορεύει'. vs. 1 et 2 habent Schol. Eur. Or. 981: ὅμοιον τούτῳ τὸ ἐν Πειρίθῳ ἑ σὲ τὸν — ἐμπλέξαντα'. Schol. Ap. Rhod. 4, 143: καὶ Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ ἑ σὲ τὸν — ῥύμβῳ'. cf. Eust. in Dionys. P. 1134: τινὲς δὲ ῥύμβον γράφουσι διὰ τοῦ Τ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ αἰθέριον ῥύμβον φησὶν. Hesych.: αἰθέρος ῥύμβος· οὐρανός. vs. 5 spectare videtur Perictione Stobaei Flor. 79,

50: ἄστρον τὰ οὐρανὸς ἐναψάμενος (οὐρανὸν συναψάμενα coniecti Meinekius) ἀμφιχορεύει.

597

ἀκάμας τε πέριξ χρόνος ἀενάω
 φεύματι πλήρης φοιτᾷ τίκτων
 αὐτὸς ἑαυτὸν, δίδυμοί τ' ἄρκτοι
 ταῖς ὠκυπλάνοισι πτερούγων ἕκτα
 τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον

5

Clemens Alex. Strom. V p. 667: περὶ τούτων οἶμαι καὶ ἡ τραγωδία φυσιολογουῖσά φησιν 'ἀκάμας — πόλον. vs. 5 afferunt ex Euripidis Pirithoo Schol. Ar. Av. 179 (Suid. v. πόλος). vs. 1 πέριξ χρόνος Meinekius, χρόνος περὶ γ' Clem. vs. 5 τηροῦσι] φρουρῶν Schol. Ar. et Suid.

598

αἰδοῦς ἀχαλκεύτοισιν ἔξευκται πέδαις

Plut. Mor. p. 482 A: οὐ γὰρ ὁ συμπότης οὐδὲ ὁ συνέφηβος οὐδὲ ὁ ξένος 'αἰδοῦς — πέδαις', ἀλλ' ὁ σύναιμος. Ibid. p. 533 A: εἶτα ὡσπερ ἐνδύχρον προέμενος τὴν ἐπαγγελίαν 'αἰδοῦς — πέδαις'. Euripidis esse verum docet Plut. Mor. p. 763 F: φιλίας καὶ κοινωνίας, οὐχ οἷαν Εὐριπίδης φησὶν ἀχαλκεύτοις ἔξευχθαι πέδαις. ad hanc fabulam relatus est propter Plut. Mor. p. 96 C: ἔνιοι τῶν φίλων οὐδὲν ἀπολαύσαντες εὐτυχοῦντων συναπόλλυνται δυστυχοῦσιν, καὶ τοῦτο μάλιστα πάσχουσιν οἱ φιλόσοφοι καὶ χαρίεντες, ὡς Θησεὺς τῷ Πειρίθῳ κολαζομένῳ καὶ δεδεμένῳ 'πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔξευκται πόδας'. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις dixit Aesch. Choeph. 493. σώματα δεσμεύων ἐν ἀχαλκεύτοισι πέδησιν Orph. hymn. 85, 4.

599

οὐκ οὖν τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ζῆν κακῶς;

Stob. Flor. 121, 24: Εὐριπίδου Πειρίθου. 'οὐκ — κακῶς;' cf. Soph. fr. 445: τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς.

600

τρόπος δὲ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου·
τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν διαστρέψαι ποτὲ
λόγοις δύναίτο, τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω
θήτωρ ταρασσῶν πολλάκις λυμαίνεται.

Stob. Flor. 37, 15: Πειρίθου. 'τρόπος — λυμαίνεται'.
vs. 3 λόγοις δύναίτο scripsi, θήτωρ δύναίτο libri. vs. 4 λό-
γοις ταρασσῶν libri, θήτωρ ταρασσῶν scripsi, sed pro ταρασσ-
ῶν vide an πανούργος vel πονηρὸς restituendum sit. cf. Men.
mon. 709 sive Greg. Naz. vol. 2 p. 154 C: θήτωρ πονηρὸς
τοὺς νόμους (τοῖς νόμοις Men. mon.) λυμαίνεται. huic fa-
bulae locum vindicavit Valck.

601

ὁ πρῶτος εἰπὼν οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ
ἔρριψεν ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον,
ὡς τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη.

Stob. Ecl. 2, 7, 4 p. 336: Εὐριπίδου Πειρίθῳ. 'ὁ πρῶ-
τος — τύχη'. vs. 3 ὡς τοῖσιν] πᾶσιν γὰρ Men. mon. 462.

602

ἔφεξις

Hesych.: ἔφεξις· χάριν, ἔνεκα. ἐποχήν, πρόφασιν. Εὐ-
ριπίδης Πειρίθῳ. Schol. Ag. Vesp. 338: παρὰ δὲ τοῖς τραγι-
κοῖς ἔφεξις ἢ πρόφασις.

603

θραῖξαι

Hesych.: θραῖξαι· ταραῖξαι, λυπηῖσαι. Εὐριπίδης Πει-
ρίθῳ.

ΠΕΛΙΑΔΕΣ

Vita Eurip. p. 135, 30: ἤρξατο δὲ διδάσκειν ἐπὶ Καλ-
λίου ἄρχοντος κατ' Ὀλυμπιάδα ὀγδοηκοστὴν πρώτην· πρῶ-
τον δ' ἐδίδαξε τὰς Πελιάδας ἔτει πρώτῳ, ὅτε καὶ τρίτος ἐγέ-
νετο. de argumento pauca tradit Mosès Chorenensis in Pro-
gymn. libro III (v. Maii Euseb. Chron. p. 43): *Euripides tra-
gicus — in iis quae de Medea refert extremos mentiendi
fines attingit. ait enim ipsam societate cum Iasone quodam*

inita e Scythia in Thessaliam navigavisse atque artes magicas hic professam regem qui terrae imperabat dolosis consiliis perdere decrevisse. idcirco apud eiusdem filias commemoratis diu patris devexa senectule masculaeque prolis defectu — opem suam obtulisse, qua illum — in juvenilem aetatem denuo restitueret. his dictis pergīt porro singillatim narrare qua ratione res patrata fuerit, nempe ut Medea laniatum arietem in lebetem coniecerit ignemque subdiderit, utque fervente cum motibus lebetē viventis arietis speciem ostenderit eoque modo illis filiabus Peliam laniandum curaverit; eratque, inquit, in lebete, et praeterea nihil addit. meliora praebet Hyginus fab. 24, quorum haec attulisse sufficiat: inde Peliades, id est Alcestis, Pelopia, Medusa, Pisidice, Hippothoe, Medae impulsu patrem suum occisum in aeneo coxerunt. cum se deceptas esse viderent, a patria profugerunt. Elmsleius huc refert fr. 852 a.

604

Μήδεια πρὸς μὲν δώμασιν τυραννικοῖς

Schol. Eur. Med. 693, vide fr. 605.

605

τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.

Eur. Med. 693: 'τί χρῆμα — σαφέστερον'. ubi Schol.: σεσημείωται ὁ στίχος ὅτι καὶ ἐν Πελιάσιν ἔστιν, ὧν ἀρχὴ 'Μήδεια — τυραννικοῖς' (fr. 604).

606

*αἰνῶ· διδάξαι δ' ὦ τέκνον σε βούλομαι.
ὅταν μὲν ἦς παῖς, μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν,
ἐν παρθένοις δὲ παρθένου τρόπους ἔχειν,
ὅταν δ' ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενοῦς πέσης,*

τὰ δ' ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν. 5

Stob. Flor. 74, 26. vs. 2 πλέον] πλέω AMVind. Voss., fortasse πέρα legendum.

607

πρὸς κέντρα μὴ λάκτιξε τοῖς κρατουῦσί σου.

Stob. Flor. 3, 22 et Schol. Pind. Pyth. 2, 173.

608

τὸ δ' ἔσχατον δὴ τοῦτο θαυμαστὸν βροτοῖς
τυραννίς, οὐχ εὖροις ἄν ἀθλιώτερον.

φίλους τε πορθεῖν καὶ κατακτανεῖν χρεών,
πλεῖστος φόβος πρόσεστι μὴ δράσῃσι τι.

Stob. Flor. 49, 7. vs. 1 ἔσχάτως scripserim. vs. 3 fort.
πόλεις τε π. καὶ φίλους κτανεῖν? vs. 4 πλεῖστος] ἐπεὶ
Pflugk. ius.

609

οὐκ ἔστι τὰ θεῶν ἄδικ', ἐν ἀνθρώποισι δὲ
κακοῖς νοσοῦντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει.

Stob. Ecl. 2, 7, 2 p. 336 et Orion. Flor. Eur. 5 p. 265, 3.
vs. 1 τὰ τῶν θεῶν Stob., τὰ θεῶν Meinek. ius. ἄδικα, τὰν
βροτοῖσι δὲ scribendum videtur.

610

ὁρῶσι δ' οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα.

Stob. Flor. 92, 4.

611

ἐν τοῖσι μὲν δεινοῖσιν ὡς φίλοι φίλων·
ὅταν δὲ πράξῃσ' εὖ, διωθοῦνται χάριν
αὐτοῖ δι' αὐτοῦς εὐτυχεῖν ἡγούμενοι.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 721, 26. vs. 3 δι' αὐτῶν
malim.

612

ὁ γὰρ ξυνὸν κακὸς μὲν ἦν τύχη γεγώς,
τοιούσδε τοῦς ξυνόντας ἐκπαιδεύεται,
χρηστοῦς δὲ χρηστός· ἀλλὰ τὰς ὁμιλίας

ἔσθλας διώκειν, ὡς νέοι, σπουδάξετε.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 706, 11 et p. 725, 10. vs. 1 γεγώς] γένος p. 725. vs. 2 ἐκπορίζεται p. 706.

613

φθείρου· τὸ γὰρ δρᾶν οὐκ ἔχων λόγους ἔχεις.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 697, 28. ἔχεις] λέγεις nescio quis.

614

ἀντεμμάσασθαι

Hesych.: ἀντεμμάσασθαι· ἀνταποδοῦναι, ἐπιπλήξει. *Εὐριπίδης Πολιάσιν (Πελιάσιν Meursius)*. fortasse ἀντεμμάξασθαι (vel cum M. Schmidtio ἀνταμμάξασθαι) et *Εὐπολις Πόλεσιν leg.*

615

ἀρταμεῖν

Hesych.: ἀρταμεῖν· κατακόπτειν. *Εὐριπίδης Πελιάσι.*

616

εὐστόχως

Antiatt. p. 95, 23: εὐστόχως· *Εὐριπίδης Πελιάσιν.*

617

κατηβολή

Schol. Plat. p. 904 a 22: κατηβολή, τὸ ἐπιβάλλον. *Εὐριπίδης Τημένω καὶ Πελιάσι.* eadem Hesychius, ubi κατηβόλη codex.

618

λύσιμον

Antiatt. p. 106, 27: λύσιμον· θηλυκῶς λέγει *Εὐριπίδης Πελιάσιν.*

619

ὄβρια

Aelianus N. A. 7, 47: τῶν δὲ ὑστρίχων καὶ τῶν τοιούτων τὰ ἔκγονα ὄβρια (adde καὶ ὄβρικαλα) καλεῖται· καὶ

μέμνηται γε Εὐριπίδης ἐν Πελιάσι τοῦ ὀνόματος καὶ Αἰσχύ-
λος ἐν Ἀγαμέμνονι καὶ Δικτυουλοῖς. Euripides incertum
utrum ὄβρια αὐ ὄβρκαλα dixerit.

ΠΗΛΕΤΣ

Fortasse hanc fabulam respiciunt Horatius Epist. 2, 3, 95 :
*et tragicus plerumque dolet sermone pedestri Telephus et
Peleus, cum pauper et exul uterque proicit ampullas et ses-
quipedalia verba*, et Ar. Nub. 1063 : ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε
διὰ τοῦτο (sc. διὰ τὸ σωφρονεῖν) τὴν μάχαιραν. proposuerit
poeta Πηλέως συμφοράς, ὡς νιν χθονὸς Ἀκαστος ἐκβέβλη-
κεν ὁ Πελλίου γόνος (Eur. Tro. 1127), qua de re cf. Apollod.
3, 13, 3 et Antoninus Liber. c. 38.

620

οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι τοιοῦτος σκότος,
οὐ χῶμα γαίης κληστόν, ἐνθα τὴν φύσιν
ὁ δυσγενὴς κρύψας ἂν εἶη σοφός.

Stob. Flor. 90, 7. vs. 2 χῶμα Meinekius, δῶμα libri.
vs. 3 κρύψας ἂν εἶη] κρύψειεν ἂν κἄν ἢ Lewis, κρύψας ἂν
ὀφθείη Enger, fortasse κρύψας ἂν ἐκβαίη praeferendum.

621

τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς,
ὄν γ' ἐξαλείφει ῥᾶον ἢ γραφὴν θεός.

Stob. Flor. 93, 10.

622

τὸ γῆρας, ὦ παῖ, τῶν νεωτέρων φρενῶν
σοφώτερον πέφυκε κάσφαλέστερον·
ἐμπειρία γὰρ τῆς ἀπειρίας κρατεῖ.

Stob. Flor. 115, 6. vs. 3 ἡμπειρία Porsonus. γὰρ Men.
mon. 169, τε Stob.

623

κλύετ' ὦ Μοῖραι Διὸς αἶ τε παρὰ

θρόνον ἀγχοτάτω θεῶν ἐξόμεναι

Stob. Ecl. 1, 5, 10 p. 170.

624

. . τὰ δ' ἔνθεν οὐκέτ' ἄν φράσαι λόγῳ
δακρύων δυναίμην χωρίς

Ioh. Lydus de magistr. 3, 25 p. 217, 22: 'τὰ δ' ἔν-
θεν — χωρίς' κατὰ τὸν Εὐριπίδου Πηλέα.

625^a

βοάσομαί τᾶρα τὰν ὑπέρτονον
βοάν· ἰώ, πύλαισιν ἢ τις ἐν δόμοις;

Ar. Nub. 1154: βοάσομαί τᾶρα τὰν ὑπέρτονον βοάν.
ἰώ, κλάετ' ὠβολοστάται. ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐκ Πηλέως
Εὐριπίδου· ἐπιφέρει γὰρ 'ἰώ — δόμοις'. ἐν om. R. ἐκ Πη-
λέως Σοφοκλέους Ven., ubi sequentia omittuntur. cf. Soph.
fr. 448.

625^b

πάρεσμεν, ἀλλ' οὐκ ἦσθ' ἄν οὐ παρόντα με.

Etym. Flor. in Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 153:
ἦδειςθα δὲ κατὰ συγκοπὴν ἦσθα γράφεται μετὰ τοῦ I. Εὐ-
ριπίδης Πηλεῖ 'πάρεσμεν — με'. Ὄρος ὁ Μιλήσιος. poetam
ἦσθάνου voluisse conicit G. Wolffius.

626

ἀρκεῖ

Hesych.: ἀρκεῖ· προσαρκεῖ, βοηθεῖ. Εὐριπίδης Πηλεῖ.

ΠΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

Hyginus fab. 86: *Thyestes Pelopis et Hippodamiae filius quod cum Aerope Atrei uxore concubuit, a fratre Atreo de regno est eiectus. at is Atrei filium Plisthenem, quem pro suo educaverat, ad Atreum interficiendum misit, quem Atreus credens fratris filium esse, imprudens filium suum occidit.*

627^a

οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα, πολέμιόν γε μὴν.

Schol. A II. Δ, 319: ἔκταν — ἐν χρήσει ὁρᾶται Ἀττικοῖς Εὐριπίδης Πλεισθένει 'οὐ τὸν — μὴν'. οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα] fortasse leg. τὸν σὸν κατέκταν παῖδα, quae verba sine p. et fab. nom. extant in Etym. M. p. 495 sq. et Etym. Gud. p. 305, 28. πολέμιόν γε μὴν] πολέμιον δ' ἑμὸν Th. Gomperzius.

627^b

καὶ κάταιθε χῶ τι λῆς ποίει.

Etym. Flor. in Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 205: λῆς (λῶς cod.) σὺν τῷ I δευτέρας συζυγίας ἀντὶ τοῦ θέλεις (θέλης cod.) Εὐριπίδης Πλεισθένει 'καὶ — ποίει'. κάταιθε χῶ τι λῆς Duebner, κάταιθ' ἔχ' ὠτειλῆς cod. cf. Etym. M. p. 564, 22: ὅθεν καὶ τὸ λῆς ἀντὶ τοῦ θέλεις μετὰ τοῦ I Εὐριπίδης. Meinekius πῖμπρη με καὶ κάταιθε coniecit.

628

δήμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσης κράτος
μήτ' αὖ κακώσης, πλοῦτον ἔντιμον τιθεῖς,
μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ἐκβάλης ποτὲ
μηδ' αὖξε καιροῦ μείζον, οὐ γὰρ ἀσφαλές,
μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀστοῦ φανῆ. 5
κόλουε δ' ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον
πόλει γὰρ εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος.

Stob. Flor. 48, 1. vs. 3 χρηστὸν Meinekius.

629

εἰσὶν γὰρ εἰσὶ διφθέραι μελαγγραφεῖς
πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων

Tzetz. in Anecd. Oxon. vol. 3 p. 373, 20: Εὐριπίδης γὰρ μέμνηται διφθερῶν λέγων ἐν Πλεισθένει 'εἰσὶ γὰρ — γηρυμάτων'. vs. 2 πολιῶν malim.

630

μηλοσφαγεῖ τε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάrais

Eust. Od. p. 1564, 33: Σοφοκλῆς δὲ καὶ ἀντὶ βωμοῦ οἶδεν ἐσχάραν. λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης 'μηλοσφαγεῖ τε — ἐσχάραις'. Ammonius Valck. p. 34: παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ἐσχάρα ἀντὶ τοῦ βωμοῦ κεῖται ἐν Πλεισθένει 'μῆλος φάγεται δαιμόνων ἐπ' ἐσχάρας'. cf. Ar. Av. 1232: θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις.

631

ἐγὼ δὲ Σαρδιανός, οὐκέτ' Ἀργόλας

Steph. Byz. v. Ἄργος p. 113, 9: λέγεται γὰρ καὶ Ἀργόλας — Εὐριπίδης ἐν Πλεισθένει 'ἐγὼ δὲ — Ἀργόλας'.

632

πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγμὸς
Κύπριδος προσφθὸν ἀχει
μέλος ἐν δόμοισιν.

Ath. XV p. 668 B: τῶν ἐρωμένων ἐμέμνηντο ἀφιέντες ἐπ' αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοσσάβους. διὸ — καὶ Εὐριπίδης ἐν Πλεισθένει 'πολὺς — δόμοισιν'. cf. Eust. Π. p. 1170, 53: κότταβον ὃν ὁ φιλοσίγματος Εὐριπίδης ἐν δυσὶ ΣΣ γράφει. et mox χρῆσις δὲ κοσσάβου ἐν τῷ 'πολὺς κοσσάβων ἀραγμὸς.' Hesych.: κότταβος· λάταξ. Εὐριπίδης Πλεισθένει.

633

πολλῶν τὰ χρήματ' αἵτι' ἀνθρώποις κακῶν.

Stob. Flor. 93, 16.

634

μόμφος

Antiatt. p. 107, 19: μόμφον· τὴν μέμψιν. Εὐριπίδης Πλεισθένει. Eust. Od. p. 1761, 39: ἐπὶ δὲ πᾶσι λέγει ὁ αὐτὸς γραμματικὸς (Aristophanes) καὶ μομφὸν παρ' Εὐριπίδῃ τὴν μέμψιν λεχθῆναι.

ΠΟΛΤΙΔΟΣ

De argumento Euripideae tragoediae ex Hygini fab. 136 et Apollod. 3, 3, 1 coniecturam facere licet. Schol. Aristid.

p. 728 sq.: Πολύειδος πεποιήται δράμα Εὐριπίδῃ, ἐν ᾧ βούν τρίχρωμον ποιεῖ εὐρήσθαι, ubi quae accedunt περὶ οὐ γέγονεν αὐτοῖς φιλονεικία βασιλείας, homini debentur imperito. noctuam a Polyido visam commemorat Aelianus N. A. 5, 2: ἐν τῇ Κρήτῃ γλαῦκα μὴ γίνεσθαι φασὶ τὸ παράπαν —, ἔοικε δὲ ὁ Εὐριπίδης ἀβασανίστως πεποιημέναι τὸν Πολύειδον ὁρῶντα τήνδε τὴν ὄρνιν καὶ ἐξ αὐτῆς τεκμηράμενον ὅτι εὐρήσει καὶ τὸν Γλαῦκον τὸν τεθνεῶτα τῷ Μίνωι υἱόν. Valckenarius huic fabulae adscripsit adespota fr. 137 et 348. Γλαῦκον fabulam, quam ter laudat Stobaeus (fr. 638 644 645), ab hac non diversam esse dudum intellexerunt.

635

ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὐτοῦ φύσιν,
οὗτος σοφὸς πέφυκε πρὸς τὸ συμφέρον.

Stob. Flor. 3, 20.

636

οἱ τὰς τέχνας δ' ἔχοντες ἀθλιώτεροι
τῆς φαυλότητος· καὶ γὰρ ἐν κοινῷ ψέγειν
ἅπασιν κείσθαι δυστυχῆς οὐκ εὐτυχῆς.

Stob. Flor. 61, 4.

637

ἔα ἔα·
ὁρῶ γ' ἐπ' ἀκταῖς νομάδα κυματοφθόρον
ἀλιάετον· τὸν παῖδα χερσεύειν μόρος.
εἰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἔπτατο
ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις, ἠρμήνευσεν ἄν 5
τὸν παῖδ' ἐν ὑγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι·
νῦν δ' ἐκλιπὼν ἦθη τε καὶ νομὸν βίου
δεῦρ' ἔπτατ'· οὐκ οὖν ἔσθ' ὁ παῖς ἐν οἰδμασιν.

Hermog. in Rhet. vol. 3 p. 327: ὅμοιον τούτῳ καὶ τὸ Εὐριπίδου ἐν Πολυῖδῳ 'εἰ μὲν — τεθνηκέναι' (vs. 4—6). τῷ γὰρ οἰκῶν παράκειται τὸ ἠρμήνευσεν ἄν· καθ' αὐτὸ

δ' ἄν ἦν σκληρόν πως. ubi Scholion ab Valck. Diatr. p. 201 sq. editum: οὕτως ἔχουσι τὰ τοῦ Πολυτίδου ῥητά 'ἕα ἕα· ὁρῶ — οἴδμασιν'. Schol. Hermog. Rhet. vol. 7 p. 1072: 'εἰ μὲν — θάλασσαν' (vs. 4) ἀντὶ τοῦ εἰ ὁ ἀμφίβιος ὄρνις εἰσθῶς εἰς γῆν πέτεσθαι ἐκ θαλάσσης καὶ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν, κατοικῶν δὲ ἐν ὕδασι. τὸ ἠρμῆνευσέν ἐστιν ἡ δριμύτης· ἡ γὰρ ἐρμηνεία κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπων ἐστίν, ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐδήλωσε σημαίνει. ἡ πρώτη οὖν τροπὴ τὸ 'ὁ κύματα οἰκῶν' (vs. 5)· τὸ γὰρ οἰκεῖν οὐ κυρίως λέγοιτ' ἄν ἐπὶ κυμάτων· ἡ δευτέρα δὲ καὶ σκληροτέρα τὸ ἠρμῆνευσεν, ὅπερ οὐ δοκεῖ τῷ παρακειῖσθαι τῷ οἰκῶν. similiter Ioh. Sicel. Rhet. vol. 6 p. 411 et Maximus Planudes Rhet. vol. 5 p. 536. vs. 2 κυματοτρόφον Ruhnk. vs. 7 νόμον vulgo, νομὸν L. Dindorfius.

638

φεῦ φεῦ, τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους.

Stob. Flor. 116, 2: *Εὐριπίδου Γλαύκω*. 'φεῦ φεῦ — νόσους'. quae his nectuntur, γέροντι δ' οὐχ οἴόν τε μηκύνειν χρόνον. μακρὸς γὰρ αἰῶν συμφορὰς πολλὰς ἔχει, neque inter se neque cum versu supra scripto cohaerent. verba φεῦ φεῦ — νόσους repetit Floril. Monac. 129 p. 277, 3.

639

τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν,
τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται;

Sextus Empir. p. 175, 1: ὁ γοῦν *Εὐριπίδης* φησὶν 'τίς δ' — νομίζεται;' eosdem versus afferunt Diog. L. 9, 73 et Schol. Plat. p. 912 a 47. cf. Scholion recens Ar. Ran. 1478. versum priorem et alterius dimidium (τίς — δὲ ζῆν) habent Plato Gorg. p. 492 E (Stob. Flor. 121, 36 Iambl. Protr. c. 17 p. 246) Schol. Eur. Hipp. 192 Schol. Ar. Ran. 1082 (Suid. v. τίς δ' οἶδεν) Clemens Alex. Strom. III p. 517 Origenes c. Cels. 7, 50 vol. 1 p. 730 F, versum priorem Tzetz. in Anecd. Oxon. vol. 4 p. 25, 26 et Eust. Opusc. p. 122, 55. parodia versus expressit Ar. Ran. 1477: τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν, τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κώδιον; respicit Ar. Ran. 1082: καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν. de

fabula plerique testes silent; e Phrixo locum esse petitum tradunt Schol. Ar. Ran. 1082: *παρὰ τὰ ἐκ Φοίξου Εὐριπίδου 'τίς δ' — δὲ ζῆν'. ἀλλ' ὁ λέγων ἐστὶ Φοίξος, οὗτος δὲ (Aristophanes) ὡς παρὰ γυναικὸς εἰρημένον αὐτὸ λέγει. et Schol. Plat. l. l.: τὰ λαμβεῖα ἐκ τοῦ Φοίξου τοῦ δράματος Εὐριπίδου 'τίς — νομίζεται'. item Schol. Ar. Ran. 1478 (cf. Suid. v. τίς δ' οἶδεν): τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν] παρὰ τὰ ἐκ Φοίξου Εὐριπίδου. vide fr. 830. contra Schol. Eur. Hipp. 192: ὡς καὶ αὐτὸς ἐν Πολυίδῳ 'τίς δ' — δὲ ζῆν'. Schol. Ar. Ran. 1478: ἐξ Ἰππολύτου Εὐριπίδου, ubi ἐκ Πολυίδου recte restituerunt. vs. 2 κάτω νομίζεται] νομίζεται βροτοῖς Diog. L., ὑπνοῦν δὲ τὸ κατθανεῖν Scholion recens Ar. Ran. 1478.*

640

μάτην γὰρ οἴκῳ σὸν τόδ' ἐκβαίη τέλος

Schol. Il. K, 56: *τέλος — τὸ δαπάνημα, ὡς Εὐριπίδης ἐν Πολυείδῳ 'μάτην — τέλος'. fabulae nomen omittunt Eust. Il. p. 789, 14 Scholion recens Ar. Ran. 368 Philem. Lex. p. 161. οἴκῳ σὸν] οἴκῳ σῶ Valck., οἴκων σῶν Cobetus.*

641

*. . . ἀνθρώπων δὲ μαίνονται φρένες,
δαπάνας ὅταν θανοῦσι πέμπωσιν κενάς.*

Stob. Flor. 123, 1.

642

*πλουτεῖς, τὰ δ' ἄλλα μὴ δόκει ξυνιέναι·
ἐν τῷ γὰρ ὄλβῳ φαυλότης ἐνεστὶ τις,
πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ συγγενές.*

Stob. Flor. 95, 7. vs. 3 affert Clemens Alex. Strom. IV p. 574: *εἴρηται γε ἡ πενία σοφίαν λάχε διὰ τὸ συγγενές. Themistius Orat. XIII p. 164 B: ἤκουον γὰρ παρὰ τῶν ποιητῶν ὅτι πενίη σοφίαν ἔλαχε. Zenobius 5, 72: πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε· κομματικῶς τοῦτο ἐκ τῶν Εὐριπίδου εἴλικυται, παρόσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσιν. Greg. Cyr. 3, 53: πενίη σοφίην ἔλαχε. cf. Diogenian. Vind. 3, 59 Greg. Cyr. Leid. 2, 100 Suid. v. πενία. Theodorus Prodro-*

mus ἀνατροπὴν τοῦ ἢ πενήτη σοφίην ἔλαχε' scripsit. συγγενές Clemens, δυστυχές Stob.

643

οὐ γὰρ παρὰ κρατῆρα καὶ θοίνην μόνου
τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει,
ἀλλ' ἐν κακοῖσι δύναμιν οὐ μικρὰν φέρει.

Stob. Flor. 91, 8. vs. 1 οὐ γάρ τι Meinekios, οὐκ ἄρα malim. vs. 2 et 3 ἔχει et φέρει transponenda suspicor.

644

βαρὺ τὸ φρόνημ' οἴησις ἀνθρώπου κακοῦ.

Stob. Flor. 22, 1: Εὐριπίδου Γλαύκῳ (lemma om. M).
'βαρὺ τὸ — κακοῦ'. βαρὺ τι malim. φόρημ' Salmasius.

645

ὅταν κακός τις ἐν πόλει πράσῃ καλῶς,
νοσεῖν τίθησι τῶν ἀμεινόνων φρένας,
παράδειγμ' ἔχοντας τῶν κακῶν ἐξουσίαν.

Stob. Flor. 45, 3: τοῦ αὐτοῦ Γλαύκῳ. 'ὅταν — ἐξουσίαν'.

646

οὐδεὶς παρανομῶν πρὸς θεοὺς ἐχέγγυος.

Stob. Ecl. 1, 3, 39 p. 126.

647

οἴσθ' οὖν ὃ δραῶσον;

Schol. Ar. Thesm. 870: 'οἴσθ' — δραῶσον' Εὐριπίδης Πολυτίδῳ. Greg. Cor. p. 17 sq.: καὶ Εὐριπίδης ἐν Πολυτίδῳ τῷ δράματι 'οἴσθ' — δραῶσον' ἀντὶ τοῦ δράσεις ἐξήνεγκε. iisdem verbis usus est Eur. Hec. 225 et alibi.

648

διαβάλλω

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 62, 13: διεβλήθησαν — μέμνηται τῆς λέξεως καὶ ἐν Πολυτίδῳ καὶ ἐν Ὀρέστη.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ

Schol. Aristid. p. 671 sq.: ὁ Πρωτεσίλαος δράμα γέγραπται Εὐριπίδῃ. λέγει δὲ ὅτι γαμήσας καὶ μίαν ἡμέραν μόνην συγγενόμενος τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἠναγκάσθη μετὰ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς Τροίας ἐλθεῖν καὶ πρῶτος ἐπιβάς τῆς Τροίας ἐτελεύτησε. καὶ φασὶν ὅτι τοὺς κάτω δαίμονας ἠτήσατο καὶ ἀφείθη μίαν ἡμέραν καὶ συνεγένετο τῇ γυναικὶ αὐτοῦ. Euripidis vestigia legere probabile est Hyginum fab. 103 et 104. cf. Ovid. Heroid. Epist. 13.

649

ἄξιός δ' ἐμὸς

γαμβρὸς κέκλησαι παῖδά μοι ξυνοικίσας.

Phot. Lex. p. 410, 9, et Suid.: πενθερὰ τῷ νυμφίῳ ἢ τῆς κόρης μήτηρ, καὶ πενθερὸς ὁ πατήρ. Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. — καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τῷ Ἀκάστῳ φησὶν 'ἄξιός — ξυνοικίσας'. vs. 2 κεκλησθαι Valck.

650

οὐ γὰρ θέμις βέβηλον ἄπτεσθαι δόμων

Schol. Soph. Oed. C. 10 (Suid. v. βέβηλος): βέβηλος ἀνὴρ, ὁ μιαινός. Εὐριπίδης Πρωτεσιλάῳ 'οὐ γὰρ — δόμων'.

651

πέπονθεν οἶα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει.

Stob. Flor. 124, 8.

652

πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι καὶ λόγοι βροτούς.

Stob. Flor. 111, 4. καὶ ἄλογοι libri, καὶ λόγοι Dindorfius.

653

οὐ θαῦμ' ἐλεξας θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν.

Stob. Flor. 98, 47.

654

ὦ παῖδες, οἶον φίλτρον ἀνθρώποις φρενός

Stob. Flor. 75, 7.

655

κοινὸν γὰρ εἶναι χρῆν γυναικεῖον λέχος.

Clemens Alex. Strom. VI p. 751: Πλάτωνός τε ἐν πολιτεία εἰπόντος κοινὰς εἶναι τὰς γυναῖκας, Εὐριπίδης ἐν Πρωτεσιλάῳ γράφει 'κοινὸν — λέχος'.

656

δυοῖν λεγόντων, θατέρου θυμουμένου,
ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος.

Stob. Flor. 19, 3. eosdem versus habent. Stob. Flor. 5, 18 et Plut. Mor. p. 10 A.

657

οὐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον.

Dio Chrysost. 37, 46: ἐγὼ δὲ κατὰ τὴν Εὐριπίδου Λαοδάμειαν 'οὐκ ἂν — φίλον'.

658

ὅστις δὲ πάσας συντιθεῖς ψέγει λόγῳ
γυναίκας ἐξῆς, σκαιὸς ἐστὶ καὶ σοφός·
πολλῶν γὰρ οὐσῶν τὴν μὲν εὐρήσεις κακὴν,
τὴν δ' ὥσπερ αὕτη λῆμ' ἔχουσαν εὐγενές.

Stob. Flor. 69, 9.

ΡΑΔΑΜΑΝΘΥΣ

Veteres critici spuriam hanc fabulam iudicasse docet Vita Eurip. p. 135, 33. de argumento omnia incerta sunt. Preller huc referendum suspicatur Epigr. Cyzic. Anthol. Pal. 3, 13: Ἀλκίδας ὁ θρασὺς Ραδαμάνθυι ματέρα τάνδε Ἀλκμήναν ὄσιον πρὸς λέχος ἐξέδοτο.

659

οἷ γῆν ἔχουσ' Εὐβοῖδα πρόσχωρον πόλιν

Strab. VIII p. 356: Στησίχορον δὲ καλεῖν πόλιν τὴν χώραν Πίσαν λεγομένην, ὡς ὁ ποιητὴς τὴν Λέσβον Μάκαρος πόλιν, Εὐριπίδης δ' ἐν Ἴωνι — καὶ ἐν Ραδαμάνθυι 'οἷ γῆν — πόλιν'.

ΜΤΣΟΙ (?)

Philodemus de piet. p. 22 ed. Gomp.: [Εὐριπί]δης δ' ἐν Μυ[σοῖς καὶ] τὸν Δία καὶ [οὐρανὸ]ν ἡλιοπὸν (λέγει). ita lacunosum locum restitui voluit Th. Gomperzius. Philodemum in nomine fabulae errasse Dindorfius suspicatur.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ

Iohannes Mal. p. 53, 12: ὁ γὰρ σοφώτατος Εὐριπίδης ποιητικῶς ἐξέθετο δράμα περὶ τοῦ Οἰδίποδος καὶ τῆς Ἰοκάστης καὶ τῆς Σφιγγός. summam argumenti omnes norunt, quid novarit Euripides et quam dispositionem instituerit parum constat. Vnger huic fabulae vindicandum suspicatur Soph. fr. 663, Meinekius adesp. fr. 107 et 309, alii adesp. fr. 6.

544

οὐρανὸν ὑπίλασ' ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν
καθέζετο

Aelianus N. A. 12, 7: τοῦτό τοι καὶ Εὐριπίδης ὑπαινίττεται λέγων 'οὐρανὸν — καθέζετο'. Erotianus Gloss. Hippocr. p. 130, 7: ὑπέλλει· ὑποστρέφει, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Οἰδίποδι φησὶν 'οὐρανὸν — βάσιν'. Ath. XV p. 701 B: καὶ ταῦτ' εἰπὼν 'οὐρανὸν — ὑπὸ βάσιν' ὑπεξῆλθε τοῦ συμποσίου. vs. 1 οὐρανὸν δ' Ael.

545

ἡμεῖς δὲ Πολύβου παιδ' ἐρείσαντες πέδῳ
ἐξομματοῦμεν καὶ διόλλυμεν κόρας.

Schol. Eur. Phoen. 61: ἐν δὲ τῷ Οἰδίποδι οἱ Λαῖτου θεράποντες ἐτύφλωσαν αὐτόν (Oedipum)· 'ἡμεῖς — κόρας'.

546

οὔτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον
καὶ χρυσὸς ἐστίν, ἀλλὰ χάρετὴ βροτοῖς
νόμισμα κεῖται πᾶσιν, ἢ χρῆσθαι χρεῶν.

Stob. Flor. 1, 3: Εὐριπίδου Οἰδίποδος. 'οὔτοι — χρεῶν'. eosdem versus habet Orion Flor. Eurip. 20 p. 266,

18. vs. 1 et 2 Philodemus de rhetor. p. 237 Gr. (Herc. vol. V, 1 col. 27): ἄξιον Εὐριπίδῃ λέγοντι πιστεύειν 'οὔτοι — μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀρετὴ βροτοῖς'. item Clemens Alex. Strom. IV p. 575: οὔκουν μόνον τοῦτο νόμισμα λευκὸς ἄργυρος ἢ χρυσὸς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρετὴ βροτοῖς, ὡς φησὶν ο Σοφοκλῆς. vs. 3 ἦν κτᾶσθαι malim, sed fortasse ipse versus ab Euripide alienus est.

547

μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνή·
 ἴσῃν γὰρ ἀνδρὶ συμφορὰν εἶναι λέγω
 τέκνων θ' ἀμαρτεῖν καὶ πατρὸς καὶ χρημάτων
 ἀλόχου τε κεδνῆς, ὡς μόνον τῶν χρημάτων
 ἢ κρεῖσσόν ἐστίν ἀνδρὶ, σῶφρον' ἦν λάβῃ. 5

Stob. Flor. 67, 1. vs. 1 legitur in Men. mon. 363, ubi τελοῦσα pro τέκνα scriptum est. τυραννίς] τύχη τις Meinek. vs. 2 ἀνδρὶ] οὐχὶ O. Hense. vs. 4 χρημάτων] κτημάτων G. Hermannus. post versum 4 complura intercidisse coniecit Meinek. vs. 5 κρεῖσσον τόδ' ἐστίν (deleto ἦ) Fixius, κραισσιτόν ἐστίν Musgravius, γυνὴ ἐστι κρεῖσσον Dobraeus.

548

ἄλλων δὲ πάντων δυσμαχώτατον γυνή.

Stob. Flor. 73, 5. ἄλλως ed., ἄλλων M, κακῶν expectabam.

549

πᾶσα γὰρ δούλη πέφυκεν ἀνδρὸς ἢ σῶφρων
 γυνή·

ἢ δὲ μὴ σῶφρων ἀνοίᾳ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ.

Stob. Flor. 69, 18: Εὐριπίδου Οἰδίποδι. 'πᾶσα — ὑπερφρονεῖ'. Clemens Alex. Strom. IV p. 592: πῶς οὐ μάτην Εὐριπίδης γράφει; ποτὲ μὲν 'πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς — εὐδοκιμοῦσαν' (fr. 550), ποτὲ δὲ 'πᾶσα γὰρ δούλη — ὑπερφέρει'. vs. 1 Stob. Flor. 67, 2. vs. 2 ὑπερφέρει Clemens. C. Fr. Hermannus huc refert Eur. fr. 901.

550

πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος,
 καὶ ὁ κάκιστος
 γήμη τὴν εὐδοκιμοῦσαν.

Clemens Alex. Strom. IV p. 592 (v. fr. 549). Stob. Flor. 73, 28: *Εὐριπίδου Οἰδίπους*. 'κακίων ἄλοχος — εὐδοκιμοῦσαν'. vs. 1 κακίων vitiosum, χείρων nescio quis apud Markland. in Eur. Suppl. p. 189 ed. Lips., ego μείων malim. vs. 2 κράτιστος Clem.

551

ἐνὸς δ' ἔρωτος ὄντος οὐ μί' ἡδονή·
 οἷ μὲν κακῶν ἐρώσιν, οἷ δὲ τῶν καλῶν.

Stob. Ecl. 1, 9, 2 p. 270. dirimenda sunt ab hoc loco quae accedunt, ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον κτέ. (v. fr. 671).

552

νοῦν χρὴ θεᾶσθαι, νοῦν· τί τῆς εὐμορφίας
 ὄφελος, ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχη;

Stob. Flor. 66, 1.

553

ἄλλ' ἤμαρ ἔν τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

Stob. Flor. 105, 45: ἐν τῷ αὐτῷ (sc. Eur. Oedip.). 'ἄλλ' — ἔχει'. cf. Chaerem. fr. 20: τὸ τῆς τύχης τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

554

ἐκ τῶν ἀέλπτων ἢ χάρις μείζων βροτοῖς
 φανείσα μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον.

Stob. Flor. 111, 5. vs. 2 aut spurius aut corruptus.

555

φθόνος δ' ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων βροτῶν
 ἀπώλεσ' αὐτὸν καμὲ συνδιώλεσεν.

Stob. Flor. 38, 9.

556

πότερα γενέσθαι δῆτα χρησιμώτερον
 συνετὸν ἄτολμον ἢ θρασύν τε κάμαθῆ;
 τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν σκαιόν, ἀλλ' ἀμύνεται,
 τὸ δ' ἠσυχάτον ἀργόν· ἐν δ' ἀμφοῖν νόσος.

Stob. Flor. 7, 10. vs. 2 κάμαθῆ Grotius, κέμμανῆ libri.

557

ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὐτοῦ τύχας
 εἰς πάντας ἀμαθές, τὸ δ' ἐπικρύπτεσθαι σοφόν.

Stob. Flor. 109, 6.

558

πολλάς γ' ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταστάσεις
 ἔδωκεν ἡμῖν μεταβολάς τε τῆς τύχης.

Stob. Flor. 105, 44. vs. 1 καταστάσεις Lud. a Sybel.

559

ὄρῳ γὰρ χρόνῳ
 δίκαν πάντ' ἄγουσαν εἰς φῶς βροτοῖς.

Stob. Ecl. 1, 3, 3 p. 104. vs. 2 δίκαν A, δίκην al.

560

ἀηδόνα

Hesych.: ἀηδόνα· γλωσσίδα, μεταφορικῶς. Εὐριπίδης
 Οἰδίποδι. cf. fr. 923.

561

ἄναρθρος

Hesych.: ἄναρθρος· ἄτονος, ἀσθενής. Εὐριπίδης Οἰ-
 δίποδι.

ΟΙΝΕΤΣ

Fabulam ante olymp. 88, 3 actam esse docet Ar. Ach.
 418: ΕΤΡ. τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὁδὶ ὁ δύσπο-
 τμος γεραιὸς ἠγωνίζετο; ubi Schol.: γέγραπται τῷ Εὐριπίδῃ
 δράμα Οἰνεύς. μετὰ δὲ τὸν θάνατον Τυδέως καὶ ἐπιστρά-

τευσιν Διομήδους κατὰ Θηβαίων ἀφηρέθη τὴν βασιλείαν Οἰνεὺς διὰ τὸ γῆρας ὑπὸ τῶν Ἀγρίου παιδῶν καὶ περιήει ταπεινός, ἄχρις οὗ ἐπανελθὼν ὁ Διομήδης Ἀγριον μὲν ἀνεῖλε, τὴν βασιλείαν δὲ Οἰνεῖ ἀπέδωκε. cf. Hyginus fab. 175 et Apollodorus 1, 8, 6. libri inter Οἰνεῖ et Ἴνοῖ passim fluctuant (fr. 405 408 411 417 419, cf. fr. 426).

562

ΔΙΟΜ. ὦ γῆς πατρώας χαιρε φίλτατον πέδον
Καλυδῶνος, ἐνθεν αἶμα συγγενὲς φυγῶν
Τυδεύς, τόκος μὲν Οἰνέως, πατήρ δ' ἐμός,
ᾧκησεν Ἀργος, παῖδα δ' Ἀδράστου λαβῶν
συνῆψε γένναν

5

Aristot. Rhet. 3, 16 p. 1417 a 15: ἔτι πεπραγμένα δεῖ λέγειν ὅσα μὴ πραττόμενα ἢ οἶκτον ἢ δεινῶσιν φέρει. παράδειγμα δὲ ὁ Ἀλκίνοῦ ἀπόλογος καὶ ὁ ἐν τῷ Οἰνεῖ πρόλογος. ubi Scholia fol. 77 (vel potius 78) b 19: ὁ δὲ ἐν τῷ Οἰνεῖ πρόλογος παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐστὶ τοιοῦτος 'ὦ γῆς — γένναν'. verba sunt Diomedis, item fr. 563. cum vs. 2 cf. Eur. Suppl. 148. vs. 5 συνῆψε κῆδος Valck.

563

ἐγὼ δὲ πατρὸς αἶμ' ἐτιμωρησάμην
σὺν τοῖς ἐφηβήσασι καὶ τῶν ὀλωλότων

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 125, 9: τιμωρέουσα· βοηθοῦσα, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Οἰνεῖ φησὶν 'ἐγὼ δὲ — ὀλωλότων'. vs. 2 ἐφηβήσασι] ἐφ' ἡβης παισὶ Madwig. καὶ deleri iussit Grotius. παισὶν post ὀλωλότων lectum fuisse coniecit Hermannus.

564

ἀλλ' ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἤδεται τρόποις.

Clemens Alex. Strom. VI p. 739: Εὐριπίδης ἐν τῷ Οἰνεῖ φησὶν 'ἀλλ' — τρόποις'.

565

. . . . σὺ δὲ τρέφοντά νιν τρέφεις;

Philostr. Heroic. p. 285, 12: νυνὶ δέ μοι ἐκεῖνο εἰπέ·
οἰκεία γεωργεῖς ταῦτα, ἢ δεσπότης μὲν αὐτῶν ἕτερος, σὺ δὲ
τρέφοντα τοῦτον τρέφεις, ὥσπερ τὸν τοῦ Εὐριπίδου Οἰνέα.

566

πυκνοῖς δ' ἔβαλλον Βακχίου τοξεύμασι
κάρα γέροντος· τὸν βαλόντα δὲ στέφειν
ἐγὼ τετάγμην, ἄθλα κοσσάβων διδούς.

Ath. XV p. 666 C: κότταβος δ' ἐκαλεῖτο καὶ τὸ τιθέμε-
νον ἄθλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ, ὡς Εὐριπίδης παρί-
στησιν ἐν Οἰνεῖ λέγων οὕτως 'πυκνοῖς — διδούς'.

567

σχολή μὲν οὐχί, τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως
τερπνὸν τὸ λέξαι κάποκλαύσασθαι πάλιν.

Stob. Flor. 113, 1. cf. Galenus vol. 5 p. 423 (vol. 1 p.
284 ed. Basil., vol. 5 p. 153 Chart.): λέγεται δὲ καὶ τοιαῦτα
— εἰς τὸ κατὰ τὴν λύπην ἀγωγὸν 'τοῖς δὲ δυστυχοῦσί πως
τερπνὸν τὸ κλαῦσαι κάποδύρασθαι τύχας'. Galenum aber-
rasse ad Aesch. Prom. 637: ὡς τ'ἀποκλαῦσαι κάποδύρασθαι
τύχας, vidit Huschkus. vs. 2 πάλιν suspectum.

568

ὅταν κακοὶ πράξωσιν, ὧ ξένοι, καλῶς,
ἄγαν κρατοῦντες κοῦ νομίζοντες δίκην
δώσειν ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἠδονῆ.

Stob. Flor. 106, 3. verba sunt Oenei.

569

ΔΙΟΜ. σὺ δ' ὧδ' ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι;

ΟΙΝ. οἳ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἳ δ' ὄντες κακοί.

Ar. Ran. 72: δέομαι ποιητοῦ δεξιού· 'οἳ μὲν — κακοί'
(vs. 2). ubi Schol.: Εὐριπίδου ἐξ Οἰνέως 'σὺ δ' ὧδ' — κα-
κοί'. Diomedis priorem esse versum, alterum Oenei, vidit
Grotius. vs. 2 habet Greg. Cypr. 3, 22 a, imitatus videtur

Rhinthon ap. Cic. ad. Att. 1, 20, 3: *nam ut ait Rhinthon, ut opinor, οὐ μὲν παρ' οὐδέν εἰσι, τοῖς δ' οὐδέν μέλει.*

570

ὡς οὐδέν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο πλὴν τέκνων·
κέρδους δ' ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ.

Stob. Flor. 75, 3. priorem versum Diomedii, alterum Oeneo tribuit Herwerdenus.

571

τὰς βροτῶν
γνώμας σκοπῶν ὥστε Μαγνητὶς λίθος
τὴν δόξαν ἔλκει καὶ μεθίστησιν πάλιν.

Phot. Lex. p. 73, 12 et Suid. v. Ἡρακλείαν λίθον: ἡ δὲ Μαγνητὶς ἀργύρω ὁμοία ἐστίν, ὡς Εὐριπίδης Οἰνεῖ (ὡς εὐροὶ νῦν Phot.) 'τὰς — πάλιν'. vs. 2 σκοπῶν] fort. δοκῶν legendum. respicit Plat. Ion. p. 533 D: ὥσπερ ἐν τῇ λίθῳ, ἣν Εὐριπίδης μὲν Μαγνητὶν ὠνόμασεν, οἱ δὲ πολλοὶ Ἡρακλείαν.

572

Ar. Ach. 472: καὶ γὰρ εἰμ' ἄγαν ὀχληρός, οὐ δοκῶν με (γε cod. Rav.) κοιράνους στυγεῖν. ubi Schol.: ὀχληρός, οὐ δοκῶν μὲν κοιράνους] τοῦτο πεπαρώδηται ἀσήμως ἐξ Οἰνέως Εὐριπίδου. ὁ δὲ Σύμμαχος καὶ ἐκ Τηλέφου φησὶν αὐτό.

573

ἀθράνευτον

Hesych.: ἀθράνευτον· ἄστρατον. Εὐριπίδης Οἰνεῖ.

574

ἀκρίζων

Hesych.: ἀκρίζων· ἀκροῖς ποσὶν ἐπιπορευόμενος. Εὐριπίδης Οἰνεῖ.

ΟΙΝΟΜΑΟΣ

Argum. Eur. Phoen.: ἐπὶ Ναυσικράτους ἄρχοντος δευτέρου Εὐριπίδης καθῆκε διδασκαλίαν περὶ τούτου καὶ γὰρ

ταῦτα ὁ Οἰνόμαος καὶ Χρύσιππος καὶ σώζεται. quibus ver-
bis quamvis truncatis hoc certe docemur, Oenomaum una cum
Chrysippo et Phoenissis actam esse; Nausicrates archon igno-
tus. de mytho vide Hygin. fab. 84 Schol. ll. B, 104 al.

575

ἀμηχανῶ δ' ἔγωγε κούκ ἔχω μαθεῖν,
εἴτ' οὖν ἄμεινόν ἐστι γίγνεσθαι τέκνα
θνητοῖσιν, εἴτ' ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον.
ὄρῳ γὰρ οἷς μὲν οὐκ ἔφυσαν, ἀθλίους·
ὄσοισι δ' εἰσίν, οὐδὲν εὐτυχεστέρους. 5
καὶ γὰρ κακοὶ γεγῶτες ἐχθίστη νόσος,
κἄν αὖ γένωνται σώφρονες, κακὸν μέγα,
λυποῦσι τὸν φύσαντα μὴ πάθωσί τι.

Stob. Flor. 76, 2. vs. 6 ἐσχάτη malim.

576

ἐν ἐστὶ πάντων πρῶτον εἰδέναί τουτί,
φέρειν τὰ συμπύπτοντα μὴ παλιγκότως·
χοῦτός γ' ἀνὴρ ἄριστος αἶ τε συμφοραὶ
ἦσσαν δάκνουσιν. ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν
ἐπιστάμεσθα, δρᾶν δ' ἀμηχάνως ἔχει. 5

Stob. Flor. 99, 8. vs. 1 τουτί] τόδε B, suspicabar βροτῶ.

577

ἀλλ' ἐστὶ γὰρ δὴ κἄν κακοῖσιν ἡδονὴ
θνητοῖς ὄδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπιρροαί·
ἀλγηδόνας δὲ ταῦτα κουφίζει φρενῶν
καὶ καρδίας ἔλυσε τοὺς ἄγαν πόνους.

Stob. Flor. 122, 8. cum vs. 1 cf. Men. mon. 182: ἔστιν
τι κἄν κακοῖσιν ἡδονῆς μέρος. vs. 2 θρήνων τ' ὄδυρμοὶ
Burges.

578

τεκμαιρόμεσθα τοῖς παροῦσι τὰφανῆ.

Anecd. Oxon. vol. 4 p. 318, 20. vs. 6 ἀποθνήσκοντα suspectum. vs. 7 γράψαντα λείπειν Scaliger, γράψαντ' ἐνισπείν Th. Gomperzius. vs. 8 κακὴν Heathius. cum hoc loco Hermannus coniungit adesp. fr. 393:

ἔπειτα πάσης Ἑλλάδος καὶ ξυμμάχων
βίον διώκησ' ὄντα πρὶν πεφυρμένον
θηρσὶν θ' ὅμοιον. πρῶτα μὲν τὸν πάνσοφον
ἀριθμὸν εὕρηκ' ἔξοχον σοφισμάτων,

quos versus tradidit Stobaeus Ecl. 1, 1, 1 p. 4.

583

. . . πάλαι δὴ σ' ἐξερωτῆσαι θέλων,
σχολή μ' ἀπείργε

Schol. BL II. B, 353: ἀστράπτων] ὅτι ἀκαταλλήλως εἴρηται· ἔδει γὰρ ἀστράπτοντα καὶ φαίνοντα. ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Παλαμήδει 'Λάϊε πάλαι — ἀπείργε'. fab. nom. om. anonymus περὶ σχημάτων in Rhet. vol. 8 p. 660 et Eust. II. p. 236, 29. vs. 1 Λάϊε πάλαι Schol. II., πάλαι ceteri, Λάρτιε πάλαι Bergkiius, πάλαι πάλαι temptabam, cf. Rhos. 396 Ar. Av. 921 Eur. Med. 1116.

584

Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσι χρήματα
μορφὴν ἔχουσι, συντρέχει δ' εἰς ἓν τόδε·
τούτων δὲ πάντες, οἳ τε μουσικῆς φίλοι
ὅσοι τε χωρὶς ζῶσι, χρημάτων ὑπερ
μοχθοῦσιν, ὅς δ' ἂν πλεῖστ' ἔχη σοφώτατος. 5

Stob. Flor. 91, 24. vs. 1 πᾶσι χρήματα AM, πᾶσιν αἱ τύχαι ceteri. vs. 2 μορφὴν Grotius. εἰς ἓν τόδε AM, εἰς χρήματα ceteri. vs. 3 τούτου Vind. οἳ τε] οὔτε AM. codex M repetit hunc locum post Flor. 91, 29 ibique vs. 1 πᾶσιν αἱ τύχαι, vs. 2 εἰς χρήματα, vs. 3 τούτου praebet. Heimsoethius vs. 1—3 hunc in modum refingi iussit: τὴν ἴσην, Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσιν αἱ τύχαι μορφὴν ἔχουσι, συντρέχει δ' εἰς ἓν τόδε πάντων ἐπιμέλει· οἳ τε μουσικῆς φίλοι κτέ. Vlixis esse verba coniecit Valck.

585

στρατηλάται τᾶν μυρῖοι γενοίμεθα,
σοφὸς δ' ἂν εἷς τις ἢ δὺ' ἐν μικρῷ χρόνῳ.

Stob. Flor. 54, 8. vs. 1 γενοίετο Meinek. ius.

586

Aristophanes Ran. 1446—48:

εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν,
τούτοις ἀπιστήσασιν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοισι χρῆσαιμεσθ', ἴσως σωθεῖμεν ἂν.

ita Euripidem dicentem facit Aristophanes; respondet Dionysus vs. 1451: εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις. hinc apparere videtur versus supra scriptos ex Euripidis Palamede esse depromptos*). quae his interposita sunt verba, εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς τάναντία πράξαντες οὐ σωζοίμεσθ' ἂν; spuria esse iam alii intellexerunt. Euripidis acumen ridere videtur Ar. Ran. 1443: ὅταν τὰ νῦν ἀπιστα πίσθ' ἠγώμεθα, τὰ δ' ὄντα πίστ' ἀπιστα.

587

ὅστις λέγει μὲν εὖ, τὰ δ' ἔργ' ἔφ' οἷς λέγει
αἴσχρο' ἐστὶν αὐτοῦ, τὸ σοφὸν οὐκ αἰνῶ τόδε.

Orion Flor. 1, 6 p. 249, 20 et Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 697, 16. vs. 2 τοῦτον οὐκ αἰνῶ ποτε Ioh. Dam.

588

εἷς τοι δίκαιος μυρῖων οὐκ ἐνδίκων
κρατεῖ τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβών.

Stob. Flor. 9, 13. vs. 2 τὸ θεῖον] τό θ' ὄσιον coniecit Meinek. ius.

589

Θύσαν Διονύσου

*) Id quod iam veteres coniecerunt interpretes. Schol. Ar. Ran. 1451: εὖ γ', ὦ Παλάμηδες] πρὸς τὸν Εὐριπίδην, ὅτι εἰκὸς ἐν Παλαμήδους πεπλάσθαι ταῦτα.

κόραν, ὃς ἀν' Ἴδαυ
 τέρπεται σὺν ματρὶ φίλα
 τυμπάνων ἰάκχοις

Strab. X p. 470: τὴν κοινωνίαν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἀποδειχθέντων νομίμων παρὰ τοῖς Ἑλλησι καὶ τῶν παρὰ τοῖς Φρυγῶσι περὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν συνοικειῶν ἀλλήλοις. Εὐριπίδης τε ἐν ταῖς Βάκχαις τὰ παραπλήσια ποιεῖ — καὶ ἐν Παλαμήδει φησὶν ὁ χορός 'οὐ — ἰάκχοις'. vs. 3 τυμπάνων ἐπ' ἰάκχοις Did. Volkmannus. ἰάκχοις ex ἰαχαῖς ortum suspicor.

590

. . . κώπην χρυσόκολλον

Pollux 10, 145: Εὐριπίδης μὲν ἐν Παλαμήδει λέγει κώπην χρυσόκολλον, Μένανδρος δὲ κτέ.

591

ἐκάνετ' ἐκάνετε τὰν
 πάνσοφον, ᾧ Δαναοί,
 τὰν οὐδέν' ἀλγύνουσαν ἀηδόνα Μουσᾶν.

Philostr. Heroic. p. 313, 13: ὡς σοφώτερόν τε καὶ ἀνδρειότερον ἑαυτοῦ τὸν Παλαμήδην ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπέκτεινεν, ἱκανῶς ἐκ τούτου διδάσκει ὁ Πρωτεσίλεως, ὅθεν καὶ τὸν θρῆνον τὸν παρ' Εὐριπίδῃ ἐπαινεῖ, ὅποτε Εὐριπίδης ἐν Παλαμήδους μέλεσιν 'ἐκάνετε' φησὶν 'ἐκάνετε — Μουσᾶν'. eosdem versus habent Diog. L. 2, 44 Tzetz. Exeg. II. p. 44, 14 et in Lycophr. 384. respicit auctor argumenti Isocr. Busir., cuius locum attulimus supra p. 81.

592

Harrocr. p. 61, 5: διεκωδώνισε Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας (§ 167) ἀντὶ τοῦ διεπείρασε καὶ ἐξήτασεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἦτοι ἀπὸ περιπολούντων σὺν κώδωσι τῆς νυκτός, Εὐριπίδης Παλαμήδει, ἢ ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τοὺς μαχίμους ὄρτυγας τῷ ἦχῳ τοῦ κώδωνος, ὡς Ἀρίσταρχος. Schol. Ar. Av. 842: κωδωνοφορῶν] οἱ περίπολοι οἱ τὰς φυ-

λακὰς περισκοποῦντες ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύλακας κώδωνας εἶχον. — μήποτε δὲ παρακωμωδεῖ τὸν Εὐριπίδου Παλαμήδην οὐ πρὸ πολλοῦ δεδιδαγμένον.

593

ἔμβολα

Hesych.: ἔμβολα· Εὐριπίδης Παλαμήδει καὶ Σκίρωνι, ἔμβολα· τὸ δὲ πολὺ ἀρρενικῶς λέγουσι τοὺς ἐμβόλους. interpretatio excidit.

ΠΕΙΡΙΘΟΥΣ

De argumento tragoediae praeter Hygini fab. 79 cf. Schol. Tzetz. Chil. in Anecd. Oxon. vol. 3 p. 359, 22: καὶ ἡ Κόρη, ἣν ὁ Πειρίθοός τε καὶ Θησεὺς ἀρπάξουσιν μέλλοντες συνεσχέθησαν· καὶ Πειρίθοος μὲν κατεβρώθη, ὁ δὲ Θησεὺς ἐσώθη παρ' Ἡρακλέους· κατ' Εὐριπίδην σώζονται καὶ οἱ δύο. adde Greg. Cor. in Rhet. vol. 7 p. 1312 sq. minus probabilia videntur quae refert Tzetzes in Ar. Ran. 142 (v. Herwerd. in Soph. Oed. R. edit. mai. p. 214): Θησεὺς καὶ Πειρίθους συνέθεντο ἀρπάσαι τὴν Περσεφόνην, ἔρωτα σχόντος αὐτῆς τοῦ Πειρίθου. κατελθόντες οὖν ἐν τῷ ἄδη κατεσχέθησαν· καὶ ὁ μὲν Πειρίθους ὡς ἄρπαξ τῷ Κερβέρῳ κατάβρωμα γίνεται, Θησεὺς δὲ ὡς συνεργὸς ἄλλ' οὐχ ἄρπαξ κατασχεθεὶς ἐδέθη· ὕστερον δὲ Ἡρακλεῖ κατελθόντι διὰ τὸν Κέρβερον πάντα Θησεὺς τὰ ἐκεῖ ἀκριβέστερον ὑποτίθησιν, ὡς Εὐριπίδης διδάσκει τοῖς δράμασιν αὐτοῦ. dubitatum fuisse utrum Euripidis esset fabula an Critiae docet Athenaeus (fr. 595), cf. Vita Eurip. p. 135, 33: τούτων (Εὐριπίδου δραμάτων) νοθεύεται τρία, Τέννης Ῥαδάμανθυς Πειρίθους. Welcker huc refert fr. 857 et 930.

594

ἔμοι πατρὶς μὲν Ἄργος, ὄνομα δ' Ἡρακλῆς,
θεῶν δὲ πάντων πατρὸς ἐξέφυν Διός·
ἐμῇ γὰρ ἦλθε μητρὶ κεδνὸν εἰς λέχος
Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὑπο.
ἦκω δὲ δεῦρο πρὸς βίαν Εὐρουσθέως

Greg. Cor. in Rhet. vol. 7 p. 1312: καὶ Εὐριπίδης ἑ Ζεὺς — ὑπο' (vs. 4). οὗτος ὁ στίχος ἐν δυσὶν εὐρηταὶ δράμασιν Εὐριπίδου, ἐν τε τῷ λεγομένῳ Πειρίθῳ καὶ ἐν τῇ σοφῇ Μελαλίππῃ. ἐν μὲν γὰρ τῷ Πειρίθῳ παρεισάγεται Ἡρακλῆς ἐν (ἐς malim) Ἄιδου κατελθὼν κατὰ κέλευσιν Εὐρυσθέως καὶ ὑπὸ τοῦ Αἰακοῦ ἐρωτώμενος ὅστις ἔστι καὶ ἀποκρινόμενος ἑμοὶ — Εὐρυσθέως'. Euripidea verba prologum sapiunt. de vs. 4 cf. fr. 484.

595

ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον
χάσμ' εὐφήμως προχέωμεν

Ath. XI p. 496 B: πλημοχόη, σκεῦος κεραμεοῦν βεμβικῶδες — χρῶνται δὲ αὐτῷ ἐν Ἐλευσίνι τῇ τελευταίᾳ τῶν μυστηρίων ἡμέρᾳ, ἣν καὶ ἀπ' αὐτοῦ προσαγορεύουσι πλημοχόας· ἐν ἣ ἑ δύο πλημοχόας πληρώσαντες τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς τὴν δὲ πρὸς δυσὶν ἀνιστάμενοι ἀνατρέπουσιν ἐπιλέγοντες βῆσιν μυστικὴν. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ ὁ τὸν Πειρίθοον γράψας, εἴτε Κριτίας ἐστὶν ὁ τύραννος ἢ Εὐριπίδης, λέγων οὕτως ἑ ἵνα — προχέωμεν'.

596

σὲ τὸν αὐτοφυῆ τὸν ἐν αἰθέριῳ
θύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξανθ',
ὄν πέρι μὲν φῶς, περὶ δ' ὀρφναία
νύξ αἰολόχως, ἄκριτός τ' ἄστρον
ὄχλος ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει

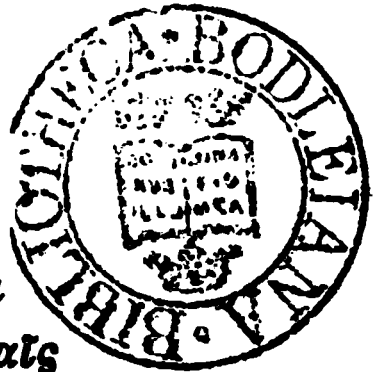
5

Clemens Alex. Strom. V p. 717 (Eusebius Pr. E. p. 681 B): ἐν δὲ τῷ Πειρίθῳ δράματι ὁ αὐτὸς (Eur.) καὶ τάδε τραγωδεῖ ἑ σὲ τὸν — ἀμφιχορεύει'. vs. 1 et 2 habent Schol. Eur. Or. 981: ὅμοιον τούτῳ τὸ ἐν Πειρίθῳ ἑ σὲ τὸν — ἐμπλέξαντα'. Schol. Ap. Rhod. 4, 143: καὶ Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ ἑ σὲ τὸν — θύμβῳ'. cf. Eust. in Dionys. P. 1134: τινὲς δὲ θύμβον γράφουσι διὰ τοῦ Τ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ αἰθέριον θύμβον φησίν. Hesych.: αἰθέρος θύμβος· οὐρανός. vs. 5 spectare videtur Perictione Stobaei Flor. 79,

50: ἄστρον τὰ οὐρανὸς ἐναψάμενος (οὐρανὸν συναψάμενα coniecit Meinekius) ἀμφιγορεύει.

597

ἀκάμας τε πέριξ χρόνος ἀενάω
 θεύματι πλήρης φοιτᾷ τίκτων
 αὐτὸς ἑαυτὸν, δίδυμοί τ' ἄρκτοι
 ταῖς ὠκυπλάνοισι πτερύγων ῥιπαῖς
 τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον

5

Clemens Alex. Strom. V p. 667: περὶ τούτων οἶμαι καὶ ἡ τραγωδία φυσιολογοῦσά φησιν ἄκάμας — πόλον. vs. 5 afferunt ex Euripidis Pirithoo Schol. Ar. Av. 179 (Suid. v. πόλος). vs. 1 πέριξ χρόνος Meinekius, χρόνος περί γ' Clem. vs. 5 τηροῦσι] φρουρῶν Schol. Ar. et Suid.

598

αἰδοῦς ἀχαλκεύτοισιν ἔξενκται πέδαις

Plut. Mor. p. 482 A: οὐ γὰρ ὁ συμπότης οὐδὲ ὁ συνέφηβος οὐδὲ ὁ ξένος ἄιδους — πέδαις, ἀλλ' ὁ σύναιμος. ibid. p. 533 A: εἶτα ὡσπερ ἐνέχυρον προέμενος τὴν ἐπαγγελίαν ἄιδους — πέδαις. Euripidis esse versum docet Plut. Mor. p. 763 F: φιλίας καὶ κοινωνίας, οὐχ οἷαν Εὐριπίδης φησὶν ἀχαλκεύτοις ἔξευχθαι πέδαις. ad hanc fabulam relatus est propter Plut. Mor. p. 96 C: ἔνιοι τῶν φίλων οὐδὲν ἀπολαύσαντες εὐτυχοῦντων συναπόλλυνται δυστυχοῦσιν, καὶ τοῦτο μάλιστα πάσχουσιν οἱ φιλόσοφοι καὶ χαρίεντες, ὡς Θησεὺς τῷ Πειρίθῳ κολαζομένῳ καὶ δεδεμένῳ ἄιδους ἀχαλκεύτοισιν ἔξενκται πόδας. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις dixit Aesch. Choeph. 493. σώματα δεσμεύων ἐν ἀχαλκεύτοισι πέδησιν Orph. hymn. 85, 4.

599

οὐκ οὖν τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ζῆν κακῶς;

Stob. Flor. 121, 24: Εὐριπίδου Πειρίθου. ἄιδους — κακῶς; cf. Soph. fr. 445: τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς.

607

πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου.

Stob. Flor. 3, 22 et Schol. Pind. Pyth. 2, 173.

608

τὸ δ' ἔσχατον δὴ τοῦτο θαυμαστὸν βροτοῖς
τυραννίς, οὐχ εὖροις ἂν ἀθλιώτερον.

φίλους τε πορθεῖν καὶ κατακτανεῖν χρεών,
πλεῖστος φόβος πρόσεστι μὴ δρᾶσώσι τι.

Stob. Flor. 49, 7. vs. 1 ἔσχάτως scripserim. vs. 3 fort.
πόλεις τε π. καὶ φίλους κτανεῖν? vs. 4 πλεῖστος] ἐπεὶ
Pflugk.

609

οὐκ ἔστι τὰ θεῶν ἄδικ', ἐν ἀνθρώποισι δὲ
κακοῖς νοσοῦντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει.

Stob. Ecl. 2, 7, 2 p. 336 et Orion. Flor. Eur. 5 p. 265, 3.
vs. 1 τὰ τῶν θεῶν Stob., τὰκ θεῶν Meinek. ἄδικα, τὰν
βροτοῖσι δὲ scribendum videtur.

610

ὁρῶσι δ' οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα.

Stob. Flor. 92, 4.

611

ἐν τοῖσι μὲν δεινοῖσιν ὡς φίλοι φίλων·
ὅταν δὲ πράξωσ' εὖ, διωθοῦνται χάριν
αὐτοῖ δι' αὐτοῦς εὐτυχεῖν ἠγούμενοι.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 721, 26. vs. 3 δι' αὐτῶν
malim.

612

ὁ γὰρ ξυνῶν κακὸς μὲν ἦν τύχη γεγώς,
τοιούσδε τοὺς ξυνόντας ἐκπαιδεύεται,
χρηστὸς δὲ χρηστός· ἀλλὰ τὰς ὁμιλίας

ἔσθλας διώκειν, ὧ νεοί, σπουδάξετε.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 706, 11 et p. 725, 10. vs. 1 γεγώς] γένος p. 725. vs. 2 ἐκπορίζεται p. 706.

613

φθείρου· τὸ γὰρ δρᾶν οὐκ ἔχων λόγους ἔχεις.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 697, 28. ἔχεις] λέγεις nescio quis.

614

ἀντεμμάσασθαι

Hesych.: ἀντεμμάσασθαι· ἀνταποδοῦναι, ἐπιπληῆσαι. *Εὐριπίδης Πολιάσιν* (*Πελιάσιν* Meursius). fortasse ἀντεμμάξασθαι (vel cum M. Schmidtio ἀνταμμάξασθαι) et *Εὐπόλις Πόλεσιν* leg.

615

ἄρταμεῖν

Hesych.: ἄρταμεῖν· κατακόπτειν. *Εὐριπίδης Πελιάσι*.

616

εὐστόχως

Antiatt. p. 95, 23: εὐστόχως· *Εὐριπίδης Πελιάσιν*.

617

κατηβολή

Schol. Plat. p. 904 a 22: κατηβολή, τὸ ἐπιβάλλον. *Εὐριπίδης Τημένω καὶ Πελιάσι*. eadem Hesychius, ubi κατηβολή codex.

618

λύσιμον

Antiatt. p. 106, 27: λύσιμον· θηλυκῶς λέγει *Εὐριπίδης Πελιάσιν*.

619

ὄβρια

Aelianus N. A. 7, 47: τῶν δὲ ὑστρίχων καὶ τῶν τοιούτων τὰ ἔκγονα ὄβρια (adde καὶ ὄβρικαλα) καλεῖται· καὶ

μέμνηται γε Εὐριπίδης ἐν Πελιάσι τοῦ ὀνόματος καὶ Αἰσχύ-
λος ἐν Ἀγαμέμνονι καὶ Δικτυουλοῖς. Euripides incertum
utrum ὄβρια αὐ ὄβρिकाλα dixerit.

ΠΗΛΕΥΣ

Fortasse hanc fabulam respiciunt Horatius Epist. 2, 3, 95:
*et tragicus plerumque dolet sermone pedestri Telephus et
Peleus, cum pauper et exul uterque proicit ampullas et ses-
quipedalia verba*, et Ar. Nub. 1063: ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε
διὰ τοῦτο (sc. διὰ τὸ σωφρονεῖν) τὴν μάχαιραν. proposuerit
poeta Πηλέως συμφοράς, ὡς νιν χθονὸς Ἀκαστος ἐκβέβλη-
κεν ὁ Πελίου γόνος (Eur. Tro. 1127), qua de re cf. Apollod.
3, 13, 3 et Antoninus Liber. c. 38.

620

οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι τοιοῦτος σκότος,
οὐ χῶμα γαίης κληστόν, ἐνθα τὴν φύσιν
ὁ δυσγενῆς κρύψας ἂν εἶη σοφός.

Stob. Flor. 90, 7. vs. 2 χῶμα Meinekios, δῶμα libri.
vs. 3 κρύψας ἂν εἶη] κρύψειεν ἂν κἄν ἢ Lewis, κρύψας ἂν
ὀφθείη Enger, fortasse κρύψας ἂν ἐκβαίη praeferendum.

621

τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς,
ὄν γ' ἔξαλείφει ῥᾶον ἢ γραφὴν θεός.

Stob. Flor. 93, 10.

622

τὸ γῆρας, ὃ παῖ, τῶν νεωτέρων φρενῶν
σοφώτερον πέφυκε κάσφαλέστερον·
ἐμπειρία γὰρ τῆς ἀπειρίας κρατεῖ.

Stob. Flor. 115, 6. vs. 3 ἡμπειρία Porsonus. γὰρ Men.
mon. 169, τε Stob.

623

κλύετ' ὃ Μοῖραι Διὸς αἶ τε παρὰ

θρόνον ἀγχοτάτω θεῶν ἐζόμεναι

Stob. Ecl. 1, 5, 10 p. 170.

624

. . τὰ δ' ἐνθεν οὐκέτ' ἄν φράσαι λόγῳ
δακρύων δυναίμην χωρίς

Ioh. Lydus de magistr. 3, 25 p. 217, 22: 'τὰ δ' ἐν-
θεν — χωρίς' κατὰ τὸν Εὐριπίδου Πηλέα.

625^a

βοάσομαί τᾶρα τὰν ὑπέρτονον
βοάν· ἰώ, πύλαισιν ἢ τις ἐν δόμοις;

Ag. Nub. 1154: βοάσομαί τᾶρα τὰν ὑπέρτονον βοάν.
ἰώ, κλάετ' ὠβολοστάται. ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐκ Πηλέως
Εὐριπίδου· ἐπιφέρει γὰρ 'ἰώ — δόμοις'. ἐν om. R. ἐκ Πη-
λέως Σοφοκλέους Ven., ubi sequentia omittuntur. cf. Soph.
fr. 448.

625^b

πάρεσμεν, ἀλλ' οὐκ ἦσθ' ἄν οὐ παρόντα με.

Etym. Flor. in Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 153:
ἦδεισθα δὲ κατὰ συγκοπήν ἦσθα γράφεται μετὰ τοῦ I. Εὐ-
ριπίδης Πηλεῖ 'πάρεσμεν — με'. Ὄρος ὁ Μιλήσιος. poetam
ἦσθάνου voluisse conicit G. Wolffius.

626

ἀρκεῖ

Hesych.: ἀρκεῖ· προσαρκεῖ, βοηθεῖ. Εὐριπίδης Πηλεῖ.

ΠΑΕΙΣΘΕΝΗΣ

Hyginus fab. 86: *Thyestes Pelopis et Hippodamiae filius quod cum Aerope Atrei uxore concubuit, a fratre Atreo de regno est eiectus. at is Atrei filium Plisthenem, quem pro suo educaverat, ad Atreum interficiendum misit, quem Atreus credens fratris filium esse, imprudens filium suum occidit.*

627^a

οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα, πολέμιόν γε μὴν.

Schol. A II. Δ, 319: ἔκταν — ἐν χρήσει ὁράται Ἀττικοῖς Εὐριπίδης Πλεισθένει 'οὐ τὸν — μὴν'. οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα] fortasse leg. τὸν σὸν κατέκταν παῖδα, quae verba sine p. et fab. nom. extant in Etym. M. p. 495 sq. et Etym. Gud. p. 305, 28. πολέμιόν γε μὴν] πολέμιον δ' ἐμόν Th. Gomperzius.

627^b

καὶ κάταιθε χῶ τι λῆς ποίει.

Etym. Flor. in Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 205: λῆς (λῶς cod.) σὺν τῷ I δευτέρας συζυγίας ἀντὶ τοῦ θέλεις (θέλης cod.) Εὐριπίδης Πλεισθένει 'καὶ — ποίει'. κάταιθε χῶ τι λῆς Duebner, κάταιθ' ἔχ' ὠτειλῆς cod. cf. Etym. M. p. 564, 22: ὅθεν καὶ τὸ λῆς ἀντὶ τοῦ θέλεις μετὰ τοῦ I Εὐριπίδης. Meinekius πίμπρη με καὶ κάταιθε coniecit.

628

δήμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσης κράτος
μήτ' αὖ κακώσης, πλουῦτον ἐντιμον τιθεῖς,
μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ἐκβάλης ποτὲ
μηδ' αὖξε καιροῦ μείζον, οὐ γὰρ ἀσφαλές,
μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀστοῦ φανῆ. 5
κόλους δ' ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον
πόλει γὰρ εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος.

Stob. Flor. 48, 1. vs. 3 χρηστὸν Meinekius.

629

εἰσὶν γὰρ εἰσὶ διφθέραι μελαγγραφεῖς
πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων

Tzetz. in Anecd. Oxon. vol. 3 p. 373, 20: Εὐριπίδης γὰρ μέμνηται διφθερῶν λέγων ἐν Πλεισθένει 'εἰσὶ γὰρ — γηρυμάτων'. vs. 2 πολιῶν malim.

630

μηλοσφαγεῖ τε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις

Eust. Od. p. 1564, 33: Σοφοκλῆς δὲ καὶ ἀντὶ βωμοῦ οἶδεν ἐσχάραν. λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης 'μηλοσφαγεῖ τε — ἐσχάραις'. Ammonius Valck. p. 34: παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ἐσχάρα ἀντὶ τοῦ βωμοῦ κεῖται ἐν Πλεισθένει 'μῆλος φάγεται δαιμόνων ἐπ' ἐσχάρας'. cf. Ag. Av. 1232: θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις.

631

ἐγὼ δὲ Σαρδιανός, οὐκέτ' Ἀργόλας

Steph. Byz. v. Ἄργος p. 113, 9: λέγεται γὰρ καὶ Ἀργόλας — Εὐριπίδης ἐν Πλεισθένει 'ἐγὼ δὲ — Ἀργόλας'.

632

πολύς δὲ κοσσάβων ἀραγμός
Κύπριδος προσφδὸν ἀχει
μέλος ἐν δόμοισιν.

Ath. XV p. 668 B: τῶν ἐρωμένων ἐμέμνηντο ἀφιέντες ἐπ' αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοσσάβους. διὸ — καὶ Εὐριπίδης ἐν Πλεισθένει 'πολύς — δόμοισιν'. cf. Eust. Π. p. 1170, 53: κότταβον ὃν ὁ φιλοσίγματος Εὐριπίδης ἐν δυσὶ ΣΣ γράφει. et mox χρῆσις δὲ κοσσάβου ἐν τῷ 'πολύς κοσσάβων ἀραγμός.' Hesych.: κότταβος· λάταξ. Εὐριπίδης Πλεισθένει.

633

πολλῶν τὰ χρήματ' αἵτι' ἀνθρώποις κακῶν.

Stob. Flor. 93, 16.

634

μόμφος

Antiatt. p. 107, 19: μόμφον· τὴν μέμψιν. Εὐριπίδης Πλεισθένει. Eust. Od. p. 1761, 39: ἐπὶ δὲ πᾶσι λέγει ὁ αὐτὸς γραμματικὸς (Aristophanes) καὶ μομφὸν παρ' Εὐριπίδῃ τὴν μέμψιν λεχθῆναι.

ΠΟΛΤΙΔΟΣ

De argumento Euripideae tragoediae ex Hygini fab. 136 et Apollod. 3, 3, 1 coniecturam facere licet. Schol. Aristid.

p. 728 sq.: Πολύειδος πεποιήται δράμα Εὐριπίδῃ, ἐν ᾧ
 βοῦν τρίχρωμον ποιεῖ εὐρήσθαι, ubi quae accedunt περὶ οὗ
 γέγονεν αὐτοῖς φιλονεικία βασιλείας, homini debentur im-
 perito. noctuam a Polyido visam commemorat Aelianus N.
 A. 5, 2: ἐν τῇ Κρήτῃ γλαῦκα μὴ γίνεσθαι φασὶ τὸ παρά-
 παν —, ἔοικε δὲ ὁ Εὐριπίδης ἀβασανίστως πεποιημέναι
 τὸν Πολύειδον ὁρῶντα τήνδε τὴν ὄρνιν καὶ ἐξ αὐτῆς τεκμη-
 ράμενον ὅτι εὐρήσει καὶ τὸν Γλαῦκον τὸν τεθνεῶτα τῷ
 Μίνωι υἱόν. Valckenarius huic fabulae adscripsit adespota
 fr. 137 et 348. Γλαῦκον fabulam, quam ter laudat Stobaeus
 (fr. 638 644 645), ab hac non diversam esse dudum in-
 tellexerunt.

635

ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὐτοῦ φύσιν,
 οὗτος σοφὸς πέφυκε πρὸς τὸ συμφέρον.

Stob. Flor. 3, 20.

636

οἱ τὰς τέχνας δ' ἔχοντες ἀθλιώτεροι
 τῆς φανλότητος· καὶ γὰρ ἐν κοινῷ ψέγειν
 ἅπασιν κείσθαι δυστυχῆς οὐκ εὐτυχῆς.

Stob. Flor. 61, 4.

637

Ξα Ξα·
 ὁρῶ γ' ἐπ' ἀκταῖς νομάδα κυματοφθόρον
 ἀλιάστον· τὸν παῖδα χερσεύειν μόρος.
 εἰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἔπτατο
 ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις, ἠρμήνευσεν ἄν 5
 τὸν παῖδ' ἐν ὑγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι·
 νῦν δ' ἐκλιπὼν ἦθη τε καὶ νομὸν βίου
 δεῦρ' ἔπτατ'· οὐκ οὖν ἔσθ' ὁ παῖς ἐν οἰδμασιν.

Hermog. in Rhet. vol. 3 p. 327: ὅμοιον τούτῳ καὶ τὸ
 Εὐριπίδου ἐν Πολυῖδῳ· εἰ μὲν — τεθνηκέναι' (vs. 4—6).
 τῷ γὰρ οἰκῶν παράκειται τὸ ἠρμήνευσεν ἄν· καθ' αὐτὸ

δ' ἂν ἦν σκληρόν πως. ubi Scholion ab Valck. Diatr. p. 201 sq. editum: οὕτως ἔχουσι τὰ τοῦ Πολυτίδου ρητά 'ἕα ἕα: ὄρω — οἴδμασιν'. Schol. Hermog. Rhet. vol. 7 p. 1072: 'εἰ μὲν — θάλασσαν' (vs. 4) ἀντὶ τοῦ εἰ ὁ ἀμφίβιος ὄρων εἰσθῶς εἰς γῆν πέτεσθαι ἐκ θαλάσσης καὶ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν, κατοικῶν δὲ ἐν ὕδασι. τὸ ἠρμήνευσέν ἐστιν ἡ δριμύτης· ἢ γὰρ ἐρμηνεία κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπων ἐστίν, ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐδήλωσε σημαίνει. ἢ πρώτη οὖν τροπὴ τὸ 'ὁ κύματα οἰκῶν' (vs. 5): τὸ γὰρ οἰκεῖν οὐ κυρίως λέγοιτ' ἂν ἐπὶ κυμάτων· ἢ δευτέρα δὲ καὶ σκληροτέρα τὸ ἠρμήνευσεν, ὅπερ οὐ δοκεῖ τῷ παρακειῖσθαι τῷ οἰκῶν. similiter Ioh. Sicel. Rhet. vol. 6 p. 411 et Maximus Planudes Rhet. vol. 5 p. 536. vs. 2 κυματότροφον Ruhnk. vs. 7 νόμον vulgo, νομὸν L. Dindorfius.

638

φεῦ φεῦ, τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους.

Stob. Flor. 116, 2: Εὐριπίδου Γλαύκω. 'φεῦ φεῦ — νόσους'. quae his nectuntur, γέροντι δ' οὐχ οἶόν τε μηκύνειν χρόνον. μακρὸς γὰρ αἰῶν συμφορὰς πολλὰς ἔχει, neque inter se neque cum versu supra scripto cohaerent. verba φεῦ φεῦ — νόσους repetit Floril. Monac. 129 p. 277, 3.

639

τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν,
τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται;

Sextus Empir. p. 175, 1: ὁ γοῦν Εὐριπίδης φησὶν 'τίς δ' — νομίζεται;' eosdem versus afferunt Diog. L. 9, 73 et Schol. Plat. p. 912 a 47. cf. Scholion recens Ar. Ran. 1478. versum priorem et alterius dimidium (τίς — δὲ ζῆν) habent Plato Gorg. p. 492 E (Stob. Flor. 121, 36 Iambli. Protr. c. 17 p. 246) Schol. Eur. Hipp. 192 Schol. Ar. Ran. 1082 (Suid. v. τίς δ' οἶδεν) Clemens Alex. Strom. III p. 517 Origenes c. Cels. 7, 50 vol. 1 p. 730 F, versum priorem Tzetz. in Anecd. Oxon. vol. 4 p. 25, 26 et Eust. Opusc. p. 122, 55. parodia versus expressit Ar. Ran. 1477: τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν, τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κώδιον; respicit Ar. Ran. 1082: καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν. de

fabula plerique testes silent; e Phrixo locum esse petatum tradunt Schol. Ar. Ran. 1082: *παρὰ τὰ ἐκ Φρίξου Εὐριπίδου 'τίς δ' — δὲ ζῆν'.* ἀλλ' ὁ λέγων ἐστὶ Φρίξος, οὗτος δὲ (Aristophanes) ὡς παρὰ γυναικὸς εἰρημένον αὐτὸ λέγει. et Schol. Plat. l. l.: *τὰ λαμβεῖα ἐκ τοῦ Φρίξου τοῦ δράματος Εὐριπίδου 'τίς — νομίζεται'.* item Schol. Ar. Ran. 1478 (cf. Suid. v. *τίς δ' οἶδεν*): *τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν]* παρὰ τὰ ἐκ Φρίξου Εὐριπίδου. vide fr. 830. contra Schol. Eur. Hipp. 192: *ὡς καὶ αὐτὸς ἐν Πολυίδῳ 'τίς δ' — δὲ ζῆν'.* Schol. Ar. Ran. 1478: *ἐξ Ἰππολύτου Εὐριπίδου, ubi ἐκ Πολυίδου recte restituerunt. vs. 2 κάτω νομίζεται]* νομίζεται βροτοῖς Diog. L., *ὑπνοῦν δὲ τὸ κατθανεῖν* Scholion recens Ar. Ran. 1478.

640

μάτην γὰρ οἴκῳ σὸν τόδ' ἐκβαίη τέλος

Schol. Il. K, 56: *τέλος — τὸ δαπάνημα, ὡς Εὐριπίδης ἐν Πολυείδῳ 'μάτην — τέλος'.* fabulae nomen omittunt Eust. Il. p. 789, 14 Scholion recens Ar. Ran. 368 Philem. Lex. p. 161. *οἴκῳ σὸν]* οἴκῳ σῶ Valck., οἴκων σῶν Cobetus.

641

*. . . ἀνθρώπων δὲ μαίνονται φρένες,
δαπάνας ὅταν θανοῦσι πέμπωσιν κενάς.*

Stob. Flor. 123, 1.

642

*πλουτεῖς, τὰ δ' ἄλλα μὴ δόκει ξυνιέναι·
ἐν τῷ γὰρ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις,
πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ συγγενές.*

Stob. Flor. 95, 7. vs. 3 affert Clemens Alex. Strom. IV p. 574: *εἴρηται γε ἡ πενία σοφίαν λάχε διὰ τὸ συγγενές.* Themistius Orat. XIII p. 164 B: *ἤκουον γὰρ παρὰ τῶν ποιητῶν ὅτι πενίη σοφίαν ἔλαχε.* Zenobius 5, 72: *πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε· κομματικῶς τοῦτο ἐκ τῶν Εὐριπίδου εἴλκυσται, παρόσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσιν.* Greg. Cypr. 3, 53: *πενίη σοφίην ἔλαχε.* cf. Diogenian. Vind. 3, 59 Greg. Cypr. Leid. 2, 100 Suid. v. *πενία.* Theodorus Prodro-

mus ἀνατροπήν τοῦ ἢ πενήτη σοφίην ἔλαχε' scripsit. συγγενές Clemens, δυστυχές Stob.

643

οὐ γὰρ παρὰ κρατῆρα καὶ θοίνην μόνου
τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει,
ἀλλ' ἐν κακοῖσι δύναμιν οὐ μικρὰν φέρει.

Stob. Flor. 91, 8. vs. 1 οὐ γάρ τι Meinekios, οὐκ ἄρα malim. vs. 2 et 3 ἔχει et φέρει transponenda suspicor.

644

βαρὺ τὸ φρόνημ' οἴησις ἀνθρώπου κακοῦ.

Stob. Flor. 22, 1: Εὐριπίδου Γλαύκῳ (lemma om. M).
'βαρὺ τὸ — κακοῦ'. βαρὺ τι malim. φόρημ' Salmasius.

645

ὅταν κακός τις ἐν πόλει πράσση καλῶς,
νοσεῖν τίθησι τῶν ἀμεινόνων φρένας,
παράδειγμ' ἔχοντας τῶν κακῶν ἐξουσίαν.

Stob. Flor. 45, 3: τοῦ αὐτοῦ Γλαύκῳ. 'ὅταν — ἐξουσίαν'.

646

οὐδεὶς παρανομῶν πρὸς θεοὺς ἐχέγγυος.

Stob. Ecl. 1, 3, 39 p. 126.

647

οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον;

Schol. Ar. Thesm. 870: 'οἶσθ' — δρᾶσον' Εὐριπίδης Πολυτίδῳ. Greg. Cor. p. 17 sq.: καὶ Εὐριπίδης ἐν Πολυτίδῳ τῷ δράματι 'οἶσθ' — δρᾶσον' ἀντὶ τοῦ δράσεις ἐξήνεγκε. iisdem verbis usus est Eur. Hec. 225 et alibi.

648

διαβάλλω

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 62, 13: διεβλήθησαν — μέμνηται τῆς λέξεως καὶ ἐν Πολυτίδῳ καὶ ἐν Ὀρέστη.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ

Schol. Aristid. p. 671 sq.: ὁ Πρωτεσίλαος δράμα γέγραπται Εὐριπίδῃ. λέγει δὲ ὅτι γαμήσας καὶ μίαν ἡμέραν μόνην συγγενόμενος τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἠναγκάσθη μετὰ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς Τροίας ἐλθεῖν καὶ πρῶτος ἐπιβάς τῆς Τροίας ἐτελεύτησε. καὶ φασὶν ὅτι τοὺς κάτω δαίμονας ἠτήσατο καὶ ἀφείθη μίαν ἡμέραν καὶ συνεγένετο τῇ γυναικὶ αὐτοῦ. Euripidis vestigia legere probabile est Hyginum fab. 103 et 104. cf. Ovid. Heroid. Epist. 13.

649

ἄξιος δ' ἐμὸς

γαμβρὸς κέκλησαι παῖδά μοι ξυνοικίσας.

Phot. Lex. p. 410, 9, et Suid.: πενθερὰ τῷ νυμφίῳ ἢ τῆς κόρης μήτηρ, καὶ πενθερὸς ὁ πατήρ. Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. — καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τῷ Ἀκάστῳ φησὶν 'ἄξιος — ξυνοικίσας'. vs. 2 κεκλησθαι Valck.

650

οὐ γὰρ θέμις βέβηλον ἄπτεσθαι δόμων

Schol. Soph. Oed. C. 10 (Suid. v. βέβηλος): βέβηλος ἀνὴρ, ὁ μιαρὸς. Εὐριπίδης Πρωτεσιλάῳ 'οὐ γὰρ — δόμων'.

651

πέπονθεν οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει.

Stob. Flor. 124, 8.

652

πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι καὶ λόγοι βροτούς.

Stob. Flor. 111, 4. καὶ ἄλογοι libri, καὶ λόγοι Dindorflus.

653

οὐ θαῦμ' ἐλεξας θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν.

Stob. Flor. 98, 47.

654

ὦ παῖδες, οἷον φίλτρον ἀνθρώποις φρενός

Stob. Flor. 75, 7.

655

κοινὸν γὰρ εἶναι χρῆν γυναικεῖον λέχος.

Clemens Alex. Strom. VI p. 751: Πλάτωνός τε ἐν πολιτεία εἰπόντος κοινὰς εἶναι τὰς γυναῖκας, Εὐριπίδης ἐν Πρωτεσιλάῳ γράφει 'κοινὸν — λέχος'.

656

δυοῖν λεγόντιν, θατέρου θυμουμένου,
ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος.

Stob. Flor. 19, 3. eosdem versus habent. Stob. Flor. 5, 18 et Plut. Mor. p. 10 A.

657

οὐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον.

Dio Chrysost. 37, 46: ἐγὼ δὲ κατὰ τὴν Εὐριπίδου Λαοδάμειαν 'οὐκ ἂν — φίλον'.

658

ὅστις δὲ πάσας συντιθεῖς ψέγει λόγῳ
γυναίκας ἐξῆς, σκαιός ἐστι κού σοφός·
πολλῶν γὰρ οὐσῶν τὴν μὲν εὐρήσεις κακὴν,
τὴν δ' ὡσπερ αὕτη λῆμ' ἔχουσιν εὐγενές.

Stob. Flor. 69, 9.

ΡΑΔΑΜΑΝΘΥΣ

Veteres critici spuriam hanc fabulam iudicasse docet Vita Eurip. p. 135, 33. de argumento omnia incerta sunt. Preller huc referendum suspicatur Epigr. Cyzic. Anthol. Pal. 3, 13: Ἀλκίδας ὁ θρασὺς Ῥαδαμάνθυϊ ματέρα τάνδε Ἀλκμήναν ὄσιον πρὸς λέχος ἐξέδοτο.

659

οἱ γῆν ἔχουσ' Εὐβοῖδα πρόσχωρον πόλιν

Strab. VIII p. 356: Στησίχορον δὲ καλεῖν πόλιν τὴν χῶραν Πίσαν λεγομένην, ὡς ὁ ποιητὴς τὴν Λέσβον Μάκαρος πόλιν, Εὐριπίδης δ' ἐν Ἴωνι — καὶ ἐν Ῥαδαμάνθυϊ 'οἱ γῆν — πόλιν'.

660

ἔρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίου.
 ὃ μὲν γὰρ εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν·
 τῷ δ' οὐχὶ τούτου φροντίς, ἀλλὰ χρημάτων
 πολλῶν κεκληῆσθαι βούλεται πάτῳ δόμοις·
 ἄλλῳ δ' ἀρέσκει μηδὲν ὑγιᾶς ἐκ φρενῶν 5
 λέγοντι πείθειν τοὺς πέλας τόλμῃ κακῇ·
 οἱ δ' αἰσχροῖα κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ βροτῶν
 ζητοῦσιν. οὕτω βίωτος ἀνθρώπων πλάνη.
 ἐγὼ δὲ τούτων οὐδενὸς χρήζω τυχεῖν,
 δόξαν δὲ βουλοίμην ἂν εὐκλείας ἔχειν. 10

Stob. Ecl. 2, 7, 12 p. 342: τοῦ αὐτοῦ. 'ἔρωτες ἡμῖν
 — εὐκλείας ἔχειν'. Stob. Flor. 64, 24: Εὐριπίδου Ῥαδά-
 μανθῦς. 'ἔρωτες — πλάνη' (vs. 1—8). vs. 4 sine fab. nom.
 affert Scholion Eur. Or. 1197. δόμοις Stob. Flor., δόμων
 Schol. Eur., δ' ὅμως Stob. Ecl.

661

οὐδεὶς γὰρ ἡμᾶς . . . ἐξαιρήσεται.

Antiatt. p. 94, 1: ἐξαιρεῖν ἀντὶ τοῦ ἀφαιρεῖν. Εὐριπί-
 δης δὲ Ῥαδαμάνθυϊ 'οὐδεὶς — ἐξαιρήσεται', ἀντὶ τοῦ ἀφαι-
 ρήσεται.

ΣΘΕΝΕΒΟΙΑ

Ar. Ran. 1043 Aeschylum dicentem facit: ἀλλ' οὐ μὰ
 Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας οὐδὲ Σθενεβοίας. Scholion
 Greg. Cor. e codice Mediceo partim in Rhet. vol. 7 p. 1321,
 integrum ab i Welckero Tragod. p. 777 editum: ταῦτα λέγει
 Εὐριπίδης ἐν Σθενεβοίᾳ τῷ δράματι εἰσάγων τὸν Βελλερο-
 φόντην γνωμολογοῦντα. ἔστι δὲ ἡ ὑπόθεσις αὕτη. Προϊ-
 τος ἦν Ἄβαντος υἱός, Ἀκρισίου δὲ ἀδελφός, βασιλεὺς δὲ
 Τίρυνθος. γήμας δὲ Σθενέβοιαν ἐξ αὐτῆς ἐγέννησε παιῖδας*).

*) Apollod. 2, 2, 1: ὃ δὲ (Proetus) ἦκεν εἰς Λυκίαν πρὸς
 Ἰοβάτην, ὡς δὲ τινὲς φασὶ πρὸς Ἀμφιάνακτα, καὶ γαμεῖ τὴν
 τούτου θυγατέρα ὡς μὲν Ὅμηρος Ἄντειαν, ὡς δὲ οἱ τραγικοὶ
 Σθενέβοιαν.

Βελλεροφόντου δὲ φεύγοντος ἐκ Κορίνθου διὰ φόνον, αὐτὸν μὲν ἤγνισε τοῦ μύσου, ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ τὸν Βελλεροφόντην ἠγάπησε· τυχεῖν δὲ οὐ δυναμένη τοῦ ἐπιθυμηθέντος διέβαλεν ὡς ἐπιθέντα αὐτῇ τὸν Κορίνθιον. πεισθεὶς δὲ ὁ Προῖτος ἐξέπεμψεν αὐτὸν εἰς Καρίαν ἵνα ἀπόληται, δέλτον δὲ ἦν ἐγγράφει ἐκέλευσεν πρὸς Ἰοβάτην διακομίζειν. ὃ δὲ τοῖς γράμμασιν ἀκόλουθα πράττων προσέταξεν αὐτῷ διακινδυνεῦσαι πρὸς τὴν Χίμαιραν. ὃ δὲ ἀγωνισάμενος τὸ θηρίον ἀνεῖλε καὶ μετὰ ταῦτα ὑποστρέψας εἰς τὴν Τίρυνθα πρῶτον μὲν ἐμέμψατο τὸν Προῖτον, ἔπειτα δὲ καὶ τὴν Σθενέβοιαν ἠπείλησεν ἀπάγειν. μαθὼν δὲ τὴν γυναῖκα τοῦ Προῖτου δεύτερον ἐπιβουλεύουσαν αὐτῷ ἀνεχώρησεν ἀναβιβάσας ἐπὶ τὸν Πήγασον τὴν Σθενέβοιαν. καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἦρθη εἰς ὕψος. γενόμενος δὲ κατὰ Μῆλον τὴν νῆσον εἰς τὴν θάλασσαν ἔρριψεν αὐτήν, ἣν ἀποθανούσαν εὐρόντες τινὲς ἄλιεῖς ἀναλαβόντες ἐκόμισαν εἰς Τίρυνθα. πάλιν δὲ ὑποστρέψας ὁ Βελλεροφόντης πρὸς τὸς Προῖτον αὐτὸς ὡμολόγησεν πεπραχέναι ταῦτα· δις γὰρ ἐπιβουλεύθεις ὑπ' ἀμφοτέρων δίκην εἰληφέναι τὴν πρέπουσαν, τῆς μὲν εἰς τὸ ζῆν, τοῦ δὲ εἰς τὸ λυπεῖσθαι. Schol. Ven. Ar. Pac. 140 (cf. Suid. v. τραγικώτερος): δοκεῖ ὁ Βελλεροφόντης τὴν τοῦ Προῖτου γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς Χιμαίρας ἀναλρεσιν ἐπανελθὼν εἰς Κόρινθον ἀπατήσαι ὡς ἕξων γυναῖκα καὶ ἐπιβιβάσας τοῦ Πηγάσου εἰς μέσσην ριψαί τὴν θάλασσαν. Iohannes Malalas postquam de Proeto, Stheneboea, Bellerophonte, Iobata quaedam narravit, haec addit p. 84, 16: καθὼς συνεγράψατο Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς ποιητὴς πληρώσας τὸ δράμα. Ovidius Trist. 2, 397 tragoediarum argumenta recensens: *nam quid de tetrico referam domitore Chimaerae, quem leto fallax hospita paene dedit?* proclivi errore haec fabula cum Bellerophonte confunditur (vide fr. 663 665 670). Meinekius ex Stheneboea sumpta esse coniecit verba Aristophanis Pac. 140: τί δ' ἦν ἐς ὕγρον πόντιον πέση βάθος; v. Trag. adesp. 41. ego in iis quae Suidas v. χαμαιεύρετος habet, χαμαιεύρετόν με εὔρε καὶ ἀνεθρέψατο, Stheneboeae versum χαμαιπετῆ μ' ὅς εὔρε κἀνεθρέψατο latere olim suspicatus sum coll. Ioh. Mal. p. 83, 13.

662

Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ·
ἢ γὰρ πεφυκῶς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενῆς ὦν πλουσίαν ἀροῖ πλάκα.

Ar. Ran. 1217: ΕΤΡ. — πρὸς γὰρ τουτονὶ τὸν πρόλο-
γον οὐχ ἔξει προσάψαι λήκυθον. 'οὐκ ἔστιν — ἢ δυσγενῆς
ὦν' ΔΙΣΧ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. ubi Schol. v. 1219: τὸ
λοιπὸν τοῦ λάμβου 'πλουσίαν ἀροῖ πλάκα'. Σθενεβόλας δὲ
ἢ ἀρχή. eundem locum s. p. et fab. n. affert Gregorius Naz.
vol. 2 p. 210 B. vs. 1 addito Euripidis nomine laudant Nico-
stratus Com. 3 p. 288 et Philippides Com. 4 p. 472, sine p.
et fab. nom. habent Aristot. Rhet. 2, 21 p. 1394 b 2 anony-
mus in libro *Les papyrus Grecs* (Paris. 1866) p. 98. Plut.
Mor. p. 103 B Men. mon. 697. vs. 3 affertur in Schol. Eur.
Hec. 8 vol. 1 p. 223, 12.

663

πολλοὺς δὲ πλούτῳ καὶ γένει γαυρουμένους
γυνὴ κατήσχυν' ἐν δόμοισι νηπία.

Stob. Flor. 68; 15. iidem versus cum lemmate *Εὐριπί-
δου Βελλεροφόντης* extant in Stob. Flor. 72, 6.

664

ἄνευ τύχης γάρ, ὥσπερ ἢ παροιμία,
πόνος μονωθεὶς οὐκέτ' ἀλγύνει βροτούς.

Stob. Flor. 29, 36. vs. 2 οὐδὲν ἀλφάνει βροτοῖς C.
Schenkl.

665

πέλας δὲ ταύτης δεινὸς ἴδρυνται Κράγος
ἐνθηρος, ἢ ληστῆρσι φρουρεῖται πόρος
κλύδωνι δεινῶ καὶ βροτοστόνῳ βρέμων.
πτηνὸς πορεύσει

Ar. Pac. 124: ΚΟΡΑΙ ΤΡΥΓΑΙΟΥΤ. καὶ τίς πόρος σοι
τῆς ὁδοῦ γενήσεται; ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν
ὁδόν. ΤΡΥΓΑΙΟΣ. πτηνὸς πορεύσει πᾶλος· οὐ ναυσθλώ-

σομαι. ubi Schol. Ven. v. 125: ὁ λόγος ἐκ Σθενεβοίας Εὐριπίδου. τινὲς δὲ οἴονται ἐκ Βελλεροφόντου παρωδησθαι. ἔστι δὲ ἐν Σθενεβοίᾳ παρὰ τῷ τραγικῷ οὕτως 'πέλας δὲ — πτηνὸς πορεύσει'. vs. 3 βαρυστόνω Dindorfius, βροτοκτόνω Meinekios. vs. 4 'πτηνὸς πορεύσει non liquet utrum tragici sint verba an Aristophanis ex versu proximo'. DINDORF. integrum versum πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι Euripidis esse coniecit Meinekios.

666

ποιητὴν δ' ἄρα

Ἔρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν.

Ar. Vesp. 1074: ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν. ubi Schol.: ὁ στίχος Εὐριπίδου ἐκ Σθενεβοίας. Plut. Mor. p. 405 F: ὁ δ' Εὐριπίδης εἰπὼν ὡς Ἔρως ποιητὴν διδάσκει, κἂν ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν, ἐνενόησεν ὅτι ποιητικὴν καὶ μουσικὴν ἔρως δύναμιν — κινεῖ. Plut. Mor. p. 762 B: καίπερ ὢν ἐρωτικός ὁ Εὐριπίδης τὸ σμικρότατον ἀπεθαύμασεν, ἐπεὶ 'ποιητὴν ἄρα Ἔρως — τὸ πρὶν'. Plut. Mor. p. 622 C: πῶς εἴρηται τὸ 'μουσικὴν δ' ἄρα Ἔρως — τὸ πρὶν' ἐζητεῖτο. Plat. Sympos. p. 196 E (Stob. Flor. 63, 36): πᾶς γοῦν ποιητῆς γίγνεται, κἂν ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν, οὐ ἂν Ἔρως ἄψηται. Nicias Milesius in Argum. Theocr. Id. 11: ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο, Θεόκριτε· οἱ γὰρ ἔρωτες πολλοὺς ποιητὰς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἄμουςους. Aristid. vol. 1 p. 51: (Διονυσος) ποιεῖ χορευτὴν, κἂν ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν. ibid. p. 322: ὑφ' ὧν τις, 'κἂν ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν' κατ' Εὐριπίδην, ἐμμελής τε καὶ δεξιὸς εὐθύς γίγνεται. Longinus de subl. c. 39, 2: οὐ γὰρ αὐλὸς — ἀναγκάζει βάλνειν ἐν ῥυθμῷ καὶ συνεξομοιωῦσθαι τῷ μέλει τὸν ἀκροατὴν, κἂν ἄμουσος ἢ παντάπασιν. vs. 1 ποιητὴν] μουσικὴν Plut. Mor. p. 622 C.

667

πεσὸν δὲ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερός,
ἀλλ' εὐθύς αὐδᾶ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ'.

Ath. X p. 427 E: τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ πίπτοντα τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν. διὸ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Σθενεβοίας φησὶν, ἐπειδὴ νομίζει τὸν

Βελλεροφόντην τεθνάναι 'πεσόν — ξένω'. vs. 2 ridet Cratinus Com. 2 p. 179: ἴησι λάταγας τῷ Κορινθίῳ πέει. item Ar. Thesm. 404: ἀνήρ ἐρωτᾷ· τῷ κατέαγεν ἢ χύτρα; οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένω. ubi Scholia: ἐκ Σθενεβοίας Εὐριπίδου. Hesychius: Κορίνθιος ξένος· ἐπὶ τῶν τὰς λάταγας διπτούντων, ἀπὸ τῆς παρ' Εὐριπίδῃ Σθενεβοίας τῷ Βελλεροφῶντι ἀποχευούσης.

668

τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' Ἔρωσ
μᾶλλον πιέζει

Ar. Vesp. 111: τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' ἀεὶ μᾶλλον δικάζει. ubi Schol.: παρὰ τὰ Εὐριπίδου ἐκ Σθενεβοίας 'τοιαῦτ' ἀλύει νουθετούμενος Ἔρωσ'. Plut. Mor. p. 71 A: οὐ γὰρ ἀπλῶς νουθετούμενος Ἔρωσ μᾶλλον πιέζει κατ' Εὐριπίδην, ἀλλ' ἐὰν νουθετῆ τις ἐν πολλοῖς κτέ. verba νουθετούμενος δ' Ἔρωσ μᾶλλον πιέζει habet Galenus vol. 5 p. 411 (vol. 1 p. 282 ed. Basil., vol. 5 p. 149 Chart.).

669

τίς ἄνδρα τιμᾶ ξεναπάτην;

Phot. Lex. v. ξεναπάτας p. 309, 14: Εὐριπίδης Σθενεβοία 'τίς — ξεναπάτην'. Pollux 3, 58: ξεναπάτην δὲ Εὐριπίδης εἶρηκε καὶ ξενοφόνον.

670

ὦ παγκακίστη καὶ γυνή· τί γὰρ λέγων
μειζόν σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἄν;

Stob. Flor. 73, 20: Εὐριπίδου Βελλεροφόντης. 'ὦ — ἄν'. ex Stheneboea esse haec verba a Bellerophonte dicta coniecit Meinekius.

671

ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετὴν τ' ἄγων ἔρωσ
ξηλωτὸς ἀνθρώποισιν· ὦν εἶην ἐγώ.

Aeschines c. Timarch. § 151 (Greg. Cor. Rhet. vol. 7 p. 1322, cf. Hermog. Rhet. vol. 3 p. 436): Εὐριπίδης ἐν τι

τῶν καλλίστων ὑπολαμβάνων εἶναι τὸ σωφρόνως ἔρᾶν, ἐν εὐχῆς μέρει τὸν ἔρωτα ποιούμενος λέγει που 'ὁ δ' εἰς — ἐγώ'. quo de loco Schol. cod. Medic. Greg. Cor. Rhet. vol. 7 p. 1321: ταῦτα λέγει Εὐριπίδης ἐν Σθενεβοίᾳ τῷ δράματι εἰσάγων τὸν Βελλεροφόντην γνωμολογοῦντα. iidem versus cum Eur. fr. 551 iuncti leguntur in Stob. Ecl. 1, 9, 2 p. 270.

672

βίος δὲ πορφυροῦς θαλάσσιος
οὐκ εὐτράπεζος, ἀλλ' ἐπάκτιοι φάτναι.
ὑγρά δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβῆς, τροφὸς
θάλασσα· τήνδ' ἀροῦμεν, ἐκ ταύτης βίος
βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἴκαδ' ἔρχεται. 5

Ath. X p. 421 F: ἐν Σθενεβοίᾳ δ' Εὐριπίδης περὶ εὐτελείας λέγων 'βίος — ἔρχεται'. vs. 1 πορφυρέως Lobeckius.

673

κομίζετ' εἰσω τήνδε· πιστεύειν δὲ χρῆ
γυναικὶ μηδέν, ὅστις εὖ φρονεῖ βροτῶν.

Stob. Flor. 85, 6.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

Acta est fabula olymp. 91, 1 teste Aeliano V. H. 2, 8 (vide p. 10). quae Plutarchus et Galenus ex Euripidis Sisypho afferunt, a Sexto Empirico probabilius tribuuntur Critiae, cuius cf. fr. 1.

674

χαίρω γέ σ', ὦ βέλτιστον Ἀλκμήνης τέκος,
... τὸν τε μιὰρὸν ἐξολωλότα.

Suidas: χαίρω σε ἐληλυθότα· Ὀρωπικοὶ οὕτω λέγουσι. Εὐριπίδης Σισύφῳ 'χαίρω — ἐξολωλότα'. cf. Etym. M. p. 808, 6, ubi Euripidis verba vulgo ommissa unus habet codex Flor. in Milleri *Mél. de litt. Gr.* p. 306 haec: χαίρω σε, ὦ βέλτιστε, Ἀλκμήνης τέκος. vs. 1 γέ σ'] σέ γ' Heath. vs. 2 ἐλθόντα supplet Heathius, σωθέντα Cobetus.

675

ἐλίσσων

Hesych.: ἐλίσσων· πλέκων, ψευδόμενος, οὐκ ἐπὶ εὐθείας λέγων, ἢ κινῶν (κοινόν codex). Εὐριπίδης Σισύφῳ. poetam λόγους ἐλίσσων dixisse coniecit Matthiae.

ΣΚΕΙΡΩΝ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

De Scirone vide praeter alios Plut. V. Thesei c. 10. Euripidem quae de Procruste vulgo narrantur ad Scironem transluisse e fr. 677 conclusit Boettiger.

676

καὶ τὰς μὲν ἄξει, πῶλον ἦν διδῶς ἓνα,
τὰς δ' ἦν ξυνωρίδ'· αἱ δὲ κἀπὶ τεσσάρων
φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν. φιλοῦσι δὲ
τὸν ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους ὅταν φέρῃ
πολλάς

Pollux 9, 75: ἀλλὰ καὶ κόρη παρ' Ἀθηναίοις νόμισμα ἦν —. τάχα δ' ἂν εἶη κόρη, ὡς Εὐριπίδης ὠνόμασε παρθένον ἐν Σκίρωνι, λέγων περὶ τῶν ἐταιρίδων τῶν ἐν Κορίνθῳ 'καὶ τὰς — πολλάς'.

677

σχεδὸν χαμεύνη σύμμετρος Κορινθίας
παιδός, κνεφάλλου δ' οὐχ ὑπερτείνεις πόδα.

Pollux 10, 35: τῶν γὰρ ἀδοξοτέρων ἢ χαμεύνη καὶ τὸ χαμεύνιον· ἐν γοῦν τῷ σατυρικῷ Σκίρωνι Εὐριπίδης φησὶ 'σχεδὸν — πόδα'. vs. 2 ὑπερτενεῖς Meinekius.

678

οὐδὲ κωλῆνες νεβρῶν

Ath. IX p. 368 D: καὶ κωλῆνα δὲ λέγουσι καὶ κωλῆν — Εὐριπίδης Σκείρωνι 'οὐδὲ κωλῆνες νεκρῶν'. cf. Hesych.: κωλῆνες· ἀπροκώλια.

679

ἔστι τοι καλὸν

κακοὺς κολάζειν

Stob. Flor. 46, 10.

680

ἢ προσπηγνύναι

κράδαις ἐριναῖς

Ath. III p. 76 C: μνημονεύει — ἐρινῶν συκῶν Εὐριπίδης ἐν Σκείρωνι 'ἢ — ἐριναῖς'.

681

ἄμαρτεῖν

Hesych.: ἄμαρτητήν· ὁμοῦ προήκοντα δόρατα. Εὐριπίδης Σκείρωνι. sequitur ἄμαρτεῖν· ἀκολουθεῖν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Φιλοκτήτῃ ἐπὶ τοῦ ἀποτυχεῖν. scribendum: ἄμαρτεῖν· ἀκολουθεῖν. Εὐριπίδης Σκείρωνι. Σοφοκλῆς δὲ κτέ. verbum ἄμαρτεῖν, eadem qua ἄμαρτεῖν vi usurpari tradit Eust. II. p. 592, 21.

682

ἔμβολα

Hesych., v. fr. 593.

ΣΚΤΡΙΑΙ

Argumentum fere idem fuerit quod cognominis fabulae Sophocleae, Achilles apud Lycomedem Scyri regem inter virgines delitescens et Ulixus dolo detectus. Σκύριοι bis Stobaeus (fr. 684 et 685), Σκύρια Hesychius et Lex. rhet. (fr. 686 et 687).

683

ἡ παῖς νοσεῖ σου κἀπικινδύνως ἔχει.

ΛΤΚ. πρὸς τοῦ; τίς αὐτήν πημονή δαμάζεται;

μῶν προμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς;

Sextus Empir. p. 671, 22: τὸ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐπὶ τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Δηιδαμείᾳ λεγόμενον 'ἡ παῖς — χολῆς'. πυνθάνεται γὰρ μὴ τι πλευριτικὴ γέγονε διὰ τὸ

τοὺς πλευριτικοὺς βήσσοντας ὑπόχολον ἀνάγειν. locus huc relatus est secundum Apollod. 3, 13, 8: *κάκει τρεφόμενος (Achilles) τῇ Δυκομήδους θυγατρὶ Δηιδαμείᾳ μίγνυται. vs. 3 χειμάζει Ruhnken. χολῆ Valck.*

684

σοφοὶ δὲ συγκρούτουσιν οἰκείας βλάβας.

Stob. Flor. 109, 8: *Εὐριπίδου Σκυρίοις. 'σοφοὶ — βλάβας'. Orion Flor. 1, 10 p. 250, 12: ἐκ τῶν Σκυρίων. 'σοφοὶ — βλάβας'.*

685

φεῦ, τῶν βροτειῶν ὡς ἀνώμαλοι τύχαι.

οἳ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσι, τοῖς δὲ συμφοραὶ

σκληραὶ πάρεισιν εὐσεβοῦσιν εἰς θεοὺς,

καὶ πάντ' ἀκριβῶς κάπι φροντίδων βίον

οὕτω δικαίως ζῶσιν αἰσχύνῃς ἄτερ. δ

Stob. Flor. 105, 16: *τοῦ αὐτοῦ Σκύριοι. 'φεῦ τῶν — ἄτερ'. vs. 1—3 attulit Ioh. Lydus de mens. 4, 7 p. 55, 7 et 4, 62 p. 94, 1. iidem leguntur in Anth. Pal. 10, 107. vs. 3 εἰς θεοὺς] πρὸς θεοὺς Anthol., πρὸς θεοῦ Lydus p. 55, πρὸς θεόν p. 94. vs. 4 καὶ] f. κἂν leg. vs. 5 σὺν τῷ δικαίῳ Gesner.*

686

ζεύγλας

Hesych.: *ζεύγλας· ζυγοὶ ἢ μέρη τοῦ ζυγοῦ. καὶ ζευκτῆρες ἱμαντόδεσμοι. καὶ τροπατῆρες. μεταφορικῶς Εὐριπίδης Σκυρίαις.*

687

παρασάγγης

Lex. rhet. Cantabr. post Phot. p. 674, 27 (in Append. Lex. Vindob. edit. meae p. 353, 4. quicum cf. Milleri *Mél. de litt. Gr.* p. 397, unde discimus haec ἐκ τῶν Κλαυδίου Κασίλωνος παρα τοῖς Ἀττικοῖς δῆτορσι ζητουμένων esse excerpta): *σαγγάνδαι (expectes ἀστάνδαι) δὲ οἱ ἀποστελλόμενοι καλοῦνται· Σοφοκλῆς δὲ ἐν τοῖς Ποιμέσι καὶ Εὐριπίδης ἐν Σκυρίαις παρασάγγας αὐτοὺς κεκλήκασιν.*

ΣΤΛΕΤΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

Tzetzae Schol. Aristoph. Proleg. in Append. Lex. Vindob. edit. meae p. 245, 19: 'Ηρακλῆς πραθεῖς τῷ Συλεῖ ὡς γεωργὸς δοῦλος ἐστάλη εἰς τὸν ἀγρὸν, τὸν ἀμπελῶνα ἐργάσασθαι· ἀνεσπακῶς δὲ δικέλλη προορίζους τὰς ἀμπέλους ἀπάσας νωτοφορήσας τε αὐτὰς εἰς τὸ οἶκημα τοῦ γεωργοῦ θωμοὺς μεγάλους ἐποίησε, τὸν κρείττω τε τῶν βοῶν θύσας κατεθεινᾶτο, καὶ τὸν πιθεῶνα δὲ διαρρήξας καὶ τὸν κάλλιστον πίδον ἀποπωμάσας τὰς θύρας τε ὡς τράπεζαν θεῖς ἤσθιέ τε καὶ ἔπινεν ἄδων, καὶ τῷ προεστῶτι δὲ τοῦ ἀγροῦ δριμὺ ἐνορῶν φέρειν ἐκέλευεν ὠραϊά τε καὶ πλακοῦντας, καὶ τέλος ὄλον ποταμὸν πρὸς τὴν ἔπαυλιν τρέψας τὰ πάντα κατέκλυσεν. (ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον Εὐριπίδου δράμα add. Anecd. Paris. vol. 1 p. 8, 3). Meinekius huc refert fr. 899.

688

πίμπρη, κάταιθε σάρκας, ἐμπλήσθητί μου
 πίνων κελαινὸν αἶμα· πρόσθε γὰρ κάτω
 γῆς εἰσιν ἄστρα, γῆ δ' ἄνεις' ἐς αἰθέρα,
 πρὶν ἔξ ἐμοῦ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον.

Philo Iud. vol. 2 p. 461: Ἴδε γοῦν οἶα παρ' Εὐριπίδῃ φησὶν ὁ Ἡρακλῆς 'πίμπρα, κάταιθε — λόγον'. idem paulo post: πάλιν τὸν αὐτὸν σπουδαῖον οὐχ ὀρᾶς ὅτι οὐδὲ παλούμενος θεράπων εἶναι δοκεῖ, καταπλήττων τοὺς ὀρῶντας, ὡς οὐ μόνον ἐλεύθερος ὢν, ἀλλὰ καὶ δεσπότης ἐσόμενος τοῦ πριαμένου; ὁ γοῦν Ἑρμῆς πυνθανομένῳ εἰ φαῦλός ἐστιν, ἀποκρίνεται 'ἤκιστα — δραστήριος' (fr. 689). 'οὐδεὶς δ' — ἐμβολήν' (fr. 690). εἴτ' ἐπιλέγει τὸ ἦθος αὐτοῦ 'σοῦ κατηγορῶ — θέλοις' (fr. 691). ἐπεὶ δὲ καὶ πριαμένου Συλέως εἰς ἀγρὸν ἐπέμφθη, διέδειξεν ἔργοις τὸ τῆς φύσεως ἀδούλωτον. τὸν μὲν γὰρ ἄριστον τῶν ἐκεῖ τὰν ῥων καταθύσας Διὶ πρόφασιν εὐωχεῖτο, πολὺν δ' οἶνον ἐμφορήσας ἀθρόον εὐ μάλα κατακλιθεὶς ἠκρατίζετο. Συλεῖ δὲ ἀφικομένῳ καὶ δυσανασχετοῦντι ἐπὶ τε τῇ βλάβῃ καὶ τῇ τοῦ θεράποντος ῥαθυμίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ περιττῇ καταφρονήσει, μηδὲν μῆτε τῆς χροῆς μῆτε ὢν ἔπραττε μεταβαλὼν εὐτολμότατά φησι 'κλίθητι — ἔση' (fr. 692). τοῦτον οὖν πότερον δοῦ-

λον ἢ κύριον τοῦ δεσπότου ἀποφαντέον, μὴ μόνον ἀπελευθεριάξειν ἀλλὰ καὶ ἐπιτάγματα ἐπιτάσσειν τῷ κτησαμένῳ τολμῶντι, ὡς καὶ εἰ ἀφηνιάζοι τύπτειν καὶ προπηλακίζειν, εἰ δὲ καὶ βοηθοὺς ἐπάγοιτο, πάντας ἄρδην ἀπολλύναι; versus supra scriptos sine poetae et fabulae nomine affert Philo Iud. vol. 1 p. 127 vol. 2 p. 53 et p. 449, item Euseb. Pr. E. p. 242 C. vs. 1 habet Artemidorus 4, 59.

689

ἤκιστα φαῦλος, ἀλλὰ πᾶν τοῦναντίον·
 πρόσχημα σεμνὸς κοῦ ταπεινὸς οὐδ' ἄγαν
 εὖογκος ὡς ἂν δοῦλος, ἀλλὰ καὶ στολὴν
 ἰδόντι λαμπρὸς καὶ ξύλῳ δραστήριος.

Philo Iud. vol. 2 p. 461 (vide fr. 688), qui Mercurii haec verba esse docet de Hercule dicta. vs. 2 τὸ σχῆμα Herwerdenus.

690

οὐδεὶς δ' ἐς οἴκους δεσπότης ἀμείνονας
 αὐτοῦ πρίασθαι βούλεται· σὲ δ' εἰσορῶν
 πᾶς τις δέδοικεν· ὄμμα γὰρ πυρὸς γέμεις,
 ταῦρος λέοντος ὡς βλέπων πρὸς ἐμβολήν.

Philo Iud. vol. 2 p. 461 (vide fr. 688), qui cum fr. 689 iungit. Sylei potius verba sunt. vs. 1 δεσπότης Musgravius.

691

σοῦ κατηγορῶ
 σιγῶντος ὡς εἴης ἂν οὐχ ὑπήκοος,
 τάσσειν δὲ μᾶλλον ἢ ἐπιτάσσεσθαι θέλεις.

Philo Iud. vol. 2 p. 461 (vide fr. 688).

692

κλίθητι καὶ πίνωμεν· ἐν τούτῳ δέ μου
 τὴν πείραν εὐθὺς λάμβαν' εἰ κρείσσων ἔσει.

Philo Iud. vol. 2 p. 461 (vide fr. 688). vs. 1 κλίνηθι Herwerdenus.

693

τοῖς μὲν δίκαιοις ἔνδικος, τοῖς δ' αὖ κακοῖς
πάντων μέγιστος πολέμιος κατὰ χθόνα.

Stob. Flor. 46, 1.

694

εἶλα δὴ, φίλον ξύλον,
ἔγειρέ μοι σεαυτὸ καὶ γίγνου θρασύ.

Eust. II. p. 107, 30: φέρει δὲ καὶ (Georgius Choerob.)
χρησιν τῆς λέξεως (εἶλα) κειμένην, φησί, παρ' Εὐριπίδῃ ἐν
Συλεῖ ταύτην 'εἶλα — θρασύ'. verba εἶλα — σεαυτό afferunt
Ioh. Alex. de accent. p. 25, 7 et Etym. M. p. 294, 46. ver-
sum 2 Apollonius de pron. p. 93 C. vs. 1 φίλον om. Ioh. et
Etym. M. ξύλον] alios τύλον legisse docet Hesychius: τύλον·
τὸ αἰδοῖον. οἷ δὲ ξύλον. fortasse huc respicit Lucianus
Asin. 5 vol. 2 p. 572: ἄγε δὴ σὺ ὁ φάσκων ἐπιθυμεῖν ταύ-
της τῆς παραδόξου θεάς, ἔγειρέ μοι σεαυτὸν καὶ τέχνην εὖ-
ρισκε σοφήν. cf. Sueton. Ner. c. 49: ἄγ' ἔγειρε σεαυτόν.

695

βαυβῶμεν εἰσελθόντες· ἀπόμορξαι σέθεν
τὰ δάκρυα.

Antiatt. p. 85, 11: βαυβᾶν· ἀντὶ τοῦ καθεύδειν. Εὐρι-
πίδῃς Συλεῖ 'βαυβῶμεν — δάκρυα'.

ΤΕΝΝΗΣ

Argumentum fabulae fortasse iis continetur quae prodit
Conon Photii Bibl. p. 135 b 19. spuriam hanc fabulam veteri-
bus visam fuisse constat e Vita Eur. p. 135, 32 (vide supra
p. 159). fortasse huc referendum est fr. 746.

696

φεῦ,
οὐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει.

Stob. Flor. 2, 17: τοῦ αὐτοῦ Τέννη (sic M, τένυ A, Τη-
μένω duo Schowii cod.). 'φεῦ — γένει'.

ΤΗΛΕΦΟΣ

Iacobi Geelii de Euripidis Telepho commentatio prodiit in Annal. inst. Belg. a. 1830. fabula acta est olymp. 85, 2 (v. supra p. 15). de argumento cf. Hygini fab. 101. Schol. Ar. Nub. 919: διαβάλλει Εὐριπίδην ὡς πτωχὸν εἰσενεγκόντα τὸν Τήλεφον. quibus accedunt haec quae a melioribus libris absunt: ὁ Τήλεφος βασιλεὺς ἦν Μυσίας, ὃν πλανηθέντων, ὅτε εἰς Τροίαν ἀπήρχοντο, τῶν Ἑλλήνων καὶ θηούτων τὴν αὐτοῦ γῆν ἀντὶ τῆς Τροίας, Ἀχιλλεὺς ἔτρωσεν· καὶ πάλιν ἀποροῦντα τοῦ θεραπεύσοντος τῆς Πυθίας ὁ τρώσας ἰάσεται ἀνελούσης παραγενόμενον εἰς Θετταλίαν τῷ χρησμῷ πεισθεὶς θεραπείας ἤξιωσε. δυστυχήσαντα δὲ ὕστερον πεποίηκεν Εὐριπίδης ἐν δράματι πῆραν ἔχοντα καὶ προσαιτοῦντα. Tzetzes in Ar. Nub. 922 (quem locum edidit Herwerdenus in Soph. Oed. R. p. 214): οἶον πτωχὸν Εὐριπίδης συσκευάζει τὸν Τήλεφον στρατηγὸν ὄντα Μυσίας μετὰ πηριου ἐλθόντα προσαιτην εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τῆς Ἀγαμέμνονος αὐλῆς μόλις πωλορὸν γεγονότα. Telephi Euripidei habitum ridet Ar. Ach. 432 sqq., qui ei tribuit φακῶματα 432, πιλίδιον Μύσιον 439, πτωχικὸν βακτήριον 448, σπυρίδιον 453, κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον 459, χυτρίδιον 463. cf. quod Antisthenes narrat in Diog. L. 6, 87, Cratetem cynicae philosophiae se addixisse θεασάμενον ἐν τινι τραγωδίᾳ Τήλεφον σπυρίδιον ἔχοντα καὶ τᾶλλα λυπρόν. Maximus Tyrius VII p. 126: ὁ Ἀγαμέμνων τὸ σκῆπτρον φέρει, ὁ βουκόλος διωθέραν, ὁ Ἀχιλλεὺς ὄπλα, ὁ Τήλεφος φακία καὶ θύλακον. Pollux 4, 117: φακία δὲ Φιλοκτήτου ἢ στολή καὶ Τηλέφου. Synesius de provid. p. 106 A: καθάπερ ἐπὶ σκηπῆς ὁρῶμεν τοὺς τῆς τραγωδίας ὑποκριτάς, ὅστις καλῶς ἐξήσκησε τὴν φωνήν, ὁμοίως ὑποκρινεῖται τὸν τε Κρέοντα καὶ τὸν Τήλεφον, καὶ οὐδὲν τὰ ἀλουργῆ τῶν φακίων διοίσει πρὸς τὸ μέγα καὶ καλὸν ἐμβοῆσαι. item huc spectat Horatius Epist. 2, 3, 95 (v. p. 166). Euripidem secutus videtur Ennius in Telepho, et Aristophanes nullam tragoediam saepius quam hanc parodia expressit*). olim huc referebatur fr. 880.

*) Telephi versum spectari suspicamur ab Aristoph. Ach. 465 sive Av. 948:

ἄπελθε ταυτηνὶ (τουτονὶ) λαβῶν. ἀπέρχομαι.
vide quae dixi in *Mélanges Gréco-Rom.* III p. 55.

Symmachus e Telepho repetita esse suspicatus est verba Aristophanis καὶ γὰρ εἰμ' ἄγαν ὀχληρός Ach. 472, cf. fr. 572.

697

ὦ γαῖα πατρίς, ἣν Πέλοψ ὀρίζεται,
 χαῖρ', ὅς τε πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον
 Πὰν ἐμβατεύεις, ἐνθεν εὐχομαι γένος.
 Αὔγη γὰρ Ἀλέου παῖς με τῷ Τιρυνθίῳ
 τίπτει λαθραίως Ἡρακλεῖ· ξύνοιδ' ὄρος 5
 Παρθένιον, ἐνθα μητέρ' ᾠδίνων ἐμὴν
 ἔλυσεν Εἰλείθνια.

Dionys. Hal. de C. V. 26 vol. 5 p. 219 sq. (p. 426 et 428 Schaef.): ἐκ δὲ τῆς ποιήσεως τῆς λαμβικῆς τὰ Εὐριπίδου ταυτί 'ὦ — χαῖρ'· τὸ πρῶτον ἄχρι τούτου κῶλον. 'ὅστε — ἐμβατεύεις', τὸ δεύτερον μέχρι τοῦδε. 'ἐνθεν — γένος', τοῦτο τὸ τρίτον. τὰ μὲν πρότερα μείζονα στίχου, τοῦτο δ' ἔλαττον. 'Αὔγη — Ἡρακλεῖ', μετὰ τοῦτο 'ξύνοιδ' — Παρθένιον'· οὐδέτερον αὐτῶν στίχῳ συμμετρούμενον. εἴτ' αὖθις ἕτερον στίχου τ' ἔλαττον καὶ στίχου μείζον 'ἐνθα — Εἰλείθνια', καὶ τὰ ἐξῆς. locum ad Telephum rettulit Vptonus. vs. 1 οἰκίζεται scribendum suspicor. vs. 3 γένος] γεγώς olim Lobeckius.

698

πτῶχ' ἀμφίβλητα σώματος λαβῶν θάκη
 ἀρκτήρια τύχης

Diogenes Epist. 5 in *Notices et Extr.* X, 2 p. 241: Τηλεφόν τε τὸν Ἡρακλέους, ἠνίκα εἰς Ἄργος παρεγένετο, πολὺ χείρονι σχήματι τοῦ ἡμετέρου ἐμφανισθῆναι (tragici poetae dicunt) 'πτωχὰ — τύχης'. vs. 2 ἀλκτήρια Bernhardy. τύχης] ψύχους Dobraeus.

699

δεῖ γὰρ με δόξαι πτωχὸν [εἶναι τήμερον],
 εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μὴ.

Ar. Ach. 440: 'δεῖ γὰρ — δὲ μὴ'. ubi Schol.: οἱ δύο

στίχοι οὔτοι ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου. versus prior aut corruptus aut ab Aristophane mutatus; εἰς τὸ σήμερον Meinekus.

700

κώπης ἀνάσσων ἀποβάς εἰς Μυσίαν
ἐτραυματίσθη πολεμῶ βραχίονι.

Aristot. Rhet. 3, 2 p. 1405 a 29: τὸ δὲ ὡς ὁ Τηλέφω Εὐριπίδου φησί 'κώπης ἀνάσσειν καὶ ἀποβάς εἰς Μυσίαν' ἀπρεπές, ὅτι μεῖζον τὸ ἀνάσσειν ἢ κατ' ἀξίαν. ubi Scholia fol. 53 b 10: κώπης εἶπεν ἀνάσσειν τὸν ἄρχοντα, τὸν δέκαρχον. μεταφορὰ ἐστὶ καὶ αὕτη ἀπὸ τοῦ βελτίονος. καὶ τὸ 'ἀποβάς — βραχίονι'. vs. 1 ἀνάσσων Stephani schol. in Anecd. Paris. vol. 1 p. 302, 25.

701

μή μοι φθονήσῃτ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι,
εἰ πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν.

Ar. Ach. 497: μή μοι φθονήσῃτ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι, εἰ πτωχὸς ὢν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν μέλλω. ubi Scholia: ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου 'μή μοι — ἐσθλοῖσιν λέγειν'. vs. 1 repetit Alexis (Com. 3 p. 410) ap. Ath. XV p. 691 F.

702

καλῶς ἔχει μοι· Τηλέφω δ' ἀγῶ φρονῶ

Ar. Ach. 446: εὐδαιμονοίης· Τηλέφω δ' ἀγῶ φρονῶ. ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου 'καλῶς — φρονῶ'. καλῶς ἔχοιμι libri, κακῶς ἔχοι μοι Dobraeus, ego καλῶς ἔχει μοι praetuli (Eurip. Stud. I p. 125). ceterum cf. Ath. V p. 186 C: Ἀρκεσίλαον δὲ φασὶν εἰς συμπόσιον παρακληθέντα καὶ συγκατακληθέντα ἐνὶ τῶν βορῶς ἐσθιόντων, αὐτὸν δὲ μηδενὸς ἀπολαῦσαι δυνάμενον, ἐπεὶ τις αὐτῷ τῶν παρόντων ἐξέτεινε, φάναι 'εὗ σοι γένοιτο, Τηλέφω δ' ἀγῶ νοῶ'.

703

οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν Τηλέφον

εἶτ' ἐστὶ Μυσοῦς εἶτε κἄλλοθεν ποθεν,
[ἐκ τοῦ] προσώπου Τηλέφου γνωρίζεται.

Plat. Gorg. p. 521 B: εἴ σοι Μυσόν γε ἥδιον καλεῖν, ὦ Σώκρατες. ubi Olympiodorus in *Archiv f. Philol. u. Pädag.* vol. XIV p. 527: ἡ παροιμία αὕτη ἐκ τοῦ Τηλέφου ἐστὶν Εὐριπίδου. ἐκεῖ γὰρ ἐρωτᾷ τις περὶ τοῦ Τηλέφου καὶ φησὶ τὸ 'Μυσόν Τηλέφον. εἶτε δὲ Μυσοῦς ἦν εἶτε ἄλλοθεν ποθεν, πῶς ὅτι ὁ Τηλέφου γνωρίζεται'. correxi haec ut potui; certum est quod vs. 1 addidi οἶδ' ἄνδρα ex Ar. Ach. 430, qui ipsa illa οἶδ' ἄνδρα Μυσόν Τηλέφον Euripidi tribuit; ad integritatem versus haud incommode ξένος δ' ὅδε suppleveris. verba Vlixis esse suspicor.

704

ἄνασσα, πρᾶγους τοῦδε καὶ βουλευμάτος

Ar. Lys. 706: 'ἄνασσα — βουλευμάτος'. ubi Schol.: ἄνασσα πρᾶγους] ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου. quae Aristophanes subicit, τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων; Euripidea esse coniecit Valck. Diatr. p. 210.

705

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει;

Ar. Eq. 1240: 'ὦ — ἐργάσει'. ubi Schol.: ὁ στίχος ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.

706

Ἀγάμεμνον, οὐδ' εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων
μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμόν,
σιγήσομαι δίκαιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων.

Stob. Flor. 13, 10. Telephi verba videntur.

707

ἔρει τις, οὐ χρῆν.

Ar. Ach. 540: ἔρει τις οὐ χρῆν. ἀλλὰ τί ἐχρῆν εἵπατε. ubi Scholia: ἔρει τις οὐ χρῆν] καὶ τοῦτο ἀπὸ Τηλέ-

φου *Εὐριπίδου*. Euripides quid in fine iambi dixerit, nescimus: certe τί ἐχρῆν εἶπατε non dixit.

708

. . τί γάρ με πλοῦτος ὠφελει νόσον;
σμίκρ' ἄν θέλοιμι καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων
ἄλυπος οἰκεῖν μᾶλλον ἢ πλουτῶν νοσεῖν.

Sextus Empir. p. 557, 22: οὔτε ἡδονῆς οὔτε πλούτου ὄφελός τι ἔστιν ἀπούσης αὐτῆς (sc. τῆς υγείας). 'τί γάρ — νοσεῖν'. cum lemmate *Εὐριπίδου Τηλέφω* vs. 2 et 3 affert Stob. Flor. 93, 19 et 97, 11.

709

οὔ τ' ἄρ' Ὀδυσσεύς ἐστιν αἰμύλος μόνος·
χρεία διδάσκει, κἄν βραδύς τις ἦ, σοφόν.

Stob. Flor. 29, 55. priorem versum habet Plut. V. Ly-sandri c. 20, alterum in proverbium abiisse docet Suidas v. χρεία: καὶ παροιμία 'χρεία διδάσκει κἄν ἄμουσος ἦ σοφόν *Καρχηδόνιον*'. quae ad Menandri *Καρχηδόνιον* a Toupio relata sunt (cf. Meinek. Com. 4 p. 146). vs. 1 οὐκ ἄρα Plut., οὐ γὰρ Stob., οὐκ ἄρ' Valck., οὔ τ' ἄρ' Porson.

710

καθῆσθ' ἄν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ.

Ar. Ach. 543: καθῆσθ' — δεῖ ubi Schol.: ἢ πολλοῦ γε δεῖ] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὄλωσ. καὶ τοῦτο ἐκ *Τηλέφου*. Vlixis opinor verba sicut fr. 711 et 712, item 715 et 717.

711

τὸν δὲ *Τήλεφον*
οὐκ οἰόμεσθα; νοῦς ἄρ' ὑμῖν οὐκ ἐνι.

Ar. Ach. 555: ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἄν ἐδραῖτε. 'τὸν δὲ — ἐνι'. ubi Schol.: τὸν δὲ *Τήλεφον*] καὶ ταῦτα *Τηλέφου Εὐριπίδου*. verba ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἄν ἐδραῖτε Euripidea non sunt: an leg. ταῦτ', οἶδα, κἄν ἐδραῖτε? certe sententia istius modi requiri-

tur. Aristides vol. 2 p. 19: τὸν δὲ Τηλέφον οὐκ οἶει τὰ αὐτὰ ταῦτα; ubi Schol. p. 376: τίς τῶν ποιητῶν εἰσάγει τὸν Τηλέφον ἐλέγχοντα τὸν Ὀδυσσεῖα ἐκ τῶν αὐτοῦ (αὐτῶν recte p. 375) λόγων. οὓς πρὸς τὸν Τηλέφον εἶπε. vs. 2 ὑμῖν] ἡμῖν Γ. nec vera est tradita lectio neque ἡμῖν aut δμῖν formam Euripides usurpavit.

712

εἶτα δὴ θυμούμεθα

παθόντες οὐδὲν μείζον ἢ δεδρακότες;

Ar. Thesm. 519: κατ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα, οὐδὲν παθούσαι μείζον ἢ δεδράκαμεν. ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου 'εἶτα — δεδρακότες'. vs. 2 μείζον] μᾶλλον Schol.

713

ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ

Ar. Ach. 577: ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάσαι ἅπασαν — κακορροθεῖ; ubi Schol.: κακορροθεῖ· κακῶς ἀγορεύει. καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφου.

714

τί δ' ὦ τάλας; σὺ τῶδε πείθεσθαι μέλλεις;

Ar. Ach. 454: τί δ', ὦ τάλας, σὲ τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος; ubi Scholia: καὶ τοῦτο δὲ παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου 'τί δ' — μέλλεις'. Achillis verba fuerint. μέλλεις] θέλεις Valck., ego me λῆς temptabam.

715

ᾧρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν.

Stob. Flor. 20, 37.

716

κακός τίς ἐστι προξένῳ σοὶ χρώμενος.

Ammon. Valck. v. πρόξενος p. 119: οὐκ ὀρθῶς οὖν Εὐριπίδης ἐν Τηλέφῳ πρόξενον εἶρηκε τὸν ἰδιόξενον 'κακός — χρώμενος'. eadem fere Etym. Gud. p. 481, 32.

717

Ἕλληνες ὄντες βαρβάροις δουλεύσομεν;

Clem. Alex. Strom. VI p. 746: ἐν Τηλέφῳ εἰπόντος Εὐριπίδου ‘Ἕλληνες — δουλεύσομεν;’ Θρασύμαχος ἐν τῷ ὑπὲρ Δαρισαίων λέγει ‘Ἀρχελάῳ δουλεύσομεν Ἕλληνες ὄντες βαρβάροι;’ Pseudo-Callisth. 1, 25 p. 25 sq.: ἵνα μὴ Ἕλληνες ὄντες βαρβάροι δουλεύσωμεν.

718

κακῶς ὀλοίατ’ ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.

Ar. Ach. 8: φιλῶ τοὺς ἱππέας διὰ τοῦτο τοῦργον ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι. ubi Schol.: τὸ ἡμιστίχιον ἐκ τοῦ Τηλέφου Εὐριπίδου, ἔχον οὕτως ‘κακῶς — Ἑλλάδι’. cf. Suid. v. παρωδούμενος: τὸ ‘ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι’ παρ’ Εὐριπίδῃ καὶ παρ’ Ἀριστοφάνει εἰρημένον.

719

μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν.

Stob. Flor. 29, 9. idem versus est in Men. mon. 338, eum Sophoclis fr. 364 coniunctus exstat in Stob. Flor. 29, 25, sine p. et fab. n. legitur in Anecd. Boiss. vol. 1 p. 115 et Floril. Monac. 127 p. 276, 26.

720

τόλμα σὺ κἄν τι τραχὺ νείμωσιν θεοί.

Stob. Flor. 51, 8. verba poetae in libris leviter corrupta leguntur, quo factum est ut Meinekius in Men. p. 314 aliique non Euripidis, sed elegiaci poetae versum afferri existimarent.

721

*ἴθ’ ὅποι χρήξεις· οὐκ ἀπολουμαι
τῆς σῆς Ἑλένης εἵνεκα*

Ar. Nub. 891: ἴθ’ ὅποι χρήξεις· πολὺ γὰρ μᾶλλον σ’ ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολωῶ. ubi Schol.: πάντα δὲ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου ‘ἴθ’ — οὔνεκα’. vs. 2 εἵνεκα] οὔνεκα vulgo.

722

Σπάρτην ἔλαχες, κείνην κόσμει·
τὰς δὲ Μυκῆνας ἡμεῖς ἰδίᾳ.

Stob. Flor. 39, 10: *Εὐριπίδου Τηλέφος*. 'Σπάρτην — ἰδίᾳ'. priorem versum habent Cicero ad Att. 4, 6, 2 Plut. Mor. p. 472 E p. 602 B Diogenianus 8, 16 Schol. Theocr. 5, 61 Psellus Boiss. p. 168 Macarius 7, 78; genuina verba liberius mutant Diogenianus 8, 46: ἦν ἔλαχες Σπάρταν κόσμει, et Gregorius Cyprius 2, 76 (cf. Greg. Cypr. cod. Mosq. 3, 82): κόσμει Σπάρταν, ἦν ἔλαχες. eundem versum respiciunt Cicero ad Att. 1, 20, 3 Synesius Epist. 100 p. 239 D (cf. Suid. v. κόσμει) Theodorus Metoch. p. 16 sq. Theodorus Hyrtac. Epist. 46 61 87 in *Notices et Extr.* V p. 723 VI p. 25 43 Nicephorus Chumn. Epist. 4 in Boiss. Anecd. Nov. p. 5 Schol. Eur. Or. 537.

723

ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει

Ar. Eq. 813: 'ὦ πόλις — λέγει'. ubi Schol. vs. 809: τὸ δὲ 'ὦ πόλις Ἄργους' ἀπὸ Τηλέφου Εὐριπίδου· τὸ δὲ 'κλύεθ' οἷα λέγει' ἀπὸ Μηδείας. Ar. Plut. 601: 'ὦ πόλις — λέγει'. ubi Schol.: ὦ πόλις Ἄργους] ταῦτα ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου τραγικεύεται. verba κλύεθ' οἷα λέγει extant in Med. 168, iisdem in Telepho usum esse poetam probabiliter coniecit Elmsleius.

724

σὺ δ' εἰκ' ἀνάγκη καὶ θεοῖσι μὴ μάχου·
τόλμα δὲ προσβλέπειν με καὶ φρονήματος
χάλα. τὰ τοι μέγιστα πολλάκις θεὸς
ταπείν' ἔθηκε καὶ συνέστειλεν πάλιν.

Stob. Flor. 22, 32.

725

πριστοιῖσι λόγῃς θέλγεται φινήμασιν

Plut. Mor. p. 46 F: οὐ γὰρ μόνον, ὡς Εὐριπίδης φησί, τὸ Τηλέφου τραῦμα 'πριστοιῖσι — φινήμασιν', ἀλλὰ καὶ

τὸν ἐκ φιλοσοφίας ἐμφυόμενον εὐφυέσι νέοις δηγμὸν αὐτὸς
ὁ τρώσας λόγος ἰᾶται.

726

ψυκτήρ

Schol. Plat. p. 960 b 7: ψυκτήρ, σκεῦος ἐνθα διανίζουσι
τὰ ποτήρια, ἢ ποτηρίου εἶδος, ὡς Εὐριπίδης Τηλέφω.

727^a

ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἐχθιστον τέκος.

Ar. Pac. 528: ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἐχθιστον πλέκος.
ubi Schol. Ven.: ἔστι δὲ Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου ἢ Τληπολέ-
μου τὸ 'ἀπέπτυσ' — τέκος'. verba ἢ Τληπολέμου delet
Meinekus.

727^b

λοχαῖον σῖτον

Etym. Flor. in Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 208:
λόχαιον· τὸν κεκλιμένον, ἐν ᾧ ἔστι λοχῆσαι. Εὐριπίδης
Τηλέφω. καὶ ἐν Ἀλκίτιδι (vs. 846) 'κάνπερ λοχαίας ἀν-
τὸν ἐξ ἔδρας'. lemma λοχαῖον σῖτον restituit Bindorfius ex
Phot. Lex. p. 232, 12: λοχαῖος σῖτος· ὁ βαθύς ἢ ὁ δι'
ἐπομβρίαν κεκλιμένος. eodem spectat corrupta Hesychii
glossa λοχαῖος.

ΤΗΜΕΝΙΔΑΙ

Τημενίδες pro Τημενίδαί plerumque praebet Stobaeus,
quem errorem esse suspicor librariorum, qui dativo Τημενί-
δαις vitiose Τημενίδες scripto decepti fuerint. genuinam
inscriptionem confirmat Dioscorides Anth. Pal. 11, 195:

Γάλλον Ἀρισταγόρης ὠρχήσατο· τοὺς δὲ φιλόπλους
Τημενίδας ὁ κακῶν πολλὰ διήλθον ἐγώ.
χῶ μὲν τιμηθεῖς ἀπεπέμπετο· τὴν δὲ τάλαιναν
Ἵρνηθῶ κροτάλων εἰς ψόφος ἐξέβαλεν.

de argumento fabulae praeter Pausan. 2, 19 et 28 cf. Nicol.
Damasc. in Mülleri *Fragm. Hist.* vol. 3 p. 376 et Diod. Sic.
ibid. vol. 2 p. VIII.

728

. . φιλεῖ τοι πόλεμος οὐ πάντων τυχεῖν,
 ἐσθλῶν δὲ χαίρει πτώμασιν νεανιῶν,
 κακοῦς δὲ μισεῖ. τῇ πόλει μὲν οὖν νόσος
 τόδ' ἐστὶ, τοῖς δὲ κατθανοῦσιν εὐκλεές.

Stob. Flor. 50, 1.

729

εἰκὸς δὲ παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ
 πατρίδος ἐρωῶντας ἐκπνεῖν σωτηρίαν.

Stob. Flor. 39, 1.

730

ἅπαντα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις

Pollux 9, 27: τοῖς γὰρ ποιηταῖς καὶ τὰς χώρας λέγουσι
 πόλεις οὐ προσεκτέον, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ — ἐν Τημενίδαις
 'ἅπαντα — πόλις'.

731

οὐκ ἔστι κρεῖσσον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορί.

Stob. Flor. 51, 2.

732

ῥώμη δέ τ' ἀμαθῆς πολλάκις τίκτει βλάβην.

Stob. Flor. 54, 17. τ'] γ' Matthiae.

733

τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι κατθανεῖν μένει.
 κοινὸν δ' ἔχοντες αὐτὸ κοινὰ πάσχομεν
 πάντες· τὸ γὰρ χρεῶν μεῖζον ἢ τὸ μὴ χρεῶν.

Stob. Flor. 124, 29. vs. 2 fortasse πάντες δ' ἔχοντες
 legendum ex vs. 3, ubi scripserim τὸ γὰρ χρεῶν οὐκ ἔστι μὴ
 χρεῶν ποιεῖν (vide adesp. fr. 301).

734

ἀρετὴ δὲ καὶ θάνη τις οἶκ ἀπόλλυται,

ξῆ δ' οὐκέτ' ὄντος σώματος· κακοῖσι δὲ
ἅπαντα φροῦδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονός.

Stob. Flor. 1, 4. vs. 1 affert Sextus Empir. p. 660, 25.

735

ἄσύνετος ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής,
λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα.

Stob. Flor. 4, 10.

736

ὡς σκαιὸς ἀνὴρ καὶ ξένοισιν ἄξενος
καὶ μνημονεύων οὐδὲν ὧν ἐχρῆν φίλου.
σπάνιον ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι,
κἂν ὁμόθεν ὦσι· τὸ γὰρ ἔχειν πλέον κρατεῖ
τῆς εὐσεβείας· ἢ δ' ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις 5
ἀπόλωλ', ὅταν τις ἐκ δόμων ἀνὴρ θάνῃ.

Stob. Flor. 126, 6 et 7. vs. 4 πλέον σθένει ma-
lim, sicut in Soph. fr. 854 πλέον σθένουσιν ἢ κράτος re-
quiritur.

737

καλὸν γ' ἀληθῆς κἀτενῆς παρρησία.

Stob. Flor. 13, 8.

738

πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχουσ' ὅπως
δείξουσιν αὐτοὺς τῶν κακῶν ἐξουσία.

Stob. Flor. 106, 7.

739

φεῦ φεῦ, τὸ φῦναι πατρὸς εὐγενοῦς ἀπο
ὄσῃν ἔχει φρόνησιν ἀξιώματά τε.
κἂν γὰρ πένης ὦν τυγχάνῃ, χρηστὸς γεγῶς
τιμὴν ἔχει τιν', ἀναμετρούμενος δὲ πως
τὸ τοῦ πατρὸς γενναίου ὠφελεῖ τρόπῳ. 5

Stob. Flor. 88, 2. vs. 2 ἔχει δόκησιν ἀξιώματος Mei-

nekius, ἔχει τ' ὄνησιν ἀξίωμα τε Fr. G. Schmidtus. vs. 3
 χρηστοῦ Valck. vs. 5 ὠφελεῖ τρόπῳ verba corrupta.

740

. ἦλθεν δ'
 ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον, μεγάλων
 ἄθλων ἓνα δεινὸν ὑποστάς,
 κατ' ἐναυλ' ὀρέων ἀβάτους ἐπὶ τε
 λειμῶνας ποιμνιά τ' ἄλση.

Aelianus N. A. 7, 39: ἐν δὲ τοῖς Τημενίδαις τὸν Ἡρά-
 κλειον ἄθλον ἔλαφον κέρατα ἔχειν ὁ αὐτὸς Εὐριπίδης φησί,
 τὸν τρόπον τόνδε ἄδων ἦλθεν — ἄλση'. vs. 4 ἐπὶ τε]
 ἐπιῶν aut ἐφέπων scripserim. vs. 5 ποιμνία (ποιμένια al.)
 suspectum.

741

Ar. Ran. 1338: ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἄψατε. ubi
 Scholia: Ἀπολλώνιος παρὰ τὰ ἐκ τῶν Τημενιδῶν (Εὐμενί-
 δων ante Dobraeum). Euripidis quae verba fuerint incer-
 tum est.

ΤΗΜΕΝΟΣ

De argumento fabulae non constat. Temenum et Temeni-
 das cur eandem tragoediam opinemur, nullam video rationem
 idoneam. quem versum e Κτιμένῳ (i. e. Τημένῳ) affert Cle-
 mens Alex., supra exhibuimus fr. 435, 2.

742

ἄλλη πρὸς ἄλλο γὰρ χρησιμωτέρα.

Stob. Flor. 56, 14.

743

τὸ δὲ στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ κρίνω, καλῶς
 γινῶναι τὸν ἐχθρόν, ἢ μάλισθ' ἀλώσιμος.

Stob. Flor. 54, 15. vs. 1 τὸ δὲ] τοῦ δὲ Dobraeus, ego
 τὸ δ' εὖ malim.

744

ἄρξεις γὰρ οὕτω· χρῆ δὲ τὸν στρατηλάτην

ὁμῶς δίκαιον ὄντα ποιμαίνειν στρατόν.

Stob. Flor. 54, 16.

745

τολμᾶν δὲ χρεῶν· ὁ γὰρ ἐν καιρῷ
μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν
τίκει θνητοῖσι τελευτῶν.

Stob. Flor. 51, 3.

746

αἰδῶς γὰρ ὀργῆς πλείον' ὠφελεῖ βροτούς.

Stob. Flor. 31, 1: *Εὐριπίδου Τιμαίῳ* (sic M, ζ νη Vind.).
'αἰδῶς — βροτούς'. πλείον libri, πλείον' scripsi. in lem-
mate olim *Τέννη* legendum suspicabar.

747

αἰσίως

Hesych.: αἰσίως· καλῶς, δεξιῶς. *Εὐριπίδης Τημένῳ*
^μ
(τί codex).

748

ἀνανομήν

Hesych.: ἀνανομήν· ἀναδασμόν. ἀνανέμειν γὰρ τὸ με-
ρίζειν. *Εὐριπίδης Τημένῳ*.

749

ἄπυργος

Hesych.: ἄπυργος· ἀτείχιστος. *Εὐριπίδης Τημένῳ*.

750

κατηβολή

Schol. Plat. p. 904 a 22 et Hesych., v. fr. 617.

751

σφακελισμός

Schol. Hippocr. (vol. 5 p. 214 Litter.) in Darembergii

Notices et extr. des manuscr. méd. 1 p. 217 sive Erotian. ed. Klein. p. 20, 14: ὁ δὲ Βακχεῖος ὀδύνην καὶ ἄλγημα καὶ φλεγμονὴν φησὶν εἶναι τὸν σφακελισμὸν, παραθέμενος Εὐριπίδου λέξεις ἐκ Τημένου καὶ Ἰππολύτου (vs. 1352, ubi σφάκελος legitur).

ΤΨΙΠΤΑΗ

De argumento cf. Schol. Clem. Alex. p. 105 sq.: ὅτε οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας σὺν Ἀδράστῳ καὶ Πολυνείκει ἐστρατεύοντο, παρέβαλον εἰς τὴν Νεμέαν· τόπος δὲ οὗτος τοῦ Ἄργους. ζητοῦντες δὲ ὑδρεύσασθαι συνέτυχον Ἐψιπύλῃ τῇ Θόαντος θυγατρὶ τρεφούσῃ παιδίον Ὀφέλτην καλούμενον, Εὐφήγου*) καὶ Εὐρυδίκης. ἢ δὲ ἀποθεμένη τὸ παιδίον ἀπῆλθεν αὐτοῖς ὑδρεύσασθαι βουλομένη. δράκων δὲ ἐν τοσοῦτῳ περιπεσὼν τῷ παιδίῳ ἀνεῖλεν αὐτό· ἢ δὲ ἐπανελθοῦσα ἐθρήνει. Ἀμφιάραος δὲ ὁ μάντις εἰς ὧν τῶν ἑπτὰ ἀπὸ τοῦ συμβάντος τοῖς Ἕλλησι θάνατον προεμαντεύσατο καὶ τὸν παῖδα Ἀρχέμορον ἐκάλεσεν. Ἄδραστος δὲ παραμυθούμενος τὴν Ἐψιπύλῃν ἐπ' αὐτῷ τὸν Νεμεακὸν ἀγῶνα συνεστήσατο. similiter Apollod. 3, 6, 4 et Hyginus fab. 74. Hypsipylen ab Eurydices ultione tutam praestant filii, si recte fr. 765 interpretatur Welcker. scenae commissam esse fabulam paulo ante olymp. 93, 3 docet Schol. Ar. Ran. 53: τῶν πρὸ ὀλίγου διδαχθέντων καὶ καλῶν, Ἐψιπύλης, Φοινισσῶν, Ἀντιόπης. de Euripidea Hypsipyla dicta videntur quae narrat Ath. VIII p. 343 F: ὀψοφάγος δ' ἦν καὶ Λεοντεὺς ὁ Ἀργεῖος τραγῳδός, Ἀθηνίωνος μὲν μαθητῆς, οἰκέτης δὲ γενόμενος Ἰόβα τοῦ Μαυρουσίῳ βασιλέως, ὡς φησὶν Ἀμαράντος ἐν τοῖς περὶ σπηνῆς, γεγραφέναι φάσκων εἰς αὐτὸν τόδε τὸ ἐπίγραμμα τὸν Ἰόβαν, ὅτε κακῶς τὴν Ἐψιπύλῃν ὑπεκρίνατο ' μὴ με Λεοντῆος τραγικοῦ κεναρῆφαγον ἦχος (κίναρηφάγου ηθος coniecit Villebrunius) λεύσσαν Ἐψιπύλης ἐς κακὸν ἦτορ ὄρα (ὡς κακὸν ἦτορ ἔλα Iacobsius). ἦμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος' κτέ.

*) Fortasse Εὐφήτου leg., cf. Schol. Pind. Nem. prol. p. 424: ἐπὶ Ὀφέλτῃ τῷ Εὐφήτου καὶ Κρεούσης παιδί. Ophellen Lyci regis filium dicit Hyginus fab. 74, ubi Lycurgi filium probabiliter corrigitur secundum Apollodorum et alios.

752

Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασὸν κάτα
πηδᾶ χορεύων παρθένοις σὺν Δελφίσιν

Ar. Ran. 1211: 'Διόνυσος — πηδᾶ χορεύων'. ubi Schol.: Διόνυσος ὃς] 'Τυσιπύλης ἢ ἀρχή. Schol. vs. 1213: πηδᾶ χορεύων] — τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ στίχου 'παρθένοις σὺν Δελφίσιν'. Macrobius Sat. 1, 18, 4: *quod cum et Varro et Granius Flaccus adfirment, etiam Euripides his docet* 'Διόνυσος — πηδᾶ χορεύων' (vs. 1—3). vs. 1 legitur in Schol. Ar. Nub. 604, vs. 2 in Etym. M. v. ἄαπτος p. 1, 38.

753

δείξω μὲν Ἀργείοισιν Ἀχελῷου ῥόον

Didymus in Macrobius Sat. 5, 18, 12: Ἀχελῷον πᾶν ὕδωρ Εὐριπίδης φησὶν ἐν Τυσιπύλῃ· λέγων γὰρ περὶ ὕδατος ὄντος σφόδρα πόρρω τῆς Ἀκαρνανίας, ἐν ἣ ἔστιν ὁ ποταμὸς Ἀχελῷος, φησὶ 'δείξω — ῥόον'. ῥόον] ῥόσον vel ῥοάς Elmsleius.

754

ἕτερον ἐφ' ἐτέρῳ αἰρόμενος
ἄγρευμ' ἀνθέων ἠδομένα ψυχᾶ
τὸ νήπιον ἄπληστον ἔχων

Plut. Mor. p. 93 D: ὡςπερ ὁ τῆς Τυσιπύλης τρόφιμος εἰς τὸν λειμῶνα καθίσας ἔδρεπεν 'ἕτερον — ἔχων'. cf. Plut. Mor. p. 661 F, ubi libri haec praebent: ὡςπερ ὁ ** πύλης τρόφιμος ** νος 'ἕτερον ἀφ' ἐτέρας ἰώμενος ἄγρευμα ἂν συνηδόμεναι ψυχᾶι * μὴ πλὴν ἄπληστος ἐὼν' ἐπὶ πλεῖστον ἐξανθίζεται τοῦ λειμῶνος. vs. 1 αἰρόμενος p. 93, ἰώμενος p. 661, neutrum sufficit. vs. 2 ἠδομένα Dindorfus. vs. 3 ἄχρηστον ἔχων p. 93, ἄπληστος ἐὼν p. 661. Euripidi locum vindicavit Valck. Diatr. p. 212, qui comparavit Statii Theb. 4, 786.

755

ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄστρον

Ar. Ran. 1328: ἀνά τὸ δωδεκαμήχανον Κυρήνης μελοποιῶν. ubi Schol. (sicut Suidas v. δωδεκαμήχανον): ἔστι δὲ παρὰ τὰ ἐξ Ἑψιπύλης Εὐριπίδου ‘ἀνά—ἄστρον’. ἄστρον] ἄντρον codex Θ in glossa.

756

περίβαλ', ὦ τέκνον, ὠλένας

Ar. Ran. 1322: περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας. Scholion vs. 1320: καὶ τὸ ‘περίβαλ', ὦ τέκνον’ ἐξ Ἑψιπύλης.

757

ἂ γοῦν παραινῶ, ταῦτά μου δέξαι, γύναι.
 ἔφν μὲν οὐδείς ὅστις οὐ πονεῖ βροτῶν,
 θάπτει τε τέκνα χᾶτερα κτᾶται νέα,
 αὐτός τε θνήσκει· καὶ τὰδ' ἄχθονται βροτοί,
 εἰς γῆν φέροντες γῆν. ἀναγκαίως δ' ἔχει 5
 βίον θερίζειν ὥστε κάρπιμον στάχυν,
 καὶ τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μή· τί ταῦτα δεῖ
 στένειν, ἄπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν;
 δεινὸν γὰρ οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς.

Clemens Alex. Strom. IV p. 587 sq.: ὁ γοῦν Εὐριπίδης λέγει ‘ἂ γοῦν — βροτοί’ (vs. 1—4). εἶτα ἐπιφέρει ‘ταῦτα δεῖ — βροτοῖς’ (vs. 7—9). Plut. Mor. p. 110 F: οὐ φανύλως γὰρ ἂν δόξειεν ὁ παρὰ τῷ ποιητῇ Ἀμφιάρεως παραμυθεῖσθαι τὴν Ἀρχεμόρου μητέρα δυσχεραίνουσαν, ὅτι νήπιος ὦν ὁ παῖς καὶ ἄγαν ἄωρος ἐτελεύτησε. φησὶ γὰρ οὕτως ‘ἔφν μὲν — βροτοῖς’ (vs. 2—9). Stob. Flor. 108, 11: Εὐριπίδου Ἑψιπύλη. ‘ἔφν μὲν — διεκπερᾶν’ (vs. 2—8). verba βίον — μή (vs. 6 et 7) apponit Marcus Anton. 7, 40. vs. 6 idem 11, 6. vs. 9 habent Stob. Flor. 29, 56 et Plut. Mor. p. 117 D. vs. 1 ταῦτά μοι Valck. vs. 2 οὐ πονεῖ βροτῶν] οὐκ αἰὲ πονεῖ Stob. vs. 3 κτᾶται] σπείρει Clem. vs. 8 ἄπερ χρῆ Lud. a Sybel. Latine locum reddidit Cicero Tusc. 3, 25, 59: *Carneades — reprehendere Chrysippum solebat laudantem Euripideum carmen illud,*

*mortalis nemo est, quem non attingit dolor
morbusque. multis sunt humandi liberi,
rursum creandi, morsque est finita omnibus.
quae generi humano angorem nequidquam afferunt.
reddenda terrae est terra, tum vita omnibus
metenda, ut fruges. sic iubet necessitas.*

758

κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέριτερον.
Stob. Flor. 10, 26.

759

*πρὸς τὰς φύσεις χρηὴ καὶ τὰ πράγματα σκοπεῖν
καὶ τὰς διαίτας τῶν κακῶν τε καγαθῶν,
πειθῶ δὲ τοῖς μὲν σώφροσιν πολλὴν ἔχειν,
τοῖς μὴ δίκαιοις δ' οὐδὲ συμβάλλειν χρεῶν.*
Orion Flor. 7, 5 p. 259, 25: ἐκ τῆς Ἰψιπύλης. 'πρὸς
τὰς — χρεῶν'. vs. 1 habet Floril. Monac. 104 p. 275, 8.

760

ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος.
Stob. Flor. 20, 31. idem versus extat in Stob. Flor. 20,
12 (v. fr. 261) et in Flor. Monac. 150 p. 278, 13.

761

ἄελπτον οὐδέν, πάντα δ' ἐλπίζειν χρεῶν.
Stob. Flor. 110, 16.

762

εὐσημα καὶ σᾱ καὶ κατεσφραγισμένα
Eust. II. p. 959, 43 (Philem. Lex. p. 147): λέγουσι δὲ
καὶ σᾱ τὰ σᾱ οἱ παλαιοί — Εὐριπίδης ἐν Ἰψιπύλῃ 'εὐ-
σημα — κατεσφραγισμένα'.

763

ἢ ἕτερά φράσω;

Ar. Ran. 64: ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ ἑτέρα φράσω; ubi Scholia: ἑτέρα φράσω] — ἔστι δὲ τὸ ἡμιστίχιον ἐξ Ἑπιπέδου. Bothius ad priora verba ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές hanc annotationem rettulit.

764

ἰδοῦ, πρὸς αἰθέρ' ἐξαμίλλησαι κόρας
γραπτούς τ' ἐν ἀετοῖσι πρόσβλεπον τύπους.

Galenus vol. 18, 1 p. 519 (vol. 5 p. 615 ed. Basil., vol. 12 p. 376 Chart.) de v. ἀέτωμα sive ἀετός disputans: καὶ Ἑπιπέδου ἐν Ἑπιπέδῳ φησὶ ἰδοῦ — τύπους'. vs. 2 τ' addidi et πρόσβλεπον in πρόσβλεπον mutavi.

765

οἰνάνθα τρέφει τὸν ἱερὸν βότρυ

Ar. Ran. 1320: οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου. ubi Schol.: παρὰ τὸ ἐξ Ἑπιπέδου Ἑπιπέδου ἰοῖνάνθα — βότρυ'. cf. Tzetzes in Ar. Ran. 1320 (*Rhein. Mus. N. F.* VI p. 617 sive *Append. Lex. Vindob.* p. 251, 7). Welcker conferri iubet *Anth. Pal.* 3, 10: φαῖνε, Θόαν, Βάκχοιο φυτὸν τόδε· ματέρα γὰρ σὰν φύση τοῦ θανάτου οἰκέτιν Ἑπιπέδου κτέ., cui epigrammati haec praemittuntur: ἐν δὲ τῷ κατὰ δύσιν πλευρῷ — Ἐῦνεως γεγλυμμένος καὶ Θόας, οὓς ἐγέννησεν Ἑπιπέδου, ἀναγνωριζόμενοι τῇ μητρὶ καὶ τὴν χρυσὴν δεικνύντες ἀμπέλον, ὅπερ ἦν αὐτοῖς τοῦ γένους σύμβολον, καὶ φύόμενοι αὐτὴν διὰ τὸν Ἀρχεμόρου θάνατον τῆς παρ' Ἑπιπέδου τιμωρίας.

766

ἀναδρομαί

Hesych., vide fr. 850.

767

ἄρκτος

Harrocr. v. ἀρκεῦσαι p. 34, 17: ὅτι δὲ αἱ ἀρκευόμεναι παρθένοι ἄρκτοι καλοῦνται, Ἑπιπέδου Ἑπιπέδου, Ἀριστοφάνου Ἀημιλίας καὶ Ἀντιστράτη. similiter *Anecd. Bekk.* p. 444, 32 et *Suid.* v. ἀρκεῦσαι.

768

ἐκδημία

Antiatt. p. 93, 26: ἐκδημία, οὐ μόνον ἀποδημία. Εὐριπίδης Ἰψιπύλῃ.

769

κροταλισάσης

Phot. Lex. p. 180, 12: κροταλίζειν· οὐ διὰ τῶν χειρῶν κροτεῖν, ἀλλὰ διὰ κροτάλου. τῆς κροταλισάσης, ὡς Εὐριπίδης (Εὐριπίδην ci. Dobr.) φησὶν ὁ κωμικὸς περὶ τῆς Ἰψιπύλης λέγων. cf. Ar. Ran. 1305: ποῦ ἔστιν ἢ τοῖς ὀστράκοις αὕτη κροτουῖσα; δεῦρο, Μοῦσ' Εὐριπίδου. ubi Schol.: λέγεται δὲ εἰς τὴν Ἰψιπύλῃν ταῦτα. Phryn. Bekk. p. 45, 30: κροτεῖν ὀστράκοις· Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῆς Εὐριπίδου μελοποιίας. Euripides quid dixerit e Photii loco non satis apparet. verbo κροταλίζειν usus est Anaxilas Com. 3 p. 341.

770

νεαρός

Antiatt. p. 109, 15: νεαρός· ἀντὶ τοῦ νέος. Εὐριπίδης Ἰψιπύλῃ.

ΦΑΕΘΩΝ

Longiora duo huius fabulae fragmenta (775 et 781) extant in codicis Claromontani foliis duobus postremis (162 et 163), ubi Euripidei versus partim reciso margine inferiore perierunt, partim vetere scriptura deleta novaque inducta (continet ille codex Pauli epistolas) obscurati sunt et detriti. descripserunt illa fragmenta Imm. Bekker et C. B. Hase*), correcta edidit G. Hermannus Opusc. 3 p. 7—21. scena fabulae haud procul est ab Solis regia in finibus Aethiopum Oceano vicinorum, quorum rex Merops, coniux Clymenae, nuptias Phaethontis filii parat. Phaethon ut mortalis abnuit matrimonium cum dea ineundum; Clymene mater docet non Meropis ipsum, sed Solis esse filium, et fidem verbis suis fac-

*) Bekkeri et Hasii apographa significabo litteris *b* et *h*. dubias litteras punctis infra lineam positis indicabo.

tura imperat ut deum adeat. Phaethon Solis regiam petit et curru paterno impetrato magnis ausis excidit: fratrem mortuum lugent Heliades; cf. Plinius H. N. 37, 11.

771

Μέροπι τῆσδ' ἄνακτι γῆς,
 ἦν ἐκ τεθρίππων ἀρμάτων πρώτην χθόνα
 Ἴλιος ἀνίσχων χρυσέα βάλλει φλογί.
 καλοῦσι δ' αὐτὴν γείτονες μελάμβροτοι
 Ἔω φαεννάς Ἡλίου θ' ἱπποστάσεις. 5

Strab. I p. 33: ὁ τ' Εὐριπίδης ἐν τῷ Φαέθοντι τὴν Κλυμένην δοθῆναι φησί 'Μέροπι — ἱπποστάσεις'. νῦν μὲν δὴ κοινὰς ποιεῖται τὰς ἱπποστάσεις τῇ τε Ἡοῖ καὶ τῷ Ἡλίῳ, ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς πλησίον αὐτὰς φησὶν εἶναι τῇ οἰκῆσει τοῦ Μέρωπος· καὶ ὅλη γε τῇ δραματουργίᾳ τοῦτο παραπέμπεται. vs. 1 δάμαρ δοθεῖσα vel cum Bothio Κλυμένη δοθεῖσα supplere licuerit. vs. 3 cf. Hesych.: ἀνίσχων· ἀνατέλλων.

772

ἐλεύθερος δ' ὢν δοῦλός ἐστι τοῦ λέχους,
 πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων.

Eust. Od. p. 1731, 54: ἡ δὲ τοιαύτη προῖξ ὅτι καὶ φερνὴ λέγεται δηλοῖ, φασὶν, ἐν Φαέθοντι Εὐριπίδης εἰπῶν 'ἐλεύθερος — ἔχων'. vs. 2 cf. Plut. Mor. p. 498 A: ὑπομένει, τὸ σῶμα πεπραμένον τῆς φέρνης ἔχων, ὡς Εὐριπίδης φησὶν.

773

δεινόν γε, τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ' ἔμφυτον,
 σκαιοῖσιν εἶναι· τί ποτε τοῦδέ γ' αἴτιον;
 ἄρ' ὄλβος αὐτοῖς ὅτι τυφλὸς συνηρετεῖ,
 τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας καὶ τῆς τύχης;

Stob. Flor. 93, 2. vs. 4 καὶ τῆς τέχνης Meinekius, καὶ δυστυχεῖς Maehly.

774

ὡς πανταχοῦ γε πατρὶς ἢ βόσκουσα γῆ.

Stob. Flor. 40, 2. eundem versum habet Flor. Monac. 146 p. 278, 7.

775

μνησθεῖς ὃ μοί ποτ' εἶφ' ὅτ' εὐνάσθη θεός.
αἰτοῦ τί χρήξεις ἐν· πέρα γὰρ οὐ θέμις
λαβεῖν σε· κἄν μὲν τυγχάνης ε . . .
θεοῦ πέφυκας· εἰ δὲ μή, ψευδῆς ἐγώ.

ΦΑΕ. πῶς οὖν πρόσειμι δῶμα θερμὸν Ἑλλίου; 5

ΚΛΥ. κείνω μελήσει σῶμα μὴ βλάπτειν τὸ σόν.

ΦΑΕ. ἐπεὶ πατὴρ πέφυκεν; οὐ κακῶς λέγεις.

ΚΛΥ. σάφ' ἴσθι· πεύσει δ' αὐτὸ τῷ χρόνῳ σαφῶς.

ΦΑΕ. ἀρκεῖ· πέποιθα γὰρ σε μὴ ψευδῆ λέγειν.

ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἴκους· καὶ γὰρ αἰδ' ἔξω δόμων 10

δμῶαί περῶσιν, αἰ πατρὸς κοιμωμένου

σαίρουσι δῶμα καὶ δόμων κειμήλια

καθ' ἡμέραν φοιβῶσι κάπιχωροῖς

ὄσμαῖσι θυμιῶσιν εἰσόδους δόμων.

ὅταν δ' ὕπνον γεραιὸς ἐκλιπῶν πατὴρ 15

πύλας ἀμείψη καὶ λόγους γάμων πέρι

λέξη πρὸς ἡμᾶς, Ἑλλίου μολῶν δόμους

τοὺς σοὺς ἐλέγξω, μῆτερ, εἰ σαφεῖς λόγοι.

ΧΟΡ. στρ. α'

. κατὰ γᾶν

. . . α 20

.
μέλπει δ' ἐν δένδροισι λεπτὰν

ἀηδῶν ἀρμονίαν

ὀρθρονομένα γόοις

Ἴτυν Ἴτυν πολύθρηνον.

σύριγγας δ' οὐριβάται

ἄντ. α'. 25

κινουῦσιν ποιμνας ἐλάται·
 ἔγρονται δ' εἰς βοτάναν
 ξανθᾶν πώλων συζυγίαι.
 ἦδη δ' εἰς ἔργα κυναγοὶ
 στείχουσιν θηροφόνου, 30
 πηγαῖσί τ' ἐπ' Ὠκεανού
 μελιβόας κύκνος ἄχει.
 ἄκατοι δ' ἀνάγονται ὑπ' εἰρεσίας στρ. β'
 ἀνέμων τ' εὐαέσιν ἑοθίοις
 ἀνὰ δ' ἰστί 35

.

σινδῶν δὲ πρότονον ἐπὶ μέσον πελάσει.
 τὰ μὲν οὖν ἑτέρουσι μέριμνα πέλει. ἀντ. β'
 κῶμον δ' ὑμεναίων δεσποσύνων
 ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει καὶ ἔρωσ
 ὑμνεῖν· δμωσὶν γὰρ ἀνάκτων 40
 εὐάμεροι προσιοῦσαι
 μολπαὶ θράσος αἴρουσ'
 ἐπὶ χάρματ'· εἰ δὲ τύχα τι τέκοι,
 βαρὺν βαρεῖα φόβον ἔπεμψε φάτις.
 ὀρίζεται δὲ τόδε φάος γάμων τέλος, 45
 τὸ δὴ ποτ' εὐχαῖς ἐγὼ
 λισσομένα προσέβαν
 ὑμέναιον ἀεῖσαι
 φίλον φίλων δεσποτᾶν.
 θεὸς ἔδωκε, χρόνος ἔκρανε 50
 λέχος ἐμοῖσιν ἀρχέταις.
 ἴτω τελεία γάμων ἀοιδά.
 ἀλλ' ὄδε γὰρ δὴ βασιλεὺς πρὸ δόμων

- κῆρύξ θ' ἱερὸς καὶ παῖς Φαέθων
 βαίνουσι, τριπλοῦν ζεῦγος, ἔχειν κρή 55
 στόμ' ἐν ἡσυχίᾳ·
 περὶ γὰρ μεγάλων γνώμας δείξει,
 παῖδ' ὑμεναίοις, ὡς φησί, θέλων
 ζεῦξαι νύμφης τε λεπάδνοις.
- ΚΗΡ. Ὠκεανοῦ πεδίων οἰκήτορες, 60
 εὐφραμεῖτ', ὦ,
 ἐκτόπιοί τε δόμων ἀπαείρετε,
 ὦ ἴτε, λαοί.
 κηρύσσω δ' ὄσιαν βασιλήιον,
 αἰτῶ δ' ἀνδάν 65
 εὐτεκνίαν τε γάμοις, ὧν ἔξοδος
 ἄδ' ἔνεχ' ἦκει,
 παιδὸς πατρός τε τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ λέχη
 κρᾶναι θελόντων· ἀλλὰ τῆλ' ἔστω λεώς.
- ΜΕΡ. εἰ γὰρ εὖ λέγω 70

Codex Clarom., nunc Paris. 107 fol. 162 verso continet vs. 1—35, eodem folio recto vs. 36—70. vs. 1—4 Clymenae sunt. vs. 3 ΤΥΓΧΑΝΗΣΕ *b*, ΙΤΙΧΑΔΙΠΩΔΩ ΩΝ *h*, τυγχάνης ἐτητύμως Bekker, an τυγχάνης δώρων θεοῦ legendum? vs. 7 ἐπεὶ cod., εἴπερ m. sec. teste Bekkero. ΚΑΚΩΣ *h*, ΚΑΛΩΣ *b*. εἴπερ πατήρ πέφυκε κούκ ἄλλως λέγεις Burges. vs. 12 καὶ θεῶν Burges. vs. 21 ΔΕΔΕΝΔΡΕCΙΑΕΠΤΑΝ *b*, ΔΕΔΕΝΔΡΩΝ ΚΑΕΙΝΗΝ *h*, unde μέλπει δ' ἐν δένδρῳ ἔλεινήν suspicabar. ἐν δένδρεσι praeiit Burges. vs. 23 ΟΡΘΡΕΤΟΜΕΝΑΓΟΟΙC *b*, ΙΤΟΡΕΤΟΜΕΝΑΤΘΩΝ (initio Θ addidit et litteram T induxit m. alt.) *h*, ὀρθρευόμενα γοερὸν vel γοερῶς suspicabar. γόοισιν δ' ὀρθρευόμενα Eur. Suppl. 978 dixit. vs. 27 ἔγρονται vitiosum, ἔρχονται aut ἵενται expectes. vs. 28 συνζυγαί cod. vs. 42 ΔΙΟΥC *b*, αὔξουσ' Herm., αἴρουσ' Fritzschius et Maur. Schmidtus. vs. 44 ΟΙΚΟΙC *b*, ΦΑΙΟ (c post o addidit m. sec.) *h*, φάτις Weilius. vs. 65 ΑΤΤΩΔΑΤΔΑΝ *b*,

ΑΤΙΩΔΑΤΔΑΝ *h*, αἰτῶ δ' αἴσαν Herm., αἰτῶ δ' αἴσια Wei-
lius, ego αἴσια δ' αἰτῶ malim.

776

θερμὴ δ' ἄνακτος φλόξ ὑπερτέλλουσα γῆς
καίει τὰ πόρρω, τὰ γγύθεν δ' εὐκρατ' ἔχει.

Stob. Ecl. 1, 25, 3 p. 540: *Εὐριπίδης, πῦρ εἶναι τὸν ἥλιον. λέγει γοῦν ἐν — Φαέθοντι 'θερμὴ — γῆς' (vs. 1). Vitruvius 9, 1, 13: si radii (solis) per omnem mundum fusi circinationibus vagarentur neque extentionibus porrecti ad trigoni formam linearentur, propiora flagrarent. id autem etiam Euripides Graecorum poeta animadvertisse videtur; ait enim quae longius a sole essent, haec vehementius arde-
re, propiora vero eum temperata habere. itaque scribit in fabula Phaethonte sic: 'καίει — ἔχει'. coniunxit hos versus Barnesius.*

777

χρυσέα βῶλος

Diog. L. 2, 10: φασὶ δ' αὐτὸν (Anaxagoram) προειπεῖν τὴν περὶ Αἰγὸς ποταμὸν γενομένην τοῦ λίθου πτώσιν, ὃν εἶπεν ἐκ τοῦ ἡλίου πεσεῖσθαι. ὅθεν καὶ Εὐριπίδην μαθη-
τὴν ὄντα αὐτοῦ χρυσέαν βῶλον εἶπεῖν τὸν ἥλιον ἐν τῷ Φαέθοντι. hinc fuerunt qui fr. 771, 3 Ἥλιος ἀνίσχων χρυ-
σέα βῶλω φλέγει scribendum ducerent (v. Valck. Diatr. p. 31); probabilius videtur quod Matthiae coniecit, respici Or. 983: ἀλύσει χρυσέαισι φερομένην δίναισι βῶλον.

778

ἐν τοῖσι μῶροις τοῦτ' ἐγὼ κρίνω βροτῶν,
ὅστις πατήρ ὢν παισὶ μὴ φρονουῖσιν εὖ
ἢ καὶ πολίταις παραδίδωσ' ἐξουσίαν.

Stob. Flor. 43, 2.

779

ἔλα δὲ μήτε Λιβυκὸν αἰθέρ' εἰσβαλὼν·
κρᾶσιν γὰρ ὑγρὰν οὐκ ἔχων, ἀψίδα σὴν

774

ὡς πανταχοῦ γε πατρὶς ἢ βόσκουσα γῆ.

Stob. Flor. 40, 2. eundem versum habet Flor. Monac. 146 p. 278, 7.

775

μνησθεῖς ὃ μοί ποτ' εἶψ' ὄτ' εὐνάσθη θεός.
αἰτοῦ τί χρήξεις ἐν· πέρα γὰρ οὐ θέμις
λαβεῖν σε· κἂν μὲν τυγχάνης ε . . .
θεοῦ πέφυκας· εἰ δὲ μή, ψευδῆς ἐγώ.

- ΦΑΕ. πῶς οὖν πρόσειμι δῶμα θερμὸν Ἑλλίου; 5
ΚΛΥ. κέλνω μελήσει σῶμα μὴ βλάπτειν τὸ σόν.
ΦΑΕ. ἐπεὶ πατὴρ πέφυκεν; οὐ κακῶς λέγεις.
ΚΛΥ. σάφ' ἴσθι· πεύσει δ' αὐτὸ τῷ χρόνῳ σαφῶς.
ΦΑΕ. ἀρκεῖ· πέποιθα γάρ σε μὴ ψευδῆ λέγειν.
ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἴκους· καὶ γὰρ αἶδ' ἔξω δόμων 10
δμῶαί περῶσιν, αἶ πατρὸς κοιμωμένου
σαίρουσι δῶμα καὶ δόμων κειμήλια
καθ' ἡμέραν φοιβῶσι κἀπιχωροῖς
ὄσμαῖσι θυμιῶσιν εἰσόδους δόμων.
ὅταν δ' ὕπνον γεραιὸς ἐκλιπῶν πατὴρ 15
πύλας ἀμείψη καὶ λόγους γάμων πέρι
λέξη πρὸς ἡμᾶς, Ἑλλίου μολῶν δόμους
τοὺς σοὺς ἐλέγξω, μῆτερ, εἰ σαφεῖς λόγοι.
- ΧΟΡ. στρ. α'
. κατὰ γᾶν
. . . α 20
.
μέλπει δ' ἐν δένδρεσι λεπτὰν
ἀηδῶν ἀρμονίαν
ὀρθρονομένα γόοις
Ἴτυν Ἴτυν πολύθρονον.
σύριγγας δ' οὐριβάται ἀντ. α' 25

κινούσιν ποιμένας ἐλάται·
 ἔγρονται δ' εἰς βοτάναν
 ξανθᾶν πάλων συζυγίαι.
 ἤδη δ' εἰς ἔργα κυναγοὶ
 στείχουσιν θηροφόνοι, 30
 πηγαῖσί τ' ἐπ' Ὠκεανοῦ
 μελιβόας κύκνος ἄχει.
 ἄκατοι δ' ἀνάγονται ὑπ' εἰρεσίας στρ. β'
 ἀνέμων τ' εὐαέσιν ῥοθίοις
 ἀνὰ δ' ἰστί 35

 σινδῶν δὲ πρότονον ἐπὶ μέσον πελάσει.
 τὰ μὲν οὖν ἑτέροισι μέριμνα πέλει. ἀντ. β'
 κῶμον δ' ὑμεναίων δεσποσύνων
 ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει καὶ ἔρως
 ὑμνεῖν· δμωσὶν γὰρ ἀνάκτων 40
 εὐάμεροι προσιοῦσαι
 μολπαὶ θράσος αἴρουσ'
 ἐπὶ χάρματ'· εἰ δὲ τύχα τι τέκοι,
 βαρὺν βαρεῖα φόβον ἔπεμψε φάτις.
 ὀρίζεται δὲ τόδε φάος γάμων τέλος, 45
 τὸ δὴ ποτ' εὐχαῖς ἐγὼ
 λισσομένα προσέβαν
 ὑμέναιον ἀεῖσαι
 φίλον φίλων δεσποτᾶν.
 θεὸς ἔδωκε, χρόνος ἔκρανε 50
 λέχος ἐμοῖσιν ἀρχέταις.
 ἴτω τελεῖα γάμων ἀοιδά.
 ἀλλ' ὄδε γὰρ δὴ βασιλεὺς πρὸ δόμων

- κῆρύξ θ' ἱερὸς καὶ παῖς Φαέθων
βαίνουσι, τριπλοῦν ζεῦγος, ἔχειν χρῆ
στόμ' ἐν ἡσυχίᾳ· 55
περὶ γὰρ μεγάλων γνώμας δείξει,
καὶ δ' ὑμεναίοις, ὡς φησί, θέλων
ζεῦξαι νύμφης τε λεπάδνοις.
- KHP. Ὠκεανοῦ πεδίων οἰκήτορες, 60
εὐφαιμεῖτ', ὦ,
ἐκτόπιοί τε δόμων ἀπαείρετε,
ὦ ἴτε, λαοί.
κηρύσσω δ' ὄσιαν βασιλῆιον,
αἰτῶ δ' αὐδὰν 65
εὐτεκνίαν τε γάμοις, ὦν ἔξοδος
ἄδ' ἔνεχ' ἦκει,
παιδὸς πατρός τε τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ λέχη
κρᾶναι θελόντων· ἀλλὰ τῆλ' ἔστω λεῶς.
- MEP. εἰ γὰρ εὖ λέγω 70

Codex Clarom., nunc Paris. 107 fol. 162 verso continet vs. 1—35, eodem folio recto vs. 36—70. vs. 1—4 Clymenae sunt. vs. 3 ΤΥΓΧΑΝΗCΕ b, ΙΤΙΧΛΔΙΠΩΔΩ ΩΝ h, τυγχάνης ἐτητύμως Bekker, an τυγχάνης δώρων θεοῦ legendum? vs. 7 ἐπεὶ cod., εἴπερ m. sec. teste Bekkero. ΚΑΚΩC h, ΚΑΔΩC b. εἴπερ πατήρ πέφυκε κούκ ἄλλως λέγεις Burges. vs. 12 καὶ θεῶν Burges. vs. 21 ΔΕΔΕΝΔΡΕCΙΑΕΠΤΑΝ b, ΔΕΔΕΝΔΡΩΝ ΚΛΕΙΝΗΝ h, unde μέλπει δ' ἐν δένδρῳ ἐλεινήν suspicabar. ἐν δένδρεσι praeiit Burges. vs. 23 ΟΡΘΡΕΤΟΜΕΝΑΓΟΟΙC b, ΙΤΟΡΕΤΟΜΕΝΑΤΘΟΝ (initio Θ addidit et litteram T induxit m. alt.) h, ὀρθρεύομένα γοερὸν vel γοερῶς suspicabar. γόοισιν δ' ὀρθρευομένα Eur. Suppl. 978 dixit. vs. 27 ἔρχονται vitiosum, ἔρχονται aut ἵενται expectes. vs. 28 συνζυγίαι cod. vs. 42 ΔΙΟΤC b, αὔξουσ' Herm., αἴρουσ' Fritzscheus et Maur. Schmidtus. vs. 44 ΟΙΚΟΙC b, ΦΑΙΟ (c post o addidit m. sec.) h, φάτις Weilius. vs. 65 ΑΥΤΩΔΑΥΔΑΝ b,

ΑΤΙΩΔΑΤΔΑΝ *h*, αἰτῶ δ' αἴσαν Herm., αἰτῶ δ' αἴσια Weilius, ego αἴσια δ' αἰτῶ malim.

776

θερμὴ δ' ἄνακτος φλόξ ὑπερτέλλουσα γῆς
καίει τὰ πόρρω, τὰ γγύθεν δ' εὐκρατ' ἔχει.

Stob. Ecl. 1, 25, 3 p. 540: Εὐριπίδης, πῦρ εἶναι τὸν ἥλιον. λέγει γοῦν ἐν — Φαέθοντι 'θερμὴ — γῆς' (vs. 1). Vitruvius 9, 1, 13: *si radii (solis) per omnem mundum fusi circinationibus vagarentur neque extentionibus porrecti ad trigoni formam linearentur, propiora flagrarent. id autem etiam Euripides Graecorum poeta animadvertisse videtur; ait enim quae longius a sole essent, haec vehementius ardere, propiora vero eum temperata habere. itaque scribit in fabula Phaethonte sic: 'καίει — ἔχει'. coniunxit hos versus Barnesius.*

777

χρυσέα βῶλος

Diog. L. 2, 10: φασὶ δ' αὐτὸν (Anaxagoram) προειπεῖν τὴν περὶ Αἰγὸς ποταμὸν γενομένην τοῦ λίθου πτώσιν, ὃν εἶπεν ἐκ τοῦ ἡλίου πεσεῖσθαι. ὄθεν καὶ Εὐριπίδην μαθητὴν ὄντα αὐτοῦ χρυσέαν βῶλον εἶπεῖν τὸν ἥλιον ἐν τῷ Φαέθοντι. hinc fuerunt qui fr. 771, 3 "Ἥλιος ἀνίσχων χρυσέα βῶλω φλέγει scribendum ducerent (v. Valck. Diatr. p. 31); probabilius videtur quod Matthiae coniecit, respici Or. 983: ἀλύσει χρυσέαισι φερομένην δίναισι βῶλον.

778

ἐν τοῖσι μῶροις τοῦτ' ἐγὼ κρίνω βροτῶν,
ὄστις πατήρ ὦν παισὶ μὴ φρονουῖσιν εὖ
ἢ καὶ πολίταις παραδίδωσ' ἐξουσίαν.

Stob. Flor. 43, 2.

779

ἔλα δὲ μήτε Λιβυκὸν αἰθέρ' εἰσβαλῶν·
κρᾶσιν γὰρ ὑγρὰν οὐκ ἔχων, ἀψίδα σὴν

κάτω διήσει
 ΐει δ' ἔφ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον.
 τοσαῦτ' ἀκούσας εἶτ' ἔμαρψεν ἡνίας· 5
 κρούσας δὲ πλευρὰ πτεροφόρων ὀχημάτων
 μεθῆκεν, αἶ δ' ἔπταντ' ἐπ' αἰθέρος πτυχάς.
 πατήρ δ' ὄπισθε νῶτα σειραίου βεβῶς
 ἵππευε παῖδα νουθετῶν· ἐκεῖσ' ἔλα,
 τῆδε στρέφ' ἄρμα, τῆδε. 10

Longinus de sublim. c. 15, 4 de Euripide: ἥμιστά γέ τοι
 μεγαλοφυῆς ὢν ὅμως τὴν αὐτὸς αὐτοῦ φύσιν ἐν πολλοῖς
 γενέσθαι τραγικὴν προσηνάγκασε —. τῷ γοῦν Φαέθοντι
 παραδιδούς τὰς ἡνίας ὁ "Ἡλιος 'ἔλα δὲ — θλίψει' (vs.
 1—3) φησὶν, εἶθ' ἐξῆς 'ἶει — ἄρμα τῆδε' (vs. 4—10).
 ἄρ' οὐκ ἂν εἴποις ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ γράφοντος συνεπιβαίνει
 τοῦ ἄρματος καὶ συγκινδυνεύουσα τοῖς ἵπποις συνεπτέρω-
 ται; vs. 7 πτύχας cod.

780

Schol. Arat. 172: φέρονται αἱ Ἰάδες ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ
 Ταύρου. Θαλῆς μὲν οὖν β' αὐτὰς εἶπεν εἶναι —, Εὐριπί-
 δης δὲ ἐν τῷ Φαέθοντι γ', Ἀχαιοὺς δὲ δ', Ἰππίας δὲ καὶ
 Φερεκύδης ζ'.

781

πυρός τ' Ἐρινὺς ἐν νεκροῖς θερηνυαί
 ζῶσ' ἢδ' ἀνίησ' ἀτμὸν ἐμφανῆ . .
 ἀπωλόμην· οὐκ οἶσσετ' εἰς δόμους νέκυν;
 νοεῖς; πόσις μοι πλησίον γαμηλίους
 μολπὰς ἀντεῖ παρθένοις ἠγούμενος. 5
 οὐ θᾶσσον; οὐ σταλαγμὸν ἐξομόρξετε,
 εἰ πού τις ἔστιν αἵματος χαμαὶ πεσών;
 ἐπείγεται εἶα, δμῶίδες· κρύψω δὲ νιν
 ξεστοῖσι θαλάμοις, ἐνθ' ἐμῷ κείται πόσει
 χρυσός· μόνη δὲ κληῖθρ' ἐγὼ σφραγίζομαι. 10
 ὦ καλλιφεγγὲς Ἥλι', ὣς μ' ἀπώλεσας

καὶ τόνδ' Ἀπόλλων δ' ἐν βροτοῖς ὀρθῶς καλεῖ,
ὅστις τὰ σιγῶντ' ὀνόματ' οἶδε δαιμόνων.

ΧΟΡ. Ἰμήν Ἰμήν, στρ.
τὰν Διὸς οὐρανίαν αἰίδομεν 15
τὰν Ἐρώτων πότνιαν, τὰν καρθένοις
γαμήλιον Ἀφροδίταν.

πόντια, σοὶ τάδ' ἐγὼ νυμφεῖ' ὀφείλω,
Κύπρι θεῶν καλλίστα,

τῷ τε νεόζυγι σῷ 20

πάλω, τὸν ἐν αἰθέρι κρύπτεις

σῶν γάμων γένναν·

ἂ τὸν μέγαν ἀντ.

τᾶσδε πόλεως βασιλῆ νυμφεύεται,

ἄστερωποῖσιν δόμοισιν χρυσέοις 25

ἄρχόν, φίλον Ἀφροδίτα.

ὦ μάκαρ, ὦ βασιλέως μείζων ἔτ' ὄλβος·

ὅς θεῶν κηδεύσεις

καὶ μόνος ἀθανάτοις

γαμβρὸς δι' ἀπείρουα γαῖαν 30

θνατὸς ὑμνήσει.

ΜΕΡ. χάρει σὺ καὶ τᾶσδ' εἰς δόμους ἄγων κόρας

γυναῖκ' ἄνωχθι πᾶσι τοῖς κατὰ στέγας

θεοῖς χορευῆσαι καὶ κυκλώσασθαι δόμους

σεμνοῖσιν ὑμεναίοισιν, Ἐστίας θ' ἔδος, 35

ἀφ' ἧς γε σῶφρων πᾶς ἂν ἀρχετ . . .

εὐχὰς π

.

.

.

.

θεᾶς προσελθεῖν τέμενος ἐξ ἐμῶν δόμων.

ΘΕΡ. ὦ πάτορ, ἔστρεψ' ἐκ δόμων ταχὺν πόδα.

- οὐ γὰρ σὺ σῶζει σεμνὰ θησαυρίσματα 40
 χρυσοῦ, δι' ἄρμων ἔξαμείβεται πύλης
 καπνοῦ μέλαινα λιγνὺς ἐνδοθεν στέγης.
 προσθεῖς πρόσωπον φλόγα μὲν οὐχ ὄρω πυρός,
 γέμοντα δ' οἶκον μέλανος ἐνδον αἰθάλου.
 ἀλλ' ἔσιθ' ἐς οἶκον, μή τιν' Ἥφαιστος χόλον 45
 δόμοις ἐπειςφρεῖς μέλαθρα συμφλέξῃ πυρὶ
 ἐν τοῖσιν ἠδίστοισι Φαέθοντος γάμοις.
- ΜΕΡ. πῶς φῆς; ὄρα μὴ θυμάτων πυρουμένων
 κατ' οἶκον ἀτμὸν κείσ' ἀποσταλέντ' ἰδῆς.
- ΘΕΡ. ἅπαντα ταῦτ' ἠθρησεκανπωτουσεχει 50
- ΜΕΡ. οἶδεν δ' ἐμὴ τάδ' ἢ οὐκ ἐπίσταται δάμαρ;
- ΘΕΡ. θυηπολοῦσα θεοῖς ἐκεῖσ' ἔχει φρένας.
- ΜΕΡ. ἀλλ' εἴμ', ἐπεὶ τοι καὶ φιλεῖ τὰ τοιάδε
 ληφθέντα φάυλως ἐς μέγαν χειμῶν' ἄγειν.
 σὺ δ' ὦ πυρὸς δέσποινα, Δήμητρος κόρη, 55
 Ἥφαιστέ τ', ἔστε πρευμενεῖς δόμοις ἐμοῖς.
- ΧΟΡ. τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα, ποῖ πόδα
 πτερόεντα καταστάσω;
 ἀν' αἰθέρ' ἢ γᾶς ὑπὸ κεῦθος ἄφαν-
 τον ἔξαμαυρωθῶ; 60
- ἰὼ μοί μοι, κακὰ φανήσεται·
 βασίλεια τάλαινα παῖς τ' ἔσω
 κρυφαῖος νέκυς·
 ὄτοτοτοῖ, κεραύνιαί τ' ἐκ Διὸς
 πυρίβολοι πλαγαὶ λέχεά θ' Ἀλίου. 65
- ὦ δυστάλαινα τῶν ἀμετρήτων κακῶν
 Ὀκεανοῦ κόρα,
 πατρὸς ἴθι πρόσπεσε
 γόνυ [λι]ταῖς, σφαγὰς
 σφαγὰς οἰκτρά τ' ἀρκέσαι σᾶς δειρᾶς. 70
- ΜΕΡ. ἰὼ μοί μοι.

ΧΟΡ. ἤκούσατ' ἀρχὰς δεσπότην στεναγμάτων;

ΜΕΡ. ἰὼ τέκνον.

ΧΟΡ. καλεῖ τὸν οὐ κλύοντα δυστυχή γόνου

. [ὀμμά]των ὄραν σαφῆ. 75

Codex Clarom. fol. 163 verso continet vs. 1 — 37, folio recto vs. 38 — 75. vs. 1 ἐν νεκρῷ Herwerdenus. ΘΕΡΗΝ ΤΑΙ *b*, ΘΕΡΗΙΟΝ *h*. κεραννίου Herwerdenus. vs. 3 *N*... cod., νέκυν Bekker. vs. 6 ΟΙΘΑΤΤΕΟΤΤΟΜΟΛΓΟΝ *b*, οὐ θᾶσσον; οὐ σταλαγμὸν Dobraeus. vs. 9 ἐμοὶ κεῖται πολὺς Burges. vs. 11 et 12 habent Schol. Eur. Or. 1389 et Macrob. Sat. 1, 17, 10. vs. 11 καλλιφεγγές] χρυσοφεγγές Macrob. vs. 12 ΚΑΙΤΟΝΔ *b*, καὶ τοῦδ' vel καὶ τόνδ' Schol. Eur., ὄθεν σ' Macrob., κᾶν τοῦδ' Porsonus. ΑΠΟΛΛΩΝΔΕΝ ΒΡΟΤΟΙΣΟΡΘΟΣΚΑΛΗ *b*, Ἀπόλλων οὕτως εἰκότως κλήξῃ βροτοῖς Schol. Eur., Ἀπόλλων' ἐμφανῶς κλήξει βροτός Macrob., Ἀπόλλων δ' εἰκότως κλήξει βροτοῖς Hermannus. pro Ἀπόλλων δ' ἐν fortasse Ἀπόλλω σ' ἐν leg. vs. 18 ΝΥΜΦΙΑΣ . . *b*, ΝΥΜΦΙΑΣΦΑ^ο *h*, νυμφεῖ' ὀφείλω Herm. vs. 36 ΠΑΝΑΝΑΡΧΕΤ . . *b*, πᾶς ἂν ἄρχεσθαι θέλοι Herm. vs. 37 π[οιεῖσθαι] Herm. vs. 44 ΕΝΔΟΘΕΝΚΑΠΝΟΥΤ *b*, ΕΝΑΦΝΑΙΘΙΠΟΥΤ *h*, ἔνδον αἰθάλου Hermannus, ἔνδον αἰθίνου Maur. Schmidtus. vs. 50 ΤΑΤΤΗΘΡΗΚΕΚΑΝΠΩΤΟΤΣΕΧΕΙ *b*, ΤΑΠΑΙΘΡΗΚΕΚΑΝΠΩΤΟΤΣ^οΔ^οΙ *h*, ταῦτ' αἰθρη τ' ἀκάνωτοί θ' ὁδοί Herm., πάτερ ἤθρησα κἀντώπησ' ὀδῶ Bothius. vs. 56 ΕΙΗΡΕΠΕΤΜΕΝΕΙΣ *b*, τ' εἶτε πρευμενεῖς L. Dindorfus. pro εἶτε ego ἔστε praetuli. vs. 57 fort. ποῦ πόδα leg. vs. 61 καταφανήσεται cod., κακὰ φανήσεται Burges. vs. 68 πατρὸς ἴθι] fort. πρόσιθι leg., nec πρόσπεσε integrum puto. vs. 69 ΓΟΝΥΤΑΙΣΦΑΓΑΣ *b*, f. γονυπετῆς σφαγᾶς leg.

782

μισῶ δὲ ἀγκύλον

τόξον κρανεῖας γυμνάσιά τ' οἰχοίατο.

Plut. Mor. p. 608 E: ἀλλὰ δέδια πάλιν μὴ συνεκβάλωμεν τῷ λυποῦντι τὴν μνήμην ὥσπερ ἡ Κλυμένη λέγουσα 'μισῶ δ' εὐάγκαλον τόξον — οἰχοίατο'.

783

φίλος δέ μοι
ἄλουτος ἐν φάραγι σήπεται νέκυς.

Plut. Mor. p. 665 C: πολλοὶ γὰρ οὔτε καίουσιν οὔτε κατ-
ορύττουσιν, ἀλλ' ἕως περιφράξαντες ὥστε ὄρασθαι τοὺς
νεκροὺς ἀσήπτους αἰεὶ, τὴν Εὐριπίδου Κλυμένην ἐλέγχου-
τας ἐπὶ τοῦ Φαέθοντος εἰποῦσαν 'φίλος — νέκυς'.

784

ψυκτήρια
δένδρεα φίλαισιν ᾠλέναισι δέξεται

Ath. XI p. 503 D de v. ψυκτήρια: Εὐριπίδης Φαέθοντι
'ψυκτήρια — δέξεται'. vs. 2 δένδρεα] δένδρων Dobraeus.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

Fabula scenae commissa est olymp. 87, 1: cf. Argum.
Eur. Med. Euripidem secutus tragoediae mythum adumbrat
Hyginus fab. 102. Aeschyli Euripidis Sophoclis tragoedias
cognomines inter se comparat Dio Chrys. orat. 52, unde quae
ad Euripideam fabulam cognoscendam faciunt apponimus. § 6
et 7: ὁ χορὸς αὐτῶ (Aeschylum dicit) παραιτήσεως, ὥσπερ
ὁ τοῦ Εὐριπίδου, οὐδὲν ἐδεήθη· ἄμφω γὰρ ἐκ τῶν Λη-
μνίων ἐποίησαν τὸν χορόν. ἀλλ' ὁ μὲν Εὐριπίδης εὐθύς
ἀπολογουμένους πεποίηκε περὶ τῆς πρότερον ἀμελείας, ὅτι
δὴ τοσούτων ἐτῶν οὔτε προσέλθοιεν πρὸς τὸν Φιλοκτῆτην
οὔτε βοηθήσειαν οὐδὲν αὐτῶ. § 8: ὁ Εὐριπίδης τὸν Ἄκ-
τορα εἰσάγει ἓνα Λημνίων ὡς γνώριμον τῶ Φιλοκτῆτη
προσιόντα καὶ πολλάκις συμβεβληκότα. § 11: ἢ τε τοῦ
Εὐριπίδου σύνεσις καὶ περὶ πάντα ἐπιμέλεια, ὥστε μῆτε
ἀπίθανόν τι καὶ παρημελημένον εἶσαι μῆτε ἀπλῶς τοῖς
πράγμασι χρῆσθαι, ἀλλὰ μετὰ πάσης ἐν τῶ εἰπεῖν δυνά-
μεως, ὥσπερ ἀντίστροφός ἐστι τῆ τοῦ Αἰσχύλου (ἀπλότητι
addit Reiskius), πολιτικωτάτη καὶ ῥητορικωτάτη οὖσα καὶ
τοῖς ἐντυγχάνουσι πλείστην ὠφέλειαν παρασχεῖν δυναμένη.
εὐθύς γοῦν πεποίηται προλογίζων αὐτῶ ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ
ἄλλα τε ἐνθυμήματα πολιτικὰ στρέφων ἐν ἑαυτῶ καὶ πρῶ-

τόν γε διαφορῶν ὑπὲρ αὐτοῦ, μὴ ἄρα δοκῆ μὲν τοῖς πολλοῖς σοφός τις εἶναι καὶ διαφέρων τὴν σύνεσιν, ἣ δὲ τουναντίον. § 12: ἔξόν γὰρ αὐτῷ ἀλύπως καὶ ἀπραγμόνως ζῆν, ὃ δὲ ἐκῶν αἰεὶ ἐν πράγμασι καὶ κινδύνοις γίγνεται. τούτου δὲ φησὶν αἴτιον εἶναι τὴν τῶν εὐφυῶν καὶ γενναίων ἀνδρῶν φιλοτιμίαν. δόξης γὰρ ἀγαθῆς ἐφιέμενοι καὶ τοῦ εὐκλεεῖς παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εἶναι μεγίστους καὶ χαλεπωτάτους ἐκόντες πόνους ὑφίστανται· οὐδὲν — ἔφου' (fr. 786, 1). ἔπειτα σαφῶς καὶ ἀκριβῶς δηλοῖ τὴν τοῦ δράματος ὑπόθεσιν καὶ οὗ ἕνεκεν ἐλήλυθεν εἰς τὴν Λῆμνον. § 13: φησί τε ὑπὸ τῆς Ἀθηναῖς ἠλλοιωῦσθαι, ὥστε ἐντυχόντα τῷ Φιλοκτῆτῃ μὴ γνωσθῆναι ὑπ' αὐτοῦ — φησί τε πρεσβείαν μέλλειν παρὰ τῶν Τρώων ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὸν Φιλοκτῆτην δεησομένην αὐτόν τε καὶ τὰ ὄπλα ἐκείνοις παρασχεῖν ἐπὶ τῇ τῆς Τροίας βασιλείᾳ, ποικιλώτερον τὸ δράμα κατασκευάζων καὶ ἀνευρίσκων λόγων ἀφορμὰς, καθ' ἃς εἰς τὰναντία ἐπιχειρῶν εὐπορώτατος καὶ παρ' ὄντινοῦν ἱκανώτατος φαίνεται. § 14: οὐ μόνον δὲ πεποίηκε τὸν Ὀδυσσεῖα παραγινόμενον, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Διομήδους — καὶ τὸ ὅλον, ὡς ἔφην, δι' ὅλου τοῦ δράματος πλείστην μὲν ἐν τοῖς πράγμασι σύνεσιν καὶ πιθανότητα ἐπιδείκνυται, ἀμήχανον δὲ καὶ θαυμαστὴν ἐν τοῖς λόγοις δύναμιν, καὶ τὰ τε ἱαμβεῖα σαφῶς καὶ κατὰ φύσιν καὶ πολιτικῶς ἔχοντα καὶ τὰ μέλη οὐ μόνον ἡδονήν, ἀλλὰ καὶ πολλὴν πρὸς ἀρετὴν παράκλησιν. adde eiusdem Dionis Chrysost. orat. 59 ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ in-scriptam, quam integram subicimus.

ΟΔ. Φοβοῦμαι μὴ ποτε μάτην κατ' ἐμοῦ φανῶσι ταύτην οἱ σύμμαχοι τὴν δόξαν εἰληφότες ὡς ἀρίστου δὴ καὶ σοφωτάτου τῶν Ἑλλήνων. καίτοι ποῖα τις ἢ τοιαύτη σοφία καὶ φρόνησις, δι' ἣν τις ἀναγκάζεται πλείω τῶν ἄλλων πονεῖν ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας καὶ νίκης, ἔξόν ἕνα τοῦ πλήθους δοκοῦντα μηθενὸς ἔλαττον ἐν τούτοις ἔχειν τῶν ἀρίστων; ἀλλὰ γὰρ ἴσως χαλεπὸν εὐρεῖν οὕτω μεγαλόφρον καὶ φιλότιμον ὄτιοῦν ὡς ἀνὴρ πέφυκεν. τοὺς γὰρ φανερούς καὶ πλειόνων ἀπειθεῖν τολμῶντας σχεδὸν τούτους πάντες θαυμάζομεν καὶ τῷ ὄντι ἀνδρας ἡγούμεθα. 2. ὑφ' ἧς φιλοτιμίας καὶ γὰρ προάγομαι πλείστα πράγματα ἔχειν καὶ ζῆν ἐπιπόνως παρ' ὄντινοῦν, αἰεὶ τινα προσδεχόμενος και-

νὸν κίνδυνον, ὀκνῶν διαφθεῖραι τὴν ἐπὶ τοῖς ἔμπροσθε
 γεγονόσιν εὐκλειαν. νῦν οὖν κατὰ πρᾶξιν πάνυ ἐπισφαλῆ
 καὶ χαλεπὴν δεῦρο ἐλήλυθα εἰς Ἀἴμνον, ὅπως Φιλοκτῆτην
 καὶ τὰ Ἡρακλέους τόξα κομίζοιμι τοῖς συμμάχοις. ὁ γὰρ
 δὴ μαντικώτατος Φρυγῶν Ἐλενος ὁ Πριάμου κατεμήνυσεν,
 ὅτε ἔτυχεν αἰχμάλωτος ληφθεὶς, ἄνευ τούτων μήποτ' ἂν
 ἀλῶναι τὴν πόλιν. 3. πρὸς μὲν δὴ τοὺς βασιλέας οὐχ ὁμο-
 λόγησα τὴν πρᾶξιν, ἐπιστάμενος τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἔχθραν,
 ᾧ γε αὐτὸς αἴτιος ἐγενόμην καταλειφθῆναι, ὅτε δηχθεὶς
 ἔτυχεν ὑπὸ χαλεπῆς καὶ ἀνιάτου ἐχθρῆς. οὐκ ἂν οὖν ᾧμην
 οὐδὲ πειθῶ τοιαύτην ἐξευρεῖν, ὑφ' ἧς ἂν ποτε ἐκεῖνος ἐμοὶ
 πρᾶως ἔσχεν, ἀλλ' εὐθύς ἀποθανεῖσθαι ᾧμην ὑπ' αὐτοῦ.
 ὕστερον δέ, τῆς Ἀθηναῖς μοι παρακελευσαμένης καθ' ὑπ-
 νους, ὥσπερ εἶωθε, θαρροῦντα ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἵεναι· αὐτὴ
 γὰρ ἀλλάξειν μου τὸ εἶδος καὶ τὴν φωνήν, ὥστε λαθεῖν αὐ-
 τῷ ξυγγενόμενον· οὕτω δὴ ἀφίγμαι θαρρήσας. 4. πυνθά-
 νομαι δὲ καὶ παρὰ τῶν Φρυγῶν πρέσβεις ἀπεστάλθαι
 κρύφα, ἐάν πως δύνωνται τὸν Φιλοκτῆτην πείσαντες δώ-
 ροις ἅμα καὶ διὰ τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀναλαβεῖν εἰς
 τὴν πόλιν αὐτὸν καὶ τὰ τόξα. τοιούτου προκειμένου ἄθλου
 πῶς οὐ πανταχῇ ἄνδρα γίνεσθαι δεῖ πρόθυμον; ὡς δια-
 μαρτόντι τῆς πράξεως ταύτης πάντα τὰ πρότερον εἰργα-
 σμένα μάτην πεπονησθαι ἔοικεν. 5. παπαῖ· πρόσεισιν ὁ
 ἀνὴρ. αὐτὸς ὅδε ὁ Πολίαντος παῖς, οὐκ ἄδηλος τῇ ξυμφο-
 ρᾷ, μόλις καὶ χαλεπῶς προβαίνων. ᾧ τοῦ χαλεποῦ καὶ δει-
 νοῦ ὄραματος οὕτως. τό τε γὰρ εἶδος ὑπὸ τῆς νόσου φοβε-
 ρὸν ἢ τε στολὴ ἀήθης· δοραὶ θηρίων καλύπτουσιν αὐτόν.
 ἀλλὰ σὺ ἄμυνον, ᾧ δέσποινα Ἀθηναῖα, καὶ μὴ μάτην φανῆς
 ἡμῖν ὑποσχομένη τὴν σωτηρίαν. 6. ΦΙΛ. τί δὴ βουλόμενος
 ὅστις εἴ ποτε σὺ ἢ τίνα τόλμαν λαβῶν, πότερον ἀρπαγῆς
 χάριν ἢ κεις ἐπὶ τήνδε τὴν ἀπορον στέγην ἢ κατάσκοπος τῆς
 ἡμετέρας δυστυχίας; ΟΔ. οὔτι γε ὄρας ἄνδρα ὑβριστήν.
 ΦΙΛ. οὐ μὴν εἰωθῶς γε πρότερον δεῦρο ἦκεις. ΟΔ. οὐ
 γὰρ εἰωθῶς· εἶη δὲ νῦν ἐν καιρῷ ἀφίχθαι. ΦΙΛ. πολλὴν
 ἔοικας ἀλογίαν φράζειν τῆς δεῦρο ὁδοῦ. ΟΔ. εὖ τοίνυν
 ἴσθι, οὐ χωρὶς αἰτίας με ἦκοντα καὶ σοί γε οὐκ ἀλλότριον
 φανησόμενον. 7. ΦΙΛ. πόθεν δὴ; τοῦτο γὰρ πρῶτον εἰκός
 με εἰδέναι. ΟΔ. ἀλλ' εἰμὶ Ἀργεῖος τῶν ἐπὶ Τροίαν πλευ-

σάντων. ΦΙΛ. πόθεν; εἶπε πάλιν, ὡς εἰδῶ σαφέστερον. ΟΔ. οὐκοῦν ἔτι δεύτερον ἀκούεις· τῶν ἐπ' Ἴλιον στρατευσάντων Ἀχαιῶν εἶναι φημί. ΦΙΛ. καλῶς δῆτα ἔφησθα ἐμὸς εἶναι φίλος, ὅποτε γε τῶν ἐμοὶ πολεμιοτάτων Ἀργείων πέφηνας. τούτων δὴ τῆς ἀδικίας ἀντίκα μάλα σὺ υφῄξεις δίκην. ΟΔ. ἀλλ' ὦ πρὸς θεῶν, ἐπίσχεσ ἀφείναι τὸ βέλος. ΦΙΛ. οὐ δυνατόν, εἴπερ Ἕλληνας ὦν τυγχάνεις, τὸ μὴ ἀπολωλέναι σε ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ. 8. ΟΔ. ἀλλὰ πέπονθά γε ὑπ' αὐτῶν τοιαῦτα ἐξ ὧν δικαίως σοὶ μὲν ἂν φίλος εἶην, ἐκείνων δὲ ἐχθρός. ΦΙΛ. καὶ τί δὴ τοῦτό ἐστιν ὃ πέπονθας οὕτω χαλεπόν; ΟΔ. φυγάδα με ἤλασεν ἐκ τοῦ στρατοῦ Ὀδυσσεύς. ΦΙΛ. τί δὲ ἔδρας ἐφ' ὅτῳ τῆσδε τῆς δίκης ἔτυχες; ΟΔ. οἶμαι σε γινώσκειν τὸν Ναυπλίου παῖδα Παλαμήδην· οὐδὲ γὰρ τῶν ἐπιτυχόντων οὐδὲ ὀλίγου ἄξιος συνέπλει οὔτε τῷ στρατῷ οὔτε τοῖς ἡγεμόσιν. τὸν δὴ τοιοῦτον ἄνδρα ὁ κοινὸς τῶν Ἑλλήνων λυμεῶν διέφθειρεν. ΦΙΛ. πότερον ἐκ τοῦ φανεροῦ μάχῃ κρατήσας ἢ μετὰ δόλου τινός; ΟΔ. προδοσίαν ἐπενεγκῶν τοῦ στρατοῦ τοῖς Πριαμίδαις. ΦΙΛ. ἦν δὲ κατ' ἀλήθειαν οὕτως ἔχον, ἢ πέπονθε κατεψευσμένος; ΟΔ. πῶς δ' ἂν δικαίως γένοιτο τῶν ὑπ' ἐκείνου γιγνομένων ὀτιοῦν; 9. ΦΙΛ. ὦ μηδενὸς ἀποσχόμενος τῶν χαλεπωτάτων, λόγῳ τε καὶ ἔργῳ πανουργότατε ἀνθρώπων Ὀδυσσεῦ, οἶον αὐ τοῦτον ἄνδρα ἀνήρηκας, ὃς οὐδὲν ἦτον ὠφέλιμος ἦν τοῖς συμμαχοῖς ἢπερ οἶμαι σὺ τὰ κάλλιστα καὶ σοφώτατα ἀνευρίσκων καὶ συντιθείς· ὥσπερ ἀμέλει κάμει ἐξέθηκας ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας τε καὶ νίκης περιπεσόντα τῇδε τῇ συμφορᾷ, δεικνύντα τὸν Χρύσης βωμόν, οὗ θύσαντες κρατήσειν ἔμελλον τῶν πολεμίων· εἰ δὲ μή, μάτην ἐγίνετο ἡ στρατεία. ἀλλὰ τί δὴ σοὶ προσῆκον τῆς Παλαμήδους τύχης; 10. ΟΔ. εὖ ἴσθι ὅτι ἐπὶ πάντας τοὺς ἐκείνου φίλους ἦλθε τὸ κακὸν καὶ πάντες ἀπολώλασιν ὅστις μὴ φυγεῖν ἠδυνήθη. οὕτω δὴ κἀγὼ τῆς παροιχομένης νυκτὸς διαπλεύσας μόνος δεῦρο ἐσώθην. σχεδὸν μὲν οὖν ἐν ὄσῃ ἔγωγε χρεῖα καθέστηκας αὐτός· εἰ δ' οὖν ἔχεις τινὰ μηχανήν, συμπροθυμηθεὶς ἡμῖν περὶ τὸν οἶκαδε ἀπόπλουν ἡμᾶς τε εὖ πεποιηκῶς ἔση καὶ ἅμα ἄγγελον ἀποπέμψεις πρὸς τοὺς σεαυτοῦ οἶκαδε τῶν σοὶ παρόντων κακῶν. 11. ΦΙΛ. ἀλλ' ὦ δύστηνε, πρὸς τοιοῦ-

τον ἕτερον ἦκεις ξύμμαχον αὐτόν τε ἄπορον καὶ ἔρημον φίλων ἐπὶ τῆσδε τῆς ἀκτῆς ἐρριμμένον, γλίσχως καὶ μόλις ἀπὸ τῶνδε τῶν τόξων πορίζοντα καὶ τροφήν καὶ ἐσθῆτα, ὡς ὄρας. ἢ γὰρ ἦν ἡμῖν ἐσθῆς πρότερον, ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀνάλωται. εἰ δὲ δὴ τοῦδ' ἐθειλήσεις κοινωνεῖν τοῦ βίου μεθ' ἡμῶν ἐνθάδε, ἕως ἂν ἑτέρα σοι παραπέσῃ σωτηρία ποθέν, οὐκ ἂν φθονοῖμεν. δυσχερῆ γε μὴν τᾶνδον ὄράματα, ὧ ξένε, τελαμῶνές τε ἔλκους ἀνάπλεοι καὶ ἄλλα σημεῖα τῆς νόσου· αὐτός τε οὐχ ἠδὺς ξυγγενέσθαι, ὅταν ἢ ὀδύνη προσπέσῃ. καίτοι λελώφηκε τῷ χρόνῳ τὸ πολὺ τῆς νόσου· κατ' ἀρχὰς δ' οὐδαμῶς ἀνεκτός ἦν.

Ex hac paraphrasi aliquot poetae versus non sine probabilitate quadam eruere licuerit, velut

§ 6: ΟΔ. πολλήν γ' ἔοικας ἀλογίαν φράζειν ὁδοῦ.

§ 7: ΦΙΛ. πόθεν δέ; πρῶτον γὰρ τόδ' εἰδέναι θέλω.

ibid.: ΦΙΛ. πόθεν; λέγ' αὐτίς, ἵνα μάθω σαφέστερον.

ibid.: ΦΙΛ. οὐ δυνατόν, εἴπερ τυγχάνεις Ἑλληρ γέγως,

τὸ μὴ οὐκ ὀλωλέναι σε τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ.

§ 8: ΦΙΛ. μάχη κρατήσας ἢ δόλου τινὸς μέτα;

denique extrema verba: κατ' ἀρχὰς δ' οὐδαμῶς ἀνεκτός ἦν. item versus quosdam sine poetae aut fabulae nomine traditos ex hac fabula repetitos esse Dionis paraphrasi docemur (vide fr. 785 787 788). respicit hanc tragoediam Ar. Ach. 423: ποίας ποθ' ἀνήρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων; ἀλλ' ἢ Φιλοκτῆτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις; ubi Schol. vs. 424: εἰσήγαγε γὰρ τὸν Φιλοκτῆτην ἐν τῇ Ἀθήμῳ πενόμενον. fortasse huius fabulae sunt adesp. fr. 8:

ὑπὲρ γε μέντοι παντὸς Ἑλλήνων στρατοῦ
αἰσχρὸν σιωπᾶν, βαρβάρους δ' εἶν λέγειν,

et 483: εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθας.

785

πῶς δ' ἂν φρονοίην, ὧ παρῆν ἀπραγμόνως
ἐν τοῖσι πολλοῖς ἠριθμημένῳ στρατοῦ
ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης;

Plut. Mor. p. 544 C: καὶ τὸ 'πῶς — τύχης'. Aristot.

Eth. Nic. 6, 9 p. 1142 a 3: διὸ Εὐριπίδης ἑπῶς — ἴσον μετασχεῖν; (vs. 1—3) τοὺς γὰρ περισσοὺς καὶ τι πρᾶσσοντας πλέον' (fr. 786, 2). fabulam indicat Dio Chr. 52, 12 et 59, 1 (vide supra p. 217). Vlixis sunt verba, qui προλογίζει teste Dione Chrysost. cf. Schol. Soph. Phil. 1: καὶ παρὰ τούτῳ προλογίζει ὁ Ὀδυσσεὺς καθὰ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ· ἐκεῖνο μέντοι διαφέρει παρ' ὅσον ὁ μὲν Εὐριπίδης πάντα τῷ Ὀδυσσεῖ περιτίθησιν, οὗτος δὲ τὸν Νεοπτόλεμον παρεισάγων διὰ τούτου οἰκονομεῖται.

786

οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ὡς ἀνὴρ ἔφν·
τοὺς γὰρ περισσοὺς καὶ τι πρᾶσσοντας πλέον
τιμῶμεν ἄνδρας τ' ἐν πόλει νομίζομεν.

Vs. 1 habet Dio Chr. 52, 12 (supra p. 217). respicit Ar. Ran. 282: οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς. ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐκ Φιλοκτήτου Εὐριπίδου ἑπῶς — ἔφν'. Plut. Mor. p. 779 D: οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον καὶ τραχὺ καὶ δύσαρκτον ὡς ἀνὴρ ἔφν εὐπραγίας δοκούσης ἀντιλαμβανόμενος. Hesych.: γαῦρος· αὐθάδης, σεμνός, μεγαλοπρεπής, ἢ μετέωρος. Εὐριπίδης Φιλοκτήτη. vs. 2 et 3 habet Stob. Flor. 29, 15. cohaerere vs. 1 cum vs. 2 et 3 docet Dio Chr. 59, 1 (supra p. 217). inter fr. 785 et 786 interposuit poeta ea quorum sententiam reddit Dio Chr. 52, 12: τούτου δὲ φησὶν αἴτιον εἶναι κτέ., vide p. 217.

787

ὀκνῶ δὲ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν,
καὶ τοὺς παρόντας οὐκ ἀπωθοῦμαι πόνους.

Plut. Mor. p. 544 C: καὶ τὸ ἑπῶς — πόνους'. vs. 1 Stob. Flor. 29, 16. huius fabulae esse versus docet Dio Chr. 59, 2: ὀκνῶν διαφθεῖραι τὴν ἐπὶ τοῖς πρόσθε γεγονόσιν εὐκλειαν.

788

δύσμορφα μέντοι τᾶνδον εἰσιδεῖν, ξένε.

Plut. Mor. p. 521 A: ἀλλ' οὐδὲ ἡδὺ τὸ θέαμα. ἑπῶς — δύσμορ-

φα — ξένε'. versus huc relatus est secundum Dionis Chrys. verba 59, 11: δυσχερῆ γε μὴν τᾶνδον ὀράματα, ὦ ξένε.

789

ἄλις, ὦ βιοτά· πέραινε, πρίν τινα συντυχίαν
ἢ κτεάτεσσιν ἐμοῖς ἢ σώματι τῷδε γενέσθαι.

Stob. Flor. 120, 10.

790

φαγέδαιν' αἰέ μου σάρκα θοινᾶται ποδός

Aristot. Poet. c. 22 p. 1458 b 23: τὸ αὐτὸ ποιήσαντος λαμβεῖον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἔν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος ἀντὶ κυρίου εἰωθότος γλωτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλόν, τὸ δ' εὐτελές. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτῆτῃ ἐποίησε 'φαγέδαινα ἢ μου σάρκας ἐσθίει ποδός', ὃ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσθίει τὸ θοινᾶται μετέθηκεν.

791

μακάριος ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει·
ἐν γῆ δ' ὁ φόρτος, καὶ πάλιν ναυτίλλεται.

Stob. Flor. 59, 18. vs. 1 afferunt Stob. Flor. 39, 13 et Clem. Alex. Strom. VI p. 739.

792

ὄρατε δ' ὡς κἂν θεοῖσι κερδαίνειν καλόν,
θαυμάζεται δ' ὁ πλείστον ἐν ναοῖς ἔχων
χρυσόν. τί δῆτα καὶ σὲ κωλύει λαβεῖν
κέρδος, παρόν γε κἄξομοιοῦσθαι θεοῖς;

Iustinus Mart. de monarchia c. 5: ἐν Φιλοκτῆτῃ (praecedat Phruxi locus) 'ὄρατε — θεοῖς'. vs. 1 ὄρα τόδ' Bothius.

793

τί δῆτα θάκοις μαντικοῖς ἐνήμενοι
σαφῶς διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων;
οὐ τῶνδε χειρώνακτες ἄνθρωποι λόγων·
ὅστις γὰρ αὐχεῖ θεῶν ἐπίστασθαι πέρι,

οὐδέν τι μᾶλλον οἶδεν ἢ πείθειν λέγων. 5

Stob. Ecl. 2, 1, 2 p. 4. vs. 5 πείθει λέγων libri, ψευδῆ λέγειν vel ψευδηγορεῖν Heimsoethius.

794

λέξω δ' ἐγώ, κἄν μου διαφθείρας δοκῆ
λόγους ὑποστάς αὐτὸς ἠδικημέναι·
ἀλλ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ τὰμὰ μαθήσῃ κλύων,
ὃ δ' αὐτὸς αὐτὸν ἐμφανιεῖ σοι λέγων.

Aristot. Rhet. ad Alex. c. 19 p. 1433 b 12: κέχρηται δὲ καὶ Εὐριπίδης ἐν Φιλοκτῆτῃ τεχνικῶς τούτῳ τῷ εἶδει (προκαταλήψεις dicit) διὰ τοῦδε 'λέξω — λέγων'. vs. 2 ὑποστάς Weilius. vs. 3 μαθήσῃ] πάντ' εἴσει Meinekius, alii alia. vs. 4 ἐμφανῆ θήσει Iacobsius, ἐμφανιζέτω Pflugkius, ἐμφανίζει σοι Sauppius.

795

πατρὶς καλῶς πράσσουσα τὸν τυχόντ' ἀεὶ
μείζω τίθησι, δυστυχοῦσα δ' ἀσθενῆ.

Stob. Flor. 40, 1.

796

ᾧσπερ δὲ θνητὸν καὶ τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφν,
οὔτω προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν
ἀθάνατον ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

Stob. Flor. 20, 17. cf. Phalaridis Epist. 24: θνητοὺς γὰρ ὄντας ἀθάνατον ὀργὴν ἔχειν, ὡς φασί τινες, οὐ προσήκει.

797

φεῦ, μήποτ' εἶην ἄλλο πλὴν θεοῖς φίλος,
ὡς πᾶν τελοῦσι, κἄν βραδύνωσιν χρόνον.

Orion. Flor. 5, 4 p. 255, 18 et Flor. Eurip. 1 p. 264, 20.

798

ἀπέπνευσεν αἰῶνα

Hesych.: αἰών· ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων — Εὐριπίδης δὲ Φιλοκτῆτη αἰῶνα τὴν ψυχὴν λέγει 'ἀπέπνευσεν αἰῶνα'.

799

αἰρεῖς

Hesych.: αἰρεῖς· ^{ειν}δοξάζεις, ἡγή· Εὐριπίδης Φιλοκτῆτη. Anecd. Bekk. p. 359, 22 et Suidas: αἰρεῖς (αἰρεῖς Suid.)· ^{ειν}δοξάζεις, ἡγή.

800

ἀκριβές

Hesych.: ἀκριβές· ἄκρον. Εὐριπίδης Φιλοκτῆτη.

ΦΟΙΝΙΞ

Respicit hanc tragoediam Ar. Ach. 421, qui Euripidem interrogantem facit: τὰ ποῖα τρύχη; — τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος; argumenti summam indicat Apollod. 3, 13, 8: Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος — ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτυφλώθη καταψευσαμένης φθορὰν Φθίας τῆς τοῦ πατρὸς παλλακίδος· Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα κομίσας ὑπ' ἐκείνου θεραπευθέντα τὰς ὄψεις βασιλέα κατέστησε Δολόπων. cf. Epigr. Cyzic. Anth. Pal. 3, 3: Ἀλκιμέδη ξυνόμενον Ἀμύντορα παιδὸς ἐρύκει, Φοίνικος δ' ἐθέλει παῦσαι χόλον γενέτου· — κείνος δ' αὖ δολίοις ψιθυρίσμασιν ἤχθητο κούρω, ἦγε δ' ἐς ὀφθαλμοὺς λαμπάδα παιδολέτιν. Schol. A II. I, 453 (Eust. II. p. 763, 11), ubi pro τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα Aristodemus οὐ πιθόμην οὐδ' ἔρεξα scripsisse traditur: πρὸ δὲ αὐτοῦ Σωσιφάνης τὴν τοιαύτην εὔρε γραφὴν· καὶ Εὐριπίδης δὲ ἀναμάρτητον εἰσάγει τὸν ἥρωα ἐν τῷ Φοίνικι. Schol. AB II. I, 448: ἡ ἱστορία (Phoenicis) παρὰ τῷ ποιητῇ· παρὰ γὰρ τοῖς τραγικοῖς παραλλάσσει. Euripidei mythi fontem indicavit Hieronymus teste Suid. v. Ἀναγυράσιος: τούτου (daemonis Anagyrasii) δὲ τις ἐξέκαψε τὸ ἄλσος· ὃ δὲ τῷ νῆϊ αὐτοῦ ἐπέμνηνε τὴν παλλακίην, ητις μὴ δυναμένη συμπεῖσαι τὸν παῖδα διέβαλεν ὡς ἀσελγῆ τῷ πατρί. ὃ δὲ ἐπήρωσεν αὐτὸν καὶ ἐγκατωκοδόμησεν. ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ πατὴρ ἐαυτὸν ἀνήρητησεν, ἡ δὲ παλλακὴ εἰς φρέαρ ἐαυτὴν ἔρριψεν. ἱστορεῖ δὲ Ἰερώνυμος ἐν τῷ περὶ τραγωδοποιῶν, ἀπεικάζων

τούτοις τὸν Εὐριπίδου Φοίνικα. eodem spectare videtur scriptor nescio quis ap. Suid. v. ἐργάζειν: ἐντεῦθεν Εὐριπίδης ἐναυσάμενος τὸν λόγον ἅπαντα, εἶτα μέντοι Φοίνικι περιτίθῃσιν. de histrionibus qui Phoenicem egerint, vide Demosth. F. Leg. § 245 (Greg. Cor. Rhet. vol. 7 p. 1241): ταῦτα μὲν γὰρ τὰ ἰαμβεῖα ἐκ Φοίνικός ἐστιν Εὐριπίδου· τοῦτο δὲ τὸ δράμα οὐδεπώποτε οὔτε Θεόδωρος οὔτε Ἀριστόδημος ὑπεκρίναντο, οἷς οὔτος τὰ τρίτα λέγων διετελέσεν, ἀλλὰ Μόλων ἠγωνίζετο καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος τῶν παλαιῶν ὑποκριτῶν. Ennium in Phoenice legisse Euripidis vestigia coniecit Valck. Diatr. c. 24.

801

μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτη τέκνα
 δίδωσιν ὅστις οὐκέθ' ὠραῖος γαμεῖ
 δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.

Stob. Flor. 71, 1. vs. 2 δίδωσιν vel potius ΔΙΔΩC ex ἠλίθιος ortum videtur; quae suspitio si vera est, vs. 2 et 3 a primo seiungendi erunt. vs. 3 ex Euripide affert Ar. Thesm. 413. γαμοῦντι pro γέροντι legitur in Men. mon. 129.

802

ὦ γῆρας, οἶον τοῖς ἔχουσιν εἶ κακόν.

Stob. Flor. 116, 36: Εὐριπίδου Φοίνικι (Αἰόλου cod. Voss.). 'ὦ — κακόν'.

803

ἀλλ' οὔποτ' αὐτὸς ἀμπλακῶν ἄλλον βροτὸν
 παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη
 πρὶν ἂν κατ' ὄσσων τυγχάνῃ μέλας σκότος,
 εἰ χρὴ διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον.

Stob. Flor. 43, 16. vs. 3 κινχάνη Monkus.

804

πικρὸν νέα γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.

Stob. Flor. 71, 8. πικρὸν] αἰσχρὸν Clemens Alex. Strom. VI p. 745, qui Aristophani (Com. 2 p. 1180) hunc versum tribuit.

805

γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν.

Stob. Flor. 73, 57.

806

οἱ πείραν οὐ δεδωκότες
μᾶλλον δοκοῦντες ἢ πεφυκότες σοφοί

Ioh. Damasc. post Stob. Ecl. p. 697, 2.

807

μέγιστον ἄρ' ἦν ἡ φύσις· τὸ γὰρ κακὸν
οὐδεὶς τρέφων εὖ χρηστὸν ἂν θείη ποτέ.

Stob. Flor. 90, 6.

808

τάφανῃ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλίσκεται.

Clem. Alex. Strom. VI p. 746: *Εὐριπίδου δὲ ἐν μὲν τῷ Οἰνομάῳ γράφοντος — ἐν δὲ τῷ Φοίνικι 'τάφανῃ — ἀλίσκεται', Ἰπερίδης λέγει 'ἃ δ' ἐστὶν ἀφανῆ ἀνάγκη τοὺς διδάσκοντας τεκμηρίοις καὶ τοῖς εἰκόσι ζητεῖν'. Theodoretus vol. 4 p. 881: καὶ πάλιν ἐν τῷ Φοίνικι 'τάφανές (al. τάφανῃ) — ἀλίσκεται'.*

809

ἤδη δὲ πολλῶν ἡρέθην λόγων κριτῆς
καὶ πόλλ' ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὑπο
τάναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι.
κἀγὼ μὲν οὕτως χῶστις ἔστ' ἀνὴρ σοφὸς
λογίζομαι τἀλήθεις, εἰς ἀνδρὸς φύσιν δ
σκοπῶν δίαιτάν θ' ἦντιν' ἡμερεύεται . . .
ὅστις δ' ὁμιλῶν ἡδεται κακοῖς ἀνὴρ,
οὐ κώποτ' ἠρώτησα, γιγνώσκων ὅτι
τοιούτός ἐσθ' οἴοισπερ ἡδεται ξυνῶν.

Aeschines c. Timarch. § 152: πάλιν τοίνυν ὁ αὐτὸς
(*ἴσως*.) ἐν τῷ Φοίνικι ἀποφαίνεται, ὑπὲρ τῆς γεγενημένης αὐ-

τῷ πρὸς τὸν πατέρα διαβολῆς ἀπολογούμενος καὶ ἀπεθίζων τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἐξ ὑποψίας μῆδ' ἐκ διαβολῆς ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι. ἤδη δὲ — ἡδεταί ξυνών'. § 153: σκέψασθε δ' ὡς Ἀθηναῖοι τὰς γνώμας ἃς ἀποφαίνεται ὁ ποιητής. ἤδη δὲ πολλῶν πραγμάτων φησὶ γεγενῆσθαι κριτῆς, ὥσπερ νῦν ὑμεῖς δικασταί· καὶ τὰς κρίσεις οὐκ ἐκ τῶν μαρτυριῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ὁμιλιῶν φησὶ ποιεῖσθαι, ἐκεῖσε ἀποβλέπων, πῶς τὸν καθ' ἡμέραν βίον ζῆ ὁ κρινόμενος καὶ ὄντινα τρόπον διοικεῖ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, ὡς παραπλησίως αὐτὸν καὶ τὰ τῆς πόλεως διοικήσοντα, καὶ τίσι χαίρει πλησιάζων· καὶ τελευτῶν οὐκ ᾔκνησεν ἀποφῆναςθαι τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι οἷσπερ ἡδεταί ξυνών. Ioh. Damasc. post Stob. Ecl. p. 698, 16: *Εὐριπίδου*. ἤδη δὲ — *ἡμερεύεται*' (vs. 1—6), ubi quae subiciuntur καὶ τῷδε δηλώσαιμ' ἂν κτέ. seiungenda esse vidit Boiss. vs. 7—9 habent Demosth. F. Leg. § 245 (Greg. Cor. Rhet. vol. 7 p. 1322) et Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 706, 3. Schol. Demosth. p. 94 a 23: ὅστις δ' ὁμιλιῶν· *γνώμη Εὐριπίδου ἐκ Φοινίσσης* (i. e. *Φοίνικος*). Anecd. Oxon. vol. 4 p. 144, 31 (sive Maximus Planudes Rhet. vol. 5 p. 572): ὅστις δ' ὁμιλιῶν ἡδεταί· τοῦτο τοῦ Θεόγνιδος. Tzetz. Anecd. Oxon. vol. 4 p. 145, 2: *Μενάνδρου τοῦτο πέφυκεν ἐκ δράματος Πλοκίου, οὐ Θεόγνιδος*. vs. 7—9 afferunt Diodorus Sic. 12, 14 Hermog. Rhet. vol. 1 p. 25 Doxopater Rhet. vol. 2 p. 288. cf. Demosth. F. Leg. § 245 (Hermog. Rhet. vol. 3 p. 437): ὅστις δ' ὁμιλιῶν ἡδεταί καὶ ταῦτα πρεσβέων *Φιλοκράτει, οὐ πάποτ' ἠρώτησα γινώσκων ὅτι ἀργύριον εἴληφ' οὗτος ὥσπερ Φιλοκράτης ὁ ὁμολογῶν*. Libanius Epist. 430: ὅστις γὰρ ὁμιλιῶν κατ' *Εὐριπίδην ἡδεταί Θεμιστίῳ, οὐ πάποτ' ἠρώτησα γινώσκων ὅτι τοῦ ζῆν ὡς ἄριστα ποιεῖται λόγον*. verba *γινώσκων* — *ξυνών* (vs. 8 sq.) habet Plinius Epist. 4, 27, 6. item vs. 9 Aphthon. Rhet. vol. 1 p. 67 anonymi Rhet. vol. 1 p. 130 vol. 3 p. 736 Manuel Palaeol. Praec. c. 72 p. 100, respiciunt Choricus Gaz. p. 296 et Eust. Opusc. p. 351, 10. vs. 1 *λόγων κριτῆς Aeschines, κριτῆς λόγων Ioh. Dam. vs. 3 περί]* *πάρα Reiskius, ὑπερ Valck. vs. 6 θ' om. Aesch. ἔμπορεύεται Aeschines, ἡμερεύεται Ioh. Dam., ἡμερεύεται Gaisfordus. vs. 8 ἱστόρησα Herwerdenus. vs. 9*

ἔστιν ἕκαστος οἷσπερ plerique testes, ἔστιν οἷσπερ al., ἔσθ' οἷσπερ H. Wolfius. cum hoc loco iungendum esse fr. 1052 coniecit Bergkius.

810

ὦ πλουῦθ', ὅσῳ μὲν ῥᾶστον εἶ βάρος φέρειν,
 πόνοι δὲ κὰν σοὶ καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίου
 ἔνεις· ὁ γὰρ πᾶς ἀσθενῆς αἰὼν βροτοῖς.

Stob. Flor. 93, 17: *Εὐριπίδου Φοίνικι* (sic M Vind., *Εὐριπίδου Πλεισθένης A*). 'ὦ πλουῦθ' — βροτοῖς'. Stob. Flor. 91, 12: *Εὐριπίδου Φοίνικι*. 'ὦ πλουῦθ' — φέρειν' (vs. 1). vs. 3 πᾶς γὰρ malim.

811

φθόνον οὐ σέβω,
 φθονεῖσθαι δὲ θέλοιμ' ἂν ἐπ' ἔσθλοῖς.
 Stob. Flor. 38, 14.

812

δμωσὶν δ' ἑμοῖσιν εἶπον ὡς ταυτηραῖς
 πυρίδες καὶ διπετεῆ κτεῖναι

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 65, 9: διπετεῆς ὁ γόνος· ἀντὶ τοῦ διαυγῆς καὶ καθαρός, ὡς καὶ *Εὐριπίδης ἐν Φοίνικι* λέγων 'δμωσὶν — κτεῖναι'. locus corruptissimus. δμωσὶν δ' ἑμοῖσιν εἶπον ὡς καυτήρια ἐς πῦρ ἔδει καὶ [ταῦτα] δὴ διπετεῆ θεῖναι coniecit Valckenarius.

813

καίτοι ποτ' εἶ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιν
 τυφλὸν προσηγητῆρος ἐξηρητημένον,
 ἀδημονοῦντα συμφοραῖς ἐλοιδόρουν,
 ὡς δειλὸς εἶη θάνατον ἐκποδῶν ἔχων.
 καὶ νῦν λόγοισι τοῖς ἑμοῖς ἐναντίως
 πέπτωχ' ὁ τλήμων· ὦ φιλόζωοι βροτοί,
 οἳ τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν

ποθεῖτ' ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν·
 οὕτως ἔρως βροτοῖσιν ἐγκείται βίου.
 τὸ ζῆν γὰρ ἴσμεν, τοῦ θανεῖν δ' ἀπειρία 10
 πᾶς τις φοβείται φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίου.

Stob. Flor. 121, 12. vs. 4 ἐμποδῶν malim.

814

σὺ δ' ὦ πατρώα χθῶν ἐμῶν γεννητόρων
 χαῖρ'· ἀνδρὶ γάρ τοι, κἄν ὑπερβάλλη κακοῖς,
 οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἡδίου πέδον.

Stob. Flor. 39, 9. vs. 3 affect anonymus in libro *Les papyrus Grecs* (Paris. 1866) p. 105.

815

ἀμνήστευτος γυνή

Hesych.: ἀμνήστευτος γυνή· ἡ παλλακή. *Εὐριπίδης Φοίνικι.*

ΦΡΙΞΟΣ

De argumento cf. Apollod. 1, 9, 1 et Hygini fab. 2 et 3. duplicem fabulae recensioem memorant Scholia Aristoph. Tzetz. Etym. M. cod. Flor. (v. fr. 816 et 824). nonnulli veterum huc referunt fr. 639.

816

Σιδώνιον ποτ' ἄστν Κάδμος ἐκλιπών,
 Ἀγήνορος παῖς, ἦλθε Θηβαίαν χθόνα
 Φοῖνιξ πεφυκῶς, ἐκ δ' ἀμείβεται γένος
 Ἑλληνικόν, Διρκαίου οἰκήσας πέδον.

ἢ δ' ἦλθ' ἀνάγκη πεδία Φοινίκης λιπών, 5
 λέγοιμ' ἄν. ἦσαν τρεῖς Ἀγήνορος κόροι·
 Κίλιξ, ἀφ' οὗ καὶ Κιλικία κικλήσκειται,
 Φοῖνιξ, ὅθεν περ τοῦνομ' ἡ χώρα φέρει,
 καὶ Θάσος

Ar. Ran. 1225: ΕΤΡ. Σιδώνιον ποτ' ἄστν Κάδμος ἐκ-

λιπὼν Ἀγήνορος παῖς Αἰσῶ. ληκύνθιον ἀπώλεσεν. ubi Schol.: τοῦ δευτέρου Φρίξου Εὐριπίδου ἢ ἀρχῆ. Tzetzes eodem de loco haec annotat (edita ab H. Keilio in Mus. Rhen. N. F. VI p. 616 sq., repetita in Append. ad Lex. Vindob. p. 250): Σιδώνιον ποτ' ἄστν· δευτέρου Φρίξου τοῦτό τινες ἀρχὴν εἶναι λέγουσι, ψεύδονται δέ· τοῦ γὰρ πρώτου Φρίξου τοῦτό ἐστιν ἀρχή. δευτέρου δὲ Φρίξου ἀρχή 'εἰ μὲν τόδ' ἡμαρ — ἐναυστόλουν' (fr. 818, 1 et 2). κἂν οὐδὲν τούτων τῶν ψυχρῶν ἐνθαδὶ τεθειμένων ἐγίνωσκον, τίς ἢ λύμη; κἂν εἰ μὴ τυχαίως προσεχεδίασα ταῦτα, οὐδὲν ἂν ἐγίνωσκον, καίτοι σχεδὸν τὰ λοιπὰ τῶν λόγου ἀξίων εἰδὼς ἀπὸ (ἐπὶ cod.) στόματος. τέως τοῦτο ἀρχὴ τοῦ πρώτου Φρίξου ἐστὶ 'Σιδώνιον — κόροι' (vs. 1—6). vs. 1 afferunt Lucianus Macrob. 23 vol. 3 p. 226 et Vit. X orat. in Plut. Mor. p. 837 E (Vita Isocr. in Westerm. Βιογρ. p. 258, 49). vs. 3 habet Plut. Mor. p. 607 B, ubi ἐκ δ' ὀρίζεται γένος legitur. vs. 6 — 9 afferuntur in Schol. Eur. Phoen. 6: ἐν γοῦν τῷ Φρίξῳ φησὶν 'ἦσαν — καὶ Θάσος'. vs. 8 Φοῖνιξ] θ' addit Valck. vs. 9 καὶ Κάδμος Schneidewin.

817

Eratosth. Catast. 14: Ταῦρος. οὗτος λέγεται ἐν τοῖς ἄστροις τεθῆναι διὰ τὸ Εὐρώπην ἀγαγεῖν ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην διὰ τοῦ πελάγους, ὡς Εὐριπίδης φησὶν ἐν τῷ Φρίξῳ. Hygin. Poet. Astr. 2, 21 p. 469: (Taurus) dicitur inter astra esse constitutus, quod Europam incolumem transvexerit Cretam, ut Euripides dicit. Ioh. Malal. p. 31, 6: ἐξ ἧς (ex Europa) ἔσχεν υἱὸν τὸν Μίνω, καθὼς καὶ Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ποιητικῶς συνεγράψατο, ὃς φησὶ, Ζεὺς μεταβληθεὶς εἰς ταῦρον τὴν Εὐρώπην ἤρπασεν.

818

εἰ μὲν τόδ' ἡμαρ πρώτον ἦν κακουμένω
καὶ μὴ μακρὰν δὴ διὰ πόνων ἐναυστόλουν,
εἰκὸς σφραδάζειν ἦν ἂν ὡς νεόζυγα
πῶλον χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον·
νῦν δ' ἀμβλύς εἰμι καὶ κατηρτυκῶς κακῶν. 5

Galenus vol. 5 p. 418 sq. (vol. 1 p. 283 ed. Basil., vol. 5 p. 152 Chart.): οὕτω δὲ εἰρησθαί φησι καὶ τὰ τοιαῦτα 'εἰ μὲν — κακῶν'. fabulam indicat Tzetzes (v. fr. 816). vs. 3 respicit Etym. M. p. 737, 17 (cf. Phot. Lex. p. 559, 7 et Suid. v. σφαδάζειν): ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ εὗρον τὸ σφαδάζειν σημαίνει τὸ δυσθανατεῖν, ματαίως σπᾶσθαι, χαλεπαίνειν, μετ' ὀργῆς στενάζειν, ὡς Εὐριπίδης. ubi cod. Florent. in *Milleri Mélanges de litt. Gr.* p. 275 addit: εἰ μὲν — κακουμένῳ, εἰκὸς σφαδάζειν ἄν. ἦν] μ' ἦν malim. vs. 5 κακοῖς Valckenarius. Latine hos versus interpretatur Cic. Tusc. 3, 28, 67.

819

γυνὴ γὰρ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει
ἠδιστόν ἐστι δῶματ' ἣν οἰκῇ καλῶς,
ὀργὴν τε πραῦνουσα καὶ δυσθυμίας
ψυχὴν μεθιστᾶσ' ἠδὲ κἀπάται φίλων.

Stob. Flor. 67, 15. eosdem versus habet Antipater in Stob. Flor. 67, 25. vs. 1 κακοῖσι καὶ νόσοις] νόσοισι καὶ κακοῖς loco altero.

820

δίκαι' ἔλεξε· χρὴ γὰρ εὐναίῳ πόσει
γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν αἰεί.

Stob. Flor. 74, 31.

821

ὡς ὑγιᾶς οὐδὲν φασὶ μητρὶας φρονεῖν
νόθοισι παισίν, ὧν φυλάξομαι ψόγον.

Stob. Flor. 73, 35. vs. 2 ὧν] ὄν malim.

822

κρείσσων δὲ βαιὸς ὄλβος ἀβλαβῆς βροτοῖς
ἢ δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον.

Stob. Flor. 94, 2.

823

δι' ἐλπίδος ζῆ καὶ δι' ἐλπίδος τρέφου.

Etym. M. p. 410, 45: τὸ προστακτικὸν ζῆ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ — ἐν Φρίξῳ 'δι' ἐλπίδος — τρέφου'.

824

χρηζῶν ἀνοίξαι μὲν σιρούς οὐκ ἤξιουν

Etym. M. p. 714, 21: σιροί, τὸ ἐπιτήδειον ἀγγεῖον εἰς ἀπόθεσιν πυρῶν καὶ τῶν ἄλλων ὀσπρίων — ἡ τριβὴ τῆς ἀναγνώσεως ἐκτείνει αὐτό, εὐρίσκειται δὲ καὶ βραχύ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Φρίξῳ (δευτέρῳ, addit cod. Flor. in *Milleri Melanges de litt. Gr.* p. 266) 'χρηζῶν — ἤξιουν'. χρηζῶν cod. Flor., καὶ μὴν cod. V teste Gaisf. (καὶ μῶν teste Valck.), ceteri codices sicut Draco p. 82, 3 omittunt. ἤξιουν cod. Flor., ἤξιου ceteri.

825

αἱ γὰρ πόλεις εἰς' ἄνδρες, οὐκ ἐρημία.

Stob. Flor. 43, 4.

826

ἄνθρωπος δ' ὅς εἶναι φησὶν, ἄνθρωπος οὐκ ἄξιον
δειλὸν κεκληῖσθαι καὶ νοσεῖν αἰσχροῦ νόσου.

Stob. Flor. 8, 7.

827

λάτρις πενέστης ἀμὸς ἀρχαίων δόμων

Ath. VI p. 264 C: Εὐριπίδης δ' ἐν Φρίξῳ λάτριας αὐτοῦς (τοῦς πενέστας) ὀνομάζει διὰ τούτων. 'λάτρις — δόμων'. repetit Eust. II. p. 1090, 50.

828

πολλοῖσι δούλοις τοῦνομ' αἰσχροῦν, ἡ δὲ φρήν
τῶν οὐχὶ δούλων ἔστ' ἐλευθερωτέρα.

Stob. Flor. 62, 39.

829

' εὐσεβῆς ὢν τοῖσι δυσσεβεστάτοις
'αὐτ' ἐπρασσον, πῶς τὰδ' ἂν καλῶς ἔχοι,

εἰ Ζεὺς ὁ λῶστος μηδὲν ἔνδικον φρονεῖ;

Iustinus Martyr de monarchia c. 5: ἐν Φριξῷ ὁ τραγικός 'εἰ δ' — φρονεῖ.' vs. 2 ἐπρασσεν Grotius.

830

τίς δ' οἶδεν εἰ ζῆν τοῦθ' ὃ κέκληται θανεῖν,
τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστὶ; πλὴν ὅμως βροτῶν
νοσοῦσιν οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὀλωλότες
οὐδὲν νοσοῦσιν οὐδὲ κέκτηνται κακά.

Stob. Flor. 120, 18. vs. 2 πλὴν ὅμως verba corrupta.

831

καὶ γὰρ πέφυκε τοῦτ' ἐν ἀνθρώπου φύσει·
ἦν καὶ δίκη θνήσκῃ τις, οὐχ ἦσσον ποθεῖ
πᾶς τις δακρύειν τοὺς προσήκοντας φίλους.

Stob. Flor. 122, 9.

832

ὅστις δὲ θνητῶν οἶεται τοῦφ' ἡμέραν
κακόν τι πράσσων τοὺς θεοὺς λεληθέναι,
δοκεῖ πονηρὰ καὶ δοκῶν ἀλίσκεται,
ὅταν σχολὴν ἄγουσα τυγχάνῃ Δίκη,
τιμωρίαν ἔτισεν ὧν ἤρξεν κακῶν.

5

Stob. Ecl. 1, 3, 15 p. 110. vs. 1—4 affert Sextus Emp. p. 661, 25 et p. 665, 23. cf. Iustinus Martyr de monarchia c. 3: καὶ Εὐριπίδης· ἄφθονον βίου μῆκος δίδωσι πρὸς κρίσιν. 'ὅστις δὲ — Δίκη' (vs. 1—4). ubi quae praecedunt verba ἄφθονον — κρίσιν, non magis Euripidea sunt quam qui continuo sequuntur versus hi:

ὄρᾳθ', ὅσοι νομίζετ' οὐκ εἶναι θεόν,
δὲς ἑξαμαρτάνοντες οὐκ ἐθγνωμότως·
ἔστιν γὰρ ἔστιν. εἰ δὲ τις πράσσει καλοῦς
κακὸς πεφυκώς, τὸν χρόνον κερδαινέτω·
χρόνω γὰρ οὗτος ὕστερον δώσει δίκην.

in quibus Iudaei vel Christiani hominis fraudem agnōvit

Valckenarius. Clemens Alex. Strom. V p. 721 sq. (Euseb. P. E. XIII p. 684 A) Diphilo inter alia haec tribuit: μηδὲν πλανηθῆς· ἔστι κὰν Ἄιδου κρίσις, ἣνπερ ποιήσει θεὸς ὁ πάντων δεσπότης, οὐ τοῦνομα φοβερόν οὐδ' ἂν ὀνομάσαιμ' ἐγώ· ὃς τοῖς ἀμαρτάνουσι πρὸς μῆκος βίον δίδωσιν. εἴ τις δ' οἴεται τοῦφ' ἡμέραν 'κακόν τι — τυγχάνη Δίκη' (vs. 2—4). ὁρᾷθ' ὅσοι δοκεῖτε οὐκ εἶναι θεόν· ἔστιν γὰρ ἔστιν· εἰ δέ τις πράττει καλῶς κτέ. vs. 1 τοῦφ' ἡμέραν] καθ' ἡμέραν Sextus p. 661, τοῦφήμερον idem p. 665. vs. 5 τιμωρίαν τ' Musgravius.

833

πώγωνα πυρός

Phot. Lex. p. 478, 3: πώγωνα πυρός· τὴν ἀναφορὰν τοῦ πυρός. Εὐριπίδης Φριξῶ. Pollux 2, 88: ἐν δὲ τῇ τραγωδίᾳ πώγων πυρός ἢ εἰς ὄξυ ἀναδρομὴ τῆς φλογός. Aeschylus Agam. 306: ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει φλογός μέγαν πώγωνα.

834

ιλλάδας

Hesych.: ιλλάδας γονὰς ἀγγελιας καὶ τὰς συστροφάς. Εὐριπίδης Φριξῶ καὶ Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ. verba καὶ τὰς συστροφάς delet L. Dindorfius, ἀγγελιας in ἀγελαίας mutavit Musurus.

835

Schol. Apoll. Rhod. 2, 382: ἡ δὲ νῆσος καλεῖται Ἀρητιάς (ἀρκτηίας cod. Flor.) — ὅτι δὲ ἡ νῆσος αὕτη ὄρνιθας ἔχει τοξευούσας τοῖς πτεροῖς ὡς βέλεσιν ἰστορεῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Φριξῶ.

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ

Fabula cum Phoenissis et Oenomao scenae commissa est, vide p. 152 sq. Aelianus N. A. 6, 15: ἔκειντο ἄμφω (puer et delphinus) ὃ μὲν τεθνεώς, ὃ δὲ ψυχορραγῶν. Λάιος δὲ ἐπὶ Χρυσίππῳ, ὃ καλὸν Εὐριπίδην, τοῦτο οὐκ ἔδρασεν, καίτοι τοῦ τῶν ἀρρένων ἔρωτος, ὡς λέγεις αὐτὸς καὶ ἡ φήμη διδάσκει, Ἑλλήνων πρῶτιστος ἄρξας. Cic. Tusc. 4, 33, 71:

ut muliebres amores omittam — quis aut de Ganymedi raptu dubitat quid poetae velint, aut non intellegit quid apud Euripidem et loquatur et cupiat Laius? Aelianus V. H. 2, 21: ἤρα δέ, φασί, τοῦ αὐτοῦ Ἀγάθωνος τούτου καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητής, καὶ τὸν Χρῦσιππον τὸ δράμα αὐτῷ χαριζόμενος λέγεται διαφροντίσαι. disputavit de hac fabula Valck. Diatr. c. III. Musgravius huc rettulit locum Plutarchi Mor. p. 750 B: τί οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν, εἰ καὶ Πρωτογένης ἔρωτι πολεμήσων πάρεστιν, ᾧ καὶ παιδιὰ πᾶσα καὶ σπουδὴ περὶ ἔρωτα καὶ δι' ἔρωτος, λήθη μὲν λόγων, λήθη δὲ πάτρας, οὐχ ὡς τῷ Δαῖτῳ πέντε μόνον ἡμερῶν ἀπέχοντι τῆς πατρίδος.

836

Γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς Αἰθήρ,
 ὃ μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ,
 ἢ δ' ὑγροβόλους σταγόνας νοτίας
 παραδεξαμένη τίκτει θνητούς,
 τίκτει δὲ βορὰν φύλά τε θηρῶν· 5
 οὔθεν οὐκ ἀδίκως
 μήτηρ πάντων νενόμισται.
 χωρεῖ δ' ὀπίσω
 τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν,
 τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς 10
 εἰς οὐράνιον πάλιν ἤλθε πόλον·
 θνήσκει δ' οὐδὲν τῶν γιγνομένων,
 διακρινόμενον δ' ἄλλο πρὸς ἄλλου
 μορφὴν ἑτέραν ἐπέδειξεν.

Sextus Empir. p. 751, 21: παρὰ τοῖς τραγικοῖς μέλη καὶ στάσιμα φυσικόν τινα ἐπέχοντα λόγον, ὅποιά ἐστι τὰ οὕτω λεγόμενα 'γαῖα — νενόμισται' (vs. 1—7). vs. 1 habet Diog. L. 7, 60, vs. 8—14 Philo vol. 2 p. 498 et 612, vs. 8—11 Heraclitus Alleg. Hom. c. 22 p. 47, vs. 9—11 Marcus Anton. 7, 50 et Themistius Paraphr. Aristot. vol. 1 p. 230 sq., vs. 12—14 Philo vol. 1 p. 45 vol. 2 p. 488 et

515 Clemens Alex. Strom. VI p. 750 Plut. Mor. p. 908 D Galenus π. φιλοσ. ἰστ. c. 15 vol. 19 p. 334 (vol. 4 p. 437 ed. Basil., vol. 2 p. 55 Chart.). Euripidis Chrysiippum unus memorat Clemens. versus septem priores cum iis qui sequuntur coniungendos esse docet Vitruvius VIII praef. § 1: *Euripides auditor Anaxagorae, quem philosophum Athenienses scenicum appellaverunt, aera et terram eamque ex coelestium imbrum conceptionibus inseminatam fetus gentium et omnium animalium in mundo procreavisse, et quae ex ea essent prognata cum dissolverentur temporum necessitate coacta, in eandem redire, quaeque de aere nascerentur item in coeli regiones reverti, neque interitiones recipere, sed dissolutione mutata (fort. mutua) in eandem recidere in qua fuerant proprietatem.* cf. Lucretius 2, 991 sqq. fortasse item Pacuvius in Chryse p. 72 Euripidis vestigia legit. vs. 4 θνατούς libri, θνητούς Dindorfius. vs. 5 δὲ om. libri Bekkeri (CR). τίπτει βοτάναν (debebat βοτάνην) Ed. Mueller. vs. 14 μορφὴν ἑτέραν] μορφὰς ἑτέρας Gal., μορφὰς Plut., μορφὴν ἰδίαν legisse videtur Vitruv. ἐπέδειξε Clem. et Gal., ἔδειξε Plut., ἀπέδειξε Philo.

837

λέληθεν οὐδὲν τῶνδ' ἐμ' ὧν σὺ νοουθετεῖς,
γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἢ φύσις βιάζεται.

Clemens Alex. Strom. II p. 462: ὁ μὲν γὰρ Λάιος ἐπεινος κατὰ τὴν τραγωδίαν φησὶν 'λέληθε — βιάζεται'. vs. 2 habent Plut. Mor. p. 446 A et Stob. Ecl. 2, 6, 6 p. 170. huic fabulae fr. 837 et 838 vindicavit Valck.

838

αἰαῖ, τόδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν,
ὅταν τις εἰδῆ τὰγαθόν, κρηται δὲ μή.

Alcinous Isag. Plat. dogm. c. 24: ὁρᾶται δὲ γε ἐπὶ μὲν τῆς Μηδείας ὁ θυμὸς λογισμῶ μαχόμενος — ἐπὶ δὲ τοῦ Λαίου τὸν Χρύσιππον ἀρπάζοντος ἐπιθυμία λογισμῶ μαχομένη· λέγει γὰρ οὕτως 'αἶ αἶ — μή'. eundem locum afferunt Plut. Mor. p. 33 E p. 446 A Stob. Flor. 5, 6.

839

γνώμης σόφισμα καὶ χέρ' ἀνδρείαν ἔχων
 δύσμορφος εἶην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός.

Stob. Flor. 66, 2. vs. 1 ἔχοι ed., ἔχειν AMVind., ἔχων
 Th. Gomperzius. cum vs. 2 cf. Men. mon. 117: δύσμορφος
 εἶην μᾶλλον ἢ κακηλόγος (κακήγορος ed. Ald.). Anecd. Boiss.
 vol. 1 p. 154: δύσμορφος ἴσθι μᾶλλον ἢ κακὸς λόγοις.

840

ὦ δέσποτ', οὐδεὶς οἶδεν ἄνθρωπος γεγῶς
 οὔτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχοῦς.

Stob. Flor. 105, 13.

841

εἰάζων

Hesych.: εἰάζων· εἶα ἐπικελεύων. Εὐριπίδης Χρυ-
 σίππῳ.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

842

ἀπρόσειλος

Hesych.: ἀπρόσειλος· ὃ οὐδεὶς προσειλεῖται, ἀλλ' εὐθέως
 πίπτει. ἢ ἀκανμάτιστος ἀπὸ τῆς εἴλης. Εὐριπίδης ἄλη.
 Anecd. Bekk. p. 440, 32: ἀπρόσειλος· ὃ οὐδεὶς προσειλεῖ-
 ται. οὕτως Εὐριπίδης. Hesychius aut' Ἀλκμαίῳνι aut' Ἀλκ-
 μήνῃ scripsisse videtur.

843

εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον εἰς χεῖρας μύσος

Schol. Ar. Plut. 907: ἴδιον τῶν ἰδιωτικῶν. Εὐριπίδης
 ἐν Βάκχαις 'εἰ μὴ — μύσος'. Tyrwhittus probabiliter

τάλλοτρια δειπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα. ubi δειπνεῖν
lusui comico debetur, Euripidem φεύγειν vel simile quid
dixisse suspicor.

887

ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὔ.

Ath. VI p. 270 C (Eust. Od. p. 1596, 45): παρ' οὔ (ab Achaeo)
ὅσ οφὸς Εὐριπίδης λαβὼν ἔφη 'ἐν — οὔ'. eundem versum affe-
runt Schol. cod. Ambr. Theocr. 10, 9 Libanius Decl. vol. 3 p. 389
sq. paroemiographus in Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 381
Schol. Soph. Ant. 781 Gregor. Naz. vol. 2 p. 213 C Men. mon.
159. item verba ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις Aristot. Probl. 10, 47
p. 896 a 24 Themistius p. 164 B Clemens Alex. Strom. III p.
514. cf. Antiphanes (Com. 3 p. 144) ap. Ath. I p. 28 F Plut.
Mor. p. 126 C Aelianus N. A. 8, 1.

888

Βακχίου φιλανθέμου

Αἴθοπα πεπαίνοντ' ὀρχάτους ὀπωρινούς,
ἐξ οὔ βροτοὶ καλοῦσιν οἶνον αἴθοπα.

Ath. XI p. 465 B: διόπερ καὶ Εὐριπίδης ἓνα τῶν Ἑλλίου
ἔππων φησὶν 'Βακχίου — οἶνον αἴθοπα'. Eust. II. p. 883,
62: λέγεται γάρ που Εὐριπίδης εἰπεῖν ἓνα εἶναι τῶν ἔπ-
πων Ἑλλίου 'Αἴθοπα — οἶνον αἴθοπα' (vs. 2 et 3). vs. 1
φιλανθέου libri, φιλανθέμου Schweighaeuser.

889

ταῖδενμα δ' Ἔρως σοφίας ἀρετῆς
πλεῖστον ὑπάρχει,
καὶ προσομιλεῖν οὔτος ὁ δαίμων
πάντων ἡδιστος ἔφν θνητοῖς·
καὶ γὰρ ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων 5
εἰς ἐλπίδ' ἄγει. τοῖς δ' ἀτελέστοις
τῶν τοῦδε πόνων μήτε συνείην
χωρὶς τ' ἀγρίων ναλοῖμι τρόπων.

τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισιν
μήποτε φεύγειν,
χρησθαι δ' ὀρθῶς, ὅταν ἔλθῃ.

10

Ath. XIII p. 561 A: ἐμνημόνευσαν τοῦ σκηνικοῦ φιλο-
σόφου Εὐριπίδου ἄσμάτων, ὧν ἦν καὶ τάδε 'παίδευμα —
ἔλθῃ'. vs. 1 sq. ἀρετῆς τ' ἐσθλὸν Heimsoethius. vs. 4 aut
ἡδιστος ἔφῃ (deletis verbis πάντων et θνητοῖς) aut πάντων
θνητοῖς ἡδιστος ἔφῃ scribendum suspicor. vs. 11 ὅταν ἐξῆ
malim.

890

τὴν Ἀφροδίτην οὐχ ὀρθῶς ὄση θεός;
ἦν οὐδ' ἂν εἴποις οὐδὲ μετρήσειας ἂν
ὄση πέφυκε κατ' ὅσον διέρχεται.
αὕτη τρέφει σὲ καμὲ καὶ πάντας βροτούς.
τεκμήριον δέ, μὴ λόγῳ μόνον μάθῃς, 5
ἔργῳ δὲ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ.
ἐρᾶ μὲν ὄμβρου γαῖ', ὅταν ξηρὸν πέδον
ἄκαρπον ἀνύχμῳ νοτίδος ἐνδεῶς ἔχη·
ἐρᾶ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος
ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαῖαν Ἀφροδίτης ὑπο· 10
ὅταν δὲ συμμιχθῆτον ἐς ταῦτόν δύο,
φύουσιν ἡμῖν πάντα καὶ τρέφουσ' ἅμα,
δι' ὧν βρότειον ζῆ τε καὶ θάλλει γένος.

Ath. XIII p. 599 F: τὰ Εὐριπίδου ἐπὶ νοῦν λαμβάνων
λέγω 'τὴν Ἀφροδίτην — γένος'. Stob. Ecl. 1, 9, 1 p. 268
sine lemme: 'τὴν Ἀφροδίτην — γένος'. vs. 1 affert Plut.
Mor. p. 756 E. vs. 3 Plut. Mor. p. 442 C. vs. 7 Aristot.
Eth. Nic. 9, 2 p. 1155 b 3: Εὐριπίδης μὲν φάσκων ἐρᾶν
μὲν ὄμβρου γαῖαν ξηρανθεῖσαν, 'ἐρᾶν δὲ σεμνὸν — γαῖαν'
(vs. 9 et 10). Eth. M. 2, 11 p. 1208 b 16: ἐρᾶ μὲν γάρ,
φησὶν, ὄμβρου γαῖα, ὅταν ξηρὸν πέδον. ibid. p. 1210 a
14: διὸ καὶ Εὐριπίδης 'ἐρᾶ μὲν ὄμβρου γαῖα, ὅταν ξηρὸν
πέδον'. cf. Aristot. Eth. Eud. 8, 1 p. 1235 a 16: ὅθεν εἴ-
ρηται 'ἐρᾶ μὲν ὄμβρου γαῖα'. Plut. Mor. p. 770 A: οὕτω

γὰρ ἐρᾶν ὄμβρου γαῖαν οἱ ποιηταὶ λέγουσι καὶ γῆς οὐρα-
νόν. Marcus Anton. 10, 21: ἐρᾶ μὲν ὄμβρου γαῖα, ἐρᾶ δὲ ὁ
σεμνὸς αἰθήρ, ἐρᾶ δὲ ὁ κόσμος ποιεῖν ὃ ἂν μέλλῃ γίνεσθαι.
Schol. Hes. Theog. 138: Μένανδρος 'ἐρᾶ μὲν ὄμβρων γαῖα'.
vs. 6 spurium iudicat Th. Gomperzius. vs. 9—14 ex Athe-
naeo desumpsit Eust. II. p. 978, 23. vs. 12 φύουσιν] τίκ-
τουσιν Stob. καὶ τρέφουσ'] κἀκτρέφουσ' Stob. vs. 13 δι'
ᾧ] ὅθεν καὶ Stob.

891

εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὐγλωσσον μέλος
Ἀντήνορός τε τοῦ Φρυγὸς δοίη θεός,
οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι,
σοφοῦς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῶ λόγους.

Ath. XV p. 665 A: 'εἴ μοι — δοίη θεός' (vs. 1 et 2)
κατὰ τὸν πάνσοφον Εὐριπίδην, ἑταῖρε Τιμόκρατες, οὐκ ἂν
δυναίμην ἀπομνημονεύειν ἔτι σοι τῶν πολλάκις λεχθέντων
κτέ. Eust. II. p. 1301, 33: καὶ δηλοῖ αὐτὸ καὶ Εὐριπίδης
εἰπὼν 'εἴ μοι, ἤγουν εἶθε μοι, τὸ Νεστόρειον εὐγλωττον
— θεός'. vs. 3 et 4, quos Musgr. huc rettulit, servarunt
Plut. Mor. p. 502 C et Stob. Flor. 4, 30. vs. 1 fortasse κεῖ
μοι legendum. μέλος] μέλι Barnesius.

892

ᾧφειλε δῆθεν, εἶπερ ἔστ' ἐν οὐρανῶ
Ζεὺς, μὴ τὸν αὐτὸν δυστυχῆ καθεστάναι.

Athenagor. Legat. pro Christ. c. 5 p. 22: ὁ μὲν Εὐριπί-
δης ἐπὶ μὲν τῶν κατὰ κοινὴν πρόληψιν ἀνεπιστημόνως
ἰνομαζομένων θεῶν διαφορῶν 'ᾧφειλεν — καθεστάναι'.
vs. 2 τὸν αὐτὸν] τὸν ἐσθλὸν Heimsoethius.

893

πῶς οὖν τὰδ' εἰσορῶντες ἢ θεῶν γένος
εἶναι λέγωμεν ἢ νόμοισι χρώμεθα;

Athenagoras Legat. pro Christ. c. 25 p. 134: τὸ παρ'
ἡμῶν ἀλήθειαν εὐ πράττειν ἢ κακῶς ἐν ἀφασίᾳ τὸν Εὐ-

ριπίδην ἐποίησε, τίνος ἢ τοιαύτη τῶν περιγείων διοίκησις, ἐν ἣ ἔῖποι τις ἄν 'πῶς οὖν — χρώμεθα'.

894

σοφὸν γὰρ ἄνδρα, κἂν ἑκάς ναίῃ χθονός,
κἂν μήποτ' ὄσσοις εἰσίδω, κρίνω φίλον.

Basilii Epist. 63 vol. 3 p. 156 D: Τὸν σοφὸν ἄνδρα, κἂν ἑκάς ναίῃ χθονός, κἂν μήποτ' αὐτὸν ὄσσοις προσίδω, κρίνω φίλον, Εὐριπίδου ἐστὶ τοῦ τραγικοῦ λόγος. iidem versus addito Euripidis nomine leguntur in codice quodam Cantabrigiensi (Dd. IV 16), unde protulit Babington in *Journal of classical and sacred philol.* 1 p. 133. cf. Procop. Epist. 96 in Maii Class. Auct. vol. 4 p. 267: σοφὸς ἦν ὄντως ὁ ταῦτα δήπου φθεγγόμενος, ὡς ἄρα τὸν σοφόν, κἂν ἑκάς ναίῃ χθονός, κἂν μήπως ὄσσοις εἰσίδω, κρίνω φίλον. Iohannes Georgides in Boiss. Anecd. vol. 1 p. 90: Τὸν σοφὸν ἄνδρα, κἂν ἑκάς ναίῃ χθονός, κἂν μήποτε αὐτὸν ὀφθαλμοῖς ἴδω, κρίνω φίλον. Themist. p. 275 B: ὁ μὲν οὖν τραγικὸς ποιητὴς καὶ τὸν ἀγνώστα μὲν ἀγαθὸν δὲ ἐπαινεῖ καὶ φίλον ἠγεῖται. Iambl. V. Pythag. § 237: ὡστ' ἐκ τῶν τοιῶνδε ἔργων μηδ' ἐκεῖνον τὸν λόγον ἀπιστεῖσθαι ὡς ἄρα οἱ σπουδαῖοι ἄνδρες καὶ προσωπάτω γῆς οἰκοῦντες φίλοι εἰσὶν ἀλλήλοις, πρὶν ἢ γνώριμοί τε καὶ προσήγοροι γένωνται. vs. 1 σοφὸν γὰρ ἄνδρα Porsonus.

895

ἄφρων ἂν εἶην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας.

Choerob. in Theodos. p. 773, 19: τὸ τρέφοιν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ 'ἄφρων — πέλας' — ἀπὸ τοῦ τρεφοίην κατὰ συγκοπὴν τοῦ Η. eadem fere Etym. M. p. 764, 52 Anecd. Oxon. vol. 4 p. 204, 25 p. 424, 3.

896

οὐκ ἐν γυναιξὶ τοὺς νεανίας χρεών,
ἀλλ' ἐν σιδήρῳ κἂν ὄπλοις τιμὰς ἔχειν.

Anonymus in libro *Les papyrus Grecs* (Paris. 1866) p. 99: ὃ ἔλεγεν Εὐριπίδης 'οὐκ — ἔχειν'.

897

μισῶ σοφιστήν, ὅστις οὐχ αὐτῷ σοφός.

Cic. ad fam. 13, 15, 2: *itaque ab Homeri magniloquentia confero me ad vera praecepta Εὐριπίδου*. 'μισῶ — σοφός'. eundem versum habent Plut. V. Alex. 53 Mor. p. 1128 B Lucian. Apol. 5 vol. 1 p. 712 Men. mon. 332 Anecd. Paris. vol. 4 p. 343, 21. imitatus est Ennius (Ribbeck. Trag. Lat. p. 41): *qui ipse sibi sapiens prodesse non quit, nequam sapit*. respicere videtur Maximus Tyrius XXI p. 409: ἦν σοφός ὁ Ἡρακλῆς, ἀλλὰ οὐχ αὐτῷ σοφός.

898

ψῦχος δὲ λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον.

Cic. ad fam. 16, 8, 2: 'ψῦχος — πολεμιώτατον', inquit Euripides.

899

κρέασι βοείοις χλωρὰ σῦκ' ἐπήσθιεν
ἄμουσ' ὑλακτῶν ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν.

Clemens Alex. Protr. p. 65: Εὐριπίδης — ἐμμανῆ εἰσάγων Ἡρακλέα καὶ μεθύοντα ἀλλαχόθι καὶ ἄπληστον· πῶς γὰρ οὐχί; ὃς ἐστιώμενος τοῖς κρέασι 'χλωρὰ σῦκ' — μαθεῖν'. vs. 1 supplevit Musgr. ex Ath. VII p. 276 F: λέγομεν οὖν ὀψοφάγους οὐ τοὺς βόεια ἐσθίοντας, οἷος ἦν Ἡρακλῆς, ὃς τοῖς βοείοις κρέασιν ἐπήσθιε σῦκα χλωρά, οὐδὲ τὸν φιλόσυκον. cf. Eust. II. p. 867, 64 et Plut. Mor. p. 667 F. Sylei esse versus coniecit Matthiae.

900

τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον ἢ φῦναι βροτούς.
ἔπειτα παῖδας σὺν πικραῖς ἀλγηδόσι
τίκτω; τεκοῦσα δ' ἦν μὲν ἄφρονας τέκω,
στένω ματαίως, εἰσορῶσα μὲν κακούς,
χρηστοὺς δ' ἀπολλῦσ'. ἦν δὲ καὶ σεσωσμέ-
νους, 5

τήκω τάλαιναν καρδίαν ὀρθωδία.
 τί τοῦτο δὴ τὸ χρηστόν; οὐκ ἀρκεῖ μίαν
 ψυχὴν ἀλύειν ἀπὸ τῆδ' ἔχειν πόνους;

Clemens Alex. Str. III p. 520: λέγει γὰρ ἡ τραγωδία 'τὸ μὴ — πόνους'. Euripidis esse locum docet Stob. Flor. 120, 17: Εὐριπίδου. 'τὸ μὴ — βροτούς' (vs. 1). vs. 1 βροτοῖς malim. vs. 3 ἄφρονας] ἄρσενας Madwig.

901

οὐδεμίαν ᾤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον,
 ἀρετὴ δ' ᾤνησε πολλάς· πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνὴ
 ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε σωφρονεῖν ἐπίσταται.
 πρῶτα μὲν γε τοῦθ' ὑπάρχει· κἂν ἄμορφος ἦ
 πόσις,
 χρὴ δοκεῖν εὐμορφον εἶναι τῇ γε νοῦν κεκτη-
 μένη· 5
 οὐ γὰρ ὀφθαλμὸς τὸ κρίνειν .. ἐστὶν ἀλλὰ νοῦς.
 εὖ λέγειν δ', ὅταν τι λέξῃ, χρὴ δοκεῖν, κἂν μὴ
 λέγῃ,
 κἀκπουεῖν ἂν τῷ ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ
 λέγειν.
 ἡδὺ δ', ἦν κακὸν πάθη τι, συσκευθρωπάξει
 πόσει
 ἄλοχον ἐν κοινῷ τε λύπης ἠδονῆς τ' ἔχειν
 μέρος . . . 10
 σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νοσοῦντι συννοσοῦσ' ἀνέξομαι
 καὶ κακῶν τῶν σῶν ξυνοίσω, κούδέν ἐστὶ μοι
 πικρόν.
 μετὰ γὰρ .. τῶν φίλων εὐτυχεῖν
 δυστυχεῖν τε χρὴ· τί γὰρ δὴ τὸ φίλον ἄλλο
 πλὴν τόδε;

Clemens Alex. Strom. IV p. 620 sq.: φίλανδρον μετὰ σεμνότητος ὑπογράφει γυναῖκα Εὐριπίδης παραινῶν 'εὐλο-

γειν — μέλλη λέγειν' (vs. 7 et 8). και αὐθίς που τούτοις τὰ ὅμοια 'ἠδὺ δ' — ἔχειν μέρος' (vs. 9 et 10). τό τε πρᾶον και φιλόστοργον ᾧδέ πως ὑποδεικνύων κἂν ταῖς συμφοραῖς ἐπιφέρει 'σοὶ δ' — πλὴν τόδε' (vs. 11—14). paulo post sequuntur haec p. 621: χρῆ δὲ τὸν εὐδαίμονα γάμον οὔτε πλούτῳ ποτὲ οὔτε κάλλει κρίνεσθαι, ἀλλ' ἀρετῇ. 'οὐδεμίαν' φησὶν ἢ τραγωδία 'ᾠνησε κάλλος — ἐπίσταται' (vs. 1—3). εἶτα οἶον παραινέσεις διδοῦσά φησι 'πρῶτα μὲν — νοῦς' (vs. 4—6). και τὰ ἐπὶ τούτοις. iustum ordinem horum versuum, quos manifestum est arcte inter se cohaerere, restitit Musgravius. vs. 4 μὲν γὰρ Grotius. vs. 6 τὸ κρίνειν δυνατόν ἐστὶν temptabam, τὸ κρίνειν ἱκανόν ἐστὶν Heimsoethius. vs. 9 πράξῃ τι cod., πάθῃ τι scripsi. vs. 12 κούδὲν ἔσται Musgravius. vs. 13 et 14 num Euripidis sint dubium est. vs. 13 lacunas indicavi. vs. 14 δυστυχεῖν addidit Dobraeus. locum ex Oedipo (v. fr. 549) petitum esse coniecit C. Fr. Hermannus.

902

ὄλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας
 ἔσχε μάθησιν,
 μήτε πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνην
 μήτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν,
 ἀλλ' ἀθανάτου καθορῶν φύσεως 5
 κόσμον ἀγήρων, πῆ τε συνέστη
 και ὄπη και ὄπως.
 τοῖς δὲ τοιούτοις οὐδέποτ' αἰσχροῦν
 ἔργων μελέδημα προσίξει.

Clemens Alex. Str. IV p. 634 sine poetae nom.: 'ὄλβιος — προσίξει'. Themist. p. 307 D: και αὐταὶ εἰσὶν αἰς Εὐριπίδης ὁ σοφὸς οὔτε πολιτῶν φησὶν ἐπὶ πημοσύνας οὔτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν, ἀλλ' ἀθανάτου καθορῶν φύσιος κόσμον ἀγήρω. vs. 1 τῆσδ' ἱστορίας malim. vs. 6 respicit Pollux 2, 14: και Πλάτων τὸν ἀγήρω κόσμον. Εὐριπίδης δὲ κόσμον ἀγήρω (in codicibus nonnullis haec omittuntur). ἀγήρων scripsi, ἀγήρω Clem. Al. Themist. Poll. vs. 7 ὄπη

vitiosum, ὅπου suasit Meinekios, an ὅτω leg.? vs. 9 μελέ-
δημα scripsi, μελέτημα cod.

903

χρύσειαι δὴ μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ
καὶ τὰ Σειρήνων πτερόεντα πέδιλ' ἀρμόζεται,
βάσομαί τ' εἰς αἰθέρα πολὺν ἀερθεῖς
Ζηνὶ προσμίξων

Clemens Alex. Str. IV p. 642: ὁ μὲν οὖν Εὐριπίδης
'χρύσειαι δὴ μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ' φησὶ 'καὶ τὰ —
προσμίξων'. vs. 1 respicit Plut. Mor. p. 786 D: οὐ ταῖς
Εὐριπίδου χρυσαῖς πτέρυξιν, ἀλλὰ τοῖς Πλατωνικοῖς ἐκεί-
νοῖς καὶ οὐρανίοις πτεροῖς. vs. 2 ἀρμόζεται vide an Cle-
menti debeatur. vs. 3 αἰθέρ' ἀπειρον ἀερθεῖς Heimsoethius,
αἰθέριον πόλον ἀρθεῖς Th. Gomperzius.

904

σοὶ τῷ πάντων μεδέοντι χοῆν
πέλανόν τε φέρω, Ζεὺς εἴτ' Ἄιδης
ὀνομαζόμενος στέργεις· σὺ δέ μοι
θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας
δέξαι πλήρη προχυθεῖσαν. 5
σὺ γὰρ ἔν τε θεοῖς τοῖς οὐρανίδαῖς
σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων
χθονίων δ' Ἄιδῃ μετέχεις ἀρχῆς.
πέμψον δ' ἐς φῶς ψυχὰς ἐνέρων
τοῖς βουλομένοις ἄθλους προμαθεῖν 10
πόθεν ἔβλαστον, τίς ῥίζα κακῶν,
τίνα δεῖ μακάρων ἐκθυσσάμενους
εὐρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν.

Clemens Alex. Strom. V p. 688: πάνυ θαυμαστῶς ὁ ἐπὶ
τῆς σκηνηῆς φιλόσοφος Εὐριπίδης τοῖς προειρημένοις ἡμῖν
συνωδὸς διὰ τούτων εὐρίσκεται, πατέρα καὶ υἱὸν ἅμα οὐκ
οἶδ' ὅπως αἰνισσόμενος 'σοὶ τῷ — προχυτίαν' (vs. 1—5).

ὄλοκάρπωμα γὰρ — ὁ Χριστός, καὶ ὅτι τὸν σωτῆρα αὐτὸν οὐκ εἰδὼς λέγει, σαφὲς ποιήσει ἐπάγων 'σὺ γὰρ — ἀρχῆς' (vs. 6—8). ἔπειτα ἄντικρυς λέγει 'πέμψον — ἀνάπαυλαν' (vs. 9—13). vs. 1 *χλόην* Bergkius. vs. 2 εἴθ' "Αἰδης Dindorfius. vs. 7 *μεταχειρίζεις* Herwerdenus. vs. 8 δ' cod., θ' Sylburgius. vs. 9 δ' ἐκ scripsi, μὲν cod. ἐνέρων scripsi, ἀνέρων cod. Cretensibus locum adscribit Valck.

905

ὅς τάδε λεύσσων θεὸν οὐχὶ νοεῖ,
μετεωρολόγων δ' ἑκάς ἐρριψεν
σκολιάς ἀπάτας, ὧν ἀτηρὰ
γλώσσ' εἰκοβολεῖ περὶ τῶν ἀφανῶν
οὐδὲν γνώμης μετέχουσα

5

Clemens Alex. Strom. V p. 732: ὁ τοίνυν μὴ πειθόμενος τῇ ἀληθείᾳ, διδασκαλίᾳ δὲ ἀνθρωπίνῃ τετυφωμένος δυσδαίμων ἀθλιός τε καὶ κατὰ τὸν Εὐριπίδην 'ὅς τάδε λεύσσων — μετέχουσα'. vs. 2 *μετεωροπόλων* malim. cf. Hesych.: *μετεωροπόλων* τῶν τὰ οὐράνια σκοποῦντων.

906

κακὸν γυναῖκα πρὸς νέον ζευῆσαι νέαν·
ὃ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρον ἱμεῖρει λαβεῖν,
ἣ δ' ἐνδεῆς τοῦδ' οὐσα βουλεύει κακά.

Clemens Alex. Strom. VI p. 740: Ἐπιχάρμου τε εἰπόντος — Εὐριπίδης γράφει 'κακὸν γυναῖκα — βουλεύει κακά'. vs. 1 recurrit in Eur. fr. 24. Clemens locos diversos confundisse videtur.

907

νικᾶ δὲ χρεῖα μ' ἢ κακῶς τ' ὀλουμένη
γαστήρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντα γίγνεται κακά.

Clemens Alex. Strom. VI p. 743: πρὸς τούτοις Ὀμήρου λέγοντος 'γαστέρα δ' — δίδωσιν' (Od. ρ, 286 sq.) Εὐριπίδης ποιεῖ 'νικᾶ δὲ — κακά'. Diphilus (Com. vol. 4 p. 402) ap. Ath. X p. 422 B: εὖ γ' ὁ κατάχρυσος εἶπε πόλλ'

Εὐριπίδης· 'νικᾶ δὲ χρεία μ' ἢ ταλαιπωρός τέ μου γαστήρ'. ταλαιπωρότερον οὐδέν ἐστι γὰρ γαστρός.

908

ὦ πολύμοχθος βιοτὴ θνητοῖς,
ὡς ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κείσαι,
καὶ τὰ μὲν αὖξεις, τὰ δ' ἀποφθινύθεις·
οὐκ ἔστιν ὄρος κείμενος οὐδεὶς
εἰς ὄντινα χρὴ τελέσαι θνητοῖς, 5
πλὴν ὅταν ἔλθῃ κρυερὰ Διόθεν
θανάτου πεμφθεῖσα τελευτή.

Clemens Alex. Strom. VI p. 744: αὖθις Εὐριπίδου εἰπόντος 'ὦ πολύμοχθος — τελευτή' Δίφιλος γράφει 'οὐκ ἔστι' κτέ. vs. 5 θνητούς Grotius.

909

ὄσοι δ' ἰατρούειν καλῶς
πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν
τὴν γῆν τ' ἰδόντας, τὰς νόσους σκοπεῖν χρεῶν.

Clemens Alex. Strom. VI p. 749: ἀλλὰ καὶ τοῦ ἰατροῦ Ἰπποκράτους 'ἐπιβλέπειν οὖν καὶ ὄρην καὶ χῶρην καὶ ἡλικίην καὶ νόσους' γράφοντος Εὐριπίδης ἐν ἑξαμέτρῳ τηρήσει (χρήσει Hemsterh.) φησὶν 'ὄσοι δ' — χρεῶν'. Bellerophontis esse locum coniecit Gataker.

910

πρὸς ταῦθ' ὅ τι χρὴ καὶ παλαμάσθω
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω·
τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ
καὶ τὸ δίκαιον σύμμαχον ἔσται,
οὐκ μὴ ποθ' ἄλῶ κακὰ πράσσω. 5

Clemens Alex. Strom. VI p. 797: καὶ μοι δοκῶ κομπῶδους μὲν εἶναι ψυχῆς καύχημα, πλὴν εὐσυνειδήτου, ἐπιφθέγγεσθαι τοῖς κατὰ περίστασιν συμβαίνουσι 'πρὸς ταῦθ'

— *πράσσω* (vs. 1 et 3—5). vs. 1—3 habent Cic. ad Att. 8, 8, 2 et Suidas v. *παλαμάσθαι*, vs. 3 Cic. ad Att. 6, 1, 8. verba τὸ γὰρ εὖ — *δίκαιον* (vs. 3 sq.) habet Marcus Anton. 7, 42. Euripideum esse locum docet Suidas v. *άλωτόν*: καὶ *Εὐριπίδης* 'οὐ μὴ ποθ' *άλῶ* κατὰ *πράσσω*' (vs. 5). parodia locum expressit Ar. Ach. 659: πρὸς ταῦτα *Κλέων* καὶ *παλαμάσθω* καὶ πᾶν ἐπ' *ἐμοὶ* *τεκταινέσθω*. τὸ γὰρ εὖ μετ' *ἐμοῦ* καὶ τὸ *δίκαιον* *ξύμμαχον* ἔσται, *κού* μὴ *ποθ'* *άλῶ* *περὶ* *τὴν* *πόλιν* ὧν ὡσπερ *ἐκεῖνος* *δειλὸς* καὶ *λακαταπύγων*. vs. 1 χρῆ Bergkii, qui *Telephi* esse locum coniecit.

911

κορυφή δὲ *θεῶν* ὁ *πέριξ* *χθόν'* *ἔχων*
φαεννὸς αἰθήρ

Cornutus de N. D. 20 p. 104: 'κορυφή δὲ θεῶν' κατὰ τὸν *Εὐριπίδην* 'ὁ — αἰθήρ'. vs. 2 *φαεννὸς* codex Par. 4, *φαιινὸς* al., *φαιέθων* Maehly, *νήνεμος* anonymus.

912

ἡ φύσις *ἐβούλεθ'*, *ἡ νόμων* *οὐδὲν* *μέλει*.

Cyrillus de trinit. dial. II vol. V, 1 p. 456 A: τοῖς δὲ τὸ *ἀνθ'* ὅτου λέγουσιν ἔν γε τουτοισὶ σοφὸν ὑπειπεῖν τὸ τισὶν ὑμνούμενον 'ἡ φύσις — μέλει'. Aelianus N. A. 4, 54: Ὅμηρος μὲν οὖν ἔδωκεν Ἴππω φωνήν, ἀσπίδι δὲ ἡ φύσις, ἡ νόμων οὐδὲν μέλει, φησὶν *Εὐριπίδης*. ibid. 9, 1: διδάσκει δὲ ἡ φύσις, ἡ νόμων ἀνθρωπικῶν μέλει οὐδέν. Sextus Empir. p. 576, 12: οὐχ ἡμᾶς αἰτιᾶσθαι δεῖ, ἀλλὰ τὴν φύσιν, ἡ νόμων οὐδὲν μέλει. Aristaen. 2, 5 p. 145: τῆς φύσεως βουλομένης, ἡ νόμων, ὡς ἔοικεν, οὐδὲν μέλει. adde parodiam Anaxandr. Com. 3 p. 200 ap. Aristot. Eth. Nic. 7, 11 p. 1152 a 23: ἡ πόλις ἐβούλεθ', ἡ νόμων οὐδὲν μέλει.

913

ἄωρὶ *πόντου* *κύματ'* *εὐρέος* *περᾶ* . . .
σμικραῖς *ἑαυτοῦς* *ἐπιτρέπουσιν* *ἐλπίσιν*

Dio Chr. 64, 9: εἶτα *Εὐριπίδης* τὸν *ναύτην* *μέμφεται*,

ἄωρὶ πόντου κύματ' εὐρέος περῶντα· καὶ διὰ τῶν ἐξῆς ἐπι-
τιμᾶ λέγων ὅτι σμικραῖς ἐπιτρέπουσιν αὐτοὺς ἐλπίσιν. ὦ
παῖ Μνησαρχίδου, ποιητῆς μόνον ἦσθα, σοφὸς δὲ οὐδαμῶς.
οὔτε γὰρ πίττη τὴν ψυχὴν οὔτε σχοινίοις ἐπιτρέπουσιν οὔτε
τριδάκτυλον αὐτοὺς σῶζει ξύλον πεύκινον, ἀλλ' ἐπέτρεψαν
βεβαίῳ καὶ μεγάλῳ πράγματι, τῇ τύχῃ. vs. 1 incertum
utrum περᾶ an περῶν Euripides dixerit. verba τριδάκτυλον
αὐτοὺς σῶζει ξύλον πεύκινον ex Euripide desumpta esse non
crediderim.

914

τίς τοῦμὸν ὄνομα τοῦπονείδιστον βροτοῖς
οὐκ οἶδα Λαμίας τῆς Λιβυστικῆς γένος;

Diod. Sic. 20, 41: ὅτι δὲ κατὰ τὴν Λιβύην γέγονεν
αὕτη (Lamia) καὶ τὸν Εὐριπίδην δείξαι τις ἂν μαρτυροῦν-
τα· λέγει γὰρ 'τίς — γένος'. vs. 1 τοῦνομα τὸ ἐπονείδι-
στον libri, τοῦμὸν ὄνομα τοῦπονείδιστον Meinekius, τοῦνομ'
αὐτὸ τοῦπ. Alexandre. locus ad Lamiam relatus est, de qua
fabula diximus p. 126.

915

οὐκ ἐγγυῶμαι, ζημίαν φιλεγγύων
σκοπῶν· τὰ Πυθοῖ δ' οὐκ ἔᾶ με γράμματα.

Diod. Sic. exc. Vat. p. 20 de proverbio 'ἐγγύα, πάρα δ'
ἄτα' disputans: καὶ Εὐριπίδης 'οὐκ ἐγγυῶμαι — γράμ-
ματα'. vs. 1 sq. ζημίαν φιλεγγύων σκοπῶν Herwerdenus,
ζημία φιλέγγυον σκοπεῖν cod. vs. 2 με Matthiae, τὰ cod.

916

μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων, ψυχῆ·
τί περισσὰ φρονεῖς; εἰ μὴ μέλλεις
σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις.

Dionys. C. V. c. 4 vol. 5 p. 25 (p. 54 Schaeef.): καλῶς ἂν
ἔχοι τὰ Εὐριπίδεια ταῦτα ἐπενεγκεῖν 'μή μοι — ὁμοίοις'.
vs. 1 ψυχῆ] delet hoc vocabulum Bernhardy, μή μοι — μύ-
θων, μή μοι, ψυχῆ proposuit Elmsleius.

γὰρ ἔρα̃ν ὄμβρου γαῖαν οἱ ποιηταὶ λέγουσι καὶ γῆς οὐρα-
νόν. Marcus Anton. 10, 21: ἔρα̃ μὲν ὄμβρου γαῖα, ἔρα̃ δὲ ὁ
σεμνὸς αἰθήρ, ἔρα̃ δὲ ὁ κόσμος ποιεῖν ὃ ἂν μέλλῃ γίνεσθαι.
Schol. Hes. Theog. 138: Μένανδρος ἔρα̃ μὲν ὄμβρων γαῖα'.
vs. 6 spurium iudicat Th. Gomperzius. vs. 9—14 ex Athe-
naeo desumpsit Eust. II. p. 978, 23. vs. 12 φύουσιν] τίκ-
τουσιν Stob. καὶ τρέφουσ'] κἀκτρέφουσ' Stob. vs. 13 δι'
ᾧν] ὄθεν καὶ Stob.

891

εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὐγλωσσον μέλος
Ἀντήνορός τε τοῦ Φρυγὸς δοίῃ θεός,
οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι,
σοφοῦς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῶ λόγους.

Ath. XV p. 665 A: ἔμοι — δοίῃ θεός' (vs. 1 et 2)
κατὰ τὸν πάνσοφον Εὐριπίδην, ἑταῖρε Τιμόκρατες, οὐκ ἂν
δυναίμην ἀπομνημονεύειν ἔτι σοι τῶν πολλάκις λεχθέντων
κτέ. Eust. II. p. 1301, 33: καὶ δημοῖ αὐτὸ καὶ Εὐριπίδης
εἰπὼν ἔμοι, ἤγουν εἴθε μοι, τὸ Νεστόρειον εὐγλωττον
— θεός'. vs. 3 et 4, quos Musgr. huc rettulit, servarunt
Plut. Mor. p. 502 C et Stob. Flor. 4, 30. vs. 1 fortasse κεί
μοι legendum. μέλος] μέλι Barnesius.

892

ᾧφειλε δῆθεν, εἶπερ ἔστ' ἐν οὐρανῶ
Ζεὺς, μὴ τὸν αὐτὸν δυστυχῆ καθεστάναι.

Athenagor. Legat. pro Christ. c. 5 p. 22: ὁ μὲν Εὐριπί-
δης ἐπὶ μὲν τῶν κατὰ κοινὴν πρόληψιν ἀνεπιστημόνως
ἰνομαζομένων θεῶν διαφορῶν ᾧφειλεν — καθεστάναι'.
vs. 2 τὸν αὐτὸν] τὸν ἐσθλὸν Heimsoethius.

893

πῶς οὖν τὰδ' εἰσορῶντες ἢ θεῶν γένος
εἶναι λέγωμεν ἢ νόμοισι χρώμεθα;

Athenagoras Legat. pro Christ. c. 25 p. 134: τὸ παρ'
ἐλπίδα καὶ δίκην εὐ πράττειν ἢ κακῶς ἐν ἀφασίᾳ τὸν Εὐ-

ριπίδην ἐποίησε, τίνος ἢ τοιαύτη τῶν περιγείων διοίκησις, ἐν ἧ εἴποι τις ἄν 'πῶς οὖν — χρώμεθα'.

894

σοφὸν γὰρ ἄνδρα, κἂν ἐκάς ναίῃ χθονός,
κἂν μήποτ' ὄσσοις εἰσίδω, κρίνω φίλον.

Basilius Epist. 63 vol. 3 p. 156 D: Τὸν σοφὸν ἄνδρα, κἂν ἐκάς ναίῃ χθονός, κἂν μήποτ' αὐτὸν ὄσσοις προσίδω, κρίνω φίλον, Εὐριπίδου ἐστὶ τοῦ τραγικοῦ λόγος. iidem versus addito Euripidis nomine leguntur in codice quodam Cantabrigiensi (Dd. IV 16), unde protulit Babington in *Journal of classical and sacred philol.* 1 p. 133. cf. Procop. Epist. 96 in Maii Class. Auct. vol. 4 p. 267: σοφὸς ἦν ὄντως ὁ ταῦτα δήπου φθεγγάμενος, ὡς ἄρα τὸν σοφόν, κἂν ἐκάς ναίῃ χθονός, κἂν μήπως ὄσσοις εἰσίδω, κρίνω φίλον. Iohannes Georgides in Boiss. Anecd. vol. 1 p. 90: Τὸν σοφὸν ἄνδρα, κἂν ἐκάς ναίῃ χθονός, κἂν μήποτε αὐτὸν ὀφθαλμοῖς ἴδω, κρίνω φίλον. Themist. p. 275 B: ὁ μὲν οὖν τραγικός ποιητῆς καὶ τὸν ἀγνώστα μὲν ἀγαθὸν δὲ ἐπαινεῖ καὶ φίλον ἡγεῖται. Iambli. V. Pythag. § 237: ὡστ' ἐκ τῶν τοιῶνδε ἔργων μηδ' ἐκεῖνον τὸν λόγον ἀπιστεῖσθαι ὡς ἄρα οἱ σπουδαῖοι ἄνδρες καὶ προσωπάτω γῆς οἰκοῦντες φίλοι εἰσὶν ἀλλήλοις, πρὶν ἢ γνώριμοί τε καὶ προσήγοροι γένωνται. vs. 1 σοφὸν γὰρ ἄνδρα Porsonus.

895

ἄφρων ἄν εἶην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας.

Choerob. in Theodos. p. 773, 19: τὸ τρέφοιν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ 'ἄφρων — πέλας' — ἀπὸ τοῦ τρεφοίην κατὰ συγκοπὴν τοῦ Η. eadem fere Etym. M. p. 764, 52 Anecd. Oxon. vol. 4 p. 204, 25 p. 424, 3.

896

οὐκ ἐν γυναιξὶ τοὺς νεανίας χρεών,
ἀλλ' ἐν σιδήρῳ κἂν ὄπλοις τιμὰς ἔχειν.

Anonymus in libro *Les papyrus Grecs* (Paris. 1866) p. 99: ὃ ἔλεγεν Εὐριπίδης 'οὐκ — ἔχειν'.

897

μισῶ σοφιστήν, ὅστις οὐχ αὐτῷ σοφός.

Cic. ad fam. 13, 15, 2: *itaque ab Homeri magniloquentia confero me ad vera praecepta Euripίδου*. 'μισῶ — σοφός'. eundem versum habent Plut. V. Alex. 53 Mor. p. 1128 B Lucian. Apol. 5 vol. 1 p. 712 Men. mon. 332 Anecd. Paris. vol. 4 p. 343, 21. imitatus est Ennius (Ribbeck. Trag. Lat. p. 41): *qui ipse sibi sapiens prodesse non quit, nequam sapit*. respicere videtur Maximus Tyrius XXI p. 409: ἦν σοφός ὁ Ἡρακλῆς, ἀλλὰ οὐχ αὐτῷ σοφός.

898

ψῦχος δὲ λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον.

Cic. ad fam. 16, 8, 2: 'ψῦχος — πολεμιώτατον', *inquit Euripides*.

899

κρέασι βοείοις χλωρὰ σῦκ' ἐπήσθιεν
ἄμουσ' ὑλακτῶν ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν.

Clemens Alex. Protr. p. 65: *Εὐριπίδης — ἐμμανῆ εἰσάγων Ἡρακλέα καὶ μεθύοντα ἀλλαχόθι καὶ ἄπληστον· πᾶς γὰρ οὐχί; ὃς ἐστιώμενος τοῖς κρέασι 'χλωρὰ σῦκ' — μαθεῖν*'. vs. 1 supplevit Musgr. ex Ath. VII p. 276 F: *λέγομεν οὖν ὀψοφάγους οὐ τοὺς βόεια ἐσθίοντας, οἷος ἦν Ἡρακλῆς, ὃς τοῖς βοείοις κρέασιν ἐπήσθιε σῦκα χλωρὰ, οὐδὲ τὸν φιλόσυκον*. cf. Eust. II. p. 867, 64 et Plut. Mor. p. 667 F. Sylei esse versus coniecit Matthiae.

900

τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον ἢ φῦναι βροτούς.
ἔπειτα παίδας σὺν πικραῖς ἀλγηδόσι
τίκτω; τεκοῦσα δ' ἦν μὲν ἄφρονας τέκω,
στένω ματαίως, εἰσορῶσα μὲν κακούς,
χρηστοὺς δ' ἀπολλῦσ'. ἦν δὲ καὶ σεσωσμέ-
νους, 5

τήκω τάλαιναν καρδίαν ὀρρωδία.
 τί τοῦτο δὴ τὸ χρηστόν; οὐκ ἀρκεῖ μίαν
 ψυχὴν ἀλύειν κἀπὶ τῆδ' ἔχειν πόνους;

Clemens Alex. Str. III p. 520: λέγει γὰρ ἡ τραγωδία 'τὸ μὴ — πόνους'. Euripidis esse locum docet Stob. Flor. 120, 17: Εὐριπίδου. 'τὸ μὴ — βροτούς' (vs. 1). vs. 1 βροτοῖς malim. vs. 3 ἄφρονας] ἄρσενας Madwig.

901

οὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον,
 ἀρετὴ δ' ὤνησε πολλάς· πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνὴ
 ἣτις ἀνδρὶ συντέτηκε σωφρονεῖν ἐπίσταται.
 πρῶτα μὲν γε τοῦθ' ὑπάρχει· κἂν ἄμορφος ἦ
 πόσις,
 χρὴ δοκεῖν εὐμορφον εἶναι τῇ γε νοῦν κεκτη-
 μένη· 5
 οὐ γὰρ ὀφθαλμὸς τὸ κρίνειν .. ἐστὶν ἀλλὰ νοῦς.
 εὐ λέγειν δ', ὅταν τι λέξῃ, χρὴ δοκεῖν, κἂν μὴ
 λέγῃ,
 κἀκπουεῖν ἂν τῷ ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ
 λέγειν.
 ἠδὲ δ', ἦν κακὸν πάθῃ τι, συσκυθροπάξει
 πόσει
 ἄλοχον ἐν κοινῷ τε λύπης ἠδονῆς τ' ἔχειν
 μέρος . . . 10
 σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νοσοῦντι συννοσοῦσ' ἀνέξομαι
 καὶ κακῶν τῶν σῶν ξυνοίσω, κούδέν ἐστὶ μοι
 πικρόν.
 μετὰ γὰρ . . τῶν φίλων εὐτυχεῖν
 δυστυχεῖν τε χρὴ· τί γὰρ δὴ τὸ φίλον ἄλλο
 πλὴν τόδε;

Clemens Alex. Strom. IV p. 620 sq.: φίλανδρον μετὰ σεμνότητος ὑπογράφει γυναῖκα Εὐριπίδης παραινῶν 'εὐλο-

γειν — μέλλη λέγειν' (vs. 7 et 8). καὶ αὐθίς που τούτοις τὰ ὅμοια 'ἠδὲ δ' — ἔχειν μέρος' (vs. 9 et 10). τό τε πρᾶον καὶ φιλόστοργον ᾧδὲ πως ὑποδεικνύων κὰν ταῖς συμφοραῖς ἐπιφέρει 'σοὶ δ' — πλὴν τόδε' (vs. 11—14). paulo post sequuntur haec p. 621: χρῆ δὲ τὸν εὐδαίμονα γάμον οὔτε πλούτῳ ποτὲ οὔτε κάλλει κρίνεσθαι, ἀλλ' ἀρετῇ. 'οὐδεμίαν' φησὶν ἢ τραγωδία 'ᾠνησε κάλλος — ἐπίσταται' (vs. 1—3). εἶτα οἶον παραινέσεις διδοῦσά φησι 'πρῶτα μὲν — νοῦς' (vs. 4—6). καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις. iustum ordinem horum versuum, quos manifestum est arcte inter se cohaerere, restitit Musgravius. vs. 4 μὲν γὰρ Grotius. vs. 6 τὸ κρίνειν δυνατὸν ἐστὶν temptabam, τὸ κρίνειν ἱκανόν ἐστὶν Heimsoethius. vs. 9 πράξῃ τι cod., πάθῃ τι scripsi. vs. 12 κούδεν ἔσται Musgravius. vs. 13 et 14 num Euripidis sint dubium est. vs. 13 lacunas indicavi. vs. 14 δυστυχεῖν addidit Dobraeus. locum ex Oedipo (v. fr. 549) petitum esse coniecit C. Fr. Hermannus.

902

ὄλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας
 ἔσχε μάθησιν,
 μήτε πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνην
 μήτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν,
 ἀλλ' ἀθανάτου καθορῶν φύσεως 5
 κόσμον ἀγήρων, πῆ τε συνέστη
 καὶ ὄπη καὶ ὄπως.
 τοῖς δὲ τοιούτοις οὐδέποτ' αἰσχροῦν
 ἔργων μελέδημα προσίξει.

Clemens Alex. Str. IV p. 634 sine poetae nom.: 'ὄλβιος — προσίξει'. Themist. p. 307 D: καὶ αὐταὶ εἰσὶν ἄς Εὐριπίδης ὁ σοφὸς οὔτε πολιτῶν φησὶν ἐπὶ πημοσύνας οὔτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν, ἀλλ' ἀθανάτου καθορῶν φύσιος κόσμον ἀγήρω. vs. 1 τῆσδ' ἱστορίας malim. vs. 6 respicit Pollux 2, 14: καὶ Πλάτων τὸν ἀγήρω κόσμον. Εὐριπίδης δὲ κόσμον ἀγήρω (in codicibus nonnullis haec omittuntur). ἀγήρων scripsi, ἀγήρω Clem. Al. Themist. Poll. vs. 7 ὄπη

vitiosum, ὅπου suasit Meinekius, an ὅτῳ leg.? vs. 9 μελέ-
θημα scripsi, μελέτημα cod.

903

χρύσειαι δὴ μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ
καὶ τὰ Σειρήνων πτερόεντα πέδιλ' ἀρμόζεται,
βάσομαί τ' εἰς αἰθέρα πολὺν ἀερθεῖς
Ζηνὶ προσμίξων

Clemens Alex. Str. IV p. 642: ὁ μὲν οὖν Εὐριπίδης
'χρύσειαι δὴ μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ' φησὶ 'καὶ τὰ —
προσμίξων'. vs. 1 respicit Plut. Mor. p. 786 D: οὐ ταῖς
Εὐριπίδου χρυσαῖς πτέρυξιν, ἀλλὰ τοῖς Πλατωνικοῖς ἐκεί-
νοῖς καὶ οὐρανίοις πτεροῖς. vs. 2 ἀρμόζεται vide an Cle-
menti debeat. vs. 3 αἰθέρ' ἀπειρον ἀερθεῖς Heimsoethius,
αἰθέριον πόλον ἀρθεῖς Th. Gomperzius.

904

σοὶ τῷ πάντων μεδέοντι χοῆν
πέλανόν τε φέρω, Ζεὺς εἴτ' Ἀίδης
ὀνομαζόμενος στέργεις· σὺ δέ μοι
θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας
δέξαι πλήρη προχυθεῖσαν. 5
σὺ γὰρ ἔν τε θεοῖς τοῖς οὐρανίδαις
σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων
χθονίων θ' Ἀιδῆ μετέχεις ἀρχῆς.
πέμψον θ' ἐς φῶς ψυχὰς ἐνέρων
τοῖς βουλομένοις ἄθλους προμαθεῖν 10
πόθεν ἔβλαστον, τίς ῥίζα κακῶν,
τίνα δεῖ μακάρων ἐκδυσαμένους
εὐρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν.

Clemens Alex. Strom. V p. 688: πάνυ θαυμαστῶς ὁ ἐπὶ
τῆς σκηπτικῆς φιλόσοφος Εὐριπίδης τοῖς προειρημένοις ἡμῖν
συνωδὸς διὰ τούτων εὐρίσκεται, πατέρα καὶ υἱὸν ἅμα οὐκ
οἶδ' ὅπως αἰνισσόμενος 'σοὶ τῷ — προχυτίαν' (vs. 1—5).

— πράσσω' (vs. 1 et 3—5). vs. 1—3 habent Cic. ad Att. 8, 8, 2 et Suidas v. παλαμάσθαι, vs. 3 Cic. ad Att. 6, 1, 8. verba τὸ γὰρ εὖ — δίκαιον (vs. 3 sq.) habet Marcus Anton. 7, 42. Euripideum esse locum docet Suidas v. ἄλωτόν: καὶ Εὐριπίδης 'οὐ μὴ ποθ' ἄλω κακὰ πράσσω' (vs. 5). parodia locum expressit Ar. Ach. 659: πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω· τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον ξύμμαχον ἔσται, κοῦ μὴ ποθ' ἄλω περὶ τὴν πόλιν ὧν ὥσπερ ἐκεῖνος δειλὸς καὶ λακαταπύγων. vs. 1 χρῆ Bergkii, qui Telephi esse locum coniecit.

911

κορυφή δὲ θεῶν ὁ περίξ χθόν' ἔχων
φαεννὸς αἰθήρ

Cornutus de N. D. 20 p. 104: 'κορυφή δὲ θεῶν' κατὰ τὸν Εὐριπίδην 'ὁ — αἰθήρ'. vs. 2 φαεννὸς codex Par. 4, φαινὸς al., φαιέθων Maehly, νήνεμος anonymus.

912

ἡ φύσις ἐβούλεθ', ἡ νόμων οὐδὲν μέλει.

Cyrillus de trinit. dial. II vol. V, 1 p. 456 A: τοῖς δὲ τὸ ἀνθ' ὅτου λέγουσιν ἔν γε τουτοισὶ σοφὸν ὑπειπεῖν τὸ τισὶν ὑμνούμενον 'ἡ φύσις — μέλει'. Aelianus N. A. 4, 54: Ὀμηρος μὲν οὖν ἔδωκεν Ἴππω φωνήν, ἀσπίδι δὲ ἡ φύσις, ἡ νόμων οὐδὲν μέλει, φησὶν Εὐριπίδης. ibid. 9, 1: διδάσκει δὲ ἡ φύσις, ἡ νόμων ἀνθρωπικῶν μέλει οὐδέν. Sextus Empir. p. 576, 12: οὐχ ἡμᾶς αἰτιᾶσθαι δεῖ, ἀλλὰ τὴν φύσιν, ἡ νόμων οὐδὲν μέλει. Aristaen. 2, 5 p. 145: τῆς φύσεως βουλομένης, ἡ νόμων, ὡς ἔοικεν, οὐδὲν μέλει. adde parodiam Anaxandr. Com. 3 p. 200 ap. Aristot. Eth. Nic. 7, 11 p. 1152 a 23: ἡ πόλις ἐβούλεθ', ἡ νόμων οὐδὲν μέλει.

913

ἄωρὶ πόντου κύματ' εὐρέος περᾶ . . .
σμικραῖς ἑαυτοὺς ἐπιτρέπουσιν ἐλπίσιν

Dio Chr. 64, 9: εἶτα Εὐριπίδης τὸν ναύτην μέμφεται,

ἄωρι πόντου κύματ' εὐρέος περῶντα· καὶ διὰ τῶν ἐξῆς ἐπι-
τιμᾶ λέγων ὅτι σμικραῖς ἐπιτρέπουσιν αὐτοὺς ἐλπίσιν. ὦ
παῖ Μνησαρχίδου, ποιητῆς μόνου ἦσθα, σοφὸς δὲ οὐδαμῶς.
οὔτε γὰρ πίττη τὴν ψυχὴν οὔτε σχοινίοις ἐπιτρέπουσιν οὔτε
τριδάκτυλον αὐτοὺς σῶζει ξύλον πεύκινον, ἀλλ' ἐπέτρεψαν
βεβαίῳ καὶ μεγάλῳ πράγματι, τῇ τύχῃ. vs. 1 incertum
utrum περᾶ an περῶν Euripides dixerit. verba τριδάκτυλον
αὐτοὺς σῶζει ξύλον πεύκινον ex Euripide desumpta esse non
crediderim.

914

τίς τοῦμὸν ὄνομα τοῦπονείδιστον βροτοῖς
οὐκ οἶδα Λαμίας τῆς Λιβυστικῆς γένος;

Diod. Sic. 20, 41: ὅτι δὲ κατὰ τὴν Λιβύην γέγονεν
αὕτη (Lamia) καὶ τὸν Εὐριπίδην δείξαι τις ἂν μαρτυροῦν-
τα· λέγει γὰρ 'τίς — γένος'. vs. 1 τοῦνομα τὸ ἐπονείδι-
στον libri, τοῦμὸν ὄνομα τοῦπονείδιστον Meinekios, τοῦνομ'
αὐτὸ τοῦπ. Alexandre. locus ad Lamiam relatus est, de qua
fabula diximus p. 126.

915

οὐκ ἐγγυῶμαι, ζημίαν φιλεγγύων
σκοπῶν· τὰ Πυθοῖ δ' οὐκ ἔᾱ με γράμματα.

Diod. Sic. exc. Vat. p. 20 de proverbio 'ἐγγύα, πάρα δ'
ἄτα' disputans: καὶ Εὐριπίδης 'οὐκ ἐγγυῶμαι — γράμ-
ματα'. vs. 1 sq. ζημίαν φιλεγγύων σκοπῶν Herwerdenus,
ζημία φιλέγγυον σκοπεῖν cod. vs. 2 με Matthiae, τὰ cod.

916

μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων, ψυχῆ·
τί περισσὰ φρονεῖς; εἰ μὴ μέλλεις
σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις.

Dionys. C. V. c. 4 vol. 5 p. 25 (p. 54 Schaefer.): καλῶς ἂν
ἔχοι τὰ Εὐριπίδεια ταῦτα ἐπενεγκεῖν 'μή μοι — ὁμοίοις'.
vs. 1 ψυχῆ] delet hoc vocabulum Bernhardy, μή μοι — μύ-
θων, μή μοι, ψυχῆ proposuit Elmsleius.

917

Eratosth. Catast. 13 de Erichthonio: λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς γενέσεως αὐτοῦ τὸν τρόπον τοῦτον· Ἡφαιστον ἐρασθέντα Ἀθηνᾶς βούλεσθαι αὐτῇ μιγῆναι· τῆς δὲ ἀποστρεφόμενης καὶ τὴν παρθενίαν μᾶλλον αἰρουμένης ἔν τινι τόπῳ τῆς Ἀττικῆς κρύπτεσθαι, ὃν λέγουσι καὶ ἀπ' ἐκεῖνου προσαγορευθῆναι Ἡφαιστον (Ἡφαιστειῶν Matth.). ὅς (f. ὅς δὲ) δόξας αὐτὴν κρατήσσειν καὶ ἐπιθέμενος πληγεῖς ὑπ' αὐτῆς τῷ δόρατι ἀφῆκε τὴν ἐπιθυμίαν, φερομένης εἰς τὴν γῆν τῆς σποράς· ἐξ ἧς γεγενῆσθαι λέγουσι παῖδα, ὅς ἐκ τούτου Ἐριχθόνιος ἐκλήθη καὶ αὐξηθεὶς τοῦθ' εὗρε καὶ ἐθαυμάσθη ἀγωνιστὴς γενόμενος. Hyginus Poet. Astr. 2, 13 p. 446: *de cuius progenie Euripides ita dicit: Vulcanum Minervae pulchritudine corporis inductum petuisse ab ea ut sibi nuberet neque inpetrasse, et coepisse Minervam sese occultare in eodem loco qui propter Vulcani amorem Hephaestius est adpellatus. quo persecutum Vulcanum ferunt coepisse ei vim adferre et q. s.* Schol. Germ. Caes. Arat. p. 73, 6: *Euripides refert Vulcanum Minervam dilexisse et quae secuntur, dum Erichthonius nasceretur.*

918

κρήμνη σεαυτήν ἐκ μέσης ἀντηρίδος

Etym. M. p. 112, 26: ἀντηρίς ἀντηρίδος, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ 'κρήμνη — ἀντηρίδος'. Etym. Gud. p. 345, 47: κρήμνη, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ 'κρήμνη — μέσης'. eundem versum om. p. nom. afferunt Choerob. Epim. p. 60, 8 Etym. M. p. 537, 35 Eust. II. p. 903, 51. item verba κρήμνη σεαυτήν Eust. II. p. 695, 43 p. 1003, 24. Εὐριπίδῃ fortasse in Εὐπόλιδι mutandum est.

919

γλώσση διαψάλουσα μυκτῆρων τόπους

Etym. M. p. 272, 1: διαψάλουσι — Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ καθάρειν, οἷον 'γλώσση — τόπους'. eadem fere Zon. Lex. v. διαψάλουσα p. 536. τόπους] πόρους Valckenarius.

920

ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέταις λόγος.

Eust. II. p. 566, 14 de v. οἰκέτης: παράγει δὲ αὐτὸς (Aristophanes grammaticus) καὶ παροιμίαν ἐξ Εὐριπίδου λέγουσαν 'ἔνδον λόγος'.

921

**οὐ γὰρ ἀσφαλὲς
περαιτέρω τὸ κάλλος ἢ μέσον λαβεῖν.**

Galenus vol. 1 p. 16 (vol. 1 p. 3 ed. Basil., vol. 2 p. 8 Chart.): τῷ γήρα λαιδοροῦνται δέον ἑαυτοῖς, καὶ τὸν Εὐριπίδην ἐπαινοῦσι λέγοντα 'οὐ γὰρ ἀσφαλὲς εἶναι περαιτέρω — λαβεῖν'.

922

**οἴμοι, δράκων μου γίνεταί τὸ ἥμισυ·
τέκνον, περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρὶ.**

Hermog. in Rhet. vol. 3 p. 180: γίνεται δὲ τὸ κακόζηλον κατὰ τὸ εὐτελὲς πολλάκις, ὡς ἐκεῖνο 'οἴμοι — ἥμισυ'. mox ibidem: τὰ εὐτελῶς εἰρημμένα ἢ σεμνότης διορθοῦται, ὡς παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ 'οἴμοι — ἥμισυ'. τοῦτο γὰρ κοινῶς καὶ εὐτελῶς εἰπῶν ἐθεράπευσε τῇ ἐπιφορᾷ 'τέκνον — πατρί'. vs. 1 τό γ' ἥμισυ Barnesius, malim τόδ' ἥμισυ. locum e Cadmo petitum esse coniecit Valckenarius. falsum videtur quod tradit Schol. Hermog. Rhet. vol. 7 p. 853: περὶ Κέκροπος ὁ λόγος εἰς δράκοντα μεταβαλλομένου. et ibid.: ἀσυνεσία γάρ τις τὸ λέγειν τὸν Κέκροπα ὅτι δράκων μου γέγονε τὸ ἥμισυ.

923

λωτίνας ἀηδόνας

Hesych.: ἀηδόνα· γλωσσίδα, μεταφορικῶς Εὐριπίδης Οἰδίποδι. καὶ τοὺς αὐλοὺς δὲ 'λωτίνας ἀηδόνας' που ἔφη. Hesych.: λωτίνας ἀηδόνας· τοὺς αὐλοὺς. Anecd. Bekk. p. 349, 3: ἀηδόνα· ἔστι μὲν ἡ ὄρνις, ἐκ μεταφορᾶς δὲ οἱ τραγικοὶ τὴν γλωσσίδα τῶν βοῶν (τῶν αὐλῶν Ruhnkenius), ἔστι δὲ ὅπου καὶ τὸν αὐλόν. ἡ λέξις Διδύμου.

924

Αἴγυπτία . . ἔμπολή

Hesych.: *Αἴγυπτία ἔμπολή· ὁ ῥῶπος καὶ τὰ ἐκεῖθεν φορτία, ὡς Εὐριπίδης.*

925

*πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων
σφάλλουσιν ἡμᾶς κρείσσονες πεφυκότες.*

Plut. Mor. p. 431 A: *πολλαῖς γὰρ οἱ θεοὶ μορφαῖς οὐ σοφισμάτων, ὡς Εὐριπίδης φησὶν, ἀλλὰ πραγμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς.* Plut. Mor. p. 20 F: *πάλιν Εὐριπίδου λέγοντος 'πολλαῖσι — πεφυκότες'.* Stob. Flor. 3, 3 sine lemmate: *'πολλαῖσι — πεφυκότες'.*

926

*παῖς ὦν φυλάσσου πραγμάτων αἰσχροῶν ἄπο·
ὡς ἦν τραφῆ τις μὴ κακῶς, αἰσχύνεται
ἀνὴρ γενόμενος αἰσχροῶν δρᾶν· νέος δ' ὅταν
πόλλ' ἐξαμάρτη, τὴν ἁμαρτίαν ἔχει
εἰς γῆρας αὐτοῦ τοῖς τρόποισιν ἔμφυτον. 5*

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 724, 25: *τοῦ αὐτοῦ (praecedit Eur. Hec. 600). 'παῖς ὦν — ἔμφυτον'. vs. 1 ἄπο suspectum, κλέος coniecit Meinekius.*

927

*ὅστις νέος ὦν Μουσῶν ἀμελεῖ,
τόν τε παρελθόντ' ἀπόλωλε χρόνον
καὶ τὸν μέλλοντα τέθνηκε.*

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 728, 19: *Εὐριπίδου κωμικοῦ. 'ὅστις — τέθνηκε'.*

928

*νοῦν ἔχουτος ἦν ἄρα,
φίλον πρίασθαι χρημάτων πολλῶν σαφῆ.
Liban. Epist. 487: *ἐπαινῶν Εὐριπίδην λέγοντα νοῦν**

ἔχοντος εἶναι 'φίλον — σαφῆ'. Theodorus Hyrt. Epist. 81 in *Notices et Extr.* VI p. 40: *Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς δίκαιον εἶναι φησὶ πολλῶν σαφῆ φίλον πρῆσθαι χρημάτων.*

929

ἀλλ' ὦ φίλιπποι Τρωῆες

Longinus de subl. c. 15, 4: ὅμοια καὶ τὰ ἐπὶ τῆς *Κασσάνδρας ἀντῶ* (Euripidi) 'ἀλλ' — Τρωῆες'.

930

οὐκ· ἀλλ' ἔτ' ἔμπνουν 'Αἰδῆς μ' ἐδέξατο.

Lucian. *Necyom.* 2 vol. 1 p. 456: ΦΙΛ. 'Ἡράκλεις, ἐλελήθει Μένιππος ἡμᾶς ἀποθανών· κατ' ἐξ ὑπαρχῆς ἀναβεβίωκεν. ΜΕΝ. 'οὐκ — ἐδέξατο'. Euripidis versum esse docet loci nexus.

931

μὴ κτεῖνε· τὸν ἰκέτην γὰρ οὐ θέμις κτανεῖν.

Lucian. *Pisc.* 3 vol. 1 p. 573: ἐπὶ τὸν *Εὐριπίδην* δὴ μοι καταφευκτέον· τάχα γὰρ ἂν ἐκεῖνος ἐκσώσειέ με. 'μὴ — κτανεῖν'.

932

νῦν οὖν ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με;

Lucian. *Pisc.* 3 vol. 1 p. 573: ΠΛΑΤ. τί δέ; οὐχὶ κακεῖνα *Εὐριπίδου* ἐστίν; οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους (Eur. *Or.* 413); ΔΟΥΚ. 'νῦν — με'. ῥήματος *ma- lim.* Euripideum esse versum e praegressis verbis patet.

933

ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα

Lucian. *Iov. trag.* 1 vol. 2 p. 643, vide fr. 934. e Luciano hunc versum sumpsit Theodorus Prodr. in *Notices et Extr.* VIII, 2 p. 143.

934

τί δ' ἔστι; πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων ἐρεῖς.

Lucian. Iov. trag. 2 vol. 2 p. 643: ΖΕΥΣ. ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα, σύ τ' ὦ Προμηθεῦ, οἶά μ' εἴργασαι κακά. ΑΘΗΝ. τί δ' ἔστι; πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων ἐρεῖς; ΖΕΥΣ. ὦ μεγαλοσμαράγουν στεροπαῖς ῥοῖζημα, τί ῥέξεις; ΗΡΑ. κοίμισον ὄργάν, εἰ μὴ — τὸν Εὐριπίδην ὅλον καταπεπώκαμεν ὥστε σοι ὑποδραματουργεῖν. non dubitavi ex hoc loco duos Euripideos versus acquirere. cf. Schol. Luciani p. 242: μεμυήμεθα γὰρ καὶ αὐτοί, καὶ τοῦτο δὴ τὸ τῶν τραγωδῶν 'πρὸς οἰκεῖον χορὸν ἐρεῖς'.

935

ὄραῖς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα
καὶ γῆν πέριξ ἔχουθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις;
τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.

Lucianus Iov. trag. 41 vol. 2 p. 689: ἄκουσον αὐτοῦ (sc. Εὐριπίδου) τότε παρρησιαζομένου 'ὄραῖς — θεόν'. eosdem versus habent Stob. Ecl. 1, 2, 2 p. 26 Heraclit. Alleg. Hom. c. 23 p. 49 anonymus de Arati interpret. in Petavii Vranol. p. 273 E Athenag. Leg. pro Christ. c. 5 p. 24 Clem. Alex. Strom. V p. 717 Euseb. P. E. p. 681 A Tzetz. Exeg. II. p. 53, 2 (cf. p. 68, 4), item graviter corruptos Probus in Verg. Ecl. 6, 31 p. 11, 8. vs. 1 et 2 afferunt Plut. Mor. p. 601 A 780 D 919 B et Clem. Alex. Protr. p. 21, cf. Schol. II. Ε, 200 p. 392 b 33. vs. 3 respiciunt Lucianus Philop. c. 12 vol. 3 p. 597 et Clemens Alex. Protr. p. 63. Latine locum interpretatur Cicero N. D. 2, 25, 65: *Euripides autem ut multa praeclare, sic hoc breviter:*

*vides sublime fusum immoderatum aethera,
qui tenero terram circumiectu amplectitur?
hunc summum habeto divum, hunc perhibeto Iovem.*

Antiopae esse fragmentum docere videtur Probus in Vergil. Ecl. 6, 31 p. 21, 6 (cf. quae diximus in fr. 226). Ennius in Thyeste p. 48 ed. Ribbeck.: *aspice hoc sublimen candens, quem invocant omnes Iovem.* vs. 2 καὶ γῆν] τὴν γῆν Herwerdenus, ego γαῖαν malim.

936

Ioh. Lydus de mens. 4, 62 p. 94, 10: οὐδὲν γὰρ ἀσφαλὲς οὐδὲ κεκριμένον ἔστιν ἐπὶ τῆς τύχης, ὡς Εὐριπίδης φησὶν. fortasse respicitur Alc. 785: τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἱ προβήσεται, κ᾿στ' οὐ διδακτὸν οὐδ' ἀλίσκεται τέχνη.

937

πυριγενῆς δὲ δράκων ὁδὸν ἡγείται ταῖς τετρα-
μόρφοις
ᾧραις ζευγνὺς ἀρμονία πολύκαρπον ὄχημα.

Macrob. Sat. 1, 17, 59: *solis meatus — iter suum velut flexum draconis involvit, unde Euripides 'πυριγενῆς — ὄχημα'*. Euripidis num ista sint, iure dubitat Lobeckius Aglaoph. p. 463.

938

καὶ Γατα μῆτερ· Ἔστιαν δέ σ' οἱ σοφοὶ
βροτῶν καλοῦσιν ἡμένην ἐν αἰθέρι.

Macrob. Saturn. 1, 23, 8: *haec sola (Ἔστια), quam terram esse accipimus, manet immobilis intra domum deorum, id est intra mundum, ut ait Euripides 'καὶ — αἰθέρι'*. Theol. Arithm. p. 7 Ast.: καὶ δὴ Εὐριπίδης ὡς Ἀναξαγόρου γενόμενος μαθητῆς οὕτω τῆς γῆς μέμνηται ἔστιαν δέ σε οἱ σοφοὶ βροτῶν νομίζουσιν'.

939

ἄελ τι καινὸν ἡμέρα παιδεύεται.

Orion. Flor. 8, 1 p. 261, 18. cf. Posidipp. Com. vol. 4 p. 519: ἡ δ' ἡμέρα ἄελ τι καινὸν εἰς τὸ φροντίζειν φέρει.

940

εὖ ἴσθ', ὅταν τις εὐσεβῶν θύῃ θεοῖς,
κᾶν μικρὰ θύῃ, τυγχάνει σωτηρίας.

Orion Flor. Eurip. 2 p. 264, 22. vs. 1 σάφ' ἴσθ' malim.

941

ἢ πολλὰ καὶ δύσγνωστα βουλεύει θεός.

Orion Flor. Eurip. 3 p. 264, 24.

942

θεοὺς ἀρέσκου· πᾶν γὰρ ἐκ θεῶν τέλος.

Orion Flor. Eurip. 6 p. 265, 5. θεοὺς scripsi, θεοῖς cod.

943

καὶ τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν

Orion Flor. Eurip. 10 p. 265, 17. idem versus cum Eur. Heracl. 297 et 298 coniunctus extat in Stob. Flor. 79, 3: ἐν ταύτῳ (sc. Εὐρ. Ἡρακλείδαις). 'οὐκ ἔστι παισὶ τοῦδε κάλλιον γέρας ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ καγαθοῦ πεφυκέναι καὶ τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν'.

944

ὡς ἠδὲ πατέρα παισὶν ἤπιον κυρεῖν
καὶ παῖδας εἶναι πατρὶ μὴ στυγουμένους.

Orion Flor. Eurip. 12 p. 265, 21.

945

ἦν οἱ τεκόντες τοῦτο γιγνώσκωσ' ὅτι
νέοι ποτ' ἦσαν, ἠπίως τὴν τῶν τέκνων
οἴσουσι Κύπριν, φύντες οὐ σκαιοὶ φύσιν.

Orion Flor. Eurip. 13 p. 265, 23. vs. 2 καὶ τοὶ νέοι ποτ' ἦσαν, ἠπίως τέκνων Meinekius. vs. 3 φύντες scripsi, ὄντες cod.

946

ὅστις πατὴρ πρὸς παῖδας ἐκβαίνει πικρῶς,
τὸ γῆρας οὗτος ἐρματίζεται βαρύν.

Orion Flor. Eurip. 14 p. 265, 26. vs. 1 πικρός Wagner.

947

Philo Iud. Quaest. in Genes. vol. 7 p. 188 ed. Richter.: *optime dixit Epicharmus: quicumque, ait, minus delinquit, optimus est vir; nemo est enim innocens, nemo reprehensionis expers. et Euripides 'quicumque incontinentes sunt et redundat in eis malum inimicitiae et iniustitiae, mali sunt; in quibus autem opposita praevalent, virtute praediti; in aliis vero ita quasi aequalis sit commixtio, ita ut nulli sint qui omnia mala habeant sine ullo bono'. ibid. p. 240: Euripides quoque neminem irreprehensibilem dixit, tamen quibusdam abundantur malitiarum fomenta turpia iniqua, adeo pravis adversantur strenui; quibusdam tamen ita al-trinsecus inest temperantia, ut nonnulli (immo nulli) omnia pessima obtineant absque ullo bono, nonnulli omnia necessaria (expectes nulli omnia bona) sine ullo malo.*

948

εὔξει τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι.

Plat. Epist. 1 p. 309 D: *καί μοι τὸ τοῦ Εὐριπίδου κατὰ καιρὸν ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι σοὶ πραγμάτων ἄλλων ποτὲ ξυμπεσόντων 'εὔξει — παρεστάναι'. in verbis prioribus versum καὶ ξυμπεσόντων πραγμάτων ἄλλων ποτέ latere coniecit Grotius.*

949

Δήμητρος λάτριν

Philodemus περὶ εὐσεβείας in Gomperzii libro *Herkulanische Studien* fasc. 2 p. 42 (Hercul. Vol. coll. alt. II fol. 91): *λέγουσιν δέ τινες — καὶ τὴν Ἐκάτην ὀπαδὸν Ἀρτέμιδος εἶναι, Δήμητρος δὲ λάτριν Εὐριπίδης, Ὅμηρος δ' ἐν τοῖς ὕμνοις πρόπολον καὶ ὀπάονα.*

950

τίς δ' ἔστι δοῦλος τοῦ θανεῖν ἄφροντις ὢν;

Plut. Mor. p. 34 B: *καὶ πάλιν τοῦ Εὐριπίδου λέγοντος 'τίς — ὢν;' ὑπακουστέον ὅτι καὶ περὶ πόνου καὶ περὶ νόσου τὰ αὐτὰ εἴρηκεν. eundem versum afferunt Plut. Mor.*

p. 106 D Clemens Alex. Strom. IV p. 586 Philo Iud. vol. 2
p. 448 Cic. ad Att. 9, 2a, 2.

951

ἐγὼ δ'

οὐδὲν πρεσβύτερον νομί-
ζω τᾶς σωφροσύνας, ἐπεὶ
τοῖς ἀγαθοῖς ἀεὶ ξύνεστι.

Plut. Mor. p. 36 C: καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου παρα-
πλησίως 'ἐγὼ — σύνεστι'. eundem locum habet Stob. Flor.
5, 2. vs. 2 τῆς σωφροσύνης Stob.

952

τιμᾶν τὰν τέτασθε, πλούτῳ δ' ἀρετὰν κατεργά-
σασθαι δοκεῖτ', ἐν ἐσθλοῖς δὲ καθήσεσθ' ἄνολ-
βοι.

Plut. Mor. p. 36 C: καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου παρα-
πλησίως 'ἐγὼ δ' οὐδὲν — σύνεστι' (fr. 951), καὶ τὸ 'τιμᾶν
— ἄνολβοι'. vs. 1 τιμᾶν πέπασθε legendum suspicor. vs. 2
κάθησθ' scripserim.

953

φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἅπαν καλόν.

Plut. Mor. p. 85 A: ἀξιέραστον ἠγούμενοι τὴν ἀρετὴν
ὁμόσε χωρῶμεν αὐτῇ, τὸ Εὐριπίδειον ἐφ' ἐκάστῳ φθειγγό-
μενοι 'φεῦ — καλόν'. eundem versum habet Plut. V. Pomp.
c. 73. cf. Eur. fr. 331, 1.

954

.. ἄλλ' ἐπ' ἄλλη φάρμακον κεῖται νόσῳ·
λυπούμενῳ μὲν μῦθος εὐμενῆς φίλων,
ἄγαν δὲ μωραίνοντι νουθετήματα.

Plut. Mor. p. 102 B: κατὰ γὰρ τὸν σοφὸν Εὐριπίδην
'ἄλλ' ἐπ' — νουθετήματα'. vs. 1 ἄλλ' addit Gataker. vs.
2 et 3 habent Plut. Mor. p. 69 D et Sotion in Stob. Flor. 113,
15. vs. 2 φίλου Stob.

955

μηδ' εὐτύχημα μηδὲν ᾧδ' ἔστω μέγα,
 ὃ σ' ἔξεπαρεῖ μείζον ἢ χρεῶν φρονεῖν,
 μηδ' ἦν τι συμβῆ δυσχερές, δουλοῦ πάλιν·
 ἀλλ' αὐτὸς αἰεὶ μίμνε τὴν σαυτοῦ φύσιν
 σῶζων βεβαίως ὥστε χρυσὸς ἐν πυρὶ. δ

Plut. Mor. p. 102 F: τῶν μὲν γὰρ καλῶς λεγομένων
 ἔστιν ἐν ὑποθήκης μέρει καὶ τοῦτο 'μηδ' εὐτύχημα —
 πυρὶ'. Euripidis esse locum docet Libanius Epist. 471: τοῦ-
 τον οὔτε εὐτυχία πάποτε ἐπῆρεν ἐν δυσκολίᾳ τε οὐκ ἔπτη-
 ξεν Εὐριπίδου μεμνημένος.

956

ὅστις δ' ἀνάγκη συγκεχώρηκεν βροτῶν,
 σοφὸς παρ' ἡμῖν καὶ τὰ θεῖ' ἐπίσταται.

Plut. Mor. p. 116 F: καὶ ὁ Εὐριπίδης 'ὅστις δ' — ἐπί-
 σταται'. eosdem versus habet Epictet. Enchir. 52, quo de
 loco Simplicius vol. 4 p. 523: τὸ δεύτερον δὲ ἔστι μὲν Εὐ-
 रिπίδου τοῦ τραγικοῦ.

957

ὁ βίος γὰρ ὄνομ' ἔχει πόνος γεγῶς

Plut. Mor. p. 120 A: ἄωρος ἐτελεύτησεν· οὐκουν εὐ-
 ποτμότερος διὰ τοῦτο καὶ κακῶν ἀπειρατός ἐστιν; ὁ βίος
 γάρ, φησὶν Εὐριπίδης, ὄνομ' ἔχει, πόμος γεγῶς· οὗτος δ'
 ἐπὶ τῆς εὐανθεστάτης ἡλικίας προαπεφοίτησεν κτέ. ὁ βίος]
 βίος malim.

958

εἴης μοι, μέτριον δέ πως
 εἴης μηδ' ἀπολείποις.

Plut. Mor. p. 132 B: πρὸς δὲ τὸν οἶνον, ἅπερ Εὐριπίδης
 πρὸς τὴν Ἀφροδίτην, διαλεκτέον 'εἴης μοι — ἀπολείποις'.

959

Ἐκάτης ἄγαλμα φωσφόρου κύων ἔσει.

Plut. Mor. p. 379 D: Ἕλληνες μὲν γὰρ ἔν γε τούτοις λέγουσιν ὀρθῶς καὶ νομίζουσιν, ἱερὸν Ἀφροδίτης ζῶον εἶναι τὴν περιστεράν καὶ τὸν δράκοντα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὸν κόρακα τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ τὸν κύνα τῆς Ἀρτέμιδος, ὡς Εὐριπίδης Ἐκάτης — ἔσει'. locum repetit Aristoph. Com. 2 p. 1195 ap. Eust. Od. p. 1467, 37: καὶ κύων ἀκράχολος Ἐκάτης ἄγαλμα φωσφόρου γενήσομαι. cf. Hesych. vv. ἄγαλμα Ἐκάτης et Ἐκάτης ἄγαλμα.

960

οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης,
μή μ' ἄφρονα κρίνης ἢ διδοῦς αἰτεῖν δοκῶ.

Plut. Mor. p. 384 D: στιχιδίους τισὶν οὐ φαύλως ἔχουσιν, ὃ φίλε Σαραπίων, ἐνέτυχον πρώην, ἃ Δικαίαρχος Εὐριπίδην οἶεται πρὸς Ἀρχέλαον εἰπεῖν, 'οὐ βούλομαι — δοκῶ'. poetae nomen omittit Comp. Men. et Philem. p. 358, ubi haec extant: αἰσχύνομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι φίλω, μή μ' ἄφρονα κρίνη καὶ διδοῦς αἰτῶν δοκῶ. cf. Gregor. Naz. vol. 2 p. 154 C: μισῶ πένητα πλουσίω δωρούμενον.

961

ὃ δ' ἄρτι θάλλων σάρκα διοπετιῆς ὅπως
ἀστήρ ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφείς ἐς αἰθέρα.

Plut. Mor. p. 416 E: ἡ δὲ φύσις αἰσθητὰς εἰκόνας ἐξέθηκε — ὡς Εὐριπίδης εἵκασεν ἐν οἷς εἶπεν 'ὃ δ' — αἰθέρα'. Plut. Mor. p. 1090 C: σφαλερὸν γὰρ ἢ ἐπ' ἄκρον εὐεξία, φησὶν Ἰπποκράτης. 'ὃ δ' ἄρτι — ἀστήρ ἀπέσβη' κατὰ τὸν Εὐριπίδην. vs. 1 σαρκὶ p. 1090.

962

ἀλλ' ἀνοιστέος λόγος

Plut. Mor. p. 431 A: ἀλλ' ἀνοιστέος ὁ λόγος, ὡς ὁ αὐτὸς ἀνὴρ φησὶν (sc. Εὐριπ.) ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν. p. 390 C: ἀλλ' ἀνοιστέος ὁ λόγος, ὡς Εὐριπίδης φησὶν. cf. Herc. F. 1221: ἐκεῖσ' ἀνοιστέον, quem locum respici putabat Matthiae.

963

μάντις δ' ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς.

Plut. Mor. p. 432 C: οὐ γάρ, ὡς Εὐριπίδης φησί, 'μάντις ἄριστος — καλῶς'. Appian. B. Civ. 2, 153: τοῦ δὲ τὸ ἱαμβεῖον εἰπόντος, ὅτι 'μάντις ἄριστος — καλῶς'. Appian. Expr. Alex. 7, 16, 6: τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι αὐτοῖς λόγον τοῦ Εὐριπίδου τοῦ ποιητοῦ ἔπος, ἔχει δὲ τὸ ἔπος Εὐριπίδῃ ὡςδε 'μάντις δ' ἄριστος — καλῶς'. Cic. ad Att. 7, 13 a, 4 om. p. nom.: μάντις δ' ἄριστος. Gregorius Naz. vol. 1 p. 122 A (Socrates Hist. eccl. 3, 23 p. 163 A Niceph. Callist. Hist. eccl. 10, 37 vol. 2 p. 91 D): εἶπερ μάντις ἄριστος ὅστις εἰκάζειν οἶδε καλῶς. Menandro (Com. 4 p. 288) versus tribuitur in Schol. Aristid. p. 403. Plut. Mor. p. 399 A: ὁ μὲν εἰκάζων καλῶς, ὃν ἄριστον μάντιν ἀνηγόρευκεν ἢ παροιμία. Latine reddit Cic. de div. 2, 5, 12: *est quidam Graecus vulgaris in hanc sententiam versus 'bene qui coniciet, vatem hunc perhibeto optimum'*.

964

τῶν ἄγαν γὰρ ἄπτεται
θεός, τὰ μικρὰ δ' εἰς τύχην ἀφείς ἐᾷ.

Plut. Mor. p. 464 A: ὁ μὲν οὖν θεός, ὡς Εὐριπίδης φησί, τῶν ἄγαν ἄπτεται, 'τὰ μικρὰ — ἐᾷ'. p. 811 D: ὡς ὁ τοῦ κόσμου βασιλεὺς 'τῶν ἄγαν γὰρ ἄπτεται θεός, τὰ — ἐᾷ' κατὰ τὸν Εὐριπίδην. vs. 2 ἀφείς] ἀνεῖς p. 811.

965

χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν.

Plut. Mor. p. 480 D: 'χαλεποὶ — ἀδελφῶν', ὡς Εὐριπίδης εἶρηκεν, ὄντες χαλεπώτατοι τοῖς γονεῦσιν αὐτοῖς εἰσιν. Aristot. Polit. 8, 7 p. 1328 a 15: ὅθεν εἶρηται 'χαλεποὶ γὰρ πόλεμοι ἀδελφῶν'.

966

ἀκόλαστα πάντα γίννεται δούλων τέκνα.

Plut. Mor. p. 526 C: οὐ γὰρ μόνον κατὰ τὸν Εὐριπίδην

‘ἀκόλαστα — τέκνα’, ἀλλὰ καὶ μικρολόγων. Diog. L. 4, 35 de Arcesilao: στῶμύλου δὲ ἀγεννοῦς πράγματα αὐτῷ παρέχοντος ἔφη ‘ἀκόλασθ’ ὁμιλεῖν γίγνεται δούλων τέκνα’.

967

ἡ γὰρ σιωπὴ τοῖς σοφοῖσιν ἀπόκρισις.

Plut. Mor. p. 532 F: τὴν γὰρ σιωπὴν ὁ μὲν Εὐριπίδης φησὶ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισιν εἶναι. *versum ipsum habemus in Men. mon. 222. σοφοῖσιν scripsi, σοφοῖς vel σοφοῖς ἐστ’ libri.*

968

εἰ δ’ ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι,
οὐδεὶς ἂν αὐτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο·
νῦν δ’, ἐκ βαθείας γὰρ πάρεστιν αἰθέρος
λαβεῖν ἀμοχθεῖ, πᾶς τις ἤθεται λέγων
τά τ’ ὄντα καὶ μή· ζημίαν γὰρ οὐκ ἔχει. 5

Plut. Mor. p. 539 B: ὁ γοῦν Εὐριπίδης εἰπὼν ‘εἰ δ’ — οὐκ ἔχει’, φορτικωτάτῃ κέχρηται μεγαλαυχία. vs. 3 et 4 respicit Philodemus περὶ παρρησίας in Hercul. Vol. V col. 18 p. 35: οὐκ ἀνούμενοι τοὺς λόγους, ἀλλ’ ἐκ βαθείας αἰθέρος ἀμοχθεῖ λαμβάνοντες. vs. 4 ἀμισθὶ Plut.

969

οὔτοι προσελθοῦσ’ ἢ Δίκη σε, μὴ τρέσῃς,
παίσει πρὸς ἦπαρ οὐδὲ τῶν ἄλλων βροτῶν
τὸν ἄδικον, ἀλλὰ σίγα καὶ βραδεῖ ποδὶ
στείχουσα μάρψει τοὺς κακοὺς, ὅταν τύχη.

Plut. Mor. p. 549 A: ὅθεν Εὐριπίδης ἄτοπος εἰς ἀποτροπὴν κακίας τούτοις χρώμενος ‘οὔτοι — τύχη’. Stob. Ecl. 1, 3, 21 p. 114: Εὐριπίδου. ‘οὔτοι — τοὺς κακοὺς αἰεὶ βροτῶν’. vs. 1 μὴ τρέσῃς] πᾶποτε Stob. vs. 3 respicit Plut. Mor. p. 549 D: ἡ δὲ ἀτρέμα καὶ βραδεῖ ποδὶ κατ’ Εὐριπίδην καὶ ὡς ἔτυχεν ἐπιπίπτουσα Δίκη. item Anna Comn. vol. 1 p. 17, 20: οὐχ ὅτι βραδεῖ ποδὶ κατὰ τὴν τραγωδίαν ἔστιχεν. vs. 4 ὅταν τύχη] αἰεὶ βροτῶν Stob.

970

τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τοὺς ἐγγόνους
οἱ θεοὶ τρέπουσιν.

Plut. Mor. p. 556 E: ἃ γὰρ Εὐριπίδης ἐγκαλεῖ καὶ παρρησιάζεται πρὸς τοὺς θεοὺς τὰ τῶν τεκόντων σφάλματα εἰς τοὺς ἐγγόνους τρέποντας, αἰτιᾶσθαι νόμιζε καὶ τοὺς σιωπῶντας ἡμῶν. cf. p. 562 F: ὅθεν οὐδὲ πάντα τὰ τῶν τεκόντων σφάλματα εἰς τοὺς ἐγγόνους οἱ θεοὶ τρέπουσιν· ἀλλ' ἐὰν μὲν ἐκ φαύλου γένηται χρηστός κτέ.

971

εἰ δὲ πάρεργον χρῆ τι κομπάσαι, γύναι,
οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὖ κεκραμένον,
ἴν' οὐτ' ἄγαν πῦρ οὔτε χεῖμα συμπίτνει·
ἃ δ' Ἑλλάς Ἀσία τ' ἐκτρέφει κάλλιστα, γῆν
δέλεαρ ἔχοντες τήνδε συνθηρεύομεν.

Plut. Mor. p. 604 E: τίς γὰρ εἴρηκε τῆς ἐαυτοῦ πατρὶδος ἐγκώμιον τοιοῦτον οἶον Εὐριπίδης; ἢ πρῶτα — ἐξαγάγιμοι' (fr. 362). 'εἰ δὲ πάρεργον — συνθηρεύομεν'. ἀλλ' ὁ ταῦτα γράψας εἰς Μακεδονίαν ᾤχετο καὶ παρ' Ἀρχελάφῳ κατεβίωσεν. Plutarchus duos diversarum fabularum locos attulit: itaque non opus erit Dobraei coniectura (vs. 1) κομπάσαι γυναῖκα χρῆ. vs. 1 εἰ δ' οὖν (vel αὖ) πάρεργον Dobraeus, ego εἰ δ' ἐκ παρέργου malim.

972

πολλοὺς δὲ βροντῆς τραῦμ' ἄναιμον ᾤλεσεν.

Plut. Mor. p. 666 C: πολλοὺς γάρ, ὡς ὁ Εὐριπίδης φησὶν, 'βροντῆς — ᾤλεσε'. Theo Smyrn. de musica c. 2 p. 75: ὡς τις φησὶ 'πολλοὺς δὲ — ᾤλεσε'. τραῦμ' Theo, πνεῦμ' Plut.

973

οἶνος περάσας πλευμόνων διαρροάς

Plut. Mor. p. 699 A: Εὐριπίδης δὲ σαφῶς δήπου λέγων 'οἶνος — διαρροάς', δηλὸς ἐστὶν Ἐρασιστράτου βλέπων τι

ἄξιον. Macrob. Saturn. 7, 15, 23: *Euripides vero huius rei manifestissimus adstipulator est, 'οἶνος — διαρροάς'*. cf. Plut. Mor. p. 1047 D: τῶν ποιητῶν Εὐριπίδην Ἀλκαῖον Εὐπολιν Ἐρατοσθένην, λέγοντας ὅτι τὸ ποτὸν διὰ τοῦ πνεύμονος διέξεισι.

974

ἄλλην θέλουσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν.

Plut. Mor. p. 713 D: οὐ γὰρ μόνον ὅσοι τὴν σωτηρίαν οἴκοι καὶ παρ' αὐτῶν ἔχοντες 'ἄλλην — λαβεῖν', ὡς Εὐριπίδης εἶπεν, ἀβέλτεροί εἰσιν, ἀλλὰ καὶ ὅσοι — ἔξωθεν ἐπάγειν τὰ τέρποντα φιλοτιμοῦνται.

975

ὁ πετόμενος ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα γοργοφόνος

Plut. Mor. p. 747 D: πολλὰς δὲ καὶ συνθέσεις τῶν ὀνομάτων κατὰ μέλη μιμητικῶς σχηματίζουσι, ὡς Εὐριπίδης 'ὁ — γοργοφόνος'.

976

πλούτῳ χλιδῶσα θνητὰ δ', ὧ γύναι, φρόνει.

Plut. Mor. p. 755 B: τὸν μὲν Ζεύξιππον ὁ πατὴρ ἔφη γελάσαι καὶ εἰπεῖν ἅτε δὴ καὶ φιλευριπίδην ὄντα, 'πλούτῳ — φρόνει'.

977

εἶθ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δυστήνων βροτῶν.

Plut. Mor. p. 802 A: μηδὲ πολλάκις δέηται τῶν Εὐριπιδείων ἐκείνων 'εἶθ' — βροτῶν'.

978

τέκτων γὰρ ὦν ἐπρασσεσ οὐ ξυλουργικά.

Plut. Mor. p. 812 E: ὁ δὲ — πρὸς ὃ μὴ πέφυκε μηδὲ ἤσκηται προσάγων αὐτὸν — προσακούει τὸ τοῦ Εὐριπίδου 'τέκτων — ξυλουργικά'.

979

ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος

Plut. Mor. p. 965 E: *εἶτα κατ' Εὐριπίδην ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος ἐπὶ τούτῳ ταγείς τὰ χερσαῖα προεισάγει δίκαια τῶν ἐνάλων.* Plut. Mor. p. 644 D: *πανσώμεθα τὰς Μοίρας ἀτιμάζοντες καὶ τὸν τῆς τύχης παῖδα κλῆρον, ὡς Εὐριπίδης φησὶν.* vulgo integer versus ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος ἐπὶ τούτῳ ταγείς Euripidi tribuitur: at ἐτάγην forma ab Atticorum usu aliena est.

980

φίλης τ' ὀπώρας διπτύχους ἤρός τ' ἴσους

Plut. Mor. p. 1028 F: *εἰ δὲ ὀρθῶς ὁ Εὐριπίδης διορίζεται θέρους τέσσαρας μῆνας καὶ χειμῶνος ἴσους, 'φίλης — ἴσους', ἐν τῷ διὰ πασῶν αἰ ὥραι μεταβάλλουσιν.*

981

*ἀλλ' ἔστι, κεῖ τις ἐγγελαῖ λόγῳ,
Ζεὺς καὶ θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη.*

Plut. Mor. p. 1040 B: (Chrysippus) *ἐπαινεῖ πάλιν ἐν ἄλλοις καὶ προφέρεται τὰ τοῦ Εὐριπίδου ταυτὶ πολλάκις 'ἀλλ' — πάθη'. vs. 1 ἐγγελαῖ τῶμῳ λόγῳ scribendum videtur.*

982

ἀμφίπολος Ἄρεος ἀνιέρου

Plut. Comp. Demetr. et Anton. c. 2: *κοιμίζων δὲ τοὺς θιάσους καὶ τὰ βακχεῖα καταπαύων ἀμφίπολος Ἄρεος ἀνιέρου κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἐγένετο (Demetrius).*

983

φίλων λαβεῖν γὰρ πείραν οὐ σμικρὸν κακόν.

Plut. V. Fabii c. 17: *οὐ μόνον δ' ἦν ἄρα τὸ φίλων πεῖραν λαβεῖν, ὡς Εὐριπίδης φησὶν, οὐ σμικρὸν κακόν, ἀλλὰ καὶ τὸ φρονίμων στρατηγῶν.* cf. Philem. Com. 4 p. 31: *εὐχου μὴ λαβεῖν πεῖραν φίλων.*

984

εἰ δὲ θανεῖν θέμις, ὧδε θανεῖν καλόν,

εἰς ἀρετὴν καταλυσάμενους βίον.

Plut. Comp. Pelop. et Marc. c. 3: ἄριστον μὲν γὰρ νικῶντα σώζεσθαι τὸν στρατηγόν, εἰ δὲ θανεῖν, εἰς ἀρετὴν καταλύσαντα βίον, ὡς Εὐριπίδης φησὶν. Plut. Mor. p. 24 D om. p. nom.: 'εἰ δὲ — βίον'.

985

πολλοῖσι πολλήν, δις τόσοις δὲ πλείονα

Plut. V. Solon. c. 22: Λυκούργῳ καὶ πόλιν οἰκοῦντι καθαράν ὄχλου ξενικοῦ καὶ χώραν κεκτημένῳ 'πολλοῖσι — πλείονα' κατ' Εὐριπίδην, καὶ τὸ μέγιστον εἰλωτικοῦ πλήθους — περικεχυμένου τῇ Λακεδαίμονι, καλῶς εἶχεν — τοὺς πολίτας συνέχειν ἐν τοῖς ὄπλοις.

986

αἰεὶ πρασίμοχοι κοῦποθ' ἦσυχαι δορί

Polyb. 5, 106: οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως αἰεὶ ποτε Πελοποννήσιοι — κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἦσαν αἰεὶ πρασίμοχοί τινες καὶ οὔποτε ἦσυχαι δορί. αἰεὶ πρασίμοχοι AB, αἰεὶ πρυσίμοχοι FDE, αἰεὶ πλησίμοχοι C¹, ἀμπρευσίμοχοι temptam, περισσόμοχοι Heimsoethius.

987

ἀγήρων ἀρετὴν

Pollux 2, 14: ὡς καὶ Εὐριπίδης τὴν ἀγήρων ἀρετὴν (τροφὴν al.), καὶ Δημοσθένης τιμὰς ἀγήρων.

988

Ζεὺς συγγένειος

Pollux 3, 5: καὶ Ζεὺς τις συγγένειος ὃ τὰ τῆς συγγενείας δίκαια ἐφορῶν παρ' Εὐριπίδην.

989

.. λίνου κλωστήρα περιφέρει λαβῶν

Pollux 7, 31: κλωστήρ· οὕτω δὲ καὶ τὴν περιστροφὴν τοῦ λίνου Εὐριπίδης ὠνόμασεν 'λίνου — λαβῶν'.

990

κορμοῖσι πεύκης

Pollux 7, 109: καὶ Εὐριπίδης λέγει 'κορμοῖσι πεύκης'.

991

λῦε πηκτὰ δωμάτων

Pollux 10, 27: τῷ δὲ κλειῖσαι ἴσον καὶ τὸ πακτοῦν καὶ τὸ ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας ἐστίν, ὥσπερ τῷ ἀνοίγειν ταῦτόν τὸ λύειν, ὡς ἔφη Εὐριπίδης 'λῦε πηκτὰ δωμάτων'. Aristophanes Ach. 479 Euripidem dicentem facit: ἀνήρ ὑβρίζει· κλειῖε πηκτὰ δωμάτων.

992

Porphyr. de abst. 3, 25: συγγενὲς ἡμῖν τὸ τῶν λοιπῶν ζώων γένος· καὶ γὰρ τροφαὶ πᾶσαι αἱ αὐταὶ πᾶσιν αὐτοῖς καὶ πνεύματα ὡς Εὐριπίδης καὶ φοινλους ἔχει ῥοὰς τὰ ζῶα πάντα, καὶ κοινούς ἀπάντων δείκνυσι γονεῖς, οὐρανὸν καὶ γῆν. in his Euripidea esse 'φοινλους ἔχει ῥοὰς | τὰ ζῶα πάντα' coniecit Valck., cf. αἵματός τε φοίνλου ῥοὰς Eur. Suppl. 690; vide tamen an Porphyrius respiciat fr. 836.

993

ἐγὼ δ' ἐμός εἰμι

Priscianus Inst. XVII, 110: *in una autem eademque persona possessor simul et possessio intransitive intellegi non potest, nisi figurate dicat aliquis.* — Euripides 'ἐγὼ δ' ἐμός εἰμι'. similiter XVII, 198. videtur Apollodori comici versus indicari, quem servavit Donatus in Terent. Phorm. 4, 1, 21 sic scriptum: ἐγὼ γὰρ εἰμι μόνος τῶν ἐμῶν ἐμός. coniunctis Prisciani et Donati lectionibus correxerim ἐγὼ δ', ἐμός γὰρ εἰμι τῶν ἐμῶν μόνος.

994

οὐχ ἐσπέρας φάσ', ἀλλὰ καὶ μεσημβρίας
τούτους ἀφεστήκασιν ἡμέραν τρίτην.

Priscianus Inst. XVIII, 166: *Latini despero illam rem.*

— *Εὐριπίδης* 'οὐχ ἐσπέρας — τρίτην'. eosdem versus affert Priscianus Inst. XVIII, 194. verba μεσημβρίας τούτους ἀφαισθήκασιν habet Etym. Voss. p. 332 B ed. Gaisf. sive Philem. Lex. p. 265 locus obscurissimus.

995

λευκούς λίθους ἔχοντες ἀνχοῦσιν μέγα.

Proverb. append. 3, 69: *λίθων χαλῆ· ἄργυρος καὶ χρυσός. καὶ γὰρ Εὐριπίδης φησί 'λευκούς — μέγα'*. eadem Phot. Lex. p. 223, 16 et Suidas v. *λίθων χαλῆ*. omisso poetae nomine versum repetit Suid. v. *λευκούς λίθους. ἔχοντες*] φέροντες codex Vat. 482.

996

.. τί σιγᾶς; μῶν φόνον τιν' εἰργάσω;

Schol. Aesch. Eum. 276: *καὶ παρ' Εὐριπίδῃ 'τί — εἰργάσω'*.

997

γλαυκῶπις τε στρέφεται μήνη

Schol. Apoll. Rh. 1, 1280 de v. *γλαυκῶπις*: *καὶ Εὐριπίδης ἐπὶ τῆς σελήνης ἐχρήσατο 'γλαυκῶπις — μήνη'*. Plut. Mor. p. 934 D: *γλαυκῶπιν αὐτὴν (lunam) οἱ ποιηταὶ καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀνακαλοῦνται*.

998

ἥπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλον πόδα

Schol. Apoll. Rh. 4, 71: *ἥπειρος λέγεται πᾶσα γῆ καταχρηστικῶς· κυρίως δὲ ἡ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα, ὡς φανερόν Εὐριπίδης πεποίηκεν 'ἥπειρον — χθόνα'*. similiter Phot. Lex. p. 72, 14 Anecd. Paris. vol. 4 p. 169, 33 Anecd. Bachm. vol. 1 p. 251, 23 Suid. v. *ἥπειρος* Zon. Lex. p. 1001. πόδα] *χθόνα* Schol. Apoll. eiusdem versus diversam scripturam habemus in Anecd. Paris. vol. 4 p. 183, 11 et Etym. Gud. p. 247, 6: *καὶ Εὐριπίδης φησὶν*

ἥπειρον εἰς ἄπειρον ἐξεπλεύσαμεν.

quicum consentit fere Iohannes Philoponus in Aristot. Meteor.

fol. 80 ed. Ald.: ἡ γῆ — *μεγίστη ὑπάρχουσα καὶ διὰ τὸ μέγεθος ἡπειρος οἶονεὶ ἄπειρος ὀνομαζομένη, οἷόν ἐστι τὸ ἡπειρον εἰς ἄπειρον εἰσεπλεύσαμεν*.

999

ἑῷος ἦνίχ' ἱππότας ἐξέλαμψεν ἀστήρ

Hephaest. p. 98 (Schol. Ar. Eq. 756): τὸ καλούμενον *Εὐριπίδειον* τεσσαρεσκαίδεκάσύλλαβον, οἷον παρὰ μὲν αὐτῷ *Εὐριπίδῃ* ἑῷος — ἀστήρ'. *ἱππότας* Hephaest., *ἱππότης* Schol. Ar.

1000

τί χρέος ἔβα δῶμα;

Schol. Ar. Nub. 30: ἀτὰρ *τί χρέος ἔβα με]* — *Εὐριπίδης* ἑῷος ἔβα δῶμα'. cf. Eur. Herc. F. 530: *τί καινὸν ἦλθε δωμασιν χρέος;*

1001

ἀεὶ ποτ' ἐστὶ σπέρμα κηρύκων λάλον.

Schol. Eur. Or. 895: καὶ ἐν ἄλλοις κατὰ τῶν κηρύκων λέγει, ὅτι ἑῷος — λάλον'.

1002

τὸ μὲν τέθνηκε σῶμα· τοῦτο δ' ἀναβλέπει.

Schol. Eur. Tro. 628: ἔθος ἐστὶ τῷ *Εὐριπίδῃ* τῷ βλέπειν χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ ζῆν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ τὸ μὲν — ἀναβλέπει'. σῶματος, τὸ δ' αὐτὸ βλέπει scribendum suspicor, et αὐτὸ βλέπει ante me suasit Cobetus.

1003

πόλεως μὲν ἀρχῶ, φωτὶ δ' οὐκ ἔτη πρέπων

Schol. A II. Z, 239 de ἔτης: δῆλον ὅτι διὰ τοῦτο συγκαταθετέον τῷ *Ἀσκαλωνίτῃ* ψιλοῦντι. παρὰ γοῦν τῷ *Αἰσχύλῳ* (fr. 368) οὕτως εὔρομεν — καὶ παρ' *Εὐριπίδῃ* τὸ ἑῷος — πρέπων'. Eust. II. p. 641, 59: καὶ *Εὐριπίδης* ἑῷος — πρέπων'. πόλεως μὲν ἀρχῶ pro πόλει μὲν ἀρχων Th. Gomperzius.

1004

αἰεὶ δὲ μήτηρ φιλότεκνος μάλλον πατρός·
ἢ μὲν γὰρ αὐτῆς οἶδεν ὄνθ', ὃ δ' οἴεται.

Schol. Od. δ, 387: τὰ μὲν περὶ τῶν μητέρων ἐκ γενέσεως ἱκανὰ φησὶν Ὅμηρος ἔχειν τεκμήρια, τὸ δὲ τῶν πατέρων ἀδιόριστον εἶναι — ὄθεν καὶ Εὐριπίδης 'αἰεὶ δὲ — οἴεται'. eosdem versus praebent Schol. Od. α, 215 Eust. Od. p. 1412, 14 Schol. Hermog. in Rhet. Gr. vol. 7 p. 765, 24, denique qui Menandro non recte tribuit Stobaeus Flor. 76, 7.

1005

Schol. Pind. Isthm. 4, 104 de Herculis ex Megara filiis: καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ διαλλάττουσι· Διονύσιος μὲν ἐν πρώτῳ Κύκλων Θηρίμαχον καὶ Δηικόωντα, Εὐριπίδης δὲ προστίθησιν αὐτοῖς καὶ Ἀριστόδημον. 'tres filios Herculis ex Megara commemorat Eur. Herc. F. 774 994, sed nomina non prodit. deperditum igitur drama grammaticus spectat'. BOECKHIVS.

1006

τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν.

Schol. Pind. Nem. 1, 13: ἄκρως ἔνδοξος ὁ εὐτυχῆς. καὶ Εὐριπίδης 'τὸν — νομίζομεν'. om. poetae nomen Stob. Ecl. 1, 6, 12 p. 198 et Simplicius in Aristot. Phys. ausc. fol. 73 b. cf. Men. mon. 497.

1007

ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστὶν ἐν ἐκάστῳ θεός.

Schol. Pind. Nem. 6, 7: ἐμφορές τι ἔχομεν τοῖς θεοῖς· ἢ κατὰ νοῦν. θεὸς γὰρ τις ἐν ἡμῖν κατὰ τὸν Εὐριπίδην. Cic. Tusc. 1, 26, 65: ergo animus, ut ego dico, divinus, ut Euripides audet dicere, deus est. Theo Rhet. vol. 1 p. 212: οἶον Εὐριπίδης ὁ ποιητῆς τὸν νοῦν ἡμῶν ἐκάστου ἔφησεν εἶναι θεόν. Nemesius Emes. de N. H. p. 348 sq.: Εὐριπίδης δὲ καὶ Μένανδρος ἐν ἐνλοῖς τὸν νοῦν τὸν ἐν ἐκάστῳ φασὶ προνοεῖν ἐκάστου, θεῶν δὲ μηδένα. Men. mon. 434: 'ὁ νοῦς γὰρ — θεός'. Tzetz. Exeg. II. p. 53, 6: ὁ Μένανδρος

πάλιν φησὶν 'ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστὶν ἐκάστῳ θεός'. Plut. Mor. p. 999 E: καθάπερ Μένανδρος 'ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ὁ θεός'. Iambl. Protr. c. 8 p. 138: ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ὁ θεός, εἴτε Ἐρμότιμος εἴτε Ἀναξαγόρας εἶπε τοῦτο καὶ ὅτι 'ὁ θνητὸς αἰῶν μέρος ἔχει θεοῦ τινος'. Men. Com. vol. 4 p. 72: θεός ἐστὶ τοῖς χρηστοῖς αἰεὶ ὁ νοῦς γάρ, ὡς ἔοικεν, ὡ σοφώτατοι. p. 90: ο νοῦς γὰρ ἐστὶν ὁ λαλήσων θεός. cf. Marcus Anton. 12, 26: ἐπελάθου δὲ καὶ τοῦ ὅτι ὁ ἐκάστου νοῦς θεός. Iulianus p. 68 D: νῶ καὶ φρονήσει καὶ τὸ ὄλον τῶ ἐν ἡμῖν θεῶ. idem p. 196 D ἄλλ' ὅτι τῶ λόγῳ καὶ τῶ ἐν ἡμῖν θεῶ τοῦτ' ἐστὶ τῶ νῶ ταῦτά ἐστὶν ἀπόρρητα. Hermes Poemandr. c. 12 p. 100: οὗτος δὲ ὁ νοῦς ἐν μὲν ἀνθρώποις θεός ἐστὶ. Theophil. ad Autol. 2, 4 p. 54: θεὸν εἶναι μόνον φασὶ τὴν ἐκάστου συνείδησιν.

1008

δούλοισι γάρ τε ζῶμεν οἱ ἐλεύθεροι.

Schol. Pind. Pyth. 4, 71: ἐπειδὴ δὲ οἱ οἰκέται τῶν δεσποτῶν τοὺς πόνους διαλύουσι τῇ θεραπείᾳ, λυσιπόνους αὐτοὺς ἐκάλεσεν, ὡς Εὐριπίδης 'δούλοισι — ἐλεύθεροι'. versus nondum emendatus.

1009

ὃ δ' ἐσφαδάξεν οὐκ ἔχων ἀπαλλαγάς.

Schol. Soph. Ai. 833: ἀσφαδάστω — καὶ παρ' Εὐριπίδῃ 'ὃ δ' — ἀπαλλαγάς'.

1010

Schol. Soph. Trach. 172 de Dodonaeis columbis: Εὐριπίδης τρεῖς γεγονέναι φησὶν αὐτάς· οἱ δὲ δύο.

1011

Serv. Verg. A. 7, 337: tibi nomina mille] — secundum Euripidem, in cuius tragoedia dicit Furia se non esse unius potestatis, sed se fortunam, se Nemesis, se fatum, se esse necessitatem.

- 1012

Αἰθέρα καὶ Γαῖαν πάντων γενέτειραν αἰίδω.

Sextus Empir. p. 539, 15: ἐκ γῆς δὲ καὶ αἰθέρος (γεγενησθαι τὰ πάντα) Εὐριπίδης, ὡς πάρεστιν ἐκδέξασθαι ἐκ τοῦ λέγειν αὐτὸν 'αἰθέρα — αἰίδω'. Hippol. Ref. haeres. p. 498 ed. Gott.: ἐκ γῆς δὲ καὶ αἴερος Εὐριπίδης, ὡς πάρεστιν ἐπιγνώσθαι ἐκ τοῦ λέγειν αὐτὸν 'αἰθέρα — αἰίδω'.

1013

φθείρουσιν ἦθη χρήσθ' ὀμιλίαι κακαί.

Socrates Hist. eccl. 3, 16 p. 155 D: ἀλλὰ καὶ τὸ 'φθείρουσιν — κακαί' δείκνυσι μὴ ἀνήκοον (Παῦλον) τῶν Εὐριπίδου δραμάτων τυγχάνοντα. omisso poetae nomine hunc versum afferunt Paulus Epist. ad Corinth. 1, 15, 33 Clemens Alex. Paed. II p. 198 et Strom. I p. 350 Eusebius P. E. VI p. 249 A Gregorius Naz. vol. 2 p. 191 B Cyrill. c. Iul. I p. 3 C Theodoretus vol. 2 p. 1343 Isidorus Pelus. Epist. 4, 35 Athanasius vol. 1 p. 914 A Iohannes Chrysost. vol. 1 p. 565 A vol. 2 p. 909 C vol. 4 p. 42 B p. 151 C vol. 5 p. 142 E vol. 7 p. 35 B vol. 8 p. 457 C vol. 11 p. 602 D vol. 12 p. 274 Photius Epist. 165 p. 232. cf. Men. mon. 738 et Anecd. Oxon. vol. 4 p. 303, 27. Latine reddidit Tertullianus ad uxorem I, 8: *memor illius versiculi sanctificati per apostolum 'bonos corrumpunt mores congressus mali'*. Menandro (Com. 4 p. 132) tribuit Photius Quaest. Amphiloeh. 151 in Maii Script. vet. nov. coll. vol. 9 p. 102. item Hieronymus tom. 3 fol. 148 D ed. Basil.: *in alia quoque epistola Menandri ponit senarium 'φθείρουσιν — κακαί'*. cf. Hieronym. tom. 5 fol. 86 D tom. 9 p. 185 B p. 248 C.

1014

*θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν
οὐδ' εἰς τὸ μείζον ἦλθε· τὰς θνητῶν δ' ἐγὼ
χαίρειν κελεύω θεῶν ἄτερ προθυμίας.*

Stob. Ecl. 1, 2, 17 p. 36 sine lemm.: 'θεοῦ — προθυμίας'. vs. 1 recurrit in Men. mon. 250 (Anecd. Boiss. vol. 1

p. 155), ubi θεοῦ γὰρ χωρὶς οὐδείς εὐτυχεῖ βροτῶν. item in Anth. Pal. 10, 107: *Εὐριπίδου*. 'θεοῦ μὲν ἔκτος οὐδείς (οὔτις Iacobs.) εὐτυχεῖ βροτός'. cf. Ioh. Lydus de mens. 4, 7 p. 55, 6. vs. 2 μείον ante Valckenarium. vs. 3 προμηθίας Valckenarius.

1015

τὰ πλεῖστα θνητοῖς τῶν κακῶν ἀνθαίρετα.

Stob. Ecl. 2, 7, 11 p. 340: 'τὰ πλεῖστα — ἀνθαίρετα'. insequenti Euripidis loco τοῦ αὐτοῦ praefiguratur. idem versus legitur in Men. mon. 499.

1016

*οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτήμα τιμιώτερον·
οὐ γὰρ πέφυκε δοῦλον οὔτε χρημάτων
οὔτ' εὐγενείας οὔτε θωπείας ὄχλου.
ἀρετὴ δ', ὅσῳ περ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι θέλῃς,
τοσῶδε μᾶλλον αὖξεται τελουμένη.* 5

Stob. Flor. 1, 6 sine lemmate: 'οὐκ ἔστιν — τελειομένη'. Euripidis esse locum docet Orion Flor. Eurip. 21 p. 266, 21. vs. 3 εὐγενείας] ἀσφαλείας Stob. ὄχλου] ὄχλων Or. vs. 4 et 5 fortasse a praegressis dirimendi sunt; an ἀρετὴ vs. 4 in αὕτη mutandum? vs. 5 τελουμένη Or., τελειομένη Stob.

1017

ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλόν.

Stob. Flor. 1, 7. καλῶν Meinekius.

1018

*τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν ὧν ἀμαρτάνεις,
ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐστι καὶ θράσους.*

Stob. Flor. 4, 2. Menandri potius esse locum quam Euripidis statuit Dobraeus.

1019

τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν

εἰς πημονὰς καθῆκε πολλὰ δὴ βροτούς.

Stob. Flor. 4, 19: τοῦ αὐτοῦ (Εὐρ.). 'τὸ δ' — βρο-
τούς'. vs. 1 ὀξὺ Meinekius.

1020

*εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, κεί σ' ἐλάνθανεν πάρος,
τὸ σκαιὸν εἶναι προῦτ' ἀμουσίαν ἔχει.*

Stob. Flor. 4, 31: τοῦ αὐτοῦ (Εὐριπίδου). 'εὖ — ἔχει'.
vs. 2 ἀμουσίας Grotius.

1021

*φεῦ φεῦ, τὸ νικᾶν τᾶνδιχ' ὡς καλὸν γέρας,
τὰ μὴ δίκαια δ' ὡς ἀπανταχοῦ κακόν·
καὶ γλῶσσα φλαύρα καὶ φθόνος τοῦ μὴ φθονεῖν
ὄσῳ κάκιον μὴ καλῶς ὠγκωμένοις.*

Stob. Flor. 9, 15.

1022

*δύστηνος ὅστις τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ λέγων
οὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς κάληθέσιν.*

Stob. Flor. 12, 1.

1023

*πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῆ λέγω
ἢ σκλήρ' ἀληθῆ; φράζε· σὴ γὰρ ἡ κρίσις.*

Stob. Flor. 13, 1.

1024

ἀτὰρ σιωπᾶν τὰ γε δίκαι' οὐ χρεῖ ποτε.

Stob. Flor. 13, 15.

1025

*ὄργαι γὰρ ἀνθρώποισι συμφορᾶς ὑπο
δειναί, πλάνος τε καρδία προσίσταται.*

Stob. Flor. 20, 26.

1026

ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει.

Stob. Flor. 20, 39: τοῦ αὐτοῦ (Εὐρ.). ‘ὁ θυμὸς — ἔχει’.

1027

ὅταν δ’ ἰδῆς πρὸς ὕψος ἠρμένον τινα
λαμπρῶ τε πλούτῳ καὶ γένει γαυρούμενον
ὄφρύν τε μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα,
τούτου ταχεῖαν νέμεσιν εὐθύς προσδόκα.

Stob. Flor. 22, 5 et Comp. Men. et Philem. p. 360. de auctore versuum testes dissentiunt. Εὐριπίδου Stobaei cod. A, Φιλιστίωνος Maximus Conf. vol. 2 p. 625 et Comp. Men. vs. 2 λαμπρόν Meinek. γένει] τύχη Max. Conf. et Comp. Men. vs. 4 νέμεσιν εὐθύς ἐκδέχου scribendum suspicor. Maximus Conf. hunc addit versum: ἐπαίρεται γὰρ μείζον, ἵνα καὶ μείζον πέση, qui num Euripideus sit dubito. respicere videtur Basilii Macedo Exhort. 65: μὴ οὖν μέγα ἐπαρθῆς, φησὶν, ἵνα μὴ μείζον πέσης. unde ἐπαίρεται γὰρ μέγ’, ἵνα corrigas.

1028

κρίνει τίς αὐτὸν πώποτ’ ἀνθρώπων μέγαν,
ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἢ τυχοῦς ὄλον;

Stob. Flor. 22, 6: τοῦ αὐτοῦ (Εὐρ.). ‘κρίνει — ὄλον’.

1029

ἅπαντές ἐσμεν εἰς τὸ νοουθετεῖν σοφοί,
αὐτοὶ δ’ ἀμαρτάνοντες οὐ γινώσκομεν.

Stob. Flor. 23, 5: Εὐριπίδου. ‘ἅπαντες — γινώσκομεν’. eosdem versus om. p. nom. habent Anecd. Boiss. vol. 1 p. 114 Exc. Vind. in Stob. Flor. ed. Meinek. vol. 4 p. 296, 7 Men. mon. 46 et 47 Vita Aesop. p. 46, 5. vs. 2 ἀμαρτάνοντες] ὅταν σφαλῶμεν Stob., ubi ὅταν ποιῶμεν AM. συνήκαμεν Orion, γινώσκομεν ceteri. Euripidem imitatur Sosicrates Com. 4 p. 592: ἀγαθοὶ δὲ τὸ κακὸν ἐσμεν ἐφ’ ἑτέρων ἰδεῖν, αὐτοὶ δ’ ὅταν ποιῶμεν οὐ γινώσκομεν.

1030

συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δοκεῖς,
 ὅταν τις ὄρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν θέλῃ
 ἢ δεσμὸν ἢ βίαια πολεμίων κακά,
 ἢ παισὶν ἀνθένταισι κοινωνῇ δόμων;
 ἢ τᾶρα θνητῶν εἰσιν ἀσυνετώτεροι, 5
 εἰ τὰπειικῇ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης.

Stob. Flor. 28, 12: *Εὐριπίδου*. 'συγγνώμονάς — κακά (vs. 1—3). integrum locum sine lemmate Stob. Ecl. 1, 3, 40 p. 126 servavit. vs. 1 δοκεῖ] δοκεῖς Flor. codex A. vs. 4 παισὶν corruptum, τοῖσιν Valckenarius.

1031

οὔτ' ἐκ χερὸς μεθέντα καρτερόν λίθον
 ῥᾶον κατασχεῖν οὔτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον.

Stob. Flor. 36, 14: *Μενάνδρου*. 'οὔτ' ἐκ — λόγον'. tragici poetae locum esse coniecit Meinekius Com. 4 p. XIII sq., quam coniecturam confirmat codex Vindob., ubi insequenti Euripidis loco τοῦ αὐτοῦ Δίκτυος praefigitur. respicit Plut. Mor. p. 507 A: οὔτε γὰρ πτηνὸν ἐκ τῶν χειρῶν ἀφέντα ῥᾶδιόν ἐστιν αὐθις κατασχεῖν οὔτε λόγον ἐκ τοῦ στόματος προέμενον κρατῆσαι καὶ συλλαβεῖν δυνατόν. vs. 1 χερὸς μεθέντα] χειρῶν ἀφέντα legisse videtur Plut.

1032

μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος.

Stob. Flor. 39, 2 sine lemmate: 'μὴ — πειρώμενος'. sequitur Phoenissarum locus, cui τοῦ αὐτοῦ Φοινίσσαις praefigit Vindob. πατρίδι συλλαβεῖν Maehly.

1033

πολλοῦ γὰρ χρυσοῦ καὶ πλούτου
 κρείσσων πάτρα σώφρονι ναίειν.
 τὸ δὲ σύντροφον ἀδύ τι θνητοῖς

ἐν βίῳ χωρεῖ.

Stob. Flor. 39, 4: τοῦ αὐτοῦ (sic Vind., praecedat Phoenissarum locus). 'πολλοῦ — χωρεῖ'. vs. 1 sq. πολλῶ χρουσοῦ γὰρ καὶ πλούτου κρεῖσσον scripserim. vs. 2 κρεῖσσον παρὰ σώφρονι ναλεῖν F. G. Schmidtus. vs. 3 et 4 corrupti.

1034

ἅπας μὲν ἀῆρ ἀετῶ περάσιμος,
ἅπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς.

Musonius in Stob. Flor. 40, 9: σύμφωνα δὲ τούτοις λέγει καὶ Εὐριπίδης ἐν οἷς φησιν 'ἅπας — πατρίς'. cf. Ovid. Fast. 1, 493: *omne solum forti patria est, ut piscibus aequor, ut volucris vacuo quidquid in orbe patet.*

1035

οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον·
χρῆν γὰρ τύχας μὲν τὰς μάτην πλανωμένας
μηδὲν δύνασθαι, τὰμφανῆ δ' ὑψηλ' ἄγειν.
ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὠνομάζετο
ἢ τόξα πάλλων ἢ μάχῃ δορὸς σθένων, 5
τοῦτον τυραννεῖν τῶν κακίωνων ἐχρῆν.

Stob. Flor. 43, 13: τοῦ αὐτοῦ (Εὐρ.). 'οὐκ — ἐχρῆν'. vs. 1 iisdem verbis in Hecub. 805 legitur. vs. 4—6 alius loci esse suspicabatur Matthiae fortasse recte: cf. fr. 379. vs. 4 πρῶτος ὦν ἠτάζετο Meinek. vs. 5 τόξ' ἰάλλων Meinek.

1036

ἐγὼ γὰρ ὅστις μὴ δίκαιος ὦν ἀνὴρ
βωμὸν προσίξει, τὸν νόμον χαίρειν ἔων
πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν οὐ τρέσας θεούς·
κακὸν γὰρ ἄνδρα χρῆ κακῶς πάσχειν αἰεὶ.

Stob. Flor. 46, 3.

1037

ἀλλ' οὐ πρόπει τύραννον, ὡς ἐγὼ φρονῶ,

οὐδ' ἄνδρα χρηστὸν νεῖκος αἴρεσθαι κακοῖς·
τιμὴ γὰρ αὕτη τοῖσιν ἀσθενεστέροις.

Stob. Flor. 48, 2.

1038

σὺν τοῖσι δεινοῖς αὕξεται κλέος βροτοῖς.

Stob. Flor. 51, 6.

1039

νεανίας γὰρ ὅστις ὦν Ἄρη στυγῆ,
κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' οὐδαμοῦ.
ὄρας τὸν εὐτράπεζον ὡς ἡδὺς βλῖος,
ὃ τ' ὄλβος ἔξωθεν τίς ἐστι πραγμάτων·
ἀλλ' οὐκ ἔνεστι στέφανος οὐδ' εὐανδρία, 5
εἰ μὴ τι καὶ τολμῶσι κινδύνου μέτα·
οἱ γὰρ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν,
ἢ δ' εὐλάβεια σκότον ἔχει καθ' Ἑλλάδα,
τὸ διαβιῶναι μόνον ἀεὶ θηρωμένη.

Stob. Flor. 51, 14. vs. 3 utitur Ath. XIV p. 641 C. vs. 4 graviter corruptus. vs. 7 τὴν εὐδοξίαν Iacobsius; cf. fr. 239, 3.

1040

μισῶ δ' ὅταν τις καὶ χθονὸς στρατηλάτης
μὴ πᾶσι πάντων προσφέρῃ μειλίγματα.

Stob. Flor. 54, 14: *Ἐυριπίδου*. 'μισῶ δ' — μειλίγματα'. continuo subicitur τοῖς πράγμασιν γὰρ κτέ. (Eur. fr. 289), quae cum his versibus non cohaerent. vs. 2 πάντως Gēsner.

1041

οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα κωλύει γυνή
ἔσθλη παραξευχθεῖσα καὶ σώζει δόμους.

Stob. Flor. 67, 8. τοῦ αὐτοῦ (*Εὐρ.*). 'οἰκοφθόρον — δόμους'.

1042

οὐ πάντες οὔτε δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις
οὔτ' εὐτυχοῦσι· συμφορὰ δ' ὅς ἂν τύχη
κακῆς γυναικός, εὐτυχεῖ δ' ἐσθλῆς τυχών.

Stob. Flor. 69, 3.

1043

μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γάμον λαβών
ἐσθλῆς γυναικός, δυστυχεῖ δ' ὁ μὴ λαβών.

Stob. Flor. 69, 5. cum vs. 1 cf. Men. mon. 614 sive
Anecd. Boiss. 1 p. 157: μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γενναῖος ὢν.

1044

ἐγὼ γὰρ ἔξω λέκτρα αὐτοῖς καλῶς ἔχειν
δίκαιόν ἐστιν οἷσι συγγηράσομαι.

Stob. Flor. 71, 5. locus nondum emendatus. Valckenarius
temptavit: A. ἐγὼ παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν. B. δίκαιόν ἐστιν, οἷσι συγγηράσομαι.

1045

δεινὴ μὲν ἀλκὴ κυμάτων θαλασσίων,
δειναὶ δὲ ποταμῶν καὶ πυρὸς θερμοῦ πνοαί,
δεινὸν δὲ πενία, δεινὰ δ' ἄλλα μυρία,
ἀλλ' οὐδὲν οὔτω δεινὸν ὡς γυνὴ κακόν·
οὐδ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιοῦτον γραφῆ 5
οὐδ' ἂν λόγος δείξειεν. εἰ δέ του θεῶν
τόδ' ἐστὶ πλάσμα, δημιουργὸς ὦν κακῶν
μέγιστος ἴστω καὶ βροτοῖσι δυσμενής.

Stob. Flor. 73, 1. vs. 1—4 extant in Vita Aesopi ed.
Westerm. p. 21, 5. vs. 1 δεινὴ μὲν ἀλκὴ Stob., πολλαὶ μὲν
ὄργαι Vita Aesop. vs. 2 ποταμῶν Vita Aesop., ποταμοῦ
Stob. vs. 4 ἀλλ'] πλὴν Vita Aesop. vs. 5 γραφεῖ malim.

1046

μοχθοῦμεν ἄλλως θῆλυ φρουροῦντες γένος·

ἦτις γὰρ αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἔνδικος,
τί δεῖ φυλάσσειν κάξαμαρτάνειν πλέον;

Stob. Flor. 74, 10. vs. 2 ἔνδικος B, ἔνδον A, ενδοσ
M Vind. μὴ πέφυκε κοσμία suasit Meinekius, μὴ πέφυκε σω-
φρονεῖν Cobetus. vs. 3 φυλάσσουντ' ἔξαμαρτάνειν malim.

1047

γυναικὶ δ' ὄλβος, ἣν πόσιν στέργουτ' ἔχη.

Stob. Flor. 74, 15.

1048

ἀλλ' ἴσθ', ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος,
τὸ μὴ οὐ σὲ μῆτερ προσφιλεῖν νέμειν ἀεὶ
καὶ τοῦ δικαίου καὶ τόκων τῶν σῶν χάριν.
στέργω δὲ τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν
μάλισθ'· ὀρίζω τοῦτο, καὶ σὺ μὴ φθόνει· 5
κείνου γὰρ ἐξέβλαστον· οὐδ' ἂν εἰς ἀνὴρ
γυναικὸς ἀνδρήσειεν, ἀλλὰ τοῦ πατρός.

Stob. Flor. 79, 27. vs. 6 εἰς μ' ἀνὴρ scripserim.

1049

καὶ τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει·
λόγοι γὰρ ἐσθλοὶ φάρμακον φόβου βροτοῖς.

Stob. Flor. 81, 3. vs. 2 φόβου] λύπης aut θυμοῦ ex-
pectes, cf. Men. mon. 37: θυμοῦ φάρμακον χρηστὸς λόγος.

1050

ἡ φύσις ἐκάστῳ τοῦ γένους ἐστὶν πατρὶς.

Stob. Flor. 87, 8 et Men. mon. 210. πατρὶς] πάρος con-
iecit Bothius. Stobaei codices AM coniungunt hunc versum cum
Epicharmi, si libris fides, loco: οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ἀποδεδειγμέ-
νος τόπος, ὃς ἢ πονηροὺς πάντας ἢ χρηστοὺς ποιεῖ.

1051

εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα,

ἡ δ' εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει.

Stob. Flor. 88, 1. vs. 1 εἰ] ἡ Voss. Trinc., ἦν AB, fortasse νῦν legendum. τῶν ἐν οἴκῳ χρημάτων Maehly.

1052

τὸν σὸν δὲ παῖδα σωφρονοῦντ' ἐπίσταμαι
χρηστοῖς θ' ὁμιλοῦντ' εὐσεβεῖν τ' ἡσκηκότα.
πῶς οὖν ἄν ἐκ τοιοῦδε σώματος κακὸς
γένοιτ' ἄν; οὐδεὶς τοῦτό μ' ἄν πίθοι ποτέ.

Stob. Flor. 88, 8. vs. 3 σώματος suspectum, λήματος Düntzer. ex Hippolyto priore locum petitum esse coniecit Monkus, e Phoenice (fr. 809, 9) Bergkianus.

1053

οὐ γάρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύσεται,
ᾧστ' ἐκ πονηρῶν μὴ οὐ κακοῦς πεφυκέναι.

Stob. Flor. 90, 3: τοῦ αὐτοῦ (Εὐρ.). 'οὐ — πεφυκέναι'.

1054

χρυσοῦ σὲ πλήθει, τούσδε δ' οὐ χείρειν χρεῶν;
σκαιὸν τὸ πλουτεῖν κἄλλο μηδὲν εἰδέναι.

Stob. Flor. 93, 7: τοῦ αὐτοῦ (Εὐριπίδου). 'σκαιὸν — εἰδέναι' (vs. 2). vs. 1 et 2 om. p. nom. habet Plut. Mor. p. 20 D. vs. 2 σκαιὸν τὸ] σκαιόν γε Plut.

1055

ὅστις δὲ λύπας φησὶ πημαίνειν βροτούς,
δεῖν δ' ἀγχουῶν τε καὶ πετρῶν δίπτειν ἄπο,
οὐκ ἐν σοφοῖσιν ἔστιν, εὐχέσθω δ' ὅμως
ἄπειρος εἶναι τῆς νόσου ταύτης ἀεί.

Stob. Flor. 99, 4.

1056

λύπαι γὰρ ἀνθρώποισι τίκτουσιν νόσους.

Stob. Flor. 99, 10. idem versus extat in Men. mon. 316, ubi νόσον aliquot libri praebent.

1057

μέλλων τ' ἰατρὸς τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον
 ἰάσατ' ἤδη μάλλον ἢ τεμῶν χρόα.

Stob. Flor. 102, 2.

1058

οὐ χρή ποτ' ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα
 ἔξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰς ἀεὶ δοκεῖν·
 ὁ γὰρ θεὸς πως, εἰ θεὸν σφε χρή καλεῖν,
 κάμνει ξυνῶν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ.
 θνητῶν δὲ θνητὸς ὄλβος· οἱ δ' ὑπέρφρονες 5
 καὶ τῷ παρόντι τοῦπιὸν πιστούμενοι
 ἔλεγχον ἔλαβον τῆς τύχης ἐν τῷ παθεῖν.

Stob. Flor. 105, 8. vs. 7 τῆς τύχης Th. Gomperzius, τὴν τύχην libri.

1059

βέβαια δ' οὐδεὶς εὐτυχεῖ θνητὸς γεγώς.

Stob. Flor. 105, 40. εὐτυχεῖ θνητὸς F. G. Schmidtus, θνητὸς εὐτυχεῖ libri.

1060

θνητὸς γὰρ ὦν καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει·
 ἢ θεοῦ βίον ζῆν ἀξιοῖς ἄνθρωπος ὦν;

Stob. Flor. 108, 15.

1061

πάντων ἄριστον μὴ βιάζεσθαι θεούς,
 στέργειν δὲ μοῖραν· τῶν ἀμηγάνων δ' ἔρως
 πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν.

Stob. Flor. 108, 23. locus lemmate caret, sed teste Gaisfordo 'Euripidi tribuere videtur' codex Vind.

1062

πέπονθας οἷα χᾶτεροι πολλοὶ βροτῶν·
τὰς γὰρ παρούσας οὐχὶ σώζοντες τύχας
ᾧλοντ' ἐρῶντες μειζόνων ἀβουλία.

Stob. Flor. 108, 25.

1063

ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν,
κἂν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.

Stob. Flor. 108, 43: *Εὐριπίδου*. 'ἀνδρῶν — θεοῖς'.
vs. 2 τοῖς δεινοῖσι Stobaei libri, τοῖς κακοῖσι Plut. Mor. p.
116 F: καὶ ὁ τραγικὸς *Αἰσχύλος* 'ἀνδρῶν γὰρ ἐστὶν ἐναρέ-
των τε καὶ σοφῶν ἐν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς'.

1064

οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς
ὡς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ φίλου παραίνεσις·
ὅστις δὲ ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνὼν ἀνήρ
μέθῃ ταρασσει καὶ γαληνίζει φρένα,
παραντὰ δ' ἡσθεῖς ὕστερον στένει διπλᾶ. 5

Stob. Flor. 113, 5: τοῦ αὐτοῦ (*Εὐρ.*). 'οὐκ — διπλᾶ'.
post vs. 3 quaedam excidisse videntur. vs. 5 παραντίχ' ἡσθεῖς
Gesner, παραύθ' ὅδ' ἡσθεῖς Dobr., παρ' αὐτὰ (παραντὰ M)
δ' ἡσθεῖς libri.

1065

ὦ γῆρας, οἷαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις,
καὶ πᾶς τις εἰς σὲ βούλετ' ἀνθρώπων μολεῖν·
λαβῶν δὲ πείραν μεταμέλειαν λαμβάνει,
ὡς οὐδὲν ἔστι χειρὸν ἐν θνητῷ γένει.

Stob. Flor. 116, 6: τοῦ αὐτοῦ (*Εὐρ.*). 'ὦ γῆρας — γέ-
νει'. vs. 2 βούλετ' ἀνθρώπων] ἔτοιμος ἀνθρώπων Elms-
leius, βούλεται βροτῶν Meinekius. vs. 3 μεταμέλεια λαμβά-
νει Meinekius, μεταμέλειαν ἀλφάνει Heimsoethius.

1066

τύμβω γὰρ οὐδείς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος.
Stob. Flor. 126, 1.

1067

Ζεὺς γὰρ κακὸν μὲν Τρωσί, πῆμα δ' Ἑλλάδι
θέλων γενέσθαι ταῦτ' ἐβούλευσεν πατήρ.

Strab. IV p. 183: φθόρον Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων —
Εὐριπίδης ἀνήνεγκεν εἰς τὸν Δία· 'Ζεὺς — πατήρ'.

1068

πολὺν μὲν ἄροτον, ἐκπονεῖν δ' οὐ δάδιον·
κοίλη γὰρ ὄρεσι περὶδρομος τραχειά τε
δυσείσβολός τε πολεμίοις

. καλλίκαρπον
κατάρρυτόν τε μυρίοισι νάμασι 5

καὶ βουσί καὶ ποιμνασιν εὐβοτωτάτην,
οὔτ' ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον
οὔτ' αὖ τεθρίπποις ἡλίου θερμὴν ἄγαν

.
γαίας Λακαίνης κύριον φαύλου χθονός

.
ἀρετὴν ἐχούσης μείζον' ἢ λόγῳ φράσαι 10

.
Παμισὸν εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον

.
πρόσω . . ναυτίλοισιν

πρόσω δὲ βάντι ποταμὸν Ἥλις ἢ Διὸς
γείτων κάθηται.

Strab. VIII p. 366: περὶ δὲ τῆς φύσεως τῶν τόπων καὶ
τούτων καὶ τῶν Μεσσηνιακῶν ταῦτα μὲν ἀποδεκτέον λέ-
γοντος Εὐριπίδου· τὴν γὰρ Λακωνικὴν φησὶν εἶχειν 'πο-
λὺν — πολεμίοις' (vs. 1—3). τὴν δὲ Μεσσηνιακὴν 'καλ-

λίκαρπον κατάρρυτόν τε — ἄγαν' (vs. 4—8). καὶ ὑποβὰς τῶν πάλων φησὶν ὧν οἱ Ἡρακλεΐδαι περὶ τῆς χώρας ἐποιήσαντο τὸν μὲν πρότερον γενέσθαι 'γαίας — χθονός' (vs. 9), τὸν δὲ δεύτερον τῆς Μεσσηνίας 'ἀρετὴν — φράσαι' (vs. 10), οἷαν καὶ ὁ Τυρταῖος φράζει. τὴν δὲ Λακωνικὴν καὶ τὴν Μεσσηνίαν ὀρίζειν αὐτοῦ φήσαντος 'Παμισὸν — ἐξορμώμενον' (vs. 11) οὐ συγχωρητέον. — οὐκ εὖ δὲ οὐδ' ὅτι τῆς Μεσσηνίας ὁμοίως ἐπιθαλαττιαίας οὔσης τῇ Λακωνικῇ, φησὶν αὐτὴν 'πρόσω ναυτίλοισιν' (vs. 12) εἶναι. ἀλλ' οὐδὲ τὴν Ἥλιν εὖ διορίζει 'πρόσω — γείτων κάθηται' (vs. 13 et 14). vs. 7 *δυσχείμερον*] *δυσήνεμον* malim. vs. 13 *πρόσω*] *διὲν* Meinek. vs. 14 *κάθηται*] *καλεῖται* olim *suasi*. *Cresphontis esse locum coniecit Musgravius*.

1069

ἦκω περίκλυστον προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον,
ἱερὸν ὄχθον, πόλιν Ἀφροδίτας

Strab. VIII p. 379: τοῦ δ' οὖν Εὐριπίδου φήσαντος οὕτως 'ἦκω — Ἀφροδίτας', τὸ περίκλυστον ἦτοι κατὰ βάθους δεκτέον κτέ. respicit Plut. Mor. p. 767 F: ἐπεὶ δὲ ἔρωσ ἔθιγεν αὐτῆς (Laidem dicit) Ἰππολόχου τοῦ Θεσσαλοῦ, ὕδατι γλωρῶ κατακλυζόμενον προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον καὶ ἀποδρᾶσα τῶν ἄλλων ἐραστῶν κρύφα μέγαν στρατὸν ὄχετο. *verba ὕδατι γλωρῶ aliunde Plutarchum sumpsisse coniecit Meinek. recte idem iudicat verba illa exordium esse carminis parodici, chorumque ista canentem compositum fuisse aut ex hierodulis aut e mulieribus Corinthiacis.*

1070

τὰς διωνομασμένας
ναίειν Κελαινὰς ἐσχάτοις Ἰδης τόποις.

Strab. XIII p. 616: ὁ δὲ Κάικος οὐκ ἀπὸ τῆς Ἰδης ρεῖ, καθάπερ εἶρηκε Βακχυλίδης, οὐθ' ὡς (οὐδ' ὀρθῶς Meinek.) Εὐριπίδης τὸν Μαρσύαν φησὶ 'τὰς διωνομασμένας ναίειν — τόποις'. *ναίειν* Straboni deberi videtur, Euripides *ναίει* dixerit.

1071

ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἔλκεσιν βρύων.

Suidas v. *Εὐριπίδειον ἔπος*: ἔφη *Εὐριπίδης* ‘ἄλλων — βρύων’. eundem versum om. p. nom. afferunt Plut. Mor. p. 71 F p. 88 D p. 481 A p. 1110 E Galenus vol. 6 p. 307 (vol. 4 p. 266 ed. Basil., vol. 6 p. 139 Chart.) Flor. Monac. 142 p. 277, 24 Eust. II. p. 887, 5. cf. Greg. Naz. vol. 1 p. 7 B: ἢ τῆς παροιμίας μὴ πόρρω θέωμεν, ἄλλους ἰατρεύειν ἐπιχειροῦντες αὐτοὶ βρῦοντες ἔλκεσι. ubi verba Euripidea attulit Elias Cretensis p. 29 B.

1072

εὐφημία γὰρ εὐκολώτατος πόνων.

Suidas: εὐφημία — ἡ ὄντως εὐσέβεια κοῦφόν ἐστι καὶ σωφροσύνης ἀνάπλεων καὶ ἤκιστα ἀλγεινόν. ‘εὐφημία γὰρ — πόνων’, ἤκουσάς που, ὧ καὶ Ἀρίστωνος, καὶ Εὐριπίδου· εὐφημία γὰρ παρὰ σπονδαῖσι κάλλιστον.

1073

ἀρχαῖον εἶρηκας . .

Suidas: παλαιγενές — τοὺς γὰρ εὐήθεις ἀρχαίους καὶ παλαιοὺς ἔλεγον. — καὶ Εὐριπίδης ‘ἀρχαῖον εἶρηκας’. ἀντὶ τοῦ εὐήθεις. ‘εὐεργετῆσαι γὰρ τὸ σῶμ’ οὐ βούλομαι’. extrema verba cum praegressis non cohaerent, unde ducta sint ignoro.

1074

**σῶσαι γὰρ ὁπόταν τῷ θεῷ δοκῇ,
πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν.**

Theophil. ad Autol. 2, 8 p. 72: καὶ πάλιν Εὐριπίδης ‘σῶσαι — σωτηρίαν’. vs. 1 ὁπόταν τῷ θεῷ δοκῇ τινα Grotius, an ὁπόταν ἄνδρα τῷ θεῷ δοκῇ leg.? vs. 2 πολλὴν δίδωσι πρόφασιν Grotius, πολλὰς λαβὰς δίδωσιν Meinekios, ego προφάσεις καλὰς δίδωσιν temptabam.

1075

ἄκου πᾶσχαυ δρωῶν γὰρ ἔχαιρες.

Theophil. ad Autol. 2, 37 p. 176: ὡσαύτως καὶ Εὐριπίδης ἄνασχου — ἔχαιρες'. ἄνασχου — κακῶς' (fr. 1076). ἀνάσχου Heathius, fortasse ἀνασχοῦ praeferendum.

1076

νόμου τὸν ἐχθρὸν δρᾶν, ὅπου λάβης, κακῶς.

Theophil. ad Aut. 2, 37 p. 176, vide fr. 1075. νόμος Grotius. λάβης cod. Ven., λάβη al.

1077

ἐχθρούς κακῶς δρᾶν ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος.

Theophil. ad Aut. 2, 37 p. 176: καὶ πάλιν ὁ αὐτός (Εὐρ.) ἔχθρούς — μέρος'.

1078

Tzetz. in Lycophr. 175: κατὰ δὲ Εὐριπίδην ὅτι διωκομένη ἢ Θέτις ὑπὸ Πηλέως μετήλλαττεν ἑαυτὴν ὡς ὁ Πρωτεύς εἰς διαφόρους ἰδέας. ibid. v. 178: ὁ δὲ Εὐριπίδης ἄπαξ φησὶ μιγῆναι Πηλέα τῇ Θέτιδι ἐν τῇ Σηπιάδι, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτῷ.

1079

Varro L. L. 7, 82: apud Ennium ἄνασχοῦ *Andromachae nomen qui indidit, recte indidit*. imitari dum voluit Euripidem et ponere ἔτυμον, est lapsus. nam Euripides quod Graeca posuit, ἔτυμα sunt aperta. ille ait, ideo nomen additum *Andromachae*, quod ἀνδρὶ μάχεται. hoc Ennii quis potest intellegere viro adversam significare — ?

1080

αἰμύλη

Anecd. Bekk. p. 363, 3: αἰμύλος — Εὐριπίδης δὲ καὶ αἰμύλη εἶπε θηλυκῶς. Aesch. Prom. 206: αἰμύλας δὲ μηχανάς.

1081

ἀμβλυωπός

Pollux 2, 51: ἀμβλυωπία, ἀφ' ἧς ἀμβλυωπός παρ' Εὐ-

ριπίδη. an ἀμβλαῖτες legendum? Rhos. 737: ἀμβλαῖτες ἀνγαί.

1082

ἀπάγου

Anecd. Bekk. p. 414, 15: ἀπάγου· ἀντὶ τοῦ πρὸς σαυτον ἄπαγε. Εὐριπίδης. cf. Suidas v. ἀπάγου et Zon. Lex. p. 283.

1083

ἐμβριμώμενος

Etym. Gud. p. 183, 27: ἐμβριμώμενος· ἐπιτιμῶν — κεί-
ται δὲ ἡ λέξις ἐν τῷ Εὐριπίδῃ. Aeschylus dixit ἔππους δ' ἐν
ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας Sept. 461.

1084

εὐπαιδευσία

Pollux 9, 161: καὶ ἡ παρ' Εὐριπίδῃ εὐπαιδευσία.

1085

θυστάς

Schol. Aeschyl. Sept. 269: θυστάδος] τῆς παρὰ ταῖς
θυσίαις γινομένης, ἀφ' ἧς ἐνόησε καὶ ἡ Βάκχη. σημαίνει
γὰρ καὶ τοῦτο καὶ τὴν καθαρὰν ἐσθῆτα, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ.

1086

βάσκανον μέγιστον ψυχαγωγόν

Lex. Vindob. Ψ, 6 p. 195, 3: ψυχαγωγὸς ὁ ἀνδραποδι-
στής. Εὐριπίδης 'βάσκανον μέγιστον ψυχαγωγόν'. Euri-
pidis mentionem olim rettuli ad Alc. 1128: οὐ ψυχαγωγὸν
τόνδ' ἐποιήσω ξένον.

1087

Ξάνθιος

Steph. Byz. v. Ξάνθος p. 480, 18: ἔστι καὶ Ξάνθος
πόλις ἐν Λέσβῳ· ὁ πολίτης Ξάνθιος, ὡς Εὐριπίδης.

1088

ξενοφόνον

Pollux 3, 58: ξεναπάτην δὲ Εὐριπίδης εἶρηκε (fr. 669) καὶ ξενοφόνον. fortasse leg. ξενοφονεῖν, quod extat Iph. T. 1021.

1089

ἐπροξένει

Anecd. Paris. vol. 4 p. 114, 12: λέγουσι δὲ καὶ ἠγγύησε καὶ κατηγγύησε. καὶ Εὐριπίδης ἐπροξένει, καὶ Ἀριστοφάνης.

1090

δακίλειν

Phot. Lex. p. 482, 1: δακίλειν· τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς δάχεως, ἥτοι διακόπτειν, ὡς φησὶ παρ' Εὐριπίδῃ. eadem Anecd. Bachm. vol. 1 p. 357, 25 (ubi δακίλων ed.) et Anecd. Paris. 4 p. 174, 21 (ubi δακίλειν). similiter Cyrillus in Anecd. Paris. vol. 4 p. 199, 31 et Suidas: δακίλειν· τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς δάχεως, ἥτοι διακόπτειν, ὡς φησὶν Εὐριπίδης.

1091

χνοῦν

Anecd. Bachm. vol. 1 p. 418, 24: χνοῦν· τὸ λεπτὸν τοῦ ἀχύρου. Ἀριστοφάνης. Εὐριπίδης δὲ θηλυκῶς τὴν χνοῦν.

FRAGMENTA DVBLIA ET SPVRIA

1092

ἄρχεσθαι χρῶν

κακοὺς ὑπ' ἐσθλῶν καὶ κλύειν τῶν κρεσσόνων.

Stob. Flor. 44, 1: Εὐριπίδου (sic Trinc., lemma om. AMVind.). 'ἄρχεσθαι — κρεσσόνων'. vs. 2 κρεισσόνων Valck. recte, dummodo Euripidis sit locus.

1093

νῦν εὐσέληνον φέγγος ἢ διφρήλατος

Argum. Eur. Rhes.: πρόλογοι δὲ διττοὶ φέρονται (in Eu-

ripidis Rheso). ὁ γοῦν Δικαίραρχος ἐπιθεὶς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ῥήσου γράφει κατὰ λέξιν οὕτως 'νῦν — διφρήλατος'. ἐν ἐνίοις δὲ τῶν ἀντιγράφων ἕτερός τις φέρεται πρόλογος πεζὸς πάνυ καὶ οὐ πρέπων Εὐριπίδῃ· καὶ τάχα ἂν τινες τῶν ὑποκριτῶν διεσκευακότες εἴεν αὐτόν. ἔχει δὲ οὕτως 'ὦ τοῦ — ἐκτετριμμένην' (fr. 1094).

1094

ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος
 Παλλάς, τί δρωῶμεν; οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἔτι
 μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα.
 νῦν γὰρ κακῶς πράσσουν ἐν μάχῃ δορὸς
 λόγχῃ βιαίως Ἐκτορος στροβούμενοι. 5
 ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἀλγέων ἄκος,
 ἐξ οὗτ' ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεῶν
 κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας
 καὶ σῆς, Ἀθάνα, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
 εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν 10
 Πριάμου βία πρόρριζον ἐκτετριμμένην.

Argum. Eur. Rhes., vide fr. 1093. vs. 2 τί δρωῶμεν Morstadtus, παρωῶμεν libri.

1095

ἀγοραῖος νοῦς

Anecd. Bekk. p. 339, 10: ἀγοραῖος νοῦς· ὁ πάνυ εὐτελῆς καὶ συρφετώδης οὐδὲ πεφροντισμένος· οἱ γὰρ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι ἀμαθεῖς καὶ ἀπαίδευτοι. οὕτως Εὐριπίδης. potius οὕτως Ἀριστοφάνης (Com. vol. 2 p. 1142) dicendum fuisse suspicatur Meinekius.

1096

θράσει μὲν οὐδεὶς οὐδέπω, πόνῳ δὲ καὶ γενναϊότητι καὶ ἐπιεικείᾳ ἀρετὴν ἐπεκτήσατο.

Anonymus Anecd. Oxon. vol. 4 p. 254, 19: Εὐριπίδου.

‘Θράσει — ἐπεκτήσατο’. Theocrito locum tribuit Arsenius p. 458, 17, sed ibi pro Θεοκρίτου leg. Θεοκτίστου, cf. Theoctisti sent. in Orellii Opusc. sent. vol. 1 p. 404.

1097

ἡδονὴ πανταχοῦ ἐστὶ καὶ πάντα δι’ ἡδονῆς γίνε-
νεται.

Anecd. Oxon. vol. 4 p. 316, 15: λιγυρῶς δὲ οὐ λέγω ἡδέως κατὰ τὸν Εὐριπίδην ‘ἡδονὴ — γίνεται’, ἀλλὰ λιγὺ τὸ ὄξύ. Schneidewinus Coni. crit. p. 110 proposuit: ἡδονὴ δὲ πανταχοῦ ‘στὶ πάντα καὶ δι’ ἡδονῆς | γίνεται. mihi obscurum est quid verba ἡδονὴ — γίνεται hoc loco sibi velint.

1098

Eusebius Chron. can. p. 277 sive Georgius Syncellus Chronogr. p. 283, 6: Εὐριπίδης δὲ τὸν Ἄτλαντα ὄρος εἶναι φησὶν ὑπερνεφές. Cosmas Hieros. in Greg. Naz. Maii Spicil. vol. 2 p. 162: Εὐριπίδης δὲ ὁ τραγικὸς ὄρος ὑπερνεφέλου ἔφησε τὸν Ἄτλαντα. fortasse respicitur Eur. Ion. 1.

1099

κακῶν βίων διαγωγὴν

Gregorii Cor. codex Paris. 2678 ed. Schaef. p. 226: γενικὰς τῶν πληθυντικῶν τὰς εἰς ΩΝ ληγούσας διὰ τοῦ ΑΝ προφέρουσιν οἱ Δωριεῖς, μουσῶν λέγοντες ἀντὶ τοῦ μουσῶν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι ἀλιαδῶν, καὶ Εὐριπίδης ‘κακῶν βίων διαγωγὴν’, ἀντὶ τοῦ ἀλιαδῶν καὶ κακῶν βίων. Sophocleum ἀλιαδῶν legitur Ai. 880, de Euripide quae traduntur aut ficta sunt aut corrupta.

1100

Lactantius Instit. 5, 15, 11: *neque enim falsa est illa sententia quae apud Euripidem fertur in hunc modum ‘quae hic mala putantur, haec sunt in caelo bona’*. Euripidis nomen mihi suspectum est.

1101

Macar. 6, 83: ὀχληρὸς δὲ ξένος ὄψιος μολών· αὕτη Εὐριπίδου ἐστίν. Leutschius coniecit respici Eur. Alc. 540: λυκουμένοις ὀχληρὸς, εἰ μόλοι ξένος.

1102

Olympiod. in Plat. Alcib. pr. p. 45 sq.: οὗτος (Ξέρξης) γὰρ οὐ μόνον κατὰ ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς φύσεως αὐτῆς καὶ τῶν στοιχείων ἐπύρετο καὶ ὡς φησὶν Εὐριπίδης, ὅτι θάλατταν μὲν ἐπέξευξε. Aeschyli locum Pers. 72 Olympiodorus spectasse videtur. certa non debebat ex h. l. concludi Euripidis esse timetros a Plat. Mor. p. 110 D traditos.

1103

Olympiod. in Plat. Alcib. pr. p. 166 sq.: ἀλλὰ καὶ φιλογυμνασίαν ἤσκουν παρὰ τὸν Εὐρώταν κοινῶς ἄνδρες καὶ γυμναζόμενοι (l. ἄνδρες καὶ γυναῖκες γυμναζόμενοι). respici videtur Eur. Andr. 595 sqq.

1104

ὦ Ζεῦ πανόπτα καὶ κατόπτα πανταχοῦ

Aristoph. Ach. 435: ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῆ. haec verba ut alla multa ibidem ex Euripide adumbrata esse suspicatur Meinekius coll. anonymo de Arati interpr. in

275 C: μεσαι δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγναι· καὶ πανόπτην καλοῦσι πανταχοῦ. ὦ Ζεῦ ἥλιος ὃς πάντ' ἐφορᾷς. ubi scribendum esse πτην καλοῦσιν· ὦ Ζεῦ πανόπτα καὶ κατ· καὶ ἥλιος ὃς πάντ' ἐφορᾷς.

1105

p. 338, 14: ἄγλαι· ὄμμα. Εὐριπίδης. legendum videtur ἀγλάισμα, quo vocabulo ripides.

1106

Anecd. Bekk. p. 383, 8: *άλιαστον· τὸ μάταιον. Εὐριπίδης. ἔστι δὲ τὸ ἀνέγκλητον, ὃ οὐκ ἔστι φυλάξασθαι, κατὰ ἀπόφασιν. interpretatio aut inepta aut corrupta; pro ἀνέγκλητον temptabam ἀνέγκλιτον vel ἀνέκκλιτον, quid sit τὸ μάταιον ignoro. fortasse respicitur Eur. Hec. 85: κοῦποτ' ἐμὰ φρήν ᾧδ' ἀλλιαστος (conieci ἀλλιαστον) φρίσσει ταρβεῖ.*

1107

ἀλλήλων

Anecd. Bekk. p. 378, 13: *ἀλλήλων ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. οὕτως Εὐριπίδης. eadem Suidas v. ἀλλήλων et Philem. Osanni p. 19. observationem perversam notavit Bernhardy.*

1108

βάσκανος

Etym. M. p. 190, 23: *βάσκανος — ὁ φθονερός καὶ βλαβερός. οὕτως Ἀριστοφάνης. [οὕτως Εὐριπίδης.] Φερεκράτης δὲ ἐπὶ τοῦ λυπηροῦ. verba οὕτως Εὐριπίδης om. codex Voss.*

1109

ἔρρ' ἰών

Phot. Lex. p. 17, 11: *ἔρριον· εἰς φθοράν. Εὐριπίδης. cf. Hesych.: ἔρριον· εἰς φθόρον, εἰς ὄλεθρον. pro ἔρριον Blomfieldus coniecit ἔρρ' αἰθέριον ex Eur. Andr. 830, ἔρρ' ἰών Meinekius.*

1110

ζύγαστρον

Phot. Lex. p. 54, 12: *ζύγαστρον· κιβωτός, κυρίως δὲ ἡ ξυλλίνη σορός, παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι. οὕτως Εὐριπίδης. fortasse respicitur Eur. Ion. 32, ubi pro αὐτῷ σύν ἄγγει propositi αὐτῷ ζυγάστρω.*

1111

κρυπταί

Ar. Thesm. 600: *κρυπτὸς ἐγκαθήμενος. ubi Schol.: ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένος. καλοῦνται μὲν γὰρ καὶ κρύπται (κρύπτειαι vel potius κρυπτεῖαι Bernhardy) παρὰ Πλάτωνι*

τῷ φιλοσόφῳ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ καὶ ἐν ταῖς τῶν Λακεδαιμονίων πολιτείαις. καὶ ἐν Θάσῳ ἀρχὴ τις κρύπτεται (κρυπτεῖται Fritzschius, κρυπτευταί Bernh.). Euripidis mentio iam Dindorfio suspecta fuit; fortasse legendum καὶ παρ' Ἀριστοτέλει ἐν ταῖς τῶν Λακ. π., cf. Mülleri Fragm. Hist. vol. 2 p. 129.

1112

περιδῦσαι

Pollux 7, 44: ἀποδῦσαι καὶ ἀπολωπίσαι, ὡς Σοφοκλῆς, καὶ περιλωπίσαι, ὅπερ Ὑπερίδης (Εὐριπίδης C) περιδῦσαι εἶρηκεν.

1113

Phot. Lex. p. 421, 22: περισσο· περιπέρειν. Εὐριπίδης. vide quae de hoc loco disputavit Naber in Phot. Lex. Proleg. p. 52.

1114

Schol. Phleg. Trall. Mirab. c. 3 p. 48 Franz.: μεταξὺ Σουσιανῆς καὶ Βακτριανῆς τόπος ἔστι Καταστίγωνα, ὅπερ Ἑλληνιστὶ νῆσον δηλοῖ. ἐνταῦθα δὲ ἵπποι διάφοροι γίνονται· εἰσὶ δὲ πᾶσαι ξανθαί. ὁ δὲ Εὐριπίδης πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ τὴν Νησαῖαν φησὶν εἶναι. Euripidis mentionem ad Dictyem referri iussit Vnger Theb. Parad. p. 376 coll. Suid. v. Ἴππος Νισαῖος, cuius glossae initium cum scholio allato fere consentit, post διάφοροι γίνονται autem haec extant: οἱ δὲ ἀπὸ ἐρυθρᾶς θαλάσσης· εἶναι δὲ ξανθὰς πάσας. ὁ δὲ Ἡρόδοτος τῆς Μηδίας εἶναι τὸν τόπον Νίσαιον. ὁ δὲ Πολέμων κακῶς φησὶ λευκὸν Ἴππον Νισαῖον. ἐν δὲ Δίικτι Ὀρφεὺς λέγει· ἡ Νίσα τόπος ἐστὶν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. fortasse Euripides dixit Νησαίας Ἴππους (hanc enim glossam praebent Photius Lex. p. 299, 2 et Hesychius), fortasse ὁ δὲ Εὐριπίδης errori debetur sive librariorum sive auctoris.

1115

θεὸν δὲ ποῖον, εἶπέ μοι, νομιστέον;
τὸν πάνθ' ὄρῳντα καὐτὸν οὐχ ὄρώμενον.

Clem. Alex. Protr. p. 59: 'θεὸν — ὄρώμενον', Εὐριπίδης λέγει. eosdem versus Philemoni tribuit Iustinus M. de

monarchia c. 2. Christiani hominis esse recte iudicat Meinekus. vs. 1 νοητέον Clem., νομιστέον Iust.

1116

ποιός δ' ἄν οἶκος τεκτόνων πλασθεῖς ὑπο
δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι τοίχων πτυχαῖς;

Clemens Alex. Strom. V p. 691: παγκάλως τοίνυν ὁ Εὐριπίδης συνάδει τούτοις γράφων 'ποιός — πτυχαῖς'. vide quae dixit Meinekus Com. 4 p. 67.

1117

ΕΡΜΗΣ. Δόμοι μὲν οἷδ' εὐπυργά τ' ἐρύματα χθονός
οὐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηται χλιδαῖς·
ἀρχὴν δὲ τῶνδε καὶ θεῶν ἰδρύματα
'Ακρίσιος εἴληγεν, τύραννος τῆσδε γῆς·
'Ελλησι δ' Ἄργος ἢ πόλις κικλήσκειται. 5
οὗτος δ' ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεῖς
Πυθῶδ' ἀφῖκτο, καὶ λέγει Φοίβω τάδε·
πῶς ἄν γένοιτο σπέρμα παιδὸς ἐν δόμῳ,
τίνος θεῶν βροτῶν τε πνευμένοῦς τυχῶν;
κεῖνος δὲ δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὅπα· 10
ἔσται μὲν ἔσται παιδὸς ἄρσενος τόκος
οὐκ ἐξ ἐκείνου· πρῶτα γὰρ θῆλυν σπορὰν
φῦσαι δεήσει. κατὰ πως κείνη ποτὲ
εὐνήν κρυφαίαν γνοῦσα καὶ μὴ γνοῦσα δὴ
ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρί, 15
ὃς τῆσδέ τ' ἄρξει χάτερας πολλῆς χθονός.
τοιαῦτ' ἀκούσας Λοξίου μαντεύματα
γάμων ἀπείχεθ'· ὅμως δέ γε τίκτει λαθῶν,
πρὸς τοῦ παρόντος ἡμέρου νικώμενος.
Δανάην δὲ πως ἠνόμασε τήνδ', ὀθούνεκα 20
πολὺς παρῆλθεν εἰς γουὴν παίδων χρόνος.
ἐν παρθεναῶσι δ' εὐθύς οἷς ἐδείματο
δίδωσιν Ἀργελαῖσιν ἔμφρουρον κόραις,
εἰς ἀνδρὸς ὄψιν εὐλαβούμενος μολεῖν.
εἶθ' ὡς ὁ μακρὸς ἠὔξανεν ταύτην χρόνος, 25

καὶ κάλλος εἶχεν ἔξοχον καθ' Ἑλλάδα,
 φίλτροις ἀφύκτοις Ζεὺς καταβχεθεὶς πατὴρ
 εὐνῆ συνελθεῖν λάθρα πως ἠβούλετο.
 σαφῶς δὲ πείθειν οὐκ ἔχων, εἰς μηχανὴν
 τοιάνδ' ἐχώρησ', ὡς ἄπυρος χρυσὸς γεγῶς, 30
 ποθεινὸν εἰδῶς κτῆμα τοῦτο τοῖς βροτοῖς,
 διὰ στέγους ρεύσειεν ἐν χερσὶν κόρης.
 ἧ δ' ἀγνοοῦσα τὸν κεκρυμμένον δόλον
 κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο.
 χρόνῳ δ' ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα, 35
 εἰς θαῦμ' ἐσήει κάξεπέπληκτο σφοδρῶς,
 ὡς εἰς τόδ' ἦλθε μέμψιν εὐλαβουμένη.
 φυγῆ δὲ λάθρα τῆσδε γῆς ὀρμωμένην
 μαθῶν πατὴρ νιν, ἐγκατάκλειστον δόμοις
 ὄργῃ χολωθεὶς καὶ σκότῳ κρύψας ἔχει, 40
 τ' ἀληθὲς ὄψει προσκοπούμενος μαθεῖν·
 κ' ἂν ταῦτ' ἀληθῆ καὶ σαφῶς ἔχοντ' ἴδῃ,
 ἔγνωκεν ἄμφω ποντίους ἀφιέναι,
 τὴν παῖδα καὶ τὸ τεχθέν. ὣν δέ γ' ἐστάλην,
 μύθους Δανάῃ τούσδ' εὐπροσηγόρους ἄγων 45
 ἐκ Διός, ἀφίξομαι τάχιστα σημανῶν.
 ὑπηρέτην γὰρ ὄντα τ' ἀπεσταλμένα
 πράσσειν προθύμως, ὅστις ἂν γ' ἧ νουνεχής.

ΧΟΡΟΣ. τίς ὁ καινοτρόπος οὗτος μῦθος
 κατ' ἑμὴν ἦκεν ἀκουάν; 50
 ἔνθ' ἀσπερχὲς μενεαίνουσα
 τοῖσδε δώμασι κοιράνου ἀμφίδοξος πελάζω.
 τίς δεσπότην ἐμὴν Δανάην
 βᾶξις ἔχει κατὰ πτόλιν;
 ἦν μή ποτ' ὄφελ' εἰς ὤτα φέρειν 55
 ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας,
 ὡς ἐγκύμων εἴληπται χραυθεῖς ἄλεκτρος
 ἀνδρός· πατὴρ δέ μιν κλήσας
 ἐν παρθενῶσι σφραγῖσι δέμας φυλάσσει.
 ταῦτ' ἐτήτυμα μαθεῖν θέλω. 60
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τύραννον χθονὸς τῆσδ'
 Ἀργείας Ἀκρίσιον πρὸ δόμων στείχοντα.
 ὄργῃ βαρὺς, ὡς δόξαι, κέαρ.

ΑΚΡΙΣΙΟΣ. σὺ δ' εἰ κατ' οἴκους εὐνοῶν ἐτύγχανες,
οὐκ ἄν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους . . 65

Versus istos servavit codex Palatinus 287 subiectos Iphigeniae Aulidensi, cuius clausula eiusdem fere est pretii. primum edidit a. 1597 H. Commelinus. ipsis versibus praemittitur argumentum et personarum index, quae h. l. subiungo.

Ἰπόθεσις. Ἀκρίσιος Ἄργους ὢν βασιλεὺς κατὰ χρησμὸν δὴ τινα τὴν παιδα Δανάην κατάκλειστον ἐν τοῖς παρθενῶσιν ἐφύλαττε καλλίστην οὖσαν· ἧς ἐρασθεὶς ὁ Ζεὺς ἐπεὶ οὐκ εἶχεν ὅπως μιχθεῖη αὐτῇ, χρυσὸς γενόμενος καὶ ῥυεῖς διὰ τοῦ στέγους εἰς τὸν κόλπον τῆς παρθένου, ἐγκύμονα ἐποίησεν. ἐξήκοντος δὲ τοῦ χρόνου βρέφος τὸν Περσέα ἀπέτεκε. τοῦτο μαθὼν Ἀκρίσιος εἰς κιβωτὸν ἀμφοτέρους, τὴν τε μητέρα καὶ τὸ βρέφος, ἐνέβαλε καὶ κελεύει ῥίπτειν κατὰ τῆς θαλάσσης. ἰδοῦσαι δὲ ταῦθ' αἱ Νηρηίδες καὶ κατελεήσασαι τὸ γεγονός ἐμβάλλουσι τὴν (τὸν cod.) κιβωτὸν εἰς δίκτυα Σεριφίων ἀλιέων, κἀντεῦθεν περιεσώθη ἢ τε μήτηρ καὶ τὸ βρέφος, ὅπερ ἀνδρωθὲν Περσεὺς ὠνομάσθη.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα. Ἑρμῆς. Δανάη. τροφός. Ἀκρίσιος. ἄγγελος. χορός. Ἀθηναῖ.

Vs. 4 εἴληχεν] εἴληχ' ὢν Musgravius. vs. 9 τυχῶν] τύχω Bothius. vs. 17 cf. Aesch. Prom. 669: τοιοῖσδε πεισθεῖς Λοξίου μαντεύμασιν. vs. 18 ὅμως δέ γε cod., ὃ δέ γ' ὅμως Gust. Wolffius. vs. 19 ex Soph. fr. 847, 4 repetitus. vs. 20 δέ πως] δὲ παιδ' Boissonadius. vs. 28 λάθρα πως] λαθρίως Musgravius. vs. 40 ἔργει malim. vs. 47 γὰρ ὄντα] χρεῶν γε? vs. 48 πράσων cod. vs. 60 εἰ ταῦτ' scribendum videtur. vs. 61 τῆσδε κοίρανον χθονὸς legendum suspicor. vs. 65 εἰς τόδ' εἰς ὃ νῦν θράσους Porsonus, cf. Eur. Suppl. 1091.

INDEX FONTIVM

- Achilles Tat. Isag. in Phaen. ed. Petav. Vranol. (p. 122 E) 853**
(139 E) 854 (140 C) 853 (165) 853
- Aelianus N. A. (3, 17) 407 (3, 47) p. 63 (4, 54) 912**
(5, 2) p. 170 (5, 34) 313 (6, 15) p. 234 (7, 39) 740 851
(7, 47) 619 (8, 1) 887 (9, 1) 912 (12, 7) 544
(14, 6) 855
- V. H. (2, 8) p. 10 (2, 21) p. 235 (12, 15) 856
- Aeschines c. Timarch. (§ 128) 857 (151) 671 (152 153) 809**
- Alcinous Isag. Plat. dogm. (c. 24) 838**
- Alciphr. (1, 19, 1) 878**
- Alexander in Rhet. Gr. vol. 8 (p. 440 sq.) 858**
- Alexis Com. 3 (p. 410) 701 (521) 322**
- Ammonius de diff. vocab. ed. Valck. (p. 25) 128 (34) 630**
(86) 206 (119) 716 (137) 106
- Anaxandrides Com. 3 (p. 200) 912**
- Anecdota Bachmanni vol. 1 (p. 191, 29) 365 (251, 23) 998**
(357, 25) 1090 (412, 7) 476 (418, 24) 1091
- Anecdota Bekkeri (p. 6, 19) 476 (26, 11) 861 (45, 30) 769**
(85, 11) 695 (87, 29) 844 (93, 26) 768 (94, 1) 661
(95, 23) 616 (105, 25) 42 (106, 27) 618 (107, 19) 634
(109, 15) 770 (109, 17) 227 (116, 2) 283 (338, 14) 1105
(339, 6) 136 (339, 10) 1095 (340, 25) 859 (343 sq.) 860
(346, 19) 861 (349, 3) 923 (359, 22) 799 (362, 8) 862
(362, 10) 863 (363, 3) 1080 (368, 31) 476 (369, 18)
864 865 (378, 13) 1107 (383, 1) 866 (383, 8) 1106
(414, 15) 1082 (440, 32) 842 (444, 32) 767 (514, 9) 469
(514, 11) 270 (786, 12) 582 (1163) 521 (1185) 428

Anecdota Boissonadi

- vol. 1 (p. 69) 872 (90) 894 (114) 1029 (115) 719
 (154) 839 (155) 1014 (157) 1043 (159) 131
 vol. 3 (p. 239) 71 867
 vol. 4 (p. 459) 190

Anecdota Crameri Oxon.

- vol. 1 (p. 122, 8) 868 (182, 13) 869
 vol. 2 (p. 258, 2) 870 (337, 4) p. 14 (443, 6) 869
 (452, 17) 871
 vol. 3 (p. 194, 3) 72 (359, 22) p. 159 (373, 20) 629
 vol. 4 (p. 25, 26) 639 (144, 31) 809 (145, 2) 809
 (204, 25) 895 (253, 33) 872 (254, 19) 1096
 (255, 11) 435 (303, 27) 1013 (316, 15) 1097
 (318, 20) 582 (335, 1) 197 (424, 3) 895

Anecdota Crameri Paris.

- vol. 1 (p. 8, 3) p. 185 (20, 1) 75 (191, 3) p. 118
 (192, 27) 366 (302, 25) 700 (403, 11) 15, 2
 vol. 3 v. Schol. Hom.
 vol. 4 (p. 114, 12) 1089 (169, 33) 998 (174, 21) 1090
 (183, 11) 998 (199, 31) 1090 (343, 21) 897

Anna Comn. ed. Bonn. vol. 1 (p. 9, 9) 15, 2 (17, 20) 969

Anonymus de Arati interpr. in Petavi Vranol. (p. 273 E) 935
 (275 C) 1104

Anonymus de barbarismo et soloecismo post Lex. Vindob.
 (p. 291, 6) 867 (291, 11) 71

Anonymus de lyricis poetis post Lex. Vindob. (p. 322 sq.) 190

Anonymus de Nilo in Athen. ed. Dind. (p. 164 sq.) 230

Anonymus in libro *Les papyrus Grecs*, Paris. a. 1866 ed.
 (p. 98) 662 (99) 896 (104) 344 (105) 814

Anonymus in Rhet. Gr.

- vol. 1 (p. 130) 809 872
 vol. 3 (p. 643) 417 (736) 809
 vol. 8 (p. 660) 583

Anonymus praef. ad Orac. Sibyll. ed. Alex. (p. 6) p. 126

Anthol. Pal. (3, 10) 765 (10, 107) 685 1014 (14, 10) 417

Antiatt. v. Anecd. Bekk.

Antiphanes Com. 3 (p. 7) p. 3 (144) 887

Antoninus v. Marcus Anton.

Aphthonius in Rhet. Gr. vol. 1 (p. 67) 809 (68) 872

**Apollodorus (1, 8, 2) 520 (2, 1, 4) 873 (2, 1, 5) p. 122
(2, 2, 1) p. 176 (3, 2, 2) p. 122 (3, 5, 5) p. 41 sq.
(3, 7, 7) p. 15**

Apollonius Dyscolus de coni. v. Anecd. Bekk. p. 514

de pron. (p. 93 C) 694

Apollonius Soph. Lex. Hom. v. ἀλῆς 179

Appianus B. Civ. (2, 153) 963

**Argum. Eur. Alc. p. 15 Hipp. p. 113 Med. p. 83 Phoen.
p. 152 sq. Rhes. 1093 1094**

Argum. Isocr. Busir. p. 81

Argum. Soph. Ant. p. 36

Argum. Theocr. (Id. 11) 666

Aristaenetus (2, 5) 912

Aristides ed. Dind.

vol. 1 (p. 51) 666 (116 sq.) 488 (322) 666 (401) 874

**vol. 2 (p. 19) 711 (41) 488 (51) 875 (133 sq.) 189
(264) 452 (444) 382**

Aristophanes

Ach. (8) 718 (119) 852 a (418) p. 149 (421) p. 224

(423) p. 220 (426) p. 69 (430) 703 (432) p. 188

(433) p. 103 (434) p. 105 (435) 1104 (440) 699

(446) 702 (454) 714 (465) p. 188 (472) 572

(479) 991 (497) 701 (540) 707 (543) 710

(555) 711 (577) 713 (659) 910

Av. (348) 121 (948) p. 188 (1232) 630 (1242) p. 126

(1382) 188, 2

Eq. (214) 847 (813) 723 (1240) 705 (1249) 312

(1302) 67

Lys. (706) 704 (713) 876 (963) 116 (1124) 487

(1135) 365

Nub. (30) 1000 (138) 877 (891) 721 (1063) p. 166

(1154) 625 a (1371) p. 3

Pac. (76) 308 (114) 17 (119) 18 (124) 665 (135) 308

(140) p. 177 (146) p. 69 (154) 309 (182) 386

(528) 727 a (699) 401 (722) 314

Plut. (601) 723

Ran. (64) 763 (72) 569 (93) 89 (100) 43 491 (105) 145
 (282) 786 (311) 43 491 (465) 386 (470) 387
 (536) 90 (840) 878 (849) p. 122 p. 124 (1043)
 p. 113 p. 176 (1080) p. 62 (1082) 639 (1182) 157
 (1187) 158 (1206) 229 (1211) 752 (1217) 662
 (1225) 816 (1238) 520 (1244) 484 (1305) 769
 (1316) 527 (1320) 765 (1322) 756 (1328) 755
 (1338) 741 (1356) 474 (1391) 170 (1400) 880
 (1402) 535 (1427) 879 (1446) 586 (1451) 586
 (1475) 19 (1478) 639

Thesm. (21) 325 (120) 371 (177) 28 (272) 491
 (404) 667 (413) 801, 3 (519) 712 (547) p. 130
 (770) p. 155 (778) p. 155 (848) p. 155 (1015) 117
 (1018) 118 (1022) 120 (1029) 122 (1047) 122
 (1058) 125 (1060) p. 25 (1065) 114 (1070) 115
 (1098) 123 (1101) 125 (1105) 124 (1107) 129
 (1110) 125 (1122) 881 (1128) 144

Vesp. (111) 668 (312) 389 (757) 310 (763) 468
 (1074) 666 (1413) p. 105

Fragm. Com. 2 (p. 987) 462 (1083) 182 (1180) 804
 (1195) 959

Aristoteles ed. Bekker.

Probl. (p. 896 a 24) 887

Eth. Nicom. (p. 1110 a 28) 70 (1111 a 11) p. 118
 (1129 b 28) 490 (1136 a 13) 69 (1142 a 3) 785
 (1152 a 23) 912 (1155 b 3) 890

Eth. M. (p. 1208 b 16) 890 (1209 b 36) 298 (1210 a 14) 890

Eth. Eud. (p. 1235 a 16) 890 (1238 a 34) 298 (1239 b
 22) 298 (1244 a 11) 882

Polit. (p. 1277 a 19) 16 (1310 a 32) 883 (1328 a 15) 965

Rhet. (p. 1370 b 4) 131 (1371 b 31) 183 (1394 b 2) 662
 (1397 a 17) 400 (1405 a 29) 700 (1409 b 10) 519
 (1417 a 15) 562

Rhet. ad Alex. (p. 1433 b 12) 794

Poet. (p. 1454 a 5) 457 (1454 a 31) 488 (1458 b 23) 790
 (1461 b 20) p. 1

Arrianus Exped. Alex. (7, 16, 6) 963

Artemidorus (4, 59) 688

- Athanasius ed. Colon. vol. 1 (p. 914 A) 1013
- Athenaeus I (p. 28 F) 887 II (p. 40 D) 329 (47 B) 225
 III (p. 76 C) 680 (97 A) 472 IV (p. 158 E) 884 885
 (159 B) 326 (159 C) 20 (165 B) 886 V (p. 186 C) 702
 VI (p. 247 C) 187 (264 C) 827 (270 C) 887 VII (p. 276 F) 899
 VIII (p. 343 F) p. 201 IX (p. 368 D) 678 X (p. 413 C) 284
 (421 F) 212 672 (422 B) 907 (427 E) 667 (454 B) 385
 XI (p. 465 B) 888 (477 A) 135 (496 B) 595 (498 D) 380
 (503 D) 784 (504 B) 471 XII (p. 523 D) 498 (524 C) 158
 (537 D) p. 25 (546 B) 490 XIII (p. 561 A) 889 (561 B) 132
 (566 B) 15, 2 (582 D) 19 (599 F) 890 (600 D) 271
 XIV (p. 613 D) 495 (640 B) 470 (641 C) 1039
 XV (p. 665 A) 891 (666 C) 566 (668 B) 632 (677 B) 189
 (691 F) 701 (701 B) 544
- Athenagoras Legat. pro Christ. ed. Ott. (c. 5) 483 892 935
 (25) 893 (29) 326
- Auctor Timarionis in *Notices et extr.* IX, 2 (p. 179) 490
- Basilius Maced. Exhort. (c. 65) 1027
- Basilius Magnus Epist. (63) 894
- Caecilius Staius ed. Ribbeck. (p. 65) 271
- Caelius Aurelianus de morbis chronicis (1, 4, 60) 114
- Callimachus Lav. Pall. (56) 488
- Callisthenes v. Pseudo-Callisth.
- Cedrenus ed. Bekk. vol. 1 (p. 44) p. 40 vol. 2 (p. 181) 15, 2
- Choeroboscus
 Epim. (p. 60, 8) 918
 in Theodos. (p. 119, 26) 428 (773, 19) 895
 v. Anecd. Cram. Oxon. vol. 2
- Choricus Gaz. ed. Boiss. (p. 296) 809
- Cicero
 de divinat. (2, 5, 12) 963
 de fin. (1, 2, 4) p. 42 (2, 32, 105) 131
 de inv. (1, 50, 94) p. 42
 de nat. d. (2, 25, 65) 935
 epist. ad Att. (1, 20, 3) 569 722 (4, 6, 2) 722 (6, 1, 8) 910
 (7, 13 a, 4) 963 (8, 8, 2) 910 (9, 2 a, 2) 950
 epist. ad fam. (13, 15, 2) 897 (16, 8, 2) 898
 Tusc. (1. 26, 65) 1007 (1, 48, 115) 452 (3, 14, 29) 392

- (3, 24, 58) 392 (3, 25, 59) 757 (3, 28, 67) 818
 (4, 32, 68) 271 (4, 33, 71) p. 234 sq.
- Cinnamus** (2, 6 p. 45, 11) 220
- Claudi Casilonis fragm. in Milleri *Mélanges de litt. Gr.***
 (p. 397) 687
- Clemens Alex. ed. Potter.**
- Protr.** (p. 21) 935 (59) 1115 (63) 935 (65) 899
- Paed. II** (p. 198) 1013 **III** (p. 286) 185
- Strom. I** (p. 340) 57 442 (340 sq.) 205 (350) 1013
 (361) 485 (399) p. 15 (418) 202 **II** (p. 462) 837
 (483 sq.) 220 **III** (p. 514) 887 (517) 452 639
 (520) 900 (521) 210 **IV** (p. 574) 55 642 (575) 546
 (586) 950 (587 sq.) 757 (592) 549 550 (620 sq.) 901
 (634) 902 (642) 903 **V** (p. 654) 435 (667) 597
 (688) 904 (691) 1116 (715 sq.) 209 (717) 596 935
 (721 sq.) 832 (732) 905 **VI** (p. 739) 368b 564 791
 (740) 906 (741) 168 367 435 529 (742) 1 61 432
 (743) 907 (744) 196 908 (745) 434 804
 (746) 578 717 808 (749) 909 (750) 836 (751) 655
 (797) 910 **VII** (p. 841 sq.) 268
- Codex Cantabr.** 894
- Codex Clarom.** (fol. 162) 775 (163) 781
- Codex Pal.** (287) 1117
- Com. Gr. vol. 4** (p. 659) 188, 2
- Comparatio Menandri et Philem.** (p. 358) 960 (360) 1027
- Constantinus Manass. ed. Boiss.** (fr. 9, 75) 220
- Cornutus de nat. d.** (c. 20) 911 (31) 293
- Cosmas in Maii Spicil. vol. 2** (p. 162) 1098
- Cratinus Com. 2** (p. 179) 667
- Cyrillus Alex.**
- c. Iul. **I** (p. 3 C) 1013 **IV** (p. 134 B) 485
- de trin. ed. Aubert. vol. V, 1 (p. 456 A) 912
- Cyrillus Lex. v. Anecd. Paris. vol. 4**
- David Prol. in Porphy. Introd.** (p. 21 a 1) 15, 2
- Demetrius de elocut.** (58) 519
- Demetrius *περὶ ποιημάτων* in Vol. Herc. ed. Oxon. 1** (p. 115)
 482
- Demosth. de f. legat.** (§ 245) p. 225 fr. 809

- Dicaearchus de statu Graec.** (22) 14
Didymus in Milleri *Mélanges de litt. Gr.* (p. 402) 476
Dio Chrysost. (4, 71) p. 55 (15, 9) 179 (23, 2) 452
 (37, 46) 657 (52, 6 7 8 11—14) p. 216 sq. (52, 12)
 785 786 (59, 1—11) p. 217 sqq. fr. 785 787 788
 (64, 6) 157 (64, 9) 913 (73, 10) 184 188
Diodorus Siculus (1, 7) 488 (1, 38) 230 (12, 14) 809
 (20, 41) 914 exc. Vat. (p. 20) 915 (135) 326
Diogenes Laertius (1, 56) 284 (2, 10) 777 (2, 44) 591
 (3, 63) 476 (4, 26) 302 (4, 29) 126 133 (4, 35) 966
 (6, 87) p. 188 (6, 104) 220 (7, 60) 836 (9, 55) p. 112
 (9, 73) 639
Diogenes Epist. (5 in *Notices et extr.* X, 2 p. 241) 698
Diogenianus (8, 16) 722 (8, 46) 722
Diogenianus Vind. in Paroemiogr. Gotting. vol. 2 (3, 59) 642
Diomedes ed. H. Keil. (p. 488, 20) p. 55 (490, 20) p. 66
Dionysius Hal. ed. Reisk.
 de comp. verb. (c. 4) 916 (25) 231 (26) 697
 Rhet. (8, 10) p. 130 fr. 488 489 (9, 11) p. 3 p. 129
 fr. 488 489
Diphilus Com. 4 (p. 402) 907 (411) 187
Doxopater in Aphthon. Rhet. Gr. vol. 2 (p. 288) 809 (291) 478
 (303) 220
Draco de metris (p. 82, 3) 824
Elias Cretensis in Greg. Naz. (p. 29 B) 1071
Ennius in Ribbecki Trag. Lat. (p. 23) 114 (41) 897 (48) 935
Epictetus Enchir. (c. 52) 956 (fr. 82) 220 (fr. 121) 131
Eranius Philo ed. Valck. (p. 158) 128
Eratosth. Catast. (c. 13) 917 (14) 817 (15) p. 25 (17) p. 25
 (18) 492
Erotianus Gloss. Hippocr. ed. Klein. (p. 20, 14) 751 (39, 1) 475
 (46, 5) 517 (61, 14) 450 (62, 12) 438 (62, 13) 648 852b
 (65, 9) 812 (84, 4) 204 (119, 14) 88 (125, 9) 563
 (126, 14) 372 (130, 7) 544
Etymolog. Gud. (p. 163, 28) 15, 2 (183, 27) 1083
 (230, 30) 869 (230, 57) 181 (247, 6) 998 (305, 28) 627a
 (345, 47) 918 (481, 32) 716 (568, 42) 179
Etymolog. M. (p. 1, 38) 752 (81, 35) 156 (92, 24) 182

(112, 26) 918 (153, 32) 371 (190, 23) 1108 (272, 1) 919
 (294, 46) 694 (295, 43) 15, 2 (365, 29) 294, 2
 (410, 45) 823 (411, 12) 181 (420, 18) 110 (495 sq.) 627a
 (537, 35) 918 (564, 22) 627b (576, 30) 521 (702, 48) 845
 (714, 21) 824 (737, 17) 818 (764, 52) 895 (789, 34) 476
 (796, 12) 473 (803, 45) 538 (808, 6) 674

Etymolog. M. cod. Flor. in *Milleri Mélanges de litt. Gr.*
 (p. 153) 625b (205) 627b (208) 727b (266) 824
 (275) 818 (306) 674

Etymol. Voss. ed. Gaisf. (p. 332B) 994

Eubulus Com. 3 (p. 208) 225 (218) 126

Eunapius ed. Bonn. (p. 80) p. 26

Eupolis Com. 2 (p. 463) 76 (566) 880

Eusebius

Chron. canon. ed. Maii (p. 277) 1098

Praep. evang. I (p. 20D) 488 VI (p. 242C) 688 (249A) 1013

X (p. 466D) 497 XIII (p. 679D) 209 (681A) 935

(681B) 596 (684A) 832

Eustathius

in Dionys. Perieg. (426) 486 (1134) 596

in Hom. Il. (p. 107, 30) 694 (172 sq.) 15, 2 (236, 29) 583

(240, 42) 220 (399, 11) 15, 2 (566, 14) 920

(592, 21) 681 (641, 59) 1003 (656, 58) 107

(695, 43) 918 (763, 11) p. 224 (770, 21) 520

(789, 14) 640 (867, 64) 899 (868, 33) 884

(883, 62) 888 (887, 5) 1071 (892, 39) 329

(903, 51) 918 (959, 43) 762 (978, 23) 890

(1003, 24) 918 (1058, 4) 368b (1084, 2) 880

(1090, 50) 827 (1170, 53) 632 (1192, 48) 189

(1234, 42) 107 (1299, 20) 284 (1301, 33) 891

(1356, 62) 476

in Hom. Od. (p. 1397, 19) 880 (1412, 14) 1004

(1430, 62) 74 (1467, 37) 959 (1532, 16) 470

(1564, 33) 630 (1596, 45) 887 (1607, 3) 108

(1632, 9) 135 (1640, 60) 107 (1681, 42) 107

(1720, 26) 368a (1731, 54) 772 (1761, 39) 634

(1775, 19) 380 (1793, 40) 370 (1799, 54) 206

(1837, 1) 495 (1902, 1) 108

- Eustathius Opusc. (p. 46, 32) 43 (122, 55) 639 (351, 10) 809
 Excerpta Vindob. in Stob. Flor. ed. Meinek. vol. 4 (p. 296, 7)
 1029
- Florilegium Lips. ed. Westerm. (2, 25) 199
- Florilegium Monac. in Stob. Flor. ed. Meinek. vol. 4 (104) 759
 (126) 95 (127) 719 (129) 638 (130) 515 (142) 1071
 (146) 774 (150) 760
- Florilegium Vatic. in Maii Script. vet. nov. coll. vol. 2
 (p. XXVII) 198
- Galenus ed. Kuehn.
 vol. 1 (p. 16) 921 (23) 284 (33) 284 (35) 220
 vol. 5 (p. 411) 341 668 (418) 392 (418 sq.) 818 (423) 567
 vol. 6 (p. 307) 1071
 vol. 18, 1 (p. 519) 764
 vol. 19 (p. 334) 836
- Gellius N. A. (6, 3, 28) 459 (6, 16, 7) 884 (13, 19, 4) 417
 (20, 7, 2) 453
- Georgides v. Anecd. Boiss. vol. 1
- Georgius Acropol. (p. 146, 8) 15, 2
- Georgius Cedrenus v. Cedrenus
- Georgius Pachymeres v. Pachymeres
- Georgius Syncellus v. Syncellus
- Gregorius Cor.
 de dial. ed. Schaef. (p. 17 sq.) 647 (226) 1099
 in Rhet. Gr. vol. 7 (p. 1214) 519 (1241) p. 225 (1312) 484
 594 (1313) p. 129 (1322) 671 809
- Gregorius Cyprius Proverb. (2, 76) 722 (3, 22 a) 569
 (3, 53) 642
 cod. Leid. (2, 100) 642
 cod. Mosq. (3, 82) 722
- Gregorius Naz. ed. Colon.
 vol. 1 (p. 7B) 1071 (117D) 15, 2 (122A) 963
 vol. 2 (p. 154C) 600 960 (191B) 1013 (210B) 662
 (210C) 20 (213C) 887
- Gregorius Nyssenus Epist. (11) 326
- Harpocr. v. *Ἀλόπη* p. 23 *ἀρκεῦσαι* 767 *διεκαδώνισε* 592
Πάνακτος 12 *Ῥσαι* 180
- Heliodorus (7, 11) 452

- Hephaest. ed. alt. Gaisf. (p. 98) 999
- Heraclitus Alleg. Hom. ed. Mehler. (c. 22) 836 (23) 935
(59) 170
- Hermes Trismeg. Poem. ed. Parth. (c. 12) 1007
- Hermogenes in Rhet. Gr.
vol. 1 (p. 25) 809 872
vol. 3 (p. 180) 922 (327) 637 (434) 484 (436) 671
(437) 809
- Herodianus *περὶ σχημάτων* ed. Dind. (p. 58, 10) 133
- Hesych. Lex. v. ἄγαλμα 959 ἄγνισαι 316 ἄγρεύματα 155
ἄζοιμην 350 ἀηδόνα 560 923 ἀθράνευτον 573 Αἴγυ-
πτία 924 αἰθέρος 596 αἰρεῖς 799 αἰσίως 747 αἰών 798
ἀκρατές 41 ἀκριβές 800 ἀκρίζων 574 ἀμαρτητήν 681
ἀμείβεται 156 ἀμνήστευτος 815 ἀμολγὸν νύκτα 105
ἀναδρομαί 766 850 ἀνανομήν 748 ἀναρθρος 561
ἀνίσχων 771, 3 ἀντεμμάσασθαι 614 ἀντήλιοι 542
ἀπαιώνιστον 78 ἀπενήσω 281 ἀπρόσειλος 842 ἄπυρ-
γος 749 ἀργαίνειν 74 ἀρκεῖ 626 ἄρρητος 64 ἀρτα-
μεῖν 615 ἀτενής 66 ἀτρεκήσασα 317 γαῦρος 786
δαίτας 475, 12 δ' ἄρα 427 διέφθειρε 282 εἰάζων 841
Ἐκάτης 959 ἐλίσσων 675 ἔμβολα 593 682 ἔρριον 1109
εὐθυδήμονα 228 ἐφέξις 602 ζάπλουτος 287, 6 ζεύ-
γλας 686 ζεύγος 359 θραῖξαι 603 θριάζειν 481 ἰλλά-
δας 834 καθωσίωσε 543 κατηβόλη 617 750 κέρας 280
Κορίνθιος 667 κότταβος 632 κωλήνες 678 Δικυ-
μνίοις p. 127 λοχαῖος 727 b λωπιστός p. 155 λωτίνας 923
μετεωροπόλων 905 Νησαίας 1114 περισχιδόν p. 26
πλούσιον 318, 3 σελήνας 352 τήτει 495, 3 τύλον 694
χόρτος 179 ὠμοφάγους 475, 12
- Hesychius Milesius in Muelleri Fragm. Hist Gr. vol. 4 (p. 167)
302
- Hierocles post Stob. Ecl. ed. Gaisf. (p. 69) 207, 3
- Hieronimus ed. Basil.
vol. 3 (fol. 36 A) 475 (148 D) 1013
vol. 5 (fol. 86 D) 1013
vol. 9 (p. 185 B) 1013 (248 C) 1013
- Hippolytus Refut. haeres. (p. 498) 1012
- Horatius Epist. (2, 3, 95) p. 166 (2, 3, 187) p. 117

Horatius Sat. (2, 2, 2) 488

Hyginus

fab. (4) p. 104 sq. (7) 182 (8) p. 41 (201) p. 66

Poet. Astr. (2, 13) 917 (2, 18) 492 (2, 21) 817

Iamblichus

Protr. (c. 8) 1007 (17) 639

V. Pythag. (§ 237) 894

Iohannes Alex. ed. Dind. (p. 25, 7) 694

Iohannes Chrysost. aliquot locis 1013

Iohannes Cinnamus v. Cinnamus

Iohannes Damasc. post Stob. Ecl. ed. Gaisf. (p. 697, 2) 806

(697, 5) 205 (697, 16) 587 (697, 22) 398 (697, 28) 613

(698, 16) 809 (706, 3) 809 (706, 7) 298 (706, 11) 612

(706, 19) 160 (717, 20) 165 (721, 26) 611 (724, 25) 926

(725, 10) 612 (727, 22) 529 (728, 19) 927 (762, 25)

287, 20

Iohannes Georgides v. Anecd. Boiss. vol. 1

Iohannes Lydus v. Lydus

Iohannes Malalas ed. Bonn. (p. 31) p. 124 fr. 817 (34) p. 78

(49) p. 40 sq. (53) p. 146 (72 sq.) p. 14 sq. (84) p. 177

(86) p. 124 (166) p. 140 (359) 475

Iohannes Philoponus v. Philoponus

Iohannes Sicel. in Rhet. Gr. vol. 6 (p. 411) 637

Iohannes Stobaeus v. Stobaeus

Iohannes Tzetzes v. Tzetzes

Isidorus Pelus. Epist. (4, 35) 1013

Iulianus ed. Spanh. Orat. II (p. 54 A) 476 (68 D) 1007

VI (p. 196 D) 1007 VIII (p. 246 B) 478 fragm. (p. 299 C) 488

Caes. (p. 328 D) 417

Iulius Valer. v. Valerius

Iustinus Martyr de monarchia (c. 2) 1115 (3) 832 (5) 256

288 294, 7 448 483 792 829

Lactantius Inst. (1, 6, 8) p. 126 (5, 15, 11) 1100

Lexicon rhetor. Cantabr. (p. 353, 4) 687

Lexicon Vindob. (p. 187, 6) 476 (195, 3) 1086

Libanius Declam. vol. 3 (p. 64) p. 124 sq. (309) 220

(375) p. 124 (389 sq.) 887

Epist. (430) 809 (471) 955 (487) 928

- Longinus de sublim. (c. 15, 4) 779 929 (39, 2) 666 (40, 4) 222
- Lucianus ed. Reitz.
 vol. 1 (p. 153) 326 (456) 138 930 (573) 931 932 (712) 897 (768) 401
 vol. 2 (p. 2) p. 25 sq. fr. 132, 1 (572) 694 (643) 933 934 (689) 483 935 (725) 326
 vol. 3 (p. 226) 816 (436) 519 (597) 935
- Lucretius (2, 991 sqq.) 836
- Lycurgus c. Leocr. (§ 98) p. 87 sq. (100) 362
- Lydus ed. Bekk. (p. 55, 6) 1014 (55, 7) 685 (55, 18) 424 (94, 1) 685 (94, 10) 936 (96, 19) 230 (217, 22) 624
- Macarius (4, 69) 401 (6, 83) 1101 (7, 78) 722
- Macrobius Sat. (1, 17, 10) 781, 11 (1, 17, 59) 937 (1, 18, 4) 752 (1, 18, 6) 480 (1, 23, 8) 938 (5, 18, 12) 753 (5, 18, 17 18 20) 534 (5, 21, 13) 135 (7, 2, 9) 131 (7, 15, 23) 973
- Manuel Palaeol. Praec. ad fil. (c. 55) 872 (72) 809
- Marcus Antoninus (7, 38) 289 (7, 40) 757 (7, 41) 207 (7, 42) 910 (7, 50) 836 (10, 21) 890 (11, 6) 207 289 757 (12, 26) 1007
- Maximus in Dionys. Areop. vol. 2 (p. 234 C) 124
- Maximus Conf. ed. Combefis. vol. 2 (p. 625) 1027
- Maximus Planudes in Hermog. Rhet. Gr. vol. 5 (p. 441) 477 (536) 637 (572) 809
- Maximus Tyr. ed. Reisk. VII (p. 126) p. 188 XXI (p. 409) 897
- Menander Com. 4 (p. 72) 1007 (90) 1007 (132) 1013 (146) 709 (195) 872 (249) 435 (288) 963
- Menander Rhet. Gr. vol. 9 (p. 282) 452
- Menandri monost. (28) 298, 1 (46 47) 1029 (89) 195 (101) 293, 2 (117) 839, 2 (125) 207, 3 (129) 801, 3 (149) 366, 1 (159) 887 (169) 622, 3 (176) 238 (210) 1050 (222) 967 (250) 1014, 1 (316) 1056 (332) 897 (338) 719 (363) 547, 1 (419) 872 (421) 364, 21 (434) 1007 (462) 601, 3 (480) 99 (497) 1006 (499) 1015 (539) 195 (556) 533, 1 (558) 465 (614) 1043 (668) 195 (671) 401 (687) 261 (697) 662, 1 (709) 600, 4 (738) 1013

- Michael Ephesius v. Schol. Aristot. Eth. Nic. fol. 74**
Moses Choren. Progymn. in Maii Euseb. Chron. (p. 43) p. 162 sq.
Nemesius Emes. de nat. hom. ed. Matth. (p. 348 sq.) 1007
Nicephorus Bryennius (4, 28) 220
Nicephorus Callistus Hist. eccl. (10, 37) 963
Nicephorus Chumnus Epist. (4) 722 (84) 578
Nicetas Eugen. (2, 347) 432
Nicias Miles. in Argum. Theocr. Id. (11) 666
Nicolaus in Rhet. Gr. vol. 1 (p. 278) 220
Nicomachus Theol. arithm. v. Theologum.
Nicostratus Com. 3 (p. 288) 662
Nonnus Dionys. (8, 236) p. 130
Olympiodorus
 in Plat. Alcib. pr. (p. 45 sq.) 1102 (166 sq.) 1103
 in Plat. Gorg. *Archiv für Philol. u. Pädag.* vol. 14 (p. 285)
 185 188 (527) 703
Origenes c. Cels. (7, 50) 639
Orionis Floril. in Stob. Flor. Teubn. vol. 4 (1, 1) 170 (1, 3) 62
 (1, 5) 417 (1, 6) 587 (1, 10) 684 (2, 1) 195 (3, 1) 254
 (3, 2) 258 (5, 1) 257 (5, 3) 493 (5, 4) 797 (5, 5) 581
 (5, 6) 401 (5, 7) 395 (6, 1) 7 (7, 1) 530 (7, 2) 366
 (7, 3) 246 (7, 4) 397 (7, 5) 759 (8, 1) 939 (8, 2) 264
 (8, 5) 872 Flor. Eurip. (1) 797 (2) 940 (3) 941 (5) 609
 (6) 942 (7) 848 (8) 360 (10) 943 (11) 111 (12) 944
 (13) 945 (14) 946 (16) 150 (17) 220 (19) 397
 (20) 546 (21) 1016 (22) 239
Ovidius
 Fast. (1, 493) 1034
 Trist. (2, 384) p. 3 (2, 397) p. 177
Pachymeres in Dionys. Areop. vol. 1 (p. 564 D) 124
Pacuvius in Ribbecki Trag. Lat. (p. 72) 836
Paroemiographus in Milleri *Mélanges de litt. Gr.* (p. 381) 887
Paulus Epist. ad Corinth. (1, 15, 33) 1013
Phalaris Epist. (24) 796
Philemo Com. 4 (p. 31) 983 (56) 203
Philemonis Lex. ed. Osann. (p. 19) 1107 (147) 762 (161) 640
 (265) 994
Philippides Com. 4 (p. 472) 662

Philo Iud. ed. Mang.

vol. 1 (p. 45) 836 (127) 688 (644) 424

vol. 2 (p. 53) 688 (85) 424 (448) 950 (449) 688
(461) 688 (467) 277 (468) 885 (488) 836
(498) 836 (515) 836 (612) 836

ed. Richter. vol. 7 (p. 188) 947 (240) 947

Philodemus

de dicendi libertate in Herc. Vol. V (col. 18) 968

de philosophia in Herc. Vol. VIII (col. 14) 220

de pietate ed. Gomperz. (p. 22) p. 146 (42) 949

de rhetorica ed. Gros. (p. 237) 546

de vitiis X ed. Saupp. (p. 20) p. 35

Philoponus

in Aristot. Meteorol. (fol. 80) 998

in Porphyr. Introd. (p. 11 b 44) 15, 2

Philostr.

Heroic. ed. Kayser. (p. 285, 12) 565 (313, 13) 591

V. Apollon. (4, 21) 185 (7, 4) 424 (7, 34) 192

V. Sophist. (2, 27) 191

Photius

Bibl. ed. Bekk. (p. 333 b 2) 185 (444 b 29) p. 55

Epist. (165) 1013

Lex. v. ἔρριον 1109 εὐθύδημον 228 εὐκρας 197 ζά-
πλουτος 287, 6 ζύγαστρον 1110 ἥπειρος 998
Ἡρακλείαν 571 κλήρος 40 προταλλζειν 769 λί-
θων 995 λοχαῖος 727 b Νησαίας 1114 νόσον 227
νῦν δὴ 539 ξεναπάτας 669 ὀδησαι 113 πεν-
θερά 73 649 περισσο 1113 πώγωνα 833 φακί-
ζειν 1090 σφαδάζειν 818 τρις ἕξ 880 φαῦλον 476

Quaest. Amphiloeh. (150) p. 126 (151) 1013

Phrynichus Bekk. v. Anecd. Bekk.

Plato Com. 2 (p. 661) 878

Plato philos.

Alcib. II (p. 146 A) 183

Axioch. (p. 368 A) 452

Epist. (p. 309 D) 948

Gorg. (p. 484 E) 183 (485 E) 185 (486 B) 186 (486 C) 188
(492 E) 639 (521 B) 703

- Ion. (p. 533D) 571
 Sympos. (p. 177A) 488 (196E) 666
 Plautus Rud. (1, 1, 4) p. 20
 Plinius Epist. (4, 27, 6) 809
 Plotinus ed. Kirchhoff. vol. 1 (p. 5) 490
 Plutarchus Mor. (p. 10A) 656 (11F) 342 (19E) p. 81 p. 111
 (20D) 256 1054 (20F) 925 (21A) 294, 7 (22E) 134b
 (24D) 984 (25C) 21 (28A) p. 113 (33C) 19 (33E) 838
 (34B) 950 (34D) 20 (36C) 951 952 (36F) 452 884
 (43B) 183 (46F) 725 (63A) 364 416 (69D) 954
 (71A) 668 (71F) 1071 (85A) 953 (88D) 1071 (90A) 455
 (93D) 754 (96C) 598 (98E) 27 (102B) 954 (102F) 955
 (103B) 662 (104A) 424 (104B) 419 (106A) 336
 (106D) 950 (110B) 454 (110D) 456 (110F) 757
 (112D) 392 (116F) 507 956 1063 (117D) 757, 9
 (120A) 957 (126C) 887 (132B) 958 (285B) 23 (310D)
 p. 88 (312A) p. 140 (337F) 364 (369B) 21 (379D) 959
 (384D) 960 (390C) 962 (399A) 963 (405B) 401
 (405F) 666 (416E) 961 (431A) 925 962 (432C) 963
 (442C) 890 (446A) 837 838 (447E) 849 (464A) 964
 (467A) 289 (472E) 722 (474A) 21 (475C) 302
 (480D) 965 (481A) 1071 (482A) 598 (497B) 230
 (498A) 772 (502C) 891 (506C) 417 (507A) 1031
 (507B) 415 (514A) 183 (520C) 383 (521A) 788
 (526C) 966 (529E) 311 (532F) 967 (533A) 598
 (539B) 968 (544C) 785 787 (549A) 969 (549D) 969
 (556A) 403 (556E) 970 (562F) 970 (581F) 284
 (601A) 935 (602B) 722 (604D) 362 (604E) 971
 (606A) 417 (607B) 816 (608E) 782 (615E) 452
 (622C) 666 (630B) 183 (630E) 131 (644D) 979
 (661A) 488 (661F) 754 (665C) 783 (666C) 972
 (667F) 899 (699A) 973 (713D) 974 (747D) 975
 (750B) p. 235 (755B) 976 (756C) 483 484 (756E) 890
 (757A) 324 (760D) 324 (762B) 666 (763F) 598
 (767F) 1069 (770A) 890 (778B) 431 (779D) 786
 (780D) 935 (786A) 23 (786D) 903 (790A) 220
 (802A) 442 977 (803B) 284 (807E) 311 (811D) 964
 (812E) 978 (837E) 230 816 (908D) 836 (919B) 935

- (934D) 997 (959D) 27 (965E) 979 (998E) 457
 (999E) 1007 (1028F) 980 (1040B) 981 (1043E) 884
 (1044B) 884 (1044F) 884 (1047D) 973 (1049F) 256
 294, 7 (1069A) 287, 8 (1090C) 961 (1094F) 23
 (1097D) 470 (1110E) 1071 (1128B) 897
 vol. 5 ed. Wyttenb. (p. 1194) 289 (1196) 220
 V. Alex. (c. 53) 897 Anton. (c. 36) 402 Cimon.
 (c. 4) 476 Demosth. et Anton. comp. (c. 2) 982 Fab.
 (c. 17) 983 Lysandri (c. 20) 709 Marcelli (c. 21) 476
 Niciae (c. 9) 370 Pelopidae et Marc. comp. (c. 3) 984
 Pomp. (c. 73) 953 Solon. (c. 22) 985 Thes. (c. 15) 383 384
Pollux Onom. (2, 14) 902 987 (2, 51) 1081 (2, 88) 833
 (3, 5) 988 (3, 51) 394 (3, 58) 669 1088 (4, 111) p. 78
 (4, 117) p. 188 (4, 128) p. 69 (4, 141) 492 (7, 31) 989
 (7, 44) 1112 (7, 109) 990 (7, 178) 425 (9, 27) 730
 (9, 50) 445 (9, 75) 676 (9, 161) 1084 (10, 27) 991
 (10, 35) 677 (10, 108) 375 (10, 111) 285 (10, 117) 91
 (10, 145) 374 590 (10, 178) 286
Polyaenus I prohoem. (§ 11) p. 154
Polybius (1, 35) 220 (5, 106) 986 (12, 26) 462
Porphyrius
 de abst. (3, 25) 992 (4, 19) 475
 Introd. in Aristot. Categ. (p. 1 b 34) 15, 2
Posidippus Com. 4 (p. 519) 939
Priscianus Inst. (XVII, 110) 993 (XVII, 198) 993 (XVIII,
 166) 994 (XVIII, 194) 994 (XVIII, 211) 84
Probus in Vergil. ed. H. Keil. (p. 7, 21) p. 40 (11, 8) 935
 (11, 25) 451 (21, 6) 226
Procopius Gaz.
 in Cuiaci Epist. Graec. (p. 444) 452
 in Maii Class. auct. vol. 4 (p. 267) 894
Proculus in Plat. Cratyl. ed. Boiss. (p. 43) 521
Proverbiorum append. in Paroemiogr. vol. 1 ed. Gotting.
 (3, 69) 995 (3, 97) 369
Proverbiorum coll. in Milleri *Mél. de litt. Gr.* v. Paroemiog-
 raphus
Psellus ed. Boiss. (p. 168) 722
Pseudo-Callisth. ed. Mueller. (1, 25) 717

Rhinthon v. Cic. Epist. ad Att. 1, 20, 3

Schol. Aeschyl.

Eum. (276) 996

Sept. (269) 1085 (775) 157

Suppl. (317) 873

Schol. Aphthon. in Rhet. Gr. vol. 2 (p. 592 593) 872

Schol. Apoll. Rhod. (1, 1280) 997 (2, 382) 835 (3, 62) 428
(4, 71) 998 (4, 143) 596

Schol. Arat. (172) 359 780

Schol. Aristid. ed. Dind. (p. 376) 711 (398) 488 (402) 875
(403) 963 (671 sq.) p. 174 (728 sq.) p. 169 sq.

Schol. Aristoph.

Ach. (8) 718 (119) 852 a (418) p. 149 sq. (424) p. 220
(426) p. 69 (433) p. 103 (440) 699 (446) 702
(454) 714 (472) 572 (497) 701 (540) 707 (543) 710
(555) 711 (577) 713

Av. (179) 597 (348) 121 p. 25 (494) 2 (842) 592
(1242) p. 126 sq.

Eq. (214) 847 (756) 999 (809) 723 (1181) 470
(1240) 705 (1249) 312 (1302) 67

Lys. (706) 704 (713) 876 (963) 116 (1125) 487
(1131) 365

Nub. (30) 1000 (138) 877 (604) 752 (891) 721 (919)
p. 188 (1154) 625 a (1371) p. 3

Pac. (76) 308 (97) 353 (114) 17 (119) 18 (125) 665
(136) p. 69 (140) p. 177 (147) p. 69 (154) 309
(528) 727 a (699) 401 (722) 314

Plut. (521) 426 (601) 723 (907) 843

Ran. (53) p. 25 p. 42 p. 201 (64) 763 (67) p. 15 (72) 569
(93) 89 (100) 43 491 (105) 145 (282) 786
(368) 640 (467) 386 (470) 387 (473) 388
(475) 387 (536) 90 (840) 878 (849) p. 122 p. 124
(1080) p. 62 (1082) 639 (1182) 157 (1206) 229
(1211) 752 (1213) 752 (1219) 662 (1225) 816
(1238) 519 520 (1244) 484 (1305) 769 (1315) 527
(1316) 527 (1320) 756 765 (1328) 755 (1338) 741
(1356) 474 (1386) 170 (1400) 880 (1402) 535
(1451) 586 (1475) 19 (1478) 639

- Thesm. (272) 491 (404) 667 (519) 712 (600) 1111
 (771) p. 155 (870) 647 (1012) p. 25 (1015) 117
 (1018) 118 (1022) 120 (1030) 122 (1034) 122
 (1040) 122 (1059) 118 (1060) p. 25 (1065) 114
 (1070) 115 (1072) 115 (1098) 123 (1105) 124
- Vesp. (111) 668 (313) 389 390 (338) 602 (757) 310
 (763) 468 (1074) 666 (1413) p. 105
- Schol. Aristot.
 v. Anecd. Crameri Paris. vol. 1
 Eth. Nicom. ed. Ald. (fol. 39 b) 70 (40 b) 118 (74 b) 69
 Eth. Nicom. (5, 2) 490
 Rhet. ed. Paris. a. 1539 (fol. 22 b 39) 131 (43 b 27) 400
 (53 b 10) 700 (61 a 42) 519 (61 b 29) 519
 (77 b 19) 562
- Schol. Clem. Alex. ed. Klotz. (p. 98) p. 69 (105 sq.) p. 201
- Schol. Demosth. ed. Turic. (p. 94 a 23) 809
- Schol. Dionys. Thr. v. Anecd. Bekk.
- Schol. Eurip. ed. Dind.
 Hec. (8) 662, 3 (288) 391 (838) 373
 Hipp. (58) p. 10 p. 42 (192) 639
 Med. (85) 460 (167) p. 1 (693) 604 605
 Orest. (73) 430 b (335) 134 b (537) 722 (872) 307
 (895) 1001 (981) 596 (1197) 660 (1389) 781, 11
 Phoen. (6) 816 (61) 545 (159) 453 (395) 401 (1031) 178
 (1130) 159 (1159) 243 (1408) 426
 Rhes. (419) p. 63
 Tro. (628) 1002
- Schol. German. Arat. ed. Breysig. (p. 73, 6) 917 (79, 3) 492
 (141, 6) 492
- Schol. Greg. Cor.
 in Rhet. Gr. vol. 7 (p. 1321) 671 p. 176 sq.
 in Welck. Tragod. (p. 777) p. 176 sq.
- Schol. Hermog.
 in Rhet. Gr. vol. 7 (p. 765) 452 1004 (853) 922 (1072) 637
 in Valek. Diatr. (p. 201) 637
- Schol. Hesiod. Theog. (138) 890
- Schol. Hippocr. in Daremb. *Notices et extr.* 1 (p. 217) 751

Schol. Hom.

Il. (B, 353) 583 (B, 372) 220 (A, 249) 435 (A, 319) 627 a
 (Z, 239) 1003 (I, 448) p. 224 (I, 453) p. 224
 (I, 535) 520 (K, 56) 640 (A, 774) 179 (Z, 200)
 935 (Z, 235) 126 (Q, 12) 114 (Q, 486) 170

Od. (α, 215) 1004 (δ, 387) 1004 (κ, 6) p. 3

Schol. Lucian. ed. Iacobitz. (p. 117) 401 (242) 934

Schol. Oribas. vol. 3 (p. 684) 114

Schol. Phleg. Trall. Mir. (c. 3) 1114

Schol. Pind.

Isthm. (4, 39) 402 (4, 104) 1005

Nem. (1, 13) 1006 (4, 32) 71 (6, 7) 1007 (10, 12) 541

Pyth. (2, 54) 262 (2, 173) 607 (3, 66) 415 (3, 177) 177
 (4, 71) 1008

Schol. Plat. ed. Turic. (p. 904 a 22) 617 750 (911 a 40) 183
 (911 b 1) 185 (912 a 47) 639 (916 a 28) 137 (920 a 36) 476
 (957 b 43) 197 (960 b 7) 726 (963 b 1) p. 126 (965 a 28) 518

Schol. Soph.

Ai. (787) 337 (833) 1009 (1297) p. 122

Ant. (781) 887 (1350) p. 36

Oed. Col. (10) 650

Phil. (1) 785

Trach. (172) 1010

Schol. Theocr. (2, 10) p. 113 (2, 166) 114 (5, 61) 722
 (10, 9) 887

Schol. Tzetz. Chil. v. Anecd. Cram. Oxon. vol. 3

Schol. Verg. Aen. (12, 468) p. 140

Seneca

de morte Claud. (c. 4) 452

Epist. (115) 326

Nat. Quaest. (4, 2, 16) 230

Servius in Verg. Aen. (7, 337) 1011

Sextus Empir. ed. Bekk. (p. 175, 1) 639 (175, 17) 452
 (539, 15) 1012 (557, 22) 708 (570, 14) 326 (576, 12) 912
 (660, 25) 734 (660, 27) 20 (661, 1) 884 (661, 25) 832
 (663, 8) 220 (663, 20) 20 (663, 23) 326 (665, 23) 832
 (671, 22) 683 (751, 21) 836 (754, 3) 184 (755, 15) 187

Simplicius

in Aristot. Phys. (fol. 73b) 1006

in Epictet. ed. Schweigh. (p. 523) 956

Socrates Hist. eccl. (3, 16) 1013 (3, 23) 963

Sosicrates Com. 4 (p. 592) 1029

Stephanus Byz. v. *Αἰθίοψ* 230 351 *ἄντρον* 13 *Ἄργος* 631

Βοιωτία 486 *Εὐρώπη* 382 *Ξάνθος* 1087 *Σελήνης* 352

Τάρταρος 381 *Τευθρανία* 479 *Υρία* 180

Stobaei Ecl.

I (2, 2 p. 26) 935 (2, 17 p. 36) 1014 (2, 19 p. 38) 401
 (3, 3 p. 104) 559 (3, 14 p. 108) 508 (3, 15 p. 110)
 832 (3, 21 p. 114) 969 (3, 23 p. 118) 150 (3, 25
 p. 118) 224 (3, 33 p. 122) 223 (3, 35 p. 124) 266
 (3, 39 p. 126) 646 (3, 40 p. 126) 1030 (3, 47
 p. 130) 257 (4, 2b p. 154) 301 (4, 6 p. 156) 478
 (5, 2 p. 166) 151 (5, 10 p. 170) 623 (6, 12 p. 198)
 1006 (7, 8 p. 216) 332 (8, 19 p. 232) 509 (8, 20
 p. 232) 38 (8, 25 p. 234) 444 (9, 1 p. 268) 890
 (9, 2 p. 270) 551 671 (9, 4 p. 272) 342 (25, 3
 p. 540) 776

II (1, 2 p. 4) 793 (6, 6 p. 170) 837 (7, 2 p. 336) 609 (7, 4
 p. 336) 601 (7, 11 p. 340) 1015 (7, 12 p. 342) 660

Stobaei Flor. (1, 3) 546 (1, 4) 734 (1, 6) 1016 (1, 7) 1017
 (1, 8) 219 (2, 15) 305 (2, 17) 696 (3, 3) 925 (3, 12) 199
 (3, 18) 364 (3, 20) 635 (3, 22) 607 (3, 27) 201 (4, 2) 1018
 (4, 9) 420 (4, 10) 735 (4, 11) 32 (4, 19) 1019 (4, 30) 891
 (4, 31) 1020 (4, 32) 48 (5, 2) 951 (5, 4) 20 (5, 6) 838
 (5, 7) 884 (5, 16) 449 (5, 17) 128 (5, 18) 656 (5, 21) 342
 (5, 82) 19 (6, 22) 200 (7, 1) 304 (7, 2) 11 (7, 5) 247
 (7, 6) 331 (7, 9) 849 (7, 10) 556 (8, 1) 290 (8, 3) 523
 (8, 7) 826 (8, 12) 68 (8, 13) 241 (9, 5) 421 (9, 8) 7
 (9, 13) 588 (9, 15) 1021 (10, 7) 429 (10, 17) 299
 (10, 18) 327 (10, 23) 423 (10, 26) 758 (12, 1) 1022
 (12, 10) 436 (13, 1) 1023 (13, 7) 416 (13, 8) 737
 (13, 10) 706 (13, 13) 338 (13, 15) 1024 (14, 3) 364
 (16, 4) 198 (16, 5) 411 (16, 6) 330 (17, 7) 364
 (18, 20) 267 (19, 3) 656 (20, 7) 81 (20, 11) 259
 (20, 12) 261 760 (20, 17) 796 (20, 25) 260 (20, 26) 1025

(20, 31) 760 (20, 37) 715 (20, 39) 1026 (22, 1) 644
 (22, 2) 429 (22, 5) 1027 (22, 6) 1028 (22, 7) 279
 (22, 8) 80 (22, 13) 77 (22, 14) 29 (22, 24) 82
 (22, 32) 724 (23, 5) 1029 (28, 12) 1030 (29, 7) 477
 (29, 9) 719 (29, 11) 366 (29, 13) 235 (29, 14) 240
 (29, 15) 786 (29, 16) 787 (29, 20) 147 (29, 22) 366
 (29, 23) 464 (29, 25) 719 (29, 32) 239 (29, 34) 435
 (29, 36) 664 (29, 44) 238 (29, 55) 709 (29, 56) 757, 9
 (29, 57) 131 (30, 1) 187 (30, 9) 221 (30, 11) 516
 (31, 1) 746 (31, 3) 439 (31, 15) 458 (34, 2) 255
 (34, 3) 5 (34, 12) 127 (35, 3) 28 (36, 10) 218
 (36, 14) 1031 (36, 15) 348 (37, 15) 600 (37, 20) 276
 (38, 8) 407 (38, 9) 555 (38, 13) 296 (38, 14) 811
 (38, 19) 297 (38, 20) 59 (39, 1) 729 (39, 2) 1032
 (39, 4) 1033 (39, 5) 30 (39, 6) 6 (39, 7) 349 (39, 8) 349
 (39, 9) 814 (39, 10) 722 (39, 13) 791 (40, 1) 795
 (40, 2) 774 (40, 9) 884 1034 (41, 1) 415 (42, 3) 57
 (43, 2) 778 (43, 4) 825 (43, 12) 269 (43, 13) 1035
 (43, 16) 803 (43, 20) 21 (43, 21) 173 (43, 22) 92
 (44, 1) 1092 (44, 2) 343 (44, 4) 364 (45, 1) 393
 (45, 3) 645 (45, 7) 95 (45, 9) 93 (45, 12) 100 (45, 13) 16
 (46, 1) 693 (46, 3) 1036 (46, 9) 272 (46, 10) 679
 (46, 82) 220 (47, 5) 252 (47, 6) 8 (48, 1) 628 (48, 2) 1037
 (48, 3) 194 (48, 4) 171 (49, 3) 277 (49, 4) 846 (49, 5) 172
 (49, 6) 81 (49, 7) 608 (50, 1) 728 (50, 6) 39 (51, 2) 731
 (51, 3) 745 (51, 4) 239 (51, 6) 1038 (51, 7) 242
 (51, 8) 720 (51, 9) 246 (51, 10) 437 (51, 11) 430a
 (51, 12) 358 (51, 14) 1039 (52, 2) 138 (52, 3) 513
 (52, 4) 248 (52, 5) 335 (54, 5) 220 (54, 6) 27
 (54, 7) 292 (54, 8) 585 (54, 10) 245 (54, 11) 244
 (54, 12) 354 (54, 13) 355 (54, 14) 289 1040 (54, 15) 743
 (54, 16) 744 (54, 17) 732 (54, 19) 291 (55, 1) 462
 (55, 4) 370 (56, 13) 188 (56, 14) 742 (58, 1) 193
 (58, 5) 580 (59, 13) 357 (59, 18) 791 (61, 4) 636
 (62, 3) 588 (62, 4) 215 (62, 11) 253 (62, 12) 216
 (62, 13) 268 (62, 14) 49 (62, 15) 50 (62, 16) 51
 (62, 18) 58 (62, 19) 52 (62, 20) 86 (62, 21) 315
 (62, 22) 87 (62, 23) 376 (62, 24) 94 (62, 38) 515

(62, 39) 828	(62, 41) 217	(63, 1) 26	(63, 2) 212
(63, 3) 431	(63, 4) 162	(63, 11) 271	(63, 22) 140
(63, 23) 433	(63, 25) 434	(63, 36) 666	(64, 4) 161
(64, 5) 324	(64, 6) 132	(64, 7) 139	(64, 8) 341
(64, 10) 528	(64, 24) 660	(64, 31) 161	(65, 1) 15
(66, 1) 552	(66, 2) 839	(67, 1) 547	(67, 2) 549
(67, 8) 1041	(67, 10) 153	(67, 14) 164	(67, 15) 819
(67, 25) 819	(68, 12) 406	(68, 15) 663	(69, 3) 1042
(69, 5) 1043	(69, 7) 79	(69, 9) 658	(69, 11) 497
(69, 18) 549	(69, 19) 496	(69, 20) 60	(70, 1) 503
(70, 3) 213	(70, 4) 504	(70, 6) 529	(70, 10) 214
(71, 1) 801	(71, 3) 24	(71, 5) 1044	(71, 7) 319
(71, 8) 804	(72, 4) 467	(72, 6) 663	(72, 8) 211
(72, 12) 524	(72, 13) 505	(73, 1) 1045	(73, 5) 548
(73, 10) 500	(73, 11) 320	(73, 12) 109	(73, 13) 36
(73, 14) 4	(73, 16) 3	(73, 20) 670	(73, 21) 323
(73, 22) 321	(73, 23) 432	(73, 24) 405	(73, 25) 404
(73, 28) 550	(73, 29) 526	(73, 31) 532	(73, 35) 821
(73, 41) 278	(73, 42) 322	(73, 55) 443	(73, 57) 805
(74, 2) 466	(74, 6) 499	(74, 10) 1046	(74, 12) 525
(74, 13) 322	(74, 15) 1047	(74, 17) 112	(74, 18) 208
(74, 26) 606	(74, 31) 820	(75, 2) 522	(75, 3) 570
(75, 4) 318	(75, 7) 654	(76, 2) 575	(76, 7) 1004
(76, 10) 494	(76, 12) 361	(77, 1) 320	(77, 10) 168
(77, 11) 378	(77, 12) 142	(78, 4) 274	(78, 8) 325
(79, 2) 848	(79, 3) 943	(79, 4) 360	(79, 15) 83
(79, 19) 236	(79, 23) 85	(79, 27) 1048	(79, 29) 111
(79, 50) 596	(81, 3) 1049	(81, 6) 148	(81, 7) 582
(82, 1) 442	(82, 2) 189	(83, 3) 502	(83, 6) 104
(83, 16) 340	(83, 17) 334	(83, 18) 333	(83, 21) 339
(85, 2) 414	(85, 6) 673	(86, 1) 345	(86, 2) 53
(86, 7) 54	(86, 8) 418	(86, 9) 514	(86, 11) 9
(86, 25) 399	(87, 1) 167	(87, 5) 531	(87, 8) 1050
(88, 1) 1051	(88, 2) 739	(88, 3) 233	(88, 4) 244
(88, 5) 234	(88, 8) 1052	(88, 9) 408	(88, 10) 409
(89, 9) 417	(90, 1) 166	(90, 2) 76	(90, 3) 1053
(90, 5) 344	(90, 6) 807	(90, 7) 620	(90, 10) 300
(91, 4) 326	(91, 7) 465	(91, 8) 643	(91, 12) 810
(91, 16) 249	(91, 18) 251		

(91, 20) 143 (91, 21) 22 (91, 22) 364 (91, 23) 328
 (91, 24) 584 (92, 1) 96 (92, 2) 364 (92, 3) 399
 (92, 4) 610 (92, 5) 465 (92, 6) 328 (92, 7) 379
 (93, 2) 773 (93, 3) 441 (93, 4) 423 (93, 6) 346
 (93, 7) 1054 (93, 9), 20 (93, 10) 621 (93, 12) 237
 (93, 13) 163 (93, 14) 56 (93, 15) 97 (93, 16) 633
 (93, 17) 810 (93, 19) 708 (94, 1) 506 (94, 2) 822
 (94, 3) 346 461 (94, 4) 364 (94, 6) 421 (94, 10) 356
 (95, 7) 642 (96, 1) 287 (96, 3) 232 (96, 4) 250 (97, 3) 55
 (97, 11) 708 (97, 14) 329 (97, 16) 287 (98, 4) 536
 (98, 21) 396 (98, 22) 102 (98, 31) 141 (98, 32) 34
 (98, 34) 210 (98, 36) 203 (98, 38) 207 (98, 39) 287
 (98, 40) 377 (98, 44) 447 (98, 47) 653 (98, 75) 452
 (99, 4) 1055 (99, 8) 576 (99, 10) 1056 (99, 11) 146
 (99, 12) 204 (99, 16) 98 (100, 3) 294 (100, 4) 294
 (102, 2) 1057 (104, 9) 169 (104, 10) 35 (105, 1) 424
 (105, 8) 1058 (105, 11) 196 (105, 12) 306 (105, 13) 840
 (105, 15) 275 (105, 16) 685 (105, 17) 152 (105, 19) 419
 (105, 31) 264 (105, 32) 149 (105, 33) 46 (105, 40) 1059
 (105, 43) 440 (105, 44) 558 (105, 45) 553 (105, 46) 540
 (106, 1) 295 (106, 2) 347 (106, 3) 568 (106, 7) 738
 (108, 3) 174 (108, 11) 757 (108, 13) 175 (108, 15) 1060
 (108, 17) 47 (108, 18) 99 (108, 19) 37 (108, 20) 289
 (108, 23) 1061 (108, 24) 507 (108, 25) 1062
 (108, 43) 1063 (108, 82) 884 (108, 83) p. 63 (109, 6) 557
 (109, 7) 463 (109, 8) 684 (110, 3) 412 (110, 5) 413
 (110, 16) 761 (111, 1) 273 (111, 2) 130 (111, 4) 652
 (111, 5) 554 (111, 7) 101 (111, 8) 63 (111, 9) 303
 (112, 3) 410 (112, 4) 128 (113, 1) 567 (113, 2) 119
 (113, 3) 411 (113, 5) 1064 (113, 15) 954 (114, 3) 103
 (114, 7) 45 (114, 8) 33 (115, 2) 293 (115, 3) 364
 (115, 5) 511 (115, 6) 622 (116, 2) 638 (116, 4) 25
 (116, 5) 579 (116, 6) 1065 (116, 7) 512 (116, 36) 802
 (116, 38) 23 (118, 8) 10 (119, 8) 446 (119, 9) 537
 (120, 3) 176 (120, 10) 789 (120, 17) 900 (120, 18) 830
 (120, 22) 452 (121, 12) 813 (121, 15) 363 (121, 24) 599
 (121, 25) 536 (121, 36) 639 (122, 7) 265 (122, 8) 577
 (122, 9) 831 (123, 1) 641 (123, 4) 154 (124, 7) 422

- (124, 8) 651 (124, 16) 510 (124, 20) 44 (124, 29) 733
 (125, 6) 176 (126, 1) 1066 (126, 6) 736 (126, 7) 736
 Strab. I (p. 33) 771 IV (p. 183) 1067 V (p. 221) 230
 VI (p. 265) p. 134 VIII (p. 356) 14 659 (366) 1068
 (371) 230 (375) 179 (379) 1069 X (p. 470) 589
 XI (p. 520) 452 XIII (p. 615) p. 62 sq. (616) 1070
 Suidas v. αἰρεῖς 799 ἀλλήλων 1107 ἄλοχος 133 ἄλωτόν 910
 Ἀμφίων 192 Ἀναγυράσιος p. 224 sq. ἀνάστατοι 352
 ἀνδραποδίξω 426 ἀπάγου 1082 ἀρκτηῦσαι 767 αὐτός
 τι 435 βέβηλος 650 βοῦς ἑβδομος 352 δεκατεύειν 2
 Δημήτριος p. 112 δωδεκαμήχανον 755 εἰδέα 476 εἴση 126
 ἔλατήρ 440 ἐναύειν p. 225 Εὐριπίδειον 1071 εὐφη-
 μία 1072 ἐώρημα 308 ἥπειρος 998 Ἡρακλείαν 571
 ἵππος Νισαῖος 1114 κλῆρος 40 κόσμει 722 λευκούς
 λίθους 995 λίθων 995 μη τὸν ἐμόν 145 μουσωθῆναι 487
 νόσον 227 νῦν δὴ 539 οἴμοι 302 παλαιγενές 1073
 παλαμαῖσθαι 910 Παλαμήδης p. 155 παρακεκινδυνευ-
 μένον 43 491 παρωδούμενος 718 πενθερά 73 649
 πενία 642 πόλος 597 ραχίζειν 1090 σεληῆναι 352 σφα-
 δάζειν 818 ταῦτα πρὸς ἀνδρός 90 τίς δ' οἶδεν 639
 τραγικώτερος p. 177 τρίς ἕξ 880 φαῦλον 476 φήμη 857
 χαίρω 674 χαμαιεύρετον p. 177 χελιδόνων 89 χρεία 709
 Symeon mag. ed. Bekk. (p. 683, 12) 15, 2
 Syncellus ed. Dind. (p. 283, 6) 1098
 Synesius Epist. (100) 722 (126) 302
 de provid. (p. 106 A) p. 188
 Tatianus Orat. ad Graec. (c. 24) p. 15 (33) p. 130
 Terentius Phorm. (241) 392
 Tertullianus ad uxorem (1, 8) 1013
 Themistius Orat. IV (p. 55 D) 131 XIII (p. 164 B) 642 887
 XV (p. 191 A) 220 XVI (p. 207 D) 220 XXII (p. 275 B) 894
 XXIV (p. 307 D) 902 XXXIV (p. 56) 220
 Themistius Paraphr. Aristot. vol. 1 (p. 230 sq.) 836
 Theo Progymn. in Rhet. Gr. vol. 1 (p. 212) 1007
 Theo Smyrn. de mus. (c. 2 p. 75) 972
 Theoctistus Sent. in Orelli Opusc. sent. vol. 1 (p. 404) 1096
 Theodoretus ed. Schulz. vol. 2 (p. 1343) 1013
 vol. 4 (p. 716) 435 (820) 452 (881) 578 808

- Theodorus Hyrtaceus** *Epist.* (46) 722 (61) 722 (81) 928
87; 722
- Theodorus Metoch.** (p. 16 sq.) 722 (184) 872 (195) 872
343; 872 558; 429
- Theodorus Prodr.** in *Notices et extr.* VIII, 2 (p. 143) 933
- Theologumena arithm.** ed. Ast. (p. 7) 938
- Theophanes cont.** (4, 44) 15, 2
- Theophilus ad Autol.** ed. Ott. (2, 4) 1007 (2, 8) 395 401 1074
(2, 37) 305 1075 1076 1077
- Theophrastus Metaphys.** (p. 316) 21
- Theophylactus Simoc.** *Hist.* (7, 17) 230
- Theopompus Com.** 2 (p. 806) 886
- Tiberius in Rhet.** Gr. vol. 8 (p. 576) 134a (577) 230
- Tzetzes**
- Chil.** (1, 518) 373 (8, 459) p. 66 (11, 555) p. 98
- Epist.** (p. 38) 326
- Exeg. II.** (p. 41, 18) 488 (44, 14) 591 (53, 2) 935
(53, 6) 1007 (68, 4) 935
- in Aristoph. Proleg.** (post Lex. Vind. p. 245) p. 185
Nub. (922) p. 188
Ran. (142) p. 159 (1225) 816 818 (1320) 765
- in Hesiod. Op.** (135) 170
- in Lycophr.** (175) 1078 (178) 1078 (384) 591
- Schol. ad Chil. v. Anecd. Cram. Oxon. vol. 3**
- Schol. in Hermog. v. Anecd. Cram. Oxon. vol. 4**
- Valerius de rebus Alexandri M.** (3, 3) 220
- Varro de L. L.** (7, 82) 65 1079
- Vita Aesopi** ed. Westerm. (p. 21, 5) 1045 (46, 5) 1029
- Vita Eurip.** ed. Westerm. (p. 134, 21) p. 55 (135, 30) p. 162
(135, 33) p. 159 p. 175 (136, 73) 501 (137, 89) p. 113
- Vita Homeri v. Plut. Mor. vol. 5**
- Vita Isocr.** in Westerm. *Βιογραφ.* (p. 258, 48) 230 816
- Vitae X orat. v. Plut. Mor. p. 837**
- Vitruvius** (VIII praef. § 1) 836 (IX, 1, 13) 776
- Xenoph. Mem.** (4, 2, 33) p. 154
- Zenobius** (2, 85) 880 (5, 72) 642 (5, 93) 435
- Zonaras Lex. v. ἀπάγου** 1082 διαψάλλοντα 939 ἄπειρος 998
ἠφέλεια 79

22

23

24

25

26

27

28

